

תפילות מוהרא"ש

כרך א

והוא לקט תפלות ותחנונים, שנאספו ממקומות שונים, הצד
השנה שבכלם שהם אומרים ועונים, דברי תשוקות וגעגועים
נאמנים, לפרש שיחה לפני אדון האדונים, לשפך הלב כמים
כעבדים וכבנים, להרגיל לדבר לפניו יתברך כל הימים

*

נלקטו מספרי הגאון הצדיק החסיד האמתי,
עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו בכל יום אליו יתברך
מורנו הרב רבי אליעזר שלמה שיק זי"ע

*

הבנויים ומיסדים על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
רבי נחמן מברסלב זי"ע
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב זי"ע

*

הוכא לדפוס על ידי
חסידי ברסלב
תל אביב ובני ברק ת"ו

תפילות מוהרא"ש

ניתן להשיג את כל ספרי רבי נחמן מברסלב ומוהרא"ש
הצדיק מיבניאל כולל את הספר זה:

תל אביב

רז אריאל
053-3111711

יבניאל

חנות ניצני הקודש

הפצה ראשית
מענה טלפוני
054-2287882

בני ברק

הרב אברהם שושן
052-7138892

משלוח עד פתח הבית תוך 48 שעות לכל חלקי הארץ.

לשמיעת השיעור מפי מו"ר הרב הצדיק ממש"ך דרכו של
מוהרא"ש הקדוש רבי יצחק שמואל אהרן לעזער שליט"א בכל
יום רביעי בשעה 15:22 והתעדכנות בפרטים יש להתקשר לקו
שמספרו 079-9146334 - שמעו ותחי נפשכם

שיעורים מפי הרה"צ ר' מיכאל דניאל בויס
079-5757170 חיזוקים נפלאים ומתוקים מדי יום בשעות הערב
(בסביבות השעה 22:00) - שמעו ותחי נפשכם

שעורי היכל הקודש תל אביב מתקיימים לעת עתה בבית הכנסת
עץ חיים חממי בכפר שלם ברחוב מנחם מדמון 5

ליל שבת שיעור בלקוטי מוהר"ן:
20:30-22:30 (שעון חורף)

מוצ"ש סעודה רביעית ושיעור בספורי מעשיות:
20:30-22:30 (שעון חורף)

לשמיעת השיעורים באמצע השבוע ובמוצ"ש, ניתן להתקשר לקו
"הכל אלוקות" במספר 077-2519356
לפרטים נוספים והתעדכנות בפרטים,
הרב גיא מתוק: 054-8443922

כל הזכויות שמורות למלקט
על פי דין תורתנו הקדושה
ולהבדיל על פי החוק הבינלאומי

היכל הקודש
תל אביב - בני ברק

עיצוב כריכה:

הרב אברהם אוהיון

עימוד ועיצוב:

אברהם רחמים

הַסְפָּמָה

שְׁאֵלָה :

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְכָבוֹד קִדְשַׁת מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א. רֵאשִׁית, תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁאֲנִי חַנּוּן מְקַבֵּלִים מֵהַצַּדִּיק וְעַל כָּל הַסְפָּרִים הַנִּפְלְאִים שֶׁאַתֶּם כּוֹתְבִים כְּדֵי לְחַזֵּק אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. רֵאשִׁית שֶׁכְּתַבְתֶּם בְּאַחַת הַתְּשׁוּבוֹת שְׁמִי שְׂרוּצָה לְהַדְפִּיס אֶחָד מִסְפָּרֵיכֶם הַרְשוּת נְתוּנָה בְּיָדוֹ, בְּתַנְאֵי שְׁלֹא לְשַׁנֵּה כִּי הוּא זֶה מִמָּה שֶׁכְּתוּב. וְהָיוֹת וְעֵלָה בִּי רְעִיוֹן לְלַקֵּט אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת הַמוֹפִיעוֹת בְּסִפְרֵי 'אֲשֶׁר בְּנַחַל' וְלְהַדְפִּיסָם בְּכַרְךָ אֶחָד לְתוֹעֵלַת הָרַבִּים, בְּרִצּוֹנִי לְשֶׁאֵל אֶת דַּעַת הַצַּדִּיק בְּנוֹשֵׂא. הֲאֵם כְּדֵאי לַעֲשׂוֹת זֹאת? הַשְׁאֵלָה הַפְּנִימִית דְּרָךְ מַעְרַכְת 'בְּרִסְלָב סִיטִי' לְשִׁפְת כ"ק מוֹהֲרָא"ש שְׁלִיט"א, הַצַּדִּיק מִיְבִנְאֵל, אֲשֶׁר הִשִּׁיב בְּמַכְתָּב נִפְלָא.

תְּשׁוּבָה :

RABBI E. S. SCHIK
1129-42nd STREET
BROOKLYN, N.Y. 11219

Tel. (718) 436-5062
Fax. (718) 871-8566

אליעזר שלמה שיק

ר"ב "חזקת הקודש"

"חסיד ברסלב"

ע"ש הצ"ח אדמו"ר מוה"ר מברסלב ז"ע
בארץ ובחול

בעזרת מוצ"ש ק' לסדר לך י"א חשון ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כֵּן אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּשׁ שְׁכָל מִי שְׂרוּצָה לְהַדְפִּיס אִיזָה סֵפֶר מִמָּה שֶׁזְכַּנִּי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַדֵּשׁ בְּדַבְרֵי רַבְּנּוֹ וְ"ל הַרְשׁוֹת בְּיָדוֹ כִּי אֵין עַל זֶה שׁוֹם "כָּל הַזְּכוּיוֹת שְׁמוֹרוֹת" יִהְיֶה מִמִּי שֶׁיִּהְיֶה, הַעֲקָר לֹא לְשַׁנּוֹת כְּלוֹם כִּי הַכֹּל נִכְתָּב בִּישׁוּעַת הַשֵּׁם.

בְּעֵינֵי הַתְּפִלוֹת יְכוּלִים לְסַדֵּר עַל פִּי סֵדֶר עֲנִינִים כְּגוֹן זְוִיג, הוֹלְדָה בְּנֶקֶל, אֲמוּנָה, שְׁמִחָה, שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

”לזכר עולם יהיה צדיק”

לכבוד נשמת מאור עיננו חיות נפשנו, אשר נשא אותנו על לבו כאשר ישא האומן את היונק, להחיותנו כהיום הזה, להטעימנו מצוף ערבות נעימות, ידידות זיו הארת שכינת עזו יתברך, והחדיר ברבבות נשמות ישראל בכל העולם כולו - אמונה ברורה ומזוככת בו יתברך, וקרב אלפי נשמות אל החן והיופי אשר בנחל נובע מקור חכמה שורה, הוא ניהו הרב הגאון הצדיק איש האשכולות - שהכל בו, החסיד האמיתי עובד ה' בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו אליו יתברך בכל יום ויום מיום עמדו על דעתו, וסבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, רבים השיב מעון וקרבת אליו יתברך, העמיד תלמידים רבים, יראי ה' וחושבי שמו, בעל מחבר ספרי שו"ת 'אשר בנחל', וספר 'שפת הנחל' פרוש על הספר הקדוש והנורא ליקוטי מוהר"ן. וקיבץ וליקט ספרים רבים ונכבדים מדברי רבנו הקדוש מוהר"ן מברסלב ותלמידו הקדוש מוהרנ"ת זי"ע. והפיצם בכל קצוי תבל, ובפרטיות הקונטרסים המפורסמים שהחיו אלפים ורבבות נשמות ישראל, וחיזקו אותם לחזור בתשובה. עטרת ראשנו, נזר תפארתנו, המלאך הניצב על ראש הדרך, עמוד האש אשר

לפני המחנה, מורה דרך ומשובב נתיבות מורנו ומאורנו

רבי אליעזר שלמה זצ"ל

בן הגאון רבי מנחם זאב זצ"ל

הרב מטאקאי ובעל ה'מנחת זאב' ועוד

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

בחד קטירא אתקטיר לשיבה של מעלה

להתלונן בצל צח הצדיקים אשר בגן עדן

י"ז שבט התשע"ה

בְּתַחֲרֵי הַבֵּר

ברוך ה' אלקי ישראל אשר לא השבית לנו גואל, ובכל דור ודור מאיר הקדוש ברוך הוא לנשמות ישראל את אורו יתברך באור נורא ונפלא, אשר כל הרוצה להתקרב אליו יוכל להאיר על נפשו מהאור הזה, שעליו נאמר (משלי יג, ט): "אור צדיקים ישמח" – שהוא אור הצדיקים האמתיים, המגלים את אמתת מציאותו יתברך לארץ ולדרים עליה ברחמים, ואין שום חושך אשר יכול להחשיך את האור הזה, המאיר בכל המקומות מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין, יהיה מי שיהיה, באיזה מקום, מעמד ומצב שיהיה – יוכל להתקרב אליו יתברך באמת.

והנה בדור האחרון שלח לנו השם יתברך מושיע ורב, הוא ניהו אדמו"ר הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון רבנו מוהר"ן מברסלב זי"ע, אשר העניק חמה בקומתו, והאיר לכל הדורות האחרונים עד עת בוא דברו, ואשר מנעם עצותיו הקדושות, יוכל כל איש לקרב את עצמו אל הקדשה, כל אחד לפי ענינו ודרגתו. והכל מבאר בספריו הקדושים ובספרי תלמידו הגאון הקדוש מוהרנ"ת זי"ע, אשר למד את למודיו הנפלאים והוריש לנו את דעתו הקדושה מורשה לדורות עולם.

וזכינו בדור האחרון היתום הזה, אשר קם האחד והמיוחד מבין אנשי שלומנו חסידי ברסלב, הוא ניהו, החסיד האמתי, עובד ה' יתברך בתמימות ובפשיטות, מסר נפשו בכל יום ויום אליו יתברך – הגאון הצדיק, מאור עינינו מוהרא"ש זי"ע, אשר כל ימיו אשר חיה הקדיש למען הפצת דעת רבנו הקדוש בעולם, הן בספריו הקדושים שחבר, והן בקונטרסים הרבים מספור שהתפשטו בין כל שכבות העם, ועדין מחיים נפש כל חי בכל רחבי העולם, ובאגרות ההתחזקות ששגר לכל רבדי החברה, מקטן ועד גדול, זקנים עם נערים, אנשים נשים וטף, בכל קצוי ארץ וים רחוקים, נשלחו אלפי רבבות מכתבים אשר נקבצו ובאו בסדרת הספרים אשר בנחל, ובהם יש מכל וכל, דברי התעוררות והתחזקות ללכת בדרך הישרה, מתוך אמונה

פשוטה והחֲדַרְת יְדִיעַת הַהִשְׁגָּחָה הַפְּרִטִית, לְקַיֵּם הַמְצוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִלְמַד בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְבָנוֹת בְּתִים כְּשָׂרִים עִם שְׁלוֹם וְשִׁלְוָה וְשִׂמְחַת הַחַיִּים וּלְתַקֵּן כָּל הָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים וְלַחַיּוֹת חַיֵּי טְהָרָה, עַד שְׂאִין הַפֶּה יְכוּל לְסַפֵּר וְהַלֵּב לְחַשֵּׁב, מֵעֲצַמַת הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיְתָה לוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט, עַד אֲשֶׁר נֶאֱסָפָה נִפְשׁוֹ הַטְּהוֹרָה אֶל קוֹנָה בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה, וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו אֶת רַבֵּי תוֹרָתוֹ הַמְּחִיָּה נִפְשׁ כָּל חַי.

וְאֵכֵן, חֲפֵץ ה' בְּיָדוֹ הַצְּלִיחַ, וְעֵינֵינוּ הִרְוֹאוֹת אֶת הַפְּרוֹת מֵהָעֵמֶל רַב הַשָּׁנִים הַלְּזָה, אֲשֶׁר רַבּוֹת יְהוּדִים אֶתִּין וּמִתְכַּנְּשִׁין אֶל צִיּוּנוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל אוֹמְנָה בְּיוֹם הַכֶּסֶּא, לְהִתְקַבֵּץ יַחַד לְהִתְפַּלֵּל אֶת תְּפִלוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ בְּחַיֵּי חַיּוֹתוֹ, לְתַקֵּן נַשְׁמוֹת הַחַיִּים וְהַמְּתִים וְכוּ', וּבְכָל יְמֵי הַשָּׁנָה, אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל זוֹרַח וּמְאִיר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמִתְפַּשֵּׁט בְּאִפְּן מְרַהֵיב בֵּין כָּלֵלִיּוֹת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְהִנֵּה זֶה יְדוּעַ בְּשַׁעַר בֵּת רַבִּים, כִּי עֵנֵינוּ שֶׁל רַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ הוּא תְּפִלָּה וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁהִיא פְּרִי הָאֱמוּנָה הַזְּכוּה, הַבְּרוּרָה וְהַעֲמֻקָּה בְּמֵי שְׂאֵמֶר וְהִיא הָעוֹלָם, וּמְנַהִיגוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.

וּבְפָרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֶלֶק ב' סִימָן צג): לְעֵנִין הַמְּחַלֶּקֶת שֶׁהָיוּ חוֹלְקִים עָלָיו. כִּי אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (בְּרַכּוֹת ו:): "כָּרַם זְלוֹת לְבַנֵּי אָדָם" (תְּהִלִּים יב, ט) – 'אֵלוֹ דְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְנֵי אָדָם מְזַלְזְלִין בָּהֶם, וּמְאִי נִיהוּ, תְּפִלָּה'. עַל כֵּן מִחֲמַת שְׁכָל עֵסְקוֹ תְּפִלָּה. כִּי בְּעֵנִין תְּפִלָּה הִיא מְרַבָּה לְדַבֵּר עִם אֲנָשָׁיו, וְהַזְּהִירָם מֵאֵד לְהַרְבּוֹת בְּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, כַּמְבָּאָר בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים וְיֹתֵר מִזֶּה הַרְבָּה לְדַבֵּר עִמָּנוּ וְחִזַּק אוֹתָנוּ בְּהַתְּחַזְּקוֹת בְּלֵי שַׁעוֹר, לְהַרְבּוֹת בְּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה. עַל כֵּן בְּנֵי אָדָם מְזַלְזְלִין בוֹ וּמְבַזִּין אוֹתוֹ וְחוֹלְקִין עָלָיו, כִּי כָּל עֵסְקוֹ הוּא תְּפִלָּה, שֶׁהֵם דְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְנֵי אָדָם מְזַלְזְלִין בָּהֶם.

וְהִיא הִיְתָה יְסוּד דַּעְתוֹ הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הִנְחִיל לְבַנָּי אֵל חַי – שִׁיעֲסֻקוּ כָּלֶם בְּתְּפִלָּה וְשִׂיחָה לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַמְּשִׁיחַ בְּדַעְתוֹ יִלְחָם, עַד שֶׁיְהִיָּה נַעֲשָׂה שְׁפָה בְּרוּרָה לְקִרְאָה כָּלֶם בְּשֵׁם ה' (צַפְנִיָּה ג, ט).

וספר לנו רבנו ז"ל בהמעשה של בעל תפלה, שהבעל תפלה הקדוש למד את אנשיו דרך בתפלה, והיו להם חבורים של תפלות, וידוע, שרבנו ז"ל היה הבעל תפלה בעצמו, שהוא החדיר את ענין התפלה בעולם בדרך שלא היתה מאז היה ישראל לגוי, ותלמידו הקדוש הכין לנו ספר קדוש ונורא – לקוטי תפלות, שהוא על סדר התורות בספר הקדוש לקוטי מוהר"ן, ולמד אותנו איך לעשות מן התורות תפלות, וכן תלמידו הגאון הקדוש מטשהרין ז"ל השלים תפלות נוספות בספרו לקוטי תפלות ותחנונים, וכן תפלות הבקר מהחסיד רבי אפרים בן רבי נפתלי ז"ל, וכן התפלות של הגאון הקדוש רבי אברהם ב"ר נחמן ז"ל שהשאיר אחריו תפלות הנקראות ששון ושמחה וכו', כידוע בין אנשי שלומנו הקדושים.

ומי ימנה ויספר את מפעלו הגדול של מוהרא"ש הקדוש זי"ע, איך שכל הגולה היתה כמדורת אש של תפלה והתבודדות, על ידי רבבות רבבות ספרים קטנים וגדולים, שאין פנה בהם שאינו מעורר בהתעוררות א"ש דקדושה, להלהיב לבב האיש הישראלי שיעסק בשיחה בינו לבין קונו בכל האפשרות, מעט או הרבה, בכל מקום שיהיה שם, ואכן, רבים רבים שהתעוררו לעבודה קדושה זו, להיות קבועים בתפלת המשיח שיגלה דבר זה בעולם, כידוע אצלנו, ובודאות נתן לומר, שלא היתה שיחה או דרשה, שיעור או דבור שיצא ממנו, שלא יהיו בו אלו דבורי התעוררות לעבודה קדושה זו של תפלה אישית של האדם עם קונו.

אמנם את התפלות שחבר בינו לבין קונו לא השאיר לנו כספר מסדר, ומעולם לא פרסם את תפלותיו, שכפי הנשמע היה עוסק גם בחבור תפלות רבות בכתב, אך מפעם לפעם, בעת הכתיבה לעורר אנשים לתפלה, היה קולמוסו עתיר ההבעה מתאר את סדר התפלה, כיצד היא נעשית, והיה כותב תפלות קצרות וארכות לאנשים פרטיים וכלליים, ופה ושם נדפסו ממנו תפלות בחבורים שהדפיס בחייו הקדושים.

וכיון שכעת אחר שנסע מאתנו להתלונן בצל שדי – רבה ההשתוקקות של נשמות ישראל אחריו, ולשמו ולזכרו תאות נפש, אמרנו ללקט דברי תפלה ושיחה בינינו לבין קוננו, מכל אשר מפזר בספריו הקדושים, למען נוכל

לְהִתְחַזֵּק בָּהֶם, שִׁיְהִיו שְׂגוּרִים בְּפִינוּ בְּכָל עֵת, וְנִזְכָּה בְּאֲמָצְעוֹת הַתּפִּלוֹת
הַלְלוּ, לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמֵינוּ אֶת נְעֵם שִׁיחַ בֵּין עַרְךָ תּפִּלָּה, לְהִיּוֹת רְגִילִים בְּתּפִּלָּה
תָּמִיד, כְּרִצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲזָרֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַתּפִּלוֹת הַלְלוּ שִׁיְפּוּצוּ
עַל פְּנֵי תִבְלָה, תּפְעִלְנָה אֶת פְּעֻלוֹתֶיהֶן, פְּעֻלַת צְדִיק לְחַיִּים, שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְבָּרַךְ
בְּכָל מִילֵי דְמִיטָב, וְהִעֲקָר אֲשֶׁר שׁוֹמֵעַ תּפִּלָּה יִשְׁמַע לְתּפִּלְתָּנוּ וּלְשׁוֹעֲתָנוּ,
וְיִקְרַב אוֹתָנוּ אֵלָיו בְּרַחֲמִים, אָמֵן.

הַקְדָּמַת הַמִּלְקָט

י'תְבַרְךָ ה' בּוֹרֵא וְיִשְׁתַּבַּח ה' יוֹצֵר, ה' מַתְאַנֶּה וְיִמְשָׁתוּקֵק ה' תְּבוּדוֹת יִשְׂרָאֵל. אֹדָה ה' בְּכָל לֵבב עַל הַמַּתְנָה הַנִּפְלְאָה שֶׁנִּתֵּן לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל, הַסֵּפֶר הַקְדוֹשׁ הַזֶּה תַּפְלוֹת מוהרא"ש, סֵפֶר אֲשֶׁר לְשִׁבְחוֹ אֵין מְלִים.

וְבוֹ לְקַטּוֹ תַּפְלוֹתָיו שֶׁל מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ, הַמוֹהֲרָא"ש הַקְדוֹשׁ זְצוּק"ל אֲשֶׁר מְבַסְּסוֹת עַל דְּבָרֵי תוֹרוֹתָיו סְפוּרָיו וְשִׁיחוֹתָיו הַקְדוֹשִׁים שֶׁל מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ, אֹר הָאוֹרוֹת, צַח הַצַּחְצָחוֹת, צִדִּיק יְסוּד עוֹלָם, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מְבַרְסֵלַב זִיע"א, וְעַל דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ וְתַפְלוֹתָיו שֶׁל תַּלְמִידוֹ הַקְדוֹשׁ, שְׂדָאג לְהַמְשִׁיךְ אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ בְּעוֹלָם וּמָסַר נַפְשׁוֹ עַל כֵּן, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ רַבִּי נִתָּן זִיע"א.

וְיָדוּעַ בְּאֲשֶׁר שְׁמוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ מוהרא"ש זְצוּק"ל מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם וּלְהַפְיֵץ דַּעְתָּם בְּעוֹלָם, הֵן עַל-יְדֵי הַדְּפָסוֹת סְפָרֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים, וְהֵן עַל-יְדֵי חֲבוּר סְפָרִים חֲדָשִׁים, שֶׁבָּהֶם הוֹרִיד אֶת אוֹר הָאֱלֹהִים לֹא רַק לְמֵאוֹת אֲלָא אֲפִלוּ לְאַחַדוֹת, וְנִיצוּצֵי נִיצוּצוֹת לְדוֹר שְׁלָנוּ, עַד שֶׁאַפְלוּ הִירוּד וְהַפְּחוֹת שֶׁבְּפִחוֹתֵים אִם יִתְמִיד בְּסִפְרָיו וְיָקִים אֶת הָעֲצוֹת יַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה בְּעִבּוּדַת ה', וְיִזְכֶּה לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם דְּבוּק בֵּה' יְתַבְּרֶךְ, וְיִזְכֶּה לְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת עֵין לֹא רְאֵתָה אֱלֹקִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה וְגו'.

וְעַבְדָּה שְׂאוּלֵי אֵינָה יָדוּעָה הִיא, שְׁמוהרא"ש הַקְדוֹשׁ הוּא הַצִּדִּיק עִם מְסַפֵּר הַסְּפָרִים הַכִּי גְדוֹל בְּדַת תּוֹרַתְנוּ הַקְדוֹשָׁה, חֶלֶק יִצְאֹו לְאוֹר וְחֶלֶקֶם נִזְכָּה בְּעַתִּיד שְׂיִצְאֹו לְאוֹר וְיִדְפְּסוּ, הָעוֹסְקִים בְּכָל תְּחוּמֵי הַחַיִּים, שְׁחִיו וּמְחִיִּים וְעַתִּידִים לְהַחִיּוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַמְּדַבְּרִים מִכָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עַל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵיךְ יַחֲזִיק מִמֶּמֶד וְיִדְבֵּק בֵּה', וְאֵין נוֹשֵׂא בְּעוֹלָם שְׁלֹא נִגַּע בּוֹ מוהרא"ש הַקְדוֹשׁ זִיע"א: אַמוּנָה, אַמוּנַת חֲכָמִים, שְׁלוֹם בֵּית, חֲנוּךְ יְלָדִים, קְדוּשָׁה וְטְהָרָה, שְׂמִחָה, תּוֹרָה, תַּפְלָה, סְבֻלָּנוֹת, זְמַנֵּי הַשָּׁנָה, וְכו'. וְהַכֹּל בְּלִשׁוֹן קָלָה שְׁשׂוּה לְכָל נַפְשׁ, הֵלֹא הֵם הָאוֹצְרוֹת הַיְקָרִים שֶׁהַשָּׂאִיר לָנוּ. וְהַכֹּל בְּעִנְיַת חֵן מְבֻלֵי לְרִשָּׁם אֶת שְׁמוֹ, שֵׁם הַמְּחַבֵּר, בְּשׁוּם סֵפֶר, בְּלִתֵּי לֵה' לְבָדוֹ וְלְהַקִּים נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִעֵפֶר לְשִׁמֵי מְרוֹמִים.

ומעל כלם ספרי שו"ת אשר בנחל ושו"ת ברסלב, והם תשובות לכל השאלות ששאלו ישראל קדושים את מורנו ורבנו הקדוש על כל מה שעובר עליהם בחיים, והכל על-פי דברי רבנו הקדוש ותלמידו רבי נתן ותלמידיהם, ומי שקורא בהם יודע שאין אוצר טוב מהם באשר הם כלולים מהכל, מדברי רבנו הקדוש, ומדברי תלמידו רבי נתן, ספורי צדיקים, עצות, חכמת חיים, דברי תורה, התחזקות עצומה, בטול לה', מסירות נפש, הדרך, קיום התורה הקדושה, ותפלות מעשיות מכל הלמודים הקדושים.

ורבנו הקדוש אמר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצב, שפניו שכלו חכמתו ונשמתו של הצדיק מנחים בתוך הספר שלו, ולכן בלמוד הספרים אנו נדבקים בנשמתו ושכלו הקדוש של הצדיק, וכמו כן גדלת הצדיק, שמפיר את כל נפשות ישראל, כמו שכתוב בסימן קעג אנכי אָנָא נִפְשֵי כְּתִבִית יְהִיבִית בְּאֶשֶׁר שְׁעַל-יְדֵי הַכְּתָב אֶפְשָׁר לְהַפִּיר הַנֶּפֶשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ וְגו',

(עי' שם כל התורה הקדושה).

ואמר רבי נתן בלקוטי הלכות הלכות גטין הלכה ב', באשר פי זה כלל שהמדרגה העליונה אינה מאירה במדרגה התחתונה פי אם בבחינת נפש.

ואמר מוהרא"ש זצוק"ל בשו"ת ברסלב, שגם בכתב שהוא לא כתב-יד ממש אפשר להפיר את נפש הכותב (מלבד מה שאמר שהשיג את המדרגה הזאת), ובנוסף לכך אמר שבשונה מספר, במכתב אין זמן לכותב לחשב יותר מדי מה הוא כותב, אלא הוא כותב בדרך ישר מבלי לחשב הרבה, ועל כן ביותר בנקל לראות את נפש הכותב.

וזכיתי בלילה השני של ראש השנה, לשמע את דברי תורתו של מורנו ורבנו עטרת ראשנו תלמידו המבחר של מוהרא"ש זיע"א, ממשיך דרכו, הרב הצדיק רבי יצחק שמואל אהרן לעזער שליט"א שאמר על התורה סו חלק א' בלקוטי מוהר"ן שאומר רבנו שמי שמקשר מאד בהצדיק אזי צריך להרגיש בעצמו כל העליות וירידות של הצדיק.

אזי שאלו אותו מה הכוונה, ואיך זה קורה בפעל. ואמר: שרואים מה עובר על הצדיק בחייו הפרטיים, ואיך הוא מתחזק, ושגם הצדיק היה צריך לעסק בדברים של עולם הזה אשה, ילדים, חשבונות, וכו', ואיך הוא עושה זאת, ואיזה משברים וגלים מכל מיני סוגים עברו על הצדיק, אזי כשעובר על

התלמיד אותם הדברים הוא נזכר, אוי, גם אצל הצדיק היה כף ואיך הוא התחזק והתגבר בעבודת ה', אוי, על הצדיק גם עבר כף, וכך הוא עשה. ונראה לקשר זאת, כי מי שקצת ט"ל באשר בנחל הוא קצת קורא בין השורות מה עבר על מוהרא"ש הקדוש זצוק"ל, איך נפשו היתה מלאה מאלקות, אמונה וכל טוב, ואיך הוא החזיק מעמד, וחזק והחיה עם רב אתו, ויש בכחו להחיות ולחזק ולהדריך ולהוביל ולהנהיג את כל עם ישראל, ואחד בין עולם הזה ובין העולם הבא, והראה לכלם שאם הולכים בדרך התם, בדרך של רבנו הקדוש, אפשר לחיות פה בזה העולם עם אשה, ילדים, חשבונות, טרדות ומשברים וגלים ולהיות דבוק בה' יתברך ולחיות חיי גן-עדן, וזה מה שרצה להחזיר בנו.

ואי-אפשר להגיע לבטול כזה ולאחוד שני העולמות, אלא על-ידי התבודדות, תפלות, תחנונות ובקשות, ואמר רבנו הקדוש שלא הגיע למדרגתו אלא על-ידי שהיה משיח ומדבר בינו לבין קונו בפשיטות.

וגם היה אומר את כל הבקשות שבעולם שנמצאו באיזה ספר שהיה מצוי ביניהם.

וידועה שיחתו הקדושה של רבנו הקדוש בלקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קיא: אחד שאל אותו בענין הנהגת התקרבות להשם יתברך, וצוה לו ללמד וכו'. ושאל אותו: הלא איני יכול ללמד. השיב לו: על-ידי תפלה יכולין לבוא לכל, לכל טוב, לתורה ועבודה ולכל הקדשות ולכל העבודות ולכל הטובות שבכל העולמות.

ומבאר בלקוטי מוהר"ן תנינא סימן ק', שכל הצדיקים לא הגיעו למדרגתם רק על-ידי שפרשו שיחתם לפני ה' יתברך כמו שכתוב:

ספרו לי שאמר, שמקטן ועד גדול אי-אפשר להיות איש פשר באמת, כי-אם על-ידי התבודדות. והיה מזכיר כמה וכמה צדיקים מפרסמים אמתיים, ואמר, שכלם לא באו למדרגתם כי-אם על-ידי התבודדות. וגם תפס איש אחד פשוט מנכדי הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה, ואמר: גם זה מפרש שיחתו בכל פעם לפני השם יתברך בבכיה גדולה. ואמר שזרע הבעל-שם-טוב רגילים בזה ביותר, כי הם מזרע דוד המלך עליו השלום, וכל עסקו

שֶׁל דָּוִד הָיָה עֲנִין זֶה, שֶׁהָיָה מְשַׁבֵּר לְבוֹ מְאֹד לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, שֶׁזֶהוּ עֵקֶר סֵפֶר תְּהִלִּים שְׁיִסַּד, כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר.

וְכִמְהָ פְעָמִים הָיָה רַבְּנּוּ מְדַבֵּר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דְּבָרֵי תַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת מְלָבוֹ, וְנִזְדַּמְּן לוֹ בְּתוֹךְ דְּבוּרָיו טְעָנוֹת יְפוֹת וְתַפְלוֹת נְכוֹנוֹת וּמְסֻדְרוֹת, וְהוּטְבוּ בְעֵינָיו, וְהָיָה כּוֹתֵבם אֲצִלוֹ לְזִכְרוֹן, לְמַעַן יִהְיֶה רָגִיל לְהִתְפַּלֵּל אוֹתָם גַּם אַחֲרֵיכֶּךָ.

וְכִשְׁהָיָה מוֹהֲרָא"ש כּוֹתֵב אֶת הַמְּכַתְּבִים אוֹ אֶת הַסְּפָרִים, בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ בְּכַתְּבוֹ הַלְבִּישׁ בָּהֶם תַּפְלוֹת יְקָרוֹת אוֹצְרֵי אוֹצְרוֹת יְהִלּוּמִים וְתִכְשִׁיטִים יְקָרִים מְכַל הַסּוּגִים, מִכִּיּוֹן שֶׁלֹּא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלֵא הַמַּעֲשֶׂה, שֶׁרַבְּנּוּ ז"ל אוֹמֵר לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תַּפְלוֹת, שֶׁבְּזֶה נַעֲשִׂים שְׁעֵשׂוּעִים גְּדוֹלִים שֶׁלֹּא עָלוּ מִימּוֹת עוֹלָם, וְרַבֵּי נִתְּן אָמַר פַּעַם אַחַת, שְׁמִי שְׂוִידַע לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן כְּלוֹ וְלֹא מִתְפַּלֵּל עָלָיו הוּא אֵינוֹ מְקַנָּא בּוֹ. וְכַתּוּב שֶׁפַּעַם אַחַת אָמַר רַבֵּי נִתְּן לְרַבְּנּוּ ז"ל זִיעַ"א שֶׁהִתְפַּעַל מִן הַחֲדוּשִׁים הָעֲצוּמִים וְהַנּוֹרְאִים שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, וְאָמַר לוֹ רַבְּנּוּ ז"ל שֶׁזֶה הַחֲסָרוֹן שֶׁלְכֶם, שֶׁלֹּא לָזֶה כּוֹנְנֵתִי, אֲלֵא הָעֵקֶר שֶׁתִּקְחוּ אֶת זֶה לְעַבְדָּא וּלְמַעֲשֶׂה וּלְלַכֵּת עִם הַתּוֹרוֹת, וְתִתְפַּלְלוּ לְקִיָּם אֶת הַנְּאֻמָּה שֶׁם, וּבְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם תִּזְכְּרוּ הַמְּאֻמְרִים הָאֵלּוּ, וְתַחֲיוּ אֶת עֲצַמְכֶם בָּהֶם.

וְעֵינֵי לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חִלַּק א' סִימָן רס"ב, שֶׁקָּרָאוּ לְגַמְרָא מְסַכֵּת, מִכִּיּוֹן שֶׁמְסַכּוּ - מְרַחוּ בְדַמְעוֹת אֶת הַתּוֹרָה שֶׁלָּהֶם לְפָנֵי הַלְמוּד, וְכֵן לְאַחַר הַלְמוּד לַעֲשׂוֹת תַּפְלוֹת מִהַתּוֹרוֹת, וְזֶה תּוֹרָה לְשִׁמָּה אוֹמֵר רַבֵּי נִתְּן זִיעַ"א, כְּמוֹ שֶׁבְּתַפְלָה מִתְפַּלְלִים רַחֵם נָא עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבְנוּ בִּינָה לְהַבִּין, לְהַשְׁפִּיל לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמְרֵם וּלְעֲשׂוֹת וּלְקִיָּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה וְכוּ'.

וְזַכְּנוּ ה' יִתְבָּרַךְ לְסִיָּם אֶת הַמְּלָאכָה, וּלְלַקֵּט אֶת תַּפְלוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל מוֹהֲרָא"ש הַקְּדוֹשׁ לְסֵפֶר אֶחָד, וְנִקְרָא תַפְלוֹת מוֹהֲרָא"ש, וְהוּא לְקוּטֵי תַפְלוֹתָיו מְסַפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים שְׁיִצְאוּ עַד עֵתָה, רוּוִי בְתַפְלוֹת מְלֵאוֹת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, רְצוּנוֹת וְכּוֹסֵפִין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲהַבֵּת הַשֵּׁם נוֹרְאָה, חֶשֶׁק לְקִיָּם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וִישׁוּעוֹת, וּפּוֹתְחוֹת לֵב כָּל אֶחָד וּמְקַרְבוֹת אוֹתוֹ לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים.

הַתַּפְלוֹת מְחַלְקוֹת לְפִי נוֹשָׂאִים בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת וּמְאִירוֹת עֵינַיִם, בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, עִם מְרָאָה מְקוֹם לְכָל תַּפְלָה וְתַפְלָה, וּבְנוֹסָף לְכָךְ יִשְׁנוּ גַם מְסַפּוֹר לְתַפְלוֹת עֲצָמָן שֶׁמְסַפְּרֵן עוֹלָה עַל אֶלְפֵי.

חוץ מהתפלות שאפשר להתפלל עם ספר זה ולשפך את הלב לאבינו שבשמים, אפשר גם ללמד מהן המון איך להתנהג בכל עת ובכל מצב. וכמוכן שיש עוד המון תפלות, שהרי זה נחל נבע מקור חכמה שאינו פוסק, ועוד חזון למועד בעזרת השם יתברך.

נשות ישראל, למרות שיש בספר אות מיוחדת לנשים שנקראת תפלת הנשים, לא להצטמצם באות זו בלבד, כי שם נמצאות תפלות שמיוחדות רק לנשים, אך בשאר הספר יש תפלות המיעדות לכלם, ואפשר פשוט לקרא את התפלה רק בלשון המתאימה לנשים.

ובקשה לכל אחי בית ישראל, הרי ידוע שכשם שאי אפשר לתכן בלא בר, כך אי אפשר לספר בלי שגיאות וטעויות, ולכן אבקש אם החסרנו איזו תפלה שלא הכנסנו, או אם יש טעות נקוד, או חסר מראה מקום, (למרות שהשתדלנו ועמלנו רבות שלא יהיה) או כל טעות כלשהי, נשמח לשמע עליה ולתקנה במהדורות הבאות (הפרטים ליצירת קשר בעמוד שמאחורי השער).

ואשלח ברכת תודה והודאה, קדם כל לה' יתברך, אשר בחר בי להיות השליח להביא את האור הקדוש והיקר הזה לזה העולם, וגם לרבנו הקדוש, לרבי נתן, ולמוהרא"ש הקדוש שזכו אותי להיות שתף פעיל בהורדת האור הזה. למורנו ורבנו הקדוש תלמידו המבחר של מוהרא"ש הקדוש, ממשיך דרכו, הרב יצחק שמואל אהרן לעזער שליט"א, על החזוק ההכונה וההדרכה. לרב גיא מתוק הי"ו, ראש היכל הקדש תל אביב, שקרב אותי למוהרא"ש הקדוש. לרב אברהם שושן הי"ו, ראש היכל הקדש בני ברק, שמסר את נפשו פשוטו כמשמעו, פעמים אין מספר למען יצא הספר בתכלית הסדר, ההדור והיפי מלא מכל טוב תפלותיו של רבנו המוהרא"ש הקדוש.

ולכל שאר העוסקים במלאכה הקדושה.

ולנות ביתי, שאפשרה את העבודה ומסרה נפשה על הספר, העקר שהעולם יזכו לאור הנפלא הזה.

ובסוף דברי אבקש מה' יתברך שנוזף שהספר ידפס ויופץ במליוני עתקים, ושיעשה הספר נחת רוח גדולה להשם יתברך, שרובבות ורבי רבבות ויותר,

יפתח לבם לאמונה פשוטה בהשם יתברך ובצדיקיו האמתיים, ונזכה שהספר יקרב את כל העולם כלו להשם יתברך אמן ואמן.

וכל זה הכרת הטוב קטנה שבקטנות, למורנו ורבנו עטרת ראשנו מוהרא"ש הקדוש זיע"א, על כל מה שקרבנו לעבודת השם יתברך על פי דעתו של רבנו הקדוש, בנושא את היונק בסבלנות עצומה לאין שעור, וזה יהיה לכבוד נשמתו הקדושה והטהורה זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

כה דברי המלקט רז בן בעז ויעל אריאל

תוכן העניינים

קכו	דבקות בה'	יז	אמונה
קל	דמיונות	לד	אמונת חכמים
קלה	דעת	מא	אבדה
קלח	דרך	מב	אהבת ישראל
קנ	דרשה	מח	אכילה
קנא	הכרת הטוב	סב	אמת
קנב	המתקת הדין	ע	אנחה
קנח	הפצה	עא	אסיר
קס	הצלחה	עד	בגדים
קסב	הרחבת הדעת	עט	בושה
קסג	הולדה בנקל	פא	בזיונות
רמה	השגחה פרטית	פג	בחור ישיבה
רנב	התאבדות	פז	בטחון
רנג	התבודדות	צד	ביטול
רנט	התחזקות	צו	בית
רסג	התחלה חדשה	צח	ברית מילה
רעה	וידוי	קד	גאווה
רפב	זיווג	קו	גלות וגאולה
שכג	זרע של קיימא	קט	גוג ומגוג
שכט	זריזות	קי	גדלות המוחין
של	זמני השנה	קיב	גנבה וגזלה
של	אלול	קיט	דאגה
שמד	ראש השנה	קכא	דיבור
שמז	יום הכיפורים		

תקסה	יסורים
תקסה	יראת שמים
תקסט	ישוב הדעת
תקעד	כיבוד אב ואם
תקעט	כעס
תקפט	כישוף
תקצ	לב נשבר
תקצא	לימוד
תריג	מחשבה טובה
תרכג	מוסרים ומלשינים
תרכד	מחלוקת
תרל	מסירות נפש
תרלב	מעט גם כן טוב
תרצה	צעק מעט
תשט	מקוה
תשטו	מקצוע
תשטו	בלן
תשיח	גבאי צדקה
תשיט	טבח
תשיט	מנקה בית כנסת
תשכ	נגר
תשכא	סנדלר ומוכר נעליים
תשכב	ספר

ארבעת הימים שבין יוה"כ לסוכות	שנו
סוכות	שסח
הושענא רבה	שעב
שמחת תורה	שעד
חנוכה	שעה
שובבי"ם	תיב
י"ד שבט	תטז
ט"ו בשבט	תיז
ז' אדר	תכח
פורים	תלה
ימי ניסן	תמו
פסח	תנד
ל"ג בעומר	תסז
שבועות	תעה

חינוך הילדים	תפה
חינוך (למחנך)	תקז
חובות	תקיב
חתימה	תקכב
טענות	תקכג
יאוש	תקכד
חיתון	תקכה
אירוסין	תקכה
יום החופה	תקכו
יום המיתה	תקלט
יום השנה (יארצייט)	תקמא

אמונה

[תפילה א]

רבוננו של עולם, אני מאמין באמונה אמתית, שאתה
 נמצא כאן, ואף שכלפי גרועות מעשי איני זוכה
 לראות אותך, ואיני מרגיש אותך מרב ההסתר
 וההעלם שהקלפות מסתירות ומעלימות ממני את
 אורך המאור, עם כל זאת אני מאמין באמונה שלמה,
 שאתה נמצא אתי, עמי ואצלי, ואין בלעדך כלל,
 ואי אפשר לי לברח ממך כלל, רק מכל מה שעובר
 עלי, אני צריך רק לבוא אליך ולדבר עמך, ולהתחנן
 לפניך, חוס ורחם וחמל עלי, שאזכה להכליל בך יותר
 ויותר, ואדע שכל עניני הגשמיים והרוחניים תלויים
 רק ביך, ואם ארוץ וארדה רק אחריך ולא אבליבל
 את עצמי משום ברירה שבעולם, רק תמיד אשתוק
 אליך ברצונות ובכסופים חזקים ואמתיים, אז בוא

תבוא ישועתי, ותתגלה אלי פנים אל פנים, ואזכה
להרגיש אותך תמיד על פני.

(אוצר האמונה קונטרס מעלת אמונה עמוד שצד)

[תפילה ב]

רבוננו של עולם, זכני לאמונה ברורה ומזככת, ואזכה
להרגיש את ערבות נעימות זיו אורך האין סוף
המלבש בגשמיות העולם הזה, ועל ידי זה ימתקו
מפני כל הדינים, ואזכה על ידי תקף גלוי האמונה
הקדושה להאריך אפי על כל מה שעובר עלי, ולא
אצא לריב ולהתקוטט עם המחרתי ריב, המבזים
ומחרפים אותי. אנא יהוה אלהי, חנני וענני ושמע
תפילתי, שאזכה לבוא במהרה אל מדרגת האמונה
בתכלית השלמות שאין שלמות אחריה, ובזכות
האמונה הקדושה תמתיק ותבטל מעלי כל מיני דינים
ומריבות ויסורים וקטרוגים. ראה אבי שבשמים
כמה כבר סבלתי בזה העולם, והכל היה מחמת
קלקול האמונה הקדושה, זכני על כל פנים מעכשו

לָבוֹא אֶל אֱמוּנָה אֱמֵתִית בְּאִשְׁרֵי גְלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי
 רֹאשׁ צְדִיקִיךָ, שֶׁהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הִיא הָעֵקֶר, וְעַל
 יְדֵהּ יְכוּלִים לְזַכּוֹת וּלְבוֹא אֶל כָּל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם,
 וְלַחַיּוֹת חַיִּים מִיִּשְׁבִּים, חַיִּים טוֹבִים וְנִעִימִים, חַיִּים
 שֶׁל שְׁלוֹהַ וְנַחַת, כִּי עַל-יְדֵי תַקְוָה הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 אֲזוּכָה לְהַדְבִּיק בָּךְ, וְלִידַע בִּידִיעָה בְּרוּרָה וּמְחַלְטֵת
 כִּי אֵין שׁוּם טַבַּע כָּלָל, וְהַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן צוּדֵק וּמְדִיק
 מִמֶּךָ; וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לִי לְהַצְטַעַר עַל עוֹלָם שְׂאִינוּ
 שְׁלִי, וְלָמָּה לִי לְצַאֵת וּלְרִיב עִם מְחַרְפֵי וּמְבֹזֵי נַפְשֵׁי,
 הָאֵר פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ וְאֹשֶׁעַ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן
 בֵּן יְהִי רָצוֹן.

(אשר בנחל חלק י"ז מכתב ב, ש"ג עמוד כב)

[תפילה ג]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחֶמֶל עָלַי, שֶׁאֲזוּכָה לְאֱמוּנָה
 בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, עַד שֶׁאֲדַע בִּידִיעָה בְּלֵב שְׁלֵם,
 שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵיךָ כָּלָל, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּךָ
 בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית, וְלֹא יַעֲשֶׂה לִי אָדָם הָרַע אוֹ הַטּוֹב

מבִּלְעָדֵי רְשׁוּתָהּ, וְעַל-כֵּן לָמָּה לִּי לְרוּיֵן אַחֲרֵי בְּנֵי-
 אָדָם אוֹ לְהִתְפַּחַד מֵהֶם, כִּי מִה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם?! אָבִי
 שְׁבַשְׁמִים, וּבְנֵי לֵלֵב אֲמִיץ וְחֹזֵק, לָבֵל אִירָא וּלְבַל
 אֶפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, יִהְיֶה מִמֵּי שְׂיִהְיֶה,
 וּבְנֵי לִירָאָה עֲלָאָה, יִרְאֵת הָרוּמָמוֹת, שְׂאֲתִירָא רַק
 מִמָּהּ, וְאֲדַע וְאֲרַגִּישׁ תְּמִיד נַעַם זִיו אֱלֹהוֹתָהּ עָלַי,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְתִּיק מֵעָלַי כָּל הַדִּינִים, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי
 חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, כַּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּנוּ עַל-יְדֵי
 רֹאשׁ צַדִּיקֶיךָ, שְׂחִירָאָה הִיא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ שְׂפָעָה.
 חוּם וְרַחֵם עָלַי, שְׂאֲזַכֶּה לְהַכְּלִיל בְּךָ תְּמִיד, וְלֹא יִהְיֶה
 לִּי רְצוֹן אַחַר מִבְּלְעָדֵי רְצוֹנָהּ, אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

(אשר בנחל חלק י"ז מכתב ב, תפו עמוד שכח)

[תפילה ד]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כָּל-כֶּף נִתְרַחֲקֵתִי מִמָּהּ, עַד שְׂאִינְנֵי
 יְכוּל לְדַבֵּר עִמָּהּ, וְזֶה סִימָן שְׂעֵדִין חֲסָרָה לִּי
 אֲמוּנָה, כִּי אִם הִיְתָה לִּי אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת,

שאתה פה עמי, אתי ואצלי, הייתי מרבה בתפלה,
ואם אינני יכול לדבר עמה, סימן שחסרה ממני
האמונה, אז אנא, ה' אלקי, עזר נא לי שתהיה לי
אמונה.

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תתטז עמוד ריד)

[תפילה ה]

רבוננו של עולם, זכני לאמונה ברורה ומזככת, שאזכה
להאמין בה ולדעת, שדבר גדול ודבר קטן אינו
נעשה מעצמו, אלא בהשגחתה הפרטית, וזכני לאמונה
מזככת, שאזכה תמיד לחשב רק כמה, ולידע שכל
הקורה עמי בין בגשמיים ובין ברוחניות, בין מבני-
אדם ובין משאר דברים גשמיים - הכל כמה. ולכן
במקום לרוץ ולהתרוצץ אל זה או אל זה, זכני לרוץ
רק אליה, ואזכה להכיל בה מעתה ועד עולם, אמן
סלה.

(אשר בנחל חלק ל' מכתב ד, תתקנט עמוד שמ)

[תפילה ו]

רבונו של עולם, אני מאמין באמונה שלימה, שאתה
 נמצא פה עמי, אתי ואצלי, דרכך אני מסתכל,
 דרכך אני שומע, דרכך אני שם אויר, דרכך אני
 מדבר ואני הולך, אנא פתח לי השכל והמח, שאזכה
 להביר אותך.

(אשר בנחל חלק מ"ז מכתב ח, תרסב עמוד רסב)

[תפילה ז]

נא ונא אל תבלבל את עצמך משום דבר שפעולם, רק להדביק עצמך בו יתברך,
 ותמיד תדבר עמו יתברך בלשון נוכח:

רבונו של עולם, אני מאמין בך, שאתה נמצא פה
 אתי, עמי ואצלי וכו',

ותשיח ותספר עמו כאשר ידבר איש אל רעהו, ועל-ידי-זה תזכה לאמונה ברורה
 ומזככת.

(אשר בנחל חלק ס"ב מכתב יב, תתיט עמוד רפט)

[תפילה ח]

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן ק'): בְּיֹתֵר מוֹעִיל הַשָּׁנָה לְאַמוּנָה, וְלִכֵּן כְּשֶׁאֶחָד מִבְּהֵל וּמִבְּלָבָל, וְעוֹבְרִים עָלָיו כָּל מִינֵי בִלְבוּלִים וְכוּ' וּסְפָקוֹת בְּאַמוּנָה, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, אָזִי הַעֲצָה הַיְעוּצָה לִישׁוֹן, וְקִדְּם יִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע אֲפֵלוּ בַיּוֹם [הַיְנוּ בְּלִילָה מְחִיבִים לִקְרֹא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה עִם 'בְּרַכַּת הַמַּפִּיל', שֶׁהוּא מְדִינָא דְגַמְרָא, וְלוֹמַר הַפְּסוּקִים וְהַמְזֻמְרִים וְהַיְהוּדִי הַמּוֹבָא בְּדִבְרֵי הָאֲרִיז"ל], אֲבָל אִם רַק רוּצָה לְלַכֵּת לְנוּחַ בְּאַמְצַע הַיּוֹם, אוֹ אֲפֵלוּ בְּתַחֲלַת הָעֶרֶב לֹא לִישׁוֹן שְׁנַת קִבְעָה, אָזִי טוֹב מְאֹד לֹמַר אֶת שְׁנֵי הַפְּסוּקִים:

**שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.**

זוֹ סִגְלָה לְשִׁמְרָה, וְכֵן הוּא שְׁמִירָה, שְׁלֹא יִפֹּל בְּנֶאֱוָף (עַיֵן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לו') לֹמַר אֶת שְׁנֵי הַפְּסוּקִים שְׁמַע וּבְרוּךְ שֵׁם, וְאָז וְשָׁב וְנַח לָהּ.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֵלֶק פ"ד מִכְּתָב יח, תִּרְכוּ עֲמוּד רו')

[תפילה ט]

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה עָשִׂיתִי?! אֲבִדְתִּי אֶת הָאַמוּנָה
אֲנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.**

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֵלֶק קכ"ט מִכְּתָב לא, קצ עֲמוּד טט)

[תפילה ז']

רבונו של עולם, זכני לאמונה ברורה ומזככת, שאזכה
 להאמין בך ולדעת, שדבר גדול ודבר קטן
 אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחתך הפרטית, וזכני
 לאמונה מזככת, שאזכה תמיד לחשב רק ממה, ולידע
 שכל הקורה עמי בין בגשמיות ובין ברוחניות, בין
 מבני-אדם ובין משאר דברים גשמיים - הכל ממה.
 ולכן במקום לרוץ ולהתרוצץ אל זה או אל זה, זכני
 לרוץ רק אליך, ואזכה להכיל בך מעתה ועד עולם,
 אמן סלה.

(אשר בנחל חלק מכתב עמוד רפה)

[תפילה יא']

התפלה של מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי תפלות תפלה ק"ט) שמאד מאד נחוצה לכל אחד שיש
 לו ספקות באמונה, וכדאי לומר את התפלה הזו שנאמרה ברוח הקדש ברורה
 מאד, ונמשכה משער החמשים דקדשה:

"כָּל מְצוֹתֶיךָ אֱמוּנָה, שְׁקֵר רִדְפוּנֵי עֲזָרְנִי", אֵל אֱמוּנָה,
 רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹד, וְזַכְּנֵי לְאֱמוּנָה שְׁלָמָה
 בְּאֵמֶת. עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֵת־חֹזֶק בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה
 בְּאֵמֶת, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֵת־חֹזֶק בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה
 בְּכָל עֵת, וְאֲכַנִּים אֶת עַצְמִי בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְעֹלֹת בְּכָל פֶּעַם
 לְאֱמוּנָה גְבוּהָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שְׁאֲזַכֶּה לָבוֹא אֶל
 הַשֹּׁכֵל עַל יְדֵי הָאֱמוּנָה, שְׁאֲזַכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְהִתְחַזְּקוֹת
 הָאֱמוּנָה בְּאֵמֶת, וּלְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג בְּשֹׁכְלִי אֶת הַדְּבָרִים
 שְׁלֹא הָיִיתִי מְבִינָם בְּתַחֲלָה. וְהָיִיתִי צָרִיךְ לְהִתְחַזְּקַת
 בָּהֶם בְּאֱמוּנָה לְבַד. וְעַתָּה אֲזַכֶּה לְהַבִּינָם וּלְהַשִּׁיגָם
 בְּדַעְתִּי וּשְׁכָלִי, רַק בְּדְבָרִים גְבוּהִים וְנִעְלָמִים יוֹתֵר
 שְׁלֹא אֲבִינָם עַדִּין אֶת־חֹזֶק בָּהֶם בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה. וְכֵן
 אֶת־חֹזֶק בְּאֱמוּנָה גְדוּלָּה בְּתוֹסַפֶּת קְדוּשָׁה בְּכָל פֶּעַם,
 עַד שְׁאֲזַכֶּה בְּכָל פֶּעַם לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג בְּשֹׁכְלִי וּדְעוֹתִי
 גַם אֵלּוֹ הַדְּבָרִים הַגְּבוּהִים וְנִעְלָמִים יוֹתֵר, וְכֵן בְּכָל
 עֵת וְעַת אֶת־חֹזֶק בְּאֱמוּנָה גְדוּלָּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד
 שְׁאֲזַכֶּה לְהַמְשִׁיךְ הַשֹּׁכֵל וְהַדְּעוֹת עַל יְדֵי הָאֱמוּנָה,
 לָבוֹא אֶל הַשֹּׁכֵל שֶׁל הַדְּבָר שֶׁבְּתַחֲלָה הָיָה נִעְלָם מִמֶּנִּי

וְהִיִּיתִי צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בּוֹ בְּאַמוּנָה לְבַד, עַד שְׁאֲזַכֶּה
 לָבוֹא לְרֹאשׁ אַמוּנָה, וּלְדַעַת שְׁלָם בְּקִדּוּשָׁה גְּדוּלָּה,
 לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתָךְ בְּאַמֶּת. וְאֲזַכֶּה לְדַעַת וּלְהִבִּין כָּל
 מַה שְׁאַפְשֵׁר בְּשִׁכְלִי אֲנוּשֵׁי לְהִבִּין בְּאַמֶּת. וּמַה שְׂאֵי
 אֲפְשֵׁר לְהִבִּין בְּהַדְּעַת, אֲזַכֶּה לְאַמוּנָה שְׁלָמָה בְּתַכְלִית
 הַשְׁלָמוֹת בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה הָעֲלִיּוֹנָה כְּרִצוֹנְךָ וְכְרִצוֹן
 צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְאַמוּנָה וּלְדַעַת בְּתַכְלִית
 הַמַּעֲלָה שְׂאֵין מַעֲלָה אַחֲרָיו. וְאֲזַכֶּה לְאַמוּנָה שְׁלָמָה
 וְחֲזָקָה כָּל כּוֹךְ עַד שְׁתַּתְּפִשֵׁט הָאַמוּנָה בְּכָל הָאֲבָרִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְּעֵלְמָא כְּלָא, יְהוּה עֵינֶיךָ הִלּוּא
 לְאַמוּנָה, תֵּן לִי אַמוּנָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת. רְבוּנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל הָעוֹלָם
 בְּעֵנֶיךָ הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא יְסוּד הַכֹּל וּבְכַרְט מַה
 שְׁעוֹבֵר עַל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשַׁת שְׁמֵהּ בְּלָם מְאִמִּינִים
 בְּנֵי מְאִמִּינִים, אֵךְ אֵךְ עַל פִּי כֵן יֵשׁ אֲלֵפִים וּרְבָבוֹת
 מְדַרְגּוֹת בְּעֵנֶיךָ הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְכָל הַצָּרוֹת וְכָל
 הַגְּלִיּוֹת שְׁעוֹבָרִים עַל יִשְׂרָאֵל הַכֹּל עַל יְדֵי פְּגַם הָאַמוּנָה
 שֶׁהוּא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ בְּאֲשֶׁר גְּלִיתָ אֲזַנִּינוּ עַל
 יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים (וּבְכַרְט מַה שְׁעוֹבֵר עִתָּה עַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

וְצֵא הַקָּצֵף מֵאֵתֶךָ וְנִגְזְרוּ בְּכֹה גִזְרוֹת רְעוֹת עַל יִשְׂרָאֵל. אֲוִי לָנוּ עַל
 שְׁבַרְנוּ, נִחַלָּה מִכּוֹתֵינוּ, אֲוִי מָה הָיָה לָנוּ, אֲוִי מָה
 הָיָה לָנוּ, אֲוִי, מִי יַעֲמֵד בְּעֵדְנוּ בְּעֵת צָרָה מְרָה כְּזֹאת.
 אֲוִי מָה נַעֲשֶׂה לָנוּ. אֲוִי אֲוִי לְהִיכֵן נִבְרַח, לְהִיכֵן נָנוּם
 לְעֹזְרָה, וּבִפְרָט שְׁנֵשְׁמַע שְׁרוּצִים לְהוֹצִיא עוֹד חַם
 וְשָׁלוֹם גִּזְרוֹת קָשׁוֹת וְרְעוֹת מְאֹד רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, וְכָל־
 כְּנֻגְדֵי דֵת יִשְׂרָאֵל. אֲוִי אֲוִי וְאֲבֹי אֲוִי וְמָר אֲוִי וְמָר,
 וְכָל אֵלֹהֵי הַצָּרוֹת כָּל־כָּל בָּאִים עַל יְדֵי פְגָם אֱמוּנָה. וְעַתָּה
 מָה נַעֲשֶׂה לְתַקֵּן זֹאת וּבִפְרָט אֲנֹכִי אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי
 לְפִשְׁעֵי נִגְדָה, וּבְיַד־אֵי הַכָּל בָּא עַל יְדֵי פְגָם אֱמוּנָה
 שֶׁהִיא יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. וּבְאַמֶּת כָּל אֶחָד תְּלוֹי
 בַּחֲבֵרוֹ שְׁמִחַמַת רַבּוּי הָעוֹנֹת אֵין הָאֱמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת
 וּמִחַמַת חֶסֶד הָאֱמוּנָה שְׁאֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת כָּאוֹ הָעוֹנֹת
 רַחֲמָנָא לִי צִלָּן מֵעַתָּה, אֲבָל אִיךָ מְתַקְנִים זֹאת, וּמֵהִיכֵן
 מִתְחִילִים לְתַקֵּן:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָה, אֶתְּהָ חוֹנֵנֵתְנוּ לְמַדְע תּוֹרָתֶךָ, וְתַתֵּן
 לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת בְּכֹתֵב וּבְעַל פֶּה עַל יְדֵי מוֹשֶׁה נְבִיאֶךָ
 נְאֻמָּן בֵּיתֶךָ, וּבְרַחֲמֶיךָ וְחַמְלָתֶךָ שְׁלַחַת לָנוּ בְּכָל דּוֹר

וְדוֹר צַדִּיקִים וַחֲסִידִים אֲמֵתִים קְדוֹשִׁים וְנוֹרָאִים
 חֲכָמִים וְנְבוֹנִים בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר זָכוּ לְהַשִּׁיג תְּבוּנוֹת
 הַתּוֹרָה לְעַמְקָהּ, וּגְלוּ לָנוּ חֲדוֹשִׁים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים
 וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר אֵין לָשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂיוֹכֵל
 לְסַפֵּר תִּקְוָה רֹם נִשְׁגָּבוֹת מֵעֲלֵתָם וְגִבְהָם וּקְדוּשָׁתָם
 וְכָחֵם. וְכֹלֵם מְסַפְּרִים תְּהִלּוֹת יְהוָה וְעֲזוֹזוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה, וּמְמַשִּׁיכִים וּמְגַלִּים הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 עֵין בְּעֵין לְכֹל בָּאֵי עוֹלָם. וְאַחֲרֵי כֵּן אֵלֶּה עֲדִין לֹא
 שָׁבְנוּ מִטְּעוּתֵנוּ וּבְכֹל הַצָּרוֹת אֲשֶׁר עוֹבְרִים עָלֵינוּ
 בְּכָרֵט עֲתָה בְּעֲזוֹנֹתֵינוּ הָרַבִּים, לֹא דִי שְׂלֵא זָכִינוּ
 לְהִתְעוֹרֵר לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל זֶה
 שְׁלַחַת עָלֵינוּ כֹּל הַצָּרוֹת הָאֵלֶּה, אַף גַּם בְּעֲזוֹנֹתֵינוּ
 הָרַבִּים נִתְּרַחֲקֵנוּ מִמֶּךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד אֲשֶׁר נִמְצָאִים
 כְּמֵה אֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִתְּעַקְּם דַּעְתָּם וּלְבָבָם
 וְנִפְלוּ מֵאֱמוּנָתָם עַל יְדֵי מְרִירוֹת הַצָּרוֹת הָאֵלֶּה. אוֹי
 מֵה נֹאמֵר וּמֵה נְדַבֵּר, רַק אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כֹּל מֵה
 שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֲתָה בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא,
 וּמִי יוֹדֵעַ מֵה יִהְיֶה עוֹד חֵם וְשָׁלוֹם. אוֹי מִי יָקוּם יַעֲקֹב
 כִּי קָטָן הוּא. רַחֵם עָלֵינוּ מֵלֵא רַחֲמִים, כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה

אֲנַחְנוּ בְּכָל־לַיְלָה וּבְבִרְטוּת. רַחֵם עָלֵינוּ אֵל אֱמוּנָה רַחֵם
 רַחֵם, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, "יְהוָה שָׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה
 אֵל תְּחַנּוּנֵי בְּאֵמֶנְתְּךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ. יְהוָה בְּהַשְׁמִים
 חִסְדְּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים". עֲזָרְנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְזַכְנוּ
 לְאֱמוּנָה שְׁלָמָה בְּאֵמֶת בְּכָל־עֵת, עַד אֲשֶׁר יָבוֹא עָלַי
 אֵימָה וְיִרְאָה וּפְחַד גָּדוֹל מֵאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר
 מָלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ. וְאַתָּה עוֹמֵד עָלֵינוּ בְּכָל־עֵת
 וְרוֹאֶה בְּמַעֲשֵׂינוּ, וְיוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, וּבוֹחֵן לְבַבְנוּ.
 אֲדוֹן יָחִיד, מָלֵא רַחֲמִים חוֹמֵל דְּלִים חֲזָקְנוּ וְאַמְצָנוּ
 לִידַע וּלְהֶאֱמִין בְּכָל־זֶה בְּאֵמֶת בְּכָל־עֵת וְרַגַע, בְּאֶפֶן
 שְׁנוּכָה לְהַנְצִיל עַל יְדֵי זֶה מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת
 וּפְשָׁעִים וּמִכָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים, וּמִכָּל
 מִינֵי בְּלָבוּלִים, וּבְבִרְטוּת מִכָּל מִינֵי עֲקָמִימִיּוֹת שֶׁבַּלֵב,
 מִכָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים שֶׁהֵם כְּנֶגֶד
 אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, אַתָּה לָבֵד יוֹדֵעַ אֶת עַצְמְךָ,
 וְאֵין מִי שְׂיוֹדֵעַ אוֹתְךָ כָּלֵל, רַק אָנוּ מֵאֱמִינִים
 בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה שְׂאֵתָה נִמְצָא הַמְּחַיֵּב יָחִיד קַדְמוֹן
 נִצְחִי בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית, וְאַתָּה בְּרֵאת הָעוֹלָם יֵשׁ

מֵאִיִן הַמְחַלֵּט זֶה חֲמִשָּׁת אֲלָפִים וְכוּ' שָׁנִים, וּבְרַחֲמֶיךָ
הַגְּדוֹלָיִם הִתְחַלַּת לְהַאִיר בָּנוּ אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה עַל
יְדֵי אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, אֲשֶׁר הֵם הִתְחִילוּ
לְגַלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם וְאַחַר כֵּן נָתַתָּ לָנוּ תּוֹרַתְךָ
הַקְּדוֹשָׁה בְּכַתָּב וּבְעַל פֶּה עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ נְאֻמָּן
בֵּיתְךָ. אֲשֶׁר הוּא הַאִיר עֵינֵינוּ וּפָתַח לָנוּ אֹזֶר הַדַּעַת
לַיָּדַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֵינן עוֹד מְלַבְּדֶךָ, עַל יְדֵי כָּל הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת אֲשֶׁר
עָשָׂה עִמָּנוּ לְחַיּוֹתֵנוּ כִּיּוֹם הַזֶּה. וּבְחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה
הוֹסַפְתָּ חֶסֶד וָטוֹב, וְשַׁלַּחְתָּ לָנוּ בְּכָל דּוֹר צַדִּיקִים
אַמְתִּיִּים, זְקֵנִים וְנְבִיאִים, רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים, תְּנַאֲיִם
וְאַמּוֹרָאִים, וְרַבָּנִן סְבוּרָאִי, וְגֵאוֹנִים וְרַבָּנִים וְחַסִּידִים
צַדִּיקִים וְקְדוֹשִׁים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, עַד שֶׁזָּכִיתָנוּ
גַּם בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה וְשַׁלַּחְתָּ לָנוּ צַדִּיקִים נוֹרָאִים כְּאֵלֶּה:
עַל כֵּן זָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לֵילֶךְ בְּדַרְכֵיהֶם וּלְצִיַּת
אוֹתָם בְּכָל אֲשֶׁר צִוּוּ אוֹתָנוּ, וְלִהְיוֹת פְּרָצוֹנִם בְּאַמֶּת
בְּכָל עֵת, לְמִדְנוּ וְהוֹרְנוּ אִיךָ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הָאֱמוּנָה
הַקְּדוֹשָׁה שֶׁהַמְּשִׁיכוֹ אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים
הַקְּדוֹשִׁים מִמָּקוֹם שֶׁהַמְּשִׁיכוֹ עַל יְדֵי קִדְשָׁתָם הָעֲצוּמָה

עד שזכו למה שזכו. זכנו להמשיך עלינו אמונתם
 וחסדם וטובם וצדקתם אשר יגעו וטרחו במסירות
 נפש ביגיעות וטרחות גדולות מאד להטיב לכל
 בני ישראל לדורות עולם. והעקר להמשיך ולגלות
 האמונה הקדושה לכל באי עולם ובפרט לישראל
 עם קדוש, עם קרובו עם סגולה. עזרנו והושיענו
 בעת צרה הזאת למען פחם וזכותם הגדול והקדוש
 הנורא והנשגב מאד עד אין חקר. הושיענו אלהים
 כי באו מים עד נפש, זכנו לאמונה שלמה באמת,
 עד שזנקה בכל פעם לבוא על ידי האמונה הקדושה
 אל הדעת ותתפשט האמונה הקדושה בכל אחד
 ואחד בכל האברים. וזנקה תמיד לדבר האמונה
 הקדושה בפה מלא ובלב שלם באמת כמו שנאמר:
 "חסדי יהוה עולם אשירה, לדר ודר אודיע אמונתך
 בפי". ונאמר: "וידו שמים פלאך יהוה, אף אמונתך
 בקהל קדשים". ונאמר: "לדר ודר אמונתך, פוננת
 ארץ ותעמד". ונאמר: "דרך אמונה בחרתי, משפטיך
 שויתי". ונאמר: "כי ישר דבר יהוה, וכל מעשהו
 באמונה". ונאמר: "וצדיק באמונתו יחיה". ונאמר:

"וְאִמּוֹנַתִּי וְחֶסְדֵי עַמּוֹ וּבְשֵׁמִי תָרוּם קִרְנוֹ. וְנֹאמַר: "כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ, וְעַד דֹּר וָדֹר אִמּוֹנַתּוֹ". וְנֹאמַר: "וְאֲרֻשְׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאֲרֻשְׁתִּיךָ לִי בְצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְאֲרֻשְׁתִּיךָ לִי בְאִמּוֹנָה וַיְדַעַת אֶת יְהוָה. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

(שאלות ותשובות בהסידות ברסלב חלק כ"א מכתב ב, תרמא עמוד עא)

[תפילה יב]

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׂתַחֲוֶם וּתְרַחֵם עָלַי, וְתַעֲזֹרְנִי לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
אֲמִתִּית אֵלֶיךָ בְּלִי שׁוּם פְּגִיזוֹת כְּלָל וְאִזְכָּה לְכֹלֵל
אֶת עַצְמִי עִם כְּלָל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִמִּיד אֲשַׁתְּדֵּל
לְהִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שֶׁבְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֲדוֹן אוֹתוֹ
לְכַף זְכוּת תִּמִּיד, וְאִזְכָּה לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמִי לְדַבֵּר עִמָּךְ
תְּתַבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ
בְּתִמְיָמוֹת וּבְפִשְׁיָמוֹת גְּמוּרָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּתְפַּשֵּׁט כָּל
הָעֲקֻמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלִבִּי, וְאִזְכָּה לְעֵבֵר אֶת הַחֲלָל הַפְּגוּי
בְּשָׁלוֹם, שֶׁהוּא כְּלָל הַסְּפִקוֹת וְהַבְּלוּלִים, הַכְּפִירוֹת

והאפיקורסות שנתפשטו בעולם, ואזכה לידע איך
 שהידיעה היא בתוך הבחירה, ואקשר את העולם
 הזה לעולם הבא, וכל דבר שרק יבוא לנגד עיני,
 תקפח ומיד אזכה לראות את הפנימיות המחיה ומחיה
 ומקיימת את זה הדבר, שהוא אורך האין סוף ברוך
 הוא המתלבש בדומם, צומח, חי, מדבר, באשר
 גלית לנו על ידי חכמינו הקדושים.

אנא יהוה, זכני לבוא לאמונת חכמים, שאזכה להאמין
 בחכמים האמתיים ששלחת אל זה העולם בכל
 דור ודור, אשר למדו אותי בספריהם הקדושים
 את אמתת האמונה הקדושה, להאמין בך ויתברך
 בתמימות ובפשיטות גמורה, וזכני שיהיו ספריהם
 הקדושים חשובים מאד בעיני, ואזכה להתמיד בהם
 מדי יום ביומו, ועל ידי זה יאירו בי את האמת, איך
 לשוב אליך ואוך לקיים את רצונך ומצוותיך הקדושות
 שנתת לנו על ידי משה רבנו בהר סיני. וזכני לבוא
 לידי אמונת חכמים בתמימות ובפשיטות גמורה,
 כי כך אזכה לכל הטוב האמתי והנצחי שהבטחת

לָנוּ עַל-יְדֵי נְבִיאֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרֵי פִי,
וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן וְאָמֵן!

(אוצר-הקנטרסים חלק ג' קנטרס רק כף עמוד רנב)

אמונת חכמים

[תפילה יג]

מה טוב ומה נעים באם תלמד בכל יום את המאמר בלקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ב ולומר עליו את התפלה הזו מהספר 'תפלות ובקשות', כדי לנקות את המוח שלו מהזהמא והזבל והלכלוך שנדבקו בו, כדי שיזכה לאמונה ברורה ומזככת:

לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ב

מה שְׁקֵשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶהוּ מְכָרָח לְהִיּוֹת.
כִּי הַצְּדִיקִים מְתַדְּמִים לְיוֹצְרֵם, וְכִמוֹ שְׁקֵשָׁה
קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן בְּהַכְּרַח שְׂיִהְיֶה קְשָׁה
קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מְתַדְּמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,

וּבַעֲנֵין הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁקָּשָׂה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מִרְגְּלָא
 בְּפוּמִיהָ דְרַבְנּוּ ז"ל לֹאמַר, אֲדַרְבָּא, כִּךְ רָאוּי לְהִיּוֹת
 דִּיקָא, שְׂיִהְיוּ קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכִךְ נֶאֱדָה וַיִּפָּה
 לוֹ יִתְבָּרֵךְ לְפִי גְדֻלָּתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ. כִּי מַעֲצָם גְּדֻלָּתוֹ
 וְרוֹמְמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוֹמָם מְאֹד מִדַּעֲתֵנוּ, עַל כֵּן בּוֹדְאֵי
 אֵי אֶפְשָׁר שֶׁנִּבְיִין וְנִשְׂיִיג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל
 כֵּן בְּהִכָּרַח שְׂיִהְיוּ עֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ קְשִׁיּוֹת, כִּי כִךְ נֶאֱדָה
 וַיִּפָּה לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִהְיֶה מְרוֹמָם וְנִשְׂא מִדַּעֲתֵנוּ,
 שֶׁעַל יְדֵי זֶה קָשָׂה קְשִׁיּוֹת, וְאִם הָיָה הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיִּיב
 דַּעֲתֵנוּ, אִם כֵּן הָיָה, חַס וְשָׁלוֹם, דַּעֲתוֹ כִּדַּעֲתֵנוּ.

תפלות ובקשות

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֱדֹנָי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּחַוֶּם
 וְתַרְחֵם עָלַי שְׂלֵא יִהְיֶה לִי שׁוֹם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל
 גְּדוּלַי מִבְּחִרֵי צַדִּיקוֹךָ הַנִּכְלָלִים בְּךָ לְגַמְרֵי, כִּי אַתָּה
 יוֹדַע אֵת גְּדֻלַּת חֲטָאֵי וְעֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְּרַבִּים, שֶׁחָטָאתִי
 וְעִוִּיתִי וּפָשַׁעְתִּי נִגְדָךְ יָמִים וְשָׁנִים, בְּכָל מֵינֵי עֲבֵרוֹת
 וְחֲטָאִים מְגֻנִים, וּבְפָרֵט בְּפָגְמֵי הַבְּרִית, שֶׁעַל יְדֵי זֶה
 נֶעְכַּר מַחֵי לְגַמְרֵי, וְנִתְעַקַּם לְבָבִי, וְנִתְמַלֵּא עַקְמוּמִיּוֹת
 וְקְשִׁיּוֹת עָלֶיךָ, וּמִזֶּה בָּא שְׂיִשׁ לִי בְּכָל פַּעַם קְשִׁיּוֹת

וספקות על גדולי מבחרי צדיקיה הקדושים ששלחת
 לזה העולם לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו
 ותברך, ולכן חוס וחסל עלי שאזכה לחזר בתשובה
 שלמה, ולדעת את האמת שאין לי דעת בכלל, "כי
 בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואיך מלאו לבי
 ודעתי להקשות קשיות עליה ועל צדיקיה האמתיים,
 הדבוקים לגמרי בה, אין זה אלא מפני רע מעללי
 ועונותי המרבים.

ולכן אבקש אותך אבי שבשמים שאזכה לחזר
 בתשובה שלמה לפניך, ולא אעשה יותר הרע
 בעיניך, ותמחל ותסלח לי על כל מה שחטאתי עויתי
 פשעתי נגדך עד היום הזה, ואזכה מעתה לאמונה
 ברורה ומזככת בה, שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא,
 ואזכה לאמונת חכמים להאמין בדבריהם, ולידע
 שמעשיהם אינם פשוט, ואף שעולה על לבבי תמיד
 קשיות וספקות על מעשיהם ומדותיהם, וכני לדעת
 שמחי פגום לגמרי, ולכן עולה על לבי תמיד קשיות
 וספקות על מעשיהם והנהגותיהם, מאחר שאני
 פגום לגמרי, ולכן אבקש אותך שאזכה מעכשו לחזר

בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל פְּגַם אֱמוּנַת חֲכָמִים, וְעַל יְדֵי זֶה
אֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בְּךָ, עַד שְׁאֲזַכֶּה
לְהַכִּיל בְּךָ לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

(שאלות ותשובות בחסידות ברסלב חלק י"ח מכתב ב, שדמ עמוד ער)

[תפילה יד]

תפלה לרפואת צדיק חולה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים לְקַיֵּם בָּנוּ חֲכָמֵי
יִשְׂרָאֵל, הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם,
וְתִלְמִידֵיהֶם וְתִלְמִידֵי תִלְמִידֵיהֶם, בְּכֹל מְקוֹמוֹת
מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן.

(שאלות ותשובות בחסידות ברסלב חלק י"ט מכתב ב, תמח עמוד רו)

[תפילה טו]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחֶמֶל עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֹלָה שְׁנַפְּלָה
בְּגוֹלָה, וְאֶת עֵין הַדַּעַת טוֹב וְרַע טָעַמְתִּי, וְעַל-
יְדֵי־זֶה אֲנִי מֵתְהַפֵּךְ תָּמִיד, פֶּעַם אֲנִי מֵתְלַהֵב וּמֵאֲמִין

בְּצַדִּיקִים הָאֱמִתִּים הַמְגִלִּים אֶת עֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא
 גָּלוּי אֶל־הוֹתֵהָ, וּפְעַם אֲנִי מִתְקַרֵּר לְגַמְרֵי וְנוֹפֵל בְּדַעְתִּי,
 וְנוֹפְלוֹת עָלַי קְשִׁיּוֹת עַל הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּים. אֲנֵא
 ה', חוּם וְחֶמֶל עָלַי, וְהוֹצִיאֵנִי מִהַחֶשֶׁךְ שֶׁנִּפְלַתִּי לְשָׁם,
 וְזַכְּנִי לְחֹזֵר אֶל אֱמוּנַת חַכְמִים וְלִהְיֵאֱמִין בָּהֶם – שֶׁהֵם
 יַעֲזֹרְנוּ אוֹתִי מִשְׁנַתִּי הָעֵמֶקָה, וְיֵאִיר בִּי אוֹר הָאֵין
 סוֹף בָּרוּךְ הוּא, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ אוֹתָהּ עַל פְּנֵי
 תְּמִיד. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲמַנָּם פְּגַמְתִּי בְּטַפִּי מִחֵי,
 אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה אֵינִי רֹאֵי וְכֹדְאִי לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם,
 וְלִזְכוֹת וְלִהְיֵאֱמִין בָּהֶם בְּאֵמֶת, וְאֲשֶׁר מִחַמַּת זֶה בָּאִים
 עָלַי תְּמִיד מִחֻשְׁבוֹת חוּץ וְהַרְהוּרִים רָעִים לְהַרְהֵר
 אַחֲרֵיהֶם, אֶף־עַל־פִּי־כֵן עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנִּי,
 שֶׁלֹּא אֲבַד לְגַמְרֵי, וְאֲזַכֶּה לְחֹזֵר וְלִהְיֵאֱמִין בָּהֶם, וְעַל־
 יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְאֲזַכֶּה לְתַקֵּן הַכֹּל
 בְּחַיִּים חַיּוֹתִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן.

(אשר בנחל חלק ל"ז מכתב ו, מ עמוד כב)

[תפילה טז]

רבונו של עולם, זכני לאמונת חכמים, רבונו של
עולם, ששום ברירה בעולם לא תוכל לנתק אותי
מהצדיק.

כי על זה צריכים לבקש כל יום, כל שעה וכל רגע, כי הסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני
פעלות שבעולם לנתק בני-אדם מהצדיק.

(אשר בנחל חלק מ"ז מכתב ח, תמה עמוד חי)

[תפילה יז]

רבונו של עולם, זכני ברחמיך הרבים להאמין בצדיקי
אמת, ולא יפנסו במחשבתי ודעתי שום הרהור
ומחשבה כלא על המחלקת שיש בין הצדיקי אמת,
רק אזכה להאמין בצדיקי אמת באמונה שלמה, ולא
יהיה לי שום הרהור וקשיה עליהם ועל המחלקת
שביניהם כלא.

(שמירת הברית, אות ברית עמוד כט)

[תפילה יח]

רבוננו של עולם, זכני לאמונת חכמים באמת. ותשפיע
 עלי דעת שלם, שאזכה לידע ולהאמין באמת
 בכל הצידיקים והחכמים האמתיים, ולא יבלבל אותי
 כלל המחלוקת הגדול שביניהם, ואזכה לידע ולהאמין,
 כי באמת אלו ואלו דברי אלהים חיים. וכך דבריהם
 אמת וצדק. ולא אבזה חס ושלום, שום אחד מהם,
 אפלו החכמים אמתיים, שאין הלכה כמותם, כי
 הם דרכי יהוה נפלאות תמים דעים, ואי אפשר לנו
 להשיג זאת ולא אחקר בזה כלל. רק להאמין, כי אלו
 ואלו דברי אלהים חיים.

(פרנסה טובה עמוד רטו)

אבדה

[תפילה יט]

הנה רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפה), אשר כל האבדות נמצאות אצל הצדיק, ולכן כשנאבד למישהו איזה דבר, העצה ללכת אל הצדיק, ויגדר סכום לצדקה, ויזכיר שמו של הצדיק שהוא מקרב אליו, ויאמר:

אני מנדב סכום (יפרט איזה סכום) לעלוי נשמת הצדיק (ויפרט שם הצדיק), ואני מבקש אותה, רבוננו של עולם, שאזכה למצוא את האבדה שלי בזכות הצדיק.
ותראה נפלאות רבות.

(אשר בנחל חלק ע"ג מכתב טו, תשפח עמוד קג)

[תפילה כ]

ידועה הסגלה לנגד סכום צדקה לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, ויאמר כמה פעמים:

"אלהא דימאיר עניני", שאזכה למצוא את אבדתי.

וּתְרַאֶה נִפְלְאוֹת, אִיךָ שְׁמוֹצְאִים אֶת הָאֲבֹדָה.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ע"ג מִכְתָּב טו, תשפח עמוד קנ)

אֲהַבְתָּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

[תפילה כא]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לָדוֹן אֶת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְכַף
 זְכוּת, כִּי כֵן אַתָּה מוֹלִיכֵנו בְּדַרְךְ זוֹ אֲשֶׁר הוּא,
 וְזַכְּנוּ לְאַהֲבָתְךָ אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה אֲמִתִּית וְאֶזְכָּה
 לְרֵאוֹת רַק הַטּוֹב מִבְּנֵיךָ יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת פְּלִל בְּעַדָם
 שֶׁיִּשׁוּבוּ אֵלֶיךָ, וְתִתְגַּלֶּה לָּהֶם הַדַּעַת הָאֱמֶת שֶׁל רֵאשׁ
 צְדִיקֶיךָ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי דַעַתוֹ הִקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא הָאֲרֶת
 מִשִּׁיחַ צְדִיקָנוּ, וְכוֹלִים לְצֵאת מִהַגְּלוּת, וְיִכּוֹלִים לְזָכוּת
 לְהַפְּלִיל בְּךָ יְהִי בְּרַךְ וְלְרֵאוֹת מִכָּל דְּבַר רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת
 אֱלֹהוֹתֶיךָ, כִּי הֲלֹא אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֶיךָ כְּלָל,

וְכֹל מַה שְּׂאֲזוּכָה לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה עִם עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל,
 וְלַמְצָא בָהֶם רַק הַטּוֹב תָּמִיד, יוֹתֵר זַכְּנִי לְיִשׁוּב הַדַּעַת
 אֲמַתִּי, וְאֲזוּכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד עַל גַּעַם חֶלְקִי
 וְגוֹרְלִי, שֶׁבָּרַאתָנִי גַם־כֵּן מִזְרַע יִשְׂרָאֵל בְּנִיָּה, אֲהוּבִיָּה,
 וְזַכְּנִי לְרַקֵּד בְּכֹל יוֹם עַל שִׂמְחָה זוֹ שְׂאִין לָהּ סוּף וְאִין
 לָהּ קֵץ, וְעַל־יְדֵי תַקְרָף הַשִּׂמְחָה וְהַרְקוּדִין שְׂאֲזוּכָה
 לְשִׂמְחָה וְלְרַקֵּד עַל גַּעַם עֲרֵבּוֹת חֶלְקֵי יְהוּדוּתִי, שְׂזוּכִיתִי
 לְחַטָּף אִיזָה טוֹב בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם. תִּמְחַל לִי עַל עֲוֹנוֹתִי
 וּפְשָׁעֵי וְחַטָּאֵי הַמְרַבִּים, שֶׁחַטָּאתִי, עָוִיתִי וּפְשָׁעֵתִי
 לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי אַתָּה לָבֵד יוֹדַע שְׂלֵא
 עָשִׂיתִי זֹאת לְהַכְעִיסֶךָ, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, רַק מִפְּאֵת יִצְרֵי
 הַבּוֹעֵר בִּי וְהַרוּצָה לְכַלּוֹת אוֹתִי, חֶסֶם וְשָׁלוֹם. זַכְּנִי
 לְהַתְגַּבֵּר בְּכֹל מִינֵי הַתְגַּבְּרִיּוֹת, וְלְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי
 הַתְחַזְּקִיּוֹת, וְלְהַתְאַמֵּץ בְּכֹל מִינֵי הַתְאַמְּצִיּוֹת, לְהִיּוֹת
 אִךְ וְרַק בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאַלֶּךְ תָּמִיד בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת
 שֶׁהֵן אֲנִפִּין נְהוּרִין, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזוּכָה לְהַכְנִיעַ אֶת כָּל
 הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁנִּדְבָּקוּ בְּמַחִי וּבְדַעְתִּי, אֲשֶׁר זֶה מֵרְחִיקֵנִי
 מִכָּה, וְעַל־יְדֵי תַקְרָף הַשִּׂמְחָה, זַכְּנִי שְׂיֵאִיר בִּי רֹאשׁ
 צְדִיקִיָּה, שֶׁהוּא בֶן הַשִּׂמְחָה, וְאֲזוּכָה לְהַכְלִיל בּוֹ, וְשׁוּם

בְּרִיָּה לֹא תוּכַל לְהַרְחִיקֵנִי מִמְּנוֹ. וְזַכְּנִי לְהִיּוֹת תָּמִיד
 בְּצִוְתָא עִם אֲנָשֵׁי הַיְקָרִים, וְאַזְכֶּה לְקַבֵּל מִכָּל אֶחָד
 וְאֶחָד אֶת נִקְדָּתוֹ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה אֶזְכֶּה לְהִכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל אֶת כָּל הָרַע
 שְׂנֵדָבֶק בִּי, עַד שְׁאַזְכֶּה סוּף כָּל סוּף לְצֵאת מִתְּאוּזוֹתַי
 וּמִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים וּמִמַּחְשְׁבוֹתַי הַפְּגוּמוֹת, וְאַזְכֶּה לְהַכְפִּיל
 בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן כִּי יְהִי רְצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.

(אשר בנחל חלק ח' מכתב חתנ עמוד עז)

[תפילה כב]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, תּוֹצִיא מִמְּנֵי אֶת הַקְּנָאָה וְהַשְׁנָאָה
 הַטְּמוּנָה בִּי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְאַהֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי,
 וּלְקַרְבוֹ אֵלַיךָ וְכו'.

(אשר בנחל חלק כ"ה מכתב ג, תתקעד עמוד קסז)

[תפילה כג]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, יֵשׁ לָךְ אֲנָשִׁים, שְׂאוּהֵבִים זֶה אֶת
 זֶה, יֵשׁ לָךְ מְלָאכִים מְלַמְעָה, שְׂאֵינָם מְגִיעִים

לְקַרְסוּלֵיהֶם שָׁל אַנְשֵׁים עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים, סוּבְלִים צָרוֹת
 וְיִסּוּרִים וְעֲגָמַת נַפֶּשׁ, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן הֵם מִתְנַהֲגִים
 בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהָרָהּ.

(אשר בנחל חלק קלד מכתב לב, תתצד עמוד עב)

[תפילה כד]

תפלה נוראה ונפלאה המדברת ממעלת נשמות ישראל ואהבת הזולת

אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם, מִלֶּךְ שֶׁהַשָּׁלוֹם שָׁלוֹ, עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא
 אֶת הַכֹּל, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּלָנוּ, שְׁנֹזְכָה תָּמִיד
 לְאַחֵז בְּמִדַּת הַשָּׁלוֹם, וְיִהְיֶה שָׁלוֹם גָּדוֹל בְּאַמֶּת בֵּין
 אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מִחֲלָקַת
 אֲבָלוּ בַּלֵּב בֵּין כָּל בְּנֵי אָדָם, כִּי אַתָּה עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
 בְּמִרוֹמֶיךָ, וְאַתָּה מְחַבֵּר שְׁנֵי הַפְּכִים יַחַד – אִשׁ וּמִים,
 וּבְנִפְלְאוֹתֶיךָ הָעֲצוּמִים אַתָּה עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, כֵּן
 תְּמַשִּׁיךְ שָׁלוֹם גָּדוֹל עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם כָּלוֹ בְּאִפְסוֹ
 שִׁיתְּחַבְּרוּ כָּל הַהַפְּכִים יַחַד בְּשָׁלוֹם גָּדוֹל וּבְאַהֲבָה
 גְּדוֹלָה, וְיִפְלְלוּ בְּלָם בְּדַעַת אַחַת וּבַלֵּב אֶחָד לְהִתְקַרֵּב
 אִלֶּיךָ וּלְתוֹרַתְךָ בְּאַמֶּת, וְיַעֲשׂוּ בְּלָם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת

רְצוּנָה בְּלִבְּךָ שָׁלֵם. אֲדַנִּי שְׁלֹם, בְּרַכְנוּ בְּשָׁלֹם, וְעַל-
יְדֵי-זֶה תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כָּל הַבְּרָכוֹת וְכָל הַהַשְׁפָּעוֹת
וְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר עָקַר הַגְּלוּת
הַמְּרָה הַזֹּאת שֶׁאֲנַחְנוּ סוּבְלִים זֶה יָמִים וְשָׁנִים, הַכֹּל
מִחַמַּת שְׁנֵאת חֲנָם וְזִלְזוּל בְּחִבְרֵינוּ, וְכֵן לָבֵא לְאַהֲבַת
יִשְׂרָאֵל אֲמַתִּית, שֶׁנֶּאֱהָב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל כִּנְפִישָׁנוּ,
וְנִמְסַר אֶת נַפְשָׁנוּ בְּעֵבֹר כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְנִשְׁתַּדֵּל
מְאֹד, שֶׁיְהִי שְׁלֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵינוּ לְבֵין זוּלָתֵנוּ, וְלֹא
יְהִי בֵּינֵינוּ שׂוֹם חֲלוּקֵי דַעוֹת וּפְרוּדִים וּמְחַלְקֵת, חֵם
וְשָׁלֹם, אֲשֶׁר עוֹן הַמְּחַלְקֵת גָּרוּעַ וּמְגִנָּה מְאֹד. אָנָּה,
אֲדַנִּי, חוּם וְחֶמֶל עַל נַפְשׁ אֲמִלָּל כְּמוֹנִי, שֶׁאֶתְרַחַק מִכָּל
מִינֵי מְחַלְקֵת וּנְכוּחִים, וְאַזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי אוֹרְךָ הָאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁתְּמִיד אֲצִיר לְפָנֶי עֵינַי, אֲשֶׁר אֵין
בְּלַעֲדֶיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֶלְקוֹת גְּמוּר הוּא,
עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְכַבֵּד אֶת הַזּוּלָת, וְאַזְכֶּה לַיָּדַע שֶׁחֲבָרֵי
הוּא גַם-כֵּן חֲלֹק אֶלּוֹק מִמֶּעַל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשֹׁךְ תְּמִיד
בֵּינֵינוּ שְׁלֹם וְאַהֲבָה.

וְכֵן תַּעֲזֹרֵנִי, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתִי עִם אֲשֶׁתִּי וְיִלְדֵי,
 בְּאֶפֶן שְׁנֹזְכָה שְׂתִּשְׂרָה שְׂכִינָתָךְ בְּתוֹךְ בֵּיתֵנוּ, כִּי
 אֵין הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמָקוֹם הַשְׁלוֹם. חוּם וְחֶמֶל
 עָלַי, וְהֵצֵל נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחְתִּיָּה, וְעַל-יְדֵי הָאֱהָבָה
 וְהַשְׁלוֹם שְׁנֹאֲהַב אֶת הַזּוֹלָת, נִהְיֶה כְּלַיִם לְהַמְשִׁיךְ
 עָלֵינוּ אוֹרָךְ וְזִיּוֹךְ, עַד שְׁנֹזְכָה לְהַכְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, וְנֹזְכָה
 לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמֵתִית, בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם, אָמֵן סָלָה.

(אוצר-הקנטרסים חלק ל' קנטרס אהבת הזולת עמוד קסד)

[תפילה כה]

על-ידי שעוזרים לזולתו, ואומרים לפני כל עזר ועזר:

לְשֵׁם יְחִוּד קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינָתִיָּה, הַגִּבּוֹר הַזֶּה
 לְעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן קוֹנֵי, וְלֵאֲהַב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
 וְלַעֲזֹר לוֹ.

על-ידי-זה נבראים גם-כן מלאכים אשר שומרים את האדם.

(קנטרס בין הזמנים עמוד טז)

אכילה

[תפילה כו]

אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם שְׁמַרְנִי אֵל, כִּי חָסִיתִי בְךָ, הֲצִל אֹתִי
וְאֵת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְבַל נִכְשֵׁל בְּמַאֲכָלוֹת
אֲסוּרִים, עַל־יְדֵי שׁוֹחֲטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים. וְכֵן זָכְנוּ
שְׂיִהְיוּ מִלְּמִדֵי הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ יִרְאִי ה'
אֱמֶתַיִם, בְּאִפֶּן שֶׁלֹּא יִטְמְאוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, אֵת הַבָּל
פִּיהֶם. וְכֵן הַזְמַן לָנוּ סוּפְרִים הַגּוֹנִים וְיִרְאִי שָׁמַיִם, כִּי
אַתָּה לָבֵד יוֹדֵעַ, אִיךָ שֶׁהַבַּעַל־דָּבָר אֹרֵב מְאֹד מְאֹד
בְּכָל פֶּעַם לְהַכְשִׁילָנוּ וּלְבַלְבֵּל אוֹתָנוּ. אָנָּה ה' אַתָּה לָבֵד
יוֹדֵעַ, כִּי בְּשָׂר וָדָם, אִי אֶפְשָׁר לוֹ בְּשׂוֹם אִפֶּן שֶׁבְּעוֹלָם
לְהַנְצִיל וּלְהַשְׁמֵר מִשְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְעַל־כֵּן יַעֲרֹב
לְפָנֶיךָ שִׂיחֵי וּתְפִלָּתִי, וְאַתָּה לָבֵד תִּשְׁמַרְנִי וְאֵת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא נִכְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

(אשר בנחל חלק י"ט מכתב ב, תשכא עמוד עו)

[תפילה כז]

רבונו של עולם, זכני לאכל רק דברים פשרים, שלא יהיה שום פקפוק בכשרותם.

(אשר בנחל חלק ל' מכתב ד, תתט עמוד טו)

[תפילה כח]

תפלה להנצל מאכילת טרפות ונבלות ממזוהרנ"ת ז"ל

רבונו של עולם, חוסה עלי ועל נפשות בני ביתי, ותשמרנו ותצילנו ברחמיך הרבים ממאכלות אסורות. ולא יבוא לתוך פינו שום דבר האסור לנו, ולא נכשל לעולם בנבלות וטרפות, אפלו בשוגג ובאנוס. ותציל אותנו ברחמיך משוחטים, שאינם הגונים. ותפריש אותנו ותבדיל אותנו מכל מיני נבלות וטרפות דאורייתא ודרבנן, ותזמין לנו ברחמיך תמיד שוחטים הגונים וכשרים, ותהיה עמהם תמיד, ותשמר אותם ואותנו, שלא יכשלו עמך ישראל על ידם לעולם בנבלות וטרפות, חס ושלום. ותעזר

לְהַשׁוּחָטִים שְׂיִכְוְנוּ תָּמִיד הַיָּטֵב בְּבִרְכַּת הַשְּׁחִיטָה,
 בְּאֶפֶן שְׂיִזְכּוּ לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַבֵּשׁ בְּהַחַי, מַחֲי
 לְמַדְבָּר, עַד שְׂיַעֲלוּ כָּל הַנֶּפְשׁוֹת הָעֲשׂוּקוֹת הַמְּגַלְגָּלוֹת
 בְּחַיּוֹת וּבְעוֹפּוֹת וּבְהֵמוֹת אֶל הַשְּׂכִינָה, וַיְהִי נַעֲשֶׂה
 יַחֲוֹד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיהָ עַל יָדָם, תִּזְכֶּה
 שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עַל-יְדֵי-זֶה עָלֵינוּ שְׂפַע טוֹבָה וּבְרָכָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְנִזְכֶּה לְפָרְנָסָה טוֹבָה בְּכָבוֹד,
 בְּלִי שׁוֹם יִגִּיעָה וְטָרְחָא וְטָרְדָא כָּלֵל. אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים,
 גּוֹמֵל לְחַיִּבִים טוֹבוֹת, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, אֶתְּהָ יוֹדֵעַ
 שְׂאִין בָּנוּ כַּח לְשִׁמּוֹר עֲצָמֵנוּ מִשׁוּחָטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים
 הַמְּצוּיִים עִבְשׁוּ הַרְבֵּה מְאֹד, וְאִין מִי שְׂיַעֲמֹד בְּעַדְנוּ
 לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתַקּוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ, לְהַצִּיל אוֹתָנוּ מִפְּגַם
 הַשׁוּחָטִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, הַגּוֹרְמִים מַה שְׂגוֹרְמִים,
 רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וּלְמַעַן שְׂכִינַת
 עֲזֶרְךָ, וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב,
 וּלְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 וְהַצִּילָנוּ וּמְלַטְנוּ מִשׁוּחָטִים רָעִים, מִשׁוּחָטִים שְׂאִינָם
 הַגּוֹנִים. וְשְׂמְרֵנוּ תָּמִיד, שְׂלֵא יָבוֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם

מִכְשׁוֹל נִבְלָה וּמִרְפָּה, כִּי אַתָּה "כֹּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר
 מִמֶּךָ מְזֻמָּה", וּבְיַדְךָ הַכֹּל, וְאַתָּה יָכוֹל לְשָׁמֵר אוֹתָנוּ
 גַּם עַכְשָׁיו בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ מִנִּבְלָוֹת וּמִרְפּוֹת וּמִשׁוֹחָטִים
 שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים. חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ, לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ.
 בְּדִשְׁנוּ בְּקִדְשֶׁתְךָ, וְהַבְּדִילֵנוּ מִן מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת,
 כְּמוֹ שְׂפָתֹב: "וְאַבְדִּיל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיזֵת לִי",
 וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתֹב: "וְאַנְשֵׁי קִדְשׁ תִּהְיוּן לִי,
 וּבָשָׂר בְּשִׁדָּה טִרְפָּה לֹא תֹאכְלוּ, לְכֹלֵב תִּשְׁלַכוּן אֹתוֹ",
 וּכְתִיב: "וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים, כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי".
 וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתֹב: "טָרֶף נָתַן לִירֵאָיו, יִזְכֹּר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ", יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמִרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 צוּרֵי וְגֵאֵלֵי, אָמֵן סְלָה.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ק"ו מִכְּתָב כד, תִּשְׁצֵא עֲמוּד קֶצֶב)

[תפילה כט]

תְּפִלָּה נִרְאָה וְנִפְלְאָה לְהִיזֵת זְהִיר בְּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַרְחֵם
 עָלַי וְתִשְׁמְרֵנִי, שְׁלֵא יָבֵא לְפִי שׁוֹם מַאֲכָל, שְׁלֵא

נתברר מן הרע, ואזכה להיות שמור כל ימי חיי לאכל
רק מאכלים פשרים, שאין בהם שום פקפוק כלל. כי
כשאדם אוכל מאכל שלא נתברר, ומכל שכן שיש
בו אפלו חשש אסור, רחמנא לצלן, זה כבר פוגם
באמונה, ומשליך את האדם לקטנות המחין ולשנה
עמקה, שיכול לאבד את עולמו כרגע מפש:

אנא יהוה, אשר אין שנה ותנומה לפניך, כמו שכתוב:
"הינה לא-יגום ולא יישן שומר ישראל", ואתה
מעורר ישנים ומקיץ נרדמים, מחיה מתים ורופא
חולים, פוקח עורים וזוקף כפופים, משיח אלמים
ומתיר אסורים. אנא ברחמיך הרבים, עוררני
נא, הקיצני נא, הקימני נא ברחמיך הרבים, "פנה
אלי וחיני כי יחיד ועני אני, צרות לבבי הרחיבו,
ממצוקותי הוציאני, ראה עני ועמלי, ושא לכל
חפאתי, ראה אויבי כי רבו, ושנאת חמס שניאני,
שמרה נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך". עוררני
וחיני מעתה, שאזכה להתעורר משנתתי הגדולה,
אשר גברה עלי על-ידי מעשי הרעים, וגם על-ידי
תאות אכילה ושתייה. עוררני להתעורר בהתעוררות

גְּדוּלָּהּ, וְלָשׁוּב אֵלַיךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ בְּזְרִיזוֹת גְּדוּלָּהּ,
וְהַצִּילָנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִיַּי חַטָּאִים וְעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים,
וְהִיָּה עִמָּדִי תָּמִיד, וְשִׁמְרָנִי וְהַצִּילָנִי מִפְּגָם תְּאֵוֹת
אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְאֶזְכֶּה שְׁתֵּהִיָּה אֲכִילָתִי תָּמִיד בְּקִדְשָׁהּ
וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּהּ, בְּלִי שׁוּם תְּאֵוֹת הַגּוֹף כָּלֵל, וְתֵהִיָּה
אֲכִילָתִי וְשִׁתְיִתִּי תָּמִיד מֵאֲכָל שְׁנַתְּבָרָר לְמֵאֲכָל אָדָם.
וְתִגַּן בְּעַדִּי וְתִשְׁמְרָנִי וְתַצִּילָנִי, שְׁלֵא יָבֵא לְתוֹךְ פִּי
שׁוּם מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה שְׁלֵא נִתְבָּרָר עֲדִין לְמֵאֲכָל אָדָם,
אֲשֶׁר יִכּוֹלִין לְאַבֵּד, חֵם וְשָׁלוֹם, אֶת הַפָּנִים דְּקִדְשָׁהּ
עַל-יְדֵי מֵאֲכָלִים הַלָּלוּ, וְלִפְּלֵל לְתוֹךְ שְׁנָה, חֵם וְשָׁלוֹם,
רַק אֶזְכֶּה לְאֲכָל בְּקִדְשָׁהּ גְּדוּלָּהּ מֵאֲכָלִים שְׁנַתְּבָרָרוּ,
מֵאֲכָלִים שֶׁהֵם בְּקִדְשָׁת לְחֵם הַפָּנִים, שְׁאֶזְכֶּה עַל
יָדָם לֵלֵב טוֹב, לֵלֵב שְׂמֵחַ, וְלִפְּנֵים דְּקִדְשָׁהּ, וְתַצִּילָנִי
מִמֵּאֲכָלִים הַמְּבִיאִין רַע אֶל הַלֵּב:

וּבְכֹן, תַּעֲזָרָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, שְׁאֶזְכֶּה לְשַׁבֵּר אֶת
תְּאֵוֹת אֲכִילָה בְּתַכְלִית בְּאַמֶּת. עַד שְׁלֵא יֵהִיָּה
לִי שׁוּם תְּאֵוָה גְּשָׁמִית לְאֲכָל וְלִשְׁבֹּעַ בְּשִׁבִיל תְּאֵוֹת
וְהַנָּאת הַגּוֹף, חֵם וְשָׁלוֹם, רַק כָּל אֲכִילָתִי וְשִׁתְיִתִּי
יֵהִיָּה הַכֵּל לְשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, כִּי שִׁיֵּהִיָּה לִי כֹחַ לְעֵסֶק

בְּתוֹרְתְךָ בְּאַמֶּת, וְאַזְכֶּה לְאֹכֵל בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהָרָה
 לְמַעַן שְׂמֹךְ לְבַד, וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי, וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַגְּדוֹלִים וְתִצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים - הֵן
 מֵאֲסוּרֵין דְּאוֹרֵיתָא, הֵן מֵאֲסוּרֵי דְרַבָּנָן, וְתִשְׁמַר אוֹתִי
 תְּמִיד, שְׁלֹא יֵאָרַע לִי שׁוּם מְכֻשׁוֹל לְעוֹלָם, חֵם וְשָׁלוֹם,
 וְלֹא יָבוֹא לְתוֹךְ פִּי שׁוּם מַאֲכָל הָאֲסוּר לִי, כִּי אֲתָה
 יְדַעְתָּ, רַבּוֹנוֹ דְּעֵלְמָא כֹּלָא, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבָשָׁר וְדָם
 לְהִזְהַר וְלִישְׁמַר בְּעֶצְמוֹ מִכָּל מִינֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים
 וּמִתְעַרְבוֹתֵיהֶם, אֲשֶׁר פְּרִטִיָּהֶם וְדְקָדוּקֵיהֶם רַבִּים
 מְאֹד, וְעֶצְמוֹ מְסַפֵּר, וְאֲתָה יוֹדֵעַ גְּדֹל הַפְּגָם הָעֵצוּם
 הַפּוֹגֵם בְּנַפְשׁ יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, חֵם
 וְשָׁלוֹם:

עַל-כֵּן רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ, וְעֶזְרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְשְׁמַר
 אֶת נַפְשִׁי, שְׂאֵזְכֶּה לְהִיּוֹת נֹצֵל וּפְרוֹשׁ וּמְבַדֵּל
 לְגַמְרֵי מִכָּל מִינֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, מִנְּבִלוֹת וּמִטְרֵפוֹת,
 מִשְׁקָצִים וּמִרְמָשִׁים, מִבָּשָׂר בְּחֵלָב וּמִיֵּין נֶסֶךְ, מִחֵלָב
 וְדָם, מִגֵּיד הַנְּשֵׂה וְאֶבֶר מִן הַחִי, וּמִפֶּת שֶׁל עֵבוֹ"ם
 וּמִבְּשׁוּלֵי עֵבוֹ"ם, וּמִשְׂאֵר כָּל מִינֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים,
 מֵהֶם וּמִתְעַרְבוֹתֵיהֶם, וּמִמִּשְׁהוֹ חָמִין בְּפֶסַח, מִכֻּלָּם

תִּשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, שֶׁלֹּא יִכְנָסוּ
 לְתוֹךְ פִּי, וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת נַפְשִׁי, וְאַהֲיָה אֲנִי וְצִאֲצָאִי
 נְקִיִּים וּמְהוֹרִים וּמְבֹדְדִים מֵהֶם לְגַמְרִי, וְתִקְדְּשֵׁנִי
 בְּקִדְשָׁתְךָ הָעֲלִיוֹנָה, וְתִקֵּים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְהֵייתֶם
 לִי קְדוּשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי:"

חֹסֵם וְחַמֵּל עָלַי, וּפְדֵנִי וְהַצִּילֵנִי וּמְלַטֵנִי מִכָּל מִינֵי
 טְמֵאוֹת וּמִכָּל הַדְּבָרִים הַמְשַׁקְּצִין אֶת הַנֶּפֶשׁ,
 וּקְדֹשֵׁנִי בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת, וְעֲזָרֵנִי וְזַכֵּנִי לְאַכִּילָה
 דְּקִדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת כָּרְאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי,
 וְאַזְכֶּה לְהַשְׁלִים פְּגָמֵי הַמִּזְבֵּחַ דְּקִדְשָׁה, עַל-יְדֵי אַכִּילָתִי
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה, עַד שִׁיְהִיָּה הַשְּׁלֵחַן שְׁלִי מְכַפֵּר
 בְּמִזְבֵּחַ, וְתִזְכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאַמוּנָה שְׁלָמָה
 בְּאַמֶּת, וְתִתֵּן לִי כֶחַ וְשִׁכְלַ דְּקִדְשָׁה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל
 כָּל מִינֵי אֱמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת, וּלְהַשִּׁיב וּלְהַחְזִיר אֶת כָּל
 הַתּוֹעִים בְּאַמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת, שִׁישׁוּבוּ בָּלָם לְאַמוּנָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה:

אֲנָא יְהוָה, עֲזָרֵנִי לְצֵאת מִתְּאוֹת גּוֹפִי וּמַעְכִּירַת
 מַעֲשֵׂי וּמַכְסִּילוֹת דְּעַתִּי, וְזַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים מְהַגְנִים הַרְבֵּה, וּלְצַדִּיקִים

אֲמַתִּיִּם שְׂבָדוּרְנוּ, לְמַעַן אֲזַכֶּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַשְׁלִים
 וְלִתְקַן פְּגָם הַמְּזִבַּח שְׁנִפְגַּם עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתַי, עַד אֲשֶׁר
 אֵין לָנוּ - לֹא אֲשִׁים וְלֹא קָרְבָן וְלֹא כֹהֵן שְׂיִכַפֵּר בְּעֵדְנוּ:
 וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי, שְׂאֻזְכָּה לְתַקַּן אֶת פְּגָם תַּאֲוֹת אֲכִילָה,
 וְאֻזְכָּה מֵעַתָּה לֶאֱכֹל בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה, עַד שִׁיְהִיָּה
 הַשְּׁלָחַן שְׁלִי מְכַפֵּר בַּמְּזִבַּח, וְאֻזְכָּה לְהַכְנִים אֲזֵרְחִים
 הַגּוֹנִים עַל שְׁלַחְנִי, וְלִתֵּן חֶלֶק מִסְּעֻדָּתִי לְעַנְיִים הַגּוֹנִים,
 וְזַכְּנֵי לְלַמֵּד תּוֹרָה עַל הַשְּׁלָחַן, וַיְהִיָּה הַשְּׁלָחַן שְׁלִי
 שָׁלֵם בְּכָל מִיָּנִי שְׁלֵמוֹת דְּקִדְשָׁה, בְּלִי שׁוֹם פְּגָם כְּלָל,
 עַד שְׂאֻזְכָּה שֶׁהַשְּׁלָחַן שְׁלִי יִטְהַר אוֹתִי מִכָּל עֲוֹנוֹתַי,
 וַיִּזְכֶּה אוֹתִי לְעֵלְמָא דְאֵתִי וּלְפִרְנָסָה טוֹבָה, וְאַהֲיָה
 רְשׁוּם לְטוֹב לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמָא, שְׂאֻזְכָּה שְׂוִיתוּסַף לִי כַּח
 וּגְבוּרָה בְּשַׁעָה שְׂאֻצְטָרָה, וְאֻזְכָּה שְׁלֵא יְהִיָּה שׁוֹם כַּח
 לְהַסְטָרָא אַחְרָא לִינְק כְּלָל מִשְׁלַחְנִי וְאֲכִילָתִי, כִּי אִם
 מְעַט דְּמְעַט חִיוֹת הַמְּכַרְח לִתֵּן לָהֶם בְּצַמְצוּם גְּדוּלָּה,
 כְּפִי רְצוֹנָה הַטּוֹב וְלֹא יוֹתֵר מִהַהֲכָרַח כְּלָל:

וְאֻזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת נְטִילַת יָדַיִם בְּמִים רֵאשׁוֹנִים
 וְאַחֲרוֹנִים כְּרָאוּי בְּשְׁלֵמוֹת, וְאֻזְכָּה לְקַדְּשׁ
 יְדֵי עַל־יְדֵי נְטִילַת יָדַיִם, וְתִמְשֹׁךְ עָלַי קִדְשָׁה וְטַהָרָה

שְׁלָמָה, עַל־יְדֵי נְטִילַת יָדַימַּי רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים וַיְקַיֵּם
 בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים,
 כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה"; וְתַעֲזְרֵנִי לְבָרֶךְ בְּרֶפֶת־הַמוֹצֵיא
 וּבְרֶפֶת־הַמְּזוֹן, וְכֹל בְּרִכּוֹת־הַנְּהֵנִין תְּחַלֶּה וְסוּף, בְּכוֹנֶה
 גְּדוּלָּה כְּרֵאוֹי, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה, וְאַזְכֶּה שְׂיִקְיָם בְּשִׁלְחֹן
 שְׁלִי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וַיְדַבֵּר אֵלַי, זֶה הַשִּׁלְחֹן אֲשֶׁר לִפְנֵי
 יְהוָה" וְאַזְכֶּה עַל־יְדֵי אֲכִילָתִי בְּקִדְשָׁה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל
 בְּסִילּוֹת דַּעְתִּי וְכַעֲזוֹר מַעֲשֵׂי, וְתַעֲזְרֵנִי שֶׁתְּהִיָּה נְשִׁלְמַת
 דַּעְתִּי עַל־יְדֵי אֲכִילָתִי בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה כְּרֵצוֹנָךְ הַטּוֹב,
 וְאַזְכֶּה לְהַכְפִּיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סָלָה :

(אוצר הפורים קנטרס משתה ושמחה עמוד שכה)

[תפילה ל']

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תְּזַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזְרֵנוּ
 וְתוֹשִׁיעֵנוּ, שְׂיִהְיוּ כָּל הַמַּאֲכָלִים וְהַמִּשְׁקָאוֹת
 שְׁלָנוּ מַאֲכָלִים מְבַרְרִים צָחִים וְזָכִים בְּלִי שׁוֹם סִיג
 וּפְסִלַת כֶּלֶל, וְלֹא תִתְעַרֵּב בְּאֲכִילָתֵנוּ שׁוֹם תְּעַרְבַת
 מַאֲחִיזַת הַשָּׂדִים כֶּלֶל, וְתִתֵּן לָנוּ כַּח וְעֶזֶר וְתַעֲצוּמוֹת

לְחִזּוּק אֶת הַמַּלְאָךְ, וְתַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנֹזְפָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
 תָּמִיד, וְנִתְגַּבֵּר וְנִתְאַמֵּץ בְּכָל עֵזֶר וְכַח וּגְבוּרָה לְהִיּוֹת
 אִךְ שְׂמִיחַ תָּמִיד, וְתִהְיֶה אֲכִילָתֵנוּ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה
 וּבְקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, וְקַיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב:
 "לֵךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶה, וְשָׂתֵה בְּלֵב טוֹב יִינֶה כִּי
 כָּבֵד רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיךָ", עַד שְׁנֹזְפָה עַל־
 יְדֵי הַשִּׂמְחָה וְהַחֲדוּהָ לְחִזּוּק אֶת הַמַּלְאָךְ, וְיִתְחַזְּקוּ
 הַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשִׁים בְּכַח גְּדוֹל עַל־יְדֵי תַקְוַת שִׂמְחַתֵּנוּ,
 וְיִמְשִׁיכוּ לָנוּ שְׂפַע טוֹבָה וּפְרִנָּסָה טוֹבָה, מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה
 מְבַרְרִים בְּלִי שׁוּם אַחֲזִיזוֹת הַסְּטָרָא אַחְרָא כְּלָל, וְלֹא
 יִתְנוּ לְהַסְּטָרָא אַחְרָא וְהַשְּׂדִים לִינֵק מִהַשְּׂפַע הַנִּמְשָׁךְ
 לָנוּ כְּלָל, וְלֹא יִתְעַכֵּב הַשְּׂפַע אֲצֵלָם כְּלָל, רַק דֶּרֶךְ
 מַעֲבָר לְבַד, וְלֹא יִינְקוּ מִהַשְּׂפַע רַק כִּדֵי חִיּוֹתָם בְּצַמְצוּם
 גְּדוֹל, וְתִמְשִׁיךְ בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַשְּׂפַע לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
 הַקְּדוֹשׁ, וְלֹא יִשְׁלֹטוּ בּוֹ יְדֵי זָרִים, וְנֹזְפָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
 תָּמִיד, וּבְשִׂמְחַתֵּנוּ לֹא יִתְעַרֵּב זָר, וְתַעֲזֹרֵנוּ בְּכָל עֵת
 לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וְחֲדוּהָ גְדוֹלָה, עַד שְׁנֹזְפָה
 עַל־יְדֵי הַשִּׂמְחָה לְהַנְצִיל מִטְּמֵאת קָרִי, חַס וְשָׁלוֹם,
 הַבָּאָה עַל־יְדֵי עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחֹרָה, חַס וְשָׁלוֹם.

אָנָא, יְהוָה, מָלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח
מִמֶּנּוּ נִדְחָה, הַצִּילֵנוּ נָא מִטְּמֵאָה הָרָעָה הַזֹּאת,
שְׁמֵרְנוּ נָא וְהַצֵּל נַפְשֵׁנוּ מִמְקָרָה לַיְלָה, וְכֵנּוּ לְקַדְּשׁ
אֶת מִחְשַׁבְתֵּנוּ וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדֻשַׁת הַמַּחֲיוֹן עַל־יְדֵי
הַפְּגָנִי אֶרֶץ, עַד שְׁנֹזְכָה לְשֹׁבֵר תְּאֹת נְאוּף לְגַמְרֵי,
וְנֹזְכָה לְהַכִּיל בְּקְדֻשַׁת מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּבְקְדֻשַׁת כָּל
הַשְּׁבָעָה רוּעִים דְּקְדֻשָּׁה, וּבְקְדֻשַׁת כָּל הַצַּדִּיקִים
הָאֱמִתִּיִּים, וַיִּמְשְׁכוּ עָלֵינוּ קְדֻשַׁת הַמַּחֲיוֹן וְהַתְּפִלִּין
הַקְּדוּשִׁים מִשְׁרָשָׁם הָעֲלִיזוֹן, וְתִזְכְּנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
תָּמִיד, וּלְחַזֵּק אֶת כַּח הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים עַל־יְדֵי
עֹז שְׁמִחַתֵּנוּ, וְתַמְשִׁיךְ לָנוּ פְּרִנְסָה טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם
בְּהִרְחָבָה גְּדוּלָּה, וַיְהִי כֹל אֲכִילוֹתֵינוּ וְשִׁתְיוֹתֵינוּ
מִבָּרָרִים וּמְזֻכָּכִים בְּלִי שׁוֹם אַחִיזוֹת תַּעֲרֹבֶת כַּח הַשְּׂדִים
וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא כָּלָל, וְלֹא יִהְיֶה לָּהֶם שׁוֹם כַּח לְחֵמִם
אֶת הָאָדָם, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּחַמִּימוֹת אֵשׁ הַתְּאֹזָה הַזֹּאת,
וְתַצִּיל אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל עַמּוּד יִשְׂרָאֵל תָּמִיד מִמְקָרָה
לַיְלָה.

[תפילה לא]

רבונו של עולם, זכנו לקבל הפרנסה בקדושה גדולה,
 ויאיר בתוכה הארת הרצון העליון הקדושה,
 ותעזרנו לשבר תאות אכילה לגמרי, ולקדש את
 אכילתנו בקדושה גדולה, ונאכל לשמה לבד. ונזכה
 לקבל ולהמשיך עלינו היראה הקדושה הנגזשת ובאה
 על האדם בעת האכילה.

אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו,
 קדושנו, קדוש יעקב, רוענו, רועה ישראל,
 המלך הטוב והמיטיב לכל, שבענו מטובה האמת,
 שמרנו והצילנו לכל נטה דעתנו ולבנו אחר הטוב
 המדמה, רק נזכה לשבר כל תאוות המדמות, תאות
 הבהמיות. ונזכה לדבק מחשבתנו בטוב האמת,
 בטוב הנצחי, להתענג על יהוה ולהשביע בצחצחות
 נפשנו. ותהיה אכילתנו בקדושה גדולה ובאימה
 וביראה גדולה, ותעזרנו ותזכנו שישמך עלינו בשעת
 אכילתנו הארת הרצון העליון, שנזכה לכסף ולחמד

וְלֹהֲשֵׁת וְלִקַּח וְלִחְשֵׁק וְלִהְתַּגְעֵגַע אֵלַיךָ בְּאַמֶּת בְּרִצּוֹן
 מִפְּלֶגֶם מְאֹד מְאֹד. בְּלִי שְׁעוֹר וְעֵרֶךְ בְּתַכְלִית הַבְּטוּלָה
 עַד אֵין סוּף, עַד שֶׁלֹּא נִדְעַ כְּלָל מָה אָנּוּ רוֹצִים. וַיֵּאִיר
 עָלֵינוּ הָאֶרֶת הָרִצּוֹן שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ
 שֶׁכָּתוּב: "כָּעֵת יֵאמֹר לְיוֹעֲקֵב וְלְיִשְׂרָאֵל מָה פָּעַל אֵל".
 וְנֵאמָר: "מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לְיִרְאֵיךָ פְּעֻלָּת
 לַחֲסִים בְּךָ נֶגְדַּ בְּנֵי אָדָם". וְנֵאמָר: "עֵינַי לֹא רָאִיתָהּ
 אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ".

(פרנסה טובה צמוד רלג)

[תפילה לב]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּאִשְׁרוֹת מְסוּפָר
 הַגּוֹן. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי שֶׁתְּהִיָּה לִי מְזוּזָה
 כְּשֶׁרָה עַל דְּלֶת בֵּיתִי, וְתִשְׁמַר אֹתִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִי
 פְּגַע וְנֶגַע בְּתוֹךְ בֵּיתִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְאַכֵּל רַק
 מֵאֲכָלוֹת כְּשֶׁרִים בְּלִי שׁוּם פְּקָפוּק כְּלָל, וְלֹא יִבּוֹא לְפִי
 שׁוּם מֵאֲכָל שֶׁאֵינְנוּ כְּשֶׁר, שִׁישׁ בּוֹ תוֹלְעִים וְחֲרָקִים.

רבונו של עולם, זכני לשמר שבת ולא לחללה, ולהיות
בשמחה כל השבת.

(אוצר הקנטרסים חלק כ"ה קנטרס וחי בהם צמוד רעח)

אמת

[תפילה לג]

רבונו של עולם, זכני לדבר תמיד רק אמת ולא אשקר,
ואפלו הדבורים שאני מדבר אליהם, שיהיו עם
אמת וכו' וכו'.

ותאריך בדברים אלו.

(אשר בנחל חלק ל' מכתב ד, תתט צמוד סו)

[תפילה לד']

**רבוננו של עולם, הוֹלִיבֵנִי בְּדַרְךְ הָאֱמֶת, אֲהַלֵּךְ בְּאֱמֶתְךָ
ה' וְכו', אֲנִי רוֹצֵה לְלַכֵּת בְּאֱמֶת שְׁלֶךָ, וְלֹא בְּאֱמֶת
שְׁלִי.**

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מ' מִכְּתָב ו, תִּתְנַח עֲמוּד רמו)

[תפילה לה']

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לקוטי מוהר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קיב): עַל־יְדֵי שְׂאָדָם מְדַבֵּר דְּבוּרִים עִם
אֱמֶת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה נִפְתַּח לוֹ הָאֹר אֵין סוּף, וְהַכֹּל כְּפִי הָאֱמֶת שְׁלוֹ. וְעַקֵּר
הָאֱמֶת שְׂיֵאמַר בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת:

ה' הוֹשִׁיעָה וְכו' וְכו'.

הֵינּוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ הָאֱמֶת שְׁלוֹ, וְצָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָאֱמֶת
שְׁלוֹ, וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל אַחֵרִים כָּלֵל, רַק יִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הָאֱמֶת שְׁלֵעֲצָמוֹ, וְזֶה
עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הָאֱמֶת, שְׁלֹא יִרְצֶה לְחַקוֹת אֶת הַשְּׁנִי, רַק רוֹצֵה בְּעֲצָמוֹ לְהִתְקַרֵּב אֶל
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק צ' מִכְּתָב כ, ק עֲמוּד ק)

[תפילה לו]

רַחֵם עָלַי, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, וְאַזְכֶּה לְהַנְצִיל מִשְׁקָרִים
 שֶׁלֹּא יֵצֵא מִפִּי דְבַר שֶׁקֶר לְעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה
 אֲזַכֶּה לְעֵינַיִם פְּשׁוּרוֹת, לְעֵינַיִם טוֹבוֹת, לְעֵינַיִם זְכוֹת
 וְקְדוּשׁוֹת, וְתַצִּילֵנִי מִפְּנֵם הָרְאוֹת, וְתִקְדֵּשׁ אֶת עֵינַי
 תָּמִיד.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ג קנטרס העין רואה עמוד שמא)

[תפילה לז]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת, הַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּיבִים מִכָּל מִינֵי שֶׁקֶר וְטַעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא
 נִלְךְ אַחַר עֲצוֹת רָעוֹת שֶׁל אֱלֹו הַמְּחַפִּיִּים אֶת הַשֶּׁקֶר
 בְּאֵמֶת, וּמִהַפְּכִים דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, וְאוֹמְרִים לָרַע
 טוֹב וְלַטּוֹב רַע, וּמוֹנְעִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִדְּרֹךְ הָאֱמֶת
 וְהַנְּכוּן, עַל-יְדֵי עֲצוֹתֵם הַמְּהַפְּכוֹת מִן הָאֱמֶת, אֶת
 אֲשֶׁר הִחְמַרְתָּ הַקְּלוֹ, וְאֶת אֲשֶׁר הַקְּלַתָּ הַחֲמִירוֹ, אֶת
 אֲשֶׁר רַחַקְתָּ הֵם מִקְרָבִים, וְאֲשֶׁר קָרְבַתָּ הֵם מִרְחָקִים,

וַיֵּשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר טָעוּ בְּעֵצְמוֹן, וְאֵינָם יוֹדְעִים בְּעֵצְמָם
 אֶת הָאֱמֶת לְאֻמָּתָהּ, וְהֵם מְדַבְּרִים לְפִי תַמָּם, וְעֵצְתָם
 הַפּוֹכָה וּמְזֻקָּת לָנוּ מְאֹד לְעִבּוּדְתָךְ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
 אַתָּה יְדַעְתָּ הָאֱמֶת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, אַתָּה
 יוֹדֵעַ רְזֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סְתָרֵי כָּל חַי, קוֹמָה בְּעִזְרוֹתֵינוּ
 וְהִצֵּל אוֹתֵנוּ מֵהֶם, שֶׁלֹּא יִדְבְּקוּ וַיִּכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּלִבֵּנוּ
 בְּלָל, לֹא מֵהֶם וְלֹא מִהֶמוֹנָם, גְּדוֹל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילָיָה,
 זָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂוִיתָנוּ לָנוּ צְדִיקֵי אֱמֶת, וְנִזְכָּה
 לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאֱמֶת, וּלְקַבֵּל מֵהֶם עֲצוֹת נְכוֹנוֹת
 וּבְרוּרוֹת וַיִּשְׁרוֹת, עֲצוֹת טוֹבוֹת הַנִּמְשָׁכוֹת מִתְּרִי"ג
 עֲטִינ דְּאוֹרֵיתָא, שְׁנִזְכָּה לְקַבֵּל אוֹר הָאֱמֶת עַל־יְדֵי
 עֲצוֹתֵיהֶם הָאֱמֶתִיּוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה
 בְּאֱמֶת לְעוֹלָם וָעֶד.

(שְׁמִירַת הַבְּרִית, אוֹת בְּרִית עֲמוּד ל')

[תפילה לחן]

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וַחֲסָדֶיךָ
 הָעֲצוּמִים, וְתִזְכְּנוּ לְשִׁבְר תַּאֲוֹת מָמוֹן מֵאֵתֵנוּ,

שֶׁלֹא יִהְיֶה לִי שׁוֹם תְּאַוָּה וְשׁוֹם חֶמְדָּה וְשׁוֹם הַשְׁתַּוְקוֹת
לְמִמּוֹן, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת שׁוֹנֵא בְּצַע לְשׁוֹנֵא אֶת הַמִּמּוֹן
בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה, וְתַעֲזְרֵנוּ בְּעֵת שְׁאֲנוּ מְכַרְחִים לְעַסֵּק
בְּאִיזָה עֵסֵק וּמִשָּׂא וּמִתָּן, שְׁנִזְכָּה לְעֲשׂוֹת הַמִּשָּׂא וּמִתָּן
בְּאִמּוּנָה שְׁלָמָה, וְנִקְיִים דְּבִרְיֵנוּ תָּמִיד וְלֹא נִחְלִיף וְלֹא
נִשְׁנֶה דְּבוּרֵינוּ לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּשִׁבִיל הוֹן רַב, וְכֹל הוֹן
דְּעֵלְמָא לֹא יוּכַל לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ, חָס וְשָׁלוֹם, מִן הָאֱמֶת
וְהָאִמּוּנָה לְשָׁנוֹת אוֹ לְהַחְלִיף אִיזָה דְּבוּר מִדְּבוּרֵינוּ,
חָס וְשָׁלוֹם, וְכֹכֵל הַיּוֹצֵא מִפִּינוּ בְּשַׁעַת הַמִּשָּׂא וּמִתָּן,
כִּן נַעֲשֶׂה וְנִקְיִים תָּמִיד בְּלִי שׁוֹם שְׁנוֹי בְּעוֹלָם.

(פְּרִיְנָסָה טוֹבָה עֲמוּד קֶצ)

[תפילה לט]

תְּפִלָּה נִרְאָה וְנִפְלְאָה לְצֵאת מִכָּל מִינֵי שְׁקָרִים וְטִמְאָה וּפְגָם הָרְאוּת
יְהוָה אֱלֹהִים אָמֵת, עֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַצִּילֵנִי מִן
הַשְּׁקָר, וְהִיָּה עִמִּי תָּמִיד, וְשִׁמְרֵנִי שֶׁלֹא יֵצֵא שׁוֹם
דְּבַר שְׁקָר מִפִּי לְעוֹלָם, בֵּין בְּשׁוֹנֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאִנּוּם

בין ברצון, ותעזרני שלא אהיה נכשל בשום דבר
 שקר אפלו בטעות, ופני לאמת ברחמיך הגדולים.
 חנם וחמל עלי, והעלני מטמאה לטהרה, מחל לקדש,
 קדשני בקדשתך העליונה באמת "חלצני יהוה
 מאדם רע מאיש חמסים תנצרני, כל מצותיך אמונה
 שקר רדפוני. עזרני, יהוה, הצילה נפשי משפת שקר
 מלשון רמיה, דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני,
 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה, דובר שקרים לא
 יבון לנגד עיני", חנני וענני ופדה נפשי האמלה מן
 הרע ומן הטמאה ומן השקר, ותן לי במתנת חנם
 אמת וחסד ותשפיע עלי מאתך קדשה וטהרה, אמת
 וטוב, החזירני בתשובה שלמה לפניה באמת, וזכני
 מעתה לצאת מטהרה מרע לטוב, מטמאה לטהרה,
 משקר לאמת, ואזכה לעצם האמת לאמתו, ותמשיך
 השגחתך השלמה עלינו, ותשגיח עלינו בשלמות
 בעין החמלה והחנינה, עד שגזכה להכליל בך באמת,
 ויתאחדו ויכללו אחר הבריאה בקדם הבריאה על-
 ידי השגחתך השלמה, ויהיה בלוי אחד, בלוי טוב,
 בלוי קדש, בלוי אמת.

וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִיַּיִ הַתְּנַגְדוֹת, שְׁלֵא יִמָּצֵא בִּי שׁוֹם צַד
 הַתְּנַגְדוֹת, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, לְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה,
 וְלֹא לְשׁוֹם אָדָם כְּשֶׁר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק אֱהִיָּה נִכְלָל בְּאַמֶּת
 בְּכָל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים וְהַקְדוּשִׁים, וְתִהְיֶה לִּי אֶהְבָּה
 אֱמֶתִית וְאַחֲדוּת פְּשׁוּטָה עִם כָּל הַכְּשָׁרִים הָאֱמֶתִיִּים
 שֶׁבְּדוֹר, וְעִם כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים, וְעִם כָּל הַטּוֹב
 שֶׁיֵּשׁ בְּכָל־לְיוֹת עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשׁ, עַד שֶׁבְּכָל־לָם
 אֱהִיָּה נִכְלָל בְּךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ, וְאַזְכָּה
 לְהַדְבִּיק בְּךָ בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹתִי בְּאַחֲדוּתְךָ תָּמִיד מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנֵצַח נְצָחִים.

יַחֲדָה וּמְיֻחָד, קָרַבְנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְתִדְחָה וְתַעֲבִיר
 וְתַבְטֵל הַשָּׁקֶר וְהָרַע וְהַטְּמָאָה מִן הָעוֹלָם, וְתִקְוֶה
 מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעַבִּיר
 מִן הָאָרֶץ", וְתַטְהַרְנוּ וְתִקְדְּשָׁנוּ בְּכָל מִיַּיִ טְהוֹרוֹת
 וְקְדוּשׁוֹת, וְתִקְוֶה בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם
 מִיַּם טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם
 אֲטַהַר אֶתְכֶם", וְתִגְלֶה הָאֱמֶת בְּעוֹלָם חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה,
 וְתִקְוֶה בְּיָמֵינוּ: שְׁפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לְעַד, וְעַד אֲרֻגִיעָה

לְשׁוֹן שָׁקֵר, אֱמֶת מֵאֲרִיץ תִּצְמַח וְצַדִּיק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף,
 חֶסֶד וְאֱמֶת נִבְנָנוּ, צַדִּיק וְשָׁלוֹם נִשְׁקוּ, הַדְרִיכֵנִי
 בְּאֱמֶתְךָ וּלְמִדְּנֵי, כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קִוִּיתִי
 כָּל הַיּוֹם, הוֹרֵנִי יְהוָה דְרָכְךָ אֱהִיךָ בְּאֱמֶתְךָ, יַחַד
 לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ, שְׁלַח אוֹרְךָ וְאֱמֶתְךָ הַמָּה וַנְּחַוֵּנִי,
 יְבִיאֵנִי אֵל הַר קְדֻשָּׁךָ וְאֵל מִשְׁכְּנֹתֶיךָ, מִי אֵל כְּמוֹךָ
 נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשִׂאֲרֵית נִחְלָתוֹ, לֹא הֶחְזִיק
 לְעַד אִפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא, יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יְכַבֵּשׁ
 עוֹזְנוֹתֵינוּ, וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם, תִּתֵּן
 אֱמֶת לַיַּעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁפַּעַת לְאַבוֹתֵינוּ
 מִיַּמֵּי קֶדֶם, הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ
 בְּקֶדֶם, אָמֵן וְאָמֵן.

(אוצר הקדושה קנטרס שמר עיניך צמוד רפט)

אנחה

[תפילה מ]

צריכים תמיד להתאנח בעת התפלה, ולומר:

**אוי, אוי, אוי, רבונו של עולם, עזרנו לשוב אל חבל
הקדשה.**

(אשר בנחל חלק פ"ז מכתב יט, תמג עמוד רנט)

[תפילה מא]

אדם מאריך אפו על כל אשר עובר עליו, אפלו שחטא ופגם כְּבֹר, אף-על-פי-כן
הוא מאריך רוחיה ומתאנח בתפלה על חסרונו:

**אֵיךְ שֶׁנִּפְלַתִּי וְנִשְׁלַכְתִּי וְנִתְרַחַקְתִּי בְּלִבִּי מִמְּךָ יְהוָה
וּמִדְבַּק עֲצָמוֹ אֶל הָרֵב הָאֵמֶת.**

(שפת הנחל)

אסיר

[תפילה מב]

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֲבָרְכֶם,
 יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְאֱלֹהֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, שְׁתַּחֲוֶם וְתַחְמֹל
 עָלַי, וּמַחֵל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי הַמְרֻבִּים, שְׁחַטְאֵתִי,
 עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ בְּמַעַט הַשָּׁנִים שְׁאַנִּי נִמְצָא בְּזֶה
 הָעוֹלָם, וְעַבְרַתִּי כְּכֹר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, רַחֲמָנָא
 לְצַלָּן. מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר לְפָנֶיךָ?! הָאֱלֹהִים מְצָא אֶת
 עֵוֹן עַבְדֶּךָ. אַתָּה לָּבֵד יוֹדַע מַה שְׁקָרָה לִי מִנְּעוּרֵי עַד
 עַתָּה, שְׁאַנִּי נִמְצָא פֹה בְּבוֹר הָעֶכְשֹׁר הַזֶּה. לֹא שָׁמַעְתִּי
 בְּקוֹל הוֹרֵי וּמוֹרֵי, וְעָשִׂיתִי מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ.
 הִתְגַּבַּר עָלַי יִצְרֵי הָרַע, וְגִנְבֹתַי, גְּזוּלָתִי, אֲנִסְתִּי וְרִצְחֹתִי,
 מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ עָשִׂיתִי, וְהִנְנִי מוֹדָה וּמְתוֹדָה
 עַל כָּל מַעֲשֵׂי הָרָעִים, וְהִנְנִי מִתְחַרֵּט עֲלֵיהֶם מְאֹד
 מְאֹד, וְאַנִּי מִקְבֵּל עָלַי מֵעַכְשָׁו לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתַשׁוּבָה
 אֲמִתִּית, וּמִבְטִיחֶךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי, שְׁלַעוֹלָם לֹא אֶחְזֹר

אֵל מַעֲשֵׂי הָרָעִים, וְאֶהְיֶה יְהוּדִי כְּשֵׁר הָעוֹשֶׂה רְצוֹנְךָ.
 אָבִי שְׁבַשְׁמִים! חוּם וְחַמֵּל עַל נַפְשׁ אֲמַלְלָה כְּמוֹנִי. סוּף
 כָּל סוּף הַגְּנִי בְּנֶךָ, נוֹלַדְתִּי מוֹרַע יִשְׂרָאֵל, וּמִפְּנֵי שְׁלֹא
 גִּדְלַתִּי בְּחֶבְרָה טוֹבָה, וְלֹא לְמִדְתֵּי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה,
 עַל-כֵּן בָּאתִי לְמַעֲשִׂים רָעִים כְּאֵלוֹ שְׁעַשִׂיתִי, עַד שְׁשָׂמוּ
 אוֹתִי בַּבּוֹר הַזֶּה, בְּכֹלָא הָעֶכוּר וְהַנְּבוּזָה הַזֶּה, עַד שְׁאַנִּי
 שָׁבוּר מְאֹד מְאֹד. מָר לִי מְאֹד, מָר לִי מְאֹד, אֲנִי רוֹצֵה
 לְיֵצֵאת מִכָּאן כְּבָר, אֲנִי רוֹצֵה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה
 בְּאַמֶּת, אֲנִי מֵת־חַרַט עַל כָּל מַעֲשֵׂי הָרָעִים וְהַמְלַכְלָכִים
 שְׁעַשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, אֲנִי מִקְבֵּל עָלַי עַכְשָׁו בְּקִבְלָה
 חֲזָקָה, שְׁלַעוֹלָם לֹא אֶחְזֹר אֵל מַעֲשֵׂי הָרָעִים.

אָבִי שְׁבַשְׁמִים! רְאֵה לְהוֹצִיא אוֹתִי מִכָּאן, כִּי אַתָּה לְבַד
 יוֹדֵעַ כִּמָּה כְּבָר סְבַלְתִּי כָּאן, וְאַתָּה שְׁלַפִּי גְרִיעוֹת
 מַעֲשֵׂי - שְׁגַנְבְּתִי וְגִזְלַתִּי, רְצַחְתִּי וְאַנְסַתִּי וְלַקְחַתִּי
 סָמִים, וְגַם הִכְשַׁלְתִּי אֶת אַחֲרִים, מִגִּיעַ לִי עֲנָשִׁים
 קָשִׁים. אָבִל, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, אֵינִן לִי כְּבָר פֶּחַ לְסִבֵּל
 אֶת כָּל הַצָּעַר הַמָּר הַזֶּה שְׁאַנִּי סוּבֵל. חוּם וְרַחֵם עָלַי,
 וּמַחֵל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵי הַמְרָבִים, וְהוֹצֵא אוֹתִי מִכָּאן,
 הַגְּנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שְׁלַעוֹלָם לֹא אֶחְזֹר אֵל מַעֲשֵׂי הָרָעִים.

אָבִי שְׁבַשְׁמִים, חוּם וְחַמַּל עָלַי וְעַל כָּל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל,
 שְׁכַבֵּר נִתְפָּסוּ בְּבֵית הָאֲסוּרִים, וְתִמְהַר לְהוֹצִיאָם
 מִשָּׁם - בְּנִחַת וּבְשָׁלוֹם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ צַעֲרָם וּמְכַאוֹבָם,
 הוֹצִיאָם מִחֲשֵׁךְ וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם תִּנְתַּק; יְהוּה
 מִתִּיר אֲסוּרִים, אָמַר לְאֲסוּרִים - צְאוּ! וְלֹאֲשֶׁר בַּחֲשֵׁךְ -
 הִגְלוּ! וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, וְנִזְכֶּה כְּכֹר לְהַגְאֵל
 גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְהַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה תִצַּא מִבֵּית הָאֲסוּרִים
 שָׁלָה, וְתִקְבֵּץ אֶת כָּל עַמֵּי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת
 הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְתִבְנֶה אֶת בַּיִת מְקֻדָּשֵׁנוּ,
 וְשֵׁם נִעֲלָה וְנִרְאָה, וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ, וְנִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
 אוֹרֶךְ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן כֵּן
 יְהִי רָצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן!

(אוצר הקנטרסים חלק ט"ז קנטרס אסירי-ארץ עמוד שמו)

בגדי

[תפילה מג]

אמר פעם רבנו ז"ל למוהרנ"ת ז"ל שאפלו כשהבגד קרוע, צריכים לבקש ממנו
יתברך:

רבנו של עולם, תן לי בגד חדש וכו' וכו'

ועל-כן צריכים לבקש את הקדוש-ברוך-הוא על כל פרט ופרט.

(אשר בנחל חלק פ"ו מכתב יט, קיא עמוד קנב)

[תפילה מד]

אם הלך בשדה, ומעילו נתפס בקוצים ונקרע, יש בזה חשבון צדק, בתוך הקוצים
ישנן נשמות קדושות ורוצות תקון, אם יש לאדם שכל וצוועק:

אי, רבנו של עולם, אין לי בגד אחר, מה יהא עלי?

אזי יש להן תקון, ואם אדם אינו זוכה לצעק, אזי מקבל שריטה בעורו, ונקרע
בשרו ושורת דם, ומתחיל לצעק:

איי, איי, רבנו של עולם, כואב לי, כואב לי, מה

אעשה? הצילו וכו',

והוא אינו שם על לב מה זה ועל מה זה? ! אלא יש כאן נשמות מגלגלות, ותפסוהו
בבגדו, או בידו או ברגלו, וקבל מכה – הכל, כדי שיזכיר שם ה', ויעלה אותן.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ב קנטרס חמשה-עשר-בשבת עמוד רעג)

[תפילה מה]

רבונו של עולם, מה אמר, מה אדבר, האלהים מצא
את עוני, "נאלמתי דומיה, החשיתי משוב
וכאבי נעכר", חוס ורחם עלי, עשה למענה, ולמען
הצדיקים האמתיים, ולמען שמך הגדול, ולמען צעקת
ושאגת קדשא ברוך הוא ושכינתיה, כמו שפתוב:
יהוה מפרום, ישאג וממעון קדשו יתן קולו, שאג
ישאג על גוהו, על גוה דיליה אנכי חטאתי והוא
אסור באזקים, והיא גם היא במר תזעק בגלותה
הגדולה, אשר נפרדה מדודה, והיא צועקת בקול
מר, "נהי בכי תמרורים", קלני מראשי קלני מזרועי,
"אוי לנו כי שדדנו", אוי לנו על נפשנו, אוי נא לנו
כי חטאנו, אוי על ימינו וישנותינו, אוי, אוי לנו כי
אנחנו גרמנו כל זה על ידי חטאינו עונותינו ופשעינו
המרבים, והיא מגעלת בחובין דידן, ולבושיה ובגדיה

מְלַכְלָכִים בְּכַתְמִים מְעֹזְזוֹתֵינוּ, מָה אָמַר וּמָה אֶדְבֵּר,
מֵלֵא רַחֲמִים, טָהוֹר עֵינַיִם, טוֹב וּמִיטִיב לְכֹל, חַנּוּן
וְרַחוּם, עֲשֵׂה מַה שְּׁתַּעֲשֶׂה, בְּאַפֵּן שְׂאוּכָה עַל-יַדֵּי-זָה
לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר
לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעֹזְנוֹתַי וּפְשָׁעַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוּם,
וְתַעֲזֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ הַדַּעַת דְּקַדְשָׁהּ, וְתִמְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ
לְבַנוּנִית לְבָרַר וּלְלַבֵּן וּלְזַכֵּךְ כָּל הַדָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׂם"ה
גִּידִין שְׁלִי עַד שְׂיִתְקַנּוּ כָּל הַפְּגָמִים וְהַקְּלוּלִים שְׁבָהָם,
וְתִזְכְּנֵי לְזֶרֶק תִּקְוֹנִים לְכֹל הַמְּקוֹמוֹת הַצָּרִים וְהַדְּקִים,
שְׂאֵי אֶפְשָׁר שְׂיִגִיעַ לְשָׂם שׁוּם תִּקְוֹן, וְעַל-יַדֵּי תִקְוֹן
הַבְּרִית שְׁתִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאוּכָה לְזֶרֶק תִּקְוֹנִים גַּם
לְשָׂם, עַד שְׂאוּכָה לְתַקֵּן כָּל מִינֵי פְּגָמִים בְּשִׁלְמוֹת
גְּדוּלָּהּ, בְּתַכְלִית הַתִּקְוֹן בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת, וְתִזְכְּנֵי
מַעֲתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוּם, וְתַעֲזֹרְנֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַהֲיֶה עִמִּי
תָּמִיד וְתִשְׁמַר אֶת לְבוּשֵׁי וּבְגָדַי, שְׁלֵא יָבוֹא עָלֵיהֶם
שׁוּם לְכָלוּף וְשׁוּם כְּתָם וְשׁוּם רָבֵב, כִּי אֲתָה לְבַד
יִדְעָתָ גְּדֹל הַפָּגָם, הַנּוֹגַע בְּשִׁכְיִנָּה בְּעֶצְמָהּ וּבְעוֹלָמוֹת
עַלְיוֹנִים, עַל-יַדֵּי פָּגָם הַבְּגָדִים, כְּשֵׁאִין שׁוֹמְרִים אוֹתָם
מְכַתְמִים וְלְכָלוּכִים, וְהַבְּגָדִים בְּעֶצְמָן דְּנִין אֶת הָאָדָם

על זה, כשאין שומרים אותם מכתמים, ובעוונותי הרבים, קשה וכבד עלי מאוד גם הדבר הזה לשמר את הבגדים מכתמים, כי אי-אפשר שלא אסיח דעתי מהם, ובפרט בשעת עסק התורה והתפלה ושאר עסקים, ואז באים, חס ושלום, עליהם כתמים בהסח הדעת, וכך זה גרמתי על-ידי עוונותי הרבים ומחשבותי המבלבלות מאד, אשר על-ידי-זה איני זוכה לשמר את הבגדים ולהחזיקן בנקיונות ולהצילן מכתמים ולכלובים.

הן על כל אלה באתי לפרש שיחתי לפניה, יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים, גומל לחיבים טובות, "נזראות בצדק תענינו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים", נזראות הפלא למען שמך, ועזרני והושיעני שאזכה לתקן בחיי כל זה חיש כל מהרה, שאזכה מעתה לתקן תקון הברית בשלמות, ואזכה להרים ולעזרר את הדעת הקדושה ולהמשיך לבנונית דקדושה מהדעת הקדושה, לתקן פגם כל הדמים של כל השם"ה גידין, שהם פנגד שם"ה לאוין שבתורה, ותזכני לתקן פגם כל הכתמים של הבגדים

שְׁלֹא שְׁמַרְתִּי אוֹתָם עַד הַנָּה, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל
 כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה, וְתַעְזְרֵנִי מֵעַתָּה וְתִלְמַדְנִי וְתַצִּילְנִי
 מִכָּל חַטָּא וְעוֹן וּמִכְשׁוֹל, וְתַעְזְרֵנִי מֵעַתָּה לְשֹׁמֵר אֶת
 הַבְּגָדִים וְהַלְבוּשִׁים שְׁלִי, לְכַבְדֵּן וּלְהַחְזִיקֵן בְּנִקְיֹת,
 וְתִזְכְּנִי שְׁלֹא יִמָּצֵא עַל כָּל בְּגָדֵי וְלְבוּשֵׁי שׁוֹם כְּתָם
 וְשׁוֹם לְכֹלֹךְ וּרְבַב כְּלָל, וְתִגֵּן בְּעַדֵי וְתִשְׁמְרֵנִי אוֹתֵי
 וְאֵת בְּגָדֵי תְּמִיד, וְיִהְיוּ גּוֹפֵי וְנִפְשֵׁי וּבְגָדֵי וְלְבוּשֵׁי כָּלֵם
 נִקְיִים וּטְהוֹרִים וְקַדוּשִׁים תְּמִיד, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם,
 וְתִמְשִׁיךְ בְּרַחֲמֶיךָ מֵיָמֵי חַיִּים מִמְּקוֹר הַחַיִּים, וְיִהְיֶה
 נִמְשָׁךְ "בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן", מִן לְבוֹנָא
 דְּמוֹחָא קַדִּישָׁא, וְשָׁם תִּטְהַר אֶת הַשְּׂכִינָה מִנְּדָתָהּ
 וְתַעֲלֶה אוֹתָהּ מִגְּלוּתָהּ, וְתִשְׁיָבֶה אֶל דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה
 וְאַחֲוָה וְרַעוּת, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְשִׁיךְ וְתִזְרַק עָלֵינוּ
 הַמַּיִם הַטְּהוֹרִים הָאֵלֶּה וְתִטְהַר אוֹתָנוּ וְאֵת בְּגָדֵינוּ
 מִכָּל טְמֵאוּתֵינוּ, וְתִקְיֵם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְזָרְקֵתִי
 עָלֶיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוּתֵיכֶם וּמִכָּל
 גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם", וְתִלְבִּין חֲטָאֵינוּ כְּשֶׁלֶג וּכְצֶמֶר,
 כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "לָכוּ נָא וְנִזְכְּחָה יֹאמֵר יְהוָה אִם יִהְיוּ
 חֲטָאֵיכֶם כְּשֶׁלֶג וְלָבִינוּ אִם יֵאָדִימוּ כְּתוֹלַע

בַּצֶּמֶר יְהִיּוּ, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "בְּכָל עֵת
יְהִיּוּ בְגָדֶיךָ לְבָנִים וְשָׁמֶן עַל רֹאשְׁךָ אֵל יַחְסֵר".

(שְׁמִירַת הַבְּרִית, אוֹת בְּרִית עֲמוּד מַח)

בושה

[תפילה מו]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי שְׂלֵא אֶתְבִּישׁ מִהֶאֱבוֹת
הַקְּדוֹשִׁים, מִהַנְּבִיאִים, מִהַתְּנַאִים, מִהֶאֱמוּרָאִים,
מִהַגְּאוּנִים, מִהַמְּקַבְּלִים, מִהַיְהִיָּה אֲתִי, מִהַיְהִיָּה עִם
נִשְׁמָתִי?! מְתִי אֶזְכָּה לְרֹאזְתְּךָ, לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ?!

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק ל"א מִכְּתָב ד, תַּתְּקַסָּג עֲמוּד יח)

[תפילה מז]

רבונו של עולם, אתה הודעתנו שעקר כל החרפות
 והבזיונות והבושות נמשכין רק מפגם הברית,
 כי זוהי החרפה הגדולה ביותר שבכל החרפות,
 וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה: אין בישת אלא
 במקום ערין, על-בן חוס וחסל נא עלינו, וזכנו מעתה
 על כל פנים להנצל מהחרפה והבושה הזאת, וזכני
 לכבוד דקדשה ולשלימות לשון הקדש, עד שנזכה
 שיתרבה ויתגדל כבודך הגדול, על-ידי הדבורים
 שלנו, שיהיו בבחינת שלימות לשון הקדש.

(שמירת הברית, אות ברית עמוד מ)

בזיונות

[תפילה מח]

מה טוב ומה נעים לבקש ממנו יתברך בקול רם בפֿשעה שֿמבזים אותו:

רבונו שֿל עוֹלָם, עֲזֵרְנִי שִׁלָּא אֲבִישׁ שׁוּם אָדָם. רבונו
שֿל עוֹלָם, עֲזֵרְנִי שִׁלָּא אֲצַעַר שׁוּם אָדָם. רבונו
שֿל עוֹלָם, עֲזֵרְנִי לְאַחֲזוֹ אֶת עַצְמִי עִמָּךְ וְכוּ' וְכוּ'.

(אֲשֶׁר בְּנֶחֱל חֶלֶק י"ד מִכְּתָב א, תתקמה עמוד קצח)

[תפילה מט]

תִּפְסִיק לְרַגַע, וְאַל תִּתְבַּיֵּשׁ כָּלֵל מִפְּנֵי הַמַּלְעִיגִים, כִּי חֲטִיף קוֹדְמִים לְחַיִּיהֶם, וְכֹל
מֵה שִׁיִּצְעֲרוּ וַיִּבְזוּ אוֹתְךָ, תִּבְקֶשׁ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ:

רבונו שֿל עוֹלָם, זַכֵּנִי שִׁאֲזַכֶּה לְדָם וְלִשְׁתֵּק לְכָל מִבְּזֵי
וּמְחַרְפֵּי, וְלֹא אֶעֱנֶה לָהֶם שׁוּם דָּבָר, וְעַל־יְדֵי־זֶה
אֲזַכֶּה לְהַכְנִיעַ אֶת הַדְּמִים הָרָעִים שִׁישׁ אֲצַלִּי. אָבִי
שִׁבְשָׁמוּם, מְחַל לִי עַל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי, שִׁחַטָּאתַי,
עוֹיֵתַי וּפְשָׁעֵתַי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבְזִכּוֹת

אלו הבזונות והשפכות דמים שעוברים עלי, אִזְכָּה
 לְהַנְצִיל מֵעַנְשֵׁי קָשִׁים וּמְרִים הַמְּגִיעִים לִי, רַחֲמָנָא
 לְצַלָּן, עַל מַעֲשֵׂי הָרָעִים. וּכְנִי שְׂאִזְכָּה לָבוֹא אֵל בְּטוֹל
 אָמֶת, עַד שֶׁלֹּא יִכְנַס בְּאָזְנֵי שׁוֹם קוֹל מְחַרֵּף וּמְגִדֵּף, רַק
 אִזְכָּה לְשִׁמֵּעַ אֶזְאוֹ אֶת קוֹלְךָ הַקּוֹרֵא אוֹתִי לָשׁוּב אֵלֶיךָ;
 אָבִי, אָבִי, רְאֵה בְּעֵינָי וְשָׂא לְכָל חַטָּאִי, וּכְנִי שְׂיֵאִיר
 בִּי אוֹרְךָ הָאֵיךְ סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאוֹר רֵאשׁ צְדִיקֶיךָ,
 וְאוֹר תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְאִזְכָּה לְחַזוֹת בְּנֵעַם זִיו כְּבוֹדְךָ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

(אשר בנחל חלק טו מכתב ב, כד עמוד 10)

בְּחֹר יִשִּׁיבָה

[תפילה ג]

אָבֵא, אָנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת צְדִיק. אָבֵא, אָנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד
 תּוֹרָה. אָבֵא, אָנִי רוֹצֵה לְגַמֵּר כָּל הַחֲמִשָּׁה חֳמָשֵׁי
 תּוֹרָה, וְלְלַמֵּד חֲמִשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכָל יוֹם, בְּאֵם
 שְׁלֹא יַחְסֵר לִי יוֹם אֶחָד מִלְמוֹד זֶה, כִּדְי שְׁאֲזַכֶּה לְסִיִּם
 כָּל שָׁבוּעַ פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ. אָבֵא, אָנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד בְּכָל
 יוֹם מִשְׁנֵיזוֹת, וְזַכֵּנִי לְסִיִּם כָּל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיזוֹת,
 בְּאֵפֶן שְׁאֲזַכֶּה לְסִיִּם כָּל חֹדֶשׁ שְׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה. אָבֵא,
 זַכֵּנִי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה גְמָרָא, בְּאֵפֶן שְׁאֲזַכֶּה לְסִיִּם
 ש"ס, אֲשֶׁר מִמְשִׁיךְ עַל הָאָדָם צַלֵּם אֱלֹקִים. אָבֵא, זַכֵּנִי
 לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְּבָה. אָבֵא, אֵינְנִי רוֹצֵה לְדַבֵּר רַע עַל
 אִף אֶחָד. אָבֵא, אָנִי רוֹצֵה לְכַבֵּד אֶת אָבִי וְאִמִּי, כִּי
 מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאֵם הֵיא מִהַחֲמוּרָה שְׁבַחֲמוּרוֹת.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס התעוררות לבחור עמוד רצו)

[תפילה נא]

רבונו של עולם, הנה הגיע יום חדש, היום אהיה
צדיק, ואלמד הרבה תורה, ואתפלל בכונה,
ואקים מצוות בשמחה עצומה.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס התעוררות לבחור עמוד רצז)

[תפילה נב]

רבונו של עולם, חטאתי, עויתי, פשעתי וכו'.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס בחור חזק עמוד שנא)

[תפילה נג]

אבא, אבא, תוציא אותי, נבשלתי בפגם הברית.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס בחור חזק עמוד שנב)

[תפילה נד]

רבונו של עולם, אני רוצה להיות שמח, ולקבל את
 בלם בפנים שמחות, תעזור לי, רבונו של עולם,
 להגות תמיד בתורה, ולהיות שמח ונקי בנשמתתי
 ובגופי. ועל בלם - שאזכה להאמין בה.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס בחור שמח עמוד תה)

[תפילה נה]

תפתח לי את המת, אינני רוצה כלום רק אותך.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס בחור מצין עמוד תטז)

[תפילה נו]

אדם נמצא בזהמה ובטמאה, בשקר ובחשך, ואף-על-פי-כן הוא מחזיק מעמד,
 הוא בורח אל הקדוש-ברוך-הוא, צועק בקולי קולות:

רבונו של עולם, תזכך לי את המת, זכני להתקרב אליך.

אזי עולה עד אין סוף.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס בחור מצין עמוד תטז)

[תפילה נז]

אָבִי שְׁבַשְׁמִים, זַכְּנִי לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַזְּרִיזוֹת, שְׂאֵהֶיָּה
זְרִיז בְּמַעֲשֵׂי, שְׂאֵזְכָּה לֵילֶךְ לִישׁוֹן מְקַדָּם, וְאֵזְכָּה
לְקוֹם מְקַדָּם, וְכֹל מֵה נְשִׂישׁ לִי לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם
הָעוֹבֵר, אֵזְכָּה לַעֲשׂוֹת בְּזְרִיזוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד הֵן
בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחַנִיּוֹת, כֹּל דְּבָר גִּשְׁמִי שְׂאֵנִי מְכַרַּח
לַעֲשׂוֹת, שְׂיִהְיֶה בְּתַכְלִית הַזְּרִיזוֹת, וְכֹל דְּבָר רוּחַנִי
שְׂאֵנִי צָרִיף לַעֲשׂוֹת יִהְיֶה בְּתַכְלִית הַזְּרִיזוֹת, וְאֵזְכָּה
לְהִיּוֹת צַדִּיק קְדוֹשׁ וְטָהוֹר כֹּל יְמֵי חַיִּי, עַל-יְדֵי מִדַּת
הַזְּרִיזוֹת שְׂאֵקְנֶה לַעֲצָמִי, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס הנהגות ישרות לבחור עמוד תקצז)

בטחון

[תפילה נח]

בְּתוֹךְ הַדְּבוּרִים וְהַבְּקָשׁוֹת, הַתְּחַנּוּנוֹת וְהַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְּפִלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחַס וְיִרְחַם עָלֶיךָ, תִּדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ גַּם דְּבוּרֵי אַמוּנָה וּבְטַחוֹן:

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, וּבּוֹטַח
בְּבְטַחוֹן חָזֵק, שְׂאֵתָה לֹא תַעֲזֹב אוֹתִי, וְתִתֵּן לִי**

[וּפֶה תִזְכִּיר מֵה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, וְכָל אֲשֶׁר תִּבְקֶשׁ]

וְאִז תִּרְאֶה שֶׁתִּקְבַּל אֶת זֶה בְּדַרְךְ פְּלֵא, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, כִּי הַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוּל
לְטוֹב אוֹ לְהַפּוֹד.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֵלֶק ע' מִכְּתָב יד, תַּחֲסֵד עֲמוּד סב)

[תפילה נט]

הַרְגֵּל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן תִּהְיֶה רְגִיל תָּמִיד לְהַתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שְׂאֵת, וְתֹאמַר:

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְבְטַחוֹן
חָזֵק, שֶׁתַּעֲזוֹר לִי וְתִתֵּן לִי...** (וּתְפָרֵט בְּפִרְטוּיּוֹת כָּל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיךְ) ♦

וזה יבנה לך את האמונה ובטחון, ולא תצטרך לדאג ולפחד יותר משום בריה.

(אשר בנחל חלק ע"א מכתב טו, צו עמוד כח)

[תפילה ס]

ראה רק להיות חזק באמונה, ותכניס בעצמך איך שאין שום מציאות בלעדיו
יתברך כלל, ותתחיל לדבר עמו יתברך בשפת האם שלך (אידיש), ותספר לו יתברך
כל מה שמעיק לך, ותצעק הרבה אליו יתברך:

**רבוננו של עולם, הן לי אמונה ובטחון, שאאמין בך,
שאתה נמצא ובלעדך אין שום נמצא, וזכני
לבטחון חזק לבטח בך, שאתה תשפיע עלי שפע גדול
לשלאם את כל חובותי, ותצילני מכל מיני אויבים
ושונאים כל ימי חיי מעתה ועד עולם אמן סלה.**

(אשר בנחל חלק פ"ו מכתב יט, כב עמוד לד)

[תפילה סא]

תפלה נוראה ונפלאה מהספר הקדוש והנורא "לקוטי-תפלות" תפלה קלז,
המדברת ממעלת הבטחון

**רבוננו של עולם, רחם עלי והושיעני ועזרני והצילני
מכל מיני חלאים, ובפרט מחלי הראה שהיא**

עקר חיות האדם וקיום המלח והשכל. עזרני והושיעני
 שאתה יהי ה'ראה תמיד בשלמות אצלי, וירחפו כנפי
 ה'ראה על הלב תמיד להשקיט ולכבות חמום ותבערת
 הלב שלא יבעיר ולא יזקיד את כל הגוף חם ושלום.
 ויתקיים בכנפי ה'ראה, "והיו הפרובים פורשי כנפים
 על הכפרת", כפרתא דלבא.

אבי אב הרחמן, חמל עלי מעתה, ולמדני עצה
 ותחבולה בכל-עית איה להתנהג מעתה, באפן
 שאוכל לכבות ולהשקיט ולזכך תבערת הדמים
 הרעים והעכורים, שלא יבערו יותר מהמדה לא
 לימין ולא לשמאל, ולסגן ולזכך הדמים מהשמרים
 ומרבוי העכירות שבהם, באפן שלא אוסיף לחשב
 שום מחשבה רעה, ולא יוסיף [ולא אניח] עוד האש
 הרע לבער בי בכלל, ולא אשרף ולא אזקיד עוד את
 הלחלוחית שבי על-ידי רבוי התאזות, רק אתרחק
 באמת מכל התאזות רעות, ובפרט מתאזות המשגל.
 ולא אבלל את דעתי עוד, רק אזכך להמשיך בכל
 פעם קדשת הכנפי ראה בגשמיות ורוחניות, שירחפו
 וינשבו על הלב, ויכבו וישקיטו את תבערת חמום הלב,

בְּאֶפְנֵי שְׂפֵי תְּקִיּוֹת בְּשִׁלְמוֹת כָּל הַלְּחֵלוּחִית וְהַשְּׂמֻנוּגִית
 שְׁבִגוּפִי, וַיַּעֲלֶה כָּל הַלְּחֵלוּחִית וְהַשְּׂמֻנוּגִית לְמַחֵי
 בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהָרָהּ. וְעַל יָדָם יֵאִיר הַמַּח בְּאֹר גְּדוֹל,
 וַיְהִי מַחֵי וְשִׁכְלֵי זָךְ וְצַח, וּמֵאִיר בְּאֹר גְּדוֹל תְּמִיד,
 בְּחִכְמָהּ וּבְתַבּוּנָהּ וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָהּ בְּמְלָאכַת
 הַקִּדְשׁ, הוֹלֵךְ וְאֹר בְּהֶאֱרָה יִתְרָה בְּכָל פַּעַם לְמַעֲלָה
 לְמַעֲלָה, בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהָרָהּ גְּדוֹלָהּ בְּאַמֻּת וּבְאַמוּנָהּ:

מִלֵּא רַחֲמִים, חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, חֲנּוּנֵי מֵאֲתָךְ וְזַכְּנֵי
 שְׂיִהְיֶה שִׁכְלֵי וְדַעַתִּי בְּשִׁלְמוֹת, בְּאֶפְנֵי שְׂאֻזְכָּה
 לְבִטְחוֹן שְׁלָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׂאֻזְכָּה לְבִטְחֵךְ
 תְּמִיד שְׂאֲתָה תִּפְרָנְסֵנִי וְתַכְלֵכְלֵנִי וְתַתֵּן לִי כָּל מַחְסוּרֵי
 תְּמִיד. וְאֶתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן בְּכָל־עֵת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֶהְיֶה
 בְּטוֹחַ בְּחֶסֶדְךָ שְׂתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל מָה שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ
 בְּגַשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת בְּגוּף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, וְלֹא אֶפְלֵ מִן
 הַבִּטְחוֹן לְעוֹלָם, וְלֹא יוּכְלוּ רַבּוּי עֲוֹנוֹתַי הָעֲצוּמִים
 לְבַלְבֵּל הַבִּטְחוֹן שְׁלֵי חַס וְשְׁלוֹם. רַק אֻזְכָּה לְהִתְחַזֵּק
 בְּכָל־עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּכָל מָה שְׂיַעֲבֹר עָלַי לְבִטְחֵךְ
 תְּמִיד בְּאַמֻּת, עַד אֵין סוּף וְעַד אֵין תַּכְלִית, כְּמוֹ שְׂכַתוּב,
 "בְּטַחוּ בִּיהוָה עַד־י עַד כִּי בִּיָּהּ יִהְיֶה צוּר עוֹלָמִים."

וְאֵהְיָה בְּמוֹחַ בְּעַצְמֵם חֶסֶדְךָ וְרַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר אֵינָם כְּלָיִם
 וְאֵינָם תָּמִים לְעוֹלָם. כִּי לֹא כַחֲטָאֵי תַעֲשֶׂה לִּי חֲלִילָה,
 וְלֹא כְעוֹזְנוֹתַי תִּגְמַל עָלַי, רַק תַּעֲשֶׂה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ
 הַמְרַבִּים וְהָעֲצוּמִים, בְּדַרְכֵי חֶסֶדְךָ הַיְשָׁנִים וְהַחֲדָשִׁים
 שְׂאֵתָה מְחִידֵשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה. וְתִתֵּן
 לִּי כֹל פְּרֻנָּסְתִּי וְכֹל פְּרֻנָּסַת אַנְשֵׁי בֵיתִי וְכֹל הַתְּלוּוִיִּם
 בִּי וְכֹל הַצְּטוּרְכוֹתַנּוּ בְּהֶרְחָבָה גְּדוֹלָה קֹדֶם שְׁנַצְּטֶרְךָ
 לָהֶם. וְתַעְזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל־עֵת בְּכָל מָה שְׂאֵנִי צָרִיךְ
 לְהוֹשִׁיעַ. וְתוֹכְנֵנִי עַל־יְדֵי הַתְּחִזּוֹת הַבְּטָחוֹן לְהֶרְבּוֹת
 בְּצַדִּיקָה בְּכָל־עֵת, וְלֹא אֶחְשֵׁב מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ כְּלָל, רַק
 כֹּל מָה שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִּי בְּכָל יוֹם אֶפְיוֹר לְצַדִּיקָה לְעֵנִיִּים
 הַגּוֹנִים שֶׁתִּזְמִין לִּי בְּרַחֲמֶיךָ. וְאִזְכֶּה לְהַחֲזִיק יְרֵאֵי
 יְהוָה בְּאַמֶּת הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת,
 לְהַחֲזִיקֶם וּלְתַמְכֶם וּלְהַסְפִּיקֶם כֹּל מַחֲסוּרָם אֲשֶׁר
 יַחֲסֹר לָהֶם, וְלֹא יִבְלַבֵּל אוֹתִי מִזֶּה שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב,
 רַק אֶתְחִזֵּק תָּמִיד לְהֶרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה לְעֵנִיִּים הַגּוֹנִים,
 וּלְפִיּוֹר מְמוֹן הַרְבֵּה עַל כֹּל צָרָכֵי מִצְוָה וְתִלְמוּד תּוֹרָה,
 בְּפֶרֶט עַל כֹּל דְּבָר שֶׁהוּא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת. וְאֵהְיָה
 חֲזָק בְּבְטָחוֹן בְּשִׂמְךָ הַגְּדוֹל הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׂאֵתָה

תגמר בעדי לטובה תמיד ולא תעזב אותי לעולם,
 ויקים בי מקרא שכתוב, "ברוך הגבר אשר יבטח
 ביהוה והיה יהוה מבטחו":

מלא רחמים, עושה צדקות עם כל בשר ורוח, אמצני
 וחזקני בבטחון שלם בכל-עת, באפן שאזכה
 להרבות בצדקה לעניים הגונים, ולהתחזק בכל עו
 ותעצומות בכל עסקי מצוה וזכות הרבים כרצונך
 וכרצון צדיקיך האמתיים, ואזכה על-ידי הצדקה
 להשלים הדבור הקדשה בשלמות, ואזכה לעשות
 מכל הקולות והצפצופים דבורים שלמים, ואעלה
 מהרה מגדר בהמה לגדר האדם בתכלית השלמות.
 רבוננו של עולם, השם פה לאדם, זפני להשלים שכלי
 בתכלית השלמות, ועל-ידי-זה אזכה לבטחון שלם,
 ולהרבות בצדקה לעניים הגונים, עד שאזכה לשלמות
 הדבור, ולעשות מכל הקולות והשירות והצפצופים
 דבורים שלמים קדושים וטהורים, ויעלו דברינו לנחת
 ולרצון לפני כסא כבודך. ותמלא כל משאלות לבנו
 לטובה ברחמים מהרה, ואזכה לקים מקרא שכתוב
 "בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה",

וְנֹאמַר "גּוֹל עַל יְהוָה דְּרַכָּהּ וּבִטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה
 וְהוֹצִיא כְּאוֹר צְדָקוֹהָּ וּמִשְׁפָּטֶיהָ כְּצַהָרִים". אֲבִטַח
 בִּיהוָה וְאֶשְׁעַן בְּאֱלֹהֵי שָׁלֹא יַחֲסֹר לִי עַל-יְדֵי הַצְדָקָה
 בְּלָל, רַק אֲדַרְבָּא בְּגִלָּל הַדְּבָר הַזֶּה יְבָרְכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּכָל מַעֲשֵׂינֵנוּ וּבְכָל מַשְׁלַח יְדֵינוּ. וְאֲזַכֶּה לְפִיזֹר לְצְדָקָה
 בְּשִׁתֵּי יְדַיִם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "פִּזֹר נָתַן לְאַבְיוֹנִים צְדָקָתוֹ
 עוֹמֶדֶת לְעַד קִרְנֵי תְרוֹם בְּכַבֹּד". יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ
 מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם
 בִּטַח בָּהּ. יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאֵנוּ.
 חַיְנוּ וְעֵינֵנוּ וְשִׁמְעֵ תְפִלָּתֵנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל
 פֶּה עֹמֵד יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

(אוצר-הקנטרסים חלק ל' קנטרס בטחון אמתתי עמוד רעט)

בטול

[תפילה סב]

רבוננו של עולם, איני רוצה, רק מה שאַתָּה רוצה.

(אשר בנחל חלק י"ד מכתב א, תתקפ עמוד רפט)

[תפילה סג]

צריכים רק לבקש תמיד כך:

רבוננו של עולם, איך זוכים להכליל בך לגמרי! רבוננו
של עולם, איך זוכים להשרף על קדוש ה',
רבוננו של עולם, איך זוכים להתבטל אליך בכלות
הנפש! רבוננו של עולם, איך זוכים להכליל בך, עד
שאתבטל לגמרי, ואהיה נעשה מה.

(אשר בנחל חלק ל"ז מכתב ו, לו עמוד יז)

[תפילה סד]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמַי לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי
 אֱלֹהִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה שׁוּם דְּבַר בְּזוּהַ הָעוֹלָם
 רַק אוֹתְךָ, וְלֹא אֲשַׁמַּע בְּזוּהַ הָעוֹלָם רַק אוֹתְךָ, וְלֹא
 אֲדַבֵּר שׁוּם דְּבוּר אַחֵר, רַק דְּבוּרִים שֶׁהֵם שְׂבָחִים
 אֱלֹהִי, וְלֹא אֵלֶיךָ כִּי אִם אֵלֶיךָ, אֲשֶׁר הַכֹּל זֶה אֱלֹקוֹת
 וְאֱלֹקוֹת זֶה הַכֹּל.

(אשר בנחל חלק מ"ז מכתב ח, תקנג עמוד קלב)

[תפילה סה]

הַתְּבוּדוֹת מֵה שְׁלֵמַד אוֹתְנוּ רְבֵנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נב) צָרִיךְ לְהִיּוֹת,
 שֶׁיִּתְבַטֵּל לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא יִרְצֶה שׁוּם רְצוֹן אַחֵר מִרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיְכַלֵּל
 עֲצָמוֹ בְּמַחֲיֵב הַמְצִיאוֹת וְכוּ', אֲבָל לֹא שְׂזָה יִחְזִיק כְּמוֹנֵי אוֹ שִׁיחָה כֶּף וְכוּ', אָדָם
 צָרִיךְ רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ:

תַּצִּיל אוֹתִי מִהָרַע שְׂזָה רוּצָה לְעֵשׂוֹת לִי, תַעְזֹר לִי
 לְהַכִּיל בְּךָ.

זו שלמות ההתבודדות, ותבין למעשה.

(אשר בנחל חלק פ"ד מכתב יח, תקלז עמוד קכ)

[תפילה סו]

צָרִיכִים לְסַלֵּק וּלְבַטֵּל אֶת הַחֲכָמָה וְהַשְּׂכָל וְהַדַּעַת לְגַמְרִי, וְאִזּוּ זֹכִים לְהַגִּיעַ לְתַפְלָה.
וְעַקֵּר הַתַּפְלָה הוּא כְּמוֹ יֶלֶד קֶטָן, שֶׁמִּבְקֵשׁ תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ:

**"אָבֵא, יֵתֵן לִי מִים "אָבֵא, יֵתֵן לִי לָחֶם", "אָבֵא, תָּבוֹא
עִמִּי לְכָאוֹן", "אָבֵא, תֵּלֵךְ עִמִּי לְכָאוֹן" וְכוּ' וְכוּ',**

כִּי צָרִיכִים לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כְּמוֹ תֵינּוֹק קֶטָן הַמְדַּבֵּר עִם אָבִיו, וּמִי שֶׁזֹּכֵה לְהַגִּיעַ
לְזֶה, אִזּוּ הוּא בָּא אֶל הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרֶיהָ. וְאֵל זֶה רַבְּנוֹ ז"ל רּוֹצֵה לְהַבְיָאֵנוּ.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק צ' מִכְּתָב כ, קַפֵּד עֲמוּד קַעֲד)

[תפילה סז]

**רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זַכְּנֵי לְהַתְחַבֵּר עִם קְהֵלָה שְׂטוּבָה
בְּעַדִּי, וַיֵּשׁ שָׂמָּה יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, וַיְהִיָּה**

לִי חֲנוּךְ טוֹב עֲבוּר יְלָדִי, וְאַזְכָּה לְהַתְּחַבֵּר תָּמִיד רַק
 עִם יְרֵאִים וְשִׁלְמִים שְׂרוּצִים לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנְךָ, נָא
 וְנֵא חוּם וְחֶמֶל עָלַי וְעַל יְלָדִי שֶׁנִּזְכָּה תָּמִיד לַעֲשׂוֹת
 אֶת רְצוֹנְךָ, וְלָקִים אֶת כָּל מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה,
 וְשִׁנְהֵיָה תָּמִיד מְרָצִים, וְשִׁמּוּרִים מְכֹל חֶטָּא וְעוֹזוֹן, עַד
 שֶׁנִּזְכָּה לְהַכִּיל בְּךָ לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

(שאלות ותשובות בהסידות ברסלב חלק ח' מכתב תתקיח עמוד קצח)

[תפילה סח]

תבקש מה שאתה צריך עכשיו בבית:

רבונו של עולם, עזר לי שלא אבטל תורה, שהילדים
 יהיו צדיקים וצדקניות, שיהיה לי שלום בית.

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תתיז עמוד רכ)

ברית מילה

[תפילה טז]

באות זו הובאו התפילות מספרו של מוהרא"ש הקדוש ברית שלום שאינן נמצאות בסידורים הרגילים, ומי שחפץ בסדר הברית מילה המלא ימצא זאת שם

כְּשֶׁעוֹשִׁין כָּל הַהֲכָנָה לְצַרֵּךְ הַבְּרִית, יִזְדְּרוּ הָאֵב וַיֹּאמֶר תְּפִלָּה זו מְלָה בְּמִלָּה בְּכוֹנֵנָה עֲצוּמָה וּבְשִׁמְחָה רַבָּה עַד מְאֹד, שְׂזַכֶּה אוֹתוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּמִצְוַת גְּדוּלָּה וּנְפִלְאוֹת כְּזוֹ מִצְוַת מִילָּה.

תְּפִלָּה לְאֵב קֶדֶם הַמִּילָּה (מספר עבודת הקדש)

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ
 בְּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לְיְחִיד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא
 שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אָנֹכִי בָּא לְקַיֵּם מִצְוַת
 עֲשֵׂה: "וּבִיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשֵׂר עֶרְלָתוֹ", לְתַקֵּן אֶת
 שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, וְהִרְיֵנִי מוֹסֵר בְּנִי לְמוֹהֵל, וְאֲנִי
 מְמַנֶּה אוֹתוֹ שְׁלִיחַ גָּמוֹר שְׂיִמּוֹל אֶת בְּנִי כְּדַת מַה
 לַעֲשׂוֹת. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
 שֶׁתַּעֲלֶה עָלַי כְּאֵלּוֹ קַיְמַתִּי מִצְוַת זוֹ עִם כָּל הַפְּנוּנוֹת
 הָרְאוּיֹת לְכַוֵּן בְּמִצְוַת מִילָּה וּפְרִיעָה וּמְצִיצָה, וַיִּתְגַּלּוּ
 הַחֲסָדִים בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים, וְתִהְיֶה מִצְוַת זוֹ חֲשׂוּבָה

לְפָנֶיךָ בְּרִיחַ נִיחֹחַ, וְתִשְׁפִּיעַ נְשָׁמָה קְדוֹשָׁה לְיִלָּד,
 וְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב, יִשְׁמַר הַיִּלָּד לְשִׁמּוֹר בְּרִיתוֹ,
 וְשִׁלָּא יַחְטֵא כְּלָל, וְתִזְכְּנֵי לִי וְלְאִמּוֹ לְגִדְלוֹ לְתוֹרָה
 וְלְמִצְוֹת, וְיִהְיֶה חָכֵם וְחָסִיד וּבַעַל מַדּוֹת טוֹבוֹת וּבָרִיא
 מִזְלִיָּה, וְנִשְׁמַח בּוֹ וּבְתוֹרָתוֹ וְנִגְיַעְהוּ לְחֻפָּה. וְעַתָּה
 הִנֵּה הִבְאֵתִי אֶת רֵאשִׁית פְּרֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לִּי
 לְקַיִם מִצְוֹתֶיךָ בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה בְּאֵתִי
 הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בָּרַב רַחֲמֶיךָ תִּבְרַכְנוּ
 מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ וְתִשְׁמַחְנוּ בְּעֲבוּדָתְךָ, וְתִצְיָלְנוּ מִכָּל חַטָּא,
 וְתִזְכְּנוּ לְקַיִם כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁבְּתוֹרָה. חֲנִנֵי יְהוָה בִּי
 אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר
 כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהִצִּילְנוּ וְכִפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

ויוסיף תפלה זו מספר לקוטי תפלות:

וּתְרַחֵם עַל כָּל יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּבְנָגִים
 לְבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְתִזְמִין לְכָל
 תְּמִיד מוֹהֲלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְהַגּוֹנִים וְאֲמָנִים וְזָרִיזִים
 בְּאַמַּת, בְּאֶפֶן שְׂיִקְיָמוּ מִצְוֹת מִיִּלָּה וּפְרִיעָה בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטוֹב, בִּי אַתָּה קִדְשָׁתָּ יָדֶיךָ מִבְּטָן
 וְצִאֲצֵאֵינוּ חֲתָמָתְךָ בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ, וְצוּיָתְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ,

לְמוֹל אֶת בְּנֵינוּ, בֶּן שְׁמוֹנֵת יָמִים, לְהַכְנִיֵם בְּבְרִיתוֹ
 שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ. עַל־כֵּן זָכְנוּ וְעָזְרְנוּ וְתִזְמִין תְּמִיד
 מוֹהָלִים כְּשָׂרִים וְהַגּוֹנִים וְאֲמָנִים, וְרֵאוּיִם לְעַמְּךָ
 בְּמִצְוֵה נֹרָאָה הַזֹּאת. וְתִעָמַד עַל יְמֵינֶם וְתִסְמְכֶם,
 שְׂיִזְכוּ לְקַיֵּם מִצְוֵה זֹאת בְּשִׁלְמוֹת הָרְאוּי, בְּאִפְסָן שֶׁלֹּא
 יִקְלְקְלוּ חֵם וְשָׁלוֹם לְהַתִּינוֹק הַנְּמוּל עַל יָדֶם, רַק יִתְקַנּוּ
 אוֹתוֹ בְּכָל הַתְּקוּנִים וְהַקְּדוּשׁוֹת שֶׁצָּרִיכִין לְתַקֵּן וְלְקַדְּשׁ
 אֶת הַתִּינוֹק עַל־יְדֵי מִצְוֹת מִיָּדָה. וְיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלָיו
 צָלָם אֱלֹקִים, צָלָם דְּמוֹת תְּבֻנֹתוֹ, וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת שׁוֹמֵר
 הַבְּרִית בְּאַמְתּוֹ, וְלֹא יִפְגֹּם בְּבְרִיתוֹ לְעוֹלָם. וְיִלְכוּ
 יוֹנְקוֹתָיו, וְיִזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים
 לְעִבּוּדְךָ וְלִירְאָתְךָ, וְיִצְאוּ מִכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל דּוֹרוֹת
 הַרְבֵּה עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְכָל־יִפְּירוּ וְיִדְעוּ אֶת
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל. וְיַעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ בְּאַמְתּוֹ כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם,
 לְמַעַן יִתְגַּלֶּה אֱלֹהוּתְךָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל־יְדֵי יִשְׂרָאֵל
 עַמְּךָ, אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחַרְתָּ:

וְיִהְיֶה נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.

אחר כך יאמר זאת:

הריני מקשר עצמי בקיום מצות מילה לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו ולכל הצדיקים האמתיים
שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו
הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נזבע מקור ח'כמה,
רבנו נחמן בן ביגא, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל
אמן.

(ברית שלום עמוד קעח)

[תפילה ע]

תפלה והתעוררות לסנדק

דע לך, כי סנדק צריך לחזור בתשובה, ובעת שהוא סנדק לבן שהוא נעשה עכשו
מזבח, שעליו מקריבין את התינוק לקרבן. ולכן כדי להיות מזבח צריך להיות
נקי מחטא, ועל-כל-פנים לחזור היטב בתשובה, ובעת שמחזיק את התינוק לזכר,
שהוא מזבח, ומקריבין עליו קרבן. תתאר לעצמך איזו הרגשה זו להרגיש בעת
הברית שהוא מזבח וכו', הלא כל האיברים שלך צריכים לרעד ולפחד מרב פחד
ואימה וכו'. בכך עצתי, שתחזר בתשובה, והקדוש-ברוך-הוא ימחל לך, כי אין
לך דבר העומד נגד התשובה, ואז בודאי תוכל להיות סנדק.

וזכר, כי סנדק צריך להרהר כל הזמן בהיותו סנדק בתשובה, ולבכות:

הוי, הוי, אני עכשו מזבח, ומקריבים עלי קרבן.

(אשר בנחל חלק ס"ו מכתב יג, תשיח עמוד נה)

[תפילה עא]

תפלה לאב אחר המילה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהא
 מצודה זו שקימתי חשובה ומרצה ומקבלת לפניך
 כאלו הקרבתי לפני כפא כבודך. ואתה ברחמיך
 הרבים שלח על ידי מלאכיך הקדושים נשמה קדושה
 וטהורה לבני (פלוגי בן פלוגי) הנמול עתה לשמה הגדול,
 שיהיה לבו פתוח כפתחו של אולם בתורתך הקדושה
 ללמד וללמד, לשמר ולעשות, ויתן לו אריכות ימים
 ושנים, חיים של יראת חמא, חיים של עשר וכבוד,
 חיים שתמלא כל משאלות לבו לטובה, ויהא שמור
 מן החמא כל ימיו, ולא יארע לו שום מקרה רע, חם
 ושלום, ולא יפגם בריתו לעולם, וזבני לגדלו לתורה
 ולחפה ולמעשים טובים, ואזכה להשיאו קדם שיגיע
 לבן עשרים, ולראות ממנו בנים ובני בנים עוסקים
 בתורה ובמצוות, ותקבל תפילתי בקרב תפילת כל

יִשְׂרָאֵל, וַיְהִי לְרִצּוֹן אֲמַרִי בִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כִּן יְהִי רִצּוֹן:

(ברית שלום עמוד קצה)

[תפילה עב]

תפלה לעני שאין לו מנזן ואין לו כסף לסעדה לברית מילה של בנו
נולד לי בן, והיום צריך להיות הברית, אין לי מנזן,
אין לי סעדה לערך, רבוננו של עולם, עשה עמדי
חסד, שיהיו עוד כמה אנשים, ונוכל לערך ברית
במנזן, ויביאו שפע של אכל.

(אשר בנחל חלק קל"ג מכתב לב, תקסד עמוד קה)

גאווה

[תפילה עג]

רבונו של עולם, חוס ורחם עלי, וזכני לבטל את ישותי
 לגמרי, ולא אחפץ בשום חכמות של הבל,
 ומכיל שכן שלא תעלה על דעתי איזו מחשבה של
 פגול, להשתרר על זולתי, רק כל מחי ומחשבותי
 יהיו תמיד דבוקים בך, ולא ארצה רצון אחר מבצעדי
 רצונך, ואזכה לצית את ראש צדיקך מעתה ועד
 עולם, אמן כן יהי רצון.

(אשר בנחל חלק י"ד מכתב א, תתקעו עמוד רפא)

[תפילה עד]

אנא יהוה, זכני להתקדש באמת ברצונך, ועזר לי
 מעתה, שאזכה לקדש את עצמי בקדשת הברית,
 ואזכה לבטל עצמי נגדך באמת, ולא יעלה בלבי

וְדַעְתִּי שׁוֹם צַד גָּאוֹת וְגִבְהוֹת וּפְנִיּוֹת בְּעוֹלָם, וְאַזְכֶּה
 לְעֵנְוָה בְּאַמֶּת לְאַמְתָּהּ, וְתַעֲזְרֵנִי וְתִזְכְּנֵנִי, שְׂוִיתֶנְדָּל
 וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל עַל יְדֵי, וְתִזְכְּנֵנִי
 לְדַבְּרוֹרִים הַמְּאִירִים בַּתּוֹרָה, וְיִאִירוּ לִי דַבְּרוֹרֵי הַתּוֹרָה
 לְצֵאת מִפְּחִיתוֹת וְשִׁפְלוֹת מִדְּרָגָתִי הַפְּחוּתָה וְהַשְּׁפָלָה
 מְאֹד, וְאַזְכֶּה שְׂוִיאִירוּ לִי דַבְּרוֹרֵי הַתּוֹרָה בְּכָל פֶּעַם לְכָל
 הַמְּקוֹמוֹת שְׂאֵנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה
 לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבַת הַמְּשָׁקַל מִמֶּשׁ, עַל כֹּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי
 וּפְשָׁעֵי הַמְּרַבִּים, וְעַל כֹּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכְבוֹדְךָ
 הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ מִנְּעוֹרֵי עַד עֵתָהּ, וְתִזְכְּנֵנִי לְתַקֵּן הַכֹּל
 בְּחַיִּי, וְתַעֲזְרֵנִי בְּכָל פֶּעַם לַעֲלוֹת מִדְּרָגָה לְדְרָגָה, עַד
 שְׂאֲזַכֶּה לָבוֹא לְתַבּוֹנוֹת הַתּוֹרָה לְעִמְקָא.

(שמירת הברית, אות ברית עמוד לא)

[תפילה עה]

הבעל-שם-טוב הקדוש זכותו יגן עלינו אמר, שאדם צריך הרבה לבקש את
 הקדוש-ברוך-הוא, שלא יפגם בו אפלו משהו של גאווה, ותלמידיו הקדושים
 העידו, שנשמתו הקדושה יצאה בפסוק:

"אל תבואני רגל גאווה",

ותמיד אִמַר, שְׁעַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן אָדָם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא תִכָּנַס בּוֹ שׁוֹם יִשׁוּת כָּלֵל.

(שיחות וסיפורים שיחה עה עמוד צח)

גלות וגאולה

[תפילה עו]

אֲבִינּוּ מִלְּפָנָיו, נִקְּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדָה, שְׁנִזְכָּה
 כְּבָר לְרֵאוֹת אֶת נִקְמַת הַרוּגֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִהְרְגוּ
 וְנִשְׁחָטוּ וְנִחְנְקוּ וְנִשְׂרָפוּ וְכוּ', בְּכֹל מִינֵי מִיתוֹת
 אֲכַזְרִיּוֹת וּמִשְׁנֹת, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִנְקָם דָּמָם.

(אשר בנחל חלק ע' מכתב יד, תתמב עמוד מ)

[תפילה עז]

רבונו של עולם, תעזר לעם ישראל, הם בצרות
גדולות, רבונו של עולם, הם צריכים כבר
לחזור לארץ ישראל, הבא להם הגאולה, תבנה להם
את בית המקדש, רבונו של עולם, תדון את כלל
ישראל לבח וכות, אינם כל-כך רעים כמו שהם "ד-
מי"ם אומר, אל תשמע למקטרגים עליהם, אני אומר
לה, אני מכיר את כל יהודי, הוא צדיק, כלל ישראל
טובים, עזר להם שתהיה להם פרנסה, רפואה וכו'.

(אשר בנחל חלק כ"ח מכתב ד, תנו עמוד עו)

[תפילה עח]

ראו להתחזק יחד, ותשירו:

פרק ית ענה מגו גלותא, פדה אותנו, רבונו של עולם,
מהגלות, פדה את צאנה מתוך הגלות.

(אשר בנחל חלק נ"ה מכתב י, תקעח עמוד ק)

[תפילה עט]

אָחִי, אָחִי! חֲזַק וְאַמֵּץ בְּדַבּוּרִים אֱלֹהִים, הַכֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, אִם אָמְנָם
הַלֵּב כּוֹאֵב וּמִתְפּוֹצֵץ,

**עַד מָתִי יִהְיֶה, רַבּוֹנוּ שֵׁשׁ עוֹלָם, עֲזֹךְ בְּשִׁבְיִי! עַד מָתִי
יִהְיוּ גְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּגוֹלָהּ! עַד מָתִי יִהְיֶה אוֹר
רַבּוֹנוּ ז"ל כָּל-כֶּךָ מְסֻתָּר מִגְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל!**

אֵין שׁוֹם תְּרוּץ וְעֶצֶה עַל זֶה, רַק לְבָכוֹת וְלִהְתְּאוּנָן בְּכֹל לִילָה בְּעֵת חֲצוֹת, וְיִוָּתֵר
מִזֶּה אָסוּר לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל.

(אָשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק כ"ג מִכְּתָב ג, תַּפְד עֲמוּד עֵט)

[תפילה פ]

מה עלינו לעשות עתה, כדי להנצל ממלחמת גוג ומגוג? העצה היחידה היא רק לבוא אליו ותברך ולהתפלל לפניו:

**רבוננו של עולם, זכני לאמונה ברורה ומזככת, שאזכה
להאמין בך, ואזכה להרגיש אותך, שאתה
מלא כל הארץ כבודו.**

(קנטרס מלחמת גוג ומגוג עמוד יא)

[תפילה פא]

אבקש מכם, קבלו על עצמכם עכשו אמונה בקדוש-ברוך-הוא, ונא ונא קומו עתה, ונמליך על עצמנו את הקדוש-ברוך-הוא, ונקבל על מלכות שמים, ותאמרו:

**שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד.
יהוה מלך, יהוה מלך, יהוה מלך לעולם ועד.**

זה מה שעלינו להחזיר בעצמנו, שאין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא, הוא ותברך מלך ומלכותו בכל משלה.

(קנטרס מלחמת גוג ומגוג עמוד כז)

גדלות המוחין

[תפילה פב]

רבונו של עולם חוס וְחַמַּל עָלַי וְתוֹצִיאֵנִי מֵהַקְּטָנוּת
 וְהַדְּחָקוֹת, שְׁגַרְמָתִי לְעֵצְמִי עַל יְדֵי חַטָּאֵי
 הַמַּרְבִּים שְׁחַטָּאתֵי עֲוִיתִי פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ, וּבִפְרָט
 בַּחַטָּא הַמְּגִנָּה שֶׁל הוֹצָאת זָרַע לְבַטְלָה, שֶׁהוּא חַטָּא
 חָמוּר מְאֹד, עַד שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ כֹּל הַמוֹצִיא
 זָרַע לְבַטְלָה חַיֵּב מִיתָה, מָה אֹמֵר מָה אֶדְבֵּר מָה
 אֶצְטַדֵּק, הֲאֵלֹהִים מַצָּא אֶת עֲוֹנֵי, מִפְּנֵי חַטָּא הַמְּגִנָּה
 הַזֶּה נִתְעַכֵּר דָּמֵי בֵּי, וְנִתְבַּלְבְּלָה דַעְתִּי, וְנִתְעַקַּם לְבָבִי
 בְּקִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת עָלֶיךָ, עַד שֶׁנִּפְלַתִּי בְּקְטָנוּת הַמוֹחִין,
 שְׁאֶבְדַּתִּי אֶת שְׂכָלִי לְגַמְרִי, וְנַעֲשִׂיתִי עֶבֶד לְיֹצְרֵי הָרַע,
 עַד שֶׁהוּא מוֹשֵׁל בִּי, וְנִתְקַיֵּם אֶצְלִי "עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְנָבֵל
 כִּי יִשָּׁבַע לָחֶם", שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִפְלַתִּי בַעֲנִיּוֹת גְּדוּלָּה
 מְאֹד, עַד כִּדֵּי כֶּךָ שֶׁאֲנִי מִכְרָח לְהִלּוֹת כְּסָף לְקִנּוֹת
 לָחֶם, וְכֵן כֶּךָ נִפְלַתִּי בְּעֵינַי עֵצְמִי בְּיֹאֲוֵשׁ עִמָּךְ מְאֹד,

עַד שְׁאַנִי לֹא רוּאָה שׁוּם דְּרָךְ אִיךָ יוֹצֵאִים מִזֶּה, אָנָּה
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חָמַל עַל נַפְשׁ אֲמַלְלָה כְּמוֹנִי, וְתוֹצִיאֵנִי
 מִקְטַנּוּת הַמוֹחִין וְאַזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְגְדֻלּוֹת הַמוֹחִין, בְּאִפְסוֹן
 שְׁאַהֲיָה חֶזֶק לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ תָּמִיד, וְלִהְתְּחַנֵּן וְלִבְקֹשׁ
 עַל נַפְשִׁי, עַד שְׁאַזְכֶּה לְצֵאת מֵהַקְטַנּוּת וְלָבוֹא אֶל
 הַגְּדֻלּוֹת, וְאַתָּה הוֹדַעְתָּנִי עַל יְדֵי רֹאשׁ צְדִיקֶיךָ שְׁאִין
 שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֲפִלּוֹ שְׁאַדָּם כְּבָר עָבַר עַל
 כָּל הָעֲוֹנוֹת בְּכִלְלִיּוֹת, וּבְכַפְרֻטִיּוֹת עַל הָעֲוֹן הַחֲמוּר
 הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, גַּם בֵּן מוֹעִיל תְּשׁוּבָה,
 עַל יְדֵי שְׁאַתְחַרֵּט עַל מַעֲשֵׂי הַמְּגַנִּים שְׁעַשִׂיתִי עַד
 עַכְשָׁו, וְאַזְכֶּה לְקַבֵּל עָלַי קַבְלָה חֲזָקָה לֹא לְחֹזֵר אֶל
 הָעֲוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה, וְגִלִּית לָנוּ אֲשֶׁר עָקַר הַתְּשׁוּבָה
 שְׁמֵהֵיוֹם וְהִלָּאָה לֹא לְהַמְשִׁיךְ בְּזַהֲמַת הַחֲטָא הַמְּגַנָּה
 הַזֶּה, אָנָּה מִמֶּךָ רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחָמַל עָלַי שְׁאַזְכֶּה
 לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּדַעְתִּי, לֹא לְחֹזֵר אֶל הָעֲוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה,
 וְאַזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת מַה שְׁקָלַקְלַתִּי, עַד שְׁאַצֵּא לְגַמְרֵי
 מֵהַחֻבּוֹת, וַיִּקְיָם בִּי מִקְרָא שְׁכַתּוֹב בְּצִלּוֹ ח' מְדַתִּי
 וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיּוֹ מְתוֹק לְחֻבִּי, וּמַעֲתָה אֶזְכֶּה לְהַחֲדִיר
 בְּעַצְמִי אֲמוּנָתְךָ הַפְּשׁוּטָה שְׁאַתָּה מְלֹא כָּל הָאָרֶץ

כבודו, מִמַּלְא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבְתוֹךְ כָּל
 עֲלָמִין, וְלֹא אִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּךָ כְּרַגַע, וְאַזְכֶּה לְהַכְפִּיל
 בְּךָ יַעֲרָתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

(שאלות ותשובות בחסידות ברסלב חלק ה' מכתב תקסז עמוד קכא)

גנבה וגזלה

[תפילה פג]

רבונו של עולם, גנבו מאתנו כספים, תטפל בזה אתה.

(אשר בנחל חלק קל"ג מכתב לב, תקסד עמוד קב)

[תפילה פד]

רבונו של עולם, רחם עלי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְתֵן לִי וּלְבֵיתִי
 "לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לְלַבֵּשׁ לְאֹכְלֵי לֶשְׁבָעָה וְלְמַכֶּסֶה
 עֲתִיק". וְתִזְמִין לִי פְרִנְסָתִי בְּלִי שׁוּם מְרָחָה וַיְגִיעָה
 בְּלָל, בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבוּזִי, בְּהִתַּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִחַת וְלֹא
 בְּצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הִרְחַבָה וְהַמְלֵאָה, וְאֵל תַּצְרִיכֵנִי
 לֹא לְמַתְנַת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לַיָּדֵי הַלְּוָאֲתָם.

(פְּרִנְסָה טוֹבָה עֲמוּד רֵא)

[תפילה פה]

רבונו של עולם, עֲזָרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנֹזְכָה לַעֲשׂוֹת
 מִשָּׂא וּמִתָּן בְּאִמּוּנָה, וְתַצִּילֵנוּ תְּמִיד מִכָּל מִינֵי
 גְזֵלוֹת, וְלֹא נִגְזַל וְלֹא נַעֲשֶׂק אֶת חֲבֵרֵינוּ לְעוֹלָם אֲפֹלוּ
 שׁוּה פְרוּמָה, וְאֵל נִגַע בְּמִמּוֹן וְחִפְצֵי חֲבֵרֵינוּ כְּלָל, וְלֹא
 נְחַמַּד שׁוּם דְּבָר אֲשֶׁר לְרַעֵינוּ. וְתַעֲזָרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ,

שְׁבַכְּל עֵת שֶׁנַּעֲסַק בְּמִשְׁא וּמִתָּן, יִהְיֶה כָּל כּוֹנְנֵינוּ
בְּעַסְק הַמִּשְׁא וּמִתָּן רַק לְשִׁמּוֹךְ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת.

(פרנסה טובה עמוד רב)

[תפילה פו]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי, שְׂאֵזְכָּה לְהַנְצִיל מֵאִסוּר
גְּזֵלָה, כִּי מְלַבֵּד שֶׁהוּא אִסוּר חָמוּר עַד מְאֹד
לְגוֹל מַחְבְּרוֹ אֶפְלוֹ פְּרוּטָה, אֵלֶּא גַם לְפַעֲמִים עַל-יְדֵי
שְׁגוֹזָלִים אֶת חֲבֵרוֹ מְמוֹן, גְּזוּל מִמֶּנּוּ בָּנִים, רַחֲמָנָא
לְצִלָּן, אוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, עַל-יְדֵי עוֹן הַחָמוּר שֶׁל אִסוּר
גְּזֵלָה, יְכוּלִים לְגַרֵם שְׂיִמּוֹתוֹ בְּנֵיו שֶׁל הַנְּגוּזָל חֵם וְשָׁלוֹם.
עַל-כֵּן, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, חוּם וְרַחֵם עָלַי, שֶׁלֹּבֵל אֶגְזֵל
מִשׁוֹם בְּרִיָּה, חֵם וְשָׁלוֹם, אֶפְלוֹ פְּרוּטָה אַחַת, בְּאֶפֶן
שֶׁלֹּא אֶגְרֵם, חֵם וְשָׁלוֹם, לְחֲבֵרֵי שׁוֹם רָעָה, וְתִזְכְּנֵי
לְשִׁלָּם אֶת חוֹבוֹתַי שֶׁאֲנִי חַיֵּב לְאַנְשִׁים, וְלֹא אֲחֹז שׁוֹם
פְּרוּטָה שֶׁלֹּא שִׁיךְ לִי. וְכֵן רַחֵם עָלַי וְשִׁמְרֵנִי שֶׁלֹּבֵל יִגְזְלוּ
מִמֶּנִּי שׁוֹם פְּרוּטָה, וְלֹא יִגְרְמוּ לִי, חֵם וְשָׁלוֹם, שׁוֹם הַזֶּקֶק
רַע, וְתִמְשִׁיךְ אֶרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים לְבָנֵי וְלִבְנוֹתַי, בָּנִים

וְיִלְדוּ לָהֶם וּבְנֵי בָנִים עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וַיִּתְרַבֶּה
זֶרְעָם בְּכָל הָעוֹלָם.

וּבְכֵן, תִּרְחַם עָלַי, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי
תָּמִיד מִעוֹן הַחֲמוֹר שֶׁל גְּזֵלָה, שֶׁלֹּא אֶגְזַל אֶת
חֲבֵרֵי אֲפִלּוֹ שְׂוֵה פְרוּטָה. וְלֹא אֶחְמַד וְלֹא אֶתְאַוֶּה
אֶת בֵּית רַעִי, שׂוֹרוֹ וְחֲמוֹרוֹ וְעַבְדּוֹ וְאַמָּתּוֹ, כְּלֵי כֶסֶף
וְזָהָב, תַּכְשִׁיטִיו וּבְגָדָיו וּכְלֵי בֵיתוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעִי,
הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לְכֹל. אֶהְיֶה נֹשֵׁמַר תָּמִיד לְבָלִי לְהַתְאַוֹת
לָהֶם, לֹא מֵהֶם וְלֹא מִקְצָתָם.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה נִפְשׁוֹת שֶׁקִּעוּ בְּעוֹן
זֶה שֶׁל תְּאַוֹת מָמוֹן, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה נוֹפְלִים
קְצָתָם בְּגִזְלוֹת מִפֶּשַׁע, וּקְצָתָם בְּחֲמָדוֹת וְתַאֲוֹת גְּדוּלוֹת
לְמָמוֹן חֲבֵרֵיהֶם, שֶׁגַּם זֶה נֶחֱשֵׁב לְגִזְלָה מִפֶּשַׁע. רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם, שְׁמֵרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִזֶּה, שְׁמֵרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי
מִכָּל מִינֵי גְזֵלוֹת, הֵן מְגִזְלוֹת מִפֶּשַׁע, שֶׁלֹּא אֶגְזַל אֶת
חֲבֵרֵי אֲפִלּוֹ שְׂוֵה פְרוּטָה, אֲפִלּוֹ בְּשׂוֹגֵג וּבְטָעוֹת. וְאַזְכֶּה
לְוִיתֵי מִשְׁלֵי, וְהֵן מְגִזְלוֹת עַל-יְדֵי חֲמָדָה וְתַאֲוָה, חֵם
וְשָׂלוֹם, שֶׁגַּם עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִין לְגַזֵּל, חֵם וְשָׂלוֹם, כַּאֲשֶׁר
הוֹדַעְתָּנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וּכְנִי לְהַנְצִיל מִכָּל

זה. וכני שאהיה נקי מכל מיני גזל שבעולם. עזרני
 שלא אסתכל בכלל על מה שיש לחברי, ולא אכסף
 ולא אחמד את שרץ כלל. ותצילני ותשמרני, ברחמיך
 הרבים שגם לא יהיה כח לשום אדם שבעולם לגזל
 אותי כלל, לא בידיים ולא על ידי חמדה. מכל שכן
 שלא יהיה לו כח לגע בנפשי, חס ושלום, או בנפש
 אשתי ובני ובנותי ויוצאי חלצי, רק תתן כח לנפשי
 ולכל הנפשות התלויים בי, שגזפה להתגבר כנגד כל
 הגזלנים העומדים עלינו ברוצחי נפשות, חס ושלום,
 להכניעם ולהפילם עד עפר. ולהוציא בלעם מפיהם,
 ולא יהיה להם שום כח לגע בנו ובממוננו כלל.

וזכנו להרבות בצדקה תמיד, ועל ידי זה תרויח לנו
 בכל עסקנו, ותזמין לנו פרנסתנו קדם שנצטרך
 להם, ותתן לנו עשירות גדולה דקדשה. עשר וכבוד
 וחיים. רבוננו של עולם, אתה יודע חסרון הפרנסה
 בעת הזאת, אשר "כשלא כח הסבל", כי חיינו תלויים
 מנגד, ואין אנו יודעים שום דרך איה להשיג פרנסה,
 כי אם עליה לבד אנו נשענים, כי ממי אשאל לחמי
 ופרנסתי וכל צרכי המרבים מאד, הלא ממך לבד,

אֲשֶׁר מִפְּרָגִם וּמִכֹּלֵל כֹּל מִקְרָנֵי רְאֵמִים עַד בִּיַּצֵּי כְּנִים.
חִמַּל עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְתֵן לִי פְּרִנָּה בְּרוּחַ מִתַּחַת יָדְךָ
הִרְחַבְהָ וְהַמְלֵאָהּ, וְאַל תִּצְרִיכֵנִי לֹא לַיָּדַי מִתַּנֵּת בְּשָׂר
וְדָם וְלֹא לַיָּדַי הַלְּוָאֲתָם. וְעֲזֹרֵנִי לְסֵלֶק כָּל הַחֹבֹת
שֶׁאֲנִי חַיֵּב מִכָּבָר. וּמַעַתָּה תִּצְיָלֵנִי, שְׂלֵא אָבִא לַיָּדַי
שׁוּם חֹב וְהַלְּוָאָה כָּלֵל. וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי שְׂאֻזָּה מִהֲרָה
לְתַקֵּן פְּגָם כָּל הַגְּזֻלוֹת שֶׁבְיָדַי מֵעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
וְאֻזָּה לְהַשִּׁיב אֶת כָּל הַגְּזֻלוֹת. שֶׁבְיָדַי מֵעוּדֵי עַד הַיּוֹם
הַזֶּה. וְאֻזָּה לְהַשִּׁיב אֶת כָּל הַגְּזֻלוֹת אֲשֶׁר גָּזַלְתִּי, אוֹ
אֶת הָעֶשֶׂק אֲשֶׁר עָשָׂקְתִּי, בֵּין בְּשׁוֹגֵג, בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין
בְּאִנּוּס, בֵּין בְּרִצּוֹן. וְכֹל מִיָּנִי סְכָסוּכִים בְּעֶסֶק מָמוֹן,
שֶׁנִּשְׁאַר בְּיָדַי אֵיזָה מָמוֹן שֶׁל חֲבֵרֵי עַל־יָדַי אֵיזָה טְעוֹת
וְהַעֲלָמָה מֵאֵיזָה מִשְׁאָא וּמִתֵּן וְחֹב וְכַדוּמָה. הֵן מֵה
שֶׁאֲנִי זֹכֵר עֲדִין, הֵן מֵה שֶׁנִּשְׁפַּח מִמֶּנִּי, הַכֹּל אֻזָּה
לְסֵלֶק לְכֹל מִי שֶׁנִּגְנַעְתִּי בְּמָמוֹנֹו וְחִפְצָיו שׁוּם צַד נִגְיַעָה
בְּעוֹלָם. וְאִם, חָס וְשָׁלוֹם, יֵשׁ בְּיָדַי אֵיזָה גְּזֻלָּה וְחֹב
שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ בְּעֶצְמִי לְמִי גָּזַלְתִּי, תִּעֲזָרֵנִי, בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, שְׂאֻזָּה לַעֲשׂוֹת מֵהֶם צָרְכֵי רַבִּים, כֹּאֲשֶׁר
צוִיתָנוּ עַל־יָדַי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, בְּאִפְן שְׂאֻזָּה מִהֲרָה

בְּחַיֵּי לְתַקֵּן וּלְהַחְזִיר כָּל הַגְּזוּלוֹת וְהַחֹבֹת שֶׁבְיָדַי, כִּי
 אַתָּה יוֹדֵעַ חֵמֶר אֶסּוּר גְּזֵלָה, שֶׁנֶּחֱשָׁב כְּאִלּוּ גִזּוּל נַפְשׁוֹ
 וְנַפְשׁ בְּנָיו וּבְנוֹתָיו, וּכְאִלּוּ בָּא עַל אִשְׁתְּ אִישׁ. מָלֵא
 רַחֲמִים, חוּם וְחֶמֶל עַל נַפְשֵׁי. וְעֲזֹרֵנִי לְתַקֵּן פְּגָם כָּל
 הַגְּזוּלוֹת וְהַחֹבֹת שֶׁבְיָדַי, וְתַרְחִיב אֶת יָדַי, וְתַעְזֹרֵנִי
 וְתַזְכֵּנִי לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, בְּאִפְּן
 שֶׁאֲזַכֶּה לְתַקּוֹן עַל-יַדֶּיךָ פְּגָם כָּל הַגְּזוּלוֹת שֶׁבְיָדַי
 עַל-יַדֵּי חֶמְדָּה, מֵהַ שְׁהִייתִי חוֹמֵד וּמִתְאַוֶּה אֶת שְׁלֵ
 חֲבָרִי, עַד שֶׁגִּזַּלְתִּי אוֹתוֹ עַל-יַדֶּיךָ. אָנָּה יְהוָה, וַכֵּן
 לְתַקֵּן זֹאת עַל-יַדֵּי צְדָקָה.

(פְּרִנְסָה טוֹבָה עֲמוּד רִיט)

דאגה

[תפילה פז]

תפלה להנצל מדאגות

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שְׁתַּשְׁמְרֵנִי מִכָּל מִינֵי צַעַר וּמִכָּל מַחֲלָה וְנִגְעַ רַע,
 וְאִזְכֶּה לְהַמְלִיךְ עַל עַצְמִי תָמִיד אֶת אֱמוּנָתְךָ הַבְּרוּרָה
 וְהַמְזַכֶּכֶת, שְׁתַּמִּיד יְהִי לְפָנַי מִרְאֵה עֵינַי אֱמֶתֶת
 מְצִיאֹתְךָ, וְאִדַּע בִּידִיעָה בְּרוּרָה אֲשֶׁר אִין בְּלִעְדֶיךָ
 בְּלָל, וְאִז אִזְכֶּה עַל-יְדֵי-זֶה לְהִנָּצֵל מִכָּל מִינֵי דְאָגוֹת
 וּפְחָדִים יִתְרִים שְׁעוֹלָים תָּמִיד עַל לְבִי מֵרַב עֲוֹנוֹתַי,
 כִּי עֲוֹנֵי אֲנִיד אֲדַאג מִחֲטָאתַי, וְזֶה אֲשֶׁר הוֹרֵם לִי אֶת
 כָּל הַחַיִּים, כִּי תָמִיד אֲנִי שָׂרוּי בְּפְחָדִים יִתְרִים, וּמִפְּחַד
 מִכָּל בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם וְדוֹאג דְּאֲגַת חֲנָם, כִּי אֵינִי יוֹדַע
 מַה יֵּלֵךְ יוֹם. וְכָל זֶה בָּא לִי רַק מִחֲמַת חֲטָאֵי הַמְּרָבִים
 שְׁחֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ יָמִים וְשָׁנִים הַשְּׁכָם
 וְהָעֶרֶב, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה אֲנִי מִתְּבַלְבֵּל מִכָּל אָדָם,

וּנְכַנֵּם בִּי פֶחַד שְׂוֹא וַיִּרְאוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת, וְדוֹאג כָּל מֵינִי
דְּאָגוֹת יִתְרוֹת.

אֲנָא יְהוָה, חוּם וְחַמֵּל עַל נַפְשׁ אֲמַלֵּל כְּמוֹנִי, וְזַכְּנִי
לְשִׁמְח אֶת נַפְשִׁי הָאֲמַלֵּלָהּ, שְׂאֲזַכֶּה לְצֵאת
מֵהַפְּחָדִים וְהַדְּאָגוֹת שְׂפוֹכְבוֹנִי עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתַי, וְזַכְּנִי
לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמִי תְּמִיד הָאֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
וְאַצִּיר בְּדַעְתִּי אֵיךְ שְׂאֵין בְּלִעְדֵיךָ כִּלְל, וְהַכֵּל לְכַל
אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְכֵל מַה שְׂאֵנִי רוֹאֵה וְשׁוֹמֵעַ וּמְרַגֵּשׁ
הוּא אֱלֻקוֹת; כִּי בְּאַמֶּת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵיךָ
כִּלְל, וְתַכְפֹּז מִיד כְּשְׂאֲזַכֶּה לְהַמְשִׁיךְ בְּעַצְמִי אֱמוּנָה
בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת הַזֶּה, אֲזִ אֲזַכֶּה לְהַנְצִיל מִכָּל מֵינִי דְּאָגוֹת
וּפְחָדִים יִתְרִים, וְאַבְטַח בְּךָ בְּבִטְחוֹן חָזֵק, אֲבַטַּח וְלֹא
אֶפְחַד, כִּי עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה, יוֹם
אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֲבַטַּח אֹמֵר לִיהוָה מַחְסִי וּמְצֻדָּתִי
אֵלֵהִי אֲבַטַּח בּוֹ. וְעַל-יְדֵי תַקְרָה הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
אֲזַכֶּה לְבִטְח בְּךָ בְּבִטְחוֹן חָזֵק שְׂאַתָּה תּוֹצִיאֵנִי מִכָּל
מֵינִי דְּאָגוֹת וּפְחָדִים יִתְרִים וְלֹא אִירָא וְלֹא אֶפְחַד
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, כִּי עַל-יְדֵי אֱמוּנָה בָּאִים לִיְדֵי
בְּטָחוֹן, וְעַל-יְדֵי בְּטָחוֹן נוֹפְלִים וְנִתְבַּטְּלִים הַפְּחָדִים

וְהִדְאָגוֹת. וְזַבְנֵי לְלַמֵּד תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה
 בְּהַתְמַדָּה גְדוֹלָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד אֲשֶׁר עַל-יַד־יְהוָה
 אֲטַהֵר אֶת נַפְשִׁי הָאֲמֹלָלָה, וְיֵאִיר בִּי תְמִיד אֹרֶךְ
 הָאֵיִן סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאַזְכֶּה לְהֵיוֹת דְּבוּק בְּךָ מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

(אוצר-הקנטרסים חלק ט"ז קנטרס למה לדאג עמוד ריט)

דִּיבּוּר

[תפילה פח]

יְהוָה יְהוָה כֹּל מַעֲשֵׂיֶיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכֻנָּה. כְּבוֹד
 מְלָכוּתְךָ יֵאמְרוּ וְגִבּוֹרַתְךָ יִדְבְּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבַנְי
 הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדֶּר מְלָכוּתוֹ". רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,

רב חסד ואמת, רחם עלי, ושְׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִדְּבוּרִים
 רָעִים וּבְפָרֵט מִלְּשׁוֹן הָרֶעַ, שְׁלֹא אֲדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר רָע
 עַל שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁבַעוֹלָם אֲפִלוּ עַל הַקָּטָן שְׁבַקְטָנִים
 וְהַפְּחוֹת שְׁבַפְחוֹתִים, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן עַל צְדִיקֵי
 וְחַסִּידֵי הַדּוֹר הָעוֹסְקִים בְּעִבּוּדְתֶּךָ. רחם עלי ושְׁמְרֵנִי
 וְהַצִּילֵנִי שְׁלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר נֶגֶד כְּבוֹדֶם חַס
 וְשָׁלוֹם, בֵּין בְּפָנֶיהֶם בֵּין שְׁלֹא בְּפָנֶיהֶם. אֱלֹהֵי, נִצֵּר
 לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדָּם
 וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכֹל תַּהֲיֶה. מָרָא דְעֵלְמָא כִּלְא, רחם
 עָלַי, וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנִי, הַצִּילֵנִי מִרִיב וּמַחְלָקָת. חוּסָה
 עַל נַפְשֵׁי וְשְׁמֵרֵנִי שְׁלֹא אֲטַעָה אֶת עַצְמִי לֹאמֹר שֶׁהוּא
 מִצְוָה לְדַבֵּר עַל אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים, כִּי אֵינִי חָפִץ בְּמִצְוֹת
 כָּאֱלוֹ, לֹא הֵן וְלֹא שְׁכָרָן. חוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ
 וְנַשְׁמוֹתֵינוּ, וְהַצֵּל אֹתָנוּ וְאֵת כָּל יִשְׂרָאֵל מִלְּשׁוֹן הָרֶעַ
 וּמַחְלָקָת, וּבְפָרֵט בְּעַנְיֵן הַמַּחְלָקָת הַשְּׂכִיחַ עִכְשָׁו בֵּין
 גְּדוּלֵי הַדּוֹר וְאֲנָשִׁיהֶם, וְקַטְגוֹרִיא בֵּין הַתְּלָמִידֵי חֲכָמִים
 וְאֲנָשִׁיהֶם. רחם עָלֵינוּ בְּעַל הָרַחֲמִים, בְּעַת צָרָה הַזֹּאת,
 וְשְׁמֵרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי דְּבוּרִים רָעִים וּפְגוּמִים.
 "שִׁיתָה יְהוָה שְׁמָרָה לְפִי נִצְרָה עַל דֵּל שִׁפְתָי. אֵל תַּט

לְבִי לְדַבֵּר רָע. שְׁלֹא אֲחַפֵּשׁ וְאֶבְקֶשׁ לְמִצַּח חֵם וְשָׁלוֹם,
 פָּנָם וְחֶסְרוֹן בְּעִבּוֹדַת הַכְּשָׁרִים, וְלֹא בְשׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל.
 וְתַן בָּנוּ כַּח בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים וְחֶסְדֶיךָ הַנִּפְלְאִים,
 לְהַמְתִּיק כָּל מִינֵי גְבוּרוֹת הַבָּאִים לְבָנֵי אָדָם, בְּפָרֵט
 לְהַגְדוּלָיִם וְחֹשׁוּבִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְהִיָּה עִמָּנוּ תָּמִיד,
 שְׁנוּכָה תָּמִיד לְהַתְגַּבֵּר בְּכֹל עֵז לְדַבֵּר דְּבוּרֵי תוֹרָה
 וְתַכְּלֶה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם בְּאַמֶּת, בְּאִפְן שְׁנוּכָה לְהַמְתִּיק כָּל
 מִינֵי גְבוּרוֹת שְׁבַעֲוֹלָם שְׁמֵהֶם נִמְשָׁךְ הַדְּבוּר. וְתִשְׁמְרֵנוּ
 וְתִצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי גְבוּרוֹת קָשׁוֹת שְׁלֹא יִגִּיעוּ אֵלֵינוּ
 וְתִרְחֵם עַל גְּדוּלַי הַדּוֹר, אֲשֶׁר עָלִיהֶם מַגִּיעִים הַגְּבוּרוֹת
 קָשׁוֹת לְהַמְתִּיקָם, וְתִהְיֶה עִמָּם תָּמִיד, וְתַתֵּן לָהֶם
 כַּח בְּרַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ הַרְבִּים, לְהַמְתִּיק כָּל הַגְּבוּרוֹת
 קָשׁוֹת שְׁבַעֲוֹלָם הַבָּאִים אֵלֵיהֶם. וְתִשְׁמֹר אוֹתָנוּ וְאֵת
 כָּל יִשְׂרָאֵל בְּפָרֵט כָּל גְּדוּלַי הַדּוֹר, בְּעֵת שְׁאִין בָּנוּ כַּח
 חֵם וְשָׁלוֹם לְהַמְתִּיק הַגְּבוּרוֹת הַבָּאוֹת אֵלֵינוּ, שְׁעַל-כֹּל-
 פָּנִים נִשְׁמֹר נִפְשׁוֹתֵינוּ מְאֹד מְאֹד לְבָלֵי לְדַבֵּר סָרָה עַל
 שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל, מִכָּל שְׁכֵן שְׁלֹא לְדַבֵּר חֵם וְשָׁלוֹם עַל
 צַדִּיקֵי הַדּוֹר וְהַנְּלוּיִם אֵלֵיהֶם. וְתַתֵּן כַּח לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר
 הָאֲמִתִּיִּים שְׁיִמְתִּיקוּ כָּל הַגְּבוּרוֹת הַקָּשׁוֹת שְׁבַעֲוֹלָם,

ויעשו מהם תורת חסד ללמד בתורתם לאחרים,
להודיע לבני האדם גבורותיה וכבוד הדר מלכותה:
רבוננו של עולם, יודע תעלומות, אתה לבד יודע כל
מה שנעשה בענין זה, וכמה נפשות שקעו בזה,
שהגיע אליהם גבורות קשות רחמנא ליצלן, ולא
היה בהם כח להמתיקם. ועל-ידי-זה נכשלו ונפלו
ודברו סרה על התורה ועל הצדיקים, ועל-ידי-זה
גרמו שנסתלקו כמה צדיקים קדושים ונוראים, עד
אשר נשארונו ביתומים ואין אב, בתרן בראש החר
וכנס על הגבעה. ואין מי יעמד בעדנו, על מי יש
לנו להשען, על אבינו שבשמים. רחם עלי ועל כל
ישראל, ושמרנו והצילנו שלא נפגם כלל בהדבור
הבא על-ידי הגבורות שלא יתגברו הגבורות חס
ושלום, להחמיץ לבבנו לדבר סרה על שום אחד
מישראל, וביותר תשמר את גדולי הדור וחשובים,
אשר אליהם מגיעים הגבורות קשות היוצאים לעולם
לפעמים. ושמרם והצילם ברחמיה וחסדיה הרבים,
שלא יפגמו בהגבורות הקשות כלל, שלא יתגברו
הגבורות עליהם להביא אותם חס ושלום, לדבר

עָתָק עַל צְדִיקֵי הַדּוֹר וְאַנְשֵׁיהֶם רַחֲמָנָא לִיצְלָן, רַק
 תִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ כַח מַגְדוּלֵי בְחִירֵי צְדִיקוּךָ
 הַנּוֹרְאִים, וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגַּן עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל, וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְהַמְתִּיק כָּל הַגְּבוּרוֹת שְׁבַעוֹלָם
 הַבָּאִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאַפְּלוּ הַגְּבוּרוֹת הַקָּשׁוֹת
 הַבָּאִים לְגְדוּלֵי הַדּוֹר, בְּלָם נִזְכָּה לְהַמְתִּיק בְּהַמְתָּקוֹת
 גְּמוּרוֹת לְהַפְּכֵם לְחֶסֶדִים גְּמוּרִים, עַל־יְדֵי דְבוּרֵי תוֹרָה
 וְתַפִּלָּה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם בְּאַמֶּת, שְׁתִּזְכְּנוּ לְדַבֵּר בָּהֶם
 תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. וַיְקִיִּם בְּכָל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, פִּיָּה
 פְּתַחַה בְּחֲכָמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה, שְׁיִזְכּוּ בְּלָם
 לְלַמֵּד תוֹרָה עַל מְנַת לְלַמְדָּה, בְּאַפֵּן שִׁיזְרוּ לְעַם יְהוָה
 דְּרַכֵּי יְהוָה הָאֱמֶתִיִּים בְּאַמֶּת וְצַדִּיק כִּרְצוֹנָךְ הַטּוֹב,
 וַיִּמְתִּיקוּ כָּל הַגְּבוּרוֹת שְׁבַעוֹלָם, וַיִּתְּפְּטְלוּ כָּל הַגְּזוּרוֹת
 וְכָל הַדִּינִים מִיִּשְׂרָאֵל, וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ חֶסֶדִים טוֹבִים
 תָּמִיד, בְּאַפֵּן שְׁנִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל לָשׁוּב אֵלֶיךָ
 בְּאַמֶּת מְהֵרָה וְנַעֲשֶׂה רְצוֹנָךְ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וּבְתוֹרַתְךָ
 נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

דבקות בה'

[תפילה פט]

רבונו של עולם, אני אוהב אותך, רבונו של עולם, אני
 רוצה לדבק את עצמי עמך, רבונו של עולם,
 אני רוצה להפיל בך.

(אשר בנחל חלק י"ג מכתב א, תשיט עמוד צד)

[תפילה צ]

רבונו של עולם, ראה לקשר אותנו אליך באפן שאף
 פעם לא נוכל לברח ממך.

(אשר בנחל חלק מ"ד מכתב ז, תתסז עמוד שא)

[תפילה צא]

ראה להרגיל עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות, ותבקש
מאתו יתברך בחמש דקות אלו רק על נקודה אחת:

**רבוננו של עולם, זכני להיות בשמחה, רבוננו של עולם,
זכני להכיל בך לגמרי, רבוננו של עולם, איני
רוצה כלום רק אותך, רבוננו של עולם, אני אוהב
אותך.**

וכך תמשיך להתפלל חמש דקות, ותראה מה שיהיה איתך, ואז לא יחסר לך שום
דבר.

(אשר בנחל חלק מ"ט מכתב ט, נד עמוד קטז)

[תפילה צב]

**רבוננו של עולם, הכל ממך, אני אוהב אותך, ואני
רוצה להכיל באין סוף ברוך הוא.**

(אשר בנחל חלק נ"א מכתב ט, תרי עמוד קנא)

[תפילה צג]

רבונו של עולם, תשמר אותי מפל מיני טעיות,
 שלא יוכלו להטעותני, שלא יוכלו לעקר אותי
 ממך, ואזכה להיות דבוק בך תמיד, ולראות אמתת
 מציאותו יתברך.

(אשר בנחל חלק ג"ו מכתב י, תתקמא עמוד קנז)

[תפילה צד]

יגנב דקות יקרות להסתכל על השמים ולומר:

רבונו של עולם, אני אוהב אותך, רבונו של עולם,
 אני רוצה להפיל באין סוף ברוך הוא, רבונו
 של עולם, אני חוזר בתשובה, רבונו של עולם, אני
 מקבל על עצמי להיות דבוק רק בך.

(אוצר שובכי"ם קנטרס סגלת שובכי"ם עמוד קפט)

[תפילה צה]

רבונו של עולם, עזרני נא בכל צרותי שעוברות עלי,
 רבונו של עולם, אני כל-כך אוהב אותך, מתי
 אוכל לדבר עמך בצורה כזו, שתענה לי, ואזכה לשמע
 אותך, מתי אזכה לדבקות כזו, כצדיקים האמתיים
 הנבדלים לגמרי באין סוף ברוך הוא, ומיוחדים שמות
 ויחודים, וכשהם מבקשים ממך, רבונו של עולם,
 אתה עונה להם וכו' וכו'.

(אוצר שובכי"ם קנטרס התחזקות לימי שובכי"ם עמוד רט)

[תפילה צו]

רבונו של עולם, אני מאמין שאתה פה. רבונו של
 עולם, תפתח לי את העינים. רבונו של עולם,
 תעזור לי, שארגיש אותך תמיד, שאתה נמצא עמי
 תמיד, כי אין בלעדך כלל. רבונו של עולם, תשמח
 אותי, שאזכה לראות ולחזות תמיד בשכינת עזך.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ט קנטרס צוחק אחרון עמוד רלה)

[תפילה צז]

רבונו של עולם, אני אוהב אותך ורוצה רק אותך, וּחְפִּין
להכליל באין סוף בְּרוּךְ הוּא.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ה קנטרס רוח בטוח עמוד שא)

דמיונות

[תפילה צח]

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם
עלי ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני, שאזכה
לשבר ולבטל את נח המדמה שבליב ולא אלה עוד
אחר שרירות לבי הרע, ולא אתור אחר לבבי ואחר

עיני, רק אזכה להתגבר בלחה הגדול, לשבר ולחכניע
 ולבטל כל התאזות המדמות, וכל הבולבולים וכל
 המניעות, הבאים מלח המדמה שהוא כח הבהמיות.
 ולא אעשה עוד מעשה בהמה, ויתבטלו ממני כל
 תאזות הבהמיות, ולא אהיה עוד "כסוס כפרד אין
 הבין. ועיר פרא אדם יולד", ואזכה לצאת ולעלות
 מבחינת בהמה לבחינת אדם דקדשה, ותעלני מהרה
 מן המדמה אל השכל דקדשה.

חוס וחני ורחם עלי שאזכה מהרה לשבר את כח
 המדמה ולעלות אל השכל דקדשה. ויקום
 ויתרומם ויתעלה תכונת שכלי למעלה למעלה.
 ויפתח לי אור החכמה והבינה והדעת דקדשה, ואזכה
 להתבונן בשכלי, עד שאזכה להוציא מתיקות שכלי
 מלח אל הפעל. ואזכה להבין דבר מתוך דבר, ולחדש
 חדושים אמתיים בתורה הקדושה, ולהשיג השגת
 אלהותך עד שאזכה לקנות בשכלי חדושים ובנינים
 שלמים בתורה הקדושה ובעבודת ה' ובהשגות
 אלהות.

אָנָא ה' רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַנּוּנֵי בְּחַסְדֶיךָ
הַגְּדוֹלִים, וּמַחֵל לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי
הָעֲצוּמִים. וְעֲזֹרְנִי מֵעַתָּה לְשִׁבְרִי וּלְבִטּוֹל אֶת הַכַּחַ
הַמְדַמָּה שֶׁבְּלִבִּי שֶׁהוּא שְׂרִירוֹת לִבִּי וְאֶזְכָּה מֵעַתָּה
לְשִׁבְרִי וּלְבִטּוֹל כָּל הַתְּאוּזוֹת הַבְּהִמְיוֹת. וְאֶזְכָּה לְעֵלּוֹת
אֶל הַשָּׁכֵל דְּקִדְשָׁה חֵישׁ קַל מְהֵרָה. וְתַעֲזֹרְנִי לְהַבִּין
וּלְהַשְׁכִּיל בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ בְּאֵמֶת, וּלְהוֹצִיא
מִתִּיקוֹת שְׁכָלִי מִכַּח אֶל הַפֶּעַל עַד שְׁאֶזְכָּה לְהַשִּׁיג
שָׁכֵל הַנִּקְנָה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה. וְאֶזְכָּה לְהַשִּׁיג חֵדוּשֵׁין
דְּאוּרֵייתָא אֱמִתִּיִּים וְהַשְׁגוֹת חֲדָשׁוֹת דְּקִדְשָׁה בְּכָל
עֵת וְעַתָּה.

וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂלֵא אֶחָיָה בְּדַמְיוֹן שֶׁכָּבֵר הַגִּעַתִּי
לְאִיזָה מְדַרְגָּה, כִּי אֶתָּה לְבַד יוֹדַע אֶת גְּרִיעוֹת
מַעֲשֵׂי שְׁחַטָּאתַי עֲוִיתַי פְּשָׁעַתַי נִגְדָּה זֶה יָמִים וְשָׁנִים,
וְעַל יְדֵי זֶה גִּתְּבִלְבֵּל מַחִי וְדַעַתִּי לְגַמְרִי, וְנִגְדַּבְק בִּי כָּל
מִינֵי דַמְיוֹנוֹת שֶׁל שׂוֹא וְשָׁקֵר, וְאַנִּי חֵי בְּדַמְיוֹן אֶחָד
גְּדוֹל מְאֹד, עַד שֶׁנִּדְמָה לִּי שֶׁאַנִּי בַּעַל מְדַרְגָּה וּבַעַל
הַשְׁגָּה, וּכְבֹר זְכִיתִי לְרֵאוֹת מְרֵאוֹת וְחַזִּיוֹנוֹת וּנְשָׁמוֹת

נִדְבָקוּ בִּי, שְׂאֵלוֹ הַדְּמִיוֹנוֹת בָּאִים מִחֻטְאֵי הַמְּרָבִים,
 וְלִכֵּן זַכְּנִי לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְלִהְיוֹת
 מִכִּיר אֶת מְקוֹמִי בְּאַמֶּת, עַד שְׂאֵזְכָּה לְנִקּוֹת אֶת עֲצָמֵי
 מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים וְדְמִיוֹנוֹת
 וְהַבְּלָיִם שֶׁנִּדְבָּקִים בִּי מִחֻמַּת עֲוֹנוֹתֵי הַמְּרָבִים, וְאֵזְכָּה
 לְהַכְפִּיל בְּךָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

(שאלות ותשובות בחסידות ברוסלב חלק י' מכתב א, קפג עמוד רסא)

[תפילה צט]

המחלה הזו של הרעיונות הרעים, נקרא "כל חלי", זה יותר גרוע מכל מיני
 מחלות, כי הוא רוודף את עצמו יותר מאשר אחרים רוודפים אותו, ואין על זה
 תרופה, אלא על-ידי תפלה:

**רבונו של עולם, תוציא אותי מהדמיון ואהיה תמיד
 שִׁמְח.**

כי באמת אם אדם תמיד שִׁמְח, הוא אינו מבלבל עצמו משום ברִיָּה שֶׁבְעוֹלָם.

(אשר בנחל חלק ס"ח מכתב יד, רצז עמוד פה)

[תפילה ק]

תפלה נפלאה לצאת מהדמיונות

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחום
 ותחמל על נפש אמלל כמני, שנשקעתי על-ידי
 רבוי עיונותי בדמיונות וברעיונות זרים, עד שנלכדתי
 בדמיון אחר דמיון, עד שהדמיון בעצמו רודף אותי,
 ואני שוגא את עצמי יותר מכל השוגאים שבעולם,
 ונבלתי ונשלכתי בשאול תחתית ומתחתיו, עד
 שקשה וכבד עלי לצאת מזה, וחיני נעשו ממרורים,
 עד שנבלתי בעצבות ובמרירות, וכל-כך קשה וכבד
 לי לצאת מהדמיונות ההורסים לי את כל החיים,
 עד שאיני יכול ללמד תורתך הקדושה, ואיני יכול
 לקיים את מצוותיך הקדושות, ואיני יכול לדבר אליך,
 כי מרב הדמיונות נלכדתי בפח כזה, שקשה וכבד
 לי לצאת ממנו. ולכן אבקש אותך, אבי שבשמים,
 שתחום ותחמל על נפשי האמללה, שאזכה לצאת
 מכל מיני מחשבות ודמיונות של הבל, ואזכה לחזר
 בתשובה שלמה אליך, עד שאזכה להיות דבוק בחי

הַחַיִּים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְפָנַי מִרְאָה
 עֵינַי רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יַד־זֶה אֶזְכֶּה
 לְהַמְשִׁיךְ עָלַי עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו שְׂכִינַת עֲזֶךָ, וְאֶזְכֶּה
 לְהַכְפִּיל בְּךָ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם לְנִצְחַת נְצָחִים, אָמֵן כֵּן
 יְהִי רְצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן!

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ח קנטרס דמיון ומציאות עמוד פט)

דעת

[תפילה קא]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאֵנוּשׁ
 בִּינָה, חֲנִנִי מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, תֵּן לִי,
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שִׁכְלִי, שְׂאֵזְכֶּה לְהַפִּיר אוֹתְךָ, שְׂאֶזְכֶּה

לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּךָ, כָּל הַצָּרוֹת שְׁלִי הֵן מִפְּנֵי שְׂאִין לִי
שׂוֹכֵל.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק נ"ה מִכְּתָב י, תְּרִיט עֲמוּד קמא)

[תפילה קב]

אַתָּה חוֹזֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה, וְלָכֵן
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חָנַנּוּ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק קי"א מִכְּתָב כו, קעא עֲמוּד רסז)

[תפילה קג]

אָחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, עוֹבֵד ה' גָּדוֹל מְאֹד, הָיָה עָנִי מְרוּד עַד מְאֹד, וְאַף־
עַל־פִּי־כֵן לֹא מְנַעָה אוֹתוֹ עֲנִיּוּתוֹ הַגָּדוֹלָה מִלְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִצְאֵת בַּחֲרָף
מִחוּץ לְעִיר לְהַתְּבוֹדְדוֹת, וְשָׁמְעוּ פְּעַם אַחַת שֶׁהָיָה מְתַבּוֹדֵד וְאוֹמֵר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִזְ שִׁתִּיתֵן לִי מְעִיל פְּרוּה טוֹב, שֶׁלֹּא
יְהִיָּה לִי קָר, אִזְ שִׁתִּיתֵן לִי שׂוֹכֵל וּמַח־לְדַעַת
שְׂבָאָמַת אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֶת זֶה.

רואים מזה, איך שהעקר לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שישלים לו את הדעת, ואז יקים אצלו מה שאמרו חכמינו הקדושים (גדרים מא): דעת קנית מה חסרת, אשרי האדם שמכניס בעצמו את הדעת האמת של רבנו ז"ל.

(אשר בנחל חלק קכ"ד מכתב כט, תתי עמוד שיב)

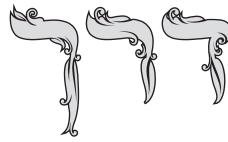
[תפילה קד]

כשאדם יודע שהקדוש-ברוך-הוא נמצא פה, אזי רק פותח פיו ומדבר אליו ותברך אפלו מלה אחת:

**רבנו של עולם, אני אוהב אותך, רבנו של עולם, אני
רוצה אותך, רבנו של עולם אני יכול להיות
בפעדיך, רבנו של עולם, תמשיך בי דעת וישראל.
איזה תענוג גורם בכל העולמות, אשריו ואשרי חלקו!**

(קנטרס הזמן קצר עמוד יט)

הקדמה

בכל יום קדם שתצא מדלתות ביתך, תעמד אצל המזוזה, ותתפלל איזו בקשה ממנו יתברך, שיציל אותך בדרךך, ותזכה לחזר בשלום אל ביתך, וכשתחזר לביתך תעמיד עצמך אצל המזוזה, ותתן תודה להקדוש-ברוך-הוא, שהחזירך בשלום, ותבקש ממנו יתברך, שלא יארע לך שום נזק בתוך ביתך, ויהיה שלום ואהבה ואחנה בבית הזה, ושום גנב ושום משחית ושום מזיק לא יכנס בתוך הבית הזה. ואם תהיה רגיל בדבר זה, תראה הצלחה רבה.

הלכה מפרשת היא בשלחן ערוך (ארח חיים סימן ק"י סעיף ד') היוצא לדרך יתפלל יהי רצון מלפניך הוי"ה אלקינו ואלקי אבותינו שתוליכנו לשלום וכו', וצריך לאמרה בלשון רבים, ואם אפשר יעמד מלילך כשיאמרנה, ואם היה רוכב אין צריך לירד. אין צריך לומר אותה אלא פעם אחת ביום, אפלו אם ינוח בעיר באמצע היום, אבל אם דעתו ללון בעיר ואחר כך נמלך ויצא ממנה לעבר חוצה לה או לשוב לביתו, צריך לחזר ולהתפלל אותה פעם אחרת.

הר"ם מרוטנבורג כשהיה יוצא לדרך בבקר היה אומר אחר יהי רצון, כדי להסמיכה לברכת הגומל חסדים ותהיה ברכה הסמוכה לחברתה.

אומר אותה אחר שהחזיק בדרךך, ואין לאמרה אלא אם כן יש לו לילך פרסה, אבל פחות מפרסה לא יחתום בברוך, (ולכתחלה יאמר אותה בפרסה ראשונה), ואם שכח מלאמרה יאמר אותה כל זמן שהוא בדרךך, ובלבד שלא הגיע תוך פרסה הסמוכה לעיר שרוצה ללון בה, ומשם ואילך יאמר אותה בלא ברכה.

וזו הלכה מפרשת שכך צריך להתנהג, עם כל זאת, מאחר שהיום כל הדרךים בחזקת סכנה, יכול האדם לומר בכל פעם שנכנס ברכב כדי לנסע בדרך יהי רצון

מִלְפָּנֶיךָ וְכוּ', וְכוּ', אֲבָל אֵינוּ מְסִים בְּרוּךְ אַתָּה הוֹי"ה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, כִּי סֵתָם יְהִי רְצוֹן
יְכוּל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לֹאמַר וּלְחַדֵּשׁ מִדְּעַתּוֹ, וְכֵן יְכוּל לֹאמַר אֶת הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ל"ב, ב-ג)

**"וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב בְּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה", בְּשֵׁם
הוֹי"ה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִימֵינִי מִיבְּאֵל, וּמִשְׂמֹאלֵי גְבֻרֵיאֵל,
מִלְּפָנַי אֹרִיאֵל, וּמֵאַחֲזָרֵי רְפָאֵל, וּמֵעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת
אֵל.**

וְדָבָר זֶה הוּא יְכוּל לְהִגִּיד בְּכָל פֶּעַם, כִּי הוּא לֹא מְסִים עִם בְּרָכָה, וְזוֹ סִגְלָה לְהַנְצִיל
מִתְּאוּנַת דְּרָכִים וּמְכַל מֵינֵי מִשְׁחִיתִים.

(שאלות ותשובות בחסידות ברסלב חלק כ"ב מכתב ב, תשפח עמוד קי)

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוהר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"א) לְפָנַי שְׂיוּצָאִים לְדֶרֶךְ כְּדָאֵי לְתַת צְדָקָה.

בְּכָל פֶּעַם כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ, יָשִׁים אֶת יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה וַיִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּה
קְצָרָה, וּכְשֶׁחֹזֵר לְבֵיתוֹ יָשִׁים אֶת יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה וַיֹּאמֶר תּוֹדָה קְצָרָה:

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! אֲנִי מוֹדָה לָךְ שֶׁחֲזַרְתָּנִי לְבֵיתִי
בְּרִיא וְשָׁלֵם.**

אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂזוּכָה לְהַתְּנַהֵג כָּכָה.

[תפילה קה]

ביציאתו מביתו ישים יד ימין על המזוזה ויאמר:

**רבונו של עולם, הנה אני יוצא עכשיו חוץ לביתי. אנא
תשמרני בחוץ מפל מיני משחיתים ומזיקים
ופגעים רעים ותצליח את דרכי ותחזירני לביתי
לשלום.**

(התפלה מהמדבקה שמוהרא"ש חבר)

[תפילה קו]

**רבונו של עולם! כמו שאני יוצא עכשיו מפתח ביתי
בריא ושלם, אנא תחזיר אותי חזרה בריא
ושלם.**

[תפילה קז]

כשיוצאים מפתח הבית לבקשו יתברך:

רבונו של עולם, תשמרני ואת ילדי שלא אנזק, שלא
 ישיגני שום מכשול בדרך בגשמיות וברוחניות,
 ותחזירני בריא ושלם.

(אשר בנחל חלק מ"ג מכתב ז, תקנה עמוד רצו)

[תפילה קח]

רבונו של עולם, אני יוצא לחוץ, אגא תשמרני בדרך,
 שאחזר בריא ושלם.
 זו ההצלה של האדם.

(אוצר הפורים קנטרס זכירת עמלק עמוד קעח)

[תפילה קט]

רבונו של עולם, הנה אני יוצא, תשמר אותי בדרך
 מפל פגע רע, מפל מיני מקרים רעים, מפלאך
 המושחית, מפגועים, מתאונות דרכים.

(אוצר הקנטרסים חלק כ"ה קנטרס רוח בטוח עמוד רצו)

[תפילה קי]

כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא לְשׁוּק וּמִתְיָרָא, שְׁלֵא יבּוֹא לְיַדֵּי הַרְהוּר עַל-יַדֵּי רֵאִיָּה שְׂרָאָה נְשִׁים
יְפוֹת יֵאמֵר הַפְּסוּק (ישעיה לג, ז):

הֵן אֶרְאֶלֶם צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מֵר יבְכִיּוּן.

ועל ידי זה ינצל מראות.

(ספר המדות אות הרהורים חלק ב' סימן י"ג).

[תפילה קיא]

**אָנָּא, רבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! אָנִי יוֹצֵא עֵתָה מִפְתַּח בֵּיתִי.
אָנָּא, רבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתֵּהא
יְצִיאָתִי לְשָׁלוֹם, וְתִחְזִירֵנִי לְשָׁלוֹם בְּרִיא וְשָׁלֵם, שְׁלֵא
יֵאָרֵעַ לִי, חֵם וְשָׁלוֹם, שׁוֹם מְקַרָּה רַע - לֹא בְּגִשְׁמִי,
וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא בְּרוּחֵנִי, שְׁלֵא אֶכְשֵׁל בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת,
לְהִסְתַּכֵּל בְּמִקוֹמוֹת הַמְטַנְפִים, שֶׁהָעַרְב־רַב עֵתָה
מִמְלָאִים אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה עִם**

גוֹיִים וְגוֹיֹת לְטִמָּא אֶת הָעֵינַיִם, לְהַכְשִׁיל בְּרֵאיוֹת
 אֲסוּרוֹת, גְּאוּף, שְׂקוּץ, תַּעוּב, זְהוּם, כִּי הַנְּשִׁים הוֹלְכוֹת
 בְּפָרִיצוֹת אֵימָה, וְכֵן כָּל הַתְּקִשְׁרוֹת וְהַעֲתוּנִים הָרָעִים
 וְהַמְרִים מִלְּאִים עִם זְהֻמַּת גְּאוּף, וְכֵן עִם כְּפִירוֹת
 וְאַפְיִקוֹרְסוֹת, וּבְנִקְל יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ אַחֲרֵיהֶם.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ב קנטרס מה חדש עמוד צט)

[תפילה קיב]

בְּכֹל פַּעַם שְׁאֲדָם יוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ, עָלָיו לְנַשֵּׁק אֶת הַמְּזוּזָה וּלְבַקֵּשׁוּ יִתְפַּרְךְ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי יוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתִי, תִּשְׁמַר אֶת
 עֵינַי שֶׁלֹּא אֶכְשֵׁל בְּהַסְתַּכְּלוֹת רָעוֹת וּבַהֲרַהוּרִים
 רָעִים, שֶׁלֹּא אֶסְתַּכַּל עַל גִּשְׁמֵיֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲלֵא
 עַל רוּחַנֵיֹת אֱלֹקוֹת.

וְכִשְׁאֲדָם חוֹזֵר לְפֶתַח בֵּיתוֹ, יְנִיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, וְיִתֵּן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 שֶׁהִחְזִירוֹ בְּרִיא וְשָׁלֵם, שָׁלֵם בְּמַמוֹנוֹ, שָׁלֵם בְּגוּפוֹ, שָׁלֵם בְּמַצּוּוֹתָיו, שָׁלֵם בְּאַמּוּנָתוֹ.

(קנטרס תאמין בעצמך עמוד ט)

[תפילה קיג]

כָּבֹד כְּשִׁיּוּצָאִים מִפֶּתַח הַבַּיִת, מִתְפַּלְלִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּשְׁמַר אֶת עֵינַי, עֲתָה הַקַּיִץ בּוֹעֵר
בַּתְּנוּר, אָנָּה יְתֵן לִי שְׁמִירַת הָעֵינַיִם. וְכֵן כְּשֶׁאֶפְגֵּשׁ
בְּנֵי-אָדָם, שְׁמַר פִּי שֶׁלֹּא אֲדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע וְכוּ' וְכוּ'.

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תתיז עמוד ריט)

[תפילה קיד]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי חִסִּיתִי בָךְ, וְתִשְׁמַר לִי
אֶת הָעֵינַיִם שֶׁלֹּא אֶכְשֵׁל בְּרְאיוֹת אֲסוּרוֹת, וְלֹא
אֶהְרַהֵר הֶרְהוּרִים רָעִים, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי אֲתָה לָבֹד
יִדְעַ גְּדֹל פְּגָם הֶהְרְהוּרִים רָעִים, וְתִשְׁמַר אוֹתִי מִכָּל
מִינֵי אֲסוּנוֹת שֵׁשׁ בַּדֶּרֶךְ, כִּי הַשָּׁטָן מְקַטְרֵג בְּשַׁעַת
הַסְּפָנָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים כָּל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת
סְפָנָה, וְלָכֵן תִּשְׁמַר אוֹתִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה שֶׁלֹּא אֶכְשֵׁל

בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת, וְאַזְכֶּה לְהַכִּיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

(שאלות ותשובות בחסידות ברסלב חלק ד' מכתב תפה עמוד רו)

[תפילה קטו]

וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִסַּפְּנֵת דְּרָכִים, וְתִשְׁמְרֵנִי
וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִין וְעִכּוּב בַּדֶּרֶךְ,
וּמִכָּל אֲזַרְב וְאוֹיֵב וּמִסְטִין, וְתִהְיֶה תָּמִיד עִמִּי בְּשִׁבְתִּי
בַּבַּיִת וּבְלִבְתִּי בַּדֶּרֶךְ, בְּשִׁמְךָ אֵצֶא לְדֶרֶךְ לְשָׁלוֹם וּבְשִׁמְךָ
אֶעֱבֹר הַדֶּרֶךְ בְּשָׁלוֹם, וְאֶשׁוּב לְבֵיתִי לְשָׁלוֹם, וְתַצִּילֵנִי
מִכָּל מִינֵי הַזֶּק וְהַפֶּסֶד בַּדֶּרֶךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת
בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, וְיִשְׁמַר צֵאתָנוּ וּבֵאתָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתִזְכֶּנִי לְתוֹן צְדָקָה קֹדֶם
צֵאתִי לְדֶרֶךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "צְדָק לְפָנָיו יִהְיֶה וְיִשָּׂם
לְדֶרֶךְ פְּעֻמָּיו", וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּכּוֹן לְפָנַי הַדֶּרֶךְ, וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תִּלְּךָ לְפָנַי לְהַנְחִינִי הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר

אֵלֶיךָ בָּהִי, וְתֹאִיר לְפָנַי בְּאוֹרְךָ הַגָּדוֹל, וְתִבְיָאֵנִי וְתִגְיַעֲנֵנִי
לְמַחֲזוֹ חַפְצֵי לַחַיִּים וְלִשְׁלוֹם, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב.

(לקוטי תפלות ח"א לא)

[תפילה קטז]

הַרְגֵל עֲצֻמְךָ בְּכָל מְקוֹם שְׁאַתָּה בָּא, שֶׁתִּשְׁאֵר שָׁם כְּמֵה דְבוּרִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
הַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְכִנֵּי לְתַקֵּן
מֵה שֵׁיִשׁ לִי פֶה לְתַקֵּן.

וְכִי תִדְבֵר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ כָּל מֵה שְׁאַתָּה צְרִיךְ. כִּי מֵה אַתָּה יוֹדֵעַ לְמֵה
הַצְּרִכְתָּ לִילֵךְ לְמְקוֹם זֶה אוֹ לְמְקוֹם אַחֵר, הַכֹּל כְּדֵי שֶׁתִּדְבֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק נ' מִכְּתָב ט, רַפָּה עֲמוּד עז)

[תפילה קיז]

כְּשֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ - תִּדְבֵר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל דְבוּר, כָּל תְּפִלָּה וְתַחֲנִנָּה
- עוֹשִׂים רָשָׁם גָּדוֹל לְמַעַלָּה, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ גַּם מִרְאיוֹת אֲסוּרוֹת. וְתִבְקֶשׁ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְכִנֵּי לְרֵאוֹת רַק אוֹתְךָ, וְלֹא שְׂמִיּוֹת וְהַבָּלִים.

והקדוש-ברוך-הוא יצחצח את עיניך, ותזכה לעינים קדושות.

(אשר בנחל חלק נ"ז מכתב יא, קכג עמוד ט)

[תפילה קיח]

ראה להיות רגיל לדבר עמו יתברך אפלו קצת, ובפרטיות בשעה שאתה הולך לבד בדרך, ראה להדביק עצמך אל שכינת עזו יתברך, ותמשיך על עצמך ערבות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך, ואז תראה בכל דבר רק חסדים ורחמים גמורים, כי במקום לשאל: "למה מגיע לי דבר זה", תאמר:

טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא שנתן לי את זה וכו', ואת זה וכו',

להסתכל תמיד על הצד היפה שבחיים.

(אשר בנחל חלק ס"ד מכתב יג, קנח עמוד צט)

[תפילה קיט]

אדם עומד ברחוב, אין לו רכב, הוא ממתין לאוטובוס או לטרמפ וכדומה, הוא לחוץ בזמן, אזי מבקש:

אוי, רבוננו של עולם, תרחם עלי, אין לי כח לעמוד כן ברחוב, תחת השמש הקופחת, [או לחלופין תחת השמש השומם, אני רטב עד לשד עצמותי], תזמן

לִי אוֹטוֹבוֹם שְׂיִבּוֹא מְהֵרָה, אוֹ יִבּוֹא אֵי מִי עִם רֶכֶב,
וַיֵּאָסֶף אוֹתִי.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! תַּעֲזֹרְנִי, אֲנִי חוֹשֵׁשׁ שֶׁלֹּא אֶזְכֶּה כְּבָר
לְצֵאת מִכָּאן.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ק"ב מִכְּתָב כג, תִּקְע עֲמוּד רל)

[תפילה קכ]

יֵשׁ דְבוּר מִרְבְּנוֹ ז"ל, שֶׁאָמַר: רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתְּהִי־נֹהֲמִים כְּמוֹ הַחֲיוֹת בַּיַּעַר. הִינּוּ
כְּמוֹ חַיָּה שֶׁתְּמִיד נֹהֲמֶת, כִּךָּ רָצָה רְבִנּוֹ ז"ל, שֶׁתְּמִיד נִדְבֵר מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּשֶׁהוֹלְכִים
בַּדֶּרֶךְ - לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי סִבְלָנוֹת, שֶׁתְּהִיָּה לִי אַרְיֵכוֹת
אֲפִים לְסִבֵּל כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלַי.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק קי"ז מִכְּתָב כז, תִּרְמֵז עֲמוּד קמז)

[תפילה קכא]

כְּשֶׁשָּׁבִים הַבַּיְתָה מִנִּיחִים הֵיךְ עַל הַמְזוּזָה וְשׁוֹב מוֹדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל
שֶׁשָּׁבוּ בְּשָׁלוֹם, וּמִבְקָשִׁים שֶׁבְּבֵית גַּם-כֵּן יִשְׁרָה הַשָּׁלוֹם וְלֹא מַחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת וְכוּ'.

כְּשֶׁאָדָם זֹכֶה וְשָׁב לְבֵיתוֹ, מְנִיחַ יָדָיו עַל הַמְּזוּזָה, וְאוֹמֵר:

**רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי נוֹתֵן לְךָ תּוֹדָה, שֶׁהַחֲזֵרְתָּנִי בְּרִיא וְשָׁלֵם.
זוֹ הַצְּלַחַת הָאָדָם.**

(אוֹצֵר הַפּוּרִים קִנְטָרְס זְכִירַת עֲמֶלֶק עֲמוּד קַעַח)

בְּחֲזֵרְתוֹ לְבֵיתוֹ יִשִּׁים יָד יְמִין עַל הַמְּזוּזָה וַיֹּאמֶר:

**רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מוֹדֶה לְךָ שֶׁהַחֲזֵרְתָּ אוֹתִי לְבֵיתִי
לְשָׁלוֹם, בְּרִיא וְשָׁלֵם אֲנִי תַעֲזֹר לִי תָמִיד לְזִכְרֹךְ
מִמֶּנּוּ, וְתִהְיֶה יְרֵאָתְךָ עָלַי פָּנִי.**

(הַתְּפִלָּה מֵהַמְּדַבְּקָה שְׁמוֹהֵרָא"ש חֲבֵר)

(בְּסוֹף הַסֵּפֶר נִסַּח תְּפִלַּת הַדְּרֹךְ)

דרשה

[תפילה קכב]

תפלת הצדיק הקדוש רבי מיכל מזלוטשוב זי"ע לפני דרשתו:

רבוננו של עולם, יש לך עם נפלא עד מאד, בלם יראים
 ושלמים, בלם טובים, אבל אני רוצה מהם
 שיהיו עוד יותר טובים.

(אשר בנחל חלק ס"א מכתב יב, שמז עמוד מו)

הכרת הטוב

[תפילה קג]

הקדוש-ברוך-הוא עשה לכם נס, ועליכם להודות לפניו יתברך:

**תודה לך, רבונו של עולם, על הנס שעשית לנו,
שהצלת את חיינו וחיילי ילדינו.**

ותמיד תזכרו את הנס הזה, ותודו לפניו יתברך, ובזכות התודה וההודאה שתודו
לפניו יתברך, יעשה עמכם עוד הרבה נסים, ותהיו בריאים ושלמים, וישלם לכם
הקדוש-ברוך-הוא כל חסרונכם, ולא תחסרו דבר.

(אשר בנחל חלק נ"ו מכתב יא, ג עמוד רכט)

[תפילה קכד]

תפלה להפירת הטוב לאדם שעשה לי טובה:

**רבונו של עולם, האדם הזה (יאמר את שמו) עשה לי הרבה
טובות, אנא הושיעה נא לו מצרותיו.**

(אשר בנחל חלק ע' מכתב טו, יג עמוד רמז)

[תפילה קכה]

רבונו של עולם, הִיָּה יְהוּדֵי שְׁחַתֵּן אוֹתִי, הִיָּה יְהוּדֵי
שְׁמֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי, וְעַכְשָׁו אַט אַט אֲנִי עוֹזֵב
אוֹתוֹ, וּמַדּוּעַ? מִפְּנֵי שְׁוָה אוֹמֵר וְזֶה מְדַבֵּר...

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק נ"ו מִכְּתָב י, תַּתְּכ עֲמוּד לַג)

המתקת הדין

[תפילה קכז]

מָה אֵמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים כְּאֵלוֹ, עַד שְׁכַמְעַט
מִשְׁתַּגְּעִים מְרַב צְרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ', דְּחֻקוֹת וְעֲנִיּוֹת וְכוּ', בְּזִיּוֹנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין
וְכוּ', אֲךָ אֵין זֶה עֲצָה לְהַשְׁאֵר שָׁם, רַק מְכַל צָרָה וְצוּקָה צְרִיכִים לְבָרַח רַק אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין עֲצָה אַחֲרַת, רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲךָ עַקֵּר הַצָּרָה הָאֲמִתִּית שֶׁל

הָאָדָם, שְׁמֵרֵב קִטְנוֹת מִחוּ וְכוּ', נִתְעַקֵּם לְבָבוֹ בְּקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ וְעַל צְדִיקָיו הָאֱמִתִּיִּים, וְזֶה גֹרֵם לוֹ מְרִירוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי הַמַּאֲמִין הָאֱמִתִּי, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, הוּא רַק בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבָא בְּלֵב אֱמֶת, לֵב נִשְׁבֵּר בְּאֵלֶּף רְסִיסִים וְכוּ', וְנוֹפֵל עַל פָּנָיו, וּמִכָּה עִם רֵאשׁוֹ עַל הִרְצָפָה, וְצוּעֵק:

הוֹי, אָבִי, הוֹי, אָבִי, עֲזֹר לִי לְצֵאת מִהַמַּצַּר שֶׁנִּכְנַסְתִּי לְשָׁם.

ובוכה ומבכה שמים וארץ, ואז אינו זז משם, עד שרואה ישועה.

(אשר בנחל חלק פ"ב מכתב יח, קו עמוד רעג)

[תפילה קכז]

כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם קוֹמָה אַחַת, וְלִכְּן לֹא אֶכְפֵּת אִיפֹה שִׁיהוּדֵי גֵר, צָרִיף לְהִרְגִישׁ אֶת הַפֶּאֶב שֶׁל הַזּוּלָת, וְלִהְיֵת לֵל עָלָיו, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ה) קִדְּם הַמְּלַחְמָה צָרִיף תְּפִלָּה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ; וְלִכְּן הֶעֱקַר הוּא תְּפִלָּה, שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק נִמְצָא, שִׁיתְּפַלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּזְכָּה לְהִנָּצֵל מֵאוֹיְבָיו וּמִשׁוֹנְאָיו, מִהִרְוֹצָחִים הַאֲכַזְרִים.

ומה טוב ומה נעים באם כל איש ואשה יאמרו את המזמור פ"ג בתהלים, ואחר כך התפלה מהחיד"א זי"ע על כלל ישראל שהם בצער מלחמות (מספרו כף אחת):

א נִשִּׁיר מְזֻמּוֹר לְאַסָּף: ב אֱלֹהִים אֱלֹהֵי דָמִי לֵךְ אֵל-תִּתְרַשׁ וְאֵל-
תִּשְׁקֹט אֵל: ג כִּי-הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶינָה וּמִשְׁנֵאִיךָ נִשְׂאוּ רֵאשׁ:
ד עַל-עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיַעֲצוּ עַל-צַפּוֹנֶיךָ: ה אָמְרוּ לָבוֹ
וְנִבְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא-יִזְכַּר שֵׁם-יִשְׂרָאֵל עוֹד: ו כִּי נוֹעַצוּ לֵב יַחְדוֹ
עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: ז אֱהִי אֲדוֹם וְיִשְׁמַע אֱלִים מוֹאֵב וְהִגְרִים:

ח גבל ועמוז ועמלק פלשת עם ישיבי צור: ט גם-אשור נלוח
 עמם היו ורוע לבני-לומ סלה: י עשה-להם כמדיון כסיסרא
 כיבין בנחל קישון: יא נשמרו בעין-דאר היו וזמן לאדמה:
 יב שיתמו נדיבמו בערב וכואב וכובח וכצלמנע כל-נסיכמו:
 יג אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: יד אלהי שיתמו
 כנלגל פקש לפני-רוח: טו באש תבער-יער וכלהכה תלהט
 הרים: טז בן תרדפם בסערה וכסופתה תבהלם: יז מלא פניהם
 קלון ויבקשו שמך יהוה: יח יבשו ויבהלו עדי-עד ויחפרו
 ויאברו: יט וידעו כי-אתה שמך יהוה לבהך עליון על-כל-

הארץ:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אב
 הרחמן שנתמלא רחמים עלינו, ועל יושבי
 העיר הזו וכל גבוליה, ותצילנו ממלחמה וממצור
 ומשבי ומבזה, ותרחיק גיסות האויבים מפל גבול
 ארצנו, לא יקדמו על ארצנו מגן, ולא ישפכו עליה
 סללה, והאויבים אשר בקרבנו תכניעם ותשפילם
 ותפר עצתם, ותצילנו מפל אויב ושולל ובוז, ת'פל
 עליהם אימתה ו'פחד ב'גדל ו'רועה ו'דמו כ'אבן,
 וכל צדקות ישראל ותלמוד תורה אשר עשו ולמדו

בְּעִירְנוּ וּבְעִירוֹת אֲשֶׁר בְּגְבוּלֵנוּ, יִזְכְּרוּ לְפָנַי כַּסֵּא
רַחֲמֶיךָ, וּתְבַהֵל מַעֲלֵינוּ וּמַעַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּעִיר
הַזֹּאת וּבְכָל עָרֵי יִשְׂרָאֵל, כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת,
וּתְחַן עָלֵינוּ וְעַלֵיהֶם מֵאֲצֵר מִתְּנַת חָנּוּם כָּכָל צְדָקוֹתֶיךָ,
וּתְצִילֵנוּ מִכָּל רָעַב וְיָקָר הַשְּׁעָרִים. אֵל מִלֵּא רַחֲמִים
תֵּן שָׁלוֹם בְּאֶרֶץ, תֵּן שָׁלוֹם בְּמַלְכוּיֹת וּשְׂרָרוֹת, וּבְצֵל
כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲבֹתָהֶם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם
אִישׁ הַחֶסֶד, וּבְזִכּוֹת יִצְחָק אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם אֲזוּר
בְּגְבוּרָה, וּבְזִכּוֹת יַעֲקֹב אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם כְּלִיל
תְּפִאָרֶת, וּבְזִכּוֹת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא אָחוּז בְּנִצְחָה,
וּבְזִכּוֹת אֶהֱרֹן כֹּהֵנָּה רַבָּא אָחוּז בְּהוֹד, וּבְזִכּוֹת יוֹסֵף
הַצַּדִּיק אָחוּז בִּיסוּד, וּבְזִכּוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם
אָחוּז בְּמַלְכוּת, עֲזָרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ,
וְהַצִּילֵנוּ וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, רַ' חוּם ח' נוֹן
ש' ז' מֵר ת' ז' מ' צִיל י' אֲשֶׁר פ' ז' דָּה, הַצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה
וּמִרוּחַ וּבְלָבוּל, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוּן
יְדִידֶיךָ, יִהְיוּ לְרַצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוּה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.

וְצָרִיךְ שְׂתַדַּע שְׁמָה שְׂתַפְּלָה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּכַר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְפַעֵל, וְאָמַר רַבְּנוּ
 ו'ל (ספר המדות אות מריבה סימן צ"ו) צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק נֶגְדַּ הַשׁוֹנְאִים וּלְהַעֲרִיף עִמָּהֶם מִלְחָמָה
 בְּתַחֲבוּלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו;

(שאלות ותשובות בחסידות ברסלב חלק י"א מכתב א, קצח עמוד יח)

[תפילה קכח]

רַבּוֹנוּ שֵׁל עוֹלָם, חוֹם וְרַחֵם עָלַי וְהַמְתֵּק מִמְּנֵי אֶת
 הַדִּינִים, וְזַכְּנֵי לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית וְלִרְפוּאָה
 שְׂלָמָה, וְלִרְאוֹת נַחַת מִיּוֹצְאֵי חֲלָצֵי וְלִהְשִׂיאוֹם סְמוּךְ
 לְפָרְקָם. וְזַכְּנֵי לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְלִקְוִים
 אֶת הַמַּצּוֹת בְּאַמֶּת וּבְשִׂמְחָה, וְזַכְּנֵי לְצֵאת מִחַוּבוֹתַי
 הַרְבִּים וְהָעֲצוּמִים, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי שְׂפַע הַדַּעַת וְהַשִּׁכָּל
 דְּקַדְשָׁה, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהַפְּלִיל בְּךָ לְנִצְחָה.

(אשר בנחל חלק כ' מכתב ג, מב עמוד רנא)

[תפילה קכט]

רַבּוֹנוּ שֵׁל עוֹלָם, בִּי אֲדוֹנֵי, אֲתָה בִּי, וְתַנִּיחַ אוֹתִי לְדַבֵּר,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה אֻזְכָּה לְהַמְתִּיק מִמְּנֵי אֶת כָּל הַחֲרוּזֵי-

אָף, וְאֵל יַחַר אַפֵּיךָ בִּי, כִּי כְמוֹךָ כְּפָרְעָה, כְּמוֹ שְׂאֵתָה
 הוּא מִסְתַּתֵּר מֵעֵינַי כֹּל, עַד שֶׁלֹּא יוֹדְעִים יְדִיעָה זֹו, מִזֶּה
 נִתְּהוּהָ פָרְעֹה שֶׁהוּא פֶ"ה רַ"ע, שֶׁנּוֹפְלִים וּמַדְבְּרִים
 כֹּל מֵיְנֵי רַ"ע, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק ל"א מִכְּתָב ד, תַּתְּקַצָּה עֲמוּד צח)

[תפילה קל]

צָרִיכִים הָרַבָּה דְמַעוֹת לְשַׁפְּךָ לְפָנָיו יְתַבְרַךְ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
 תְּמַתִּיק מִמֶּנִּי כֹל הַדֵּינִים.

וְצָרִיכִים לְרַקֵּד אֶפְלוּ בֵּינוּ לְבֵין עֲצָמוֹ, בְּהַמְחָאת כַּף וְרַקוּדִים, וְכְמוֹ שֶׁרְבִּנוּ ז"ל
 אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א, סִימָן י), שֶׁזֶּה הַמְתַּקֵּת הַדֵּינִים.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק נ' מִכְּתָב ט, תַּעֲב עֲמוּד שֶׁה)

[תפילה קלא]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵינְךָ אֲכַפֵּת לִי כְּלוּם, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ
 וְרוּצָה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה.

בו בָּרַגַע שְׁאוּמֵר זֹאת, מִמְּתִיק מַעֲצָמוֹ אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְעוֹבֵד אוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ בְּהַאֲרָה
כָּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר.

(קִנְטָרְס נִסְיוֹנוֹת הַחַיִּים עֲמוּד יח)

הפצה

[תפילה קלב]

רְאוּ גַם לְצֵאת זְמַן מָה לְהַפְצָה, וּלְקַרֵב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים, אִךְ זֹאת
תְּבַקְשׁוּ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךְ:

**רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנִי מִרְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת, שְׁאֲזוּכָה
לְרֹאוֹת אוֹתָךְ וְלַחֲשׁוֹב רַק מִמֶּךָ.**

וְאִם אָדָם חוֹשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךְ, וּמִסְתַּכֵּל רַק עָלָיו יִתְבַּרְךְ, נִצֵּל מִכָּל רַע, כְּמוֹכָא
(לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), שְׁיֵהוּדֵי צְרִיף לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשֶּׁכֶל שֵׁישׁ
בְּכָל דְּבַר, עַל הָאֱלֻקוֹת הַמְּחִיָּה כָּל פְּרֻט וּפְרֻט, אֲזִי לֹא יִבּוֹא לִידֵי הַסְתַּכְלִיּוֹת רְעוּת.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֵלֶק נ"א מִכְּתָב ט, תִּשְׁמַג עֲמוּד ש"י)

[תפילה קלג]

אָנָא יְהוָה, זַפְּנֵי לְשִׁמְחָה בְּכָל יוֹם בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ
סוּף וְקִין, שְׂזָכִיתִי בְּזָכִיּוֹת חֲנָם לְהַתְּוֹדֵעַ מֵרֵאשׁ
צְדִיקוּךָ שֶׁהוּא תִקְוַת כָּל הַדּוֹרוֹת, תִּקְוַת כָּל הָעוֹלָמוֹת
וְכוֹ, וְנָא וְנָא שְׁלַבֵּל אֶת־רַחֵק מִמֶּנּוּ, חֶסֶם וְשִׁלּוֹם, בִּי
אֲזוּ אֲנִי אֶבּוֹד מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת. אָנָא יְהוָה, פְּתַח לִבִּי
וְהָאֵר בִּי אֹרֹךְ הַגְּנוּזִי וְהַסְתּוֹם, שְׂאֲזֹכָה לְהַרְגִּישׁ וְלִטְעַם
נְעִימוֹת עֲרֵבוֹת אֹרֵךְ דַּעְתּוֹ הַקְּדוֹשָׁה, עַד שִׂיִּהְיֶה לִּי
כַח וְדַעַת לְגִלּוֹתוֹ וְלִפְרֹסְמוֹ לְכָל הָעוֹלָם, שְׂבִזָּה תִלְוִיָּה
כָּל גְּאֻלָּתֵנוּ הַנְּצַחִית. אָנָא יְהוָה, זַפְּנֵי לַעְזוֹר לְכָךְ,
שְׂיִתְפַּשֵּׁט אֹרֹךְ הַגְּנוּזִי, הֵן בְּמִמוּנֵי - שְׂאֲנִידֵב בְּכָל יוֹם
כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה שֶׁל הַהַדְּפָסָה, שֶׁהִיא הַצַּדִּיקָה
הַגְּדוֹלָה וְהַחֲשׂוּבָה בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם, וְהֵן בְּטִרְחָה -
שְׂאֲזֹכָה לְהַטְרִיחַ אֶת עַצְמִי לְכָל דְּבַר קָטָן וְגָדוֹל הַנּוֹגֵעַ
לְאֹרֹךְ הַגְּנוּזִי וְהַנְּעִלָם, וְהֵן בְּרִצּוֹן - שְׂאֲזֹכָה שִׂיִּהְיֶה
רִצּוֹנִי חֲזָק לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו וְלִקְרֹב אֶת כָּל הָעוֹלָם לְדַעְתּוֹ
הָאֱמִתִּית.

הצלחה

[תפילה קלד]

אָבִי שְׁבַשְׁמִים! חוּם וְרַחֵם עָלַי, וּתְזַכְּנֵנִי לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּי,
וּבְכָל דְּבַר שֶׁרַק אֶעֱשֶׂה אֲזַכֵּה לְהַצְלִיחַ מְרַבָּה.
אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּה ה' הַצְלִיחָה נָּא. רֵאֵה בְּעֵינָי
וְשֵׂא נָּא לְכָל חַטְאוֹתַי, כִּי זֶה כַּמָּה שָׁעוֹבֵר עָלַי מֵה
שָׁעוֹבֵר – קַטְנוֹת וִירִידוֹת, יַסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים, וּבְכָל
פַּעַם אֲנִי נוֹפֵל וְנִכְשָׁל בְּחַיֵּי, עַד שֶׁמֶר לִי מְאֹד מְאֹד,
וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְשִׁית עֵצָה לְנַפְשִׁי, מֵרַב עֲקֻמוּמִיּוֹת לְבָבִי,
וְעַל־יְדֵי־זֶה נִלְקַחָה מִמֶּנִּי הַצְלָחָה לְגַמְרִי, וּבְכָל דְּבַר
שֶׁרַק אֲנִי עוֹשֶׂה, יֵשׁ לִי כִּשְׁלוֹנוֹת רַבִּים. לָכֵן בָּאתִי
לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶךְ עֲלִיּוֹן, חוּם וְרַחֵם
עָלַי, וּתְזַכְּנֵנִי לָבוֹא לְיַדִּי הַצְלָחָה בְּחַיֵּי, וּתְקַיֵּם בִּי מִקְרָא
שְׁכַת־טוֹב: וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹלַע עַל פְּלִגֵּי מַיִם, אֲשֶׁר פָּרִיו
יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל, וְכֵן אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ.

וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַע עוֹלָם לֹא יוּכַל לְבַטְלָנִי וּלְבַלְבְּלָנִי מִמֶּךָ,

 רַק אֲזוּכָה לְהַכְפִּיל בְּךָ תָּמִיד, וְלַחֲשֹׁב רַק מִמֶּךָ, וְאֲדַע

 שְׂאִין לִי שׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם שְׂיִכּוֹלָה לְעֲזָרְנִי, כִּי אִם

 אַתָּה לְבַד. אֲשֶׁר רַק בְּזוֹה תִּלְוֶיָה הַצְּלָחָתִי בְּחַיֵּי, אֲנִי

 אֲדַנִּי, תְּהִי נָא אֲזוּכָה קְשֻׁבָת אֵל תִּפְלֵת עֲבֹדָה וְאֵל

 תִּפְלֵת עֲבֹדֶיךָ הַחֲפָצִים לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְהַצְּלִיחָה

 נָא לְעֲבֹדָה הַיּוֹם וּתְנִיחוּ לְרַחֲמִים. וְעֲזָרְנִי בְּדַרְכֵי אֲשֶׁר

 אֲנִי הוֹלֵךְ בָּהֶן, וְתַצְּלִיחַ אֶת כָּל עֲסָקֵי אֲשֶׁר אֲנִי עוֹסֵק

 בָּהֶם, וְאֵל תִּגְמַל עִמִּי כְּחַטָּאתֵי הַמְּרָבִים, רַק תִּמְשִׁיךְ

 עָלַי חֶסֶד וְרַחֲמִים, וּמַחֵל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵי הַמְּרָבִים,

 וְאֲזוּכָה לְהַצְּלִיחַ דְּרָכֵי תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן

 וְאָמֵן!

(קונטרס הצלחה בחיים)

הרחבת הדעת

[תפילה קלה]

רבונו של עולם, חוס ורחם עלי, ורחב דעתי,
 ואזכה להכליל בך יתברך תמיד. אנא אבי,
 אב הרחמן, הצליחה ורחמי בזה העולם, ובכל מקום
 שאפנה אצליח - בין ברוחני ובין בגשמי, ואזכה לשוב
 בתשובה אמתית אליך בכל לבבי כל ימי חיי. חוס
 ורחם עלי שאזכה להתקרב אל ראש צדיקים, ואזכה
 להכניס בדעתי, שכל מארעותי הם לטובתי. חוס
 ורחם עלי, שאזכה לסגור עיני ולסתם אזני, ולהאריך
 אפי ולבלם פי מפל הבלי העולם הזה, ולא אבליבל
 עצמי כלל מפל מה שנעשה עמי בזה העולם, רק
 אזכה לידע, שבכל תנועה ותנועה שלי, שם אלופו
 של עולם, ואין שום מקרה כלל, וכל מה שנארע עמי
 הוא בהשגחתך הפרטי פרטית, אשר משגיח עלי
 בהשגחה נפלאה. רבונו של עולם, חוס ורחמל עלי,

וְהוֹצִיאֵנִי מִן הַמִּצַּר וְהַחֹבֹת, וְזַפְנִי לְשִׁפְעַת דְּקַדְשָׁה,
שְׂאֵזְבָה לְעֵמֶק בְּתוֹרְתָךְ מִתּוֹךְ הַרְחֵבֵת הַדַּעַת מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם, אָמֵן כִּן יְהִי רָצוֹן.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֵלֶק י"ח מִכְּתָב ב, תִּקְג עֲמוּד לֵב)

הוֹלָדָה בְּנִקְלָה

סֵדֵר תְּפִלוֹת לְבַעַל כְּאֲשֶׁר אָשִׂיתוּ יוֹשְׁבֵי עַל הַמִּשְׁבֵּר

[תפילה קלן]

תְּכַף־וּמִיד כְּשֶׁאֲשִׁיתוּ נִכְנָסֵת לְבֵית־הַחֹלִים יִתְחִיל הַבַּעַל לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה בְּלִקְוּטֵי־
מוֹהֲרָ"ן, חֵלֶק ב' סִימָן ב', הַמְדַבֵּרֵת מֵהוֹלָדָה בְּנִקְלָה, וְכַשִּׁי־סִימָן יֵאמֵר עָלֶיהָ אֶת
הַתְּפִלָּה מִלְּקוּטֵי־תְּפִלוֹת.

לְקוּטֵי־מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק ב' תּוֹרָה ב'

יְמֵי חֲנֻכָּה הֵם יְמֵי הוֹדָאָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֵת
יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וְכוּ'. וְיְמֵי הוֹדָאָה זֶה

בְּחִינַת שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא, כִּי זֶה עֵקֶר שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם
הֵבֵא - לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל יִתְבָּרֵךְ וּלְהַפְּיֵר
אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה סְמוּכִים וְקְרוּבִים אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל מֵה שְׂיֻדְעִין וּמַכִּירִין אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּיוֹתֵר, סְמוּכִין אֵלָיו בְּיוֹתֵר, כִּי שְׂאֵר כָּל הַדְּבָרִים
יִתְבַּטְּלוּ לְעֵתִיד בְּכֶם, בְּבְחִינַת: כָּל הַקְּרִבְנוֹת בְּטָלִין,
חוּץ מִקְרִבֵּן תּוֹדָה (מ"ר צו פ"ט, אמור פ' כ"ז ע"ש), שְׂלֵא יִשְׂאֵר
לְעֵתִיד, רַק בְּחִינַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
וּלְדַעַת אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׂפִתָּיב (ישעיה יא): כִּי מְלָאָה
הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' כַּמִּים לַיִם מְכַסִּים, שְׂזֶה כָּל שְׁעֵשׂוּעַ
עוֹלָם הֵבֵא:

ב

וּבְחִינַת תּוֹדָה, שֶׁהוּא שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא, זֶה בְּחִינַת
הִלְכוֹת, כִּי הִלְכוֹת שְׂזוּכִין לְלַמֵּד, בְּפֶרֶט מִי
שְׂזוּכָה לְחִדּוֹשׁ בָּהֶם, זֶה בְּחִינַת שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא,
בְּבְחִינַת (נדה עג): כָּל הַשְּׂוֹנָה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח לוֹ
שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הֵבֵא. כִּי כְּשֶׁנִּתְחַדֵּשׁ הַלְכָה, נִתְחַדֵּשׁ
שְׂכָל וַיְדִיעָה, וְהִדְעַת הוּא עֵקֶר שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא
כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (ברכות נד:): אֲרַבְעָה צְרִיכִין לְהוֹדוֹת,

דְּהִינּוּ תוֹדָה, שְׁהֵם מְפָרְשִׁין בְּמִזְמוֹר ק"ז, שְׁפִים
 בְּסוּפָם: מִי חָכָם וַיִּשְׁמַר אֱלֹה וַיִּתְּבוּנָנוּ חֲסִדֵי ה'. חֲסִדֵי
 ה' זֶה בְּחִינַת הַלְּכוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם
 לְבָרְכָהּ (כתובות צו): כֹּל הַמוֹנֵעַ תִּלְמִידוֹ מִלְּשִׁמּוֹשׁוֹ, כְּאֵלוֹ
 מוֹנֵעַ מִמֶּנּוּ חֶסֶד, שֶׁנֶּאֱמַר: לָמָּס מִרְעֵהוּ חֶסֶד; וְשִׁמוֹשׁ
 חֲכָמִים זֶה בְּחִינַת הַלְּכוֹת, שְׁהֵם בְּחִינַת (ישעיה נה): חֲסִדֵי
 דָּוִד - שֶׁהִלְכָה כְּמוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם
 לְבָרְכָהּ (סנהדרין צג:): וְה' עִמּוֹ - שֶׁהִלְכָה כְּמוֹתוֹ. וְזֶהוּ:
 וְה' עִמּוֹ, הֵינּוּ שְׁפָמוֹד וְקָרוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּחִינַת
 שְׁעִשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַלְּכוֹת כַּנ"ל:

וּבְשִׁבִיל זֶה מְבִנֶה הַתוֹדָה בְּשֵׁם הַלְּכָה, כִּי תוֹדָה
 מְבִיאִין כְּשִׁיּוּצָאִין מִצָּרָה, כִּי כְּשִׁנּוּפְלִין
 לְאִיזוֹהוּ צָרָה, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲזִי עֵקֶר הַצָּרָה בְּלֵב, כִּי
 הֵלֵב יוֹדֵעַ וּמְרַגֵּישׁ הַצָּרָה בְּיוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (משלי יד):
 לֵב יוֹדֵעַ מֵרַת נִפְשׁוֹ; כִּי הֵלֵב מִבֵּין (ברכות סא), וְעַל כֵּן הוּא
 מְרַגֵּישׁ הַצָּרָה בְּיוֹתֵר. וְאֲזִי, בְּשַׁעַת הַצָּרָה, מֵתְּכַנְסִים
 כֹּל הַדָּמִים וְעוֹלָיִם-אֶל הֵלֵב, כְּמוֹ כְּשִׁישׁ צָרָה בְּאִיזוֹהוּ
 מְקוֹם, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲזִי מֵתְּכַנְסִים כָּלָם אֶל הַחֶכֶם
 שִׁישׁ שָׁם, לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצָה. כְּמוֹ-כֵן נִתְקַבְּצִים כֹּל

הַדָּמִים וְעוֹלָיִם-אֶל הַלֵּב, לְבַקֵּשׁ עֲצָה וְתַחֲבוּלָה כְּנֶגְדַּד
הַצָּרָה. וְאֲזִי הֵם שׁוֹטְפִים עַל הַלֵּב, וְאֲזִי הַלֵּב בְּצָרָה
וּבְדַחַק גָּדוֹל, כִּי לֹא דִי שֶׁהַלֵּב דּוֹאֵג בְּעֲצָמוֹ, כִּי הוּא
מִרְגִּישׁ הַצָּרָה יוֹתֵר מִכֻּלָּם, אַף גַּם הַדָּמִים שׁוֹטְפִין
עָלָיו וּמְצַרִּין לוֹ מְאֹד. וְעַל כֵּן כְּשֵׁיִשׁ, חֵם וְשָׁלוֹם, צָרָה
לְאָדָם, הַלֵּב דּוֹפֵק בְּדַפִּיקוֹת גָּדוֹלוֹת, כִּי הוּא מְבַקֵּשׁ
לְנַעֲנַע מֵעֲצָמוֹ וּלְהַשְׁלִיכֵם מֵעָלָיו, וְעַל כֵּן הוּא דּוֹפֵק
בְּדַפִּיקוֹת גָּדוֹלוֹת בְּשַׁעַת הַצָּרָה, חֵם וְשָׁלוֹם, וְאַחַר
כֵּן כְּשִׁיּוֹצְאִין מִהַצָּרָה, אֲזִי חוֹזְרִין תְּהִלּוֹכוֹת הַדָּמִים
לֵילֵךְ כַּפֶּסֶדֶר בְּתוֹךְ שְׁבִילֵי הַגּוֹף. וְעַל כֵּן הַתּוֹדָה, שֶׁהִיא
בָּאָה כְּשִׁיּוֹצְאִין מִהַצָּרָה, הִיא מְכַנֶּה בְּשֵׁם הַלְלָה, עַל
שֵׁם תְּהִלּוֹכוֹת הַדָּמִים, שֶׁהוֹלְכִין כַּפֶּסֶדֶר כְּשִׁיּוֹצְאִין
מִהַצָּרָה כַּנִּ"ל:

ג

וּמָאָה בָּאָה הוֹלְדָה בְּנֶקֶל. כִּי בְשַׁעָה שֶׁאֲשָׁה כּוֹרַעַת
לֵילֵךְ יִרְכּוֹתֶיהָ מְצַטְנְנוֹת כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ
ז"ל (סוטה יא:), וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה הַהוֹלְדָה, כִּי הַדָּמִים
עוֹלִין לְמַעְלָה, וְאֲזִי גְדַחַק הַמָּקוֹם שָׁם, וְאֲזִי הֵם דוֹחִים
אֶת הַנֶּלֶד לַחוּץ, וְאַחֲרֵי כֵן חוֹזְרִים הַדָּמִים לְמָקוֹמָם,

שְׁזֶה בְּחִינַת תּוֹדָה הַלְכָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּהִלּוֹנוֹת
 הַדְּמִים, שְׁחֹזְרִים לַיְלֵךְ כַּסֵּדֶר כַּנ"ל. כִּי גַם הַהֲלָכָה
 הִיא בְּחִינַת הוֹלָדָה, כִּי יֵשׁ תַּמְכִּי אוֹרֵיתָא, שְׁנוֹתָנִים
 מְמוֹן לְלוֹמְדֵי תוֹרָה, וּבְתַחֲלָה הֵם מְחַסְרִים מְמוֹנָם
 מֵעֲצָמָם, כִּי כְּשֵׁנוֹתָנִים הַמְמוֹן לְהַתְלָמִיד חָכָם, נֶחְסָר
 אֲצֵלָם, שְׁזֶה בְּחִינַת יְרוּכּוֹתֶיהָ מֵצַטְטָנוֹת, כִּי דְמִים
 תִּרְתִּי מִשְׁמַע; אֲבָל אַחַר כֵּן, עַל־יְדֵי מְמוֹנָם שְׁמַחְזִיקִין
 הַתְלָמִיד־חָכָם, וְנוֹלָד הַלְכּוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת חֶסֶד, אֲזִי
 עַל־יְדֵי הַשְּׁפָעַת הַחֶסֶד חוֹזֵר וְנִתְמַלֵּא הַחֶסֶד וְזֶה
 בְּחִינַת שְׁעִשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, בְּבְחִינַת (ישעיה ל): וְהָיָה אוֹר
 הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה, הַנֶּאֱמָר לְעֵתִיד, כִּי הַלְבָנָה טַבְעָהּ
 קָר, בְּחִינַת חֶסֶד וְקָרִירוֹת, וְעֵתִידָהּ לְהַתְמַלֵּאת
 כְּאוֹר הַחֲמָה, בְּחִינַת מְלוֹי חֶסֶד וְזֶה בְּחִינַת
 הוֹלָדָה, בְּחִינַת הַלְכּוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁעִשׂוּעַ עוֹלָם
 הַבָּא כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (בראשית ב): אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם - בְּאַבְרָהָם (ב"ר פ' יב), הִינּוּ חֶסֶד, כִּי
 הַהוֹלָדָה - עַל־יְדֵי בְּחִינַת הַלְכּוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֶסֶד
 כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (תהלים ק): מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל
 הָאָרֶץ. לְתוֹדָה - אוֹתִיּוֹת תוֹלְדָה. הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל

הָאָרֶץ - רְאֵשֵׁי תְבוֹת "הֶלְכָה", כַּמּוּבָא. כִּי הֵהָלְכוֹת,
בְּחֵינַת תּוֹדָה, הֵם בְּחֵינַת תּוֹלְדָה כַּנִּלְיָ:

וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבָרְכָה (סוטה י'): אָסָא חָלָה
אֶת רַגְלָיו, עַל שֶׁעָשָׂה אֲנִגְרִיא בְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים.
כִּי עַל-יְדֵי שֶׁעָשָׂה אֲנִגְרִיא בְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים וּבִטְל
אוֹתָם מִן הֵהָלְכוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה חָלָה אֶת רַגְלָיו, כִּי
הֵהָלְכוֹת הֵם בְּחֵינַת תַּקּוּן וְקִיּוּם הַרְגְלָיו, כִּי הֵהָלְכוֹת
הֵם בְּחֵינַת תְּהִלּוֹת הַדְּמִים, שֶׁחֲזָרוּ וְהוֹלְכִין כַּפֶּדֶר
כַּנִּלְיָ, וְאָסָא שֶׁפָּגַם בָּזֶה וּבִטְל אֶת הַתַּלְמִידֵי חֲכָמִים
מִן הֵהָלְכוֹת, עַל-כֵּן חָלָה אֶת רַגְלָיו:

ד

וּכְשֶׁאֲזַכֵּין לְבְּחֵינַת תּוֹדָה הֶלְכָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּלָּה
אוֹר הָאֱמֶת וּמְאִיר בְּהַדְבּוֹר, כִּי מֵתְחִלָּה
כְּשֶׁהַדְּמִים שׁוֹטְפִין עַל הַלֵּב הוּא בְּחֵינַת פְּגָם הָאֱמֶת,
בְּבְחֵינַת (משלי כט): אֲנָשֵׁי דְמִים יִשְׁנְאוּ תָם, אֲבָל אַחַר
כֵּן כְּשִׁיּוּצָאִין מִהַצָּרָה, שְׁנֵה בְּחֵינַת תּוֹדָה הֶלְכָה,
אֲזִי מְאִיר הָאֱמֶת, בְּבְחֵינַת (מיכה ז'): תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב,
חֶסֶד לְאַבְרָהָם. חֶסֶד לְאַבְרָהָם - הֵינּוּ הֵהָלְכוֹת כַּנִּלְיָ

- על-ידי-זה מאיר האמת ומשלים הדבור, כי עקר
 שלמות הדבור - על-ידי אמת, כי קושטא קאי וכו'
 (שבת קד), ואפלו שקר אין לו קיום רק על-ידי אמת (כמו
 שפירש רש"י (במדבר יג) על פסוק: וגם זכת חלב ודבש וכו'). נמצא שעקר
 קיום ושלמות הדבור הוא על-ידי האמת, שהיא
 מאיר בהדבור על-ידי שלשה שמות, בבחינת (תהלים נ):
 אל-אלהים ה' דבר. כי אלו שלשה שמות הם מקור
 האמת, ועל ידם מאיר האמת בהדבור, דהינו ברבוע
 הדבור, הינו בחינת ארבעה חלקי הדבור. כי יש רבוע
 הדבור, ועל פן כשהיו ישראל בגלות, והיה הדבור
 בגלות, נאמר במשה (שמות ד): לא איש דברים אנכי גם
 מתמול גם משלשום גם מאז דברך וכו', זה בחינת
 רבוע הדבור, ארבעה חלקי הדבור. כי יש דבור של
 צדקה, בבחינת (ישעיה סג): מדבר בצדקה, שזהו בחינת
 היתרון שיש לאדם על החי, שהוא הדבור, שהוא
 גדר האדם, והוא בחינת צדקה, שהוא גומל חסד עם
 הבריות, שזה גדר האדם, שדרכו לגמל חסד, מה
 שאין פן החי. וזה שנאמר: נעשה אדם, וכתוב: ושם
 האיש אשר עשיתי עמו היום וכו'. מה התם צדקה אף

כַּאֲן צְדָקָה (הקדמת הזוהר דף יג:), **שְׁעַל יְדֵי צְדָקָה נִקְרָא אָדָם,**
כִּי הַצְדָקָה, שְׁמִשָּׁם הַדְּבוּר, הוּא גִדְר הָאָדָם כַּנִּי"ל.
וְזֶה בְּחִינַת: לֹא אִישׁ דְּבָרִים-אֲנֹכִי, הֵינּוּ הַדְּבוּר שֶׁל
צְדָקָה, בְּחִינַת (תהלים קיב): טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלֹוֹה יִכְלַל
דְּבָרָיו, דְּהֵינּוּ גְּמִילוֹת חֶסֶד וְצְדָקָה. וַיֵּשׁ דְּבוּר שֶׁל
תְּשׁוּבָה, בְּחִינַת (הושע יד): קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵלַי
ה'. וְזֶה בְּחִינַת: גַּם מִתְמוּל, בְּחִינַת דְּבוּר שֶׁל תְּשׁוּבָה,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים צ): וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם כִּי אֶלְפֵי
שָׁנִים בְּעֵינַיִךְ כִּיּוֹם אֶתְמוּל. וַיֵּשׁ דְּבוּר שֶׁל עֲשִׂירוֹת,
דְּהֵינּוּ עֲשִׂירִים קְרוֹבִים לַמַּלְכוּת, שֶׁהֵם בְּחִינַת (בראשית מ):
שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִיגִים, וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָהוּ (חולין
צב): שְׁלֹשָׁה שָׂרֵי גֵּאִים, דְּהֵינּוּ עֲשִׂירִים קְרוֹבִים לַמַּלְכוּת
(כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י שָׁם), שֵׁשׁ לָהֶם בְּחִינַת דְּבוּר, בְּבְחִינַת
(משלי כב): חֵן שִׁפְתָיו רַעְהוּ מֵלֶךְ, הֵינּוּ הַדְּבוּר שֶׁל קְרוֹבִים
לַמַּלְכוּת. וְזֶה בְּחִינַת: גַּם מִשְׁלָשָׁם, בְּחִינַת שְׁלֹשֶׁת
הַשָּׂרִיגִים הַנִּי"ל, הֵינּוּ הַדְּבוּר שֶׁל עֲשִׂירִים קְרוֹבִים
לַמַּלְכוּת. וַיֵּשׁ דְּבוּר שֶׁל מַלְכוּת, בְּחִינַת מַלְכוּת פָּה.
וְזֶה בְּחִינַת: גַּם מֵאֵז דְּבָרָה, בְּחִינַת (תהלים צג): נָכוֹן כַּסְאָךְ

מאז:

וְהָאֱמֶת מֵאִיר בְּרַבּוּעַ הַדְּבוּר הַנִּי"ל עַל-יְדֵי שְׁלֹשָׁה
שִׁמּוֹת הַנִּי"ל שָׁהֵם: אֵל אֱלֹקִים ה', שָׁהֵם בְּחִינַת:
תְּפִלָּה וְתוֹרָה וְשִׁדּוּכִים וְזוּוּגִים. אֵל זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה,
כִּי "אֵל" עַל שֵׁם הַכַּח, שֶׁהוּא תְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלָת, וְעַל-
יְדֵי הַתְּפִלָּה נִקְרָאִין יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁם אֵל, בְּבְחִינַת (מגילה יח):
מִנִּין שֶׁקָּרְאוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיַעֲקֹב אֵל שֶׁנֶּאֱמַר:
וַיִּקְרָא לוֹ אֵל וְכוּ'. כִּי עַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה, כְּבִיכּוֹל, אָנוּ
לוֹקְחִין לְעַצְמָנוּ הַכַּח מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אָנוּ מְבַטְלִין
גְּזוּרֹתָיו, נִמְצָא שֵׁשׁ לָנוּ הַכַּח, וְעַל כֵּן נִקְרָאִין יִשְׂרָאֵל
"אֵל" עַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה עַל שֵׁם הַכַּח כַּנִּי"ל. וְכֵמוֹ שֶׁנֶּאֱמַרוּ
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָה (ירושלמי תענית): לֹא אִישׁ אֵל וַיְכֻזַּב
- לֹא אִישׁ הוּא, שֶׁעָשָׂה דְבָרֵי אֵל כְּכֻזַּב. כִּי עַל-יְדֵי
הַתְּפִלָּה מְבַטְלִין גְּזוּרֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵזֵי יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִין
אֵל. וּמִשָּׁם מֵאִיר הַדְּבוּר, בְּבְחִינַת (תהלים קמה): וַיְגַבְּרָתָךְ
יַדְּבָרוּ; דְּהֵינּוּ עַל-יְדֵי הַכַּח וַיְגַבְּרָה, שְׁזֵה בְּחִינַת אֵל
עַל שֵׁם הַכַּח, מֵאִיר הַדְּבוּר עַל-יְדֵי הָאֱמֶת, כִּי הַתְּפִלָּה
הִיא רַק עַל-יְדֵי אֱמֶת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם): קָרוֹב ה' וְכוּ'
לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֱמֶת. אֱלֹקִים זֶה בְּחִינַת תוֹרָה,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שמות ד): וְאַתָּה תְּהִיָּה לוֹ לְאֱלֹקִים, וְתִרְגְּמוּ:

לְרַב. וְזוּהוּ: הוּא יְהִיָּה לָךְ לְפָנָה - שְׂבַחֲיַנַּת אֱלֹקִים,
 בְּחִינַת תּוֹרָה הוּא מְאִיר לְפָנָה, דְּהֵינּוּ לְהַדְבּוּר, כִּי
 הָרַב מוֹרָה דְּרַךְ יִשְׂרָאֵל לְתַלְמִידָיו בְּתוֹרָתוֹ, שְׂוִיָּה בְּחִינַת
 (יִרְמִיָּה טו): אִם תּוֹצִיא יָקָר מוֹזֵלֶל כְּפִי תִהְיֶה, וְהוּא בְּחִינַת
 אֱמֶת, בְּבַחֲיַנַּת (מְלָאכִי ב): תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיָּהוּ. ה'
 זֶה בְּחִינַת שְׂדוּכִים, בְּבַחֲיַנַּת (בְּרַאשִׁית כד): מִה' יֵצֵא הַדְּבָר,
 בְּחִינַת (מְשָׁלֵי יט): וּמִה' אִשָּׁה מִשְׁכָּלֶת. וְהוּא בְּחִינַת אֱמֶת,
 בְּבַחֲיַנַּת (בְּרַאשִׁית שם): אֲשֶׁר הִנְחֵנִי בְּדַרְךְ אֱמֶת. וְעַל-יְדֵי-
 זֶה נִשְׁלָם הַדְּבָר, כִּי עֲשָׂרָה קַבִּין שִׁיחָה יֵרְדוּ לְעוֹלָם,
 תִּשְׁעָה נְטִלוּ נָשִׁים, וְאַחַד כֹּל הָעוֹלָם כֹּל (כְּשֶׁאֲרוּ"ל קִידוּשֵׁין
 מט): וְכֹל זְמַן שֶׁאֵין הַתְּקַשְׁרוֹת, אֵין לְהַדְבּוּר שְׁלֵמוֹת,
 אֲבָל כְּשֶׁנִּתְקַשְׁרִין, נִתְּחַבְּרִים וְנִשְׁלָמִים חֲלָקֵי הַדְּבָר.
 נִמְצָא שְׁעַל-יְדֵי שְׁלֵשָׁה שִׁמּוֹת הַנ"ל שֶׁהֵם: אֵל אֱלֹקִים
 ה', שֶׁהֵם בְּחִינַת: תְּפִלָּה, תּוֹרָה, שְׂדוּכִים - נִשְׁלָם
 הַדְּבָר עַל-יְדֵי הָאֱמֶת, הֵינּוּ רְבוּעַ הַדְּבָר, שְׁנִשְׁלָם
 עַל יְדֵי הָאֱמֶת כַּנ"ל:

ה

וּשְׁלֵמוֹת הַדְּבָר הוּא בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, כִּי כֹל
 לְשׁוֹנוֹת הָעַמִּים הֵם חֲסֵרִים, וְאֵין לָהֶם

שְׁלֵמוֹת, כִּי נִקְרְאִין לְשׁוֹן עֲלָגִים (ישעיה לב), וְאִין שְׁלֵמוֹת
 רק לְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ. וְלְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ הוּא מְקֻשָּׁר לְשַׁבָּת,
 בְּבַחֲיִנַת (שם נח): וְדָבָר דְּדָבָר - שְׁלֵא יְהֵא דְבוּרָה שְׁלֵ שַׁבָּת
 כְּדְבוּרָה שְׁלֵ חַל (שבת קיג). בְּבַחֲיִנַת (במדבר ו): כֹּה תְבָרְכוּ
 - בְּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ (סוטה לח) שְׁבַלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ נִכְלָל בְּרָכָה
 וְקִדְשָׁה, כִּי הַלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מְקֻשָּׁר לְשַׁבָּת, שְׁנֵאמַר בּו
 בְּרָכָה וְקִדְשָׁה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (בראשית ב): וַיְבָרֶךְ וַיְקַדֵּשׁ
 וְכו'. וְעַל-כֵּן עַל-יַדֵּי שְׁלֵ שׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מְקֻשָּׁר לְשַׁבָּת,
 עַל-כֵּן עַל-יַדֵּי שְׁלֵמוֹת הַדְּבוּר שְׁהוּא בְּחִינַת לְשׁוֹן
 הַקֹּדֶשׁ, עַל-יַדֵּי-זֶה מִמְּשִׁיכִין הַשְּׂמֻחָה שְׁלֵ שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת
 יָמֵי הַחַל. כִּי יָמֵי הַחַל הֵם בְּחִינַת עֲצָבוֹת, וְאֶפְלוֹ
 הַמְּצוּזוֹת שְׁעוֹשִׁין בְּיָמֵי הַחַל הֵם בְּחִינַת עֲצָבוֹת, כִּי
 מְט"ט שְׁלֵטְנוּתָהּ בְּיָמֵי הַחַל (ת"ז תי"ח דף לג:), וּמְט"ט הוּא
 בְּחִינַת עֶבֶד, בְּחִינַת עֲצָבוֹת, אֲבָל שַׁבָּת הוּא בְּחִינַת
 בֵּן, וְאִז נִיחָא לְעֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְנִתְעוֹרַר שְׂמֻחָה,
 וְאִז נִתְרוֹמְמִין וְנִתְעַלִּין כָּל הַמְּצוּזוֹת שְׁלֵ שֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַחַל מִן הָעֲצָבוֹת, וְנִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם מְנוּחָה וְשְׂמֻחָה,
 בְּבַחֲיִנַת (בראשית ה): וַיֹּלֶד בֶּן וַיְקָרָא שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר, זֶה
 יִנְחַמְנוּ מִפְּעֻשָׁנוּ וּמִעֲצָבוֹן יְדֵינוּ, הִינוּ בְּחִינַת שַׁבָּת

וְשֶׁהִיא בְּחִינַת בֵּן, בְּחִינַת נַח, נִיחָא דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין
 (ע' תיקון ע' בסופו ובזוהר בראשית נח נט), וְשֶׁהוּא מְנַחֵם וּמְשַׁמַּח הַכּוֹל מִן
 הָעֲצָבוֹת, בְּחִינַת: זֶה יִנַּחֲמֵנוּ וְכוּ'. וְכַשְׁזוֹכִין לְבְּחִינַת
 לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וְשֶׁהוּא מְקַדֵּשׁ לְשַׁבָּת, אֲזִי מִמְּשִׁיכִין
 עַל יָדוֹ אֶת הַקֹּדֶשׁ וְהַשְׁמָחָה שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַחֵל, כִּי מַחְמַת שֶׁהַלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מְקַדֵּשׁ לְשַׁבָּת, עַל-
 כֵּן נִמְשָׁךְ עַל יָדוֹ הַשְׁמָחָה שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֵל.
 וְזֶה: אֵל אֱלֹקִים ה' דְּבַר (עם התבות) מְסַפֵּר שְׁמָחָה, כִּי
 עַל-יְדֵי שְׁלֵמוֹת הַדְּבָר, וְשֶׁהוּא לְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ, נִמְשָׁךְ
 שְׁמָחָה כַּנ"ל:

ו

וְעַל-יְדֵי-זֶה שֶׁמִּמְשִׁיכִין קֹדֶשׁ שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַחֵל, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּלָּה הָאֲחָדוּת
 הַפְּשׁוּטָה יְתִבְרָךְ. כִּי בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֵל הֵם פְּעֻלוֹת
 מְשִׁתְּנוֹת, שְׁבַכְל יוֹם נִבְרָא פְּעֻלָּה מְשֻׁנָּה, וְזֶה כְּנֶגֶד
 הַשְׁכָּל הָאֲנוּשִׁי, לְהַבִּין זֹאת בְּשִׁכְל הָאֲנוּשִׁי, שֶׁפְּעֻלוֹת
 מְשִׁתְּנוֹת יֵהְיוּ נִמְשָׁכִין מֵאֲחָד הַפְּשׁוּטָה יְתִבְרָךְ וְיִתְעַלָּה,
 כִּי בְּשִׁכְל הָאֲנוּשִׁי אֵי אֶפְשָׁר לְהַבִּין זֹאת. רַק עַל-

יְדֵי שַׁבַּת שְׂאֵנוּ זוֹכִין, שְׁנַתֵּן לָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִתְּנָה
 גְּדוּלָּה, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבָרְכָה (שבת י:):
 מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנָזֵי וְשַׁבַּת שְׂמָה, עַל־יְדֵי־
 זֶה נִתְגַּלָּה אַחְדוֹת הַפְּשׁוּט. כִּי שַׁבַּת מוֹרָה עַל אֲמוּנַת
 הַיַּחּוּד, שְׂאֵנוּ מְאֲמִינִים, שְׁכָל הַפְּעֻלוֹת מְשַׁתְּנוֹת
 נִמְשָׁכִין מֵאַחַד הַפְּשׁוּט יִתְבָּרֵךְ, שְׁפָרָא בְּלָם בְּשִׁשֶּׁת
 יָמֵי הַחַל וְשַׁבַּת בְּשַׁבַּת. נִמְצָא שְׁעַל יְדֵי שַׁבַּת נִתְגַּלָּה
 אַחְדוֹת הַפְּשׁוּט יִתְבָּרֵךְ. וְהַתְּגַלוֹת אַחְדוֹת הַפְּשׁוּט
 זֹאת הַבְּחִינָה יְקָרָה מְאֹד אֲפֹלוּ אֲפֹלוּ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ
 שְׂמַצִּינוּ: יְחִיד וְרַבִּים - הִלְכָה בְּרַבִּים (ברכות ט ולז), כִּי
 מִחֲמַת שְׁהֵם רַבִּים, שְׁכָל אֶחָד יֵשׁ בּוֹ יִדְעָה מִשְׁנָה,
 בְּחִינַת פְּעֻלוֹת מְשַׁתְּנוֹת, וּכְשֵׁהֶם מִסְּפִימִים יַחַד לְדַעַת
 אֶחָד, נִמְצָא בְּחִינַת פְּעֻלוֹת מְשַׁתְּנוֹת נַעֲשֶׂה בְּחִינַת
 אַחְדוֹת הַפְּשׁוּט, שְׁזֶה יְקָר מְאֹד בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל
 כֵּן הִלְכָה כְּמוֹתָם. וְגַם כִּדִּי שְׁלֵא לְהַרְבוֹת מַחְלָקַת
 בִּישְׂרָאֵל, כִּי אִם לֹא כֵּן, כָּל יְחִיד וְיְחִיד יֹאמֵר כְּדַעְתּוֹ
 וְאִין לְדַבֵּר סוּף, וְיִתְרַבּוּ מַחְלָקַת בִּישְׂרָאֵל (ע' ב"מ נט:),
 שְׂאִין זֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי רְצוֹנוֹ רַק בְּבְחִינַת אַחְדוֹת
 הַפְּשׁוּט, כִּי כְּשֶׁנִּתְגַּלָּה בְּחִינַת אַחְדוֹת הַפְּשׁוּט לְמַטָּה,

גם לְמַעַלָּה נִתְגַּלָּה אַחַדוֹת הַפְּשׁוּט יִתְבָּרֵךְ, בְּבַחֲיִינַת:
 אֶתְהֵא אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, וְמִי כְּעִמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד
 בְּאַרְיָן. שְׁעַל יְדֵי אַחַדוֹת שְׁנֵתְגַלָּה בְּיִשְׂרָאֵל לְמַטָּה,
 נִתְגַּלָּה אַחַדוֹתוֹ הַפְּשׁוּט יִתְבָּרֵךְ לְמַעַלָּה:

וְזֶה בְּחִינַת מַעֲשֵׂה דְרָבִי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל בְּתַנּוּר שֶׁל
 עֲכָנַאי (ב"מ מט), כִּי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר - הִלָּכָה כְּמוֹתוֹ
 בְּכָל מְקוֹם (שם), וְהָיָה רוֹצֵה לְהִרְאוֹת, שְׂזוּכָה לְשִׁלְמוֹת
 הַדְּבֹר, דִּהְיִינוּ שְׁלֵמוֹת רַבּוּעַ הַדְּבֹר, שְׂזוּכִין לְזֶה עַל-
 יְדֵי הַלְּכוֹת כַּנ"ל, וְעַל כֵּן אָמַר: חָרוֹב יוֹכִיחַ, אִמַּת הַמִּים
 יוֹכִיחַ, כְּתָלִי בֵּית הַמְּדַרְשׁ יוֹכִיחוּ, בֵּת קוֹל יוֹכִיחַ. כִּי
 אִלּוּ אַרְבָּעָה דְבָרִים הֵם בְּחִינַת רַבּוּעַ הַדְּבֹר, דִּהְיִינוּ
 אַרְבָּעָה חֻלְקֵי הַדְּבֹר הַנ"ל. כִּי הַצְּדִיקִים הֵם גְּבוּרֵי
 כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ, כַּמּוּבָא בַּזֶּהר הַקָּדוֹשׁ (לך לך דף צ), שֶׁהֵם
 עוֹשִׂים וּמְנַהֲיָגִים עִם הַדְּבֹר כְּרִצּוֹנָם, וְעַל-כֵּן רָצָה
 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר לְהִרְאוֹת, שְׂיֵשׁ לוֹ שְׁלֵמוֹת רַבּוּעַ הַדְּבֹר,
 וְעַל-כֵּן יָכוֹל לַעֲשׂוֹת עִם הַדְּבֹר כְּרִצּוֹנוֹ, דִּהְיִינוּ לְשִׁנּוֹת
 הַטַּבַּע כְּרִצּוֹנוֹ עַל-יְדֵי שְׁלֵמוֹת דְּבֹרוֹ, וְהִרְאָה זֹאת
 בְּאַרְבָּעָה דְבָרִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת רַבּוּעַ הַדְּבֹר:

חָרוֹב יוֹכִיחַ - זֶה בְּחִינַת הַדְּבוּר שֶׁל צְדָקָה, כִּי חָרוֹב
 הוּא בְּחִינַת צְדָקָה, כִּי חָרוֹב נוֹטֵעִין אוֹתוֹ רַק
 לְדוֹרוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בַּגְּמָרָא (תענית כג): אֲנָא עָלְמָא
 בְּחָרוּבָא אֲשַׁתְּכַח, כִּי הֵיכִי דִשְׁתִּילִי לִי אֲבָהָתִי, אֲנָא
 נָמִי שְׁתִּילִי לְבָנָאִי. נִמְצָא שֶׁהַחָרוֹב הוּא רַק לְדוֹרוֹת
 כְּמוֹ הַצְּדָקָה שֶׁהִיא לְדוֹרוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבִּי חִיָּא (שבח
 קנא ג): כִּי אָתָּא עֲנִיָּא אֶקְדָּם לֵיהּ רַפְתָּא, כִּי הֵיכִי דִלְקַדְמוּ
 לְבָנֵיהּ וְכוּ', גִּלְגַּל הוּא שְׁחוֹזֵר בְּעוֹלָם: אִמַּת הַמַּיִם -
 זֶה בְּחִינַת תְּשׁוּבָה, בְּבְחִינַת (איכה ב): שִׁפְכִי כַּמַּיִם לְבַיַּת
 נִבְח פְּנֵי ה':

כְּתִלֵי בֵית הַמְּדַרְשׁ - זֶה בְּחִינַת עֲשִׂירִים, שֶׁהֵם כְּתִל
 שֶׁהַכֹּל פּוֹנֵינן בּוֹ, כִּי אֲהַבִּי עֲשִׂיר רַבִּים (משלי יד),
 וְהַכֹּל פּוֹנֵים אֵל הָעֲשִׂירִים. וְזֶהוּ: כְּתִלֵי בֵית הַמְּדַרְשׁ,
 בְּחִינַת (תהלים לד): דִּרְשִׁי ה' לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב, דְּהֵינּוּ
 הַצְּדִיקִים דִּרְשִׁי ה', שֶׁכָּל טוֹב נִמְשָׁךְ מֵהֶם. אֲךָ
 צְדִיקִים מְהֵינִי זְכוּתֵיהוּ אֲעֲלֶמָא, אֲדִידָהוּ לָא (חולין פו),
 כִּי הַצְּדִיקִים בְּעֶצְמָן אֵינן לָהֶם כְּלוּם, רַק מִמְּשִׁיכִין
 כָּל טוֹב אֵל הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּם
 לְבָרְכָה עַל רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דְּוֹסָא (שם): כָּל הָעוֹלָם נִזּוֹן

בְּשִׁבִיל חֲנִינָא בְּנִי, וְחֲנִינָא בְּנֵי דֵי לֹא בְּקַב חָרוּבִין וְכוּ'.
 וְעַל כֵּן הָעֲשִׂירִים נִקְרְאִין כְּתָלֵי בֵּית הַמְּדֻרָשׁ, שֶׁהֵם
 כְּתֵל שֶׁהֵבֵל פּוֹנִין אֵלָיו עַל-יְדֵי עֲשִׂירוֹתָם, וְכֵל טוֹב
 שֵׁישׁ לָהֶם נִמְשָׁךְ לָהֶם מִבְּחִינַת בֵּית הַמְּדֻרָשׁ, הֵינּוּ
 בְּחִינַת: דּוֹרְשֵׁי ה' לֹא יִחָסְרוּ כֵּל טוֹב, שֶׁמָּהֶם נִמְשָׁךְ
 כֵּל הַהֲשָׁפָעוֹת כַּנ"ל: בַּת קוֹל – זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת, כִּי
 הַקוֹל יוֹצֵא מִשֵּׁת עֲזָקָאִין דְּקַנְהָ, בְּחִינַת מַלְכוּת, בְּחִינַת
 (מלכים"א י'): **שֵׁשׁ מַעְלֹת לַכֶּסֶא** (ע' זוהר נשא קכ"א: פנחס דף רל"ה ובתיקון כ"ב).

נִמְצָא שֶׁהָרֵאָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּאַרְבָּעָה דְּבָרִים אֵלָיו,
 שֵׁישׁ לֹא שָׁלְמוֹת רַבּוּעַ הַדְּבֹר, דְּהֵינּוּ בְּחִינַת אַרְבָּעָה
 חֲלָקֵי הַדְּבֹר הַנ"ל. אָבֵל אַף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִשְׁגִּיחוּ עַל
 זֶה, כִּי יַחֲיד וְרַבִּים – הִלָּכָה פְּרָבִים, כִּי זֶה יִקָּר בְּעֵינַי
 הַעִם יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֶה בְּחִינַת הַתְּגִלּוֹת אַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט
 מִבְּחִינַת פְּעֻלּוֹת מִשְׁתַּנּוֹת כַּנ"ל, שְׁזֶה בְּחִינַת שַׁבַּת
 כַּנ"ל. וְזֶהוּ שֶׁאָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: נִצְחוּנֵי בְּנֵי
 הֵינּוּ שֶׁבְּחִינַת בֵּן שְׁלֹהֶם נִצָּח, כִּי זֶה שְׁרָבִים מִסְּפִימִים
 לְדַעַת אֶחָד, זֶה בְּחִינַת שַׁבַּת, בְּחִינַת בֵּן כַּנ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת: עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה (תהלים ק). הֵינּוּ לְהַמְשִׁיךְ
 שִׂמְחָה לְבְּחִינַת עֲבָד, בְּחִינַת מִט"ט, בְּחִינַת שִׁשְׁת

ימי החל פנ"ל. וזהו: דעו כי ה' הוא אלקים, בחינת
 אחדות הפשוט, שכל השנויים הם אחד, שזה נתגלה
 על-ידי שנמשך השמחה של שבת לששת ימי החל,
 שהם בחינת עבד פנ"ל:

וזה בחינת חנכה. כי ימי חנכה הם ימי הודאה, שהוא
 בחינת שעשוע עולם הבא, בחינת הלכות, שעל-
 ידיה זוכין לשלמות הדבור, על-ידי התגלות האמת
 פנ"ל. וזהו בחינת השמן של נר חנכה, בבחינת (דברים לג):
 תמיה ואוריה לאיש חסידה; שעל ידי החסדים, דהינו
 בחינת הלכות, נתגלה אור האמת, בחינת: תמיה
 ואוריה. וזה בחינת השמן, שהוא בחינת אור האמת,
 בחינת (תהלים מג): ש"ח אורה ואמתה. וצריה לתנו סמוך
 לפתח (שבת כא:), בחינת: פתחי פיך (מיכה ז), הינו הדבור,
 כי האמת מאיר בהדבור פנ"ל, בבחינת (תהלים קיט): פתח
 דבריך יאיר; ואזי נמשך השמחה של שבת לששת
 ימי החל, על-ידי לשון הקדש, שהוא שלמות הדבור.
 וזה בחינת חנכה - חנו כ"ה, בחינת שבת, נוחא,
 שבו מקשר לשון הקדש שהוא בחינת: כה תברכו -
 בלשון הקדש פנ"ל. והשמחה של שבת מאיר לששת

ימי החל, שהם גם כן בחינת חנכה, בחינת חנוך, מט"ט, עבד, שש'לטנותה בימי החל, בבחינת: זה ינחמנו מ מעשינו ומעצבון ידינו; בחינת שמחה של שבת, שנמשך לששת ימי החל כנ"ל:

וזה: ויהי מקץ שנתים ימים. מקץ - הינו סוף, בחינת הלכות, שהם שעשוע עולם הבא שהוא בסוף. וזהו: שנתים ימים, כמאמר רבותינו זכרונם לברכה (חגיגה ה:): על האי בר בי רב דחד יומא שהיה מצטער, עד שדרש לו רבי יוחנן: ואותי יום יום ידרשון, שיום אחד בשנה חשוב שנה, וזהו: שנתים ימים, בחינת הימים שנה שבין לשנים על ידי למוד הלכות, בחינת יום יום ידרשון כנ"ל: (וגמר פרוש הפסוק על פי התורה הנ"ל לא זכינו לשמע)

ובשעה שהלב בצרה גם הראה בצרה. כי הראה היא קיום הגוף, כי הראה מקימת הלחה לבנה וממשכת הלחלוחית להגוף, כי הגוף יש לו תנועות שהם מיבשין הגוף, כי התנועות מיבשין, ועל כן עקר הקיום - על ידי הראה, שממשכת לחלוחית. וכשהלב בצרה, שאז הדמים עולין ושופין על

הַלֵּב, וְאַזֵּי הַלֵּב דּוֹפֵק בְּדַפְיָקוֹת גְּדוּלוֹת, אֲזֵי הִרְאָה מְנִשְׁבֶּת נְשִׁיבוֹת גְּדוּלוֹת, וְאַזֵּי נְתִיבֵשׁ הִרְאָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נְתִיבֵשׁ הַגּוֹף, חֵם וְשָׁלוֹם. וְשָׁמֶן הוּא רְפוּאָה לְהִרְאָה, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִין הָעוֹלָם, כִּי הַשָּׁמֶן מְלַחֵלֵחַ, הֵינּוּ בְּחִינַת הַשָּׁמֶן הַגִּ'ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת תַּקּוּן הַצָּרָה כַּגִּ'ל. וּבִתְחִלָּה כְּשֶׁהַצְּדִיק בְּצַעַר וּבְצָרָה, כְּמָה וְכְמָה נְשָׁמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה וְעוֹלָם הַבָּא מְקוֹנְנִין וּמְתַאֲבְלִין עַל צַעְרוֹ, וְגַם הַשְּׂכִינָה מְקוֹנְנֶת, כִּי אֲפֹלֵוּ עַל דָּמִים שֶׁל רְשָׁעִים הַשְּׂכִינָה מְקוֹנְנֶת, קַל וְחֹמֶר עַל דָּמֵן שֶׁל צְדִיקִים, כְּמוֹ שְׂאוּמְרוֹ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (סנהדרין מו); אֲבָל כְּשֶׁזּוֹכָה לְרְפוּאָה, אֲזֵי מִתְנַחֲמִין בָּלָם, וְנִמְשָׁךְ שְׂמֻחָה לְבָלָם, בְּבְחִינַת (ישעיה נד): וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַשְׁלֵם נַחֲמִים לוֹ וְלֵאבְלָיו, שֶׁעַל יְדֵי רְפוּאָתוֹ נִמְשָׁךְ נַחֲמָה לְכָל הָאֲבָלִים הַגִּ'ל, הֵינּוּ שְׂמֻחָה כַּגִּ'ל:

וְדַע, שְׂמֻזְמוֹר לְתוֹדָה הוּא מְסַגֵּל לְמַקְשָׁה לֵילֵד, דְּהֵינּוּ לֹאמַר אוֹתוֹ. כִּי מְזֻמּוֹר לְתוֹדָה - רְאִישֵׁי תְבוֹת מַלְ, בְּחִינַת ע' קָלִין שֶׁל הַיּוֹלָדוֹת שֶׁצּוֹעֵקֶת קָדָם הַלָּדָה, כְּמוֹבָא. וַיֵּשׁ בְּמְזֻמּוֹר זֶה קַס"ח אוֹתִיּוֹת. קַס"ח הוּא חֶסֶד בְּא"ת ב"ש, שֶׁעַל יְדֵי הַחֶסֶד, בְּחִינַת הַלְכּוֹת,

ההולָדָה בְּנֶקֶל כַּנֶּ"ל. וַיֵּשׁ מִ"ג תִּבּוֹת בְּזֶה הַמְזֻמּוֹר, כִּי
 קָשׁוּי לַיֵּלֶד הוּא עַל-יְדֵי שְׂיִשׁ קְלָפָה שֶׁהִיא אוֹמֶרֶת:
 גִּזְרוּ, גַּם לִי גַם לָךְ לֹא וְכוּ' (מלכים-א ג'), כִּי אֵינּוּ רוֹצֶה שְׂיִצֵּא
 לְאוֹיֵר הָעוֹלָם, וּכְנֻגָד זֶה יֵשׁ מִ"ג תִּבּוֹת בְּזֶה הַמְזֻמּוֹר
 כְּנֻגָד בְּחִינַת גַּם הַנֶּ"ל, כִּי הַמְזֻמּוֹר הַזֶּה הוּא סֶגְלָה
 לְמִקְשָׁה לַיֵּלֶד כַּנֶּ"ל:

לקוטי תפלות חלק ב' תפלה ב'

"טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ. אֲבָרְכָה
 אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהַלֵּלְתוּ בְּפִי. אוֹדָה
 יְהוָה בְּכָל לֵבָב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה. יִמְלֵא כִּי תְהַלֵּלְתֶּךָ
 כָּל הַיּוֹם תִּפְאֶרְתֶּךָ. תְּהַלֵּל יְהוָה יוֹדֵבֵר כִּי וַיְבָרֶךְ כָּל
 בְּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְאַנְחֵנוּ נְבָרֶךְ יְהוָה מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:"

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, מְלֵא טוֹב, זַכְנוּ לְהוֹדוֹת לָךְ סֵלָה.
 עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְזַכְנוּ לְטוֹב הָאֱמֶתִי לְשַׁעֲשׂוּעַ
 עוֹלָם הֵבֵא שְׂהוּא הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ.
 וְאַזְכֶּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לֹמֵר בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבְּחוֹת הַרְבֵּה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לְהוֹדוֹת לָךְ

וְלִבְרַכָּהּ עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת וְהַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת,
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל נִסֶּיךָ שְׂבַכְּל
 יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גִּבּוֹרֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבַכְּל עֵת, עָרַב
 וּבִקֵּר וְצָהָרִים "בְּמַה אֶקְדֶּם יְהוָה אִפְּךָ לֵאלֹהֵי מְרוֹם",
 מִי יִפְאָר, מִי יַחְדָּר, מִי יַחֲלֵל, מִי יִמְלֵל, מִי יִשְׁבַּח, מִי
 יִסְפָּר אַחַת מִנֵּי אֵלֶיךָ אֵלֶפֶי אֵלֶפֶים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים
 הַטּוֹבוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ.
 לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל אֵילֵי גִבּוֹרֹת לְבָאֵר נִקְדָּה אַחַת כְּטַפָּה מִן
 הַיָּם, מִכָּל רַבּוֹי הַטּוֹבוֹת וְהַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת גְּדוּלוֹת
 וְנוֹרָאוֹת שְׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
 בְּפִרְטִיּוֹת, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִכָּל הַטּוֹמְאוֹת וּמִכָּל
 הַזְּהָמוֹת, וְקִרְבַּתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 וְהַכְּנֻסֶתָּנוּ בְּקִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל. וְאַתָּה עוֹשֶׂה פְּעֻלוֹת
 גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת
 בְּאֶפֶן שְׁנֹזֶכָה לְהִתְקַרֵּב לְעַבְדֶּךָ, כִּדִּי לְחַיּוֹתָנוּ כִּיּוֹם
 הַזֶּה, לְמַעַן נִזְכָּה לְחַיִּים אֱמֵתִיּוֹם, לְחַיִּים נְצַחִיּוֹם, כִּי
 חֲסִדֶּךָ גְּדוֹל עָלֵינוּ וְהַצִּלָּתְךָ נִפְשָׁנוּ מִשְׂאוֹל תַּחַתְיָהּ. כִּי
 לוֹיֵא יְהוָה עֲזָרְתָה לָּנוּ כַּמַּעַט שְׂכָנָה דוֹמָה נִפְשָׁנוּ,
 מַה נֹּאמֵר מַה גְּדַבֵּר, מַה נֹּאמֵר מַה גְּדַבֵּר, מַה נֹּשִׁיב

לַיהוָה כָּל תְּגִמּוּלוֹהֵי עָלֵינוּ, אֵלֹהֵי פִינוּ מִלֵּא שִׁירָה בָּיָם,
 וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה בְּהַמּוֹן גָּלִיו, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שְׂבַח בְּמִרְחֵבֵי
 רְקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וּבִירַח, וַיְדִינוּ פְרוּשׁוֹת
 בְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרָגְלֵנוּ קִלּוֹת כְּאֵילּוֹת, אִין אָנוּ מִסְּפִיקִים
 לַיהוּדוֹת לָךְ וְלִשְׂבַחְךָ וְלִפְאָרְךָ וְלִבְרַךְךָ וְלִקְדוּשְׁךָ אֶת
 שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ, עַל אַחַת מֵאַלְפֵיךָ, אֶלְפֵי אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי
 רַבּוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת נַפְסִים וְנַפְלְאוֹת שְׁעָשִׂיתָ עִם
 אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ, עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטֵינֵינוּ. לֹא
 כִּזְדוּנֵי וּכְרוּעַ מֵעַלְלֵי גַמְלָתְנִי, כִּי אִם כְּחֶסֶדְךָ לְבַד,
 כְּחֶסֶדְךָ הַחַיִּיתְנִי, וְחַשְׁבֶּת מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתִי,
 וְקִרְבָּתְנִי מִלְּפָנֶיךָ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. וְנִמָּה יוֹסִיף
 עוֹד עֲבֹדְךָ לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי,
 וְאַתָּה אֶת עֲבֹדְךָ יְדַעַת:

וְהִנְנִי מוֹדָה עַל הָעֵבֶר וְצוּעֶק עַל לְהַבֵּא, מִלֵּא רַחֲמִים,
 הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת שְׂגֻמָּלָנִי כָּל טוֹב,
 וְהַכְּנִסְתָּנִי בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשִׂיתָנִי גוֹי. וְתַקְטֵן
 עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ וְהוֹסֵפֶת עָלַי חֶסֶד וְטוֹב, טוֹבָה כְּפוּלָה
 וּמְכַפֶּלֶת, וְקִרְבָּתְנִי מִלְּפָנֶיךָ לְהַצְדִּיקִים וּכְשָׂרִים וִירָאִים
 הָאֲמֵתִיִּים, מִלֵּא רַחֲמִים, מִלֵּא טוֹב, כְּאֲשֶׁר הַחִלּוֹת

לְהִרְאוֹת חֶסְדֶיךָ עָלַי לְקַרְבְּנִי וְלִהְיוֹדִיעַנִי וְלִהְטָעִימְנִי
 מִזִּיו נַעַם עֲרֵבוֹת יְדִידוֹת נְעִימוֹת מְתִיקוֹת קְדוֹשׁוֹת
 הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֱמֶתִיִּים, כִּן יִהְיוּ נָא וַיִּכְמְרוּ נָא
 הַמִּזֵּן מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ עָלַי, וְתַרְחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעַנִי מֵעַתָּה,
 וְתוֹכְנֵנִי לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וְלַקְּיִים אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד
 תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ וְגָלוּ לָנוּ הַצְּדִיקִים
 הָאֱמֶתִיִּים.

וְתַמְהֵר וְתַחֲיֵשׁ לְגֵאֲלָנִי וְלִהְיוֹצִיאֵנִי מִכָּל הַצָּרוֹת
 וְהָרְעוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹנִי. "יְהוָה מָה רַבּוּ צָרֵי
 רַבִּים קָמִים עָלַי, רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתְךָ
 לֹא בֵאלֹהִים סֶלָה, וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בְּעַדִּי כְבוֹדִי וּמְרִים
 רֵאשִׁי". צָרוֹת רַבּוֹת סְבִיבוֹנִי, קָרָאנוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
 "בַּצָּר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל אֱלֹהֵי אֲשׁוּעַ. יִשְׁמַע מִהֵיכַל
 קוֹלִי וְיִשְׁוַעֲתִי לְפָנָיו תָּבֵא בְּאֲזָנָיו. מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי
 יְהוָה עָנְנִי בַמְּרַחֵב יָהּ. קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֵל יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי
 מִבְּטֵן שְׂאוֹל שְׁוַעֲתִי שְׁמַעַת קוֹלִי. וְתִשְׁלִיכֵנִי מִצוֹלָה
 בְּלִבֵּב יָמִים וְנָהָר יִסּוּבְבֵנִי כָּל מוֹשְׁבָרֶיךָ וְגִלְיָה עָלַי
 עָבְרוּ. וְאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אֵךְ אוֹסִיף
 לְהַבִּיט אֵל הֵיכַל קְדוֹשְׁךָ. אֲפַפּוֹנֵי מַיִם עַד נִפְשׁ תְּהוֹם

יסבבני סוף חבוש לראשי. לקצבי הרים ירדתי
 הארץ בריחה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה
 אליה. בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבא
 אליה תפלתי אל היכל קדשה. משמרים הבלי שוא
 חסדם יעזבו. ואני בקול תודה אובחה לה אשר נדרתי
 אשלמה ישועתה ליהוה:

ובכן תזכני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים שאזכה
 לעמוד הלכות בכל יום ויום חק ולא יעבר כל ימי
 חיי, ולא יעבר אצלי יום אחד בלי למוד הלכות, עד
 שאזכה על ידי ההלכות לשעשוע עולם הבא לדעת
 ולהכיר אותך תתברך לנצח, ותעזרני שאזכה לברר
 פסק ההלכה באמת, ותהיה עמי תמיד, ותמשיך
 עלי חסד חנם חסדי דוד הנאמנים. ואזכה לאסוקי
 שמעתתא אליבא דהלכתא, עד שאזכה מהרה לידע
 כל ההלכות של כל מצות התורה על בוריין ואמתתן,
 ולחדש בהם חדושין אמתיים ותשפיע עלי דעת שלם
 דקדשה, עד שאזכה לדעת ולהכיר אותך באמת
 ולהיות סמוך וקרוב אליך ולהודות לך ולברכה תמיד,
 ולהתדבק אליך באמת בעולם הזה ובעולם הבא

מעתה ועד עולם. ותצילני מכל צרה וצוקה, כי אתה
 יודע צרות לבבי הרבים והכבדים מאד, עד "אשר
 כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל". כי צר לי מאד אבי שפִּשְׁמִים, כי רע
 וּמַר, כי נָגַע עַד הַנֶּפֶשׁ, ואין לי שום אֶח וְרַע לְפָרֵשׁ
 לְפָנָיו שִׁיחָתִי הַכְּבֹדָה וְהַמְרָה מְאֹד מְאֹד, ואני נושא
 אֲבָנִים קָשִׁים עַל לְבָבִי. עָלֵי לְבָבִי דָוִי, כי רק לְבָבִי יוֹדֵעַ
 מֵרַת נַפְשִׁי, הַמְרָה מֵרֹאשׁ וְלַעֲנָה, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי
 יִסְפָּר. וְכָל הַדָּמִים שֶׁבְּאֲבָרֵי בְּלֹם מֵתִכְנָסִים אֶל הַלֵּב
 וּמְכַבִּידִים עַל הַלֵּב מְאֹד, וְכָל אֲבָרֵי וְעוֹרְקֵי וְגִידֵי עִם
 כָּל הַדָּמִים שֶׁבָּהֶם, בְּלֹם מְבַקְשִׁים וּמְחַפְּשִׁים עֲצָה
 וְתַחְבוּלָה, אֵיךְ לְהַמְלִיט וְאֵיךְ לְהַנְצִיל מִנִּי שַׁחַת, מִדִּין
 הַקִּשָּׁה שֶׁל גֵּיהֶנָם וּמִדִּין הַקִּשָּׁה שֶׁל הָעֵתִיד, וְאֵיךְ
 לְהַנְצִיל מִכָּל הַחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמִכָּל הַפְּגָמִים
 וּמִכָּל הַהִרְפָּתָקָאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם. הֵן תּוֹחַלְתִּי
 נִכְזָבָה, לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי, מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אֶפְעַל, וּמֵאִין
 אֲבַקֵּשׁ תְּרוּפָה לְמִכְתִּי הָאֲנוּשָׁה. יְהוָה אֱלֹהִים אֶתְּהַ
 יִדְעֵתָ. חוּם וְחֵמַל עָלַי, חוּם וְרַחֵם עַל מַעַט דְּמַעַט
 בְּלִטָּתִי הַנִּשְׁאָרָת, וְהוֹפִיעָה עָלַי מִמְּעוֹן קְדוּשָׁתְךָ יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים, וְהַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְרַעוֹת, כִּי

אין לי על מי להשען כי אם עליך לְבַד אָבִי שֶׁבַשְׁמַיִם.
 "אתה סתר לי, מצר תצרני רני רני פֶּלֶט תִּסּוּבְבִנִי סָלָה".
 הוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזֹרֵנִי וְזַכֵּנִי, שִׁישׁוּבוּ הַדָּמִים הַשּׁוֹמְפִין עַל
 לְבִי, וַיִּחְזְרוּ לַיְיָ כְּסֹדֵר תְּנוּעָה מְסֻדָּרֶת. וְתַעֲשֶׂה
 עִמִּי חֲסָדִים רַבִּים תָּמִיד בְּכָל עֵת, וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי
 וְתַצִּילֵנִי תָּמִיד מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְתִזְכֵּנִי לְהוֹדוֹת לְךָ
 תָּמִיד עַל כָּל הַחֲסָדִים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי וְאֲשֶׁר אֵתָּה
 עֲתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי:

וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲזֹרֵנוּ שְׁנוּכָה
 לְהִיּוֹת תּוֹמְכֵי אוֹרֵייתָא. שְׁנוּכָה לְהַחְזִיק
 אֶת הַלּוֹמְדֵי תוֹרָה הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוּדַת יְהוָה
 בְּאַמֶּת, לְתוֹמְכֵם וּלְסַעְדֵם וּלְהַחְזִיקֵם וּלְהַסְפִּיק לָהֶם כָּל
 מַה שְׁיַחֲסֵר לָהֶם בְּכָבוֹד גָּדוֹל, וְלַעֲשׂוֹת כָּל צָרְכֵיהֶם
 וְכָל צָרְכֵי בְנֵיהֶם וּבֵיתָם, בְּאִפְּן שְׂיִזְכּוּ לַעֲסֹק בַּתּוֹרָתְךָ
 וּבַעֲבוּדַתְךָ בְּהַרְחֵבַת הַלֵּב בְּלִי בַטּוֹל וּבְלָבוּל כְּלָל,
 לְמַעַן יוֹכְלוּ לְהוֹלִיד וּלְחַדֵּשׁ הַלְכוּת וְחַדוֹשִׁין אֱמֶתִיִּים
 בַּתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וְתַשְׁפִּיעַ חֶסֶד גָּדוֹל עַל-יַדֶּי-זֶה,
 וַיְמַשֵּׁךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה
 וּפְרִנָּסָה טוֹבָה וְעֲשִׂירוֹת גָּדוֹל דְּקַדְשָׁה וְרַחֲמִים וְחַיִּים

וְשָׁלוֹם וְכֹל טוֹב. וְתַמְלִיא פְּגִימַת הַלְּבָנָה, וַיִּקְיָם מִקְרָא
שְׁפָתֹתָי, "וְהָיָה אֹזֶר הַלְּבָנָה כְּאֹזֶר הַחֲמָה":

וְתַחֲנוּם וְתַחֲמִיל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל
הַמִּשְׁבֵּר מֵעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַצִּילֵם מִכָּל צַעַר
וְנֹזֶק, וְתַרְחֵם עַל צַעְרָם הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵד כַּאֲשֶׁר נִגְלָה
לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל. וְתַחֲנוּם עֲלֵיהֶם וְתַעֲזָרֵם וְתוֹשִׁיעֵם
בְּחַמְלַתְךָ הַנּוֹרָאָה וּבְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים, שְׂיִזְכוּ כָּלֵם
לְהוֹלִיד בְּנִקְלָ בְּלֵי שׁוֹם קִשׁוּי הוֹלְדָה כְּלָל. מִלֵּא רַחֲמִים,
חֲמִיל עֲלֵיהֶם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ צַעְרָם וּמַכְאוּבָם הַקָּשָׁה,
חֲמִיל עֲלֵיהֶם לְמַעַנְךָ וְהַצִּילֵם מִכָּל צַעַר וְנֹזֶק, וּמִכָּל מִינֵי
עֵיז וְרָעָה, וּמִכָּל מִינֵי קַלְפוֹת וְסַטְרִין אַחֲרֵינִין הַמְּעַכְבִּים
אֶת הַהוֹלְדָה, וְחַפְצִים חַם וְשָׁלוֹם מֵה שְׁחַפְצִים. אָנָּה
יְהוָה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּצִּילֵם וְתַשְׁמְרֵם מִכָּל רָע,
וַיִּזְכוּ כָּלֵם לְהוֹלִיד בְּמַהֲרָה, בְּנִקְלָ, בְּלֵי שׁוֹם קִשׁוּי
הוֹלְדָה כְּלָל, וְתוֹצִיא הַוֹלֵד לְשָׁלוֹם בְּלֵי פְּגַע. וַיִּזְכוּ
כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְגִדּוֹל בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם לְאֶרֶץ יָמִים
וְשָׁנִים לְעַבּוֹדְתְךָ וּלְיִרְאֵתְךָ, וְלֹא תִפִּיל אִשָּׁה פְּרִי
בְטַמְנָה, וַיִּתְרַבוּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד
וְלֹא יִסָּפֵר מְרֹב:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָאֱמֵתִים,
 וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶת
 הָאֱמֵת, וַיֵּאִיר הָאֱמֵת בְּהַדְבּוֹר וַיִּשְׁלִים אֶת הַדְּבּוֹר
 הַקְּדוֹשׁ, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ שְׁלֵא יֵצֵא שׁוֹם דְּבַר שְׁקֵר
 מִפִּינוּ כִּלְל אֶפְלוֹ בְּטַעוֹת, רַק כֹּל דְּבוּרֵינוּ יִהְיוּ דְבוּרֵי
 אֱמֵת תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וְתִזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶת שְׁלֵשָׁה
 קוֹנֵי הָאֱמֵת שְׁהֵם, תְּפִלָּה, וְתוֹרָה, וְשִׁדּוּכִים הַגּוֹנִים.
 וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנֹזְכָה לְהַתְּפִיל לְפָנֶיךָ
 בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ, וְתִהְיֶה תְּפִלָּתְנוּ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֱמֵת. וְתִהְיֶה עִמָּנוּ תָּמִיד, וְתוֹשִׁיעֵנוּ
 שְׁנֹזְכָה לְהוֹצִיא כֹּל דְּבָרֵי הַתְּפִלוֹת וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת
 מִפִּינוּ בְּאֱמֵת לְאֱמֵתוֹ, בְּלֵי שׁוֹם פְּנִיּוֹת וּבְלְבוֹלִים וּבְלֵי
 שׁוֹם מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת כִּלְל, רַק כֹּל דְּבָרֵי תְּפִלָּתְנוּ יִהְיוּ
 בְּאֱמֵת לְאֱמֵתוֹ, בְּאֱמֵת זָךְ וְצַח, בְּאֱמֵת שְׂאֵתָה חֲפִין
 בּוֹ, עַד אֲשֶׁר תִּשְׁמַע תְּפִלָּתְנוּ תָּמִיד, כִּי אֵתָה חֲפִין
 בְּאֱמֵת לְבַד כְּמוֹ שְׂפָתוֹב, קְרוֹב יְהוָה לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֱמֵת. וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי תְּפִלָּתְנוּ לְנַהַג
 הָעוֹלָם בְּרִצּוֹנְנוּ וּלְבַטֵּל כֹּל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת, שְׁנַגְּזֵרוּ
 עָלֵינוּ חֵם וְשָׁלוֹם, בֵּין שֶׁהוּא קֶדֶם גְּזֵר־דִּין וּבֵין שֶׁהוּא

לְאַחַר גְּזֵר־דִּין. וְתַמְסֵךְ כַּחֲךָ וּגְבוּרַתְךָ בְּיַדֵּינוּ, שְׂיִהְיֶה
 לָנוּ כָּל הַכַּח וְהַגְּבוּרָה שֶׁלְּךָ לְשָׁנֹת הַטֹּבֵעַ וְלַנְּהִיג כָּל
 הָעוֹלָם, וַיִּקְרָא בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל מִקְרָא שְׂפָתוֹב, וַיִּקְרָא
 לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שְׂיִהְיֶה יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים בְּשֵׁם אֵל,
 שְׂיִהְיֶה לָּהֶם כַּח אֱלֹהֵי לַנְּהִיג כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּרִצוֹנָם
 הַקְּדוֹשׁ:

וּתְזַכְּנוּ לְעַמְּךָ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד לְשִׁמְחָה בְּאַמֶּת,
 וְתִתֵּן לָנוּ רַב הַגּוֹן וְאַמֶּת שְׂנֵזֶכֶה לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ
 דְּרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְגִדַע אֶת הַדְּרֶךְ אֲשֶׁר נִלְךָ בָּהּ וְאֶת
 הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, וַיִּזְלִיכֵנוּ
 בְּדֶרֶךְ הָאַמֶּת תָּמִיד כְּרִצוֹנָךְ הַטוֹב.

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִזְמִין לְבַנֵּינוּ
 וְלְבָנוֹתֵינוּ זְוֹגָם הַהִגּוֹן לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וְלֹא
 יִתְחַלְּפוּ הַזְּוֹגִים חֲלִילָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ, רַק כָּל אֶחָד יִזְכֶּה
 לְמִצְאָה זְוֹגוֹ הַהִגּוֹן לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, (וּבְכֹרֵט לְפָלְטֵי בֶן פְּלֹטֵי),
 וְתִנְחַנוּ בְּדֶרֶךְ הָאַמֶּת תָּמִיד, וְנִזְכֶּה לְעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים
 טוֹבִים וְהַגּוֹנִים בְּאַמֶּת כְּרִצוֹנָךְ הַטוֹב, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב,
 "וּמִיְהוָה אִשָּׁה מִשְׂכָּלֶת".

מִלֵּא רַחֲמִים, מֵלֵא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים עַד שְׁנוּזָה
 שְׂיֵאִירוּ שְׁלֹשָׁה קוֹי הָאֵמֶת בְּהַדְבּוֹר, וַיִּשְׁלִימוּ
 אֶת הַדְּבַר הַקְּדוֹשׁ, אֶת כָּל אַרְבָּעָה חֳלָקֵי הַדְּבַר.
 וּתְזַכְּנוּ לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה תָּמִיד, עַד שְׁנוּזָה לְדְבַר שֶׁל
 צַדִּיקָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב, אֲנִי יְהוָה הַמְדַבֵּר בְּצַדִּיקָה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ רַחֲמִים וְתִבְטֵל מֵאֲתָנוּ כָּל
 הָאֲכֻזָּרוֹת שֶׁבְּלִבֵּנוּ, וְנִזְכֶּה לְצֵאת מִגֶּדֶר בְּהִמָּה לְגֶדֶר
 אָדָם שְׂיֵשׁ לוֹ רַחֲמָנוֹת, וְנִזְכֶּה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת תָּמִיד
 בְּרַחֲמָנוֹת אֱמֶתִי, וְלְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה תָּמִיד לְעַנְיִים
 הַגּוֹנִים כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, עַד שְׁנוּזָה לְהִשְׁלִים הַדְּבַר
 שֶׁל צַדִּיקָה כְּמוֹ שְׂפָתוֹב, "טוֹב אִישׁ חוֹזֵן וּמִלּוֹה יִכְלֹל
 דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט":

וּתְזַכְּנוּ לְדְבַר שֶׁל תְּשׁוּבָה, וְתַעְזְרֵנוּ לְדַבֵּר דְּבוּרִים
 הַרְבֵּה שֶׁל תְּשׁוּבָה לְפָנֶיךָ, וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִקְרָא
 שְׂפָתוֹב, "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵל יְהוָה". וְתִשְׁלַח
 לָנוּ דְבוּרִים הַגּוֹנִים וְרִצּוּיִים לְתוֹךְ פִּינוּ, עַד שְׁנוּזָה
 לְעוֹרֵר לְבָבֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וְלִשְׁפֹךְ לִבֵּנוּ כַּמִּים נוֹכַח
 פָּנֶיךָ יְהוָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב, "שִׁפְכֵי כַּמִּים לְבִי נוֹכַח פָּנֵי
 יְהוָה":

רבונו של עולם, זכני לתשובה שלמה לפניך. רבונו
 של עולם, זכני לדבור כזה שיעורר לבי באמת,
 עד שאזכה לשוב אליך מהרה באמת ובלבב שלם.
 זכני זכני, רחמי רחמי, חניני חניני, החזירני בתשובה
 שלמה לפניך, השיבני ואשובה כי אתה אלהי, תן
 לי תקנה ולא אובד, תן לי רוח והצלחה אמתיית, רוח
 והצלחה נצחית, תן לי דבור של תשובה אמתיית,
 חוס וחמל עלי למען שמה, למענה עשה ולא למעני,
 ראה עמידתי דל ורק וחסר, פגום ומקלקל ונשחת
 מאד, מבלבל ומטרף מאד. הצל ספינה המטרפת בים
 באין עזר וסומך, הצל נרדף מפני רוצחים ואורבים
 ולסטים ואויבים ושנאים קשים ומרים ואכזריים
 שאין דוגמתם בעולם. הצילני נא ברחמיך הרבים,
 הושיעני נא אבי אב הרחמן, הצליחני נא הצלחה
 האמתיית הצלחה הנצחית, שאזכה מעתה להצליח
 בזה העולם הצלחה הנצחית, שאזכה להרויח רוח
 האמת, מה שאפשר להרויח בזה העולם בלי שעור
 וערף ומספר, עזרני להיות כרצונה הטוב באמת
 מעתה ועד עולם:

וְזַכְנוּ לְהַשְׁלִים הַדְּבוּר שֶׁל עֲשִׂירִים קְרוֹבִים לַמַּלְכוּת,
וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגְן עַל כָּל הַקְּרוֹבִים לַמַּלְכוּת
וְשָׂרִים וְיוֹעֲצִים, הָעוֹמְדִים בְּשִׁבִיל יְשׁוּעַת וְהַצִּלַּת
יִשְׂרָאֵל בְּאַמֶּת, וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם דְּבַרֵי חַן בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם,
וְיִמְצְאוּ חַן בְּעֵינֵי הַקַּיִסָּרִים וְהַמַּלְכִים וְהַשָּׂרִים
וְהַיּוֹעֲצִים, וְיִבְטְלוּ מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ. וְתִתֵּן לָהֶם
חַן וְשִׂכָּל טוֹב, בְּאַפְן שְׂיִזְכוּ לְבִטּוֹל כָּל הַגְּזֵרוֹת קְשׁוֹת
וְרַעוֹת, וְלַפְעַל גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּהּ, וְיִהְפְּכוּ
לֵב הַקַּיִסָּרִים וְהַמַּלְכִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה. כִּי אַתָּה
לְבַד יוֹדֵעַ אֲפֹן מַעֲמַד וּמַצָּב עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל כָּעֵת, אֲשֶׁר
רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד, "עַל עַמָּה יַעֲרִימוּ סוּד
וְיִתְיַעֲצוּ עַל צְפוּנֶיהָ", וְלֹא אֶחָד בְּלָבַד עוֹמֵד עָלֵינוּ,
כִּי אִם רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ וְחוֹשְׁבִים מִחֲשָׁבוֹת בְּכָל־
עֵת, אִיךָ לְהַרַע לְיִשְׂרָאֵל חֵם וְשָׁלוֹם, וְאִין לָנוּ עַל מִי
לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, כִּי אַתָּה הָיִיתָ
עִמָּנוּ מֵעוֹלָם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. חֲמַל עָלֵינוּ גַם עִתָּהּ
בְּדוֹר הָעֲנִי הַזֶּה בְּעוֹקְבָא דְמִשְׁיחָא, כִּי אִין מִי יַעֲמֵד
בְּעֵדְנוּ, שְׂמָהּ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעֵת צָרָה, וְתִהְפֹּךְ לֵב
הַקַּיִסָּרִים וְהַמַּלְכִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה כִּי הִפֵּל

בְּיָדְךָ לְבַד, כְּמוֹ שְׂכֵת־טוֹב לֵב מְלָכִים וְשָׂרִים בְּיַד יְהוָה.
וּבְתִיב, פִּלְגֵי מַיִם לֵב מוֹלֵךְ בְּיַד יְהוָה עַל כֵּל אֲשֶׁר
יַחֲפִיץ יִטְנֶנּוּ:

וְזַכְּנוּ לְהַשְׁלִים הַדְּבֹר שֶׁל מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה, וְתָבִיא
לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְיִמְלֹךְ
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְנִזְכֶּה לְשִׂמְעַ דְּבוּרֵי הַקְּדוּשִׁים
וְהַטְּהוּרִים וְהַנּוֹרָאִים מִפִּי הַקְּדוֹשׁ.

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזַכְּנוּ שִׂיאִיר הָאֱמֶת בְּרַבּוּעַ
הַדְּבֹר, בְּאַרְבָּעָה חֳלָקֵי הַדְּבֹר, עַד שְׁנֵיזְכָּה
לְדְבֹר שְׁלָם דְּקַדְשָׁה בְּאֱמֶת. וְנִזְכֶּה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן
הַקְּדוֹשׁ הַמְּקֻשָּׁר לְשַׁבָּת, לְדְבֹר אֱמֶת שְׁכָלוֹל בּוֹ בְּרָכָה
וְקַדְשָׁה. וְתַבְטִיל וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁבֵּר "לְשׁוֹן עֲלָגִים" שֶׁהוּא
לְשׁוֹנוֹת הָעֵפֹ"ם, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׁלִיטָה וְאַחִיזָה
בְּעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִלְמְדוּ לְשׁוֹנָם כָּלֵל. רַק נִזְכֶּה אֲנַחְנוּ
וְכֹל עַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל לְדְבֹר הַשְׁלָם בְּאֱמֶת שֶׁהוּא שְׁלִמּוֹת
לְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ, עַד שְׁנֵיזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדוֹשָׁה וְהַשְׁמַחָה
שֶׁל שַׁבָּת לְשִׁשְׁתַּיִם יְמֵי הַחֹל, וְנִזְכֶּה לְשִׂמְחַ תָּמִיד גַּם
בְּיָמֵי הַחֹל לְשִׂמְחָה וְלַעֲבוּדָתָךְ:

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתוֹפְנֵנוּ לְקַבֵּל שַׁבַּת בְּקִדְשָׁהּ
 גְּדוֹלָהּ וּבְחֶדְוָה רַבָּה וְעֲצוּמָהּ וּבְשִׂמְחָהּ
 גְּדוֹלָהּ וּבְלֵב טוֹב, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ בְּשַׁבַּת קִדְשׁ
 שׁוֹם דְּאָגָה וְעֲצָבוֹת, וְלֹא שׁוֹם צַעַר, וְתַסִּיר מִמֶּנּוּ יָגוֹן
 וְאַנְחָה. בְּרַצוֹנָךְ הַנִּח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תִּהְיֶה
 צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְשִׂמְחָה מְאֹד
 בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת בְּשִׂמְחָה אֱמֵתִיית, בְּגִילָה בְּרַנָּה
 בְּדִיצָה בְּחֶדְוָה רַבָּה בְּרַצוֹנָךְ הַטוֹב. וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹפְנֵנוּ
 לְהַמְשִׁיךְ הַקִּדְשָׁה שֶׁל שַׁבַּת לְשִׁשְׁתַּיִם יְמֵי הַחֹל, עַד
 שְׁנִזְכֶּה גַם בְּיְמֵי הַחֹל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, נְגִילָה
 וְנִשְׂמֻחָה בְּךָ תָּמִיד, וְנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמִּצְוֹת גַם בְּיְמֵי
 הַחֹל בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָהּ וּבְחֶדְוָה רַבָּה וְלְהִיּוֹת אִיךָ שִׂמְחָה
 תָּמִיד, נְגִילָה וְנִשְׂמֻחָה בִּישׁוּעָתְךָ סְלָה, וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם
 תָּמִיד מִקְרָא שְׁפָתוֹב, "עֲבֹדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בּוֹאוּ
 לְפָנָיו בְּרַנָּה. דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ
 וְלוֹ אֲנַחְנוּ עֲמוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ". וְתַעֲזְרֵנוּ תָּמִיד בְּכָל
 עֵת לְהַמְשִׁיךְ הַשִּׂמְחָה שֶׁל שַׁבַּת לְשִׁשְׁתַּיִם יְמֵי הַחֹל,
 עַד שְׁנִזְכֶּה שְׂשִׁית־גִּלָּה אַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט בְּעוֹלָם, וְיִדְעוּ
 וַיֵּאֱמִינוּ הַכֹּל, שֶׁכָּל הַפְּעֻלֹת מִשְׁתַּנּוֹת נִמְשָׁכִין מֵאַחַד

הַפְּשׁוּט יִתְבַּרְךָ וְיִתְעַלֶּה לְעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים, וְיִדַּע כֹּל
פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּו וְיָבִין כֹּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ,
וַיֹּאמֶר כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶסוֹ, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה. וְיִתְגַּלֶּה אַחֲדוּתְךָ הַפְּשׁוּט
לְכֹל בְּאֵי עוֹלָם עַל-יְדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ גוֹי
אֶחָד בְּאֶרֶץ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, כִּי
אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד וּמִי בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גוֹי אֶחָד
בְּאֶרֶץ, עַד שְׂיִתְגַּלֶּה אַחֲדוּת הַפְּשׁוּט גַּם לְמַעַלָּה בְּכֹל
הָעוֹלָמוֹת, עַל-יְדֵי הַתְּגַלּוֹת אַחֲדוּת הַפְּשׁוּט מִתּוֹךְ
הַפְּעֻלּוֹת מְשִׁתְּנוֹת לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל-יְדֵי עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, וְתִבְטַל כֹּל מִיָּנִי מַחְלֻקוֹת מִן הָעוֹלָם
וְתִמְשִׁיךְ שָׁלוֹם גָּדוֹל בְּעוֹלָם:

וְזַכְּנוּ לְקַיָּם מְצוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה כְּרֵאוּי, בְּכֹל פְּרָטִיָּה
וְדְקָדוּקִיָּה וּכְבוֹנוּתִיָּה וְתַרְי"ג מְצוֹת הַתְּלוּוִים
בָּהּ, וְלְקַיָּם כֹּל הַמְצוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה,
לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְבָרְכֶךָ וְלוֹמַר הֵלֵל שְׁלָם בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה
רְבָה וּבְהִתְעוֹרְרוּת גְּדוֹל בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה גְּדוֹלָה.
כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים קָבַעְתָּ לָנוּ שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה,
לְהוֹדוֹת וּלְהֵלֵל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל שֶׁהֵם שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם

הבא. וּכְנֹנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת,
 עַד שְׁנֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּאַמֶּת שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא
 תָּמִיד, שֶׁהוּא הוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וּבִפְרָט
 בַּיָּמֵי הַחֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים שֶׁהֵם יָמֵי הוֹדָאָה, עַד שְׁנֹזְכָה
 לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלִדְעוֹת וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ וּלְהוֹדוֹת
 לְךָ וּלְבָרְכְךָ סְלָה בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב,
 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ, וְנֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ
 הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, עַד שְׁנֹזְכָה לְהִיזוֹת
 בְּשִׂמְחָה תָּמִיד בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת. אָנָּה יְהוָה,
 מֵיֵא מְשַׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וּזְכֵנוּ מִהֲרָה לְכָל מַה
 שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, בְּאִפְּן שְׁנֹזְכָה מִהֲרָה לְהִיזוֹת בְּרִצּוֹנְךָ
 הַטוֹב בְּאַמֶּת, "לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא
 הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד":

א מִזְמוֹר לְתוֹדָה תְּרִיעוּ לַיהוָה (יוד הי ואו הי) כָּל-הָאָרֶץ: ב עֲבַדוּ
 אֶת-יְהוָה (יוד הי ואו הי) בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנְנָה: ג דַּעוּ כִּי-יְהוָה
 (יוד הי ואו הי) הוּא אֱלֹהִים הוּא-עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ:
 ד בָּאוּ שְׁעָרָיו | בְּתוֹדָה חֲצֵרְתָיו בְּתִהְלֵה הוֹדוּ-לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ:
 ה כִּי-טוֹב יְהוָה (יוד הי ואו הי) לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד-דָּר וְדָר אָמוֹנְתוֹ:
 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

(ותפלה זאת טוב לומר למקשה לילד, ויאמרו אז "מזמור לתודה" כמה וכמה פעמים, כי אמירת "מזמור לתודה" הוא סגולה גדולה למקשה לילד, שתזכה להוליד בנקל, אמין).

ולבסוף יאמר "מזמור לתודה" פעמים אין מספר, ובכל פעם כשיגמר, יבקש הרבה ממנו יתברך, שיפתח את רחם אשתו ותוליד בנקל. ומה טוב לכון (בהסתכלות בעלמא מבלי להוציא בפיו את השמות) את השמות שבמזמור זה ביחוד ס"ג: יו"ד, ה"י, וא"ו, ה"י:

ואם מתאחרת קצת ההולדה, ילמד גם את התורה בלקוטי-מוהר"ן, חלק א' סימן קל"ה, ויאמר עליה התפלה בלקוטי-תפלות (תפלה צט); כי בסוף התורה הזו רבנו ז"ל מדבר מפתחת הרחם של המקשה לילד. העקר לא לאבד את עצמו (שקורין פארליין זיך), חס ושלום. פי בודאי יהיה הכל על נכון.

[תפילה קלז]

לקוטי-מוהר"ן, חלק א' סימן ל':

מישראל דספינא במאי קטלי
 לה, בקרנא דחמרא. ומי
 איכא קרנא לחמרא, ומישרא
 דספינא מי הוי. איתו לה תרי
 ביעי, אמרו לה: הי זוגתא חורתא והי זוגתא אכמתא.
 איתי איהו תרי גביני, אמר להו: הי דעזא חורתא
 והי דעזא אכמתא:

מִי־שָׂרָא דְסַכִּינָא בְּמַאי קָטְלֵי לָהּ וְכוּ'.

הַשָּׂגוֹת אֶלְקוֹת, אִי אֶפְשָׁר לְהַשְׁיֵג, כִּי אִם עַל־יְדֵי
 צְמֻצוּמִים רַבִּים; מֵעֲלָה לְעֲלוֹלָה, מִשָּׂכָל עֲלִיּוֹן
 לְשָׂכָל תַּחְתּוֹן. כְּמוֹ שְׂאֵנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׂאִי אֶפְשָׁר
 לְהַשְׁיֵג שָׂכָל גָּדוֹל, כִּי אִם עַל־יְדֵי הַתְּלַבְּשׁוֹת בְּשָׂכָל
 הַתַּחְתּוֹן. כְּמוֹ הַמְּלַמֵּד, בְּשִׁירוּצָה לְהַסְבִּיר שָׂכָל גָּדוֹל
 לְהַתְּלַמֵּד, הוּא צָרִיךְ לְהַלְבִּישׁ אוֹתוֹ בְּשָׂכָל תַּחְתּוֹן
 וְקָטָן, כִּדֵּי שְׂיֻכַּל הַתְּלַמֵּד לְהַבִּינּוּ, דִּהְיֵנוּ שֶׁהוּא מַצִּיעַ
 לוֹ מִתְחִלָּה הַהַקְדָּמוֹת וְשָׂכָלִיּוֹת קְטַנִּים שְׂמֻסְבֵּב לוֹ
 תְּחִלָּה, כִּדֵּי לְהַבִּינּוּ עַל יְדֵי זֶה הַמְּבֹרָן, שֶׁהוּא שָׂכָל
 עֲלִיּוֹן וְגָדוֹל:

וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְבַקֵּשׁ מְאֹד מְלַמֵּד הַגּוֹן כְּזֶה, שְׂיֻכַּל
 לְהַסְבִּיר וּלְהַבִּין אוֹתוֹ שָׂכָל עֲלִיּוֹן וְגָדוֹל כְּזֶה,
 דִּהְיֵנוּ הַשָּׂגוֹת אֶלְקוֹת, כִּי צָרִיךְ לָזֶה רַבִּי גָּדוֹל מְאֹד
 מְאֹד, שְׂיֻכַּל לְהַסְבִּיר שָׂכָל גָּדוֹל כְּזֶה עַל יְדֵי הַשָּׂכָל
 הַתַּחְתּוֹן כְּנִ"ל, כִּדֵּי שְׂיֻכַּלוּ הַקְטַנִּים לְהַבִּינּוּ. וְכָל מֵה

שְׁהוּא קָטָן בְּיוֹתֵר וּמְרַחֵק בְּיוֹתֵר מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא
 צָרִיךְ רַבִּי גָדוֹל בְּיוֹתֵר. כְּמוֹ שְׂמַצִּינוּ בְּעֵת שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּמִדְרָגָה קְטַנָּה מְאֹד, דְּהֵינּוּ בְּמִצְרַיִם, שֶׁהָיוּ מְשַׁקְעִים
 בְּמִ"ט שְׁעָרֵי טְמֵאָה, הָיוּ צָרִיכִים רַבִּי גָדוֹל וּמְלַמֵּד
 גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, דְּהֵינּוּ מַשֶּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם. כִּי
 כָּל מַה שֶׁהוּא קָטָן וּמְרַחֵק בְּיוֹתֵר, צָרִיךְ מְלַמֵּד גָּדוֹל
 בְּיוֹתֵר, שְׂיִהְיֶה אִמּוֹן כְּזֶה, שְׂיִוָּכַל לְהַלְבִּישׁ שִׁכְלָ עֲלִיוֹן
 כְּזֶה, דְּהֵינּוּ הַשְּׁגָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, לְקַטָּן וּמְרַחֵק כְּמוֹתוֹ,
 כִּי כָּל מַה שֶׁתְּחַוֶּלָּה גִּחְלָה בְּיוֹתֵר, צָרִיךְ רוֹפֵא גָדוֹל
 בְּיוֹתֵר.

עַל כֵּן אֵין לְהֶאָדָם לֹאמֹר: דִּי לִי אִם אֶהְיֶה מְקָרָב אֶצְלָ
 אִישׁ גְּכֹבֵד וִירָא ה', אַף שְׂאִינוּ מְפָלֵג בְּמַעֲלָה, כִּי
 הָלֹאִי שְׂאֶהְיֶה מְקָדָם כְּמַהוּ. אֵל יֹאמֵר כֵּן, כִּי אֲדַרְבָּא,
 כְּכִי מַה שְׂיִדַּע אֲנִשׁ בְּנַפְשֵׁה גָדֹל פְּחִיתוּתוֹ וְגָדֹל רְחוּקוֹ,
 שְׂנִרְחֵק מְאֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּכִי מַה
 שְׂיִדַּע בְּנַפְשׁוֹ. וְכִמוֹ כֵּן כָּל מַה שְׂיִדַּע בְּעַצְמוֹ שֶׁהוּא
 מְרַחֵק בְּיוֹתֵר, צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ לְנַפְשׁוֹ רוֹפֵא גָדוֹל מְאֹד
 מְאֹד, הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה בְּיוֹתֵר, דְּהֵינּוּ שְׂיִחְזִיר וִיבַקֵּשׁ
 תְּמִיד לְזָכוֹת לְהִתְקַרֵּב לְהַרְבֵּי הַגָּדוֹל מְאֹד מְאֹד פְּנ"ל.

בִּי כֵּל מַה שֶּׁהוּא קָטָן בְּיוֹתֵר, צָרִיךְ מְלַמֵּד גָּדוֹל בְּיוֹתֵר
כַּנִּי"ל:

ג

וְזֶה בְּחִינַת שְׁעָרוֹת, שֶׁהֵאָרוֹת הַמַּחֲזִין יוֹצְאִין
בְּהַשְׁעָרוֹת; כֵּן הַשֵּׁכֶל הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא הַשְּׂגוֹת
אֱלֹקוֹת, הוּא מֵתְלַבֵּשׁ בְּהַשֵּׁכֶל הַתַּחְתּוֹן. וְזֶה בְּחִינַת
(תִּיקוֹן ע' דף קיג.): שְׁעָרָא בְּעֵגוּלָא, בְּחִינַת סְבוּבִים, דְּהֵינּוּ
הַהִקְדָּמוֹת הַמְּסַבִּין עַד שֶׁבָּאִים אֶל הַמְּכֻן כַּנִּי"ל.
וְהַעֲקָר הוּא הַמְּכֻן, כְּמוֹ שֶׁמְצִינּוּ בְּדַבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ
זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה (יבמות טז), שֶׁסְּבֻבוּהוּ בְּהִלְכוֹת, עַד שֶׁהִגִּיעוּ
לְצַרַת הַבַּת. נִמְצָא, שֶׁכֵּל הַהִלְכוֹת שֶׁדָּבְרוּ מִקֵּדָם לֹא
הָיוּ עַקְר הַמְּכֻן, רַק הָיוּ סְבוּבִים וְהִקְדָּמוֹת כִּדִּי לְהִגִּיעַ
לְצַרַת הַבַּת, שֶׁהוּא הַמְּכֻן.

וְזֶה בְּחִינַת (שם בתִּיקוֹן ע' דף קיא:) שְׁעָרָא אֶפְמָא, בְּחִינַת (שִׁיר־הַשִּׁירִים א):
שְׁחֹרָה אֲנִי וְנְאוּהָ; כִּי הַשְּׁחָרוֹת הוּא מְקַבֵּין אֶת
הָרְאוֹת וּמְצַמְצֵם אוֹתוֹ כִּדִּי לְרְאוֹת הַיָּטֵב, כֵּן הַשֵּׁכֶל
הַתַּחְתּוֹן הוּא בְּחִינַת שְׁחָרוֹת, שֶׁמְצַמְצֵם בּוֹ נְאוּהָ וְיִפִּי
שֶׁבַשֵּׁכֶל הָעֲלִיּוֹן. וְאֵלּוֹ הַשְּׁעָרוֹת הֵן בְּחִינַת: שְׁעוּרָא

דַּאֲתוֹן דְּאֹרִיתָא (תיקון ע); כִּי הַמְצוֹת הֵם חֲכָמוֹת הַבוֹרָא
 יתְבַרַךְ שְׁמוֹ, כִּי כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ יֵשׁ לָהּ שְׁעוּרִים
 אַחֲרִים וּגְבוּלִים, כְּגוֹן: מִפְּנֵי מָה הַמְצוּהָ הַזֹּאת מְצוּתָהּ
 בְּכָד, מִפְּנֵי שְׁכֵן חַיְבָהּ חֲכָמָתוֹ יתְבַרַךְ שְׁמוֹ; וְכֵן מְצוּהָ
 אַחֲרֵת מְצוּתָהּ בְּכָד, לְפִי חֲכָמָתוֹ יתְבַרַךְ שְׁמוֹ. וְכָל
 מְצוּהָ וּמְצוּהָ יֵשׁ לָהּ אוֹתִיּוֹת וְתַבּוֹת וְעֲנֻנִים, שֶׁהֵם
 שְׁעוּרִים וּגְבוּלִים, שְׁמַצְמִצִּים בְּהֵן חֲכָמָתוֹ יתְבַרַךְ
 שְׁמוֹ, שְׁוֵה בְּחִינַת הַתְּלַבְּשׁוֹת הַשְּׁכָל הָעֲלִיּוֹן בַּשְּׁכָל
 הַתְּחִתּוֹן, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְהַשְׁגוֹת אֱלֹקוֹת כַּנ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת: בַּת הַיְתָה לֹא לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, וְכֵל שְׁמָה
 (ב"ב טז:), בַּת, זֶה בְּחִינַת בַּת עַיִן, דְּהֵינּוּ הַשְּׁחָר שְׁבַע עַיִן,
 שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשְּׁחָרוֹת הַנ"ל, שֶׁהוּא מְצַמְצֵם וּמְגַבֵּיל
 וְכוּלָּל בְּעֶצְמוֹ כָּל הַדְּבָרִים הַגְּדוּלִים הָעוֹמְדִים לְנֶגְדוֹ.
 כְּגוֹן הַר גְּדוּל, כְּשֶׁעוֹמֵד לְפָנֵי הַבַּת עַיִן, שֶׁהוּא הַשְּׁחָר
 שְׁבַע עַיִן, אֲזִי נִגְבֵּל כָּל הָהָר בְּתוֹךְ הַבַּת עַיִן שְׂרוּאָה
 אוֹתוֹ. כִּי הַשְּׁחָרוֹת שְׁבַע עַיִן הוּא מְצַמְצֵם כָּל הַדְּבָרִים
 הַגְּדוּלִים וְנִכְלָלִין וְנִרְאִין בְּתוֹכוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה רוֹאִין
 וּמְשִׁיגִין הַדְּבָר שְׂרוּאִין; כִּמוֹ כֵּן זֶה הַשְּׁכָל הַתְּחִתּוֹן
 מְצַמְצֵם וּמְגַבֵּיל הַשְּׁכָל הַגְּדוּל הָעֲלִיּוֹן וְנִכְלָל בְּתוֹכוֹ,

ועל־ידי־זה רואין ומבינים ומשיגים את השכל העליון
הגדול פנ"ל:

וזה בחינת: וירא אליו ה' בלבת אש (שמות ג) - שישם
יתברך רצה להלביש לו השגות אלקות, והלביש
לו בבחינת בת עין הנ"ל. וזה בחינת (ב"ב קמא): בת תחלה
- סימן יפה לבנים. בת תחלה, זה בחינת השכל
התחתון, שהוא תחלה והקדמה לשכל העליון. וזה
בחינת סימן יפה לבנים. בנים, זה בחינת השכל
העליון, כמאמר חכמינו זכרונם לברכה (מנחות ק): הביאי
בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ, הביאי בני - אלו
גליות שבבבל שדעתן מישבת בבנים; בנותי - אלו
גליות שבשאר ארצות שדעתן אינן מישבת בבנות.
נמצא שבנים הם בחינת דעת מישבת, בחינת שכל
עליון וגדול הנ"ל, שמישיגין על ידי ההקדמות, בחינת
שכל התחתון פנ"ל. וזהו בת תחלה - שהוא השכל
התחתון, סימן יפה לבנים - שעל ידו משיגין השכל
העליון שהוא בחינת בנים פנ"ל. וזהו: סימן יפה -
שבו מסמן ומגבל השכל העליון, בבחינת שיעורא
דאתון דאורייתא, בחינות שחורה אני ונאווה פנ"ל:

ד

וְלָבוֹא לְהַשְׁכֵּל הַתְּחִתּוֹן הַזֶּה אִי אֶפְשָׁר כִּי אִם עַל-יְדֵי
 שׁוֹנֵא בְּצַע, שְׂשִׁי שְׁנֵא הַמָּמוֹן בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה,
 כִּי שִׁעָרָא אֶכְמָא, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשְׁכָּל הַתְּחִתּוֹן,
 הוּא מְסֻטָּרָא דְמַלְכוּת. וְכֵן שׁוֹנֵא בְּצַע הוּא מְסֻטָּרָא
 דְּמַלְכוּת, כִּי הַשְׁכָּל הַתְּחִתּוֹן הוּא בְּחִינּוֹת מַלְכוּת,
 שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת חֻכְמָה תְּתָאָה שְׁבַכָּל עוֹלָם וְעוֹלָם,
 שֶׁהוּא מְנַהִיג אוֹתוֹ הָעוֹלָם. שֶׁזֶה הַשְׁכָּל שֶׁל הַהִנְהָגָה
 וְהַמַּלְכוּת, הוּא בְּחִינַת חֻכְמָה וְשְׁכָל תְּחִתּוֹן, כְּנֶגֶד
 הַשְׁכָּל שֶׁל הַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹת.

וְעַל כֵּן בִּיּוֹמוֹי דְשִׁמּוּאָל, שְׁנַפְּלוּ רָאשֵׁי הַדּוֹר אֶל הַמָּמוֹן,
 כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שְׁמוּאֵל-א ח): וַיִּטּוּ אַחֲרַי הַבְּצַע; עַל כֵּן תִּכְרַף
 פְּגָמוֹ בְּמַלְכוּת דְקַדְשָׁה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שם) כִּי אֲתִי מָאָסוּ
 מִפְּלִדָּה עֲלֵיהֶם, וְשָׂאֲלוּ לָהֶם מִלָּד כָּכָל הָעֵבוֹרִים. וּבִיּוֹמוֹי
 דְשִׁלְמָה, שְׂאִין כְּסָף נְחֹשֶׁב, הָיָה מַלְכוּת דְקַדְשָׁה עַל
 תְּקוּנָה וּמְכוּנָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (דְּבָרֵי הַיָּמִים-א כט): וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה
 עַל כִּסֵּא ה' - שְׁפָלָדָה עַל עֲלִיּוֹנִים וְתְּחִתּוֹנִים (מְגִלָּה יא);
 וְעַל כֵּן זָכָה שְׁלֹמֹה לָזֶה הַשְׁכָּל הַתְּחִתּוֹן הַזֶּה, כְּמוֹ
 שְׁפָתוֹב (מַלְכִּים-א ה): וַיִּחַכְּם מִכָּל הָאָדָם; וְכְמוֹ שְׁפָתוֹב (שם):

וּתְרַב חֲכָמַת שְׁלֵמָה מְכַל בְּנֵי קָדָם; כִּי זֶה הַשֵּׁכֶל הוּא
 בְּחִינַת מַלְכוּת פְּנִ"ל. אֲבָל עַל-יְדֵי אֲהַבַת מָמוֹן, הוּא
 נוֹפֵל לְאֶכְמָא דְסִטְרָא-אֲחָרָא, בְּחִינּוֹת: שְׁבֵתַי פְּתִיא
 אֶכְמָא (תיקון ע), מָרָה שְׁחוּרָה, בְּחִינּוֹת (בראשית ג) בְּעֶצְבוֹן
 תֵּאכְלֶנָּה; וְנוֹפֵל לְעִגּוּלָא וְסַבּוּבִים מִסִּטְרָא-אֲחָרָא,
 בְּחִינּוֹת (תהלים יב): סָבִיב רְשָׁעִים וְתִהְלֶכְנוּן; שֶׁהוּא מֵתֵאָוָה
 וּמִשְׁתַּוְּקָק אַחַר הַמָּמוֹן, בְּחִינּוֹת (במדבר יא): שָׁטוּ הָעַם
 וְלָקְטוּ - בְּשָׁטוֹתָא (זוהר בשלח דף סב: סג.), הֶפְךָ הַחֲכָמָה:

ה

וְכִי שֵׁיִשׁ לֹא אוֹתוֹ הַחֲכָמָה, צָרִיךְ לְרֹאוֹת לְהַמְשִׁיךְ
 לְתוֹכָהּ חַיּוֹת, לְהַחֲיוֹת הַחֲכָמָה תִּתְאַה, כֹּל אֶחָד
 לְפִי בְּחִינּוֹת הַחֲכָמָה תִּתְאַה שֵׁיִשׁ לֹא, כְּפִי בְּחִינּוֹת
 הַחֲכָמָה תִּתְאַה שְׁבַכָּל עוֹלָם וְעוֹלָם. וְעַקֵּר הַחַיּוֹת הוּא
 מֵאוֹר הַפְּנִיִם, בְּחִינּוֹת (משלי טז): בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים.
 וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוּת, בְּחִינּוֹת חֲכָמָה
 תִּתְאַה, אֵל אוֹר הַפְּנִיִם, הַמֵּאִיר בְּשֵׁלֶשׁ רִגְלִים, כִּי
 עַקֵּר אוֹר הַפְּנִיִם הוּא שְׁמֻחָה, כְּמוֹ שְׁכַת־וֹב (שם טז): לֵב
 שְׂמִחַ יֵיטֵב פְּנִיִם. וְעַקֵּר הַשְׁמֻחָה הוּא מִן הַמְּצוּוֹת, כְּמוֹ
 שְׁכַת־וֹב (תהלים יט): פְּקוּדֵי ה' יִשְׂרִים מְשֻׁמְחֵי-לֵב. וְעַקֵּר

הַשְּׂמֵחָה הוּא בְּלֵב, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (שם ד): נְתַתְּ שְׂמֵחָה
 בְּלֵבִי. וְהֵלֵב שָׁל כָּל הַשְּׂנָה הֵם הַשָּׁלֵשׁ רְגָלִים, בְּחִינּוֹת
 (ויקרא כג): אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ - רְאֵי־תִבּוֹת "אֲמִי", כְּמוֹבֵא,
 שֶׁהִיא אִם לְבִינָה. וּבִינָא - לְבֵא. וְהַשְּׂמֵחָה שָׁל כָּל
 הַמְצֻזוֹת שְׁעוֹשִׁין בְּכָל הַשְּׂנָה, הוּא מִתְקַבֵּץ אֶל הֵלֵב,
 שֶׁהֵם הַשָּׁלֵשׁ רְגָלִים. וְעַל־כֵּן הֵם יָמֵי שְׂמֵחָה, כְּמוֹ
 שְׂפָתוֹב (דברים טז): וְשִׂמְחַת בְּחֻגְךָ; וְאִז מֵאִיר הַפְּנִים עַל
 יַדֵּי הַשְּׂמֵחָה, בְּבְחִינּוֹת: לֵב שְׂמֵחַ יֵיטֵב פְּנִים. בְּשִׁבִיל
 זֶה נִצְטַוֵּינוּ (שם): שָׁלֵשׁ פְּעָמִים בַּשְּׂנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ
 אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ; בְּשִׁבִיל לְקַבֵּל אֹזר הַפְּנִים.

וְזֶה בְּחִינַת (סוכה כז): חַיֵּב אָדָם לְהִתְקַבֵּל פְּנֵי רַבּוֹ בְּרִגְלָה
 - כַּיְדֵי לְקַבֵּל אֹזר הַפְּנִים, וְלְהַחֲיוֹת אֶת בְּחִינּוֹת
 הַמְלָכוֹת. וְזֶה (תהלים פה): צַדִּיק לִפְנֵי יְהוָה; צַדִּיק - מְלָכוֹתָא
 כַּדִּישָׂא, כְּשֶׁמוֹלִיכִין אוֹתָהּ אֶל אֹזר הַפְּנִים. הָעֵקֶר עַל
 יַדֵּי בְּחִינּוֹת: וַיֵּשֶׁם לְדָרְךָ פְּעָמָיו, הִינוּ שָׁלֵשׁ פְּעָמִים
 בַּשְּׂנָה זְכוּ, שֶׁעַל יְדֵיהֶם מְקַבְּלִין מֵאֹזר הַפְּנִים כַּנִּלָּל.
 וְזֶה בְּחִינּוֹת (שם קמ): יֵשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵיךָ, יִשְׂרָאֵל, הֵם:
 פְּקוּדֵי ה' יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמְחֵי לֵב, הֵם מִיִּשְׂבִּין וּמֵאִירִין
 וּמִסְדְּרִין אֹזר הַפְּנִים כַּנִּלָּל:

ו

וּלְפַעֲמִים שְׁנוּפֵל, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, בְּחִינּוֹת הַמַּלְכוּת
 דְּקִדְשָׁה, בְּחִינּוֹת חֲכָמָה תְּתַאֲה, לְגַלוֹת
 שֶׁל אַרְבַּע מַלְכוּת, כִּי הַמַּלְכוּת הוּא בְּחִינּוֹת דָּל"ת,
 בְּגִין דְּלִית לָהּ מַגְרָמָה בְּלוֹם, כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנָפֵי
 הַשֶּׁכֶל הָעֲלִיּוֹן הַמְתַּפְּשֵׁטִין לְשָׁם. וְגַם הִיא כְּלוּלָה
 מֵאַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת, כִּי בְּכָל עוֹלָם וְעוֹלָם יֵשׁ בְּחִינּוֹת
 הַמַּלְכוּת, בְּחִינּוֹת חֲכָמָה תְּתַאֲה, שֶׁהִיא בְּחִינּוֹת
 הַחֲכָמָה הַמְּנַהֶגֶת אֶת הָעוֹלָם בְּנ"ל. וְכָל הַחֲכָמוֹת
 שֶׁל הָעַכְשָׁנִים, כָּלָם הֵם תַּחַת הַחֲכָמָה תְּתַאֲה הַנ"ל,
 וּמִשָּׁם יוֹנֵק חֲכָמָתָם. וּכְשִׁיוֹנְקִים, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, יוֹתֵר
 מִהָרְאוּי לָהֶם, אֲזִי מֵתַגְבְּרִים, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְנַעֲשֶׂה
 מִמֵּשְׁלֵת הָאַרְבַּע מַלְכוּת, שֶׁהֵם אַרְבַּע גְּלִיּוֹת - וּמִי
 יְכוּל לְסַבֵּל אֶת קוֹל הַצְּעָקָה וְהַזְּעָקָה הַגְּדוֹלָה, כְּשִׁנּוּפֵל
 בְּחִינּוֹת הַמַּלְכוּת, בְּחִינּוֹת הַחֲכָמָה תְּתַאֲה, בִּינֵיהֶם,
 חֶסֶם וְשָׁלוֹם, בְּבְחִינּוֹת (קהלת ט): זַעֲקַת מוֹשֵׁל בְּכִסְיָיו;
 דְּהִינּוּ הַזְּעָקָה כְּשִׁנּוּפֵל הַמִּשְׁלָה, בְּחִינּוֹת הַמַּלְכוּת,
 בְּחִינּוֹת חֲכָמָה תְּתַאֲה, בֵּין הַכִּסְיָיו. שֶׁהַכִּסִּי' רוֹצֵה
 לְהִתְחַבֵּם, שְׂרוֹצִים לִינֵק וְלֹא הַמְּשִׁיךְ לְתוֹךְ הַחֲכָמוֹת

שָׁלָהֶם, שָׁהֵם כְּסִילֹת בְּאַמֶּת, אֶת בְּחִינֹת הַחֲכָמָה
הָאֲמִתִּיּוֹת, בְּחִינֹת חֲכָמָה תִּתְּאֶה הַנִּ"ל. וְגַם יֵשׁ עוֹד
צְעָקָה גְדוֹלָה מְזִה, דְּהֵינּוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל
בְּעֲצֻמוֹ שׂוֹאֵג, בְּבְחִינֹת (יִרְמִיָּה כ"ה): שָׂאֵג יִשְׂאֵג עַל גְּוָהוּ -
עַל גְּוָה דִּילָה, שֶׁהוּא בְּחִינֹת הַמַּלְכוּת, שְׁנוֹפֵל בְּגִלְיוֹת
שֶׁל אַרְבַּע מַלְכוּיֹת.

וְצָרִיךְ לִרְאוֹת לַחֲתוּךְ וּלְהַבְדִּיל אֶת בְּחִינֹת הַמַּלְכוּת
הַנִּ"ל מִבֵּין הָאַרְבַּע גִּלְיוֹת, וּלְהַעֲלוֹתָהּ מִשָּׁם.
וְעָקֵר עֲלִיתָהּ - עַל יְדֵי בְחִינֹת הַחֶסֶד, בְּבְחִינַת (ישעיה טז):
וְהִיכֵן בְּחֶסֶד כִּסֵּא. בְּחִינַת (הושע י'): קִצְרוּ לִפִּי חֶסֶד,
שֶׁעַל-יְדֵי הַחֶסֶד קוֹצְרִין וְחוֹתְכִין אֶת הַדָּלָת, בְּחִינַת
הַמַּלְכוּת, וּמַבְדִּילִין אוֹתָהּ מֵהֶם, וּמַעֲלִין אוֹתָהּ אֶל
אוֹר הַפְּנִים.

וְעַל כֵּן אֲבָרְהָם הָיָה אִישׁ חֶסֶד, וְהָיָה מִשְׁתַּדֵּל תָּמִיד
לַעֲשׂוֹת חֶסֶד, כִּדְּי לְהַעֲלוֹת בְּחִינַת הַמַּלְכוּת
מֵהֶם. וְעַל כֵּן רָדַף אֲבָרְהָם אַחַר הָאַרְבָּעָה מַלְכִים
כִּדְּי לְהַכְנִיעֵם, שֶׁהֵן בְּחִינַת הָאַרְבַּע מַלְכוּיֹת דְּסִטְרָא -
אַחֲרָא, כִּי אֲבָרְהָם הָיָה שׂוֹנֵא מָמוֹן, כִּי מֵאִם מָמוֹן
סְדוּם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בראשית יד): אִם מַחוּט וְעַד שָׂרוּף וְכוּ'

וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הֶעֱשִׂיתִי אֶת אֲבָרָם; כִּי אֲבָרָהֶם תִּקַּן
 שְׁחָרִית (ברכות כו:), בְּחִינַת שְׁחָרוֹת הַנַּ"ל, שֶׁהוּא בְּחִינַת
 הַשֶּׁכֶל הַתַּחְתּוֹן הַנַּ"ל, בְּחִינַת חֲכָמָה תַּתְּאָה, שֶׁהוּא
 בְּחִינַת שְׁחָרוֹת כַּנַּ"ל, שְׂזוּכִין לְתַקֵּן בְּחִינָה זֹאת עַל־
 יְדֵי שׂוּנָא בְּצַע כַּנַּ"ל.

וְעַל כֵּן יֵצֵא מֵאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיִשְׁמַעֵאל, יַעֲקֹב וְעֵשָׂו,
 שְׁהֵם בְּחִינַת: כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָּנִים דְּבָרָה תּוֹרָה,
 אֶחָד חָכָם וְאֶחָד רָשָׁע וְאֶחָד תָּם וְאֶחָד שְׂאִינֹו יוֹדֵעַ
 לְשֵׂאֵל, שְׁהֵם כְּנֶגֶד אַרְבַּע מַלְכֵיזוֹת שֶׁבְקַדְשָׁהּ, כִּידוּעַ.
 יִצְחָק, זֶה בְּחִינַת בֵּן חָכָם, כִּי יִצְחָק עַל שֵׁם הַצָּחוּק
 וְהַשְׂמֻחָה, בְּחִינַת (משלי י): בֵּן חָכָם יִשְׂמַח אָב; עֵשָׂו, הוּא
 בֵּן רָשָׁע; יַעֲקֹב, הוּא בֵּן תָּם, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (בראשית כה):
 וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם; יִשְׁמַעֵאל, הוּא בְּחִינַת בֵּן שְׂאִינֹו
 יוֹדֵעַ לְשֵׂאֵל. כִּי יִשְׁמַעֵאל עָשָׂה תְּשׁוּבָה כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
 רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ (ב"ב טז:). וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הִיא
 בְּבְחִינַת שְׂאִינֹו יוֹדֵעַ לְשֵׂאֵל, הֵינּוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה
 וְלְשֵׂאֵל כַּפָּרָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל שְׂאִינָם יְדוּעִים, שְׁזֶה
 עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה, בְּבְחִינַת (תהלים ט): אֲשֶׁר לֹא גִזַּלְתִּי אֶז
 אָשִׁיב. וְזֶה בְּחִינַת: אֲבָרָהֶם תִּקַּן שְׁחָרִית, נוֹטְרִיקוֹן

חכם רשע תם שאינו יודע - שהם בחינת הארבע
מלכות פנ"ל.

וזה (שמואל-א טו): וישסף שמואל את אגג, כי אגג הוא
כללות הארבע מלכות דספרא-אחרא, כמו
שכתוב (במדבר כד): ראשית גוים עמלק. וזה שפרש רש"י:
ויסף - חתכו לד', הינו שחתך והבדיל את הדל"ת
- שהיא בחינת מלכות דקדושה, דלית לה מגרמא
כלום וכו' פנ"ל - מאגג, שהוא כלליות ארבע מלכות
דספרא-אחרא, והעלה את המלכות דקדושה בפשלש
רגלים. וזה וישסף, ראשי-תבות שבועות ספות פסח
- כי עקר חיותה מאור הפנים שבשלש רגלים פנ"ל.
בבחינת (שמואל-ב יא): ויהי לתשובת השנה, לעת צאת
המלכים. תשובת השנה, זה בחינת שלש רגלים,
שהם ימי דין, ימי תשובה, כמאמר חכמינו זכרונם
לברכה (ר"ה טז): בפסח גדונין על התבואה, בעצרת וכו'.
ואז עת צאת המלכים פנ"ל, שמוציאין את בחינת
המלכות דקדושה מגליות של הארבע מלכות, ומעלין
אותה אל אור הפנים, המאיר בשלש רגלים פנ"ל.

וְעַל כֵּן יֵשׁ אַרְבַּע בְּחִינֹת בְּכָל רֶגֶל: בְּפֶסַח הֵם אַרְבַּע
 כּוֹסוֹת, בְּשִׁבּוּעוֹת הוּא סֵדֶר הַמִּשְׁנָה, שֶׁהוּא אַרְבַּע
 פְּעָמִים בַּיּוֹם כֹּל אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם
 לְבִרְכָה (עירוובין נד:): כִּי צַד סֵדֶר מִשְׁנָה וְכוּ'. בְּסִפּוֹת הַיּוֹם
 אַרְבַּעָה מִיָּנַיִם - הַכֹּל כְּנֶגֶד בְּחִינַת הַד' הַי"ל, בְּחִינַת
 מַלְכוּת הַי"ל, שֶׁצָּרִיךְ לְהַעֲלוֹתָהּ אֶל הָאֵזֶר הַפְּנִימִי,
 עַל-יְדֵי שְׂמֻחוֹת הַמַּצּוֹת, שְׂמֻחַת קִבְּצִין לְתוֹךְ הַרְגָּלִים
 כַּי"ל:

ו

וְעַקֵּר הַתְּגָלוֹת הַחֹסֶד הַי"ל, שֶׁעַל יְדֵי קוֹצְרִין וְחוֹתְכִין
 וּמְבַדִּילִין אֶת הַדָּל"ת הַי"ל מֵאַרְבַּע גְּלוּיֹת שֶׁל
 הָעֵבוֹר"ם, הוּא עַל-יְדֵי תוֹכְחָה; כִּי עַל-יְדֵי פְתִיחַת פֶּה
 שֶׁל הַמּוֹכִיחַ נִתְּגַלָּה חֲכָמָה, וְעַל-יְדֵי זֹאת הַחֲכָמָה
 נִתְּגַלָּה הַחֹסֶד, כִּי עַקֵּר הַתְּגָלוֹת הַחֹסֶד - עַל-יְדֵי
 הַחֲכָמָה, כִּי אֵל גְּהִירוֹ דְּחֲכָמָתָא (זוהר לך לך דף צד.). כְּמוֹ
 שֶׁכָּתוּב (משלי לא): פִּיָּה פִּתְחָה בְּחֲכָמָה וְתוֹרַת חֹסֶד עַל
 לְשׁוֹנָהּ. וְזֶה (תהלים קמא): יְהִלְמֵנִי צַדִּיק חֹסֶד וְיִזְכִּיחֵנִי; הֵינּוּ
 שֶׁעַל יְדֵי תוֹכְחָה נִתְּגַלָּה חֹסֶד.

וצָרִיכִין אָנוּ לְקַבֵּל תּוֹכְחָתְךָ, אֶהְיֶה-פִּי שְׂתוֹכְחָה
 שְׁלָחֶם הִיא לְפַעֲמִים דְּרָךְ בְּזִיוֹן, שְׂמֻבִּזִים
 אוֹתָנוּ, אֶהְיֶה-פִּי-בֶן צָרִיכִין אָנוּ לְקַבֵּל תּוֹכְחָתְךָ,
 בְּדִי לְקַבֵּל עַל יְדוֹ אֶת הַחֶסֶד כִּנ"ל. כִּי מֵה שְׂתוֹכְחָתְךָ
 הוֹלֶכֶת לְפַעֲמִים בְּדְרָךְ בְּזִיוֹ, צָרִיךְ לָדוֹן אוֹתָם לְכַף
 זְכוּת. כִּי אִין אָדָם נִתְפָּס עַל צְעָרוֹ, כִּי סוּבְלִים צְעַר
 גָּדוֹל מֵאוֹתָנוּ, כִּי אֶפְלוּ מֵה שֶׁהוּא טוֹב אֶצְלָנוּ הוּא רָעָה
 אֶצֶל הַצְּדִיקִים, וְכַעֲיִן מֵה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנָם
 לְבָרְכָה (יבמות קג): כֹּל טוֹבָתָן שֶׁל רְשָׁעִים רָעָה הִיא אֶצֶל
 הַצְּדִיקִים; הֵינּוּ כִּי עֲסָקִים וְשִׁיחַת חֲלִין שְׁלָנוּ הוּא
 בּוֹדְאֵי רָעָה אֶצְלָם, אֵלֶּה אֶפְלוּ טוֹבוֹתֵינוּ, הֵינּוּ הַתְּפִלָּה
 שֶׁהִיא בְּעָרְבָנוּ רַק טוֹב, הוּא רָעָה אֶצֶל הַצְּדִיקִים,
 בְּבַחֲנֵת (שם): וְתַפְּלָתִי בְּרַעוּתֵיהֶם; כִּי תַפְּלָתָנוּ מְבַלְבֵּלָת
 אוֹתָם.

כִּי כֹל הָעֲרָבוֹב הַדַּעַת וְכֹל הַבְּלָבוּלִים וְכֹל הַשְּׂטוּתִים
 שֵׁיִשׁ לָנוּ לְפַעֲמִים, הַכֹּל נִמְשָׁךְ בְּתַפְּלָתָנוּ, כִּי
 כֹּל הַבְּלָבוּלִים וְכוּ' וְכֹל הַמִּחְשָׁבוֹת שֶׁחוֹשֵׁב הָאָדָם
 לְפַעֲמִים, הַכֹּל בָּאִים עַל דַּעַתוֹ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה דִּיקָא,
 וְהַכֹּל נִשְׁמַע אֵלָיו אִז דִּיקָא, בְּשַׁעַת שֶׁעוֹמֵד לְהַתְּפִלָּל,

בבחינת (שם קו): מי ימלא גבורות ה', ישמיע כל תהלתו. תהלתו - לשון (איוב ד): ובמלאכיו ישים תהלה, הינו ערבוב ובלבולים, שאז משמיעין את עצמן דיקא בשעה שעומד להתפלל ולמלא גבורות ה'. והוא בשתי בחינות: או שבאים להתתקן מחמת שרואים שמתפלל בכונה פראוי, על כן באים להתתקן, כי עכשו הוא הזמן שיכולין להתתקן, כי יש בהם ניצוצות קדושים שעריכין תקונו. או בבחינה אחרת, מחמת שאינו ראוי להתפלל, ובאין לבלבל אותו מתפלתו. על כל פנים בין כך ובין כך, בשעת התפלה דיקא באין כל הערבובים וכל הבלבולים של האדם, ונשמעין אצלו אז, ובשביל זה נקראין הבלבולים והערבובים תהלה פנ"ל, מחמת שהן באים דיקא בעת התפלה והתהלה פנ"ל.

וכל התפלות האלו עם כל הערבובים באין אל הצדיקים, כי הצדיקים הם בבחינת משיח, שאצלו באין כל התפלות להעלותו, בבחינת (ישעיה מח): ותהלתי אחרם לה, שכל התהלות באין לבחינת משיח, שהוא בבחינת חטם, בבחינת (איכה ד): רוח אפינו משיח ה'; כי

מְשִׁיחַ הוּא מוֹרַח וְדָאִין (כשארז"ל סנהדרין צג:), בְּבַחֲיַנַת (ישעיה
 יא): וְהָרִיחוּ בְּיִרְאַת ה'; הֵינּוּ בְּתַפְלוֹת, שֶׁהֵן בְּחֵינַת
 (משלי לא): יִרְאַת ה' הִיא תֵּתֵּלֶל; כִּי הוּא מוֹרַח וּמְרַגֵּשׁ
 בְּהַתְּפִלוֹת שֶׁמְקַבֵּל מֵהֶם, אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי
 מַה שֶׁהוּא, כִּי כָּל הָעַרְבוּבִים שֶׁל כָּל אֶחָד הֵם בְּתוֹךְ
 הַתְּפִלָּה כַּנִּלְמָד. נִמְצָא שֶׁהַצְּדִיקִים הֵם סוּבְלִים צַעַר עַל
 יְדֵי הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּנוּ, שֶׁמְבַלְבְּלִין אוֹתָן כַּנִּלְמָד, וּבְשִׁבִיל
 זֶה צָרִיךְ לְקַבֵּל תּוֹכְחָתָם אֲפִי שֶׁמְבַזִּין אוֹתָנוּ כַּנִּלְמָד:

ח

אֲמַנָם לְכַאוּרָה אֵיךְ אֶפְשָׁר לוֹ לְהוֹכִיחַ אֶת כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד, הֲלֹא כָּל הַתְּפִלוֹת בְּאֵין אֶצְלוֹ בְּיַחַד -
 שֶׁל הַכְּשָׁרִים וְשֶׁל אוֹתָם שְׂאִינָן כְּשָׁרִים - וְאֵיךְ יוֹדַע
 אֵיזָה תְּפִלָּה בָּאָה מִזֶּה אוֹ מִזֶּה, כִּדֵּי לְהוֹכִיחַ אוֹתוֹ. אֵךְ
 הוּא יוֹדַע זֹאת, עַל יְדֵי הָעֲזוֹת וְהַתּוֹרָה שֶׁל כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד, אִם תְּפִלָּתוֹ הֵיטָה כְּהוֹגֵן אִם לֹא.

כִּי יֵשׁ שְׁנֵי מִיְנֵי עֲזוֹת; כִּי יֵשׁ עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה, שְׂאֵי
 אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה כִּי אִם עַל-יְדֵי זֶה הָעֲזוֹת
 דְּקַדְשָׁה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (אבות
 פ"ב): לֹא הִבִּישָׁן לָמַד; וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם

לְבָרְכָהּ (ביצה כה): מִפְּנֵי מָה נִתְּנָה תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי
 שְׁעִיזוֹן הַזֶּה; וְכִמּוֹ שֶׁאָמְרוּ (אבות פ"ה) הָיָה עֵץ בְּנִמְרוֹ. וּבְשִׁבִיל
 זֶה הַתּוֹרָה נִקְרְאתָ עֵץ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים כט): ה' עֵץ לְעֵמּוֹ
 יִתֵּן, (וכמו שפירש"י, וכן בזבחים קטז). כִּי אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא אֶל הַתּוֹרָה,
 כִּי אִם עַל יְדֵי עֲזוֹת דְּקָדְשָׁהּ. וְכַנְּגֵד זֶה יֵשׁ לְהַפּוֹד,
 עֲזוֹת מִן הַסְּטָרָא אַחֲרָא, שֶׁמִּשָּׁם בָּאִין תּוֹרוֹת אַחֲרוֹת.
 שֶׁהֵן תּוֹרוֹת שְׁלֵהֶן, שֶׁהֵם בְּחִינַת פְּסִילִים, כִּי כָּל מִי
 שֵׁיִשׁ בּוֹ עֲזוֹת, בְּיָדוֹעַ שֶׁלֹּא עָמְדוּ רַגְלָי אֲבוֹתָיו עַל
 הַר סִינַי (נדריס כ), וַיֵּשׁ לוֹ תּוֹרָה מִסְּטָרָא אַחֲרָא הַנִּקְרָאִין
 פְּסִילִים, שֶׁהוּא הַפֶּךְ מִן הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ, שֶׁהוּא
 בְּחִינַת: פְּסֵל לָךְ, כִּי הִיא נִקְרְאתָ פְּסֵלָת, עַל שֵׁם
 הָעֵתִיד. כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָהּ (פסחים ג) אִזְר
 שֶׁהוּא יָקָר בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִהְיֶה קָפוּי וְקַל לְעוֹלָם הַבָּא;
 שֶׁהִיא בְּחִינַת פְּסֵלָת, שֶׁהוּא קָפוּי וְקַל וְצָף לְמַעֲלָה.
 אֲבָל תּוֹרָתוֹ הִיא פְּסֵלָת אֲפֵלוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְעַל שֵׁם
 זֶה נִקְרָאִין פְּסִילִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שמות כ): לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ
 פְּסֵל. וּמִי שֵׁיִשׁ לוֹ עֲזוֹת שְׁלֵהֶם מִן הַסְּטָרָא אַחֲרָא,
 הוּא מְקַבֵּל תּוֹרָה שְׁלֵהֶם, בְּחִינַת פְּסִילִים בְּנִ"ל.

וְעַל-יְדֵי הָעֲזוֹת שֶׁהַצַּדִּיק רוֹאֶה בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִי

מה שְׁהוּא, אִם יֵשׁ לוֹ עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה אוֹ לְהַפְנוּךְ, עַל
 יְדֵי זֶה הוּא יוֹדֵעַ אִם תִּפְלְתוּ הַיְתָה תִּפְלָה הַבְּשָׂרָה
 אוֹ לְהַפְנוּךְ, כִּי גַם הַתִּפְלָה הַיָּא עַל-יְדֵי עֲזוֹת, כִּי אִי
 אֶפְשָׁר לַעֲמֹד לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּי אִם עַל-
 יְדֵי עֲזוֹת, כִּי כָּל אֶחָד לְפָנֵם מָה דְּמִשְׁעַר בְּלִבָּה אֶת
 גְּדֻלַּת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (משלי לא): נוֹדַע
 בְּשַׁעְרִים בְּעַלְיָה; כָּל חַד לְפָנֵם מָה דְּמִשְׁעַר בְּלִבָּה (זוהר
 וירא קג:). וְכָל אֶחָד לְפָנֵי עָרְכוּ שְׁמִשְׁעַר בְּלִבּוֹ אֶת גְּדֻלַּת
 הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, אִיךְ אֶפְשָׁר לוֹ לַעֲמֹד וּלְהַתְּפַלֵּל
 לְפָנָיו. וּבְכַרְטַ הַתִּפְלָה שְׁהִיא פְּלִאוֹת, דְּהֵינּוּ שְׂדוּד
 הַמְּעַרְכוֹת, שְׁהַמְּעַרְכוֹת מְחִיבִין כּוּךְ, וְכָל כּוֹכַב וּמְזֶל
 קְבוּעַ עַל מְשַׁמְרָתוֹ וּמְעַרְכָּה שְׁלוֹ, כְּפִי מָה שְׁסֻדְרָם
 הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שְׁיִהְיוּ קְבוּעִים וּמְסֻדְרִים כּוּךְ וְכּוּךְ,
 וְהוּא בָּא בַּתִּפְלָתוֹ וְרוֹצֶה לְשַׁדֵּד הַמְּעַרְכוֹת וּלְעַשׂוֹת
 פְּלִאוֹת. עַל כֵּן בְּשַׁעַת הַתִּפְלָה צָרִיךְ לְסַלֵּק אֶת הַבוּשָׁה,
 כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (תהלים כב): בָּךְ בְּטַחוֹ אֲבוֹתֵינוּ וְכוּ' בְּטַחוֹ וְלֹא
 בְּשׁוֹ; כִּי עַל-יְדֵי הַבוּשָׁה שְׁמַתְּבִישׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִי
 אֶפְשָׁר לְהַתְּפַלֵּל, כִּי אִם עַל-יְדֵי עֲזוֹת כְּנִ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת (שם עי): אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פְּלֵא פִּלְא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עוֹד - שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה פְּלֵאֹת עַל-יְדֵי תְּפִלּוֹת
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם עַל-יְדֵי בְּחִינּוֹת עֲזוֹת כֹּנֵ"ל, שֶׁעַל-יְדֵי-
 זֶה מוֹדִיעַ לְהַעֲכוּ"ם אֶת הָעֲזוֹת דְּקִדְשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 שֶׁעַל-יְדֵי שְׂרוּאֵין הָעֲכוּ"ם אֶת הַפְּלֵאֹת הַנִּעְשִׂין בְּעוֹלָם
 עַל-יְדֵי תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה יוֹדְעִין כַּמָּה גְּדוֹל
 הָעֲזוֹת דְּקִדְשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁיֵּשׁ לָהֶם עֲזוֹת כְּזֶה,
 לְהַתְּפִיל וְלַעֲשׂוֹת פְּלֵאֹת כֹּנֵ"ל. וְעַל כֵּן הַצְּדִיק, עַל-
 יְדֵי שְׂרוּאָה הָעֲזוֹת וְהַתּוֹרָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, עַל-
 יְדֵי-זֶה יוֹדֵעַ אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁבְּלִבָּהּ אוֹתוֹ, מֵאִיזָה מֵהֶם
 בָּאָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹדֵעַ לְהוֹכִיחַ אוֹתוֹ:

וְזֶהוּ: מִיִּשְׂרָאֵל דְּסַפִּינָא - הֵינּוּ בְּחִינַת חֲכָמָה תְּתַאֲרָה
 הַנֵּ"ל, בְּחִינַת מַלְכוּת הַנֵּ"ל, שֶׁהוּא לְמוֹד הַנֵּ"ל,
 בְּחִינַת (במדבר כב): הַחֶסֶד הַסִּפְנֵיתִי - לְשׁוֹן לְמוֹד, (בְּתַרְגּוּמוֹ:
 הַמִּילָף אֵלֶיפָנָא), בְּחִינַת (ויקרא כו): חָרַב נֹקְמָת, שֶׁהִיא בְּחִינַת
 מַלְכוּת הַנֵּ"ל: מִיִּשְׂרָאֵל - פִּירֵשׁ רִשׁ"י: עֲרוּגָה, הֵינּוּ
 בְּחִינַת: זַעֲקַת מוֹשֵׁל וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים מב): כִּי אֵיל
 תִּעְרַג. בְּמֵאֵי קָטְלִי לֵה - פִּירֵשׁ רִשׁ"י: בְּמֵאֵי חוֹתְכִין
 אוֹתָהּ. הֵינּוּ בְּמָה חוֹתְכִין וּמְבַדִּילִין אֶת הַמַּלְכוּת

הַיְ"ל, כְּיָדַי לְהַצִּילָהּ מִזְעָקָהּ הַיְ"ל, בְּבַחֲיִנֹתַי: חֲתָכוּ
 לְאַרְבָּעָה כַּנֵּ"ל.

וְהַשִּׁיב לָהֶם: בְּקִרְנָא דְחִמְרָא - הֵינּוּ עַל יְדַי תּוֹכְחָה,
 שְׁעַל-יְדַי-זֶה נִתְגַּלָּה הַחֶסֶד, וּבְזֶה קוֹצְרִין
 וְחוֹתְכִין אֶת הַדָּל"ת, בְּבַחֲיִנֹתַי: קִצְרוּ לְפִי חֶסֶד כַּנֵּ"ל.
 בְּקִרְנָא, זֶה בְּחִינַת קוֹל הַמוֹכִיחַ, בְּחִינַת קֶרֶן הַשׁוֹפָר,
 בְּבַחֲיִנַת (ישעיה נח): הָרֶם כַּשׁוֹפָר קוֹלָהּ וְהִגִּיד לְעַמִּי פְשָׁעֵם,
 הֵינּוּ תּוֹכְחָה הַיְ"ל. חִמְרָא, זֶה בְּחִינַת (בראשית מט): יִשְׁשַׁכֵּר
 חֲמוֹר גְּרָם, בְּחִינַת (דברי הימים א יב): וּמִבְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר יוֹדְעֵי
 בִּינָה לְעֵתִים. כִּי עַל יְדַי הַתּוֹכְחָה מַעְלִין אוֹתָהּ לְרִגְגָלִים,
 שֶׁהוּא בְּחִינַת בִּינָה לְעֵתִים כַּנֵּ"ל: אֵיתָו לָהּ תִּרֵי בִיעֵי
 - לְשׁוֹן צְלוֹתָא וּבְעוֹתָא, בְּחִינַת תְּפִלּוֹת, אֲמַרֵי: הֵי
 דְחִנּוּרְתָא וְהֵי דְאַכְמְתָא - הֵינּוּ, שְׂאֵתָהּ אוֹמֵר שְׁעַל יְדַי
 תּוֹכְחָה מַעְלִין אֶת הַמַּלְכוּת כַּנֵּ"ל, הֲלֵא אֵיךְ אֶפְשָׁר
 לְהוֹכִיחַ, כִּי הֲלֵא הַתְּפִלּוֹת בְּאֵין בִּיחֵד, וְאֵיךְ יוֹדֵעַ
 לְהוֹכִיחַ לְפִי הַתְּפִלָּה, כִּי אֵינּוּ יוֹדֵעַ אֵיזֶה תְּפִלָּה שְׁל
 הַכָּשֶׁר אוֹ לְהַפְּךְ.

וְזֶהוּ: הֵי דְחִנּוּרְתָא וְהֵי דְאַכְמְתָא - הֵינּוּ אֵיזֶה תְּפִלָּה
 מֵאִישׁ כָּשֶׁר אוֹ לְהַפְּךְ. אֵיתִי לָהּ תִּרֵי גְבִינֵי -

הִינּוּ בְּחִינּוֹת (איוב ט'): וּבְגִבּוֹנָה תִקְפִּיאֲנִי; הִינּוּ בְּחִינּוֹת תִּרְי תּוֹרוֹת הַנ"ל, שֶׁהֵן בְּחִינּוֹת קָפוּי וְקָל, בְּחִינּוֹת פְּסָלָת, בְּבְחִינּוֹת: פְּסָל-לָךְ, וּבְחִינּוֹת: לֹא תַעֲשֶׂה לָךְ פְּסָל כַּנ"ל. וְאָמַר לָהּ: הִי דְעוּי חוֹרְתָא וְהִי דְעוּי אֲכַמְתָּא - הִינּוּ תִרְי עֲזוֹת הַנ"ל, שֶׁהֵן עֲזוֹת דְקַדְשָׁה, וְעֲזוֹת דְסִטְרָא אֲחָרָא, שֶׁמֶהֵן תִּרְי תּוֹרוֹת הַנ"ל. וְלִפִּי הָעֲזוֹת יְכוּלִין לַיִדַּע אֶת הַתְּפִלוֹת כַּנ"ל, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יִכַּל לְהוֹכִיחַ אוֹתָם כַּנ"ל, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה חוֹתְכִין וּמְבַדִּילִין אֶת בְּחִינּוֹת הַמַּלְכוֹת, וּמְצִילִין אוֹתָהּ מִזְעָקַת מוֹשֵׁל, וּמְעִילִין אוֹתָהּ לְבְחִינּוֹת אוֹר הַפְּנִים הַמְּאִיר בְּרַגְלָיִם כַּנ"ל:

זאת התורה התחיל לומר על פסוק: וַיְהִי מִקֵּץ וְכוּ', אֲךְ לֹא סִיּוּם לְבֵאֵר זֶה הַפְּסוּק עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וְאָמַר אַחֲר־כֵּן, שְׂאֵם הָיָה רוּצָה לְסִיּוּם פְּרוּשׁ הַפְּסוּק, הָיָה צָרִיךְ לִזְמַר עוֹד תּוֹרָה כְּזֹאת כִּדִּי לְבֵאֵר הַפְּסוּק: מִקּוֹלוֹ שֶׁל אָדָם יְכוּלִין לַיִדַּע אֶת בְּחִינּוֹת הַמַּלְכוֹת שָׁלוֹ, כִּי יֵשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּחִינּוֹת מַלְכוֹת, וְהוּא נִכָּר בְּקוֹלוֹ, כִּי אֵין שְׁנֵי קוֹלוֹת שְׁוִין, כִּי קוֹל שֶׁל

כִּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁנֵה מַחְבְּרוֹ. וְעַל כֵּן יְכוֹלִין לְהַפִּיר
 אֶת הָאָדָם בְּקוֹלוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵרְאָה בְּחוּשׁ, כִּי כָפִי בְּחִינּוֹת
 הָאָדָם כֵּן הוּא קוֹלוֹ. וְעַל יְדֵי הַקּוֹל, יְכוֹלִין לְהַפִּיר אֶת
 בְּחִינּוֹת הַמַּלְכוּת שָׁלוֹ. כִּי יֵשׁ קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה, וְקוֹל
 עֲנוֹת חֲלוּשָׁה (שְׁמוֹת ל"ב), כְּפִי בְּחִינַת הַמַּלְכוּת שָׁלֵל כִּל
 אֶחָד. וְעַל כֵּן שָׂאוּל שֶׁהָיָה רוֹדֵף אֶת דָּוִד עַל שְׂרָאָה
 בּוֹ שִׁימְלֵךְ, מְצִינּוֹ שָׁם בַּמְּקָרָא, כְּשֶׁנִּזְדַּמְּנוּ יַחַד שָׂאוּל
 וְדָוִד, אָמַר לוֹ שָׂאוּל לְדָוִד (שְׁמוֹת ל"א כ"ד): הַקּוֹלֶךָ זֶה בְּנֵי דָוִד
 - שֶׁהֵבִין שָׂאוּל בְּהַקּוֹל, שֶׁהוּא חָזַק בְּבְחִינּוֹת הַמַּלְכוּת.
 וְשָׂאֵל אֶת דָּוִד: הַקּוֹלֶךָ זֶה בְּנֵי דָוִד - שֶׁתִּמָּה שָׂאוּל
 עַל קוֹלוֹ שֶׁל דָּוִד, כִּי הֵבִין שֶׁהוּא קוֹל שֶׁל מֶלֶךְ מִמֶּשׁ,
 וְעַל כֵּן רָצָה שָׂאוּל לְשַׂאת אֶת קוֹלוֹ, דְּהֵינּוּ לְהַגְבִּיחַ
 אֶת קוֹלוֹ לְמַעַלָּה מִקּוֹלוֹ שֶׁל דָּוִד, אֲבָל לֹא הָיָה יְכוֹל.
 וְזֶהוּ (ס"ו): וַיִּשָּׂא שָׂאוּל אֶת קוֹלוֹ וַיִּבְךְ; דְּהֵינּוּ שֶׁרָצָה
 לְשַׂאת וּלְהַגְבִּיחַ קוֹלוֹ כִּנ"ל, אֲבָל הָיָה הַקּוֹל נִבְכָּה.
 וְזֶה בְּחִינּוֹת: וַיִּבְךְ, שֶׁהָיָה הַקּוֹל נִבְכָּה, קוֹל נִמְוָךְ שֶׁל
 בְּכִיָּה. עַל כֵּן אָמַר שָׂאוּל אֵל דָּוִד: יִדְעָתִי כִּי מֶלֶךְ
 תִּמְלֹךְ; כִּי יִדַּע זֶה עַל יְדֵי הַקּוֹל כִּנ"ל:

לקוטי-תפלות, תפלה ל'

"כִּאֲוֵל תַּעֲרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם בֶּן נַפְשֵׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ
 אֱלֹהִים. צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֵאלֹהֵי חַי מְתֵי
 אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים" כִּי אַתָּה יְהוָה לְבַד יִדְעָתָּ
 גְּדֻלָּתְךָ וְגִבּוֹרְתְךָ וְתַפְאֲרֹתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ וְהַתְנַשְּׂאוֹתְךָ,
 כִּי לְגִדְלָתְךָ אֵין חֶקֶר וְהַשְּׁגָת אֱלֹהוּתְךָ מְרֻמָּם
 וּמְנַשָּׂא מְאֹד, כִּי לֵית מַחְשָׁבָה תַפְיִסָּא בְךָ כָּלֵל. אֲבָל
 מַעֲצָם רַחֲמֵנוֹתְךָ וְחַנּוּנוֹתְךָ אֲשֶׁר אַתָּה חֲפִיץ לְהַטִּיב
 לְבְרִיּוֹתֶיךָ, עֲשִׂיתָ פְּעֻלוֹת גְּדוּלוֹת וְסַבְבָּת סַבּוֹת רַבּוֹת,
 וְצִמְצֻמַּת הַשְּׁגָת אֱלֹהוּתְךָ בְּכִמָּה צִמְצוּמִים שׁוֹנִים,
 מַעֲלָה לְעֹלָל, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכָּל תַּחְתּוֹן, וְנִתְתָּ כַח
 לְצַדִּיקוֹת הָאֱמִתִּיִּים לְהַשְׁיֵג הַשְּׁגָת אֱלֹהוּתְךָ וַיִּדְעֵת
 רוֹמְמוֹתְךָ, וְחַנּוּתְךָ אוֹתָם דַּעַה בִּינָה וְהַשְּׁכָל, אֲשֶׁר
 בְּעֵצָם בִּינָתָם יֵשׁ לָהֶם כַּח לְהַכְנִים הַשְּׁגָת אֱלֹהוּתְךָ
 גַּם בְּדַעְתָּנוּ הַפְּחוּתָהּ, כִּאֲשֶׁר הִתְחַלַּת לְגִלוֹת הַשְּׁגָת
 אֱלֹהוּתְךָ עַל-יְדֵי מִשָּׁה נְבִיאָךָ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ, אֲשֶׁר
 הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם מִמִּצְרַיִם מִמִּצְרַיִם [מֵאֲרָבָעִים וְתַשְּׁעָה] שְׁעָרֵי
 מִצְרָיִם וְהַכְנִיסָנוּ בְּמִצְרַיִם [בְּאֲרָבָעִים וְתַשְּׁעָה] שְׁעָרֵי
 קְדֻשָּׁה, וְקָרַב אוֹתָנוּ אֵלֶיךָ וְלַעֲבוֹדְתְךָ, וְנָתַן לָנוּ אֶת

הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הַקְּדוּשִׁים, שְׁהֵם כָּלָם שְׁעוּרִים
 וְצִמְצוּמִים לְהַשְׁיֵיג עַל יָדָם הַשְּׂגָת אֱלֹהוּתְךָ, כִּי עַל-
 יָדֵי כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה וְעַל-יָדֵי כָּל אֹת וְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה שֶׁבִּכְתָּב וּבְעַל פֶּה, כְּשֶׁאֲנוּ זֹכִים לַעֲשׂוֹתָם
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה כְּרֵאוּי, יֵשׁ לָנוּ כַּח לְהַמְשִׁיךְ לָנוּ דַעַת
 לְהַשְׁיֵיג אֱלֹהוּתְךָ עַל-יָדֵי כַּמָּה שְׁעוּרִים וְצִמְצוּמִים שֶׁל
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ עַל-
 יָדֵי מִשְׁה רַבֵּנוּ עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר הוּא הָאִיר עֵינֵינוּ,
 וְהוֹצִיאָנוּ מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה מִחֲשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל, מֵעַמְקֵי
 הַגְּלוּת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמָמוֹן, מִמ"ט [מֵאֲרָבַעִים וְתִשְׁעָה]
 שְׁעָרֵי טְמֵאָה לְמ"ט [לְאֲרָבַעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה,
 כִּי מֵעַצֵּם גְּדֻלַּת מַעֲלַת מִשְׁה רַבֵּנוּ עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם, הָיָה
 יָכוֹל לְהַכְנִים הַשְּׂגָת אֱלֹהוּתְךָ אֲפֵלוּ לְאֲנָשִׁים פְּחוּתִים
 בְּדִיוּטָא הַתְּחִתּוֹנָה מְאֹד, כְּמוֹנוּ הַיּוֹם:

וְעַתָּה בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, "גְּדֹל
 הָעֶצֶה וְרַב הָעֲלִילָיָה". לְמִדְנִי וְהוֹרְנִי, בְּאִיזָה
 דָּרֶךְ בְּאִיזָה אִפֶּן בְּאִיזָה זְכוּת בְּאִיזָה עֶצֶה וְתַחֲבוּלָה,
 אֲזָכָה אֲנֹכִי גַם כֵּן לְהַשְׁיֵיג הַשְּׂגָת אֱלֹהוּתְךָ אֲשֶׁר לְכָךְ
 נּוֹצַרְתִּי, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי לֹא נִבְרַאתִי בְּעוֹלָם

הַשָּׁפֵל הַזֶּה, אֵלֶּא כִּי לְרֹדֵף אַחַר הַתְּכַלִּית הַטּוֹב
הַזֶּה, לְהַשִּׁיג הַשְּׂגַת אֱלֹהוּתְךָ יְתַבְרֹךְ:

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ גְדֹל הַתְּרַחֲקוּתִי מֵהַשְּׂגַת
אֱלֹהוּת, כִּי לֹא דִי שָׁלֹא נִזְהַרְתִּי לְקַיֵּם כָּל דְּבָרֵי
תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר עַל יָדָם זֹכִיךְ לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ
כָּל חַד לְפָנַי מֵהַדְּמִשְׁעָר בְּלִבִּי, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב. נִזְדַּע
בַּשְּׁעָרִים בַּעֲלָהּ. כָּל חַד לְפָנַי מֵהַדְּמִשְׁעָר בְּלִבִּי.
אִף גַּם עָשִׂיתִי מֵהַשְּׂפָגְמָתִי וּפְגַמְתִּי מֵהַשְּׂפָגְמָתִי
וְקִלְקַלְתִּי מֵהַשְּׂקֵלְקֵלְתִּי, חָטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי וְהָרַע
בְּעֵינַיִךְ עָשִׂיתִי, בַּשָּׂאט בְּנַפְשׁ בְּזֶדוֹן וּבְמַעַל, עַד אֲשֶׁר
נִתְרַחֲקַתִּי מִמְּךָ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחֲקַתִּי בְּתְכַלִּית תְּכַלִּית
הַרְחוֹק, כִּי עַל-יְדֵי כָּל חָטָא וְעוֹן וּפְגָם, קִלְקַלְתִּי צְנוּר
וּשְׁבִיל וּנְתִיב שֵׁל הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת, אֲשֶׁר עַל
יָדָם הָיִיתִי יָכוֹל לְהַשִּׁיג הַשְּׂגַת אֱלֹהוּתְךָ, עַד אֲשֶׁר
בְּרַב עֲזוֹנוֹתִי הַמְרַבִּים מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֵרָה וּמִסְפָּר,
וּכְבָדוֹ מֵחֹל יָמִים וְרַבּוֹ מֵעַפְרֵי הָאָרֶץ וְעֲצָמוֹ מִשְׁעָרוֹת
רֵאשִׁינוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה קִלְקַלְתִּי וְהָרַסְתִּי וְהַחֲרַבְתִּי כָּל
מִינֵי צְנוּרוֹת וּשְׁבִילִים וּנְתִיבוֹת הַחֲכָמָה הַקְּדוֹשָׁה
וְהַחֲרַבְתִּי הַדְּרָכִים אֲשֶׁר עַל יָדָם מִשִּׁיגִין אוֹתְךָ. וּבְכָל

פַּעַם הוֹסַפְתִּי חֲטָאִים עַל חֲטָאִים וְעוֹנוֹת עַל עוֹנוֹת
 וּפְשָׁעִים עַל פְּשָׁעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד, עַד
 אֲשֶׁר "עוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֹאשֵׁי כַּמֶּשֶׁא כְּכַד וּכְכֹדוֹ מִמֶּנִּי",
 עַד אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה עָשִׂיתִי כַּמָּה וְכַמָּה אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת
 מַחֲצוֹת בְּרוּל וּמִסְכִּים הַמְּכַדִּילִים בִּינִי וּבֵין הַשָּׁגָתְךָ.

מָרָא דְעֶלְמָא כִּלְא, אַתָּה יַדְעָתָ כִּי אֵין מִי שְׂיֻכַּל
 לְהַכְנִים בְּנוֹ הַשָּׁגַת אֱלֹהוֹת, כִּי אִם צְדִיקֵי הַדּוֹר
 הָאֲמֵתִיִּם הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי לְפִי עֵצֶם
 יִרְדְּתֵנוּ וְהִתְרַחֲקוּתֵנוּ מִמֶּךָ מְאֹד, וְכִפִּי פְּחִיתוֹת נִפְשָׁנוּ
 שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים בְּעֵצְמֵנוּ, אָנוּ צְרִיכִים עֲכָשִׁיו מִנְהִיג
 אֲמֵתִי שְׂיִהְיֶה גְּדוֹל בְּמַעֲלָה מִפְּלָגַת וְעֲצוּמָה מְאֹד
 מְאֹד, כִּי כָּל מֶה שְׂהַחֲוֹלָה נְחַלֵּשׁ בְּיוֹתֵר, הוּא צְרִיךְ
 רוּפֵא גְּדוֹל בְּיוֹתֵר. וַיִּשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם שְׁהָיוּ בְּמִדְרַגָּה
 פְּחוּתָה מְאֹד בְּמ"ט [בְּאֲרֻבְעִים וְתֵשְׁעָה] שְׁעָרֵי טְמֵאָה,
 לֹא הָיָה מִי שְׂיֻכַּל לְעֶזֶר לָהֶם כִּי אִם מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלָיו
 הַשָּׁלוֹם. וְעֲכָשִׁיו שְׂנַפְּלָנוּ בְּגַלּוֹת גְּדוֹל בְּגוּף וְנַפֵּשׁ יוֹתֵר
 וַיִּוֹתֵר מְגַלּוֹת מִצְרַיִם, בְּוִדְאֵי אֵין מִי שְׂיֻכַּל לְעֶזֶר אוֹתֵנוּ
 כִּי אִם הַצְּדִיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד שְׂיִהְיֶה בְּבַחֲיַנֵּת
 מִשָּׁה רַבֵּנוּ. וְלֹא דִי שְׂאֵין אָנוּ זוֹכִין לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיק

אֲמַתִּי כְּזֶה, אֵף גַם בְּעֹנֹתֵינוּ הַרְבִּים שְׁפַכְתָּ חַמַּתְךָ
עָלֵינוּ, וְלִקְחַתָּ מֵאֲתָנוּ כָּל מְאֹרֵי עֵינֵינוּ, כֹּל צַדִּיקֵינוּ
הָאֲמַתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מִפְּלֶגֶת וְעֲצוּמָה מְאֹד, וּמָה
נַעֲשֶׂה עִכְשָׁיו בְּעֵת הַזֹּאת, בְּפָרֵט אִישׁ כְּמוֹנִי, חוֹלָה
כְּמוֹנִי, מְדַכָּא וּמַעְנָה בְּיַסּוּרֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף כְּמוֹנִי, נִגְוָע
וּמְכָה וּמְטָרָף וּמְבַלְבֵּל, "אִישׁ מְכַאֲבוֹת וַיְדוּעַ חֲלִי",
מָלֵא פְצָעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר, "מִכַּף רֶגֶל
וְעַד רֹאשׁ אֵין בִּי מְתוֹם פָּצַע וְחִבּוּרָה וּמְכָה טְרִיָּה".
מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדֵּק, מִי יַחְמַל עָלַי
וּמִי יִקּוּם בְּעַדִּי. אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם, אַתָּה יַדְעֵת אֶת כָּל
לִבִּי, "רְאֵה עֲנִי וְחַלְצֵנִי", רוּאָה בְּעֶלְבוֹן עַל־וּבִים רְאֵה
בְּעֶלְבוֹנִי, הַחֹמֶל עַל דָּל חֶמֶל עַל דָּל וְדֹתָנוּ. "מִצִּיל עֲנִי
מִחֲזֹק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאַבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ". הַצִּל וְהוֹשִׁיעַ עָנִי
וְאַבְיוֹן כְּמוֹנִי, הוֹצִיאֵנִי מִבֵּין הַכְּפִירִים, "הַצִּילָה
מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּל־יְחִידָתִי", כִּי אֲנִי מוֹדָה וּמְתוּדָה
לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵב וְנַפְשׁ, שְׂאֵנִי בְּעֲצָמַי הַחֲיִב בְּכָל אֱלֹה
מִתְחַלָּה וְעַד סוּף. אָבִל מָה אַעֲשֶׂה אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם, כִּי
אֲנִי דוֹמָה בְּעֵינַי כְּאֵלוֹ הָיִיתִי תְּפוּס בְּרִשְׁתָּ, וּכְאֶסוּר
בְּכַבְּלַי בְּרוּז וְדִלְתוֹת נְחֹשֶׁת, וְאֵין לִי שׁוּם תְּקוּנָה

כִּי אִם לְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ הָאֲמִתִּיִּם, כְּמוֹ
 שְׁהוֹדַעְתָּ לְמִשְׁה רַבְּנוּ שְׁאַתָּה חוֹנֵן וּמְרַחֵם אֶף-עַל-פִּי
 שְׂאִינָם כְּדָאִים וְהַגּוֹנִים לְרַחֵם עֲלֵיהֶם כְּמוֹ שְׁפָתוֹב:
 "וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פְּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְּשֵׁם
 יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֶחֱזֵן וְרַחֲמֹתִי אֶת אֲשֶׁר
 אֶרְחֵם". וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבָרְכָה אֶף-עַל-פִּי
 שְׂאִינֵנו כְּדָאִי לְחוֹן, אֶף-עַל-פִּי שְׂאִינֵנו כְּדָאִי לְרַחֵם.
 "הוֹצִיָּאָה מִמְּסַגֵּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ בִּי יִכְתִּירוּ
 צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עֲלָיִ":

עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּמַחֵל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵי הַמְּרַבִּים,
 וְתִקְנֵנִי בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה
 לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְזַכֵּנִי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מַעֲתָה וְעַד
 עוֹלָם. וְעֲשֵׂה מַה שְׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפְסֵי שְׂאִינָה לְהַשִּׁיג
 הַשְּׂגִת אֱלֹהוֹתֶךָ, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּקִדְשָׁה
 וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה וּבְעֲנָוָה אֲמִתִּיוֹת, כְּרִצּוֹנְךָ וְכְרִצּוֹן
 צַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים. וְהִגֵּן בְּעַדִּי וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי
 מִתַּאֲוֹת מָמוֹן שְׁלֵא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם חֲמָדָה וְתַאֲוָה
 לְמָמוֹן כְּלָל, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת "שׁוֹנֵא בְּצַע" לְשֵׁנָא אֶת
 הַמָּמוֹן בְּתַכְלִית הַשְּׂנָאָה, וְתַצִּילֵנִי מִטְרַדַּת הַפְּרָנְסָה

וּמִיָּגִיעַת וְרִדִּיפַת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי
 וְלֹא אֶטְרִיד אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּשׁוֹם דְּבַר מַעֲסָקֵי הָעוֹלָם
 הַזֶּה כִּלְכֵּל, רַק כָּל מַחְשַׁבּוֹתַי וְחֻכְמָתִי וּבִינָתִי וְדַעְתִּי
 וְלִבִּי וְנַפְשִׁי וְגוֹפִי יִהְיוּ תָּמִיד חֲבוּקִים וְדְבוּקִים בְּךָ
 וּבְאֲבִים אֱלֹהֶיךָ וּמִשְׁתַּוְּקָקִים לְרוּמְמוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת
 וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְחַכְמָה שְׁלֵמָה דְקַדְשָׁה,
 לְחַכְמָה תְּתַאֲה וּלְחַכְמָה עֲלֵאָה, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַשִּׁיג
 תָּמִיד הַשְּׂגַת אֱלֹהוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה. וְתִזְכְּנִי
 תָּמִיד לְהַשְׁגוֹת חֲדָשׁוֹת אֱמֶתִיּוֹת בִּידִיעַת רוּמְמוֹתֶיךָ
 וּבְתִשׁוּבַת אֱמוּנָתֶיךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתַחֲנִנֵי מֵאֲתֶיךָ יַדְעָה
 בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, עַד שְׁאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְנִים הַשְּׂגַת
 אֱלֹהוֹתֶיךָ גַּם בְּשָׂר אֲנָשִׁים רַבִּים, בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה
 גְּדוּלָּה כְּרִצּוֹנֶיךָ הַטּוֹב. וְאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם
 אֱלֹהוֹתֶיךָ וְרוּמְמוֹתֶיךָ וְאֲדַנּוּתֶיךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וְיִדַע
 כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פֹּעֵלְתוֹ וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה
 יַצַּרְתּוֹ. וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ מִלְּפָנָיו בְּכָל, וְיִתְגַּלֶּה
 וְיִתְרוֹמַם וְיִתְפָּאֵר וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְעַלֶּה מִלְּכוּתֶיךָ לְעוֹלָם
 וָעַד, וְיֹאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מְלֶךְ וּמְלָכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:

וּבְכֵן תִּחַנְּנוּ בְּרַחֲמֵי ה' רַבִּים, וְתוֹצִיאֵנוּ מִגְּלוֹת הַיָּם
 הַזֶּה, מִגְּלוֹת הַגּוֹף וְהַנַּפֶּשׁ וְהַמָּוֶן דְּקַדְשָׁה, אֲשֶׁר
 בָּלָם הֵם מִשְׁקַעִים בְּגְלוֹת גְּדוֹל וְיָמַר מְאֹד מְאֹד. וְתַעֲלֶה
 אֶת הַשְּׂכִינָה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִגְּלוֹתָם מִבֵּין הָאָרְבַּע
 מַלְכוּתוֹת, אֲשֶׁר זֶה כַּמָּה וְכַמָּה שָׁנִים אֲשֶׁר מַלְכוּת
 דְּקַדְשָׁה הַמּוֹשְׁלֶת בְּכָל כְּלָלִיּוֹת הָאָרְבַּע עוֹלָמוֹת, יִרְדֶּה
 מִכְּסָאָהּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְנִתְּנָה בְיָדָהּ מִמְּשָׁלָהּ
 לְהָאָרְבַּע מַלְכוּתוֹת. וְעַל-יְדֵי-זֶה גָּלִינוּ מֵאֲרָצֵנוּ וְנִתְּרַחַקְנוּ
 מֵעַל אֲדָמָתֵינוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וּמִגּוֹלָה אֶל גּוֹלָה
 הִלַּכְנוּ וּמִכְּלִי אֶל כְּלִי הוֹרַקְנוּ, עַד אֲשֶׁר תָּשׁ כַּחֲנוּ וּמָטָה
 יְדֵינוּ מְאֹד. וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְגַּבֵּר הַגְּלוֹת הַפְּרָטִי עַל כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא גְלוֹת הַנַּפֶּשׁ, עַל-יְדֵי תַּאֲזוּת
 עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, שֶׁכָּל זֶה נִמְשָׁךְ רַק מִן הָעֵכוּ"ם
 שֶׁאֵנוּ בִּינֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁפֶתוּב, וַיִּתְּעַרְבוּ בַּגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
 מֵעֲשִׂיהֶם. "אֵלֵהִים אֵל דָּמִי לָךְ אֵל תִּחַרֶּשׁ וְאֵל תִּשְׁקַט
 אֵל". וַיִּשְׁמַע קוֹל צַעֲקָתָךְ וַיַּעֲקֹתֶךָ, שֶׁאֵתָהּ בְּעֵצְמָךְ
 כְּבִיכּוֹל צוֹעֵק וְשׂוֹאֵג זַעֲקָה גְּדוֹלָה וּמָרָה עַל גְּלוֹת
 הַשְּׂכִינָה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁפֶתוּב, "יְהוָה מִפְּרוּם
 יִשְׂאֵג וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שֶׁאֵג יִשְׂאֵג עַל גּוֹהוֹ".

וישמע קול צעקת וזעקת השכינה וכנסת ישראל, אשר
 היא זועקת בקול מר על צרות נפשנו, אשר העכו"ם
 מתגברים עלינו בכל יום, ולא די שהם מושלים עלינו
 בגוף וממון, אף גם הם רוצים חס ושלום, להתגבר
 בחכמתם החזונית המטעית והסכלה, אשר באמת
 כל חכמתם הוא כסילות ואולת גמור, וכבר נתפסו
 הרבה מאחינו בני ישראל ברשתם ובמצודתם הרעה,
 ועוד הם צודים לקחת ולטרף חס ושלום עוד נפשות
 ישראל, ברשת חכמתם המטעית של פילוסופיא
 ואפיקורסית וכפירות אשר נתפשטה מאד בעונותינו,
 חוס וחס עלינו והוציא את בלעם מפיהם. "השיג
 תשיג והציל תציל" אותנו ואת אחינו ואת זרענו
 ואת כל זרע עמך בית ישראל מרשת ומצודה רעה
 הפרוסה עכשיו על כל החיים, אשר לא היתה כזאת
 מימי קדם. זכנו לאמונה שלאמה, להמליך אותך עלינו
 ועל נפשנו ועל כל רמ"ח איברינו וישם"ה גידנו בכל
 עת ועת. יעזרו רחמי לך עליך ועל בניה, כי מי
 יוכל לסבל את קול צעקת וזעקת קודשא בריך הוא
 ושכינתיה, מי יוכל לאטם אזנו ולקבו מקול צעקתם

וְשׁוּעָתָם הַמָּרָה, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְצַעֲקַת תְּמִיד אֵלֶיךָ עַד
שֶׁתִּרְחַמְנוּ, נִשְׁוֹעַ וְתֹאמַר הַגִּבּוֹר. "הַמְזַכְּרִים אֶת יְהוָה
אֵל דְּמִי לָכֶם. וְאֵל תִּתְּנוּ דְּמִי לוֹ עַד יִכּוֹנֵן וְעַד יִשִּׁים
אֶת יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה בְּאַרְצָךְ":

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, "מִלְכוּתְךָ מִלְכוּת כָּל עוֹלָמִים
וּמִמִּשְׁלַתְךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר". חוּם וְחֶמֶל וְרַחֵם
עַל מִלְכוּתְךָ הַמִּתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָאָרֶבֶעַ עוֹלָמוֹת, וּפְדֵה
וְהוֹצֵא וְהַעֲלֵה אֶת שְׂכִינַת עֲזֶךָ וּמִלְכוּתְךָ מִבֵּין הַגּוֹיִם,
וְתַעֲלֵה אֶת הַמִּלְכוּת דְּקַדְשָׁה וּבְנִסְתֵי יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּת
הָאָרֶבֶעַ מִלְכוּתוֹת, וּמִלְכוּת הַרְשָׁעָה מִהַרְהָר תַּעֲקֹר
וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר וְתַכְלִים וְתַכְנִיעַם וְתִשְׁפִּילֵם בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ, וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתַבְהִיל כָּל הַדַּעוֹת הַזְּרוּת
שֶׁל חֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת וּפִילֹסוֹפוּיָא וְאַפִּיקוֹרְסִית מִן
הָעוֹלָם, וְתִמְסַךְ בְּקֶרְבָם "רוּחַ עוֹשִׁים", וְתַעֲרֹב אֶת
דַּעְתָם וְתַסֵּתֵם אֶת פִּיהֶם, וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתַבְהִיל
דַּעְתָם וּמַחֲשַׁבְתָם הָרָעָה מִן הָעוֹלָם:

וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו, שְׁנֹזֶכֶה לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַחֶסֶד בְּאַמֶּת,
בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת, כְּמוֹ אֲבָרְהָם אָבִינוּ, עָלֵינוּ

הַשָּׁלוֹם, שְׁאַחֲזוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד בְּשִׁלְמוֹת, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת
חֶסֶד וְאַמֶּת עִם כָּל בְּנֵי אָדָם.

וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵי הַרְבִּים, וְתִשְׁלַח לָנוּ צְדִיקִים אֲמֵתִיִּים
מוֹכִיחֵי אֱמֶת שִׁיעֲסֻקוּ תָּמִיד לְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ
בְּתוֹכְחָה מְגֵלָה מְאֹהָבָה מְסֻתָּרָה. וְתִתֵּן בְּלִבְנוּ שְׁנֵטָה
אֲזִינֵנוּ וְלִבְנוּ לְקַבֵּל תּוֹכְחָתֶם הַטּוֹבָה. אֶף-עַל-פִּי
שֶׁתְּהִיָּה לַפְעָמִים בְּדֶרֶךְ בִּזְיוֹן, אֶף-עַל-פִּי כֵן נִזְכָּה לְקַבֵּל
דְּבָרֵי תּוֹכְחָתֶם בְּאַהֲבָה וּבְחֶפְזָה וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, וְנִהְיֶה
בְּכָל לֵאזְהִיבֵי תוֹכְחוֹת. וְנִזְכָּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְיִתְגַּלֶּה חֶסֶד גְּדוֹל עַל-יְדֵי תּוֹכְחָתֶם
הַטּוֹבָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, פִּיָּה פֶתְחָה בְּחֻכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד
עַל לְשׁוֹנָה. וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְמִדַּת הַחֶסֶד בְּשִׁלְמוֹת
בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְנִהְיֶה נְכֹלָלִים תָּמִיד בְּמִדַּתוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלְיוֹ הַשָּׁלוֹם שֶׁהִיָּה מִדַּתוֹ חֶסֶד. וְעַל-יְדֵי
הַחֶסֶד הַזֶּה נִזְכָּה בְּרַחֲמֵיךָ לְחַתֵּךְ וּלְהַבְדִּיל וּלְהַעֲלוֹת
אֶת הַמַּלְכוֹת דְּקִדְשָׁה מִן הָאָרְבַּע מַלְכוּתוֹת דְּסֻטְרָא
אַחֲרָא, וְנִזְכָּה לְהַרְגֵּן וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל
קַלְפֹת מַלְכוֹת עֲמֹלֵק הַרְשָׁעָה שְׁכָלוֹל מִכָּל הָאָרְבַּע
מַלְכוּתוֹת, וְתַעֲזְרֵנוּ לְמַחוֹת שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם, כְּמוֹ

שְׁכַת־טוֹב: "תִּמְחַה אֶת זְכַר עַמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח". וַיִּקְיָם מִקְרָא שְׁכַת־טוֹב: "הָאוֹיֵב תִּמְוֹ חַרְבוֹת לְנִצָּח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבֵד וְזָכַרְם הִפָּה. וַיְהוֹה לְעוֹלָם יֹשֵׁב כּוֹזֵן לְמִשְׁפָּט כְּסֹאוֹ". וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִבְטֹל כָּל הַחֲכָמוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת וְכָל הָאֲפִיקוֹרְסִית וְהַכְּפִירוֹת מִן הָעוֹלָם, וַיִּתְגַּלֶּה אֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל הָעוֹלָם בְּלוֹ, וַיִּקְבְּלוּ בָּרָם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ וְתַמְלִיךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה אֶל אֹר הַפְּנִיִם הַמְּאִיר בְּשָׁלֹשׁ רִגְלָיִם:

וְתַמְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר, וְתַצִּילֵם מִכָּל צַעַר וְנֹזֶק (וּבִפְרָט לַפְּלוֹנִית בַּת פְּלוֹנִית וְכוּ). רַבּוֹנוּ שֵׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים תְּמִיד, אֲתָה יָדַעְתָּ אֶת צַעְרָהּ וּמְכַאוּבָּהּ, אֲתָה יָדַעְתָּ אֶת לְבָבָהּ וּלְבַב אֲבִיהָ וְאִמָּהּ וְכָל הַמַּצְטַעְרִים בְּצַרְתָּהּ. רֵאֵה עֲנִיִּים וְעַמְלָם, וְהַבִּיטָה בְּמְכַאוּבָּם, יַעֲזֹרְנוּ רַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, רַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים, עַל עֲנִיָּה זֹאת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָא, וּפְתַח לָהּ שַׁעְרֵי הַרַחֲמִים וְהַחֲסֵד וְהַחֲמִלָּה וְהַחֲנִינָה, פְּתַח לָהּ שַׁעַר הַהוֹלָדָה, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרַבִּים, תַּחַתְךָ אֶת הַמַּ"ם סְתוּמָה שֶׁהִיא כְּנֶגֶד מַ"ם

יום של יצירת הולד, ששם מלבש הולד, ובחסדה
 הגדול תחתך את המ"ם שתומה הזאת, ותעשה ממנה
 שתי דלתי"ם, ועל ידי זה תפתח ברחמיך וחסדיך
 האמתים, דלתי במנה של העניה הזאת היושבת
 על המשבר, ותהיה בעזרה שתלד מיד בנקל בלי
 קשוי הולדה עוד כלל, ותאמר למלאך "הרף ידי",
 האומר לעולמו די אמר לצרתה די. רב חסד ומרבה
 להטיב, חום ורחם, בחסדה הגדול עשה עמה,
 פתח לה דלתי ההולדה חיש קל מהרה, בלי שום
 אחר ועכוב עוד כלל, כי כבר סבלה מרירות צער
 ומכאוב הרבה, עד אשר "כישל כח הסבל". גומל
 חסדים טובים, עשה עמנו חסד חנם, ואל תאחר
 לדתה עוד כלל, עזר והצל והושיעה בחסדה, שיפתח
 לה צירי ודלתי במנה ברחמים גדולים תכף ומיד,
 ותלד מיד בקל, בלי שום צער ומכאוב עוד כלל, כי
 אם ברחמים ובחמלה, בחסד גדול. ותוציא הולד
 לשלום לאויר העולם, לחיים טובים ולשלום ולארך

ימים ושנים טובים, אמן:

וירבו בצדקה מאד, כי העקר תלוי בחסד שעל ידי זה חותכין את הדל"ת מהמ"ם וכו', כמבאר בתורה
 הנ"ל שעל ידי זה נפתח רחמה של המקשה לילד כמבאר בספר, עין לקוטי מוהר"ן ח"א בסימן ל
 ובסימן קלה בסופו והבן

וְתַרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים,
 וְתוֹשִׁיעֵנו שְׁנוֹזָה לְקַבֵּל אֶת כָּל הַשְּׁלֵשָׁה
 רְגָלִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם פֶּסַח שְׁבוּעוֹת סְכוּת בְּקִדְשָׁה
 גְּדוֹלָה וּבְחֵדוּה רַבָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד. וְנוֹזָה לְכַבֵּד
 אֶת כָּל הַרְגָלִים וְהַיָּמִים טוֹבִים בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעוֹ
 וּפְאָר, בְּמֵאכָל וּמִשְׁתֵּה וּכְסוּת נְקִיָּה, וּבְשִׁבְיָתָה מִן
 הַמְּלָאכָה, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה, וּבִתְפִלָּה בְּכוּנָה
 עֲצוּמָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא, כָּרְאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי
 לְהַתְּפִלֵּל וּלְהַתְּנַהֵג בְּיוֹם טוֹב קִדְשׁ. וְתוֹכְנוּ וְתַעְזְרוּנוּ
 לְעִשׂוֹת מִצְוֹת הַרַבָּה בְּכָל הַשָּׁנָה, בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה
 וּבְשִׁמְחָה רַבָּה. וְנוֹזָה שְׁיִתְקַבֵּץ שְׂמֵחַת כָּל הַמִּצְוֹת
 שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, לְתוֹךְ הַלֵּב הַקְּדוּשׁ שֶׁהֵם הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה נוֹזָה לְשִׂמְחַת יוֹם טוֹב בְּאַמֶּת כְּרִצוֹנָךְ
 הַטוֹב כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "וְשִׂמְחַת בְּחֻגְךָ". וְנוֹזָה לְשִׂמְחַת
 מְאֹד מְאֹד בְּחֵדוּה רַבָּה וְעֲצוּמָה בְּכָל הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים
 "נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בְּךָ", אֲשֶׁר בְּחֵרַת בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים
 וְרוּמְמָתָנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, עַד שְׁנוֹזָה לְעֵלּוֹת לְרֵאוֹת
 וְלְרֵאוֹת בְּאוֹר פְּנֵי יְהוָה. וְתַעְזְרוּנוּ לְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת
 הַנוֹהֲגוֹת בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל וּבְכָרְטָ הָאֲרֻבַּע מִצְוֹת

הנזקקות בכל רגל אשר על ידם מעלין את השכינה
 שהיא בחינת ד' [ארבע] לאור הפנים, שהם בפסח
 ארבע כוסות, בשבועות קבלת התורה שהוא סדר
 המשנה שהוא ארבע פעמים ביד כל אחד, בסכות
 ארבע מינים שבלולב. אנא יהוה, רחם עלינו וזכנו
 לקיים באמת ובשלמות כל המצוות הנוראות האלה
 במועדם ובזמנם בכל רגל ורגל, עם כלל שאר המצוות
 הקדושות והנוראות שבכל רגל ורגל. ונזכה לקיים
 בתכלית השלמות, בשמחה ובחדוה רבה ועצומה
 וביראה ובאהבה, באפן שנוזכה להעלות את המלכות
 דקדושה אל אור הפנים המאיר בשלש רגלים. ותזכנו
 לשוב בתשובה שלמה לפניך מתוך שמחה בכל הימים
 טובים. ותחנני ברחמיך הרבים לעשות תשובה שלמה
 אפלו על העונות שאינם ידועים לי.

רבוננו של עולם, אתה ידעת כמה אני רחוק מקדשת
 ושמחת יום טוב הקדוש. חוס וחס על
 ברחמיך הרבים, וזכני בחסדיך העצומים, שאזכה
 לקבל הימים טובים בקדושה גדולה ובשמחה רבה, עד
 שאזכה על-ידי קדשת ושמחת יום טוב, להעלות את

הַמְלָכוֹת דְקַדְשָׁהּ מִבֵּין הָאֲרָבַע מַלְכוּתוֹת וְלִהְיוֹתָהּ
לְאוֹר פְּנֵי יְהוָה. וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַת־טוֹב: "צֶדֶק לְפָנָיו
יִהְיֶה וַיִּשָּׂם לְדָרְךָ פְּעָמָיו". וְנֹאמַר: "אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ
לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֶיךָ". וְתִזְכְּנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי
קַדְשָׁת וְשִׁמְחַת יוֹם־טוֹב תָּמִיד בְּכֹל הַשָּׁנָה בְּלָה, וְאַזְכֶּה
לְשִׁמְחָה דְקַדְשָׁהּ תָּמִיד, עַד שְׂאֲזֻכָּה לְהַשְׁגֵּת אֱלֹהוּתְךָ
וַיְדִיעַת רוּמְמוֹתְךָ וְתִשׁוּקַת אֱמוּנָתְךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב
שָׁלֵם, בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב, בְּקַדְשָׁהּ וּבְטַהָרָה גְדוּלָּה.
וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכְּנִי לְעִזּוֹת דְקַדְשָׁהּ, כִּדִּי שְׂאֲזֻכָּה
לְקַבֵּל וְלְהַמְשִׁיךְ עַל־יְדֵי־יְהוָה חַדוּשֵׁי תוֹרָה אֱמֶתִיִּים,
כִּי אַתָּה גֹלִית לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר
אֵי אֲפֹשֶׁר לְזַכּוֹת לַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה כִּי אִם עַל־יְדֵי
עִזּוֹת דְקַדְשָׁהּ, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנוֹם לְבָרְכָהּ,
הָיִי עִז בְּנִמְר. וְגַם אַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ גְדוֹל עֲצָם הַפְּגָם
שֶׁל עִזּוֹת דְסִטְרָא אַחְרָא, כִּי הָעִזִּים פָּנִים הֵם מִן
הַתְּתַקְעֵ"ד דּוֹרוֹת שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם חֵלֶק בְּתוֹרַת מוֹשֶׁה
עַל כֵּן בָּאתִי לְחַלּוֹת פְּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
שֶׁתְּחַנְּנֵנִי מֵאַתָּה דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, וְתוֹרִינִי וְתַלְמִידֵי
תָּמִיד בְּכֹל עֵת, שְׂאֲזֻכָּה לִידַע תָּמִיד אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם

העזות, באפן שאנצל תמיד ברחמיך מפל מיני עזות
 דסטרא אחרא. ותצילני מעזי פנים ומעזות פנים,
 ותשמרני ותצילני ברחמיך האמתיים, מפל התורות
 והחדושים של הסטרא אחרא והקלפה הנקראים
 פסילים, הנמשכין מעזות דקלפה. ותחזקני ותאמצני
 בעבודתך ותמשיך עלי כח וגבורה דקדושה להתקרב
 לעבודתך ולתורתך וליראתך באמת. ואזכה תמיד
 לחדש חדושים אמתיים בהתורה הקדושה, חדושים
 הנכללים ונכנסים באמת בתורת משה, חדושים
 שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כסא כבודך:

ותשפיע עלי עזות דקדושה נגדה, שאזכה להתחזק
 ולהתאמץ מאד בתפלה בכל עז ותעצומות.
 ואחזק ואאמץ לבבי לקוות אליך ולצפות לרחמיך.
 ואעיו פני נגדה לבקש ולהתפלל ולהתחנן לפניך
 תמיד, על כל מה שחסר לי בעבודת יהוה, ולא אבוש
 ולא אכלם נגדה לעולם, לבקש מלפניך גדולות
 ונוראות, שתעשה עמי פלאי פלאות:

רבוננו של עולם, לפניך נגלה הכל, ואתה יודע עצם
 הבלבולים הרבים וערבוב הדעת המרבה

וְהֶעֱצוּם מְאֹד מְאֹד, שָׁבָא עָלַי בְּיֹתֵר בְּשָׁעָה שְׁאֲנִי
 עוֹמֵד לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ, עַד שְׁאֲנִי יְכוּל לְדַבֵּר
 אֲפֹלוּ דְבוּר אֶחָד בְּתַפְלָה כָּרְאוּנִי, וְכָל הַבְּלוּלִים
 וְהָעֲרֹבֹב הַדַּעַת שְׁיִישׁ לִי בְּאִיזָה פַעַם בְּכָל הַיּוֹם בְּלוּ,
 בְּכֶם בָּאִים אֵלַי בְּשַׁעַת הַתַּפְלָה דִּיקָא וְרוּצִים לְבַטֵּל
 תַּפְלָתִי. וּמַחְמַת זֶה תַּפְלָתִי מְעַרְבֶבֶת מְאֹד בְּכַמָּה
 מֵינֵי פְסָלֹת וְעֲרֹבֹב הַדַּעַת וּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וּפְגִיזוֹת
 וּבְלוּלִים רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁיַעוּר, וְאֲנִי יוֹדֵעַ
 מַה לַּעֲשׂוֹת, כִּי מַעֲצָם הַבְּלוּלִים הַדַּעַת שָׁבָא עָלַי, אֲנִי
 יוֹדֵעַ שׁוּם דְּרֶךְ אֵיךְ לַעֲמֹד נֶגֶד הַבְּלוּלִים הָרַבִּים
 הָאֵלֶּה, וְאִין לִי עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם.
 חוּם וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּמְלַטֵּנִי, וְהַצֵּל אֶת תַּפְלָתִי
 מִכָּל מֵינֵי עֲרֹבֹב הַדַּעַת, וּמִכָּל מֵינֵי מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת
 וְהַרְהוּרִים וּבְלוּלִים שְׁבַעוּלָם. וְעֲזָרְנִי וְזַכְּנִי שְׁאֶקְשֶׁר
 אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּדְבוּרֵי הַתַּפְלָה בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק,
 עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵת הַלֵּב, וְתִהְיֶה תַּפְלָתִי
 וְתִחַנְתִּי וּבְקִשְׁתִּי זָכָה וְנִכּוֹנָה בְּרָה וְנִקְיָה מִכָּל סִיג
 וּפְסָלֹת. חוּם וְחַמֵּל עָלַי וְעַשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנִּי, כִּי
 אִין לִי שׁוּם תַּקּוּהָ כִּי אִם עַל תַּפְלָה וְתִחַנּוּגִים.

רבונו של עולם, ראה נא בענינו וריבה ריבנו, והצל
 עשוקים "מיד עושקיהם כח", ואל תניח לגזל
 דל "כי דל הוא". ותקיים מקרא שפתוב: "משוד עניים
 מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בי שע
 יפיה לו". עזרני והושיעני וחסלצני ומלטני מפל מיני
 מחשבות רעות והרהורים רעים, ומפל מיני בלבולים
 וערבוב הדעת מעתה ועד עולם. וזכני שתהיה
 מחשבותי זכה ונקיה, קדושה וטהורה תמיד, ובפרט
 בשעת התפלה אזכה לטהר ולקדש את מחשבותי
 ביותר, עד שלא יעלה ולא יגיע ולא יבוא ללבי שום
 בלבול הדעת ולא שום מחשבה זרה ולא שום מחשבה
 שאינה מענין התפלה, אפלו היא מחשבה קדושה,
 לא תבוא ולא תעלה על לבי בשעת התפלה, רק
 אזכה לעמוד בכל התפלה באימה וביראה גדולה,
 ולא אשמע אז שום אדם ושום דבר שבעולם כי אם
 אותך לבד, ואזכה להתפלל בכונה גדולה בתכלית
 השלמות. ואזכה לקשר תפלתתי לכל הצדיקים
 אמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שזכני
 עפר, והם יקבלו את תפלתתי ויבררו ויזכנו אותה,

וַיִּצְיָלוּ אוֹתָהּ מִכָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וּמִסְטִין בַּדְּרָהּ, וַיַּעֲלוּ
אוֹתָהּ לְרִיחַ נִיחֹחַ לְפָנַי כַּסּא כְבוֹדָהּ, בְּתוֹךְ כָּל־לֵיּוֹת
תְּפִלוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲלֶה וְתַנְשֵׂא לְהֵיוֹת כְּתֹר
לְרֵאשֶׁה:

חֹסֶם וְחַנּוּנִי, וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכֵּנִי לְעֲזוֹת דְּקַדְשָׁה,
שְׂאֵזְפָה תָּמִיד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְהַתְּגַבֵּר לְסֵלֶק
הַבוֹשָׁה שְׂלֵא אֲבוֹשׁ מִלְּפָנֶיךָ, וְאַעֲזוּ פָּנַי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ
כָּל מֵינֵי בַקְּשׁוֹת גְּדוּלוֹת שְׂבַע־עוֹלָם הַנוֹגְעִים לְעַבֹּדְתְךָ
בְּאַמֶּת, שֶׁתְּקַרְבֵּנִי אֵלֶיךָ בְּכָל מֵינֵי הַתְּקַרְבוֹת, וְתַעֲשֵׂה
עִמִּי פְּלִאֵי פְּלִאוֹת לְהַעֲלוֹת אוֹתִי מִשְׁפָּל הַמְּדֻרָגָה
הַתְּחַתּוּנָה לְרוֹם הַמַּעֲלוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת, וְאַזְכֶּה לְבוֹא
וּלְהַגִּיעַ מִהֵרָה לְכָל הַמְּדֻרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשָׁה,
עַד שְׂאֵזְפָה לְהַשִּׁיג אֶל־הוֹתֶךָ בְּתַכְלִית מְדֻרָגָה הָעֲלִיוֹנָה,
בְּמְדֻרַגַת גְּבִיאִים אֲמֵתִיִּים וְצַדִּיקִים גְּדוּלָּים וְנוֹרָאִים,
בְּמְדֻרַגַת בְּנֵי עֲלִיָּה. וְאַזְכֶּה לְאַחֲזוֹ בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֲשֶׁר בְּטַחוֹ בְּךָ וְלֹא בּוֹשׁוּ לְשֵׂאֵל כָּל הַגְּדוּלוֹת מִלְּפָנֶיךָ,
כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "בְּךָ בְּטַחוֹ אֲבוֹתֵינוּ בְּטַחוֹ וְתַפְלִיטְמוֹ.
אֵלֶיךָ זָעְקוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בְּטַחוֹ וְלֹא בּוֹשׁוּ". כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
שֶׁלְּפִי עֲצֹם גְּדֻלָּתְךָ וְרוֹמְמוֹתְךָ, וְלְפִי עֲצֹם שְׂפִלוֹתֵינוּ

ופחיתותנו, לא היה אפשר לנו להתחיל לעמוד לפניך
 ולבקש מלפניך על שום דבר קטן שבְּעוֹלָם. כי מי אנכי
 שאזכה להתפלל לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי,
 כי אתה יהוה גדלת מאד ושמה מרומם על כל ברכה
 ותהלה, ואיך נעיו פנינו ונקשה ערפנו לשאל ממך
 גדולות כאלה, ובפרט איש כמוני, פגום ונבזה וחדל
 אישים כמוני. אך ברחמיה הרבים למדתנו על ידי
 צדיקיה האמתים, והודעת לנו דרכיה הטובים, אשר
 אתה חפץ חסד ומרבה להיטיב. ואתה משפיע עלינו
 עזות דקדשה מאתך, ואתה רוצה שנעיו פנינו נגדך
 לבקש ממך גדולות ונוראות, ונשנעתיר ונפציר אותך
 הרבה מאד ימים ושנים, עד שנזכה לנצח אותך
 בביתך, לפעל בקשתינו ברחמים אצלך כמו שפתוב,
 אנכי יהוה אלהיה המעלה מארץ מצרים הרחב פיה
 ואמלאהו. על כן מצא עבדך את לבו להתחנן מלפניך
 על כל אלה, שתשפיע עלי עזות דקדשה מאתך, ויקים
 מקרא שפתוב: "תנו עז לאלהים על ישראל גאותו
 ועזו בשחקים, נורא אלהים במקדשך אל ישראל
 הוא נותן עז ותעצמות לעם פרוך אלהים". ונזכה

לְבַקֵּשׁ מִמְּךָ תְּמִיד גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי
 פְּלָאֵי פְּלָאוֹת, וְתוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי מֵעֲתָה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה
 מִכָּל הַנְּפִילוֹת וְהַיְרִידוֹת שְׁיַרְדֵּתִי עַד הַנְּהָ, וְתִקְרַבְנִי
 בְּכָל מֵינֵי הַתְּקַרְבוֹת, וְתִרְחַם עָלַי בְּכָל מֵינֵי רַחֲמָנוֹת,
 וְתִקְרַבְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְצַדִּיק גְּדוֹל אֱמֶתִי, לְהַרְבֵּ
 הָאֱמֶת שְׁבַדוֹר הַנְּהָ, לְהַרְבֵּ דְקַדְשָׁה הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה
 שְׁיֵשׁ לוֹ כַּח לְהַכְנִים הַשְּׂגוֹת אֱלֹהוֹת גַּם בְּשִׁפְלֵ וּפְחוֹת
 כְּמוֹנִי. וְתַצִּילֵנִי שְׁלֵא אֲטַעָה עֲצָמֵי חֵם וְשָׁלוֹם לְהַחֲלִיף
 וְלְהַמִּיר טוֹב בְּרָע, וְתִשְׁמְרֵנִי מִן הַשְּׂקָרָנִים וְהַצְּבוּעִים
 מִמְּנַהֲיָגִים שֶׁל שְׂקָר, וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֵא יַעֲלֶה עַל לְבִי
 הַטְּעוֹת שֶׁל כַּמָּה בְּנֵי אָדָם, הָאוֹמְרִים שְׂדֵי לְפָנֵיהֶם אִם
 יִהְיוּ מְקַרְבִּים אֲפִלּוֹ לְאִישׁ כָּשֵׁר פֶּשׁוּט הַקָּטָן בְּמַעֲלָה,
 כִּי בְּאֵמֶת הַפְּחוֹתִים כְּמוֹנֵי צְרִיכִים דּוֹקָא מְנַהֲיָג אֱמֶתִי
 הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה מִפְּלָגַת מְאֹד מְאֹד. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ,
 וְשַׁלַּח לָנוּ הַגּוֹאֵל צֶדֶק בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וַיְקַיֵּם מִקְרָא
 שְׁכַתוֹב: "כִּי־יִמִּי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת".
 וְזַכְּנֵי מְהֵרָה לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת וְלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ בְּבֵית
 בְּחִירְתֶּךָ בְּשִׁלְשׁ פַּעַמֵּי רְגָלֵינוּ:

חוּם וְחַנּוּנִי, וְהַצִּילָנִי וְהוֹשִׁיעַנִי בְּכֹל מִיַּי הַצָּלוֹת
 וַיִּשְׁעוּת, וְהַעֲלֵנִי מִהֲרָה מֵאַפְלָה לְאוֹרַה מִשְׁעֶבֶד
 לְגֹאֲלָה מִיַּגוֹן לְשִׁמְחָה. וְתַטְהַרְנִי מִהֲרָה מִכָּל מִיַּי
 טְמָאוֹת, וְתַקְדְּשֵׁנִי בְּכֹל מִיַּי קְדוּשׁוֹת. וְאַזְכֶּה לְעֵלוֹת
 וְלִהְפֵּיל מִהֲרָה בְּכֹל הַחַמְּשִׁים שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה, בְּאַמֶּת
 וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְעֵנּוּה אֱמֶתִיית, עַד שְׁאַזְכֶּה "לְחֻזוֹת
 בְּנַעַם יְהוָה וּלְבִקֹּר בְּהִיבְלוֹ" לְהַשְׁיג הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתָךְ
 בְּתַכְלִית מְדֻרְגָה הָעֲלִיוֹנָה, וְלְהַכְנִים הַשְּׁגַת אֱלֹהוּתָךְ
 בְּלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בְּקְדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה, בְּאַמֶּת
 וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְעֵנּוּה אֱמֶתִיית כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב,
 "הָאִירָה פְּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעַנִי בְּחַסְדֶּךָ. פְּנֶיךָ הָאֵר
 בְּעַבְדְּךָ וְלַמְדֵּנִי אֶת חֻקֶּיךָ. אֲנִי בֹצֵדֶךָ אֶחְזֶה פְּנֶיךָ
 אֲשַׁבְּעָה בְּהַקְיִץ תְּמוּנָתְךָ. וְלֹא נִסּוּג מִפְּנֶיךָ תַּחֲיִינוּ
 וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו הָאֵר
 פְּנֶיךָ וְנִוְשָׁעָה". אָמֵן וְאָמֵן:

וכִּשְׁהוֹלְדָה מִתְאַרְכֶּת מְאֹד יִרְאֶה הַבַּעַל לְלַכֵּת תַּכְף־וּמִיד לְמִקְוֵה שֶׁהוּא סוּד הַבִּינָה
 שֶׁשֵּׁם מְאִיר שֵׁם ס"ג : יו"ד, ה"י, וא"ו, ה"י; וְכִשְׁיִחְזוֹר יָקִים מֵה שְׁאֵמֵר רַבְּנּוּ ז"ל
 (סְפָר־הַמְדוּת, אוֹת קְשׁוּי לִילֵד, סִימָנִים: ד, ז), הֵינּוּ יִלְחַשׁ הַבַּעַל בְּאַזְנָה שֶׁל אִשְׁתּוֹ אוֹתִיּוֹת שֶׁל
 שֵׁם ס"ג, הֵינּוּ תֹאמֵר בְּאַזְנָה:

אוֹת יוֹד אוֹת נָאוֹ אוֹת דָּלֶת אוֹת הֵי אוֹת יוֹד אוֹת נָאוֹ אוֹת אֶלֶף אוֹת נָאוֹ
 אוֹת הֵי אוֹת יוֹד (כֹּל אוֹת בְּפִנֵי עֲצֻמָּה)

ואחר-כך ילחש באזנה אותיות

פא, ואו, עין, הא

[נכמובן שלא לסטות מההלכה בכל דיני ההרחקות]

והשם יתברך ירחם עליה, ותראה נפלאות, ויצא הולד בנקל בלי שום קשוי כלל.

(אשר בנחל חלק כ"א מכתב ג, רכ עמוד רסז)

השגחה פרטית

[תפילה קלח]

אם הליך בשדה, ומעילו נתפס בקוצים ונקרע, יש בזה חשבון צדק, בתוך הקוצים ישנן נשמות קדושות ורוצות תקון, אם יש לאדם שכל וצועק:

"אי, רבונו של עולם, אין לי בנגד אחר, מה יהא עלי?"

אזי יש להן תקון, ואם אדם אינו זוכה לצעק, אזי מקבל שריטה בעורו, ונקרע בשורו ושותת דם, ומתחיל לצעק:

"איי, איי, רבוננו של עולם, כואב לי, כואב לי, מה אעשה? הצילני וכו'".

והוא אינו שם על לב מה זה ועל מה זה? ! אלא יש כאן נשמות מגלגלות, ותפסוהו
בבגדו, או בידו או ברגלו, וקבל מכה – הכל, כדי שיזכיר שם ה', ויעלה אותן.

(אוצר הקנטרסים חלק כ"ב קנטרס חמשה-עשר בשבט עמוד רעג)

[תפילה קלט]

תפלה נוראה ונפלאה על המשכת גלוי על עצמו השגחה עליונה

אבי שבשמים, חוס ורחם עלי, ותוציאני מהשאול
תחתית ומתחתיו שנפלתיו בו, מרבוי עוונותי
המרבים, שחטאתי, עויתי ופשעתי לפניה מידי יום
ביומו השכם והערב, עד שאין יום ואין לילה, שלא
נתלכלכתי בכל מיני חטאים, עוונות ופשעים, שעל-
ידי כל זה נטמטם שכלי ודעתי, ואבדתי את אמונותי,
ונחשכו ממני כל האורות העליונים, ואני יושב חשך
וצלמות, ואיני יודע שום דבר, השביעני במרוזרים
הרוני לענה, ומרב תלאותי. איני יודע לשית עצה
לנפשי, מאחר שאיני מרגיש את אמתת מציאותך,
ואני מלא ספקות ובבלולים, אותי נהג וילך חשך

וְלֹא אֹזֵר, בְּלָהּ בְּשָׂרֵי וְעוֹרֵי, שֶׁבֶר עֲצָמוֹתַי, בְּנָה עָלַי
 וַיִּקַּף רֹאשׁ וּתְלָאָהּ, בַּמַּחְשָׁפִים הַזְּשִׁיבֵנִי כַּמְתִּי עוֹלָם,
 וְאַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי רֹאשׁ צְדִיקוֹךָ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם
 יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאַפְלוּ מַעֲמָקֵי עֲמָקִים, מִהַשְּׂאוֹל
 תַּחֲתִית גַּם כֵּן יִכּוֹלִים לְצַאת אִם רַק רוּצִים בְּאַמֶּת,
 וְהִנֵּה אֲנִי בָּא אֵלֶיךָ בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה בְּאַמֶּת, וּמוֹדָה
 וּמִתְוֹדָה עַל רַבּוּי פְּגָמֵי הָעֲצוּמִים, שֶׁנִּתְגַּעַלְתִּי בְּכָל
 מִיְנֵי חַטָּאִים וְעוֹזְנוֹת וּפְשָׁעִים, וְאַנִּי רוֹצֵה בְּאַמֶּת
 לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית אֵלֶיךָ בְּכָל לִבִּי וְנַפְשִׁי, וְאַנִּי
 מִתְחַרֵּט מְאֹד מְאֹד עַל כָּל הָעֶבֶר שְׁלִי, וְאַנִּי רוֹצֵה
 לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוֹ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה;

אֲנָא, יְהוָה, חוּס וְרַחֵם עָלַי, וְקַבְּלֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
 וּפְתַח לִי אֶת לִבִּי וְדַעְתִּי, שֶׁאֲזַכֶּה לְהִתְחִיל
 לְהִרְגִישׁ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתְךָ, וְאֵיךְ, שֶׁאֵין שׁוּם נִמְצָא
 מִבְּלָעָדֶיךָ כָּלֵל, כִּי הַכֹּל לְכַל אֱלֹהוֹת גָּמוּר הוּא, וְאַתָּה
 צוֹפֵה וּמְבִיט וּמִשְׁגִּיחַ עַל כָּל פְּרִט מְפָרְטֵי הַבְּרִיאָה,
 וְאַתָּה מִשְׁגִּיחַ בְּהַשְׁגָּחָה עֲלִיוֹנָה עַל הַכֹּל, וְאֵין בְּלָעָדֶיךָ
 כָּלֵל.

זַכְּנִי לְהַכְנִים יְדִיעוֹת אֱלֹהִים בְּלִבִּי, בְּמַחִי וְדַעְתִּי, עַד
 שְׁאֶזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, וְאַף שִׁלַּעַת עֲתָה אֲנִי
 רְחוּק לְגַמְרִי מִזֶּה, כִּי עֲדִין לֹא יֵצְאֵתִי מֵהַחֵל אֶל הַקֹּדֶשׁ,
 אֲפִלּוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְגַם עֲדִין אֲנִי נוֹפֵל וּמֵת לְכַלֵּךְ
 יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִיְּדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, הַשָּׁכֵם וְהָעֶרֶב, עִם כָּל
 זֹאת אֲנִי מִגְלָה לְפָנֶיךָ אֶת פְּנִימִיּוֹת לִבִּי, כִּי רְצוֹנִי
 הוּא לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְאֵינִי רוֹצֵה לָשׁוּב אֶל מַעֲשֵׂי
 הַמְּכַעְרִים וְאֶל מַחְשַׁבּוֹתֵי הַמַּגְנוֹת, וְאֲנִי כֹבֵד רוֹצֵה
 לְהִדְבֵק רַק בְּךָ, וְאֵינִי רוֹצֵה לְהִפָּרֵד מִמְּךָ אֲפִלּוּ כְּרֹגַע,
 רַק תָּמִיד לְחֹשֵׁב מִמְּךָ, וְלִהְיֶנֶם בְּדַעְתִּי אֶת אֲמִתּוֹת
 מְצִיאֹתֶיךָ, וְלִהְיֶנֶם עִלֵּי אֶת הַהִשְׁגָּחָה הָעֲלִיוֹנָה
 תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן!

(אוצר-הקנטרסים חלק ד' קנטרס השגחה עליונה עמוד קנד)

[תפילה קמ]

תפלה נוראה להמשיך על עצמו השגחה פלאית

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתחום
 ותרחם על אמלל פמוני, מלכלך ומגשם פמוני,

אֲשֶׁר עֲדִין לֹא הָיָה לָךְ בְּעוֹלָם אִישׁ גַּם וּמִגִּשָׁם כָּמוֹנִי,
 וּבְיָדַי כָּבֵד לֹא יִהְיֶה לָךְ עוֹד אִישׁ רְחוֹק כָּמוֹנִי, כִּי
 מִתְחַלֵּת הַבְּרִיאָה וְעַד סוּפָהּ לֹא הָיָה וְאִין עֲכָשׁוּ וְלֹא
 יִהְיֶה אִישׁ מִזֶּהֶם וּמִלְכָּךְ בְּכָל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹזְנוֹת
 וּפְשָׁעִים כָּמוֹנִי הַיּוֹם, עִם כָּל זֹאת, אֵף שְׂאֲנִי מְרַחֵק
 וּמִגִּשָׁם וּמִלְכָּךְ, אִינִי מְסִיחַ וְדַעְתִּי מִמֶּךָ כָּרָגַע, וְאֲנִי
 מֵאֲמִין בְּךָ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֲתָה מְחַיֶּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת
 כָּל הַבְּרִיאָה בְּלָהּ, וְאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעְדֶּיךָ יִתְבָּרֵךְ
 בְּלָל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הִיא, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי,
 מְדַבֵּר, הֵם כִּפֵּא לְהַשְׁגָּחָתְךָ הַפְּרָטִית, וְאֶפְלוּ בַּמָּקוֹם
 הַנִּמְדָּה וְהִירוּד וְהַמְלָכָךְ, שְׂאֲנִי נִמְצָא בּוֹ עֲכָשׁוּ, גַּם
 שָׁם אֲתָה מְשַׁגֵּיחַ עָלַי בְּהַשְׁגָּחָה פְּלֵאִית, וְאֲתָה צוּפָה
 וּמְבִיט עָלַי לְרַחֵם עַל נַפְשׁ אֲמֻלָּהּ וּמִגִּשְׁמַת, חוּטֵאת
 וּפּוֹשְׁעַת כָּמוֹנִי, לְהַצִּילָה מִכָּל אוֹיְבֶיהָ וּלְהוֹשִׁיעָההּ מִכָּל
 צָרוֹת נַפְשָׁהּ שְׂסַבְבוּהָ.

אֲנָא יְהוָה, חוֹם וְחַמֵּל עָלַי, וְהַצֵּל אוֹתִי מִהַפַּח הַיְקוּשׁ,
 מִהַצָּרָה הַמְרָה שְׁנַפְלָתִי אֵלֶיהָ, וְעוֹבֵר עָלַי מִה
 שְׁעוֹבֵר, מִשְׁבְּרִים וְגֻלִּים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, עַד שְׂרָבִים
 קָמִים עָלַי, וְרַבִּים אוֹמְרִים לִי, שְׂאִין לִי כָבֵד תִּקְוָה

וישועה, ואבד מנום ממני לגמרי, עם כל זאת, אבי
 ששמים, עדין אני מאמין בך ובהשגחתך הפלאית,
 שגם במעמד ובמצב הירוד והנפול שאני נמצא
 שם, גם שם מאירה עלי השגחתך הפלאית, ואתה
 בודאי עוזר ותעזור לי בכל מה שאני צריך, ובפרטיות
 להושיעני בעת הצרה המרה הזאת שנפלתי עכשו
 אליה, ואי אפשר לי לצאת, ואיני יודע ליתת עצה
 לנפשי במצב ובמעמד כזה.

רבוננו של עולם, חוס ורחם עלי, והמשך עלי השגחתך
 הפלאית, והצל אותי, והושיעני מכל הקמים עלי
 והמדברים רע על נפשי, הן אמת שאני בעצמי גרמתי
 לי את כל הרעה הזאת שעוברת עלי מבית ומבחוץ,
 כי על-ידי רבוי עוונות בראתי קלפות ומשחיתים,
 אשר התלבשו עצמם בבני-אדם המצערים אותי
 מבית ומבחוץ, עד שנדמה לי כאלו אבד מנום ותקוה
 ותוחלת ממני, אף אתה גלית לנו על-ידי חכמיה
 הקדושים שאתה עומד ומחפה ומצפה לרשע עד
 שישוב מדרך הרעה, ואז מיד תקבלו, על-פני אני

מִתְחַרְט עֲכָשׁוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂי וְדַבְּוּרֵי וּמַחְשְׁבוֹתַי הַמְּגַנִּים
 וְהַמְּלַכְלָכִים, הַמְּתַעֲבִים וְהַמְּגַשְׁמִים, וְהַנְּנִי שָׁב אֵלֶיךָ
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאֲנִי מְקַבֵּל עָלַי לְעוֹלָם לֹא לַחֲזוֹר עַל
 מַעֲשֵׂי וּמַחְשְׁבוֹתַי וְדַבְּוּרֵי הָרָעִים, וְאֲנִי מְקַבֵּל עָלַי עַל
 מַלְכוּתְךָ לְהַעֲשׂוֹת כְּלִי לְהַמְשִׁכַת שְׂכִינַת עֲזֻךָ בְּעוֹלָם,
 עַד שְׂיִדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּו, וַיְבִין כָּל יִצְחָר
 כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אִשָּׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶסוֹ, יִהְיֶה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה, אָמֵן בֵּן יְהִי
 רְצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן!

(אוצר־הַקְּנֻטְרִים חֶלֶק ד' קְנֻטְרִים הַשְּׁגָחָה פְּלֵאִית עֲמוּד קַעָה)

התאבדות

[תפילה קמא]

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה, רבונו של עולם,
 אני נמשך אל העצבות והדכאון, רבונו של
 עולם, אני הולך במחשבות זרות של התאבדות,
 מרב צרות שעוברות עלי, תן לי שמחה, תכנים בי
 שמחה, שארגיש את השמחה מהראש עד הרגלים,
 ומהרגלים עד הראש, ואזכה לרקוד בכל יום ולשמח
 עוד יהודים.

(אשר בנחל חלק ס' מכתב יב, סו עמוד נא)

התבודדות

[תפילה קמב]

רבוננו של עולם, כִּלְכֵּךְ נִתְרַחֲקֵתִי מִמְּךָ, עַד שְׁאִינְנִי
 יְכוּל לְדַבֵּר עִמְּךָ, וְזֶה סִימָן שְׁעֵדִין חֲסָרָה לִי
 אֶמוּנָה, כִּי אִם הִיְתָה לִי אֶמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכָת,
 שְׁאַתָּה פֶּה עָמִי, אֶתִּי וְאַצְלִי, הִיִּיתִי מְרַבֶּה בְּתַפְלָה,
 וְאִם אִינְנִי יְכוּל לְדַבֵּר עִמְּךָ, סִימָן שְׁחֲסָרָה מִמְּנִי
 הָאֶמוּנָה, אֲזִי אֶנָּה, ה' אֱלֹקֵי, עֶזְרֵנִי לִי שְׁתִּהְיֶה לִי
 אֶמוּנָה.

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תתטז עמוד ריד)

[תפילה קמג]

עֲלֶיךָ לַעֲשׂוֹת מְזֶה בְּעֶצְמוֹ, שְׁאִינְךָ יְכוּל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ - תַּפְלָה.
 רבוננו של עולם, תִּרְאֶה לְאִיזוֹ שְׁפָלוּת נִפְלְתִי, לְאִילוֹ
 וְרִידוֹת וְכוּ', בְּאֶתִי לַשְּׁדָה וְאִין לִי דְבוּרִים לְדַבֵּר,

וְאֲנִי פַּה בַּשָּׂדֶה, וַיֵּשׁ לִי הַרְהוּרִים רָעִים, וְאֲנִי אוֹבֵד עֲצוֹת.

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תתיז עמוד ריח)

[תפילה קמד]

אודות התבודדות וכו', תדע, שאם זה לא הולך, הינו שלא יכולים להתבודד,
צריכים לעשות מזה בעצמו תפלות והתבודדות:

רֵאָה וְגַם רֵאָה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאֲנִי רוּצָה לְדַבֵּר אִתְּךָ, וְכָל-כֶּךָ נִפְלְתִי.

(אשר בנחל חלק קכ"ד מכתב כט, תרלז עמוד קיז)

[תפילה קמה]

מאז שהתקרבותי לרבנו ז"ל זה ארבעים ושבע שנים, בקשתי את הקדוש ברוך
הוא, בכיתי להקדוש ברוך הוא, שפכתי לבי לפניו יתברך, זרקתי עצמי על הארץ,
בכיתי והפיתי ראשי על הארץ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּפְתַּח לִי שַׁעֲרֵי הַרְחָמִים, תַּעְזֹר לִי. וְזֶה אֲשֶׁר הוֹעִיל לִי.

(אשר בנחל חלק קל"ב מכתב לב, תפ עמוד שה)

[תפילה קמז]

רבונו של עולם, באתי לכאן לדבר אליך, וראה לאיזו
 ירידה נפלתי, עד כדי כך, שמחי מסבב ולבי
 מעקם בקשיות ובעקמומיות. רבונו של עולם, ראה
 לאילו נפילות נפלתי, עד שקשה לי לפתח את הפה
 אליך.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ' קנטרס ימי אלול עמוד קסד)

[תפילה קמז]

יספר לפניו ותברך כל העובר עליו - בין בגשמיות ובין ברוחניות, כבן המבכה
 לפני אביו:

אבא כואב לי האיבר הזה, אבא, אני נמצא במצב
 בספי דחוק, אין לי אכל, אין לי כלום, אבא,
 אני רוק, אני צריה להתחתן, אבא, אני צריה ילדים,
 אבא, אין לי נחת מילדים וכו' וכו'.

כל אחד ואחד יבקש צרכיו וחסרונותיו ממנו ותברך.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ה קנטרס יש שכר עמוד רמא)

[תפילה קמח]

בְּנֵי אָדָם מְשֻׁחָחִים עִם חֲבֵרֵיהֶם עֶשֶׂר דְּקוֹת, חֲצֵי שָׁעָה, שְׁעָה וְכוּ', וְלָמָּה אֵין בָּאִים
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאוֹמְרִים:

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, אֲנִי זְכוּק לְרַחֲמִים רַבִּים וְכוּ' וְכוּ'.

הֲלֹא הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה בּוֹקְעִים רְקִיעִים, וְלָמָּה אֵינְנוּ מְנַסִּים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֶה
עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה ?!

(קנטרס צפית לישועה עמוד כ)

[תפילה קמט]

תְּחִלַּת הַהִתְבּוּדוֹת צְרִיכָה לְהִתְחִיל עִם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְמַשָּׁל, אַחַד
שֶׁהוּא בְּגִיל אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ, יִגִּיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,

**רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ עַל כָּל יְמֵי חַיֵּי,
עַל כָּל אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנִים, וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים,
וְעֶשְׂרֵה יָמִים (כָּל אַחַד כְּפִי הַגִּיל שְׁלו), שֶׁאֲנִי נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם,
וְהֵרִי עֲזָרְתָּ לִּי בְּכַמָּה מֵיְנֵי עֲנִינִים, מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם
הַזֶּה, אֲנִי תָּרַחֵם עָלַי וְתִמְשֹׁךְ לַעֲזוֹר לִּי בְּכָל אֲשֶׁר אֲנִי
צָרִיךְ, כִּי שֶׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר בְּאַמֶּת.**

וְאַחֲרֵיכֵן רְאוּי לְבַקֵּשׁ עַל קִדְשַׁת שְׁבַעַת הַיָּמִים

אָנָא ה', עֶזֶר לִי לְקִדְּשׁ אֶת עֵינַי, לְרֹאוֹת אֱלֹהֵיךָ,
 וְאַמְתֵּת מְצִיאוֹתֶיךָ, מִכֹּל דְּבַר, וְאַל אֶכְשֵׁל בְּשׁוֹם
 רְאִיָּה אֲסוּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲרֹאֶה טוֹב וְקִדְּשָׁה מִכֹּל
 דְּבַר, וְתִהְיֶינָה לִי עֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת בְּאַמְתֵּת.

ואחר כך לבקש על האזנים,

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְאָזְנַיִם קְדוֹשׁוֹת, שְׂאֲזוּכָה לְשִׁמְעַ
 קוֹל אֱלֹהֵיךָ מִכֹּל דְּבַר, וְאַל יִכְנַס בְּאָזְנֵי שׁוֹם
 קוֹל אֲסוּר אוֹ פְּגוּם חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲשִׁמַּע דְּבָרִים
 טוֹבִים תָּמִיד, וְאַשְׁמַע קוֹל אֱלֹהֵיךָ הַצּוֹעֵק מִכֹּל דְּבַר
 שְׂבַע עוֹלָם.

ואחר כך לבקש על קדשת החטם,

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְחַטָּם קְדוֹשׁ וְטָהוֹר, שְׂאֲרִיחַ
 רִיחַ אֱלֹהֵיךָ מִכֹּל דְּבַר, וְיִהְיֶה חֲטָמִי נִשְׁמָר
 מִכֹּל מִינֵי פֶעַם וְקִפְדוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, וְתִהְיֶה לִי סִבְלָנוֹת
 עֲצוּמָה לְכָל אָדָם וְלְכָל דְּבַר.

ואחר כך לבקש על קדשת הפה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! זַכְּנֵי לְפֶה קְדוֹשׁ וְטָהוֹר, שְׂאֲדַבֵּר
 תָּמִיד רַק מֵאֱלֹהֵיךָ וּמֵאַמְתֵּת מְצִיאוֹתֶיךָ, וְיִהְיוּ
 דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם שְׂגוּרִים עַל פִּי, וְיִהְיֶה פִי

נְשָׁמָר, מִכָּל מֵינֵי דְבוּרִים רָעִים וּפְגוּמִים חֵם וְשָׁלוֹם,
וְאֲדַבֵּר רַק דְבוּרִים טוֹבִים תָּמִיד.

ואחר-כך ראוי להכליל כל שבועת גרות ביחד,

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹרְנִי שְׂיִהְיֶה לִי מִחַ קְדוֹשׁ וְטָהוֹר,
שְׂיִהְיֶה חָבוּק וְדָבוּק בְּךָ תָּמִיד,

וראוי להאריך הדבור בזה, כי על-ידי קדשת שבועת הגרות, זוכין לכל הקדשות.
ואחר-כך ראוי לבקש הרבה על למוד תורה הקדושה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְלַמֵּד אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
הַקְּדוֹשָׁה, נִגְלָה וְנִסְתָּר הַלְכָה וְקַבְּלָה, וְהַלְמוּד
שְׁלֵי יִהְיֶה לְשִׁמְהָ, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר לַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם,
וְאִזְכָּה לְהַבְנִים בְּכָל הַבְּרִיּוֹת אֲהַבַת הַתּוֹרָה וְיִרְאַת
שָׁמַיִם, וּבִפְרָט בַּבְּנִים וּבַתְּלָמִידִים, וְאִזְכָּה לְגַדֵּל בְּנֵי
לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים,

ואז ראוי לפרט כל הבנים והתלמידים בשמותם בפרטי פרטיות, ולבקש על כל
אחד ואחד מהם, כפי הרחבת לבו.

הובאו כאן בעקר התפלות, למאמר הקדוש במלואו עין בסוף הספר.

(שיחות מוהרא"ש)

[תפילה קג]

תפלת מוהרא"ש בהתבודדות בנערותו וכך היה שר עם כל אנ"ש:
הנה הוא פה הנה הוא שם הנה הוא בכף העולם בלו.

התחזקות

[תפילה קנא]

רבוננו של עולם, זכני להתחזק, רבוננו של עולם, עזרני
נא להתחזק מעמד וכו'.

(אשר בנחל חלק מ"ט מכתב ט, צ עמוד קעז)

[תפילה קנב]

תפלה זה הכלי לקבל בו כל הטובות. והעקר מה שצריכים לבקש את הקדוש-
ברוך-הוא:

רבנו של עולם, ובני להיות בשמחה.

כי מה שאדם יבקש - יקבל. ולכן עלינו להתחזק במאד מאד.

(אשר בנחל חלק מ"ט מכתב ט, צ עמוד קעז)

[תפילה קנג]

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי. שתחום
ותחמל עלי, ותובני להתחזק ולהחזיק מעמד
בכל מה שעובר עלי עכשו ברוחניות ובגשמיות.
אנא יהוה ראה בעניי, ושא נא לכל חטאותי, אתה
לבד יודע כמה קלקלתי ופגמתי במעשי הרעים זה
ימים ושנים מידי יום ביומו. ועקרתי את עצמי לגמרי
מך. ועל-ידי-זה נתעורו עיני שכלי. ואיני זוכה
לראות ולהרגיש את ערבות נעימות זיו אורך האין
סוף ברוך הוא. ומזה באות לי כל הצרות והיסורים

וְהַמְרִירוֹת וְהַהֲרַפְתָּאוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלַי. עַד שֶׁנֶּחֱשֶׁה
 מִמֶּנִּי לְגַמְרֵי אוֹרֶה. וְכִלְכֵּךְ מֵר לִי עַד שְׂאֵינִי יוֹדֵעַ
 לְשִׁית עֵצָה לְנַפְשִׁי מֵרַב מְרִירוֹתַי.

אֲנִי יְהוָה חוֹס וְחַמֵּל עָלַי. וּפְקַח עֵינַי וְאֶזְכֶּה לְמַצֵּא מְזוֹר
 וּרְפוּאָה לְנַפְשִׁי, וְאֶזְכֶּה לְהִבִּיאַ עֲזָרָה רַאשׁוֹנָה
 אֵלַי, שְׂאֶזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק עִצְמִי בְּתַקְרָף קִטְנוּתִי וּדְחָקוֹתַי,
 וְלֹא אֶתִּיאֵשׁ עִצְמִי מִמֶּךָ, רַק אֲשִׁתִּדַּל לְשׁוּב אֵלֶיךָ
 בְּתִשׁוּבָה אֱמִתִּית, וְעַל־יְדֵי־זֶה שְׂאֵנִי מִתְעוֹרֵר וּמִתְחַזֵּק
 עִצְמִי, וְאֵינִי מִיֵּאֵשׁ עִצְמִי, רַק אֲנִי בָּא אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת
 פָּנִים וּבְשִׁבְרוֹן לֵב, עַל־יְדֵי־זֶה תִּפְתַּח אֵלַי אוֹרֶה הָאֵין
 סוּף בְּאִפֶּן שְׂאוּכַל לְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד בְּצֵל הָעוֹבֵר הַזֶּה,
 וְאֶזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק מֵעַמָּד, וְלֹא לְפַל, חֵם וְשָׁלוֹם, יוֹתֵר
 וְיוֹתֵר, רַק אֶזְכֶּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּכֹל לְבִי וְנַפְשִׁי בְּאֱמֶת
 וּבְתָמִים, וְאַתָּה יְהוָה תִּקְבְּלֵנִי בְּתִשׁוּבָה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוֹס וְרַחֵם עָלַי, וְקַבֵּל בְּרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתִי
 בְּתוֹךְ שְׂאֵר תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלוֹת הַצַּדִּיקִים,
 וַיִּכְנָסוּ אֶצְלֶךָ דְּבוּרֵי אֱלֹהִים שְׂאֵנִי מְדַבֵּר וּמִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ
 בְּשִׁבְרוֹן לֵב וּבְנִמְיַכַת רוּחַ, וְאַל תִּרְחַק אוֹתִי בְּלָל, אִם
 שְׁלִפֵי מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים וּמִחֲשָׁבוֹתַי הַפְּגוּמוֹת וְדְבוּרֵי

הָרַעִים הָיָה רָאוּי לְרַחֵקְנִי בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, אֲבָל
 מִדָּתְךָ הוּא רְחוּם וְחַנּוּן וְאַרְךָ אַפַּיִם, וְאֵינְךָ חֹפֵץ בְּמוֹת
 הָרָשָׁע, כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְחִיָּה.

עַל-כֵּן אָבִי שְׁבַשְׁמִים, רְאֵה לְקַבֵּל אֶת תְּשׁוּבָתִי שְׂאֵנִי
 שָׁב עִבְשׁוֹ אֵלֶיךָ, וְחוּם וְרַחֵם עָלַי, וְעִזֹּר לִי לְצֵאת
 מִהַצָּרָה וְהַמִּיצָר שֶׁנִּפְלְתִי אֵלֶיךָ, וְתִרְחִיב לִי בְּרוּחַנִיּוֹת
 וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְכֹל אוֹיְבֵי יַפְלֹוּ תַחְתֵּי וְיִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרִי, וְלֹא
 יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לִי שׁוּם רַע כְּלָל, יִלְבְּשׁוּ שׁוֹטְנֵי כְּלָמָה
 וְיַעֲטוּ בְּמַעִיל בְּשִׁתָּם. יִקְלְלוּ הַמָּה, וְאַתָּה תִּבְרַךְ, קָמוּ
 וַיְבוֹשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׂמַח, וַיְדַעוּ כִּי יָדְךָ זֹאת אֶתָּה יְהוָה
 עֹשֵׂיתָ, אָמֵן! וְאָמֵן!

(אוצר-הקנטרסים חלק ה' קנטרס עזרה ראשונה עמוד שנה)

התחלה חדשה

[תפילה קנד]

אמר רבנו ז"ל (ת"י-מוהר"ן, סימן תלז), שטוב שיאמר האדם בשעת ההתבודדות כשמתבודד בינו לבין קונו, יאמר:

היום אני מתחיל להדבק בך.

ויעשה בכל פעם התחלה, כי כל ההמשכות הולכין אחר ההתחלות, ואפלו המחקרים אומרים, שההתחלה היא כמו חצי דבר של כל המעשה. נמצא, ממה נפשך, ויעשה בכל פעם התחלה, ויאמר כנ"ל, כי ממה נפשך, אם היה מקדם טוב, עכשו יהיה טוב יותר, ואם, חס ושלום, מקדם לא היה טוב, בודאי צריך ומכרח לעשות התחלה חדשה. ובאמת מי שמרגיל את עצמו בעבודה הקדושה הזו, מרגיש כל מיני טעמים בחייו.

(אשר בנחל חלק פ' מכתב יז, תק עמוד טו)

[תפילה קנד]

עליכם לדעת, כי עקר עבודת הסמ"ך-מ"ם – לזרק את האדם במרירות ובמרה שחורה, כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו, וכאלו כבר אף פעם לא יהיה ממנו נעשה איזה דבר וכו', ועל-כן עליכם לדעת, כי עקר העקרים אצל רבנו ז"ל הוא ההתחשיות, להתחיל כל פעם התחלה חדשה, לדעת שאין לנו אלא "מעכשו", וכך הורנו רבנו ז"ל, שבכל פעם שאדם בא אליו יתברך, יאמר לו:

רבוננו של עולם, אני רוצה לשוב בתשובה "מעכשו".

וכן בכל פעם יעשה התחלה חדשה.

(אשר בנחל חלק פ' מכתב יז, תרכז עמוד קפא)

[תפילה קנר]

רבוננו של עולם, עתה אני מתחיל להדבק עמך, זכני
 להכיר אותך מכל דבר מפרטי הבריאה, ואזכה
 לידע ולהאמין שאין שום מציאות בלעדיך כלל,
 והכל לכל עצם עצמיות חיות אלהותך, שנתלבשת
 בלבושים אלו, שהם דומם, צומח, חי, מדבר, ואף
 שפעין הגשמית גדמה שהם דברים נפרדים וענינים
 נפרדים וכו', זכני להשיג ולהרגיש את אמתת מציאות
 אלקותך המחייה והמהנה אותם, ובלעדי חיותך אין
 להם קיום כלל. אבי שבשמים, זכני להגדיל את
 הידיעות האלו, ועל ידי זה אזכה להתחזק ולהתאמץ
 בכל עת ורגע מחדש, כי "אנה מפניך אברח ואנה
 מפניך אסתר, אם אפק שמים שם אתה, ואציעה
 שאול הנד", וכך מה שאזכה להכנים ביותר ידיעות
 אלו אל תוך פנימיות לבבי, אזכה להחיות את עצמי

יותר ויותר, עד שיתפשט הישוב הדעת בכל קומתי,
 ואזכה להרים את רגלי ולרקוד מרב שמחה, ועל ידי
 זה ישלמו כל חסרונותי, ויתחדש מחי בהתחדשות
 נפלאה בכל פעם. אנא יהוה אלהי ואלהי אבותי,
 אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב, חוס וחסל
 עלי, שלבל אבבל עצמי משום בריה שבעולם, ולא
 אסתכל ולא אפנה אל שום מונע ומעכב ומחליש
 דעתי ומחי. זכני לברח בכל יום ובכל עת ובכל שעה
 רק אליך, ולא ארצה שום רצון אחר מבלעדי רצונך,
 ואזכה לדון את כל עמך ישראל לכף זכות תמיד,
 ולהטות כלפי חסד, ואהיה טוב עין - הן על עצמי והן
 על אחרים, ומכל דבר זכני רק לראות את פנימיות
 חיות אלהותך המחייה והמהנה את הדבר הזה, ועל-
 ידי זה אזכה להפך את כל ירידותי ונפילותי לעליות
 גדולות, ולהפך את היגון והאנחה לשמחה עצומה,
 ואזכה להיות תמיד בשמחה ובפנים שוחקות, ואזכה
 לקיים מצות השמחה והרקודים בכל יום ויום מחדש
 בשלמות, בתכלית השלמות, ולא אבבל עצמי משום
 בריה המתנגדת על מצות השמחה, רק אני בתומי

אֵלֶּךָ לְרַקֵּד וְלִשְׁיר לְעַצְמִי נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֵחָה, וְלִהְיוֹת
נִפְשֵׁי הָעֵיפָה וְהָאֲמִלְלָה שֶׁנִּפְלָה חֲלָשׁוֹת מִחֲצֵי הַמֶּלֶךְ
הָאֲכֹזֵר, שֶׁהוּא הַזְּקֵן וְכִסִּיל, הַרוֹצֵה לְהִתְפַּשֵּׁט עָלַי
בְּזִקְנָה וְכִסִּילוֹת וְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְכֵל מַה שֶׁאֲנִי מְרַגֵּשׁ
בְּעַצְמִי מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, קִטְנוֹת דְּקִטְנוֹת, יוֹתֵר
אֲזֻכָּה לְרַקֵּד וְלִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחָה שֶׁאֵין לָּהּ סוּף וְקֵץ,
כִּי הֲלֹא יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה אֲנִי מֵלֵא מְצוּוֹת פְּרָמוֹן,
וְנִבְרָאתִי מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַמְּאִמִּינִים בָּךְ, וְגַם
עֲדוּן אֲנִי מִשְׁתַּזְּקֵק וְכוֹסֵף אֵלֶיךָ מְאֹד מְאֹד בְּרִצּוֹנוֹת
וּבְכִסּוּפִים חֲזָקִים לְהַכְּלִיל בָּךְ לְגַמְרִי, וְלִהְפָּשִׁיט אֶת
גּוּפִי הַמְּגֻשָּׁם וְהַמְּצָרֵעַ, וְלִהְתְּלַבֵּשׁ בְּלָבוֹשׁ רוֹחֲנִי,
לְבוֹשׁ אֹזֵר דֶּק מִצֵּן וְעֵדוֹן אֱלֹהוֹתֶךָ, מִבְּשָׂרֵי אֶחְזוּהָ אֱלֹהִים,
עַד שֶׁתִּהְיֶה תּוֹרַתִּי - תּוֹרַת ה', וְתִפְּלֹתִי - תִּפְּלֹת ה',
שֶׁאֲזֻכָּה לְהַכְּלִיל לְגַמְרִי בְּאוֹרֶךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
וּמְרַב בְּלִיּוֹת שֶׁאֲכִלֵּל בָּךְ, כְּבָר לֹא יוּכַל שׁוֹם דְּבָר
וְשׁוֹם בְּרִיָּה לְהַפְּיִלְנִי, רַק אֶת־חֲזֵק בְּעִזּוֹת וּבְעֵקֶשׁ שְׁנוֹת
דְּקִדְשָׁה תָּמִיד, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין שׁוֹם
מְצִיאֹת בְּלִעְדִּיךָ כִּלְלֵל, וּבְכֵל תְּנוּעָה וְתְנוּעָה שֶׁם אֱלֹהִים
שֶׁל עוֹלָם, כִּי הַכֵּל לְכֵל עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חֵיווֹת אֱלֹהוֹתֶךָ,

ואזכה להיות בשלום תמיד, אפלו עם אלו המצערים
 אותי ומחלישים דעתי, כי הכל בהשגחתך הפרטית
 שנתלבשת בהם, לנסות אותי לראות להיכן אברח
 ולהיכן אנוס, וכל זה תענוגך ושעשועך - כשזוכים
 לגלות את ההסתרה שאתה מסתיר שם, ולקאיר
 את החשך שאתה גנוז שם, ולהמתיק את המרירות
 שאתה מתחבא שם. אגא יהודה, הרחב דעתי ומחי,
 שלא יפילני ולא ישברני שום דבר, רק אזכה להיות
 תמיד איש שמח, איש שלום, איש טוב, ואהיה מעביר
 על מדותי, ותרון בממוני ובעסקי, ואזכה לביטל עצמי
 תמיד אליך, ולא ארצה שום התנשאות והשתררות
 על זולתי, ועל-ידי-זה תזכני שילך לי תמיד הכל
 בסדרן, מאחר שאני מביטל רצוני לרצונך, ואיני
 רוצה שום רצון אחר מבלעדי רצונך הפשוט, וכל מה
 שעובר עלי בין ברוחני ובין בגשמי אזכה לידע שהכל
 לטובתי הנצחית, ואתה אב הרחמן מתנהג עמי במדת
 רחמנות, ובודאי יש בכל מארעותי והרפתקאותי
 בונה מיחדת למרק עונותי, ולהמשיך עלי שפע נעם
 ויו אלהותך, שפע הארת הכתר, ואזכה להתחזק

וְלִהְיֶת אֲמִין וְלֹא לְהִיּוֹת בַּטָּלָן, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְלֹא אֲבָרַח
 מִמֶּךָ דִּיקָא בְּשַׁעַה שְׁאַתָּה כָּבֵד רוּצָה לְפָתַח לִי הָאָרוֹת
 וְהַשְּׁגוֹת חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת, אֲזוֹרוֹת רוּחַ נְיִוֹת מְשַׁרְשׁ
 נְשָׁמָתִי. אָנָּה אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ כַּמָּה
 טוֹבוֹת וְכַמָּה הַשְּׁגוֹת וְכַמָּה אֲזוֹרוֹת וְכַמָּה נְעִימוֹת
 אֲבִדְתִּי כָּבֵד עַל-יְדֵי שְׂדַחְקָתִי אֶת הַשַּׁעָה, וְלֹא זָכִיתִי
 לְחַבּוֹת וְלִקְנוֹת בְּשַׁעָה שֶׁהָיָה הַכֹּל חָשׁוּךְ לְפָנַי, בְּשַׁעָה
 שֶׁהָיִיתִי מְנַח בְּמִרְרוֹת וּבְכִבְדוֹת גְּדוֹלָה. אָנָּה יְהוָה,
 זָכֵנִי עַל-כָּל-פְּנִיִם מֵעַכְשָׁו לְעֵמֵד עַל עֲמָדֵי בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל עֵת וּבְכָל שַׁעָה, לְשִׁמַּח נַפְשִׁי הָאֲמֹלָלָה, הָעֵיפָה,
 הָרַעֲבָה וְהַצְּמָאָה, וְלִרְקַד הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁעַל-
 יְדֵי-זֶה יִהְיוּ נַעֲשִׂים אֲצִלִּי בָּלַיִם וְהִיכָלוֹת לְקַבֵּל עֲרֵבוֹת
 נְעִימוֹת אֲזוֹרָה הָאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַזְכָּה לְחַזוֹת
 בְּנַעֲמֵם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ כָּל יְמֵי חַיֵּי לָעַד וּלְנִצְח
 נְצַחִים אָמֵן וְאָמֵן.

(אשר בנחל חלק י' מכתב א, קכב עמוד מא)

[תפילה קנד]

רבונו של עולם, אני רוצה להתחיל מרגע זה להפנים
אל תוך הקדושה.

(אשר בנחל חלק כ"ג מכתב ג, תקיא עמוד קכב)

[תפילה קנח]

רבונו של עולם, אני רוצה להיות מעבשו איש כשר,
ואני רוצה מעבשו להתקרב אליך.

(אשר בנחל חלק כ"ג מכתב ג, תקלו עמוד קנב)

[תפילה קנט]

רבונו של עולם, אני רוצה לעשות התחלה מעבשו,
רבונו של עולם, אני מתחיל מעבשו להתקרב
אליך.

(אשר בנחל חלק ל"ד מכתב ה, תמו עמוד שט)

[תפילה קס]

ראה לשפוח תמיד את כל העבר שלך, ותהיה רגיל לומר תמיד להשם יתברך:

רבונו של עולם, אני עושה עכשיו התחלה חדשה
 להתקרב אליך, ובני לשוב בתשובה אמיתית,
 ותקדש את עיני ואזני וחתמי ופי, שלא אסתכל רק
 על רוחניות אלהותך, ואזכה לשמע ולצית אל דברי
 החכמים האמתיים, ואשמר עצמי מבעם וקפדות,
 ואדבר רק בדברי אמונה, ואגלה את אמתיך לכל
 בר ישראל. חום וחסד עלי להגיע אל כל זה, אמן בן
 יהי רצון.

(אשר בנחל חלק ל"ז מכתב ו, ריא עמוד רפז)

[תפילה קסא]

רבונו של עולם, מעכשיו אני רוצה להיות איש כשר,
 מעכשיו אני רוצה להתחיל להכניס אל תוך
 התורה הקדושה.

(אשר בנחל חלק מ"ז מכתב ח, תרסז עמוד רעח)

[תפילה קסב]

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותמיד תעשה התחלה חדשה.
ועקר ההתחלה היא בדבור, כשתרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, ותתחיל כך:

**רבוננו של עולם, מרגע זה אני רוצה להיות איש כשר,
מרגע זה אני רוצה לשוב בתשובה אמתית,
אנא הוי"ה, חוס ורחם עלי על-כל-פנים מעכשיו,
שאזכה לשוב בתשובה אמתית, תשובה שלמה וכו'.**

כי על-ידי-זה שאדם עושה בכל פעם התחלה חדשה, דיקא על-ידי-זה נתעלה
בתכלית העליה, ושוכח את העבר לגמרי. ורבנו ז"ל שבח מאד מאד את מדת
השכחה (שיחות-הר"ן, סימן כו), ואמר שזו מעלה גדולה, שאדם שוכח את העבר שלו.

(אשר בנחל חלק ס' מכתב יב, רצא עמוד רפה)

[תפילה קסג]

**רבוננו של עולם, הנה אני בא עכשיו אליך לשוב
בתשובה אמתית, ואני רוצה להתחיל מעכשיו
לעבד אותך וכו' וכו'.**

(אשר בנחל חלק ס"א מכתב יב, תעה עמוד קפה)

[תפילה קסד]

כְּשֶׁאָדָם מֵתְחִיל לְדַבֵּר עִם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עָלָיו לֹאמַר:

**רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, אֲנִי עוֹשֶׂה עֲבָשׁוּ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה,
וְאֲנִי רוֹצֶה לְחֹזֵר בְּאַמֶּת בְּתִשׁוּבָה.**

וְכֵן יֵאמַר בְּכָל פֶּעַם כְּשֶׁמֵּתְחִיל לְהִתְבַּוְּד. וְכֵן בְּאַמֶּת יִשְׁכַּח אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ,
וְיַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

(אשר בנחל חלק ס"ו מכתב יג, תתפז עמוד רלד)

[תפילה קסה]

צְרִיכִים לֹאמַר בְּכָל פֶּעַם בְּעֵת שֶׁמֵּתְחִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ:

**אֲנִי עוֹשֶׂה עֲבָשׁוּ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.
וְזֶה יוֹעִיל לָךְ הַרְבֵּה מְאֹד.**

(אשר בנחל חלק ס"ח מכתב יד, תנה עמוד רעז)

[תפילה קסו]

הָעֶקֶר הוּא הַתְּחִזְקוֹת, לַעֲשׂוֹת בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּבְכָל פֶּעַם יִהְיֶה רָגִיל
לֹאמַר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ:

רבונו של עולם, מעבשנו אני רוצה להיות איש כשר.
 וזה היסוד בדעת רבנו ז"ל.

(אשר בנחל חלק ע"ח מכתב יו, צו עמוד קסה)

[תפילה קסז]

רבונו של עולם, הנה הגיע יום חדש, היום אהיה
 צדיק, ואלמד הרבה תורה, ואתפלל בכונה,
 ואקים מצוות בשמחה עצומה.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס התעוררות לבחור עמוד רצז)

[תפילה קסח]

רבונו של עולם! אני מתחיל מעתה להיות איש כשר.

(שמירת הזמן עמוד עו)

[תפילה קסט]

רבונו של עולם, כבר הבטחתי לך אלפי פעמים,
 שאני מתחיל מחדש, ולבסוף אני נופל בעצמי

וּנְכַשֵּׁל, עֲזִרְנִי נָא, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, שְׂאֵזְכָּה לַעֲשׂוֹת
מַעֲטָה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלֹא אֶפְּלַ בַּחֲזָרָה.

(אוצר־הַקְּנִטְרִים חֶלֶק כ"א קְנִטְרִס הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה עֲמוּד נה)

וידוי

[תפילה קע]

וידוי זה מצות עשה. כיצד מתודיין? אומר:

**אָנָּא הַיִּשָּׁם חָטָאתִי עֲוִיתִי פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְעָשִׂיתִי כָךְ
וְכָךְ וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי
חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה.**

וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבת.

(שאלות ותשובות בחסידות ברסלב חלק י"ד מכתב א, תרנו עמוד רנז)

[תפילה קעא]

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הֵן אָמַת חָטָאתִי, עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי
וְכוּ' פְּזֹאת וְכֹזֹאת עָשִׂיתִי, הִסְתַּכַּלְתִּי עַל דְּבָרִים
מְגֻנִים, עָשִׂיתִי מַעֲשִׂים רָעִים, וְהִסַּמְ"ךְ-מ"ם שׁוֹבֵר
אוֹתִי, וּבְנֵי-אָדָם אוֹמְרִים שְׂאִין לִי תַקּוּהָ.**

(אשר בנחל חלק י"ט מכתב ב, תשצג עמוד קצ, חלק נ"ב מכתב ט,
תתיד עמוד עח, חלק כ"ד מכתב ג, תתיז עמוד ריט)

[תפילה קעב]

רבונו של עולם, אָנִי בְּנֵךְ, חָטָאתִי, עָוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי,
 וְכֹזֵאת וְכֹזֵאת עָשִׂיתִי, תִּמְחַל לִי, לֹא רָצִיתִי
 לְצַעַר אוֹתְךָ, לֹא חִפְצְתִּי לַעֲשׂוֹת נֶגֶד רְצוֹנְךָ, אֵךְ
 מָה אֶעֱשֶׂה?! יִצְרִי מִתְגַּבֵּר עָלַי, הַיִּצָּר הָרַע מִכְּנִים בִּי
 דְּבֹאזֶן, שׁוֹבֵר אוֹתִי וְאֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

(אָשׁר בְּנַחַל חֶלֶק ל"ד מִכְּתָב ה', תַּמּוּד עַמּוּד שׁו)

[תפילה קעג]

רבונו של עולם, חָטָאתִי, עָוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי, וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ
 עָשִׂיתִי, אָנָּה הַיֵּשׁם תִּמְחַל לִי עַל חֲטָאֵי הַמְּרָבִים
 שֶׁחָטָאתִי בְּמַחְשְׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׁלִי.

(אָשׁר בְּנַחַל חֶלֶק מ' מִכְּתָב ו', תַּשִּׁיז עַמּוּד יט)

[תפילה קעד]

**רבוננו של עולם, כּוֹזאת וּכּוֹזאת עֲשִׂיתִי, וְאֲנִי מִתְחַרֵּט,
וּמִקְבֵּל עַל עֲצָמַי מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא לַעֲשׂוֹת עוֹד
אֶת הַשְּׂטִיּוֹת הַלְלוּ.**

ותתנודה בדיוק מה עשית שזהו ודוי דברים אשר הוא עקר התשובה, ואם תתנודה
לפניו יתברך, הקדוש-ברוך-הוא ימחל לך על הכל. תעשה התחלה חדשה ותשכח
את העבר, ואז יהיה לך טוב בחיים.

(אשר בנחל חלק מ"ב מכתב ז, קצג עמוד קלד)

[תפילה קעה]

עֲשִׂיתִי כּוֹזאת וּכּוֹזאת, רבוננו של עולם, מְחַל לִי.

ואף שנדמה לך כחוכא וטלולא וכו' וכו', כי התגברות היצר עליך כל-כך חזקה,
עד שנדמה לך, כאלו אבד מנוס ותקוה ממך, וכבר לא יועיל הודוי דברים שאתה
מתנודה להקדוש-ברוך-הוא. אל תאמר זאת, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו
יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ותדע שרק
רבנו ז"ל יכול לתקן אותך, ועל-כן תראה להיות מקשר אל רבנו ז"ל.

(אשר בנחל חלק ע"ב מכתב טו, תקעד עמוד רכא)

[תפילה קען]

הוּי! הוּי! רבונוּ שֵׁל עוֹלָם, מָה עֲשִׂיתִי, אֵיךְ בָּאתִי
לְיַדִּי חֲטָא חָמוּר בְּזָה.

(אַשְׁרֵי בְּנַחַל חֶלֶק פִּי"ה מִכְּתָב יח, תתלח עמוד קנח)

[תפילה קען]

מוֹבָא בְּזִהָר הַקָּדוֹשׁ (בְּרֵאשִׁית נו.): כָּל מֵאן דְּאוּדֵי עַל חֲטָאוּ, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂבִיק
לָהּ וּמְחִיל עַל חוּבוֹ, מִי שְׂמוּדָה וּמְתוּדָה עַל חֲטָאֵיו, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵב אוֹתוֹ
וּמוֹחֵל לוֹ, כִּי אֶצְלוּ יְתַבְּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה תְּשׁוּבָה וּוְדוּי דְּבָרִים, שְׂיִבּוּא אֱלִיו
יְתַבְּרֵךְ וַיֵּאמֶר:

רבונוּ שֵׁל עוֹלָם, כָּזֹאת וְכֹזֹאת עֲשִׂיתִי, וְאַנִּי מִתְחַרֵּט
בְּתַכְלִית הַחֲרָטָה.

וְאִז אִם יֵלֶךְ בְּדַרְךְ זֶה, בְּוֹדָאֵי לֹא יִזְוֶז מִשָּׁם, עַד שְׂיִשׁוּב בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה.

(אַשְׁרֵי בְּנַחַל חֶלֶק פִּי"ה מִכְּתָב יח, תתלח עמוד קסג)

[תפילה קעח]

כְּתוּב בְּזִהָר, כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, בָּא הַסֵּם"ךְ-מ"ם וּמְקַטְרֵג עַל הָאָדָם: "רְאֵה רְבוּנוּ
שֵׁל עוֹלָם, בְּרֵאשִׁית אֶת פְּלוּנֵי אֱלִמוּנֵי, וְחֲטָא לְפָנֶיךָ בְּיוֹם זֶה וּבְשַׁעָה זֹאת". אִם אָדָם

הקדוים בעצמו, וכא אל הקדוש-ברוך-הוא, לאחר שחטא ונכשל באיזה עון, בר מינן, ואומר:

**רבוננו של עולם, חטאתי, עויתי, פשעתי, והרע בעיניך
עשיתי, כזאת וכזאת עבר עלי.**

ומתודה אליו יתברך, אז כשבא הסמ"ך-מ"ם לקטרג על אדם זה, הקדוש-ברוך-הוא מגרשו ואומר לו: "אני יודע, כי כבר ספר לי".

(אשר בנחל חלק צ"ה מכתב כא, תרלט עמוד רנח)

[תפילה קעט]

**רבוננו של עולם, מה עשיתי כזאת וכזאת וכי' וכי',
ואת הרע הזה עשיתי.**

ובזה שהוא מתודה, הוא מאמין שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתו, והוא חוזר אליו יתברך.

(אשר בנחל חלק קי"ג מכתב כו, תרפה עמוד רחצ)

[תפילה קפ]

תמחל לי תסלח לי, עשיתי עונות.

(אשר בנחל חלק קי"ט מכתב כח, קעז עמוד קנה)

[תפילה קפא]

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה רַק שְׂיִתְּנוּדוּ אֵלָיו:

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חַטָּאתֵי עֵוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי, וְהוֹצֵאתִי
זֶרַע לְבַטָּלָה, וְהִסַּתְּכֵלְתִי בַּמְקוֹמוֹת הַמְטַנְפִים,
וְחִשְׁבֵתִי דְבָרִים מְגִנִים, הִרְהַרְתִּי הִרְהוּרִים רְעִים,
אֲנִי מִתְחַרֵּט.**

זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה.

(אוצר שובכי"ם קנטרס ענין שובכי"ם עמוד קלה)

[תפילה קפב]

בְּרַגַע שְׁאֵדָם חוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבֹא לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאוֹמֵר:

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חַטָּאתִי לִפְנֶיךָ, וְכֹזֶאת וְכֹזֶאת פָּגַמְתִּי,
וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי וְכו'.**

וּמְפָרֵשׁ מָה עָשָׂה, אֵינן שׁוֹם בְּרִיָּה יְכוּלָה לוֹ.

(קנטרס הדרוך הנכונה עמוד ח)

[תפילה קפג]

רבוננו של עולם, כֹּזאת וְכֹזאת עֲשִׂיתִי, וְאֲנִי מִתְחַרֵּט
 עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, אָנָּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְחַל
 לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וּפְשָׁעֵי שְׁעֲשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, שְׁפַגְמְתִי
 בְּמַחְשָׁבָה, הִרְחַרְתִּי הִרְחַרְתִּי רָעִים, חָשַׁבְתִּי
 מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְכָל מִינֵי לְכַלּוּכִים, טִמְאַתִּי אֶת עֵינַי,
 הִסְתַּכְּלְתִּי בַּמְקוֹמוֹת הַמְטַנְפִים, לְכַלְכְּתִי אֶת אָזְנִי,
 שָׁמַעְתִּי דְבָרִים בְּטָלִים, לָשׁוֹן-הִרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת,
 לְכַלְכְּתִי אֶת אָפִי, הִיִּיתִי בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה, גִּבַּלְתִּי אֶת
 פִּי, הִלְכְּתִי בַּמְקוֹמוֹת הַמְטַנְפִים, עָשִׂיתִי דְבָרִים רָעִים,
 אָנָּה רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחַמֵּל עָלַי, וְאֲנִי מְקַבֵּל עַל
 עֲצָמֵי מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְהִיּוֹת דְּבוּק רַק בָּךְ, וְאֲנִי רוֹצֶה
 לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם תִּרְגְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ זוֹ – תִּמִּיד לְהַתּוֹדוֹת אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְדַבֵּר אֵלָיו, לֹא תִזְוֶוּ מִשָּׁם, עַד שֶׁתִּתְגַּלֶּה עֲלֵיכֶם הַשְּׂכִינָה
 וְתִרְגְּשׁוּ שְׂאֵתָם מִצְּלִיחִים וְתִצְּלִיחוּ, וְתִתְעַלּוּ מֵעֵלָה מֵעֵלָה.

(קנטרס אָתָּה תִּצְּלִיחַ עִמּוֹד ו')

מציאת הזיווג

התפלות מקונטרס מציאת הזיווג אשר מוהרא"ש הבטיח שמי שיאמר אותם
ארבעים יום רצוף ימצא את זוגו

[תפילה קפד]

אל ברוך גדול דעה, זכנו ברחמיה הרבים וגלה לנו
בחסדיה העצומים את הצדיק האמת שהוא בעל
דעת גדול, זכנו למצוא אותו ולהתקרב אליו באמת,
ולשמוע תורה מפיו הקדוש, ורחם על כל ישראל
אשר קשה להם למצוא זונגם (ובפרט על פלוני בן פלונית),
ועזור להם והושיעה להם מהרה שיזכו כל אחד ואחד
למצוא זוגו האמתי ההגון לו מן השמים, חיש כל
מהרה, בלי שום עכוב ובלי שום צער ויסורים כלל,
כי אין אתנו יודע עד מה, שום עצה ותחבולה איך
לבקש הזוג לכל אחד. כי אתה יודע כמה קשה לאדם

לְמַצֵּא זְוִיגוֹ הָאֲמִתִּי, כִּי כָּל הַזְּוִיגִים הֵם שְׁנֵי הַכָּבִים,
 וּבִכְרִיט כִּי לְפַעְעָמִים הֵם בְּהֶפְךָ גָּדוֹל מְאֹד, אֲשֶׁר קָשָׁה
 לְזַוְּגֵן בְּקָרִיעַת יָם סוּף, וְאִי אֶפְשָׁר לְחַכְרֵם וּלְזַוְּגֵם, כִּי
 אִם עַל-יְדֵי הַדַּעַת הָאֲמִתִּי הַמְּשִׁדֵּךְ כָּל הַשְּׂדוּכִים, עַל-
 כֵּן צָרִיכִים לְשִׁמְעַתּוֹרָה מִפִּי הַבַּר דַּעַת הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא
 מְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים בַּתּוֹרָה, וּמְחַבֵּר וּמְיַחַד אֶתְּוֹן
 רַבְרָבִין וְאֶתְּוֹן זְעִירִין, וּמְקַיֵּם וּמְשִׁדֵּךְ דְּבָרֵי תּוֹרָה
 מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ נִגְמָרִים כָּל הַשְּׂדוּכִים
 שְׂבָעוּלָם, בְּסוּד: "כִּי שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה
 יִבְקָשׁוּ מִפִּיהוּ" רָאִשֵׁי תִבּוֹת "שְׂדוּךְ", אֲבָל, בְּעִזּוֹנוֹתֵינוּ
 הָרַבִּים נַעֲלָם מֵאֲתָנוּ וְלֹא גִדַע אֵיךְ לְמַצֵּא אֶת הַבַּעַל
 דַּעַת הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, וְלִשְׁמַעַתּוֹרָה מִפִּיו, וְעַתָּה מֵאִין
 יָבוֹא עֲזָרָנוּ, עַל-כֵּן עֵינֵינוּ תְּלוּיֹת אֵלֶיךָ לְבַד, מֵלֹא
 רַחֲמִים, יוֹשֵׁב וּמְזַוְּג זְוִיגִים, שֶׁתְּחַמֵּל עָלַי כָּל עֲמֻךְ
 יִשְׂרָאֵל הַצָּרִיכִים לְמַצֵּא זְוִיגָם (וּבִכְרִיט וְכוּ), וְתִשְׁלַח
 לְכָל אֶחָד מִתּוֹרָה זְוִיגוֹ הַהֶגְוֵן לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם בְּאַמֶּת,
 וְתִהְיֶה בְּרָצוֹנוֹ וְתִהְיֶה לוֹ לְעֹזֵר וְלַהוֹעִיל, וְיִקְנֶם בּוֹ
 וּבְכָל הַצָּרִיכִין לְמַצֵּא זְוִיגָם: "מְצֵא אִשָּׁה מְצֵא טוֹב
 וַיִּפְקֵר רָצוֹן מִיְהוָה".

אָדוֹן יְחִיד, מֵלֵא רַחֲמִים, צוֹפֵה וּמְבִיט עַד סוֹף כָּל
הַדּוֹרוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים,
חוּם וְרַחַם וְחֶמֶל עַל יְמֵי הַנְּעוּרִים שֶׁל נְעָרֵי עַמּוֹךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, וְהוֹדִיעֵנוּ נָא אֶת דְּרָכֶיךָ, אֵיךְ נִזְכֶּה לְדַעַת
לְמִצְאָה זְוֹנָה הָאֲמִתִּי שֶׁל כָּל הַתְּלוּיִים בָּנוּ, וּפְנוּ וְעֲזְרוּנוּ,
שְׂבַכְח וּבְזָכוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּם שֶׁהֵם
הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁר הִמְשִׁיכוּ
וְגָלוּ דַעַת גְּדוֹל וְנִפְלֵא בְּאֵמֶת גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכַחַם
וּבְזָכוֹתֵם נִזְכֶּה מְהֵרָה לְמִצְאָה בֵּית זְוֹנָה שֶׁל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מֵעַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכֶּה לְהַשִּׁיאֵם מְהֵרָה לְמוֹזֵל
טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים אַרְבִּים וּלְשָׁלוֹם, וְתִהְיֶה כְּרִצּוֹנוֹ,
וְלֹא תִהְיֶה מְנַגֶּדֶת אֵלָיו כִּלְל, חֶם וְשָׁלוֹם, רַק יְדוּרוֹ
בְּאַהֲבָה וּבְשָׁלוֹם בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה כְּרִצּוֹנְךָ בְּאֵמֶת,
וַיִּזְכֵּנוּ כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּרִית קְדֹשׁ
בְּקִדְשָׁהּ גְּדוֹלָה בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ תְּלוּיָהּ
בָּזָה, וְהוּא עֵקֶר הַנְּפִיזוֹן וְהַבְּחִירָה שֶׁל כָּל אָדָם בָּזָה
הָעוֹלָם, בְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים,
וַיִּזְכֶּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהוֹלִיד מֵאֲשֶׁתּוֹ בָּנִים וּבָנוֹת
דּוֹרוֹת וְדוּרֵי דּוֹרוֹת עַד עוֹלָם, וְכֻלָּם יִהְיוּ חַיִּים וְקַיָּמִים

לְעִבּוּדְךָ וּלְיִרְאַתְךָ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וַיִּכִּירוּ
וַיֵּדְעוּ אוֹתְךָ וְאֵת גְּדֻלַּת צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּם אֲשֶׁר בָּהֶם
בְּחֵרְתָּ, וַיִּתְגַּלֶּה לָּהֶם הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר הִשְׁאִירוּ כֹּל
הַצְּדִיקִים בְּזֶה הָעוֹלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לֹא כִחְטֵאֵינוּ עָשִׂיתָ לָּנוּ וְלֹא כְּעוֹזְנוֹתֵינוּ
גְּמִלְתָּ עָלֵינוּ, גַּם עָתָה חוּם וַחֲמַל עָלֵינוּ, וְשִׁמְע
תְּפִלָּתֵנוּ, וְהִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחְטֵאֵינוּ וְכֹל עוֹזְנוֹתֵינוּ מִחֵה,
וְאֵל תִּבְיט עַל מַעֲשֵׂינוּ, רַק תִּבְיט עַל זְכוֹת הַצְּדִיקִים
הָאֱמִתִּיִּם שְׂאֵנוּ סוֹמְכִים עָלֵיהֶם בְּכָל עֵת, אֲשֶׁר מִיָּמֵי
דַּעַתִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ אָנוּ שׁוֹתִין, וּמִפִּיָּהֶם אָנוּ חַיִּין עַד הַיּוֹם
הַזֶּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְמִצּוֹא זְוִיגוֹ
הָאֱמִתִּי מִהֲרָה, וְתִמְלֵא כָּל מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, כְּכֹל
אֲשֶׁר שְׂאֵלְתִי מֵאֲתָךְ, בַּעַל הַרְחָמִים, בַּעַל הַחֲמִלָּה, בַּעַל
הַחֲנִינָה, כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא כָלִים, וְאֲתָה חֲפִץ שָׁגֵם גְּרוּעַ
וּפְחוּת כְּמוֹנֵי כְּמוֹנֵי יִבְקֵשׁ אוֹתְךָ עַל כָּל הַטוֹב וְהַחֶסֶד,
כִּי אַתָּה טוֹב וּמִיָּטִיב לְכֹל, וְזֶה עֲקָר גְּדֻלָּתְךָ, כְּשֶׁאַתָּה
עוֹשֶׂה חֶסֶד נִפְלֵא עִם הָרַחוּקִים מִמֶּךָ, וּבִפְרָט עִם רַחוּק
כְּמוֹנֵי, כִּי אַתָּה חוֹנֵן אֶת מִי שְׂאֵינוּ רְאוּי לְחוּן, וּמְרַחֵם
עַל מִי שְׂאֵינוּ רְאוּי לְרַחֵם, וּבִפְרָט שְׂאֵנִי רוֹאֶה בְּכֹל

עַתָּה אֵת כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת אֲשֶׁר אַתָּה
מַפְלִיא חֲסִדָּךְ עָלַי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, "כִּי
חֲסִדָּךְ גָּדוֹל עָלַי וְהַצְלָתְךָ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחְתִּיָּה", חֲסִדָּךְ
גָּדוֹל עָלַי בְּלֵי שְׁעוֹר וְעֵרָךְ וּמִסְפָּר, "כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ
וְאַמֶּת יְהוָה לְעוֹלָם הִלְלוּהָ", עַל־כֵּן מֵצֵא עַבְדְּךָ אֶת
לְבוֹ לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל כָּל אֲלֹהִים, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתַי
אֲנִי מִפִּיל תְּתַחַנְתִּי לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעַל
כַּח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים הַזּוֹכִים וּמְזֻכָּרִים אֶת
הַרְבִּים, אֲשֶׁר כַּחֵם וּזְכוֹתָם מִסְפִּיק גַּם עָלַי, לְהוֹשִׁיעַ
גַּם אוֹתִי וְאֶת זְרַעִי וְזֶרַע זְרַעִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
עַד עוֹלָם בְּכָל הַיְּשׁוּעוֹת שְׂבַעֲוֹלָם, כִּי בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחֲנוּ, נִגְיִלָּה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ.
"יְהִיוּ לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי כִּי וְהִגִּיזוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוֹרֵי
וְגוֹאֲלֵי", אָמֵן וְאָמֵן:

[תפילה קפה]

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אֲנִי יוֹדֵעַ וּמִכִּין מִרְחוֹק אֶת גְּדֹל צַעֲרְכֶם וּמְכַאוֹבְכֶם הַקָּשָׁה
שְׁעַדִּין לֹא זְכִיתֶם לְמַצֵּא אֶת זְווגְכֶם, וְאַתֶּם עֹדִין רוֹקִים, זְכְרוּ הֵיטֵב מֵהַשְׁהִיחַ וְהִירְנוּ
רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן ו'): מִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְמַצֵּא זְווגוֹ יִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְקִרוֹת
בְּקַרְבָּנוֹת הַנְּשִׂאִים; עַל־כֵּן מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֱהוּבֵי, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְקַיֵּם

את דברי רבנו ז"ל אלו, ותרגילו עצמכם לקרות בכל יום ויום בפרשת הנשיאים, ותאמרו את התפלה שאחריה, וכודאי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ובזכות רבנו ז"ל ועצותיו הקדושות תזכו להושע בישועה שלמה בתוך שאר נשמות ישראל.

קרבנות הנשיאים

א ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: ב ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המפתת הם העמדים על הפקדים: ג ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש-עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על-שני הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: ד ויאמר יהוה אל-משה לאמר: ה קח מאתם והיו לעבד את-עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל-הלוים איש כפי עבדתו: ו ויקח משה את-העגלות ואת-הבקר ויתן אותם אל-הלוים: ז את | שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ח ואת | ארבע העגלות ואת שמונת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן-אתרן הכהן: ט ולבני קהת לא נתן כי-עבדת הקדש עליהם בפתח ישאו: י ויקריבו הנשיאים את חנפת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את-קרבנם לפני המזבח: יא ויאמר יהוה אל-משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את-קרבנם לחנפת המזבח:

יב וַיְהִי תִמְקָרִיב בַּיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוּ נִחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב
 לְמִשְׁחָה יְהוּדָה: יג וְקָרְבָּנוּ קִבְּרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵייהֶם
 | מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: יד כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
 מְלֵאָה קִטְרֶת: טו פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־
 שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: טז שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: יז וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים
 בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
 חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן נִחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב:

יח בַּיּוֹם הַשְּׁנַיִ תִּמְקָרִיב נְתִנְאֵל בֶּן־צִוְעָר נְשִׂיא יִשָּׁשְׁכָר: יט הַקָּרֵב
 אֶת־קָרְבָּנוּ קִבְּרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵייהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כ כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת:
 כא פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה:
 כב שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: כג וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבָּן נְתִנְאֵל בֶּן־צִוְעָר:

כד בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לְבָנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן־חֶלֶן: כה קָרְבָּנוּ
 קִבְּרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵייהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה

בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כו בַּרְךָ אֶתְּ עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְמֵרֵת: כז
 פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה: כח
 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: כט וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן:

ל בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי נָשִׂיא לְבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שָׁדִיאֹור:
 לא קָרְבָּנוֹ קִבְעֵרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת
 בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: לב בַּרְךָ אֶתְּ עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְמֵרֵת:
 לג פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה:
 לד שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: לה וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שָׁדִיאֹור:

לו בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן־צוּרִישָׁדִי:
 לז קָרְבָּנוֹ קִבְעֵרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת
 בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: לח בַּרְךָ אֶתְּ עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְמֵרֵת:
 לט פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֵלָה:
 מ שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: מא וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם

אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן שְׁלָמִיאל בֶּן־צֹרֵי־שָׁדַי:

מב בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לְבָנִי נָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל: מג קָרְבָּנוֹ
קָעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה: מד כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְמִצָּה: מה פָּר אֶחָד
בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֶשֶׁת־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה: מו שְׁעִיר־עִזִּים
אֶחָד לְחַטָּאת: מז וְלוֹבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף
בֶּן־דְּעוּאֵל:

מח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לְבָנִי אֶפְרַיִם אֶלְיָשָׁמַע בֶּן־עַמִּיהוּד:
מט קָרְבָּנוֹ קָעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: נ כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְמִצָּה:
נא פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֶשֶׁת־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה:
נב שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: נג וְלוֹבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן אֶלְיָשָׁמַע בֶּן־עַמִּיהוּד:

נד ביום השמיני נשיא לבני מנשה במליאל בן-פרהצור:
 נה קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: נו כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת:
 נז פך אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:
 נח שעיר-עזים אחד לחטאת: נט ולזבח השלמים כקר שנים
 אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה
 קרבן במליאל בן-פרהצור:

o ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן בן-גדעני: סא קרבנו
 קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה: סב כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: סג פך אחד
 בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: סד שעיר-עזים
 אחד לחטאת: סה ולזבח השלמים כקר שנים אילם חמשה
 עתרים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אבירן בן-
 גדעני:

so ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי: סז קרבנו
 קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן

לְמִנְחָה: סח כֹּהֵן אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִמְרָת: טט פֶּר אֶחָד
 בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֹּבֵשׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: ע שְׂעִיר־עִזִּים
 אֶחָד לְחַטָּאת: צא וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֹּבֵשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר
 בֶּן־עַמִּישָׁדַי:

עב בְּיוֹם עֲשִׂיתִי עֲשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי אֲשֶׁר פָּנְעִיאל בֶּן־עֶכְרֹן:
 עג קָרְבָּנוֹ קִבְּרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת
 בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: עד כֹּהֵן אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִמְרָת:
 עה פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֹּבֵשׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה:
 עו שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: עז וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֹּבֵשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבַּן פְּנִיעִיאל בֶּן־עֶכְרֹן:

עח בְּיוֹם שְׁנַיִם עֲשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירֵעַ בֶּן־עֵינָן:
 עט קָרְבָּנוֹ קִבְּרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֹלֶת
 בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: פ כֹּהֵן אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִמְרָת:
 פא פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֹּבֵשׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה:
 פב שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: פג וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם

אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן אַחִירָע בֶּן-עֵינָן:

פד וְזֹאת | תְּנַכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂי־אֵי יִשְׂרָאֵל
קְעֻרַת כֶּסֶף שְׁתֵּים עָשָׂר מִזְרְקֵי-כֶסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר כַּפֹּת זָהָב
שְׁתֵּים עָשָׂר: פה שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה תִקְעָרָה הַאֲחַת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים
הַמִּזְרָק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבַּע-מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ: פו כַּפֹּת זָהָב שְׁתֵּים-עָשָׂר מְלֵאֹת קְטֹרֶת עָשָׂרָה
עָשָׂרָה חֶפֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל-זָהָב הַכַּפֹּת עֹשָׂרִים וּמֵאָה:
פז כָּל-הַבָּקָר לָעֹלָה שְׁנַיִם עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם-עָשָׂר
כְּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם עָשָׂר וּמִנְחָתָם וְשִׁעִירֵי עֲזִים שְׁנַיִם
עָשָׂר לְחַמָּאתַי: פח וְכֹל בָּקָר | זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֹשָׂרִים וְאַרְבַּעַה
פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם עֶתְדִים שְׁנַיִם כְּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם
וְזֹאת תְּנַכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ: פט וּבָבֹא מִשְׁחָה אֶל-
אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת-הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַל
הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל-אֲרֹן הָעֵדוּת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֲלָיו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּזְכְּנֵי
לְמַצְאָה אֶת בֵּית זִוְגֵי הָאֲמִתִּית הַשְּׂיִכָּת לְשַׁרְשׁ
נְשִׁמָּתַי, בְּזִכּוֹת קְרִיאָתִי אֶת קָרְבָּנוֹת הַנְּשִׂאִים

בְּאִשְׁרֵי צוֹיֹת אוֹתָנוּ עַל־יְדֵי רֹאשׁ צְדִיקוֹהָ, שְׁמִי שְׁקִשָּׁה
 לוֹ לְמַצֵּא זְוֹגוֹ, יְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְקָרוֹת בְּקַרְבָּנוֹת
 הַנְּשִׂאִים, וְהִנֵּה, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עָשִׂיתִי מַה שְׁמַטָּל
 עָלַי, וְצִיִּיתִי אֶת רֹאשׁ צְדִיקוֹהָ, עִתָּה עֲשֵׂה אֶת שְׁלָךְ,
 וְתִזְמִין לִי אֶת בֵּת זְוָגִי הַהַגּוֹנָה לִי מִן הַשָּׁמַיִם, וְלֹא
 יִתְחַלְפוּ, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, הַזְּוֹגִים, רַק הַזְּוֹג יִהְיֶה שְׁלִי
 דִּיקָא, שֶׁל שְׁרֵשׁ נְשָׁמְתֵי דִיקָא, וְאַזְכָּה לְמַצֵּא אוֹתָהּ
 בְּנִקְלָא, בְּלִי שׁוּם קָשִׁי כְּלָל, וּבְלִי שׁוּם מְרִיבוֹת וְעֲגָמַת
 נֶפֶשׁ כְּלָל, בְּזִכּוֹת הַנְּשִׂאִים שֶׁהַקְּרִיבוּ קְרָבָנָם בְּחֻנְכַּת
 הַמִּזְבֵּחַ, אֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ אֶת רְוִי וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת
 שְׂיִישׁ בְּזָה, בְּאִשְׁרֵי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (זֶהר הַקְּדוֹשׁ, פְּרִשְׁת
 נְשֵׁא קַמַּח): אֲלֵמָּלֵא לֹא אֶקְרִיבוּ אֵלָיִן תְּרִיסָר נְשִׂאִין לֹא
 יִכָּל עֲלָמָא לְמִיקָם קָמִי תְרִיסָר נְשִׂאִי יִשְׁמַעְאֵל מֵרַב
 קְטָרוּגָם שְׂיִישׁ לָהֶם עַל כְּלָל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְפָרְטִיּוֹת
 עָלַי הַחוּטָא וְהַפּוֹשַׁע שֶׁנִּכְשַׁלְתִּי כְּבָר כָּל־כֶּךָ בִּימֵי חַיֵּי
 בְּכָל מֵינֵי מַדּוֹת רָעוֹת שֶׁל יִשְׁמַעְאֵל שְׁהֵם תְּאֹת נְאוּף,
 אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי עַל־יְדֵי קְטָרוּגָם עָלַי קָשָׁה וְכַבֵּד לִי לְמַצֵּא
 אֶת בֵּת זְוָגִי, וְעַל־בֵּן, אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
 וְלְמַעַן זְכוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר נְשִׂאֵיךָ הַקְּדוֹשִׁים שְׁקָרְאֵתִי

את סדר קרבנם שהקריבו וְחִנְכוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ, שְׁאֲזָכָה
 עַל-יְדֵי-זֶה לְבַטֵּל מֵעַלֵי כָּל הַקְטָרוֹנִים הָרָעִים מִקְלַפֶּת
 וְשִׁמְעָאֵל, וְאֲזָכָה לְמִצְאָה אֶת בֵּת זִוְגִי וְלֹהֵת חֵתָן עִמָּה
 בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב, וְלַעֲוֹלָם לֹא אֶתְגַּרֵּשׁ מִמְּנָה,
 אֲשֶׁר הַמִּזְבֵּחַ מוֹרִיד עַל זֶה דְּמָעוֹת (גטין צ:), בְּזִכּוֹת
 קִרְבָּנוֹת הַנְּשִׂאִים שְׁחִנְכוּ בָּהֶם אֶת הַמִּזְבֵּחַ:

אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, חוּם וְרַחֵם עָלַי, וְזַכְּנֵי לְבַטֵּל אֶת עֲצָמֵי
 לְגַמְרֵי אֵלֶיךָ תִּתְבָּרֵךְ, וְלֹא אֶקְנֶה וְאֶכַּטַּח בְּשׁוֹם
 בְּשָׂר וָדָם רַק עֲלֶיךָ לְבַד, כִּי אֲשֶׁר עָשׂוּ הַנְּשִׂאִים,
 שֶׁהָיוּ בְּטָלִים וּמְבַטְלִים בְּאוֹרֵךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ירושלמי הוריות, פָּרָק
 ג, הַלְכָה א): נְשִׂיא שֶׁאֵין עַל גַּבּוֹ אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ; כְּמוֹ-כֵן
 אֲזָכָה לְהַאֲרִיךְ עָלַי אוֹרֵךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא
 יִהְיֶה עָלַי אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ, שְׁאַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְךָ
 אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נוֹצֵר חֶסֶד לְאֵלָפִים, נִשְׂא עוֹן
 וּפְשַׁע וְחַטָּאָה, אֲנָא, הַשֵּׁם, רַחֵם עָלַי, וּמַחֵל לִי עַל
 כָּל עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים, וְאַהֲיֶה נָקִי לְגַמְרֵי מַחְטָאִים,
 כְּמוֹ הַנְּשִׂאִים שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פָּרָקֵי דְרַבֵּי אֱלִיעֶזֶר,

פְּרָק מֵה), שֶׁלֹּא הִשְׁתַּתְּפוּ בְּעֵזֶן הָעֶגְל וּבְשׁוֹם עֵזֶן, וְעַל-
 יַדֵּי־זֶה אֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ אוֹתָךְ עָלַי תָּמִיד, וְלֹא אֶקְנֶה
 וְלֹא אֶבְטַח בְּשׁוֹם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם רַק בְּךָ תִּתְבַּרְךְ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

[תפילה קפ"ו]

בְּשִׁעָה שְׂאֵתָה מְקַדֵּשׁ אֶת הַלְּבָנָה, תִּכְוֶן גַּם עַל מְצִיאת זְוִיגָךְ, וְתִתְפַּלֵּל אֲז תְּפִלָּה
 קְצָרָה לְפָנָיו יְתְבַרְךְ :

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כְּשֵׁם שֶׁאֲנִי מְקַדֵּשׁ עַכְשָׁו אֶת הַלְּבָנָה,
 וּמְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, בֵּן תַּעֲזָרְנִי לְהַשְׁלִים
 עֲצָמִי, וְלִזְכּוֹת לְהִיּוֹת הָאָדָם הַשָּׁלֵם לְמִצַּא אֶת בֵּית
 זְוִיגִי, וְיִהְיֶה אֹזר הַלְּבָנָה בְּאֹזר הַחֲמָה, וְיִתְחַבְּרוּ יַחַד
 הַחֲמָה וְהַלְּבָנָה, שְׁהֵם - נִשְׁמָתִי וְנִשְׁמַת בֵּית זְוִיגִי,
 וְנִזְכָּה יַחַד לְהַנָּשָׂא וּלְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים,
 וְשֶׁלֹּא יֵאָרֶע לָהֶם שׁוֹם צָעַר וְנֶזֶק וּמְכַאוּבִים וְחִלָּאִים
 בְּחַיֵּיהֶם, חֵם וְשָׁלוֹם, רַק שִׁיְהִיו בְּרִיאִים וּמְצַלְחִים
 כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וְתֵאִיר מְאֹד עֵינֵיהֶם בְּאֹזר תּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.

[תפילה קפז]

תפלה נוראה ונפלאה לאמרה בכל יום ויום, עד שיזכה למצא את בת זוגו

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלך
עליון, מלא רחמים, חוס ורחם עלי, ראה בעניי
ושא נא לכל חטאתי, נפלתי בבור עמק מיום שאני
מכיר את עצמי, ונכשלתי כבר במה שנכשלתי וכו'
(יפרש בפה כל מה שרק זוכר), תעיתי פשה אויב בקש עבדה; רבונ
של עולם, מרב עניי ועמלי, ומרב עצם עוונותי ופשעי
הרבים והעצומים בלי שעור וערה ומספר, ומעצם
בלבול דעתי מרבוני הפגמים שפגמתי בעוונותי מעודי
ועד היום הזה איני יכול לפתח פי לדבר כלל, וקשה
וכבד עלי מאוד מאוד לפרש שיחתי לפניך, וגם אי
אפשר לפרש כל שיחתי לפניך ככל אשר עם לבבי,
כי צרות לבבי הרחיבו מאוד, אשר לא יספיק הזמן
לפרטם, כי רבות אנחותי, ולבי דוי, אבל אף-על-
פי-כן הציקתני רוחי ועצר במלים לא אוכל, אמרתי
אשיחה וירוח לי, אתה אצלתי ובראת ויצרת ועשית
את נשמתני, והורדתני מרום גבהי מרומים עד עולם

הַעֲשֵׂיָהּ הַגִּשְׁמֵי הַזֶּה, וְנוֹלְדֵתִי לְאָבִי וּלְאִמִּי, וְהֵם גְּדֻלוֹ
וּמַפְחֹו אֹתִי, וְכֹל מֵה שֶׁעָבַר עָלַי מִיּוֹם קַטְנוּתִי עַד
עַכְשָׁיו אֶתָּה לְבַד יוֹדֵעַ, וְעַכְשָׁיו הַגַּעַתִּי לַיָּמִי הַנְּעוּרִים,
אֲשֶׁר הִתְאַוֹת בּוֹעֲרוֹת בִּי מְאֹד מְאֹד, אֲבָל דָּא עָקָא
בִּי אֵינִי זוֹכֵה לְמַצָּא אֶת בֵּית זוּגִי, וְאֵינִי הוֹלֵךְ כְּשִׁכּוֹר
נֵעַ וְנָד בְּאֶרֶץ, וּמָר לִי מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל-יְדֵי רַבּוּי
עוֹזוּנֹתַי אֲבִדְתִּי אֶת בֵּית זוּגִי, וְאֵינִי יוֹכֵל לְמַצָּא אֹתָהּ,
וְאֵינִי שָׂכוּר כְּחָרֶם הַנְּשֻׁבֵר וּמְדַכָּא בִּיסוּרֵי עַצְמִי, שְׂרוּי
בְּדַכְאוֹן וּבַעֲצָבוֹן פְּנִימִי; מָה אֵמַר וּמָה אֲדַבֵּר, הָאֱלֹהִים
מְצָא אֶת עוֹזוּנִי, לָאֵן אֶפְנֶה עַכְשָׁיו לְעֹזְרִי! מִי יִבִּין אֶת
לְבָבִי הַנְּשֻׁבֵר! מִי יִבִּין אֶת דַּעְתִּי הַמְּעַקְמָת! מִי יִבִּין
אֶת מְרִירוֹת נַפְשִׁי, שְׂאֵנִי פִּלַּג גּוּף, חֶסֶר וָרִיק מְכָל
טוֹב, בְּלֹא תוֹרָה, בְּלֹא שְׂמֻחָה, בְּלֹא טוֹב, בְּלֹא בֵּית,
בְּלֹא חוּמָה, בְּלֹא שְׁלֵמוֹת! מְלֵא רַחֲמִים, מְרַב קְלָקוּלֵי
אֵינִי יוֹכֵל לְהַאֲרִיךְ בַּתְּפִלָּה הַזֹּאת הַרְבֵּה, אֶף-עַל-פִּי
שֶׁלֹּא יִסְפִּיקוּ כָּל הַיְרִיעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְבָאֵר אֶפְסִים קָצֵה
מִהַתְחַנּוֹת וְהַפְקָשׁוֹת וְהַיְדוּוּיִים וְהַהֲפָצְרוֹת וְהַתְּפִלּוֹת,
שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהַתְּפִלֵּל בְּעַנְיָן זֶה עַל הָעָבַר וְעַל הַהוֹה וְעַל
הָעֵתִיד, אֵךְ מָה אֶעֱשֶׂה כִּי דְבָרֵי נִסְתָּמִים, אֲבָל עִם כָּל

זאת באתי לְפָנֶיךָ, אֲדוֹן כָּל, חוֹמַל דְּלִים, טוֹב וּמִיטִיב
 לָרַעִים וְלַטּוֹבִים, שְׁתַּחֲוֶם וְתַחֲמַל עַל אֲמָלָל כְּמוֹנִי,
 שְׁבוֹר פְּחָרִם כְּמוֹנִי, מְשַׁקֵּץ וּמְתַעֵב כְּמוֹנִי, וְתַרְחֵם כְּכֹר
 עָלַי שְׁאֵזְפָה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זוּגִי מִן הַשָּׁמַיִם, הַהֲגוּנָה
 לִי, וְשִׁלֵּא תִהְיֶה מִתְנַגֶּדֶת אֵלַי כָּלֵל, רַק נְדוּר בְּיַחַד
 בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְלֹא תִהְיֶה בִּינֵינוּ שׁוֹם קִנְיָה
 וְשׁוֹם שְׁנֵאָה וְשׁוֹם שְׁנׁוּי רָצוֹן כָּלֵל ;

מִלֵּא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי, רֵאֵה בְּשִׁבְרוֹן לְבִי, אֵיךְ אָנִי
 מִרְגִּישׁ בְּלֹא זוּגִי, וְאַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ, כִּי אֵין עוֹד
 צַעַר וְיִסּוּרִים כְּמוֹ לְמִי שְׁאֵין לוֹ בֵּית זוּג, וְנִכְשָׁל בְּכָל
 פְּעַם בְּחַטָּאִים וְעוֹזוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְכָל הָעוֹלָם חָשׂוֹךְ
 בְּעֵדוֹ, וּבְכַרְמִיּוֹת לִי הָעֵנִי וְהַבְּזוּי, שְׁנַפְלֵתִי כְּכֹר בְּפִח
 יְקוּשׁ כָּל־כָּהֵן, וְאֵין לִי שׁוֹם עֲצָה וְשׁוֹם דְּרֹךְ אֵיךְ לְצֵאת
 מִזֶּה, וְהַכֵּל סָגוּר בְּעֵדִי, אֵינִי רוֹאֶה שׁוֹם דְּרֹךְ וְפֶתַח
 לִישׁוּעָתִי, אָנָּה יְהוָה, אֵל מִלֶּךְ נְאֻמָּן, אֲשֶׁר אֶתָּה לְבַד
 יוֹדֵעַ מַהֵיכֵן נִשְׁתַּלְשֵׁלָה נִשְׁמָתִי, וְהֵיכֵן הִיא בֵּית זוּגִי,
 חוֹם וְחֲמַל עָלַי, וְעֲשֵׂה סְבוֹת לְטוֹבָה שְׁאֵזְפָה לְמַצָּאָה,
 וּנְתוּעַד יַחַד, וְנִזְכָּה לְהִתְחַתֵּן יַחַד, וְלִבְנוֹת בֵּית נְאֻמָּן
 בְּיִשְׂרָאֵל, וְאַתָּה עַל־פִּי שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׁמַר בּוֹי עוֹזוֹנוֹתִי

אֲבִדְתִּי אֶת טוֹבְתִי, אֶף-עַל-פִּי-כֵן, אָבִי שְׂבִשְׁמִים,
 רַחֲמֶיךָ רַבִּים, רַחֲמֶיךָ נִשְׁגָּבִים, רַחֲמֶיךָ לֹא כָלִים,
 הַמֵּשֶׁךְ עָלַי מִדַּת רַחֲמֶיךָ וְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל, וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּעַת
 צָרוֹתַי הַמְרֻבּוֹת, וְתִזְמִין לִי אֶת בֵּית זוּגִי הַהַגּוּנָה לִי,
 וְשָׁלֵא יִתְחַלְפוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, הַזּוֹוֹגִים רַק תֵּן לִי אֶת בֵּית
 זוּגִי דִּיקָא, בְּאִפְן שְׁאֲזַכֶּה לְהַשְׁלִים עִצְמִי בְּזֶה הָעוֹלָם,
 וְלִהְיוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סָלָה.

[תפילה קפח]

תפילה נפלאה על מציאת בת זוגו לאמרה בכל יום

(העתיקה מספר שו"ת "אשר בנחל")

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנִי לְמַצֵּא אֶת זוּגִי הַהַגּוּן לִי
 מִן הַשְּׂמִים כְּפִי שֶׁרַשׁ נִשְׁמָתִי, וְחֵם וְשָׁלוֹם
 וְחֵם וְחִלְיָה מִפְּנֵי רַבּוּי עֲוֹנוֹתַי וְחַטָּאת נְעוּרֵי לֹא
 יִתְחַלְפוּ הַזּוֹוֹגִים, וְכֵן לֹא אֶצְטָרֵךְ לְעוֹלָם לְהִתְגַּרֵּשׁ,
 חֵם וְשָׁלוֹם, רַק הַזּוּוּג יִהְיֶה שְׁלִי דִּיקָא, שֶׁל שֶׁרַשׁ
 נִשְׁמָתִי דִּיקָא, אָנָּה יְהוָה, רַחֵם עָלַי, וְאֵל תְּבִיט

על מעשי הרעים ופגמי העצומים, ואל תעשה
 עמי כחטאי ועוונותי ופשעי, וזכני למצא את
 זונגי האמתי, וחס ורחם עלי, שאנצל מכל מיני
 הרהורים רעים ומחשבות זרות, ושמרני והצילני
 מן היצר הרע וכת דיליה.

מה אעשה, רבוננו של עולם?! אני כבר מוכן עכשו
 להתחתן ולהנצל על-ידי-זה מיצרי הבוער בי,
 אבל מה אעשה, כי עדין לא מצאתי את זונגי, רבוננו
 של עולם, למה מגיע לי זאת, שכל ימי אהיה בהרהורי
 עברה, וכן שתאמר עלי "תפח עצמותיו", חס ושלום,
 הלא אתה לבד יודע שאני מוכן עוד היום הנה
 להתחתן, אבל מה אעשה? אין לי שדוך! קנה לטוב
 והנה בעתה, אני מחכה ומחכה מבקש ומפציר אליך
 זה ימים ושנים, ועדין אין לי שום רמז של ישועה,
 ואם-כן, רבוננו של עולם, אבי שבשמים, למה מגיע
 לי ענש כזה - שכל ימי אהיה מלא הרהורים רעים,
 וכן שתאמר עלי "תפח עצמותיו", חס ושלום?! רבוננו
 של עולם, האם אין זה ענש גדול, שאני מתענה תחת

יִצְרֵי הָרַע הַבּוֹעֵר בִּי, וּמְכַשִּׁילָנִי בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה
בְּמָה שֶׁמְכַשִּׁילָנִי, כַּאֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ זֹאת.

אֲנֵא אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, זַכְּנִי לְאַרְיֵכַת אַפִּים, וְאַזְכֶּה
לְהַאֲרִיךְ אַפִּי עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלַי, וְזַכְּנִי לְבַטֵּל
דַּעְתִּי לְגַמְרִי, וְלֹא לְשֹׂאֵל שׁוֹם קְנִישׁוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם,
חֵם וְחִלִּיָּהּ, רַק זַכְּנִי לְהַכְנִים עַצְמִי בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה,
שֶׁאֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלִעְדֵיהֶּ כָּלֵל, וְהַכֵּל תְּלוּי בִּידֶיךָ,
וְאִם-כֵּן לָמָּה לִּי לְשֹׁבֵר עַצְמִי כָּל-כְּדָו! זַכְּנִי עַל-כָּל-
פְּגָמִים מַעֲכָשׂוֹ לְהַתְּחִיל לְהַתְּקַרֵּב וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ, וּבְזֻכוֹת
הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת הַדָּמִים שֶׁיֵּשׁ לִּי מֵעַצְמִי, שֶׁכּוֹאֵב
לִּי מְאֹד מְאֹד, שֶׁאֲנִי נִכְשָׁל בְּכָל פַּעַם בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת
כָּאֵלוֹ - פְּגָם הַבְּרִית וְכוּ', וְכֵן אֲנִי רוֹאֶה שֶׁכָּל חֲבֵרֵי
כְּבֹד מְצִאוּ אֶת זְוִונָם, רַק אֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי בְּחוּר בְּלִי
זְוִוג, וְאֲנִי מִתְּבַיֵּשׁ מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן בְּזֻכוֹת הַבּוֹשׁוֹת
וְהַבְּזִיוֹנוֹת וְשֶׁפִּיכוֹת הַדָּמִים שֶׁיֵּשׁ לִּי, אֶמַר לְצָרוֹתַי
דִּי, וּבְזֻכוֹת זֶה בְּעַצְמוֹ זַכְּנִי לְמַצֵּא אֶת בֵּית זְוִוגִי, כַּאֲשֶׁר
הוֹדַעְתָּנוּ עַל-יְדֵי רֹאשׁ צְדִיקִיךָ, שֶׁבְּזֻכוֹת הַבְּזִיוֹנוֹת
וְשֶׁפִּיכוֹת הַדָּמִים יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הָעֶבֶר, וּלְמַצֵּא
עַל-יְדֵי-זֶה אֶת זְוִוגִי.

רבוננו של עולם, זכני כשאימצא כבוד את זיווגי, שכלכל
 אהיה, חס ושלום, בכעס ובקטטה עמה, רק
 ישרה השלום והאהבה בינינו תמיד, ונזכה להוליד
 בנים ובנות ולחנכם על דעת תורתך הקדושה, זכני
 לשלום-בית, ולעולם לא אתגרש, חס ושלום, חס
 וחלילה, רק נעזר אחד לשני; וזכני להיות תמיד ותרון
 גדול, ולעולם אותר בבית, ולא אהיה, חס ושלום,
 כמצן וכלי יהיה איך שיהיה, ובביתי תשרה רק
 שמחה, ואזכה לשמח את אשתי באפן שיהיה ביתי
 בית שמח, ועל-ידי-זה אזכה להוליד בנים ובנות
 חיים וקיימים; וזכני שביתי יהיה בית ועד לחכמים,
 ויהיו ענבים בני ביתי, ואזכה להיות בעל הכנסת
 אורחים גדול.

רבוננו של עולם, חוס ורחם עלי, ותקבל את תפלתתי
 ברחמים בזכות כל הצדיקים האמתיים,
 קדושים אשר בארץ הקודש, ובפרט בזכות רבנו
 הקדוש, רבנו נחמן בן ביגא, זכותו תגן עלי, אמן כן
 יהי רצון!

[תפילה קפט]

תפלה לזיווג הגון לבחור

(מרבנו החיד"א ז"ל)

רבונו של עולם, בחסדך יצרת עולמך ובראת אדם,
 ועשית לו עזר, וצויתנו לשא אשה ולהוליד
 בנים, והחמירו עבדיך רבותינו, וזרונם לברכה, שלא
 לאחר מצוה זו. ויען חיי האדם בעולם הזה ובעולם
 הבא תלויים במעט באשה, ובעזונותינו הרבים אין
 עוד נביא ולא בעלי רוח הקדש לדעת איזו ראוי
 כדי לקיים מצותיך, לכן בלב נשבר באתי להפיל
 תחנותי לפניך אב הרחמן. ויהי רצון מלפניך יהוה
 אלהי ואלהי אבותי, שאתמלא רחמים עלי, ותזמין לי
 בת זוג נאה, יראת יהוה ובעלת מדות טובות ובעלת
 מזל טוב, וטובת שכל ומצלחת ומברכת, כי בזה
 אוכל לעבד עבודת הקדש בלי טרדה. והיה הנערה
 אשר ידברו לי עליה והיא ראוי, ויש לה יראת השם
 ומדות טובות, ומזל טוב והזננת לי, ברחמיך הרבים
 תחן עלי ותטה לבי לגמור הדבר באפן שאוכל לקיים

מְצוּוֹתֶיךָ לְטוֹב לִי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אֵל מִלֵּא
 רַחֲמִים, ר' חוּם, ח' נוֹן, ש' זִמְרָה, ת' זִמְרָה, מ' צִיָּל, י' אֶשֶׁר,
 פ' אֶדָּה (יְכוּן בְּשֵׁם רַח"ש תַּמִּי"ף) עֲזַרְנִי עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ,
 עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. חֲנֻנִי וְעֲנֻנִי וְשִׁמְעֵ תְּפִלָּתִי (יְכוּן בְּשֵׁם
 אַרְאֵרִיתָא), כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה, בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ
 תְּפִלָּה (יְכוּן אוֹכֵץ אוֹבּוֹגָה). יְהִי לְרַצוֹן אֱמֹרֵי כִּי וְהַגִּיזוֹן לְכִּי
 לְפָנֶיךָ, יְהִי צִוְרֵי וְגוֹאֲלֵי:

[תפילה קצ]

תפילה למציאת בת זוג

(מַרְבֵּי אֱלִיעֶזֶר פֶּאפּוֹ ז"ל בַּעַל פְּלֵא יוֹעֵץ)

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּחַסְדְּךָ יִצְרֵת עוֹלָמְךָ וּבְרֵאתָ אָדָם,
 וְעָשִׂיתָ לוֹ עֵזֶר, וְקִדְשֵׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּצְוִיתָנוּ
 לְשֵׂא אִשָּׁה וְלִהְיוֹלִיד בְּנִים, בְּרוּךְ יוֹצֵר הָאָדָם שֶׁהַכֹּל
 בָּרָא לְכְבוֹדוֹ, וְאוֹלָם גָּדֹל צִעְרֵי, יִרְאֶה וְרַעַד יָבוֹא בִּי,
 כִּי חוֹשֵׁשׁנִי כִּן יִגְרַמוּ עוֹנוֹתַי שֶׁתִּזְדַּמֵּן לִי אִשָּׁה רָעָה
 שְׂאִינָה בֵּת זוּגִי וְאִינָה הוֹנֵגֶת לִי, וּפֶן יִקְדִּימֵנִי אַחֵר

לָקַח אֶת בֵּת זִוּגִי, וַיְהִיָּה צָרִיף לְדַחוֹת נְפֶשׁ מִפְּנֵי נְפֶשׁ
 חֲלִילָהּ, עַל־כֵּן בָּאתִי בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה לְהַפִּיל תְּחִינָתִי
 לְפָנֶיךָ אָב הַרְחֵמֵן, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּתְּמִילָא רַחֲמִים עָלַי, וְתִזְמִין לִי אֶת
 בֵּת זִוּג הַהוֹגְגֹת לִי וְרֵאוּיָה לִי מִשְׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית
 לְאַרְבַּע יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים. וְתִהְיֶה בֵּת זִוּגִי אִשְׁתְּ חַיִּל
 יִרְאֵת ה', בְּעֵלְת שִׁכְל, בְּעֵלְת מַדּוֹת טוֹבוֹת, בְּעֵלְת
 מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְלֹא תִהְיֶה מִשְׁפָּלָה וְעַקְרָה, וְלֹא בְּעֵלְת
 מוֹם, אֲלֹא שְׁלֵמָה בְּכָל וּמְצַלַּחַת בְּכָל בְּאֶפְן שְׂאוֹכֵל
 לְעַבֵּד עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ בְּלִי שׁוּם מְרֻדָּה, וְאֵל תִּקְחֵנִי
 מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֶדֶם זְמַנִּי וְאֵל תִּדְיַחֲנֵי מִפְּנֵי שׁוּם אָדָם
 שְׁבָעוֹלָם, אֵל מְלֵא רַחֲמִים, מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה,
 ר' חוּם, ח' נוֹן, ש' זִמְר, ת' זִמְר, מ' צִיל, י' שָׁר, פ' וֹדָה (רֵאשִׁי
 תּבוֹת רח"ש תמ"פ), עֲזַרְנִי עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
 רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: אֲבָרְכֶם,
 יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וְלְמַעַן מִשְׁה וְאַהֲרֹן, יוֹסֵף וְדָוִד,
 וְלְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים וְהַתְּסִידִים, זְכוֹתָם תִּגַּן עָלֵינוּ,
 וְהֵם יִלְיָצוּ בְּעֵדְנֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ לֹא לְמַעַנְנוּ, עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרְתְךָ,

עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתְךָ, חַגִּנִי וְעַנִּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי, כִּי
אָתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה, בָּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. יְהוָה
לְרַצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיזֵן לְבָבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ה קנטרס מציאת-הזיווג עמוד שלה)

עד כאן התפלות מקנטרס מציאת הזיווג

[תפילה קצא]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּם וְחֶמֶל עָלַי וְזַכְּנִי לְמַצֵּא אֶת בֵּית זִוּגִי,
וְאָתָּה בְּעֵצְמֶךָ יוֹדֵעַ שְׂאֵנִי מוֹכֵן כְּבָר לְהִתְחַתֵּן
כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אֵךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגִנִּים
וְהָרָעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיאת זִוּגִי, וְאֲנִי
נִמְצָא בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אָתָּה גֹלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים כֹּל הַשְּׂרָוִי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרָוִי בְּלֹא שְׂמֻחָה,
וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִגִּנִי
מִתְחַרֵּט עַל כֹּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי
מְקַבֵּל עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בֵּית שׁוּבָה שְׂלֵמָה, וְגֹלִיתָ לָנוּ
עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תקוני זיכר תקוין יד)
עִם כֹּל דָּא דְּחֹזֵר בֵּית שׁוּבָה, חֹזֵר וְיַהֲיִבְנָא לֵיהּ בֵּית

זוגיה, וְהִנְנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת
בֵּית זִוְגִי, וְאֶזְכֶּה לְהִקְיִם בַּיִת נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

(שאלות ותשובות בחסידות ברסלב חלק ב' מכתב רנה עמוד רנו)

[תפילה קצב]

תתחילו עתה מחדש, והזווג הראשון שמציעים לכם תתחננו לשם שמים, תאמרו
להקדוש-ברוך-הוא:

רבנו של עולם! אנו מוכנים עתה להתחנן.

אז תראו איך שתכף-ומיד יבוא בן או בת זוגכם.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ב קנטרס מה חדש עמוד צו)

[תפילה קצג]

אומר רבנו ז"ל: כפי שאדם מזוג כביכול עם הקדוש-ברוך-הוא, ומדבק עצמו
אליו יתברך, ואינו רוצה מאומה רק את הבורא יתברך שמו, ואומר:

רבנו של עולם, אני אוהב אותך כל-כך, עד שאיני

רוצה מאום רק אותך, וישעך תיתן לנו, עצם

האלקות תן לי, אני רוצה רק להפירך.

אזי הוא מזדוג כביכול עמו יתברך, אז השם יתברך נותן לו את זיווגו, רק שאין לו זיווגו, זוכה למצא זיווגו, אם רק מתבטל להקדוש-ברוך-הוא, וגורם נחת רוח לפניו יתברך, נושע בישועה שלמה.

(קנטרס משנכנס אדר מרבים בשמחה עמוד ה)

[תפילה קצד]

**רבוננו של עולם, תעזרני למצא את זיווגי השיך לשרש
נשמת יוכי.**

כי פעמים רבות אדם מוצא זיווג, ואיננו שיך לשרשו, אזי רבים ביניהם ואינם מסתדרים, עד שנתבטל הקשר, ומתפוצץ השדוך, ואדם נשבר לגמרי. לכן אל לאדם להתאכזב אם עוד לא מצא זיווגו ההגון, כי אם היה מוצא בן זוג שאיננו משרש נשמתו, אזי לא היו מחזיקים מעמד, ושבירת בית זה הדבר הנורא ביותר, אשר אז הילדים סובלים מאד. לזאת, אם לא יצא מהכח אל הפעל השדוך שהציעו לכם, ואף, שהיה נדמה לכם שהנה תבנו בית, ולפתע התחרטה הבחורה קדם הארוסין, או להפך הבחור התחרט, ולא רצה את בת הזוג שהציעו לו, הסימן שאין זה השדוך המיעד לכם מן השמים.

(קנטרס תפסיקו להתאכזב עמוד יג)

[תפילה קצה]

בקש ממנו יתברך רחמים רבים, ובכה לפניו יתברך:

רבונו של עולם, רחם על אמלל כמני, על מר נפש
 כמני, על מרחק כמני על פגום כמני, שאני
 נפגם בכל עת בחטאים ועונות ופשעים. חוס ורחם
 עלי, והמצא לי את בת זוגי ההגונה לי, ואזכה, לבנות
 בית נאמן בישראל.

(אשר בנחל חלק כ' מכתב ג, כג עמוד רכא)

[תפילה קצו]

תצעק:

רבונו של עולם, אני רוצה להתחתן.

(אשר בנחל חלק כ"ג מכתב ג, תקי עמוד קכב)

[תפילה קצז]

אודות פגם הברית – הוצאת זרע לבטלה. העקר רק לבוא בכל יום ויום מחדש
 אליו יתברך, ולספר לפניו:

רבונו של עולם, ראה אל מה אני בא מפני שאין לי
 בת זוגי וכו'.

ותאריך בשיחה זו. ואם היית רואה ויודע ממעלת תפלת בחור שנכשל בפגם
 הברית – הוצאת זרע לבטלה וכו', בשעה שבא לפניו יתברך, ומתחנן לפניו ומספר

לפניו יתברך את מר לבבו ומכאוביו הרבים, ומכל שכן כששופך גם דמעות וכו',
אז היית מתמיד בדבר זה מאד מאד.

(אשר בנחל חלק כ"ה מכתב ג, תתקיג עמוד סא)

[תפילה קצח]

הנה אני בחרור מוכן להתחתן, אבל מה אעשה, שאין
לי שדודי?!

(אשר בנחל חלק כ"ו מכתב ד, רח עמוד ריב)

[תפילה קצט]

רבוננו של עולם, הן לי את בת זוגי השייכת לי דיקא,
ואשר היא משרש נשמת דיקא.

(אשר בנחל חלק ל"ב מכתב ה, קנה עמוד עו)

[תפילה ר]

רבוננו של עולם, הן לי את בת זוגי דיקא השייכת לי.

(אשר בנחל חלק ל"ב מכתב ה, קנה עמוד עו)

[תפילה רא']

רבונו של עולם, תן לי כח, ותעזור לי כבוד, כי מרב
מרירות לבבי, קשה עלי לחבות, וכמעט שאצא
מדעתי, חוס וחמל עלי וכו'.

וכך יאריך בתפלה ובקשה

(אשר בנחל חלק ל"ו מכתב ה, תתקנה עמוד קצד)

[תפילה רב]

תפלה לציון רבנו ז"ל

רבי, אני בחור מבגור, אני רוצה להתחתן.

(אשר בנחל חלק מ"ה מכתב ח, קנא עמוד רפז)

[תפילה רג]

צריכים לבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא :

רבונו של עולם, עזרני נא, שאזכה לבנות בית נאמן
בישראל, שאזכה שביתי יהיה משפן לשכינה,

וּנְגוּר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, וְאַנְצִיל מֵעֲבָרוֹת, וְיִהְיֶה לִּי מִחַ
נְקִי לְלַמֵּד תּוֹרָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים
ק"ב): לֹאֲמַד תּוֹרָה בְּטַהֲרָה - נוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְאַחֲר־כֵּן
לֹאֲמַד תּוֹרָה.

(אָשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק מ"ט מִכְּתָב ט, רג עמוד ש)

[תפילה רד]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, זַכְּנֵי לְהִיּוֹת
אָדָם הַשְּׂלָם וְלִהְתְּחַתֵּן. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי
רוֹצֵה לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה.

(אָשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק נ"ו מִכְּתָב יא, לג עמוד רנח)

[תפילה רה]

אֲנִי הַיּוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, חוּם וְרַחֵם עָלַי,
זַכְּנֵי לְהִתְחַתֵּן עִם בֵּית זוּגֵי הָאֲמִתִּית, הַשְּׂיֻכֵּת
לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתִי, וְאַזְכֶּה לְהִקְיָם בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

(אָשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק נ"ז מִכְּתָב יא, שצג עמוד של)

[תפילה רז]

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי אֶת בֵּית זוּגָתִי הַשְּׂוֹכֵת לְשֶׁרֶשׁ
נְשָׁמָתִי וְאַל אֶדְחָה מִפְּנֵי אַחֵר, וְלֹא יִדְחָה אַחֵר
מִפְּנֵי.**

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ס"ד מִכְּתָב יג, רכּו עֲמוּד קפג)

[תפילה רז]

צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ תָּמִיד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֻלָּיוֹת,

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי אֶת בֵּית זוּגִי הַשְּׂוֹכֵת לְשֶׁרֶשׁ
נְשָׁמָתִי, וְלֹא יִתְחַלְפוּ, חֶם וְשָׁלוֹם, הַזּוּגִים,
וְשָׁלוֹ אֶצְטַרֵּךְ לְהִתְגַּרֵּשׁ.**

לא צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ דִּיקָא עַל פְּלוּגִית בֵּת פְּלוּגִית, כִּי זֶה מְבִיא אֶת הָאָדָם לְאַכְזָבוֹת,
צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַק בְּכֻלָּיוֹת.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ע"א מִכְּתָב טו, רפח עֲמוּד רמא)

כד

[תפילה רח]

רבונו של עולם, חוס ורחמל עלי, וזכני למצא את בת
 זוגי, באפן שאזכה להתחתן בקדושה ובטהרה,
 ואזכה להנצל מחטאים ועונות, זכני לקדש ולטהר
 את עצמי, ואזכה להיות כלי להמשכת השכינה, כי
 כל זמן שאני פלג גוף, אני מסתובב נע ונד, ואין לי
 מנוחה ושלות החיים, אגא השם הקדוש והנורא,
 חוס ורחמל ורחם עלי, אל תדינני כמעשי, זה כמה
 שנים שאני מבקש אותך, שאזכה למצא את בת זוגי
 ולהתחתן, ולמה תאמר עלי תפח רוחי ונפשי, הרי
 אני מוכן כבר מזמן להתחתן, אלא מרב עונותי אני
 לא מוצא את בת זוגי, ולכן אני מאד מתחנן ומבקש
 אותך, רבונו של עולם, במתנת חנם, שתחוס ותרחם
 עלי, שאזכה כבר למצא את בת זוגי, כי בודאי יש לי
 בת זוג, כמו שאמרו חכמינו הקדושים: קדם יצירת
 הולד מכריזים 'בת פלוני לפלוני' ואני מאמין באמונה
 שלאמה, שגם עלי הכריזו את הפרוז הזה, ולכן אני
 מאד מבקש אותך, שתזמין לי את בת זוגי, שהכריזו

בְּשִׁבְיָי בַּשָּׁמַיִם, אֶתְּהָ לְכָד יוֹדַע, אֵיךְ אֲנִי מְחַכֶּה כְּבָר
 שָׁנִים רַבּוֹת לְמַצָּא אֶת בֵּית זוּגִי, וְאֵינִי יוֹכֵל לְמַצָּא
 אוֹתָהּ, וְלָבֵן עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם בְּזָכוֹת רֹאשׁ צְדִיקִיךָ,
 שֶׁהוּא הַשְּׂדֵכָן הַמְּשִׁדֵּךְ אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת יַחַד, וְאַזְכֶּה
 לְשִׁמְעַת תּוֹרָה מִפִּי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְקַרֵּב זוּגִי אֵלַי,
 וְנִזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן יַחַד בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהָרָה, וְלִבְנוֹת בֵּית
 נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת-רוּחַ אֱלֹהֶיךָ, מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם, אָמֵן סָלָה.

(אשר בנחל חלק ע"ו מכתב טז, תקפא עמוד קפח)

[תפילה רט]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עַד מָתִי אֶסְבֵּל צָרוֹת וְיִסּוּרִים כְּאֵלוֹ,
 כִּי הָרִי גָלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי רֹאשׁ צְדִיקִיךָ, שֶׁנְּשָׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל הֵן חֶלֶק אֵלֹהִים מִמַּעַל, וְלֹא שִׁיךְ אֵלֵיהֶם עוֹן
 כְּלָל, כִּי מֵרַב דְּבִקּוּתָם לֹא שִׁיךְ שִׁיחָטָאוֹ, וְאֲנִי עָנִי
 וְאֲבִיוֹן נְטַבֵּעַ בְּיוֹן מְצוּלָה, וְנוֹפֵל בְּכָל פַּעַם בְּעַמֻּק
 הַקְּלָפוֹת, עַד מָתִי אֶסְתַּוְּבַב נֶעַ וְנָד כְּשִׁכּוֹר, בְּלִי שׁוּם
 יִשׁוּב הַדַּעַת, וְהַכֵּל מִפְּנֵי שֶׁהִפְרַדְתִּי אֶת בֵּית זוּגִי מִפְּנֵי,

עד שְׁקַשָּׁה לִי לְמַצֵּא אוֹתָהּ, חוּם וְחֶמֶל עָלַי, וְהַצִּיל
 אוֹתִי מֵעֲבָרוֹת חַמּוּרוֹת, כִּי כָּל מִי שֶׁפּוֹגֵם בַּבְּרִית חַיֵּב
 מִיָּתֵהּ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִינִי רוֹצֵה לְחַטָּא, אֲנִי רוֹצֵה
 רַק לְהִתְחַתֵּן, וְלְחַיּוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה, וְעֲשִׂיתִי
 כְּכָר כָּל מַה שֶׁבִּיכָלְתִּי לְהִתְחַתֵּן, וְאִינִי מוֹצֵא אֶת
 בֵּת זוּגִי, וְלָכֵן, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֱמַר לְנַפְשִׁי יִשְׁעֲתֶךָ
 אָנֹכִי, וְתִבּוֹא לְעֲזָרְתִּי, שְׂאֲזַכֶּה כְּכָר לְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמֵי
 בֵּתְכִלִּית הַשְּׁלֵמוֹת, וְאֲזַכֶּה לְקַיֵּם אֶת מַה שֶׁאָמְרוּ
 לִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: לּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטַהָרָה - נוֹשֵׂא
 אִשָּׁה, וְאַחֲר־כֵּן לּוֹמֵד תּוֹרָה; וְהֵיחָה אֲנִי לּוֹמֵד תּוֹרָה
 בְּהִתְמַדָּה רַבָּה זֶה יָמִים וְשָׁנִים, אֲבָל אֲנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד
 תּוֹרָה בְּטַהָרָה, וְלָכֵן רַחֵם עָלַי, וְהַמְצֵא לִי אֶת בֵּת זוּגִי
 שְׂאֲזַכֶּה לְהִתְחַתֵּן, וְיִהְיֶה בֵּינֵנוּ תָּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה,
 וְעַל-יְדֵי זְוִיג לְמַטָּה, יִהְיֶה זְוִיג לְמַעְלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת,
 עַל-יְדֵי מַדּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְאֲזַכֶּה לְהַכִּיל בְּךָ מַעְתָּה
 וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

(אשר בנחל חלק ע"ו מכתב טז, תקפא עמוד קפט)

כו

[תפילה רי]

רבונו של עולם, תזמין לי את הזיווג שלי השייך לשרש
 נשמותי, ואת חתן, ואזכה לבנות בית נאמן
 בישראל, ויהיו לי ילדים נחמדים וכו', וילדים שיעשו
 את רצונה, ואזכה לבנות בית על טהרת הקדש.

(אשר בנחל חלק ע"ז מכתב טז, תתפה עמוד רמב)

כה

[תפילה ריא]

רבונו של עולם, זכני למצא את בת זוגי השייכת לשרש
 נשמותי, ונזכה ביחד להקים בית, שיהיה לה
 נחת רוח מאתנו, ותזכנו להשפין שלום בתוך ביתנו,
 באפן ששכינת עזך תשרה בינינו תמיד מעתה ועד
 עולם אמן סלה.

(אשר בנחל חלק ע"ט מכתב יז, שכו עמוד קיח)

כט

[תפילה ריב]

העקר תבוא אליו יתברך בלב אמת, לב נכון, לב נשבר, ותאמר לו:

רבוננו של עולם, אני רוצה להתחתן.

ואז תראה שיזמין לך הקדוש ברוך הוא זיווג טוב.

(אשר בנחל חלק פ"ח מכתב יט, תשמט עמוד דש)

[תפילה ריג]

רבוננו של עולם, חוס וְחַמֵּל עָלַי, וְזַכְּנֵי לְמִצְאָתְךָ בֵּית
 זוגי, כִּי מְרִים לִי הַחַיִּים מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: כָּל הַשְּׂרֹוֹי בְּלֹא אִשָּׁה – שְׂרֹוֹי
 בְּלֹא שְׂמֻחָה, בְּלֹא חוּמָה, וְאֲנִי מְסֻתָּבֵב מִבְּהַל
 וּמִבְּלָבָל, וְאִין לִי חַיִּים, וְאֲנִי מְסֻתָּבֵב נָע וְנָד, וְלֹא
 מוּצָא אֶת עֵצְמִי, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רַבּוֹנוֹ שֶׁל
 עוֹלָם חוּס וְרַחֵם עָלַי, וְתַגִּיד סוּף לְצָרוֹתַי הַמְרֻבּוֹת,
 וְאַזְכֶּה כְּבָר לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁרָה

בַּיַּיְנָנוּ שְׂכִינַת עֵזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנְךָ
 תָּמִיד, וְתִשָּׁרֶה בַּיַּיְנָנוּ אֶהְבָּה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְנִכְבֵּד
 אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְנִהְיֶה הַכִּי מְאֻשָּׁרִים בַּחַיִּים, פְּנִיָּה
 אֵלַי וְחַנּוּנִי, כִּי יַחֲדִיד וְעָנִי אָנִי, צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ
 מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי, רְאֵה עָנְיִי וְעַמְּלִי וְשֵׂא לְכָל
 חַטְאֹתַי; אָנָּה מְמַךְ, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תּוֹרִיד מִמְּנֵי
 אֶת הַיְשׁוּת וְהַגְּאוּהָ שְׁנֵד בְּקוֹ בִּי, וְאִזְכָּה לְמַצֵּא
 אֶת בֵּת זוּגִי בְּקִלּוֹת מְאֹד, כִּי הַיַּנְנִי חוֹזֵר בִּתְשׁוּבָה
 וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶּׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁיו, וְאָנִי
 רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנְךָ
 בְּלֵב שָׁלֵם, וְלַעֲבֹדֲךָ בְּאַמֶּת, וְלַגְרֹם לָךְ נַחַת־רוּחַ,
 וְתִמְשִׁיךְ עָלַי אוֹר זֵיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת, וְאִזְכָּה לְהַכְלִיל
 בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

כָּךְ תתפלל בקברי הצדיקים, ותאריך בדבורים לפניו יתברך, ותשפך נפשך אליו
 יתברך בשפת האם שלך, ומי יתן, שגם תוריד דמעות כמים, ואז דיקא תראה,
 שתזכה בקלות למצא את זוגך, כי העקר להתפשר וכו', ולהוריד את הגאווה
 הסרוחה וכו', ואז בקלות יכולים למצא בן או בת זוג.

(אשר בנחל חלק צ"ז מכתב כב, לו עמוד עב)

[תפילה ריד]

אם כל-כף רע לך, לקחת לעצמך עצה להיות במרה שחורה? הלא אנחנו קבלנו מרבנו ז"ל אז עס איז שוין גאר שלעכט שרייט מען און מען שרייט צו השם 'תברך' (אם כבר לגמרי רע, צועקים וצועקים להשם יתברך),

צרות לבבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני.

(שיחות וסיפורים שיחה קה עמוד קלו)

[תפילה רטו]

תפלה להתפלל על רוקי ישראל שיזכו למצא זיווגם והמתפלל על חברו נענה תחלה בזיווג או בשלום בית.

רבוננו של עולם, רחם על כל נערי עמך ישראל שיזכו למצא זיווגם האמתית ולבל תהיה מתנגדת להם, כי אתה גלית לנו על-ידי חכמיה הקדושים כי על-ידי פגם הברית קשה לאדם למצא את זיווגו, ואפלו בשכבר מוצאים היא מתנגדת, ועתה רבוננו של עולם, מה יעשו נערי עמך ישראל שאין להם בת זוגם, ועל-ידי-זה הם פוגמים בברית קדש, וכך מה שפוגמים יותר מרחיקים מעצמם בת זוגם, וכן חוזר

חֲלִילָהּ, אִם-כֵּן אֶבְדָּה תִקְוָה וְאֶבֶד מָנוֹס מֵהֶם; אָבִי
 שְׁבַשְׁמַיִם, חוּם וְרַחֵם עַל גַּעְרֵי עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כָּלֵם
 רוּצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, אֲךָ מֵרַב הַנְּסִיווֹת וְהַפְּרִיצוֹת
 וְהַתְּאוּזוֹת שְׁעוֹשִׂים פְּרָצוֹת בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּעְרֵי
 עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל נִכְשָׁלִים בְּפָנֶם הַבְּרִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵם
 מִגְרָשִׁים מֵהֶם אֶת בֵּת זוּגָם, וְעַתָּה מֶה יַעֲשׂוּ מֵאַחַר
 שְׂאִין לָהֶם זוּגָם, אֲנֵא יְהוָה, חוּם וְרַחֵם עֲלֵיהֶם, וְאֵל
 יִכְנֵם לְפָנֶיךָ שׁוֹם קְטָרוֹג עַל שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁנִכְשָׁל
 בְּפָנֶם הַבְּרִית, כִּי רַב רָבִם שְׁנִפְגְּמוּ בְּפָנֶם הַבְּרִית הַזֶּה,
 כִּי לֹא זָכוּ לְמַצֵּא אֶת בֵּת זוּגָם סָמוּךְ לְפָרְקָם, וּבְשִׁבִיל
 זֶה בְּעַצְמָם בָּאוּ לְמֶה שְׁבָאוּ, וְעַל-כֵּן, אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם,
 חוּם וְרַחֵם עַל כָּל גַּעְרֵי עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַצָּרִיכִים לְמַצֵּא
 בֵּת זוּגָם, שְׂיִזְכּוּ לְמַצֵּא אוֹתָהּ, וּבְפָרְטִיוֹת (פְּלוּגֵי בֵּן פְּלוּגִית),
 שְׂיִזְכּוּ לְמַצֵּא זוּגוֹ הָאֲמִתִּי, וְיִזְכּוּ לְהִתְחַתֵּן בְּקָרוֹב,
 וְיִדְוֲרוּ בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעֲוִית כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם וְיִשְׁרָה
 שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם תָּמִיד, וְיִזְלִידוּ בָנִים וּבָנֵי בָנִים עוֹסְקִים
 בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת וַיִּגְלוּ וַיִּפְרְסְמוּ אֶת אֲמִתְּךָ בְּעוֹלָם
 תָּמִיד.

(שמירת הבְּרִית, אות בְּרִית עמוד פג)

זרע שפלה קיימא

[תפילה רטז]

עליך לרקוד משמחה, ולקחת את הבת בידיים ולהגביהה ולומר:

**רבוננו של עולם, תודה לך שנתת לי בת. וכמו שנתת
לי בת, תן לי עכשו בן.**

(אשר בנחל חלק נ' מכתב ט, תפכ עמוד שיג)

[תפילה ריז]

רק תרגילו את עצמכם להתפלל מדי יום ביומו אליו יתברך בלשון שאתם רגילים
בה, ואפלו שעה שלמה לבקש ולהתחנן ממנו יתברך:

**רבוננו של עולם, תן לי בן זכר, שאזכה לגדלו ולחנכו
וללמוד עמו תורה הקדושה ברצונה.**

ולחזור על זה גזמאות פעמים, כי תדעו, אשר כל תפלה ותפלה שמתפללים אליו
יתברך – נשמעת ונתקבלת, אך יש תפלה שמתקבלת ברגע, ויש תפלה בשעה,
יש תפלה שמתקבלת ביום, ויש תפלה שמתקבלת בחודש, ויש תפלה שמתקבלת

לְשָׁנִים, וְעַל-כֵּן אֵל תִּיַאֲשׁוּ אֶת עֲצַמְכֶם מִתְּפִלָּה, כִּי בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק פ"ז מִכְּתָב יט, רצו עמוד עג)

[תפילה ריח]

עֲנִין נִפְלֵא וְנוֹרָא מְאֹד, שִׁיְהִי הַבְּעַל וְאִשְׁתּוֹ רְגִילִים לְלַמַּד אֶת הַמְּאָמֵר הַזֶּה מִהַסְפָּר
הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטִי-מוֹהֲרָן", וַיֹּאמְרוּ אַחֲרֵי-כֵן עָלִיו אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁסִּדֵּר הָרַב
הַקְּדוֹשׁ מִטְּשֵׁהֲרִין, זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, וְזֶה יִמְשִׁיךְ לָהֶם בְּבֵיתָם רְפוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת
בְּבָנִים וְחַיִּים וּפְרֻנְסָה:

תּוֹרָה קִנֵּא מִהַסְפָּר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטִי-מוֹהֲרָן"

**סִגְלָה לְזֵרַע שֶׁל קוּמָא - שִׁיֵּאמְרוּ שְׁנֵיהֶם, הָאִישׁ
וְאִשְׁתּוֹ, קִדְּם הַזּוּנֹג פְּרָשֶׁת "וַיִּבְרָא אִישׁ חֲדָשִׁיכֶם"
(בַּמִּדְבָּר כח). וְכֵן כִּשְׁהַתִּינּוֹק חוֹלָה, חִס־וְשָׁלוֹם, יֹאמְרוּ
אִז גַּם-כֵּן הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה פְּרָשֶׁת "וַיִּבְרָא אִישׁ חֲדָשִׁיכֶם".
כִּי "מְאֹרֶת" חָסֵר וָאוּ, שֶׁהוּא הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל דָּבָר, וְכֵן
"כִּלְת מִשָּׁה" חָסֵר וָאוּ גַם כֵּן (זוֹהַר בִּיחִי דֵף רלו), וְכֵל זֶה הוּא
סוֹד פְּגִימַת הַלְּבָנָה, שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ בְּחֵינַת מְאֹרֶת
חָסֵר וָאוּ, שֶׁהוּא אֲסִפְרָה לְרַבִּי, חִס־וְשָׁלוֹם. כִּי הוּא"ו
הוּא הַחַיּוֹת שֶׁל כָּל דָּבָר, וְעַל-כֵּן חֶסֶר וָאוּ מְרַמֵּז
עַל חֶסֶר וָאוּ הַחַיּוֹת כִּנ"ל, וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ מֵיִתַת הַבָּנִים**

קַמְנִים, חֵם וְשָׁלוֹם. וּבְרֵאשׁ חֲדָשׁ מִתְחַלֶּת הַלְבָנָה
 לְהַתְמַלְאוֹת וּלְהַתְתַקֵּן פִּיּוּעַ, כִּי אִזּוּ הַגִּיעָה לְתַכְלִית
 הַפָּגָם וְהַחֲסָרוֹן, וְאִזּוּ תִכְרַף מִתְחִיל הַתְּקוּן וְהַמְלִוּוֹי.
 וְזֵהוּ: כֹּלֶת - רְאֵשֵׁי־תְבוֹת: כִּפְרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם;
 שְׁבָרֵאשׁ־חֲדָשׁ נִתְתַקֵּן וְנִמְתַּק בְּחִינַת כֹּלֶת מִשָּׁה,
 שֶׁהוּא בְּחִינַת הַלְבָנָה, כִּי אִזּוּ מִתְחַלֶּת לְהַתְמַלְאוֹת
 כַּנ"ל. וְאִזּוּ נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת כֹּלֶת מִשָּׁה כִּפְרָה לְכָל
 תּוֹלְדוֹתָם כַּנ"ל, שֶׁנִּמְשָׁךְ כִּפְרָה וּסְלִיחָה וְהַמְתַּקָּה
 עַל כָּל תּוֹלְדוֹתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם
 חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים. וְעַל־כֵּן פָּרַשְׁתָּ וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם
 סְגָלָה לְבָנִים כַּנ"ל:

הַתְּפִלָּה שְׁסֹדֵר הָרַב הַקָּדוֹשׁ מְטַשְׁהֲרִין

רְאֵשֵׁי חֲדָשִׁים לְעִמּוּךְ נִתְתָּ, זְמַן כִּפְרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם,
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכַנֵּי בְּתוֹךְ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל
 לְגִדּוֹל אֶת כָּל בְּנֵינוּ לְתוֹרָה, לְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים,
 וְהַצִּילֵנוּ מֵעֲתָה מִכָּל מִינֵי צַעַר גְּדוֹל בָּנִים, חֵם וְשָׁלוֹם,
 וְתִמְשָׁךְ מֵעֲתָה עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ חַיִּים
 טוֹבִים וְאַרְכִּים. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה הוֹדַעְתָּ לָנוּ,
 כִּי מִיִּתַת הַבָּנִים בְּשֵׁיהֶם קַמְנִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, זֶה

נְמַשֶּׁךְ מִסוּד פְּגִימַת הַלְבָנָה, שְׁמִשָּׁם נְמַשֶּׁךְ בְּחִינַת
 "מֵאֲרֵת חָסֵד וְאוֹ", שֶׁהוּא אֲסַפְרָה לְרַבִּי, חֶסֶד וְשָׁלוֹם,
 וְאַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ גַם־כֵּן שֶׁבְּרֵאשׁ חֲדָשׁ, שְׁאֵזִי מֵתְחִלָּת
 הַלְבָנָה לְהַתְמַלְאוֹת וּלְהַתְקַן, וְאֵזִי זְמַן כַּפָּרָה לְכָל
 תּוֹלְדוֹתֵם, כִּי אֲזִי נְמַשֶּׁךְ כַּפָּרָה וּסְלִיחָה וְהַמְתָּקָה עַל
 כָּל תּוֹלְדוֹתֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיָּה נְמַשֶּׁךְ עֲלֵיהֶם חַיִּים
 מוֹבִים וְאַרְכִּים, עַל־כֵּן חוּם וְחֶמֶל נָא עָלֵינוּ, וְזַכְנוּ לְקַבֵּל
 קִדְשֵׁי רְאִשֵׁי חֲדָשִׁים כְּרָאוּי, וִיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּעַלְּנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ,
 וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵנוּ,
 תְּמִידִין בְּסִדְרָן וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתֵם, וְאֵת מוֹסְפֵי רְאִשֵׁי
 חֲדָשִׁים נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ,
 כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מִשְׁה עֲבָדְךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ כְּאֲמוֹר: וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה,
 פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, וְאֵיל אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
 שְׁבַע תְּמִימִם, וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד. וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד, וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד, עֹלָה רֵיחַ גִּיחַח אֲשֶׁה לַיהוָה,

וְנִסְפִיָּהֶם - חֲצִי הַהַיּוֹן יִהְיֶה לְפָר, וְשְׁלִישִׁת הַהַיּוֹן לְאֵיל,
 וְרִבִיעֵת הַהַיּוֹן לְכֶבֶד שׁ יוֹן, זֹאת עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ
 לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה, וְשָׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל
 עֲלֵת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ, כִּי בְעֶמְדָּה יִשְׂרָאֵל בְּחֶרֶת
 מִכָּל הָאֲמוֹת, וְחֲקֵי רָאשֵׁי חֹדָשִׁים לָהֶם קָבַעְתָּ. רְבוּנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הוֹדַעְתָּ לָנוּ שֶׁכָּשֶׁעוֹסְקִים בְּפָרָשַׁת
 הַקְּרָבָנוֹת נִחְשָׁב לְפָנֶיךָ כְּאֵלֹה הַקְּרָבָנוֹת כָּל הַקְּרָבָנוֹת
 בְּזִמְנָם וּבְמִקוּמָם כְּהַלְכָתָם, עַל־כֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁעַל־יְדֵי אֲמִירַת פָּרָשַׁת
 "וּבְרָאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם" בְּאִיזָה זְמַן שֶׁנֶּאֱמַר אוֹתָהּ הַפָּרָשָׁה,
 אֶכְּלוּ שֶׁלֹּא בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ, יִהְיֶה נִחְשָׁב לְפָנֶיךָ כְּאֵלֹה
 הַקְּרָבָנוֹת קָרְבַּן רֹאשׁ חֹדֶשׁ בְּזִמְנֵנוּ, וְתִמְשִׁיךְ עַל־יְדֵי־זָה
 בְּחִינַת תְּקוּן וּמְלוּי הַלְּבָנָה, וְעַל־יְדֵי־זָה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ
 כְּפָרָה, סְלִיחָה וְהַמְתָּקָה עַל כָּל תּוֹלְדוֹתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 שְׂיִזְכּוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְבִּים, וְתִזְכְּנוּ לְקַיִם מִצְוֹת
 בְּרַבַּת קְדוּשַׁת לְבָנָה בְּכָל חֹדֶשׁ בְּזִמְנֵנוּ, וְיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 לְמִלְאוֹת פְּגִימַת הַלְּבָנָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם מְעוֹט,
 וְיִהְיֶה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וּכְאֹר שְׁבַעַת יְמֵי
 בְּרָאשִׁית, כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה קֶדֶם מְעוֹטָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר:

אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים, וְיִקְיָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
וּבְקִשׁוֹ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מִלְכָּם; אָמֵן!

פְּרֹשֶׁת "וּבְרֹאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם" (בַּמִּדְבָּר כח):

יא וּבְרֹאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי-בָקָר
שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כֹּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁבַע הַתְּמִימִם: יב וְשִׁלְשָׁה
עֶשְׂרִינָיִם סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וְשְׁנַיִם עֶשְׂרִינָיִם
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: יג וְעֶשְׂרִין עֶשְׂרִין
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְכֹבֵשׁ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחָח
אִשָּׁה לַיהוָה: יד וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי תֵהִין יְהִיָּה לַפָּר וְשִׁלְשֵׁת
תֵהִין לְאֵיל וּרְבִיעֵת תֵהִין לְכֹבֵשׁ יִין וְאֵת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ
לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה: טו וְשִׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְתִמְנַאת לַיהוָה עַל-עֹלֹת
הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

(קנטרס שלום באהלך)

זריזות

[תפילה ריט]

אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, וְכִנִּי לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַזְּרִיזוֹת, שְׂאֵהֶיָּה
 זְרִיז בְּמַעֲשָׂי, שְׂאֲזַכֶּה לֵילֶךְ לִישׁוֹן מְקַדָּם, וְאֲזַכֶּה
 לְקוֹם מְקַדָּם, וְכֹל מֵה שֵׁישׁ לִי לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם
 הָעוֹבֵר, אֲזַכֶּה לַעֲשׂוֹת בְּזְרִיזוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד הֵן
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחַנִיּוֹת, כֹּל דְּבָר גַּשְׁמִי שְׂאֲנִי מְכַרַח
 לַעֲשׂוֹת, שְׂיִהְיֶה בְּתַכְלִית הַזְּרִיזוֹת, וְכֹל דְּבָר רוּחָנִי
 שְׂאֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת יִהְיֶה בְּתַכְלִית הַזְּרִיזוֹת, וְאֲזַכֶּה
 לְהִיּוֹת צָדִיק קְדוֹשׁ וְטָהוֹר כֹּל יְמֵי חַיֵּי, עַל־יְדֵי מִדַּת
 הַזְּרִיזוֹת שְׂאֲקַנֶּה לַעֲצֹמִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס הנהגות ישראל לבחור עמוד תקצז)

זמני השנה

אלול

[תפילה רכ]

תפלה נוראה ונפלאה לזכות לבוא אל צדיקים אמתיים לראש השנה מהצדיק הקדוש אור נפלא אשר כל רז לא אגיס ליה, רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתיזכני
ברחמיך הרבים לילך ולנסע לצדיקים אמתיים על
ראש השנה, ולהיות מקשר תמיד לצדיקים אמתיים
ועל-ידי-זה אזכה לקדש את דעתי ומחשבותי בקדשה
גדולה ותחמל עלי בקמלתך הגדולה, ותהיה בעזרי
ותצילני מעתה מפל מיני מחשבות זרות ומפל מיני
פגם הדעת שבעולם ותחנני מאתך חכמה דעה בינה
והשכל, ותזכני מהרה לקדשת המחשבה בשלמות
באמת וברחמיך הרבים תמתיק ותבטל כל הדינים
מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם,
ונזכה לקבל קדשת ראש השנה על-ידי הצדיקים

אֲמַתַּיִם, וְלִתְקַן כָּל הַתְּקוּנִים שְׁצָרִיכִין לְתַקַּן בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה שֶׁהוּא מְקוֹר הַדֵּינִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה וְתִהְיֶה
מִחֲשַׁבְתָּנוּ קְדוֹשָׁה וּמְהוֹרָה תָּמִיד, וּבְכַרְמֵ בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ

אֲנֵא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּרְחַם עָלֵינוּ, וְתִזְכְּנוּ
וְתִחַנְנוּ אֲזוּ לְקִדְשֵׁת הַמִּחְשָׁבָה בְּיוֹתֵר, וְתִשְׁמְרֵנוּ
וְתִצִּילֵנוּ שֶׁלֹּא יַעֲלֶה אֲזוּ עַל מִחֲשַׁבְתָּנוּ שׁוּם מִחֲשָׁבָה
זָרָה וְחִיצוֹנָה כְּלָל, רַק בְּשִׂמְךָ נִגִּיל כָּל הַיּוֹם בְּאִימָה
וּבִירְאָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה גְּדוֹלָה, בְּמִחְשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת
וְזַכוֹת וְצַחוֹת בְּתַכְלִית הַזְּכוֹת וְהַבְּהִירוֹת, עַד שְׁנֹזְכָה
בְּכַח הַתְּקַשְׁרוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמַתַּיִם, לְתַקַּן וּלְבָרֵר כָּל
הַיְרֻרִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, לְבָרֵר כָּל גִּיּוֹצוֹת הַקְּדוֹשָׁה
מִעַמְקֵי הַקְּלָפוֹת, וְלַהֲמַתִּיק וּלְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים שֶׁבְּעוֹלָם
מִעָלֵינוּ וּמִעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וַיִּמְשֶׁךְ עָלֵינוּ אֶף
טוֹב וְחֶסֶד וַיִּשׁוּעָה וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, "מִרְאשֵׁית הַשָּׁנָה
וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה" וְתַכְתְּבֵנוּ וְתַחַתְּמֵנוּ אֲזוּ לְחַיִּים טוֹבִים
אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם, לְחַיִּים אֲמַתַּיִם חַיִּים שְׂיֵשׁ בָּהֶם
יְרֵאת שְׁמַיִם, חַיִּים שְׁנֹזְכָה בָּהֶם לְשִׁמּוֹר מְצוּוֹתֶיךָ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם, וְלִתְקַן כָּל מַה

שָׁפַגְמֵנוּ מֵעוֹדְנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ פְּרִנָּה
טוֹבָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל הַחַיּוֹב לְנִסְעַ עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם, וְגַם אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת
עֲצָם רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שֶׁמִּתְגַּבְּרִים עַל זֶה מִכָּל הַצְּדָדִים
חוּמַל דְּלָיִם חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ, וְעוֹזְרָנוּ וְזַכָּנוּ לְשַׁבֵּר
כָּל הַמְּנִיעוֹת, וְהוֹרְנוּ דְרָכֶיךָ, וְהִדְרִיכְנוּ בְּאַמִּתְּךָ
וְלַמִּדְנָה, שֶׁנִּזְכָּה לֵילֶךְ וְלִנְסֹעַ לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם עַל
רֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּאַפְּן שֶׁנִּזְכָּה עַל יָדָם לְקַדְשֵׁת הַמַּחְשָׁבָה
בְּאַמִּת כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁעַכְשָׁיו בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא, עָקַר
סְמִיכָתְנוּ וַיִּשְׁוַעְתְּנוּ הִיא רַק עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה
הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר בָּהֶם אָנוּ נִשְׁעָנִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ,
וְלְהַמְשִׁיךְ אֶל הוֹתֶךָ וּמַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִרֹאשׁ הַשָּׁנָה
עַל כָּל הַשָּׁנָה בְּלָה וְאַנְחָנוּ לֹא גִדַע מֶה נַעֲשֶׂה בִּימֵי
רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים, וְאֵיךְ לְרַצּוֹת אוֹתְךָ אִזּוּ כָּרְאוּי,
שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְלִיכְךָ עָלֵינוּ בְּאֵימָה וּבִירָאָה, וְאֵיךְ לְעַמֵּד
בְּנֶגֶד כָּל הַשּׂוֹנְאִים וְהַמְקַטְרְגִים לְסִתָּם פִּי מִסְטִיגָנוּ
וּמְקַטְרְגָנוּ, כִּי אִם בְּזִכּוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם,
עָלֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים וּבָהֶם אָנוּ סְמוּכִים, כִּי הֵם

וַיִּחַמוּ לְפָנֵינוּ, וַיִּכְנִיעוּ וַיִּפִּילוּ כָּל שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ,
 וַיִּמְשִׁיכוּ עָלֵינוּ קִדְשֵׁת רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּשִׁלְמוֹת עַל
 בֶּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהָיָה בְּעֶזְרְנוּ שְׁנוּזָכָה
 לְשִׁבְר כָּל הַמְּנִיעוֹת וְנִזְכָּה לָבוֹא לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים
 עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּלְהַתְּקִינֵנוּ אֵלֵינוּ בְּאַמֶּת, וְלִזְכוֹת
 לְקִדְשֵׁת הַמְּחֻשְׁבָּה בְּשִׁלְמוֹת עַל יָדֶם וְנִזְכָּה לְהִמְתִּיק
 וּלְבִטֵּל כָּל הַדִּינִים, וְלְהַמְּשִׁיךְ עָלֵינוּ חַסְדִּים טוֹבִים,
 וְתִזְכְּנוּ לְהַכִּיר וּלְדַעַת רוּמְמוֹתֶיךָ וּמְשִׁלְתֶיךָ עָלֵינוּ,
 וְתַמְלִיךְ עָלֵינוּ בְּכַבוֹדֶךָ מְהֵרָה "וַיִּדַע כָּל פֶּעוּל בִּי אַתָּה
 פְּעַלְתָּנוּ, וַיִּבִין כָּל יִצְחָר בִּי אַתָּה יִצְרָתָנוּ, וַיֹּאמֶר כָּל
 אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֵפוֹ, יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלְּךָ וּמִלְכוּתוֹ
 בְּכָל מְשָׁלָה", וְתִטְהַרְנוּ וְתִקְדְּשֵׁנוּ בְּקִדְשֵׁתֶיךָ הָעֲלִיזוֹנָה
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

(אוצר ראש השנה עמוד לג)

[תפילה רכא]

אם אפשר שתלמד בכל יום מימי אלול את המאמר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן
 קמ"א, ולומר עליה את התפלה בלקוטי תפלות תפלה פ"ה:

תורה קמ"א מלקוטי מוהר"ן:

אם יזכה שירגיש באמת באב חטאיו הינו כשימול את ערלת לבבו. כי כל זמן שלבבו ערל ואטום, אי אפשר לו להרגיש באמת, רק כשימול את ערלת לבבו, ויהיה לו חלל בלב, ואזי ירגיש לבבו באמת גדל באבו, ויצטער ויתחרט באמת. ואזי מגדל החרטה, ירגישו גם כל הלבבות של כל הטפות שנמשכו ממנו, ולכל מקום שנמשכו, ירגישו שם במקום שהם, הן אותם שנמשכו ממנו ונתהוו מהם בניו ממין בני אדם, והן אותם שנמשכו ממנו למקום אחר חס ושלום, וגם שם יש להם לב ושאר איברים. ואזי כשימול את לבבו, וירגיש לבבו גדל באבו, ויתחיל להצטער ולהתחרט באמת, אזי ירגישו שם כל הלבבות של הטפות, ויתודע להם האמת האין הם מטלים במקום מנופות בשאל תחתית. כי מתחלה נדמה להם שטוב להם, כי הן מזיקי עלמא. רק אחר-כך כשינמול לבבם, על-ידי שנמול לבב אביהם, אזי מרגישין היכן הם, ומתחילין לקונן ולהצטער, ונעשה שם רעש גדול ביניהם. וזהו (דברים ל): "ומל' ה' את לבבך, ואת לבב

וְרַעַף", הֵינּוּ כְּשִׁימוֹל ה' אֶת לְבָבוֹ, יִמּוֹל גַּם לְבַב זְרַעוֹ.
 וְלִהְיוֹן שְׁנֵמֶשֶׁךְ הַזֶּרַע, הֵן לְמִין בְּנֵי אָדָם, אֲזֵי מְחִיבִים
 בָּנָיו שִׁירְגִישׁוּ גַם-כֵּן הֶרְהוּר הַתְּשׁוּבָה עַל יְדֵי שְׁנֵמֶשֶׁךְ
 לְבַב אֲבִיהֶם. וְכֵן אִם נִמְשָׁךְ לְמָקוֹם אַחֵר חָס וְשָׁלוֹם,
 אֲזֵי יִמּוֹלוּ שָׁם הַלְבָבוֹת וַיִּרְגִישׁוּ כַּנִּי"ל:

וְהַזְמַן הַמְּסַגֵּל לָזֶה הוּא חֹדֶשׁ אֱלּוּל, כִּי אֱלּוּל רְאִישֵׁי-
 תִּבּוֹת אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב. הֵינּוּ שִׁימוֹל ה'
 אֶת לְבָבוֹ וְאֶת לְבַב סֵתָם הַתְּלוּי בּוֹ, לִהְיוֹן שְׁנֵמֶשֶׁךְ
 כַּנִּי"ל. הֵינּוּ הֵלֵב שֶׁל הַטְּפוֹת לְאִיזָה מְקוֹם שְׁנֵמֶשֶׁכּוֹ,
 אִם שְׁנֵמֶשֶׁכּוֹ וְנִתְּהוּ מֵהֶם בָּנָיו מִיֵּן בְּנֵי אָדָם, וְהֵן
 שְׁנֵמֶשֶׁכּוֹ, חָס וְשָׁלוֹם, לְמָקוֹם אַחֵר וְגַם הֵם בָּנָיו, וְהֵם
 תְּלוּיִים בּוֹ. וְעַל כֵּן כְּשִׁנְכַּטֵּר הָאָדָם הֵם הוֹלְכִים אַחֵר
 הַמְּטָה וּמְקוֹנְנִים עֲלָיו, כְּמוֹ בָּנָיו מִמֶּשׁ מִמִּין אָדָם, אֲךָ
 שָׁזֶה שֶׁהֵם הוֹלְכִים וּמְקוֹנְנִים אַחֲרָיו, הוּא לוֹ לְבָזִיוֹן
 וְלִחְרָפָה גְּדוֹלָה, רַחֲמָנָא לְעֵלְךָ רַחֲמָנָא לְעֵלְךָ מַעֲנֵשִׁים
 הִלְלוּ פִּידוּעֵ:

תפלה פ"ה המיסדת על תורה זו :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּעֲזְרֵנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ

הַעֲצוּמִים, שְׂאֵזְכָּה מִהֲרָה לְהִרְגִישׁ בְּאַמַּת כְּאֵב חֲטָאֵי
וְעִוְזוֹתַי וּפְשָׁעֵי הָרַבִּים וְהַגְּדוֹלִים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד
עַד גָּבְהֵי שָׁמַי שָׁמַיִם, וְעָמְקוֹ מִתְּהוֹם רֶבֶה וְכִבְדּוֹ מִחוּל
יָמִים, וְרַבּוֹ מִעֵפֶר הָאָרֶץ, וְעָצְמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֵאשִׁינוֹ,
וְגָבְהוֹ מִנְשָׁמַת רוּחַ אֲפִנּוֹ וּבִכְרַט הַחֲטָאִים שֶׁל פְּגָם
הַבְּרִית, פְּגָם טַפֵּי הַמַּחֲ שִׁינְאוֹ מִמֶּנִּי לְבַטְלָהּ בְּשׁוֹגֵג
וּבְמִזִּיד בְּאִנּוֹם וּבְרָצוֹן, אֲשֶׁר אִם הָיִיתִי מִתְחִיל לְהִרְגִישׁ
עֲצָם הַכְּאֵב שֶׁל הַפְּגָם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, אֵינִי יוֹדֵעַ
אִם הָיִיתִי יָכוֹל לְחִיוֹת אֲפִלּוֹ שְׁעָה אַחַת, כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ
לָנוּ עַל-יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים עֲצָם הַפְּגָם הַזֶּה, אֲשֶׁר
עַל יְדֵי זֶה מְאָרִיכִין חֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּמַעֲכָבִין
הַגְּאֻלָּה וּמּוֹרִידִין אֶת הַשְּׂכִינָה בַּגְּלוֹת חֶם וְשָׁלוֹם,
וּמְשִׁיכִין נְשָׁמוֹת עַרְטָלָאִין בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת, וְנִבְרָאִין
מִכָּל טִפָּה וְטִפָּה מִזִּיקֵי עֲלָמָא רַחֲמָנָא לְצַלֵּן רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן, וְשָׂאָר פְּגָמִים עֲצוּמִים וְנּוֹרָאִים הַנֶּעֱשִׂים עַל-יְדֵי-
זֶה כִּי כָּל הַתּוֹרָה תִּלְוֶיָה בְּתַקּוֹן הַבְּרִית שֶׁהוּא יְסוּד
הַכֹּל, וּבְעֶזֶן זֶה פּוֹגְמִין בְּכָל הַכ"ב אֲתוֹן דְּאוֹרֵייתָא
שֶׁהַטִּפָּה כְּלוּלָה מֵהֶם וְכו' וְכו' וּבְאַמַּת לְבִי אֲטוֹם
וּמְבַלְבֵּל וּמַעְקָם כָּל כֹּךְ עַד שְׂאֵינִי מִרְגִישׁ כָּלֵל כְּאֵב

עוֹנוֹתַי הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד, אֲפִלּוּ
 בְּשֵׁאֲנֵי מִדְּבַר מֵהֶם אֹי לִי וַי לִי, אֹי לִי וַי לִי, וְאִם
 אֹמֵר אֶלֶף פְּעָמִים אֹי לִי וַי לִי, עֲדִין אֵינִי מְרַגֵּישׁ
 כִּלְלֵ מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר, מָה אֶתְאוּנֵן מָה אֹמֵר מָה
 אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, אֵךְ אַתָּה מְרַחֵם עַל כָּל בֶּשָׂר וְאַתָּה
 צוֹפֶה וּמְבִיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת וְאַתָּה עֲתִיד לְתַקֵּן
 אוֹתָנוּ בְּלָנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ, עַל־כֵּן שִׁטְחֹתִי אֵלֶיךָ
 כִּפִּי, גּוֹאֵל חֲזַק הִיָּה בְּעֲזָרִי וְלִמְדֵנִי וְהוֹרֵנִי בְּכָל עֵת,
 בְּאִיזָה דְרָךְ בְּאִיזָה אַפֵּן אֲזַכֶּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת,
 מִרַע לְטוֹב מִמְּוֹת לְחַיִּים, כִּי מֵר לִי מְאֹד:

אָבִי יוֹצֵרִי וְגּוֹאֵלִי וּפּוֹדֵי, עֲזָרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי חַיֵּשׁ כָּל
 מַהְרָה שְׁאֲזַכֶּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם
 וּמֵל אֶת עַרְלֹת לִבִּי הָרַע, וְתַפְתַּח אֶת לִבִּי בְּאַפֵּן
 שְׁאֲזַכֶּה לְהִרְגִישׁ כְּאֵב וּמְכֹאֵב עוֹנוֹתַי הָעֲצוּמִים עַד
 שְׁאֲזַכֶּה לְצַעֵק מִן הַלֵּב זַעֲקָה גְּדוֹלָה וּמְרָה כְּמוֹ שְׂרָאוּי
 לִי לְזַעֵק וּלְצַעֵק עַל עוֹנוֹת רַבִּים וְגְדוֹלִים כְּאֵלֶּה אֹי
 אֹי אֹי, וְאֲזַעֵק וְאֶצְעֵק וְאֶשְׁוֶע אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב
 שָׁלֵם בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה מִקִּירוֹת הַלֵּב, עַד שִׁירְגִישׁוּ

גַּם כָּל הַלְבָבוֹת שֶׁל כָּל הַטַּפּוֹת שֶׁנִּמְשְׁכוּ מִמְּנֵי לְכָל
מָקוֹם שֶׁנִּמְשְׁכוּ, הֵן אוֹתֵן הַטַּפּוֹת שֶׁנִּמְשְׁכוּ בְּהִתַּר
וְנִתְּחוּ מֵהֶם בְּנֵי שְׂיִחָיו לְאַרְבֵּי יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים,
הֵן לְהַבְדִּיל אוֹתֵן הַטַּפּוֹת שֶׁיֵּצְאוּ מִמְּנֵי לְבַטְלָהּ בְּשׂוֹגֵג
אוּ בְּמִזִּיד, וְנַעֲשֶׂה מִכָּל טַפֵּה וְטַפֵּה מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה אוֹי
לִי וְיָי, וְכִלָּם יִהְיֶה נִמְזוֹל לְבָבָם, וְיִרְגִּישׁוּ כִלָּם בְּכָל
מָקוֹם שֶׁהֵם אֶת עַצְמָם פּוֹאֲבִים וְצַעֲרִים וְהֵיכָן הֵם מִנְחִים
בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת בְּמִקְוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים שֶׁלֹּא נִתֵּן
לְהִזְכֵּר וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה רַעֲשׂ גְדוֹל בֵּינֵיהֶם, וְיִתְעוֹרְרוּ
כִלָּם לָשׁוּב לְהַשִּׁים יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת וְיִתְחִילוּ לְהִתְנַעֲנַע
וְלְהִצְטַעַר וְלִכְסֹף בְּאַמֶּת לְהִתְתַּקֵּן וְלָשׁוּב אֶל יְהוָה
בְּאַמֶּת עַד שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֵיךָ הַטּוֹבִים, רַחֲמֵיךָ הַגְּנוּזִים,
רַחֲמֵיךָ הַפְּשׁוּטִים, רַחֲמֵיךָ הָרַבִּים, עָלַי וְעַלֵּיהֶם
וְתַעֲסֵק בְּתַקוּנָנוּ, וְתִגְאָלֵנוּ מִהֲרָה מִפְּאֵר שַׁחַת מְטִיט
הַיּוֹן וּמִכָּל מִקְוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים וְהַמְקַלְקָלִים מִכִּלָּם
תִּגְאָלֵנוּ וְתַפְדְּנוּ וְתוֹצִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִתְקַנְנוּ וְיָשִׁיב
הַמֶּלֶךְ אֶת נְדָחָיו מִהֲרָה, כִּי אַתָּה חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת
לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נְדָח וּמַלְאֵת לְבָבֵינוּ לְאַהֲבָה אֶת
שְׁמֶךָ, כְּמָה שֶׁכָּתוּב: "וּמַלְאֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ

וְאֵת לִבְבִּי זָרַעְתָּ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לִבְבְּךָ
 וּבְכֹל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ."

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אֵל חַי חֲלֹקֵנוּ צוּרֵנוּ צִוְּהָ לְהַצִּיל יְדִידוֹת
 שְׂאֵרֵינוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שָׁמַת
 בְּבָשָׂרֵנוּ, וּזְבָנֵי מְהֵרָה לְמוֹל אֶת עַרְלַת לִבְבִּי וּלְבַב זָרְעִי,
 וּבִפְרֹט בִּימֵי אֱלֹהֵי הַקְּדוּשִׁים וּזְבָנֵי מַעֲתָה שְׂאֹזְפָה לְהַכִּין
 עֲצָמֵי בְּאַמָּת, בְּאַפֵּן שְׂאֹזְפָה בִּימֵי אֱלֹהֵי הַקְּדוּשִׁים
 שִׁיְהִיָּה נְמוּל בְּשִׁלְמוֹת לִבְבִּי וּלְבַב זָרְעִי בְּאַמָּת, עַד
 שְׂאֹזְפָה בַּחַיִּים חַיּוֹתֵי שִׁיתְקַנּוּ אוֹתִי הַצַּדִּיקִים אֲמֵתִים
 בְּשִׁלְמוֹת אוֹתִי וְאֵת זָרְעִי וְאֵת כָּל הַתְּלוּיִים בִּי לְמַעַן
 לֹא יִבּוֹשׁ וְלֹא יִכָּלֵם וְלֹא יִכָּשַׁל לְעוֹלָם וָעֶד וְלֹא יֵעוֹל
 בְּכַסּוּפָא קַמְדָּ, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְהַחֲטֹאת לְרַבּוּץ עַל פֶּתַח
 קַבְרֵי חַס וְשָׁלוֹם, רַק אֹזְפָה לְתַקֵּן הַכֹּל בַּחַיִּים חַיּוֹתֵי,
 בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים אֲמֵתִים, כִּי אֵין לִי שׁוֹם תַּקְוָה
 וּסְמִיכָה כִּי אִם עֲלֵיהֶם לְבַד, וּבְכַחֶם וְהַבְּטַחְתָּם אָנוּ
 מְצַפִּים עֲדִין לְכָל טוֹב.

מִלֵּא רַחֲמִים חוּם וְרַחֵם עָלַי וְהַצִּילֵנִי מִחַרְפוֹת
 וּבְזִיווּנוֹת, שִׁלֵּא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם מְזִיק וּמְשַׁחִית
 לְהִתְקַרֵּב אֵלַי בְּעֵת מִיתָתִי וְלֹא יִלְכּוּ אַחַר מְטָתִי חַס

וְשָׁלוֹם, רַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּגְרָשׁם מִמֶּנִּי וּתְבַטְּלֵם
 בְּבִטּוֹל גָּמוּר מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּתְחוּם עָלַי בְּחַמְלָתְךָ
 הַגְּדוֹלָה וּבְחַנּוּנוֹתֶיךָ הָעֲצוּמִים, שְׂאֹזְכָה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי
 אֶת כָּל אֲשֶׁר שְׁחַתַּתִּי, וּתְחוּם וּתְמַחֵל וּתְסַלַּח לִי עַל
 הַכָּל בְּחַיִּים חַיּוֹתַי, בְּאִפְּן שְׁלֵא יִהְיֶה עָלַי שׁוּם דִּין
 וּמִשְׁפָּט אַחַר כֵּךְ אִם אֲמַנָּם יִדְעַתִּי בְּאַמֶּת כִּי אֲנִי
 רַחוּק מִיִּשׁוּעָה כְּזֹאת, כִּי בַמָּה יוֹכָה נַעַר כְּמִנֵּי לָוָה,
 אַךְ עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטָח, וְעַל חַסְדֶּךָ אֲנִי
 נִשְׁעָן וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנִי מְקַוֶּה, וְלִישׁוּעָתְךָ אֲנִי מְצַפֶּה,
 בְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּם שְׂבָדוֹרְנוּ, וּבְזְכוּת כָּל
 הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּם שׁוֹכְנֵי עִפְרַיִם עָלֵיהֶם אָנוּ נִשְׁעָנִים,
 בָּהֶם תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתַי לְשֵׂאֵל כָּל אֱלֹהֵי מִלְּפָנֶיךָ, עַל
 כֵּן עֲדִין אֲנִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה וּמְקַוֶּה וּמְיַחֵל לִישׁוּעָתְךָ
 הַגְּדוֹלָה שְׂאֹזְכָה מְהֵרָה לְכָל מֵה שֶׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ כִּי
 אַתָּה צוֹפֶה לָרְשָׁע וְחַפִּץ בְּהַצְדָּקוֹ, וְאִם אֲנִי מֵתִמְהֵמֵה
 הַרְבֵּה לָשׁוּב, וְעוֹד הוֹסֵפְתִי קִלְקוּלִים וְעוֹזְנוֹת הַרְבֵּה
 גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים בְּכָל יוֹם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן עֲדִין אֲנִי
 מְחַכֶּה בְּכָל יוֹם שְׂיִבֵּא גְּאֻלָּתִי וּפְדוּת נַפְשִׁי, שְׂאֹזְכָה
 מְהֵרָה לְהִתְעוֹרֵר מִשְׁנַתִּי וְלָקוּם מִנְּפִילָתִי וְלַעֲמֹד

מִירִידָתִי וְלַחַיּוֹת מִמִּיתָתִי וְלָשׁוּב אֵלַיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב
שָׁלֵם לַחַיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת אֲנִי וְזַרְעִי וְזַרְע
זַרְעֵי וְכָל זֶרַע עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם,
אָמֵן סָלָה:

(שאלות ותשובות בחסידות ברסלב חלק ו' מכתב תשכה עמוד ער)

[תפילה רכב]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹרְנִי לַחַיּוֹת רְגִיל לָבוֹא אֶל קְבָרֵי
הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְאַזְכֶּה
לְנַסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלַחַיּוֹת שָׁם עַל קְבָרוֹת הַצַּדִּיקִים,
בְּאֶפֶן שְׂאֲזֻכָּה לְתַקּוּן הַבְּרִית, וְזַכְּנִי בְּזִכּוֹת חַנּוּם לָבוֹא
אֶל צִיּוֹן הַקְּבָר הַקְּדוֹשׁ קִדְשׁ קִדְשֵׁים שֶׁל רֹאשׁ צַדִּיקֶיךָ
רַבֵּנוּ גַחְמָן בֶּן פִּיגַא, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, בְּעִיר אוֹמֵן, אֲשֶׁר
הַבְּטִיחַ בְּהַבְטָחָה חֲזָקָה אֲשֶׁר כָּל מִי שְׂיָבוֹא עַל קְבָרוֹ
הַקְּדוֹשׁ, וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וַיֹּאמֶר שָׁם הָעֶשְׂרָה
מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תַּקּוּן הַכֶּלֶלִי", אֲזַי אֶפְלוֹ
אִם עָצְמוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאוּ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית
וּמִתַּחֲתָיו. אָנָּה, יְהוָה, אַתָּה לָבֵד יוֹדֵעַ כִּי עוֹד לֹא

הָיָה לָךְ אֵישׁ רַחוּק וּמְגֹשֵׁם כְּמוֹנִי, אִישׁ מְלֵא הַטָּאִים
 וְעִזּוֹנוֹת כְּמוֹנִי, אֲשֶׁר אֵין עוֹד עֵבֶרָה שְׁלֵא נִכְשַׁלְתִּי
 בָּהּ, וְעַל-כֵּן עָלִי לְזָכוֹת לְהִיּוֹת עַל צִיּוּנִי הַקְּדוֹשׁ וְלָבוֹא
 שָׁם בְּכָל פַּעַם; אָבִי שְׁבִשְׁמִים, עָשָׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה
 וְתִקְבְּלֵנִי בִּתְשׁוּבָה, וְזַכְּנֵי לָבוֹא אֵל צִיּוּנִי הַקְּדוֹשׁ שֶׁל
 רַבֵּנוּ, זְכָרוֹנוֹ לְבָרָכָה, וְלִקְבֹּל שָׁם אֶת תְּקוּנֵי הַנְּצַחִי,
 חוּם וְחֶמֶל עַל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל, וּפְתַח לָנוּ אֶת שַׁעְרֵי צִיּוֹן
 הַנְּעוּלִים, וְיִזְכְּנוּ כָּל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל לָבוֹא אֵל צִיּוּנִי הַקְּדוֹשׁ
 אוֹמְנָה וְיִקְבְּלוּ שָׁם תְּקוּנָם הַנְּצַחִי.

(שְׁמִירַת הַבְּרִית, אוֹת בְּרִית עֲמוּד פּוֹה)

[תפילה רכג]

צְרִיף לְצַעַק הַרְבֵּה הַרְבֵּה בְּחֻדְשׁ זֶה:

אוֹי לִי וַי לִי.

עַד שִׁיתְעוֹרֵר לְכָבוֹ וּלְכַבּ זִרְעוֹ שֶׁשָּׁפַךְ עַל הָאָרֶץ (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמ"א).

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ל"ב מִכְּתָב ה', ש עֲמוּד שִׁמְג)

[תפילה רכד]

חֲמֵדַת לְבָבִי ! רְאֵה לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים, צְרִיכִים לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, שְׂאֲנוּ סְמוּכִים וּקְרוּבִים כְּבָר אֶל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֲזוּ יְכוּלִים לְפַעַל אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ לְכָל הַשָּׁנָה מֵהַ שְׂצָרִיכִים, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְסִדֵּר לְעֲצֻמוֹ חֲשׁבוֹן וְתַכְנִית מֵהַ לַעֲשׂוֹת בַּשָּׁנָה הַבָּאָה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ :

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כְּזֹאת וְכֹזֶאת [וְכָל אֶחָד יִפְרֹט אֶת תַּכְנִיּוֹתָיו וּבִקְשׁוֹתָיו לַשָּׁנָה הַבָּאָה] **אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת.**

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מִ"ג מִכְּתָב ז, תְּקֵלָה עֲמוּד רִס"ט)

[תפילה רכה]

עֲלִיךָ לְדַעַת כִּי מַעֲלַת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים לְהוֹצִיאֵם מִפִּי אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ – אֵינְךָ לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה לְעֲצֻמוֹ תַכְנִית לְקִרְאָת הַשָּׁנָה הַבָּאָה, וּבָא וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ :

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת זֶה וְזֶה [וְכָל אֶחָד יִפְרֹט אֶת תַּכְנִיּוֹתָיו וּבִקְשׁוֹתָיו לַשָּׁנָה הַבָּאָה], **שִׂיְהִיָּה בָּךְ וְכָךְ, אֲנִי עוֹזֵר לִי.**

אִם הוּא מִפְצִיר בְּתַפְלָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׂיוְצִיא מֵהַכַּחַח אֶל הַפַּעַל.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מִ"ג מִכְּתָב ז, תְּקֵלָה עֲמוּד רִס"ט)

[תפילה רכז]

עקר העבודה בימים אלו צריכה להיות תפלה ובקשה ושיחה בינו לבין קונו, לשפך לבנו אליו ותברך, כי הקדוש-ברוך-הוא מצפה ומחכה שגדבר אליו ונספר לו כל צרכינו, כי לא בחנם אנו סובלים יסורים, כי הקדוש-ברוך-הוא נותן לנו מכות, כדי שנצצק אליו:

אבא, אבא.

במאמרם ז"ל (מנחות נג): מה זית אינו מוציא שמנו, אלא על-ידי כתיחה, אף ישראל אינם שבים למוטב אלא על-ידי יסורים.

(קנטרס ימי הרחמים והסליחות עמוד יא)

ראש השנה

[תפילה רכז]

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן ב): טוב מאד להשליך עצמו על השם ותברך, ולסמוך עליו, ודרפי כשבא היום, אני מוסר כל התנועות שלי ושל בני והתלויים בי על השם ותברך, שיהיה הכל פרונו ותברך, וזה טוב מאד, גם אזי אין צריך לדאג ולחשב כלל אם מתנהג כראוי אם לאו, מאחר שסומך עליו ותברך, ואם הוא ותברך רוצה בענין אחר, הוא מרצה להתנהג בענין אחר כרצונו ותברך, וכן כשמגיע שבת או יום-טוב, אזי אני מוסר כל ההתנהגות

וְכָל הָעֲנִינִים וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁל אוֹתוֹ הַשָּׁבֶת אוֹ הַיּוֹם-טוֹב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁיְהִי הַכֹּל כְּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזִּי אֵיךְ שֶׁמִּתְנַהֵג בְּאוֹתוֹ הַשָּׁבֶת וַיּוֹם-טוֹב, שׁוֹב אֵינּוּ חוֹשֵׁב וְחוֹשֵׁשׁ כָּלֵל – שֶׁמָּא לֹא יֵצֵא יָדֵי חוֹבָה בְּהִנְהַגַּת קִדְשֵׁת אוֹתוֹ הַיּוֹם, מֵאַחַר שֶׁכָּבַר מְסַר הַכֹּל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְסָמַךְ עָלָיו יִתְבָּרֵךְ לְבַד (וְעֵין שָׁם, סִימָן רַלח); וְעַל-כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים עֲכָשׁוּ, שֶׁנִּכְנָסֶת שָׁנָה חֲדָשָׁה, שֶׁתֵּאמַר בְּפֶה מְלֹא גְסַחַת: "הַרְיִנִי מִקְשֶׁר עֲצָמַי" וְכוּ', לְכֹל הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְכוּ', וְתִרְחִיב אֶת הַדְּבוּר כְּפִי צַחוֹת לְשׁוֹנֵךְ, וְתִמְסַר עֲצָמֶךָ הַיְנוּ אֶת מַחְשַׁבְתְּךָ, דְּבוּרֶיךָ וּמַעֲשֶׂיךָ, וְאֶת כָּל אֱלוֹ הַתְּלוּיִים בְּךָ וְכוּ' לְגַמְרֵי אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ, וְתִבְקַשׁ וְתִתְחַנֵּן, שֶׁלֵּבֶל תַּעֲבֹר עַל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, חֵס וְשְׁלוֹם, כָּל הַשָּׁנָה, רַק תִּהְיֶה כְּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמוֹסֵר מוֹדְעָה בְּתַחֲלַת הַשָּׁנָה לְכֹל הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא רוֹצֵה רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת נִכְלָל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מַחְשַׁבָּה, דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה שֶׁיְהִי, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּנְגַד רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, יִהְיוּ בְּטָלִים וּמְבִטְלִים כְּלֵא מִמֶּשׁ, וַיּוֹצִיא מִשְׁפָּתָיו אֶת כָּל הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים הַטּוֹבִים שֶׁיֵּשׁ לוֹ, וְרוֹצֵה וְחַפֵּץ לַעֲשׂוֹת בְּזוֹ הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה, וּבּוֹדָאֵי יַפְעַל הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי מַעֲלַת הַמוֹצִיא אֶת רְצוֹנוֹתָיו וְכְסוּפָיו לְטוֹבָה מִתּוֹךְ פִּי – אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א, סִימָנִים לֵא, סו; וּבִלְקוּטִי-הַלְכוֹת, אֲמִנִין, הַלְכָה ד). אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיְהִיָּה חֲזַק בְּזֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִכְתֹּב וְיִחַתֵּם בְּכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה.

תפלה לכניסת ראש השנה

הַרְיִנִי מִשְׁלִיךְ אֶת כָּל תְּנוּעוֹתַי מִחֲשָׁבוֹתַי דְּבוּרַי וּמַעֲשֵׁי
 שְׁלִי וְשֶׁל כָּל הַתְּלוּיִם בִּי שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה הַבָּאָה
 עָלֵינוּ לְטוֹבָה עָלֶיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְנַהֵג כְּפִי רְצוֹנֶךָ יִתְבָּרֵךְ,
 וְהַרְיִנִי מִקְשֶׁר עֲצָמַי בְּכָל תְּנוּעוֹתַי מִחֲשָׁבוֹתַי דְּבוּרַי
 וּמַעֲשֵׁי שְׁלִי וְשֶׁל כָּל הַתְּלוּיִם בִּי שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה בְּרָה
 לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִם שֶׁבְּדוֹרְנוֹ וְלְכָל הַצְּדִיקִים
 הָאֱמִתִּיִם שׁוֹכְנֵי עַפְרָה קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה

וּבְפָרְטָ לְרֵבְנוּ הַקָּדוֹשׁ צְדִיק יְסוּד עוֹלָם נֶחֱלַ נּוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה רֵבְנוּ נַחֲמֵן בֶּן פִּינָא מְבַרְסֵלַב זְכוּתוֹ יִגַן
עָלֵינוּ אָמֵן.

(הנהגות ראש השנה עמוד ז-ט)

[תפילה רכח]

תפלה לליל ראש השנה (מרבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע)

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, הֵלֵא לֹא תִפְסִיד אִם תִּתֵּן לְעַם יִשְׂרָאֵל
מָמוֹן וְכֶסֶף הַרְבֵּה, הֵלֵא הַכֹּל יִחֹזֵר לָךְ, כִּי מָה
עוֹשִׂים עִם יִשְׂרָאֵל עִם הַכֶּסֶף וְהַמָּמוֹן? הֵלֵא קוֹנִים מְזִה
מְצוֹת וְכוּ', קוֹנִים רַק אֲכָל כָּשֶׁר, וּבְעֶבֶר הוֹצָאוֹת
שִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים וְכוּ'.

(אשר בנחל חלק פ"ב מכתב יז, תתקעב עמוד פו)

יום הכיפורים

[תפילה רכט]

טוב מאד כשפא היום להשליך עצמו על השם יתברך ולסמך עליו, ולמסר כל התנועות שלו ושל בניו והתלויים בו על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וכן כשמגיע שבת או יום טוב למסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות של אותו השבת או היום טוב להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך (שיחות הר"ן שיחה ב').

ויאמר כזה הנסח:

רבונו של עולם, הריני מוסר עצמי אליך בכל תנועותי ומחשבותי ודבורי ומעשי, ותנועות ומחשבות ודבורים ומעשים של בני והתלויים בי, של יום הכפורים הזה שיהיו הכל כרצונך הטוב עלי, בהתקשרות לכל הצדיקים האמתיים שבודורנו ולכל הצדיקים האמתיים שזכני עפר קדושים אשר בארץ המה ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן

(תקנות והנהגות מספר קריאת שמע שעל המטה דפוס ישן שמוהרא"ש הדפיס)

[תפילה רל]

תפלה לליל יום כפור (מרבי לוי יצחק מברדיטשוב זי"ע)

רבֹּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יֵשׁ לִי עֵסֶק טוֹב בְּשִׁבְיָךְ, לָךְ יֵשׁ
סְלִיחָה מְחִילָה וְכַפָּרָה, אֲנִי נוֹתֵן לָךְ אֶת כָּל
עֲוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאַתָּה תִּתֵּן לָהֶם סְלִיחָה מְחִילָה כַּכָּרָה.

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק פ"ב מִכְּתָב יז, תתקעב עמוד פו)

[תפילה רלא]

יום הכפורים תפלה נוראה ונפלאה

הַעֲתֵק מִסֵּפֶר "לְקוּטֵי-תַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת", הַבְּנוֹי וּמֵיֶסֶד עַל הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי-
עֲצוֹת", אוֹת יוֹם כְּפוּר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּזְכְּנֵי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים לְקַבֵּל "יוֹם הַכְּפוּרִים" הַקְּדוֹשׁ
בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְחִדּוּהַ עֲצוּמָה, וְאַזְכֶּה
לְקַיֵּם כָּל הַחֲמִשָּׁה עֲנוּיִים בְּ"יוֹם הַכְּפוּרִים" בְּתַכְלִית
הַשְּׂלֵמוֹת כְּרָאוּי, וְלֹהֲתַפְּלֵל כָּל הַחֲמִשׁ תַּפְלוֹת בְּ"יוֹם

הַכְּפוּרִים" בְּכוּנָה עֲצוּמָה וְנוֹרָאָה, וְלִהְתְּנוּדוֹת בְּכָל מִינֵי
וְדוּוּיִים, וְלִהְתְּחַרֵּט עַל הָעֶבֶר בַּחֲרָטָה גְּמוּרָה, וְלַעֲזוֹב
בְּאַמֶּת דְּרָכֵי הָרָעָה וּמַחְשְׁבוֹתֵי הָרָעוֹת וְהַמְבַלְבְּלוֹת,
וְלִקְבֹּל עָלַי בְּקִבְלָה חֲזָקָה וְנִכְוֹנָה לְבַל אָשׁוּב עוֹד
לְכַסְלָה, וְלִבַּל אֲעַשֶׂה עוֹד הָרַע בְּעֵינַיִךְ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי,
וְלָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת בְּשִׁמְחָה, בְּיִרְאָה
וְאַהֲבָה, וְלִבְבוֹת הַרְבֵּה מִתּוֹךְ שִׁמְחָה: מָלֵא רַחֲמִים,
זַכֵּנִי לְקִדְשֵׁת "יוֹם הַכְּפוּרִים" הָאֵלִים וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁגֵב
מְאֹד, כִּי הוּא יוֹם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ וְנוֹרָא וְאֵלִים וְאֲדִיר, יוֹם
אֶחָד בַּשָּׁנָה, אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ בוֹ לְעַמֶּךָ, לְסַלֵּחַ עֲוֹנוֹתֵיהֶם
וְלִכְפֹּר פְּשָׁעֵיהֶם בְּיוֹם הַנּוֹרָא הַזֶּה.

רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכֵּנוּ לְקִבֹּל יוֹם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה כְּרָאוּי,
וְלָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת בְּאִפְן שְׁתִּסְלַח
וְתִמְחַל וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ
הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַכְּבִדִים יוֹתֵר מִחַל הַיּוֹם, וְתַעֲזְרֵנוּ
בְּזִכּוֹת עֲצָם קִדְשֵׁת הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, וּבְזִכּוֹת הַתַּעֲנִית
הַקָּדוֹשׁ שֶׁל יוֹם הַנּוֹרָא הַזֶּה, יוֹם צוּם הַכְּפוּרִים, שֶׁנִּזְכָּה
עַל-יְדֵי-זֶה לְהַכְּנִיעַ אֶצְלָנוּ כָּל הָרְצוֹנוֹת אֱלֹהֶיךָ תַּתְּבַרֵּךְ,
לְהַכְּנִיעַ וְלִשְׁבֹּר וְלִבְטֹל כָּל מִינֵי רְצוֹנוֹת שֶׁלָּנוּ כִּנְגֹד

רְצוּנָה, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם רְצוֹן וְלֹא שׁוּם תַּאֲוָה
 בְּנֶגֶד רְצוּנָה בְּלֵל, בְּאִפְסוֹן שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת כְּרְצוּנָה תָּמִיד,
 וְלִבְלֵי לָסוּר מִרְצוּנָה יָמִין וּשְׂמֹאל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה
 שְׂאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ תְּבַטֵּל רְצוֹן אַחֲרִים מִפְּנֵי רְצוּנָנוּ,
 וַיִּתְּבַטֵּל מֵאַתָּנוּ כָּל מִינֵי מַחְלָקֵת שְׁבַע עוֹלָם, הֵן מַחְלָקֵת
 מִפְּנֵי הָעוֹלָם, הֵן מַחְלָקֵת שְׁבַע עָמִי, אֲשֶׁר עָתָה "אֵין
 שָׁלוֹם בְּעַצְמֵי מִפְּנֵי חֲטָאֵתֵינוּ", וְכֹל מֵה שְׂאֵנֵי רוּצָה
 לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דָּבָר שְׁבַקְדָּשָׁה, יֵשׁ לִי מְנִיעוֹת רַבּוֹת
 וְעֲצוּמוֹת בְּלֵי שְׁעוֹר. וְעַקֵּר הוּא מְנִיעוֹת הַמֶּח וְהַלָּב,
 וְהַכֹּל אֲזוּכָה לְבַטֵּל עַל-יְדֵי הַתַּעֲנִית הַקְּדוּשָׁה שֶׁל "יוֹם
 הַכִּפּוּרִים" הַכֹּלֹל מִכָּל הַיָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, כְּמוֹ
 שְׁכַת-וֵב: "גָּלְמֵי רְאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרָךָ כָּלָם יִכְתְּבוּ,
 יָמִים יִצְרוּ וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם". וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם
 לְבָרְכָה: זֶה "יוֹם הַכִּפּוּרִים", רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכֵּנוּ לְשׁוֹב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת בְּכֹל הַשָּׁנָה וּבְכַרְט בְּ"יוֹם
 הַכִּפּוּרִים" הַקְּדוּשׁ, וְעֲזָרְנוּ לְהַתְּעַנּוֹת הַתַּעֲנִית שֶׁל יוֹם
 הַכִּפּוּרִים בְּקִדְשָׁה נוֹרָאָה וְעֲצוּמָה וּבְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ
 רַבָּה בְּאַמֶּת, בְּאִפְסוֹן שְׂאֵזְכָה עַל-יְדֵי-זֶה לְקַדֵּשׁ עַצְמֵי
 מֵעָתָה, וְלִידַע אֵיךָ לְהַתְּנַהֵג בְּעֲנִין הַתַּעֲנִית בְּכֹל

השנה בלה, ולחיות ברצונך הטוב באמת, למען
לא אבוש ולא אכלם ולא אכשל לעולם ועד: מלא
רחמים, אתה יודע כמה ימים מתים ופגרים ממשי
המנחים במקום שמנחים על ידי רבוי ועצם פשעי
העצומים והרבים מאוד מאד, שעשיתי מעודי עד
היום הזה. אתה יודע איך הוצאתי החיות מימים
הרבה באכזריות גדול מאד, ולא די שלא הוספתי על
הימים חיות מלמעלה על ידי תורה ועבודה, אף גם
הוצאתי מהם עצם חיותם לגמרי, על ידי רבוי עוונותי
שעשיתי בהם, אשר תקון כל אלו הימים המתים
הוא על ידי תעניות הרבה, באשר גלית לנו על ידי
חכמה הקדושים, רחם עלי ועזרני והושיעני ברחמיך
העצומים ובחסדיך הנוראים והנפלאים, שאזכה בלח
התענית הקדוש של "יום הכפורים", ובכל של כל
התעניות שתזכני ברחמיך הרבים להתענות בחיי,
שאזכה על ידם לתקן כל אלו הימים המתים, ואזכה
להתענות הרבה כל-כך, עד שאצטרך להשתמש עם
כל של ימי היניקה בלח החלב שינקתי ממעי אמי,
באפן שאזכה להחיות ולהעלות ולתקן כל הימים

אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלַי מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַנְּהָ, וְאֶזְכָּה בְּיוֹם
 צֵאתִי מִן הָעוֹלָם לָבוֹא וְלִכְנֹס לְפָנֶיךָ עִם כָּל הַיָּמִים
 אֲשֶׁל כָּל יְמֵי חַיֵּי בְקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וַיְהִיו כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁלִּי
 שְׁלָמִים וְקִדּוּשִׁים וּמְהוֹרִים וּמְתַקְנִים בְּתַכְלִית הַתְּקוּן
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא אֵי עוֹל בְּכַסּוּפָא קַמָּךָ.

ב

וּתְזַכְּנוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת בַּעֲשֻׁרַת יְמֵי תִשׁוּבָה
 לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר שָׁחַתִּי, וְנִזְכָּה אֲזִל לְתַקֵּן
 פְּנֵם הַבְּרִית בְּשְׁלֵמוֹת בְּאַמֶּת, לְתַקֵּן תְּקוּן הַחוּתָם
 דְּקִדְשָׁה, עַד שֶׁנִּזְכָּה בְּיוֹם הַקִּדּוּשׁ, בְּיוֹם צוּם
 הַכַּפּוּרִים יוֹם גְּדוֹל וְנִזְרָא, שֶׁבַת שְׁבַתוֹן, יוֹם מְחִילַת
 חַטָּא וּסְלִיחַת עֲוֹן וְכַפָּרַת פְּשָׁע, לֵאמֹר בּוֹ גָּמַר תְּקוּן
 הַחוּתָם דְּקִדְשָׁה בְּשְׁלֵמוֹת. וְתַעֲזְרֵנוּ וּתְזַכְּנוּ לְקַבֵּל
 יוֹם צוּם הַכַּפּוּרִים הַקִּדּוּשׁ וְהַנִּזְרָא מְאֹד בְּקִדְשָׁה
 וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה וּבְשְׁלֵמוֹת גְּדוֹלָה, וְנִזְכָּה לְשׁוּב אֲזִל
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִבְכוּת מֵתוֹךְ שְׂמִיחָה וְחִדּוּהַ בְּשִׂמְךָ
 הַגְּדוֹל, וְלִהְיוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל מִינֵי וְדוּיִים, וְלִפְרֹט
 כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ לְפָנֶיךָ, וְלִהְיוֹת חֵרֵט
 עָלֵיהֶם בְּחֻרְטָה גְדוֹלָה מֵעַמְקָא דְּלָבָא בְּאַמֶּת גָּמוּר.

וְלַעֲזֹב אוֹתָם עֲזִיבָה גְמוּרָה, וְלִקְבֹּל עָלֵינוּ בְּאַמֶּת וּבְלֵב
 שָׁלֵם, שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹתָם עוֹד בְּשׂוּם אַפֵּן, וְלֹא נָשׁוּב עוֹד
 לְכַסְּלָהּ, אִם אֲנִי פָּעַלְנוּ לֹא נוֹסִיף, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ
 וְעוֹזוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, שֶׁחַטָּאנוּ וְעוִינוּ וּפָשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ,
 וְתִתְקַן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַחֹתְמוֹת דְּקִדְשָׁה, וְתִשׁוּם אוֹתָנוּ
 עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל "כַּחֲזוֹתָם עַל לְבָבְךָ, כַּחֲזוֹתָם עַל זְרוּעֶיךָ",
 וְתַחֲתִימוּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וְלִשְׁלֹום, לְחַיִּים
 אֱמֶתִיִּים, חַיִּים שְׁנוּכָה לַעֲשׂוֹת בָּהֶם רְצוֹנָךְ בְּאַמֶּת,
 וְתַחֲתִימוּנוּ בְּסִפְרוֹן שֶׁל צְדִיקִים אֱמֶתִיִּים.

ג

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקִדְשֵׁת חֲנֻכָּה, וְתַעֲזְרוּנוּ בְּכָל
 שָׁנָה וְשָׁנָה שְׁנוּכָה לְפַעַל בְּקִשְׁתָּנוּ וּמִשְׁאֵלוֹתֵינוּ
 לְטוֹבָה בְּ"יוֹם הַכַּפּוּרִים" הַקָּדוֹשׁ, שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח
 לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲבִיר
 אֲשַׁמּוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. "סִלַּח נָא לָעוֹן הָעַם הַזֶּה
 כַּגִּדְלֵי חֲסֻדְךָ, וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּ לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד
 הַנְּהָה", וְשֵׁם נֶאֱמַר: "וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי כַּדְבָרֶיךָ".
 סִלַּח נָא, מְחַל נָא, כַּפֵּר נָא עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹזוֹתֵינוּ

וּפְשָׁעֵינוּ, שְׁחַטָּאנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשָׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵינוּ
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה. "חַנּוּנֵי אֱלֹהִים כְּחַסְדְּךָ כָּרֹב רַחֲמֶיךָ
 מִחַה פֶּשַׁעַי, הָרַב כַּבֵּסֵנִי מֵעוֹנֵי וּמִחַטָּאתַי מִהַרְגֵנִי,
 הַסֵּתֵר פָּנֶיךָ מִחַטָּאֵי, וְכֹל עוֹנוֹתַי מִחַה". וְנִזְכָּה עַל־
 יְדֵי הַמַּחִילָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁל "יוֹם הַכַּפּוּרִים" לְקַבֵּל
 עַל־יְדֵי־זֶה קְדוּשַׁת יְמֵי הַחֲנּוּכָה הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם חֲנּוּכַת
 הַבַּיִת, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְיַמֵּי הַחֲנּוּכָה קְדוּשַׁת
 הַבַּיִת־הַמְּקֻדָּשׁ.

ד

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ, וּמְדֹשׁ אֶת שְׂמֵךְ, וְהָיָה עִמָּנוּ וְעִזְרָנוּ
 שְׁנִזְכָּה מִהַרְגָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת בְּלֵב שְׁלָם,
 וּבְכָרֵט בְּיַמֵּים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּאֻיָּמִים מְאֹד
 מְאֹד, שֶׁהֵם יְמֵי אֵלּוּל וְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעֵשְׂרֵת יְמֵי
 תְּשׁוּבָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יְמֵי רְצוֹן,
 שֶׁבָּהֶם נִתְרַצִּית לְמִשְׁה רַבֵּנוּ, עָלִיו הַשְּׁלֹם, וְנִתְּתָ לּוֹ
 אֶת הַלּוּחֹת [שְׁנַיִם] הָאֲחֵרוֹנִים, עַד שְׁבִיּוֹם הָאֲחֵרוֹן
 נִתְרַצִּית לּוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאָמַרְתָּ לּוֹ בְּשִׁמְחָה: 'סְלַחְתִּי
 כַּדְּבָרְךָ' וְנִקְבַע לְיוֹם מַחִילָה וְסְלִיחָה לְדוֹרוֹת, הוּא
 "יוֹם הַכַּפּוּרִים" הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁגֵב, יוֹם אֶחָד

בשנה, והכל עשית למען שמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו.

רחם עלינו ועזרנו, והושיענו שנוקה לקבל הימים הקדושים הנוראים הללו בקדושה ובטהרה גדולה, ונוקה לשוב בהם בתשובה שלאמה באמת, ולקבל עלינו באמת ובלב שלם לילה בדרך כיה, ולקיים מצוותיה, ולעסוק בתורתך באמת כל ימי חיינו, ולהתפלל בכונה שלאמה ונשפך לבנו כמים נכח פני יהוה, פלגי מים תרד עינינו על חטאתינו ועוונותינו ופשעינו ועל רבוי צרותינו, עד אשר נזכה לרצות ולפייס אותך, שתמחל ותסלח ותכפר לנו את כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו שחטאנו ופשעונו ופשענו לפניך, ותעקר ותשבר ותבטל כל הגזרות שאינם טובות מעלינו, הן אותם שפבר נגזרו, הן אותם שרוצים לגזר, חס ושלום, עד שנוקה שיתגדל ויתקדש שמך הגדול על ידינו תמיד. וכשם שענית למשה רבנו, ואמרת לו ביום הכפורים בשמחה: 'סלחתי', כן תתרצה ותתפייס לעמך ישראל ב"יום הכפורים", ותענה ותאמר להם: 'סלחתי' בשמחה

וּבְחֶדְוָה רַבָּה, וַיִּגְדַּל שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם, עַד שְׁנֵזֶכֶה
 בְּמַחֲרַת "יוֹם הַכַּפּוּרִים", שְׂיִהְיֶה רָאוּי לְקָרוֹתוֹ "שֵׁם
 יְהוָה" בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ עַל-יְדֵי שְׂיִגְדַּל בּוֹ שֵׁם יְהוָה
 לְנִצָּח, עַל-יְדֵי הַמְּחִילָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁל "יוֹם הַכַּפּוּרִים",
 וְעַל-יְדֵי בְטוּל כָּל הַגְּזֵרוֹת וְכָל הַצָּרוֹת מֵעַלֵינוּ, שְׂאֵז
 דִּיקָא יִגְדַּל שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּשִׁלְמוֹת, כַּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ
 לָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, זְכוּתָם יָגֵן עַלֵינוּ: יְהִיו
 לְרֵצוֹן אֱמֶרֶי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

(אוצר-הקנטרסים חלק כ' קנטרס יום הכפורים עמוד ריח)

ארבעת הימים שבין יום הכיפורים לסוכות

[תפילה רלב]

ללמד בכל יום בין יום הכיפורים לסוכות

לקוטי מוהר"ן חלק ב' תורה סו

הצדיק הוא מכרח לעשות תשובה בעד ישראל,
דהינו כשיוצא אחד חוץ לשורה ופורק על,
אזי הצדיק מכרח לעשות תשובה בשבילו. על-פי
משל, שפעם אחד נסעו שני בני-אדם עם סוס מבהל
ומשגע, ונשא אותם הסוס והשליכם מן העגלה.
ועמד אחד והתחיל להכות את הסוס באגרוף, והכה
אותו הרבה. ושחק ממנו השני ואמר לו: הלא אתה
מכה את ידך, ומה תועיל להסוס הכאה זו, רק אתה
צריך לקח רצועה, שמפין בה הסוסים, להכות אותו.
והלך ועשה כן, ולקח רצועה והתחיל להכות את
הסוס. ועמד הסוס ורץ בבהלה גדולה, וברח ונשא
אותם והשליך אותם לתוך רפש ומיט, והסוס ברח

לו לְהֵלֵן. נִמְצָא, שְׁגָם זֶה אֵינוֹ עֵצָה מוֹבָה. וַיַּעֲזוּ אוֹתוֹ
 שִׁיעֵשָׂה כָּהֵן, שְׁיַקַּח חֶבֶל יִפְהֶה, וַיִּקְשֹׁר אֶת הַסּוּם לְאֵיזָה
 אֵילָן, וַיִּבֶה אוֹתוֹ הַרְבֵּה, וּבָזָה יִלְמְדוּ לְהִטִּיב. וַעֲשֵׂה
 כָּהֵן, וְהִבֶּה הַסּוּם הַרְבֵּה וְנִתְיַגַע. וְרָאָה שְׁגָם זֶה אֵינוֹ
 עֵצָה מוֹבָה, כִּי אֵינוֹ כְּדַאי הַסּוּם כֵּלָּו בְּעַד הַיְגִיעָה
 וְהַקְצָר־רוּחַ שֵׁישׁ לוֹ עַל־יְדֵי הַהֲכָאָה, וְאִין תִּקְנָה לְסוּם
 כְּזֶה רַק לִירוֹת אוֹתוֹ עַל־יְדֵי קְנִי־שֶׁרְפָה, וְזֶה צָר לוֹ.
 כָּהֵן כְּשֶׁאֶחָד יוֹצֵא לְחוּץ, וְאֵינוֹ מִתְנַהֵג פְּשׁוּרָה – אִין
 יְכוּלִין לְמַצָּא עֵצָה מֵהַלְעֵשׂוֹת לוֹ, כִּי הָיָה אֶפְשָׁר
 לְהַעֲנִישׁ אוֹתוֹ בְּעֵצְמוֹ אוֹ עַל־יְדֵי שְׁלִיחַ אוֹ בְּאֶפְסָן
 אַחֵר, אֲךָ כָּל הָעֲנִישִׁים הֵם נוֹגְעִים לְהַצְדִּיק בְּעֵצְמוֹ,
 כְּמוֹ שֶׁמְצִינּוֹ אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁבְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר
 (ישעיה סג), כִּי הֵם חֲלָק אֱלֹהִים מִמֶּעַל, וְעַל־כֵּן כְּשֵׁישׁ לָהֶם
 צָרָה, חֵם וְשָׁלוֹם, לוֹ צָר בְּבִיכּוּלָּ; כְּמוֹ־כֵן אֶצֶל הַצְּדִיק
 גַּם־כֵּן, כִּי גַם עֲנוּשׁ לְצְדִיק לֹא טוֹב (משלי יז), כִּי הָעֲנִישׁ
 שֶׁמְעַנִּישׁ אֶת אֶחָד, הוּא נוֹגֵעַ לְהַצְדִּיק בְּעֵצְמוֹ. כִּי
 הָאָדָם נִתְהוֹה מֵאֲרֻבָּעָה יְסוּדוֹת: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עָפָר.
 וְכָל אֵלּוֹ הָאֲרֻבָּעָה יְסוּדוֹת נִמְשָׁכִין מִיְסוּד הַפְּשׁוּט,
 שֶׁהוּא בְּחִינַת הַצְּדִיק, בְּחִינַת (משלי י) צְדִיק יְסוּד עוֹלָם;

שְׁהַצְדִּיק הוּא בְּחִינַת יְסוּד הַפְּשׁוּט, שְׁמִמְנוּ נְמִשְׁכִּין
כָּל הָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת, בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית ב): וְנָהָר יֵצֵא
מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאֲרַבְעָה
רְאשִׁים. נָהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן - זֶה בְּחִינַת צְדִיק יְסוּד עוֹלָם,
בְּחִינַת יְסוּד הַפְּשׁוּט, אֲשֶׁר מִשָּׁם יִפְרֹד - הָאֲרַבְעָה
יְסוּדוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת אֲרַבְעָה רְאשִׁים כַּנִּ"ל. נִמְצָא
שְׁכָּלָם נְמִשְׁכִּין מִהַצְדִּיק, וְעַל-כֵּן אִם הוּא מֵעַנִּישׁ
אֶת אֶחָד, נוֹגֵעַ אֶת הַצְדִּיק בְּעַצְמוֹ, וְעַל-כֵּן: גַּם עֲנוּשׁ
לְצְדִיק לֹא טוֹב כַּנִּ"ל:

וְזֶה שֶׁאָמְרוּ הַבְּעָלֵי-מוֹסֵר, שְׁכַשְׁבָּאִים לְצְדִיק וְרוֹאִים
אוֹתוֹ, בְּבְחִינַת (ישעיה ל): וְהָיוּ עֵינָיו רֹאוֹת אֶת מוֹרֵיךְ,
רְאוּי שְׂיִמְצָא אֶת עַצְמוֹ בְּתוֹךְ הַצְדִּיק, שְׂיִסְתַּכֵּל בְּעַצְמוֹ
עַל כָּל הַמַּדוֹת, אֵיךְ הוּא אוֹחֵז בָּהֶם, עַל-יְדֵי רְאִית
פְּנֵי הַצְדִּיק. כִּי כָּל הַמַּדוֹת נְמִשְׁכִּין מִהָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת
הַנִּ"ל, כַּמּוּבָא. וְעַל-כֵּן כְּשֶׁרוֹאֶה אֶת הַצְדִּיק, שֶׁהוּא
בְּחִינַת יְסוּד הַפְּשׁוּט, שְׁמִמְנוּ נְמִשְׁכִּין כָּל הָאֲרַבְעָה
יְסוּדוֹת, רְאוּי לוֹ שְׂיִסְתַּכֵּל וְיִרְגִּישׁ עַל-יְדֵי-זֶה אֵיךְ
הוּא אוֹחֵז בְּכָל הַמַּדוֹת, שְׂבָאִין מִן הָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת,
שְׁנִמְשְׁכִין מִהַצְדִּיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת יְסוּד הַפְּשׁוּט כַּנִּ"ל:

וְזֶה: וְהָיוּ עֵינֶיךָ רְאוּת אֶת מוֹרֶיךָ - רְאֵי תְבוֹת: אֵשׁ
 רוּחַ מַיִם עֶפְרָר, שְׁהֵם הָאֲרֻבָּעָה יְסוּדוֹת, שְׁמֵהֶם
 נִמְשָׁכִין בְּלֵ המַדּוֹת, שְׁכָלָם נִמְשָׁכִין מִהַצְדִּיק בַּנ"ל.
 וְעַל-כֵּן כְּשֶׁרוֹאִין אֶת הַצְדִּיק, שְׂוָה בְּחִינַת: וְהָיוּ עֵינֶיךָ
 רְאוּת אֶת מוֹרֶיךָ, עַל-יְדֵי-זֶה רוֹאִין בְּעֶצְמוֹ אִיךָ הוּא
 אוֹחֵז בְּכָל הַמַּדּוֹת, שְׁבָאִין מֵאֲרֻבָּעָה יְסוּדוֹת: אֵשׁ,
 רוּחַ, מַיִם, עֶפְרָר, שְׁנִמְשָׁכִין מִהַצְדִּיק בַּנ"ל:

וְזֶה שְׁקוֹרִין הָעוֹלָם אֶת מְחַרְת יוֹם-הַכְּפוּרִים "שֵׁם ה'",
 כִּי אַחֲרֵי יוֹם-הַכְּפוּרִים, אָז נִתְגַּלָּה בְּחִינַת שֵׁם ה'.
 וְזֶה שְׁנֵצֵטוּן תַּכְרָף לְמַחְרַת יוֹם-הַכְּפוּרִים עַל שַׁבַּת, כִּי
 לְמַחְרַת יוֹם-הַכְּפוּרִים נִתְרַצָּה הַשֵּׁם וְתִבְרַךְ לְיִשְׂרָאֵל
 וְהִזְהִירָם עַל מַלְאֲכַת הַמְשָׁכָן, וְאֵזִי הַקְּהִילָם מִשָּׂה
 וְהִזְהִירָם עַל שַׁבַּת, כִּדִּי שֵׁלֵא יִטְעוּ לֹאמַר שְׁמַלְאֲכַת
 הַמְשָׁכָן דּוֹחָה שַׁבַּת (כַּמּוּבָא בְּפִירְש"י פ' וַיִּקְהַל). נִמְצָא שְׁתַּכְרָף
 לְמַחְרַת יוֹם-הַכְּפוּרִים הִזְהִירוּ עַל שַׁבַּת, וְשַׁבַּת שְׁמָא
 דְּקָדְשָׁא-בְּרִיךְ-הוּא (זִכָּר וְתִירוּ דָף פח:). כִּי אָז, אַחֲרֵי יוֹם-
 הַכְּפוּרִים, נִתְגַּלָּה בְּחִינַת שֵׁם ה'. כִּי כְּשֶׁמְעִינִישִׁין
 אֶת אֶחָד, עוֹקְרִין אוֹתוֹ מִשְׁרַשׁ חִיּוּתוֹ, כִּי אֶפְלוּ שְׂאָר
 עֲנָשִׁים נִקְרָאִים בְּחִינַת מִיתָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (שְׁמוֹת ד):

בִּי מִתּוֹ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשָׁךְ, וְאָמְרוּ
 רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה (ע"ז ה.), שֶׁנַּעֲשׂוּ עֲנִיִּים; וְהַשֵּׁם
 הוּא הַחַיּוֹת, בְּבַחֲיַנֵּת (בְּרֵאשִׁית ב): נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ;
 וְשְׁמוֹ מִשְׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ בְּבִיכּוֹל (ירושלמי תענית פ"ב, ובפירש"י יהושע ז,
 ירמיה ד, ובילקוט יהושע ז). וְעַל-כֵּן כְּשֵׁיִשׁ לְיִשְׂרָאֵל אֵיזָה עֲנֵשׁ,
 חֵם וְשָׁלוֹם, נוֹגַע אֶת עֲצָמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, בְּבִיכּוֹל, כִּי עֶקֶר
 הָעֲנֵשׁ נוֹגַע בְּהַחַיּוֹת שֶׁהוּא הַשֵּׁם, וְשְׁמוֹ מִשְׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ
 כַּנ"ל. וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָמַר מֹשֶׁה: וְאִם אֵין מְחַנֵּי נָא (שמות לב),
 וְהִשִּׁיבוּ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ: מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֶמְחַנּוּ וְכוּ'
 (שם) - בְּקֵשׁ מֹשֶׁה, שֶׁיַּעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמוֹ הַגָּדוֹל הַמְּשַׁתָּף
 בְּשִׁמְנוֹ. כִּי מֵאַחַר שֶׁשְׁמוֹ יִתְבַּרֵּךְ מִשְׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ, נִמְצָא
 כְּשֵׁיִעֲנִישׁ אוֹתָם, נוֹגַע אֶת עֲצָמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, בְּבִיכּוֹל,
 כַּנ"ל. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה (מגלה י):
 הוּא אֵינּוּ שָׁשׁ וְכוּ', כִּי נוֹגַע בְּעֲצָמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, בְּבִיכּוֹל, כִּי
 שְׁמוֹ מִשְׁתָּף בְּשִׁמְנוֹ כַּנ"ל. נִמְצָא כְּשֶׁנִּתְרַצָּה הַקָּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם-הַכַּפּוּרִים וְאָמַר: סְלַחְתִּי
 כַּדְּבָרֶיךָ, אֲזִי, בְּבִיכּוֹל, נִגְדַל שְׁמוֹ יִתְבַּרֵּךְ הַמְּשַׁתָּף
 בְּשִׁמְנוֹ כַּנ"ל. וְעַל-כֵּן נִצְטַוּוּ תַּכְף אַחַר יוֹם-הַכַּפּוּרִים
 עַל שַׁבַּת כַּנ"ל, כִּי שַׁבַּת שְׁמָא דְקַדְשָׁא-בְּרִיךְ-הוּא

בַּנִּי"ל, וְעַל־כֵּן קוֹרִין מְחַרְת יוֹם־הַכִּיפּוּרִים "שֵׁם ה'",
 כִּי אַחַר הַמְּחִילָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְיוֹם־הַכִּפּוּרִים,
 נִגְדָּל שֵׁם ה', בַּנִּי"ל.

לקוטי תפלות חלק ב' תפלה נד

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ, אֵל חַנוּן שְׁמֶךָ, בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ, "יְהוָה
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יְהוָה עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׁמֶךָ. לְמַעַן שְׁמֶךָ יְהוָה, וְסַלַּחַת לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב
 הוּא". יַעֲנֵנוּ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב,
 "אֵל יָשׁוּב דָּךְ נִכְלָם עָנִי וְאֲבִיוֹן יִהְיֶה לְךָ שְׁמֶךָ, לֹא לָנוּ
 יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל חַסְדֶּךָ עַל אֱמֻתֶךָ.
 לְמַעַן שְׁמֶךָ יְהוָה תַּחֲיֵנִי בְּצַדִּיקְתֶּךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי,
 יְהוָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם יְהוָה זַכָּרְךָ לְדוֹר וָדוֹר. הַבִּיטָה
 וּרְאֵה לְמִי עוֹלָלְתָּ כֹּה, רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיֹבָה רִיבֵנוּ,
 כִּי צָרוֹת סָבְבוּנוּ בְּכָל־לַיְלָה וּבְכָרְט, כִּי אָנוּ רַחוּקִים מִמֶּךָ
 כְּמוֹ שְׁאֲנוּ רַחוּקִים, כַּאֲשֶׁר יוֹדֵעַ כָּל אֶחָד בְּנִפְשׁוֹ,
 וּבְתוֹךְ כֶּךָ יֵצְאוּ עֲלֵינוּ גְזֵרוֹת קָשׁוֹת וּמָרוֹת פְּאֵלוֹ,
 אֲשֶׁר אֵי־אֶפְשָׁר לְסוּבְלָן, וְזָכוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אֵין
 בָּנוּ לְרַצוֹתֶךָ בָּהֶם. וּבְעֵזְרוֹתֵינוּ הֲרַבִּים פָּשַׁל כַּחֲנוּ
 אֶפְלוֹ לְצַעֲזוֹק וְלִזְעוֹק אֵלֶיךָ כָּרְאוּנִי, וּבִמָּה נִתְרַצָּה אֵל

אֲדוּנֵנוּ מִלְכָּנוּ. עַל־כֵּן עֲתָה אֵין לָנוּ שׁוּם פְּתִיחוֹן פֶּה וְלֹא
שׁוּם דָּרֶךְ לָבֵא לְפָנֶיךָ וְלֹא שׁוּם מִשְׁעָן וּמִבְטָח, כִּי אִם
בְּשִׁמְךָ לְבַד. בְּשִׁמְךָ בָּאנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים קִרְאתָ שִׁמְךָ עָלֵינוּ
מֵימֹת אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַמְשֻׁתָּף
בְּשִׁמְנוּ, וְלְמַעַן שֵׁם כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם אֲשֶׁר הֵם
שִׁמְךָ, וְתַחֲוֹם וְתַחֲמִל וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַמְתִּיק וְתַקַּל
וְתַבְטֵל כָּל הַדֵּינִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל עַמְּךָ
בֵּית־יִשְׂרָאֵל, וּבְפֶרֶט הַגְּזֵרָה הַקְּשָׁה וְהַמְרָה שֶׁיִּצְאָה
בְּסֻמּוֹךְ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ וְתַסִּירָהּ וְתַבְטֵלָהּ
מֵעָלֵינוּ מִהֲרָה, כִּי אֵין מִי יַעֲמוֹד בְּעַדְנוּ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
יַעֲמוֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה, כִּי כָּבֵד גְּלִיתָ לָנוּ כִּי אֵין טוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְהַמִּיתֵנוּ אוֹ לְהַעֲנִישֵׁנוּ חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי "בְּכָל
צָרָתָם לֹא צָר" וּכְתִיב, גַּם עֲנוּשׁ לְצַדִּיק לֹא טוֹב. כִּי
שִׁמְךָ מְשֻׁתָּף בָּנוּ, וְכָל הָעֲנָשִׁים חֵם וְשָׁלוֹם נוֹגְעִים בְּךָ
בְּבִיכּוֹל, וּבְהַצְּדִיקֵי אֱמֶת, בְּפֶרֶט גְּזֵרָה קְשָׁה וּמְרָה
כְּזֹאת אֲשֶׁר עֲקָרָה עַל דְּתֶךָ הַקְּדוֹשׁ, כִּי לֹא עָלֵינוּ
תְּלַנְתֵּם וּשְׁנֵאתֵם כִּי אִם עָלֶיךָ וְעַל דַּת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה:

רַחֵם רַחֵם, מָלֵא רַחֲמִים, כִּי שָׁמַךְ נִקְרָא עָלֵינוּ אֵל
 תְּנִיחָנוּ. יִהְיוּ מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ בְּעֵת צָרָה
 בְּזֹאת, "הַצִּילֵנוּ מִיַּד אֹיְבָנוּ וְנַעֲבֹדְךָ". רַחֵם עָלֵינוּ
 בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּם שֶׁסָּבְלוּ יְסוּרִים
 קָשִׁים הַרְבֵּה וְעָשׂוּ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עֲבוּר כָּל יִשְׂרָאֵל,
 אֲשֶׁר רַבּוּ יְסוּרֵיהֶם וְתְּשׁוּבָתָם הַגְּדוֹלָה שֶׁעָשׂוּ עֲבוּר כָּל
 יִשְׂרָאֵל הוּא כִּדְאִי וְהַגּוֹן לְכַפֵּר וְלְסַלֵּחַ עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים
 שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל מֵרֵאשִׁית וְעַד סוּף. כִּי רַק אַתָּה לְבַד
 יוֹדֵעַ גְּדֹל הַכַּח הַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁגֵב שֶׁל תְּשׁוּבָתָם הַנִּפְלְאָה
 שֶׁעָשׂוּ עֲבוּר כָּל יִשְׂרָאֵל. וּבְעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עִתָּהּ,
 וּבַחֲלִישׁוֹתֵינוּ הָעֲצוּם, אִין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה כִּי אִם
 עָלֵיהֶם וְעַל כַּח תְּשׁוּבָתָם הַגְּדוֹלָה שֶׁעָשׂוּ עֲבוּרֵנוּ, כִּי
 שָׁמֶם הִקְדוּשׁ נִקְרָא עָלֵינוּ. וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתָם הַקְּדוּשִׁים
 אֲשֶׁר הֵם שָׁמַךְ אֲשֶׁר נִקְרָא עָלֵינוּ, עַל זֶה לְבַד תִּמְכְּנוּ
 יִתְדוֹתֵינוּ עִתָּהּ לָבֵא לְפָנֶיךָ שְׁתַּחֲוֶם וְתַחְמַל וְתִרְחַם
 עַל דּוֹר עָנִי כְּזֶה, דּוֹר חָלוּשׁ כְּזֶה, וְתַמְהֵר וְתַחֲיֵשׁ
 לְעִקּוֹר וּלְשִׁבְר וּלְבִטּוֹל [הַגְּזֵרָה הַקָּשָׁה שֶׁיִּצְאָה עָלֵינוּ
 לְקַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֵיל עִם שְׂאָר] כָּל הַגְּזֵרוֹת שֶׁיִּצְאוּ
 כְּבָר וְשָׂרוּצִים לְהוֹצִיא חֵם וְשָׁלוֹם. חֲמַל עַל שְׂאֵרֵי

עֲמָהּ יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׁמָהּ וְשֵׁם הַצְּדִיקִים שֶׁנִּקְרְאוּ
 עָלֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ
 אֲבוֹתֵינוּ צוֹרֵנוּ צוֹר יִשְׁוֹעַתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם
 הוּא שְׁמָהּ וְאִין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתָהּ סְלָה:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָהּ וְקִדְשׁ אֶת שְׁמָהּ, וְהָיָה עִמָּנוּ וְעִזְרָנוּ
 שְׁנֹזְכָה מִהָרָה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלֵב שָׁלֵם,
 וּבִכְרֹט בְּיָמִים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוֹשִׁים וְהַמְּאֹיָמִים מְאֹד
 מְאֹד שֶׁהֵם יְמֵי אֱלֹהֵי וְרֵאש־הַשָּׁנָה וְעִשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה
 יוֹם־הַכְּפוּרִים שֶׁהֵם אַרְבָּעִים יְמֵי רְצוֹן, שֶׁבָּהֶם נִתְרַצְּתָה
 לְמִשְׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם וְנָתַתָּ לּוֹ אֶת הַלּוֹחֹת
 [שְׁנִיּוֹת] הָאֲחֵרוֹנִים, עַד שֶׁבִּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן נִתְרַצְּתָה לּוֹ
 בְּשִׁלְמוֹת וְאִמְרַתָּ לּוֹ בְּשִׂמְחָה סְלִיחָתִי כַּדְבָרְךָ, וְנִקְבַּע
 לְיוֹם מְחִילָה וְסְלִיחָה לְדוֹרוֹת, הוּא יוֹם הַכְּפוּרִים
 הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁגֵב יוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה. וְהִכֵּל
 עֲשִׂיתָ לְמַעַן שְׁמָהּ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ.
 רַחֵם עָלֵינוּ וְעִזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֹזְכָה לְקַבֵּל הַיָּמִים
 הַקְּדוֹשִׁים הַנּוֹרָאִים הֵלְלוּ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהָרָה גְּדוֹלָה,
 וְנֹזְכָה לָשׁוּב בָּהֶם בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלִקְבֹּל
 עָלֵינוּ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם לֵיָּךְ בְּדַרְכֶיךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ

וְלַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ בְּאַמֶּת כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְלִהְיוֹת פְּלִיל בְּכוּנָה
 שְׁלֵמָה וְנִשְׁפוּךְ לִבֵּנוּ כַּמִּים נִכַח פְּנֵי יְהוָה, פִּלְגֵי מַיִם
 תִּרְדַּ עֵינֵינוּ עַל חַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְעַל רַבּוּי
 צָרוֹתֵינוּ, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה לְרַצּוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ שְׁתַּמְחַל
 וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ
 שְׁחַטָּאנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשָׁפָשְׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ, וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר
 וְתִבְטֵל כָּל הַגְּזֵרוֹת שְׂאִינָם טוֹבוֹת מֵעֲלֵינוּ, הֵן אוֹתָם
 שְׂכַבְר נִגְזְרוּ הֵן אוֹתָם שְׂרוּצִים לְגִזּוֹר חֵם וְשֵׁלוֹם, עַד
 שְׁנִזְכֶּה שְׂוִיתִגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל עַל יְדֵינוּ תָּמִיד.
 וּכְשֵׁם שְׁעָנִית לְמִשְׁה רַבֵּנוּ וְאָמַרְתָּ לוֹ בְּיוֹם-הַכַּפּוּרִים
 בְּשִׂמְחָה, 'סְלַחְתִּי' בֵּן תִּתְרַצֶּה וְתִתְפַּיֵם לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וְתַעֲנֶה וְתֹאמַר לָהֶם 'סְלַחְתִּי', בְּשִׂמְחָה
 וְחֵדוּה רַבָּה וַיִּגְדֵּל שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם, עַד שְׁנִזְכֶּה בְּמַחֲרַת
 יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׂוִיהֵיָה רְאוּי לְקָרוֹתוֹ שֵׁם יְהוָה בְּאַמֶּת
 לְאַמְתּוֹ, עַל-יְדֵי שְׂוִיגְדֵּל בּוֹ שֵׁם יְהוָה לְנִצָּח עַל-יְדֵי
 הַמְּחִילָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁל יוֹם-הַכַּפּוּרִים, וְעַל-יְדֵי בְטוּל
 כָּל הַגְּזֵרוֹת וְכָל הַצָּרוֹת מֵעֲלֵינוּ, שְׂאֵז דִּיקָא שְׁמֶךָ
 הַגָּדוֹל בְּשִׂמּוֹת כַּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ
 הַקְּדוֹשִׁים [זְכוּרָנָם לְבָרְכָה] זְכוּתָם יִגַּן עֲלֵינוּ:

וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְקַבֵּל יְמֵי חַג הַסְּפֹת וְשְׁמִינֵי עֶצְרַת
 וְשִׁמְחַת תּוֹרָה בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה גְדוֹלָה בְּקִדְשָׁה
 וּבְטָהֳרָה בִּירְאָה וְאַהֲבָה, וְלִקְיִים כָּל הַמְּצוֹת הַנּוֹרְאוֹת
 הַנּוֹהֲגוֹת בַּיָּמִים הָאֵלֶּה בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל וּבְשִׂמְחָה עֲצוּמָה
 בְּשִׂמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, "אֲשִׁמְחָה וְאֶעֱלֶצֶה בְּךָ אֲזַמְרָה
 שְׁמֶךָ עֲלֵיוֹן. יוֹדוּ שְׁמֶךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא". רַחֵם
 עָלֵינוּ אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ לְמַעַן שְׁמֶךָ לְבַד, בַּיָּטֵל מִעָלֵינוּ
 כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
 וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי עוֹנְשֵׁים בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְתֵן לָנוּ חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים, בְּנֵי
 חַיִּי וּמְזוּנֵי וְעֹשֵׂר וְכָבוֹד וְכֹל טוֹב לְנֶצַח בְּזֶה וּבָבֵא. וְהַכֵּל
 לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי בְּשֵׁם קְדֻשְׁךָ לְבַד בְּטַחָנוּ נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה
 בִּישׁוּעָתֶךָ. "אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְגִבּוֹרֶתֶךָ תְּדִינֵנִי.
 עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר
 עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ
 מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדֻשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֹתֶךָ".
 וַיִּקְיִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב, וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ
 אֶת גְּבוּרָתוֹ. וְנֶאֱמַר, וְאַתָּה אֱלֹהִים אֲדֹנָי עֲשֵׂה אֵתִי
 לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי טוֹב חֶסְדְּךָ הַצִּילֵנִי, וְנֶאֱמַר, כָּל גּוֹיִם

סְבֻבוּנֵי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם. סְבֻבוּנֵי גַם סְבֻבוּנֵי בְּשֵׁם
 יְהוָה כִּי אֲמִילָם. סְבֻבוּנֵי כְּדַבְּוּרִים דַּעְכוּ כְּאִשׁ קוֹצִים
 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם. וְנֹאמֶר, וְלֹא נִסּוּג מִמֶּךָ תַּחֲיִינוּ
 וּבְשֵׁמֶךָ נִקְרָא, וְנֹאמֶר, עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עוֹשֵׂה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ, וְנֹאמֶר, וַיֵּדְעוּ כִּי אַתָּה שֵׁמֶךָ יְהוָה לְבַדְּךָ עֲלֵיוֹן
 עַל כָּל הָאָרֶץ, וְנֹאמֶר, יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם, הוֹצִיָאָה מִמִּסְגַּר נַפְשֵׁי לְהוֹדוֹת אֶת שֵׁמֶךָ
 בִּי יִכְתִּירוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמֹל עָלַי. בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן.

(אשר בנחל חלק קכ"ו עמוד רעח)

סוכות

[תפילה רלג]

טוב מאד כְּשֶׁבֵּא הַיּוֹם לְהַשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלִסְמֹךְ עָלָיו, וְלִמְסֹר כָּל
 הַתְּנוּעוֹת שְׁלוֹ וְשֵׁל בְּנֵיו וְהַתְּלוּיִים בּוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שִׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ,

וכן כשמגיע שבת או יום טוב למסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות של אותו השבת או היום טוב להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך (שיחות הר"ן שיחה ב).

ויאמר כזה הנסח :

רבוננו של עולם, הריני מוסר עצמי אליך בכל התנועותי
 ומחשבותי ודבורי ומעשי, ותנועות ומחשבות
 ודבורים ומעשים של בני והתלויים בי [של כל יום
 טוב של חג הסוכות הזה], שיהיו הכל כרצונך הטוב
 עלי, בהתקשרות לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו
 ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר
 בארץ המה ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם
 נחל נובע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן
 עלינו ועל כל ישראל אמן.

(תקנות והנהגות מספר קריאת שמע שעל המטה דפוס ישן שמוהרא"ש הדפיס)

[תפילה רלד]

רבוננו של עולם, חום ורחם עלי לקבל את השלשה
 רגלים בשמחה רבה ובקדשה ובטהרת המחין,
 כדי שאזכה להגיע אל מדת היראה ואזכה להשפעת

הַנְּבוּאָה, שְׂיֵאִיר עָלַי אוֹרֵךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
וְאִזְכָּה לְעַמְּךָ תָּמִיד בְּשִׁירוֹת וּבְתַשְׁבְּחוֹת, בְּתַפְלוֹת
וּבְתַחֲנוּנִים.

(שְׁמִירַת הַבְּרִית, אוֹת בְּרִית עֲמוּד סח)

[תפילה רלה]

בְּצִל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ, וְאוֹר הַסֶּפֶה תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק ל' מִכְּתָב ד, תַּחֲנַט עֲמוּד קסב)

[תפילה רלו]

בְּחַג הַסִּכּוֹת מְסַגֵּל מְאֹד לַפְּעַל לְמִצָּא זְוִיגוֹ הַהֶגְוֵן מִן הַשָּׁמַיִם, וְעַל כָּל בְּחוֹר לְשִׁבְתָּ
בְּתוֹךְ הַסֶּפֶה וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, הִירֵי כְּתִבְתָּ בְּתוֹרְתֶךָ: "בַּסֶּפֶת תִּשְׁבוּ
שִׁבְעַת יָמִים", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סֶפֶה כו
ע"ב) 'תִּשְׁבוּ כְּעֵין תְּדוּרוֹ' – מַה דִּירָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ אִם
סֶפֶה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ. לָכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם!
הִנֵּה אָנֹכִי עוֹשֶׂה אֶת שְׁלִי וְאָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַסֶּפֶה,

**אָנָּא עֶזֶר לִי לְמִצְאָא אֶת זְוֹנְגִי, שְׂאוּכַל לְקַיִם "תֵּשְׁבוּ
בְּעֵינֵי תְדוּרוֹ".**

(שיחות מוהרא"ש בענין חג הסוכות)

[תפילה רלו]

כְּאֲשֶׁר אוֹחֵז אֶת הָאֶתְרוּג בְּיָדוֹ כְּאֵלּוּ אוֹחֵז לְבוֹ וְנִפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ, וּכְאֵלּוּ אוֹמֵר לְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא:

**רְבוֹנוֹ שֵׁל עוֹלָם! הִנֵּה לִבִּי לְפָנֶיךָ, אָנָּא טַהַר אוֹתוֹ בְּיָדֵי
שְׂאוּכַל לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.**

וְלִכֵּן מְסַגֵּל מְאֹד לְבַקֵּשׁ אֶז אֶת כָּל מַה שְּׁלִבּוֹ חָפִץ, וּבּוֹדֵאֵי תְהִיָּה תִפְלֹתוֹ נִשְׁמַעַת,
וַיִּזְכֶּה לְפַעַל כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה.

(שיחות מוהרא"ש בענין חג הסוכות)

הושענא רבה

[תפילה רלח]

טוב מאד כשפא היום להשליך עצמו על השם יתברך ולסמך עליו, ולמסר כל התנועות שלו ושל בניו והתלויים בו על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וכן כשמגיע שבת או יום טוב למסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות של אותו השבת או היום טוב להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך (שיחות הר"ן שיחה ב).

ויאמר כזה הנסח:

רבונו של עולם, הריני מוסר עצמי אליך בכל תנועותי ומחשבותי ודבורי ומעשי, ותנועות ומחשבות ודבורים ומעשים של בני והתלויים בי [של כל יום הושענא רבה הזה] שיהיו הכל כרצונך הטוב עלי, בהתקשרות לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו ולכל הצדיקים האמתיים שזכני עפר קדושים אשר בארץ הקמה ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל גובע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

(תקנות והנהגות מספר קריאת שמע שעל המטה דפוס ישן שמוהרא"ש הדפיס)

[תפילה רלט]

ליל הושענא רבה לאחר קריאת משנה תורה וכל ספר תהלים:

**רבונו של עולם, תן לנו את הפתק, ונראה את הכתוב
בו, ונבטל בו כל גזרות קשות.**

(אשר בנחל חלק קכ"ו מכתב ל, תלג עמוד שג)

[תפילה רמ]

**חמשים ואחד יום היו לנו, רבונו של עולם, מראש
חדש אלול עד עתה, ובאמת שבנו בתשובה,
אך מה נעשה ששוב נתלכלכנו, וגזרת מה שגזרת,
רחמנא לצלן, וכתבת וחתמת בפתק וכו' אזי תן לנו
הרשות לקרע הפתק.**

וזהו יום הושענא רבה, שיש הודמנות אחרונה לקרע את הפתק, ולבטל כל גזרות
רעות ודינים קשות.

(אשר בנחל חלק קכ"ו מכתב ל, תלג עמוד שג)

שמחת תורה

[תפילה רמא]

טוב מאד כשפא היום להשליך עצמו על השם יתברך ולסמך עליו, ולמסר כל התנועות שלו ושל בניו והתלויים בו על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וכן כשמגיע שבת או יום טוב למסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות של אותו השבת או היום טוב להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך (שיחות הר"ן שיחה ב).

ויאמר כזה הנסח:

רבונו של עולם, הריני מוסר עצמי אליך בכל תנועותי ומחשבותי ודבורי ומעשי, ותנועות ומחשבות ודבורים ומעשים של בני והתלויים בי [של יום שמחת תורה הנה] שיהיו הכל כרצונך הטוב עלי, בהתקשרות לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו ולכל הצדיקים האמתיים שזכני עפר קדושים אשר בארץ הקמה ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל גובע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

(תקנות והנהגות מספר קריאת שמע שעל המטה דפוס ישן שמוהרא"ש הדפיס)

[תפילה רמב]

אנשי שלומנו רגילים בשמחת תורה, כשמחזיקים את התורה לומר:

**רבוננו של עולם, עתה כשאני מחזיק את התורה,
אני נשבע, שאחר הסתלקותי אלך לרבנו ז"ל
לתקוין.**

(אשר בנחל חלק ק"י מכתב כה,תתקמה עמוד רפח)

חנוכה

[תפילה רמג]

טוב מאד כשבא היום להשליך עצמו על השם יתברך ולסמך עליו, ולמסר כל התנועות שלו ושל בניו והתלויים בו על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וכן כשמגיע שבת או יום טוב למסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות של אותו השבת או היום טוב להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך (שיחות הר"ן

שיחה ב).

ויאמר כזה הנסח:

רבונו של עולם, הריני מוסר עצמי אליך בכל תנועותי
 ומחשבותי ודבורי ומעשי, ותנועות ומחשבות
 ודבורים ומעשים של בני והתלויים בי [של יום החנכה
 הזו] שיהיו הכל כרצונך הטוב עלי, בהתקשרות
 לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו ולכל הצדיקים
 האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה
 ובפרט רבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
 מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו ועל
 כל ישראל אמן.

(תקנות והנהגות מספר קריאת שמע שעל המטה דפוס ישן שמוהרא"ש הדפיס))

[תפילה רמד]

המזמורים והתפילות לאחר הדלקת נרות חנכה

(מלקט מספר נר להצדיק של כבוד קדשת מוהרא"ש זי"ע. לסדר ההדלקה המלא עם הפיוטים עין בספר נר להצדיק)

כל מזמור בנגון אחר

[תפילה רמה]

א יושב בסתר עליון בצל שכי יתלונן: ב אמר ליהוה מחסי
 ומצודתי אלהי אבטח בו: ג כי תוא יצילך מפח יקוּש מדבר

תּוֹת: ד בְּאַבְרָתוֹ | יִסֹּךְ לָךְ וְתַחַת-כַּנְפָיו תַּחֲסֶה צְנֹה וּסְחָרָה
 אַמְתּוֹ: ה לֹא-תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֵץ יַעֲוֶף יוֹמָם: ו מִדְּבַר
 בְּאִפְלֵ יַחֲלֶךְ מִקֶּטֶב יִשׁוּד צָהָרִים: ז יִפְלֵ מִצְדָּךְ | אֶלֶף וּרְבֵבָה
 מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: ח רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים
 תִּרְאֶה: ט כִּי-אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שִׁמְתָּ מְעוֹנֶךָ: י לֹא-תֵאָנֶה
 אֵלֶיךָ רָעָה וְזָנַע לֹא-יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: יא כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה-לָךְ
 לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: יב עַל-כַּפְּיָם יִשְׁאַוּנֶךָ פֶּן-תִּגָּף בְּאֶבֶן
 רִגְלֶךָ: יג עַל-שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם כְּפִיר וְתַנִּין: יד כִּי בִי
 חֶשֶׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁנְּבְּהוּ כִּי-יִדַע שָׁמַי: טו יִקְרָאֵנִי | וְאַעֲנֶהוּ
 עִמּוֹ-אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבַּדְּהוּ: טז אֶרְךָ יָמִים אֲשַׁבְּיעֶהוּ
 וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי: אֶרְךָ יָמִים וְגו'.

ב

א לְמַנְצַח בְּנִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: ב אֱלֹהִים יַחֲנֲנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר
 פָּנָיו אֲתָנוּ סֶלָה: ג לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכֶךָ בְּכָל-גּוֹיִם יִשׁוּעָתֶךָ:
 ד יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: ה יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ
 לְאֵמִים כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׁוּר וּלְאֵמִים | בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם
 סֶלָה: ו יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: ז אֶרֶץ נָתַנָּה
 יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: ח יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אֹתוֹ
 כָּל-אֲפָסֵי-אֶרֶץ:

ג

א מִזְמוֹר שִׁיר-חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: ב אֲרוּמְמֶהּ יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי
 וְלֹא-שָׁמַחַת אִיבֵי לִי: ג יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁנַעַתֵּי אֱלֹהֵי וַתִּרְפְּאֵנִי:
 ד יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן-שָׁאוֹל נַפְשִׁי תִיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי-בֹר: ה זָמְרוּ
 לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכְרָו קִדְשׁוֹ: ו כִּי רָנַע | בְּאֵפוֹ חַיִּים
 בְּרִצּוֹנוֹ בְּעָרֵב יִלִּין בְּכִי וּלְבַקֵּר רִנָּה: ז וְאֲנִי אָמַרְתִּי בְּשִׁלּוּי בַל-
 אֲמוּט לְעוֹלָם: ח יְהוָה בְּרִצּוֹנְךָ הֵעֲמַדְתָּה לְחַרְרֵי עֵז הַסַּתְרַת
 פְּנֶיךָ תִיִּיתִי נִבְחַל: ט אֱלֹהֵי יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל-אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן:
 י מִהַ-בְּצַע בְּדַמִּי בְּרִדְתִּי אֶל-שַׁחַת הַיּוֹדֶךָ עֵפֶר תִּיגִיד אֲמַתְךָ:
 יא שְׁמַע-יְהוָה וְחַנּוּנֵי יְהוָה תִּיְהִי-עֲזָר לִי: יב הַפְּכַת מִסְפְּדֵי לְמַחֹל
 לִי פִתַּחַת שִׁקִּי וַתֵּאֱזָרְנִי שִׁמְחַתָּה: יג לְמַעַן | יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא
 יָדָם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדֶךָ:

ד

א רָנְנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לַיִּשְׂרָאֵל נִאֲוָה תְהַלֵּלָהּ: ב הוֹדוּ לַיהוָה
 בְּכִנּוֹר בְּנִבְלָ עֲשׂוֹר וּזְמֹר-לוֹ: ג שִׁירוּ-לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נִגּוֹן
 בְּתִרְוַעָה: ד כִּי-יִשָּׁר דְּבַר-יְהוָה וְכָל-מַעֲשָׂהּ בְּאִמוּנָה: ה אֲהַב
 צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מִלְּאֵת הָאָרֶץ: ו בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם
 נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל-צְבָאָם: ז כִּנּוֹם כִּינּוֹד מִי תִיָּם נָתַן בְּאֲצָרוֹת
 תְּהוֹמוֹת: ח יִירָאוּ מִיְהוָה כָּל-הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְוְרוּ כָּל-יֹשְׁבֵי תְּבֵל:

ט כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא-צִוָּה וַיַּעֲמֵד: י יְהוָה הִפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם
הִנְיָא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: יא עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תִּעֲמַד מַחְשְׁבוֹת
לָבוֹ לְדָר וּדְר: יב אֲשֶׁר־י הַגּוֹי אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם | בָּחַר
לְנַחֲלָה לּוֹ: יג מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת-כָּל-בְּנֵי הָאָדָם:
יד מִמְּכוּן-שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: טו הִיָּצַר יַחַד לָבָם
הַמְּבִין אֶל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם: טז אִין-הַמֶּלֶךְ נֹשָׁע בָּרַב-חֵיל גָּבוּר
לֹא-יִנְצַל בָּרַב-כַּח: יז שֶׁקֶר הַסּוּם לְתַשׁוּעָה וּבְרַב חֵילֹ לֹא
יִמְלֹט: יח הִנֵּה עֵינֵי יְהוָה אֶל-יִרְאָיו לְמִיחָלִים לְחַסְדּוֹ: יט לְהַצִּיל
מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב: כ גַּפְשָׁנוּ חֲבָתָה לִיְהוָה עֲזָרְנוּ
וּמִגִּבּוֹ הוּא: כא כִּי-בֹ יִשְׁמַח לְבָנוּ כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ בְּמַחְנוּ:
כב יְהִי-חַסְדֶּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לְךָ:

ה

א תְּלַוִּיָּה | אוֹדָה יְהוָה בְּכָל-לֵב בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעֲרָה: ב גְּדֹלִים
מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים לְכָל-חַפְצֵיהֶם: ג הוֹד-וְהוֹדָר פָּעֵלוֹ וְצִדְקָתוֹ
עֲמֹדַת לְעֵד: ד זָכַר עֲשָׂה לְנַפְלָאֲתָיו חֲנוּן וּרְחוּם יְהוָה: ה מֶרֶף
נָתַן לִירְאָיו יוֹזֵר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: ו כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ
לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: ז מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפַּט נְאֻמִּים
כָּל-פְּקוּדָיו: ח סְמוּכִים לְעֵד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת וַיִּשָּׂר:
ט פְּדוּת | שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה-לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוּשָׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:

יִרְאֵשִׁית חֲכָמָה | יִרְאֵת יְהוָה שְׂכָל טוֹב לְכָל-עֲשִׂיהֶם תְּהַלְתּוּ
עֲמֻדַת לְעֵד:

ו

א תְּלַלְוֶיהָ | אֲשֶׁר־אִישׁ יִרְאֵ אֶת-יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד:
ב גִּבּוֹר בְּאָרֶץ יְהִיָּה וְרַעַו דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ: ג הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ
וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעֵד: ד זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל תְּנוּן וְרַחוּם
וְצַדִּיק: ה טוֹב-אִישׁ חוֹנֵן וּמְלוֹחַ יִכְלֹל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו כִּי-
לְעוֹלָם לֹא-יִמוּט לְזִכְרֵ עוֹלָם יְהִיָּה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא
יִירָא נִכּוֹן לָבוּ בְּטַח בִּיהוָה: ח סְמוּךְ לָבוּ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר-
יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט הוֹר | נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לְעֵד קָרְנוֹ
תְּרוּם בְּכַבּוֹד: י רָשַׁע יִרְאֶה | וּכְעַם נִשְׁנִי יִחַרַק וְנָמַס תְּאֻנֹת
רָשָׁעִים תֵּאבֵד:

ח

א נְשִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הַנֵּחַ מֵה-טוֹב וּמֵה-נְעִים נְשַׁבֵּת אֲחִים
נִם-יַחַד: ב כְּשֶׁמֶן הַטוֹב | עַל-הָרֹאשׁ יִרַד עַל-הוֹקֵן וְקוֹן-אֲהָרֹן
נְשִׁירָד עַל-פִּי מְהוֹתָיו: ג כְּטַל-חֶרְמוֹן נְשִׁירָד עַל-הָרָרִי צִיּוֹן כִּי
נֶשֶׁם | צוּחַ יְהוָה אֶת-הַבְּרָכָה תַּיִם עַד-הָעוֹלָם:

ט

א מְזֻמָּר לְתוֹרַת תְּרִיעוֹ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ: ב עֲבָדוּ אֶת־יְהוָה
 בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: ג דַּעוּ כִּי־יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא־
 עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עֲמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: ד בָּאוּ שְׁעָרָיו | בְּתוֹרַת
 חֲצִרְתָּיו בְּתַהֲלַת הוֹדוֹ־לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: ה כִּי־טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם
 חֶסֶדּוֹ וְעֶד־נֶדֶר וְדָר אֱמוּנָתוֹ:

,

א נְשִׂיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִוְלֵי יְהוָה שְׁתִּיחַ לָנוּ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל:
 ב לִוְלֵי יְהוָה שְׁתִּיחַ לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם: ג אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ
 בַּחֲרוֹת אַפִּים בָּנוּ: ד אֲזִי הַמַּיִם שְׁטַפוּנוּ נְחַלָּה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ:
 ה אֲזִי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם תַּיִדוּנִים: ו בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא נִתְּנָנוּ
 מִיָּרֶף לְשֵׁנֵיהֶם: ז נַפְשֵׁנוּ כְּצַפּוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים תַּפַּח
 נִשְׁפָּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלְטָנוּ: ח עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

י

א תְּלַלְוִיָּה | תְּלַלְוֵ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ תְּלַלְוִהוּ בְּרִקִיעַ עֵזוֹ: ב תְּלַלְוִהוּ
 בְּגִבּוֹרָתוֹ תְּלַלְוִהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ: ג תְּלַלְוִהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר תְּלַלְוִהוּ
 בְּנִבְל וּבְנֹר: ד תְּלַלְוִהוּ בְּתַף וּמַחֹל תְּלַלְוִהוּ בְּמַנִּים וְעוֹנֵב:

ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעַתְּ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָתָה: וְכָל
הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

לקוטי-תפלות בשעת הדלקת הנרות

[תפילה רמז]

רבונו של עולם, זכנו לקיים מצוות הדלקת נר חנוכה
בראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג
מצוות התלויות בה, ולקיים כל המצוות של חנוכה
בשמחה גדולה, להודות לך ולברכה, ולומר הילל
שלים בשמחה ובחדוה רבה ובהתעוררות גדולה
בקדושה ובטהרה גדולה. כי ברחמיך הרבים קבעת
לנו שמונת ימי חנוכה, להודות ולהילל לשמך הגדול
שלהם שעשוע עולם הבא. זכנו ברחמיך הרבים לקיים
מצוותיך באמת, עד שנוזכה להמשיך עלינו באמת
שעשוע עולם הבא תמיד, שהוא הודאה לשמך הגדול
והקדוש, ובפרט בימי החנוכה הקדושים, שלהם ימי
הודאה, עד שנוזכה להתקרב אליך באמת, ולדעת

וְלִהְיִיר אֹתָךְ וְלִהְיוֹדוֹת לְךָ וְלִבְרַכְךָ סְלָה בְּאַמֶּת לְעוֹלָם
 כִּי טוֹב, כָּמוֹ שְׂפָתוֹב: "הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חִסְדּוֹ".

וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַדְשֵׁת חֲנֻכָּה, וְתַעְזְרֵנוּ
 בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, שְׁנוֹזָה לְפַעַל בְּקִשּׁוֹתֵינוּ
 וּמִשְׁאַלּוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ, שְׂתַּמְחֵל
 וְתִסְלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 וְתַעֲבִיר אֲשַׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, סְלַח נָא לְעוֹן
 הָעַם הַזֶּה כַּגִּדֹל חֲסִדֶּךָ וְכֹאֲשֶׁר נָשֵׂאת לְעַם הַזֶּה
 מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָ, וְשֵׁם נֶאֱמַר: "וַיֹּאמֶר יְהוָה סְלַחְתִּי
 כְּדַבַּרְךָ". סְלַח נָא, מְחַל נָא, כִּפּוּר נָא עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ
 וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שְׁחַטָּאנוּ וְשַׁעֲוִינוּ וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ
 מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. חַנּוּנֵי אֱלֹהִים כְּחֲסִדֶּךָ כָּרֹב
 רַחֲמֶיךָ מְחַה פְּשָׁעֵי, הָרֹב כַּבְּסֵנִי מִעוֹנֵי וּמִחַטָּאתֵי
 מַהֲרָנִי, הַסֵּתֵר פָּנֶיךָ מִחַטָּאֵי וְכָל עוֹנוֹתֵי מְחַה, וְנִזְכָּה
 עַל-יְדֵי הַמְּחִילָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים, לְקַבֵּל
 עַל-יְדֵי-זֶה קְדֻשַׁת יְמֵי הַחֲנֻכָּה הַקָּדוֹשִׁים, שֶׁהֵם חֲנֻכַּת
 הַבַּיִת, וְנִזְכָּה לְהַמְּשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּיַמֵּי הַחֲנֻכָּה קְדֻשַׁת
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

וְעִזְרָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁנֹזְכָה לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקָת
 נֵר חֲנֻכָּה בְּזִמְנָהּ בְּשִׁלְמוֹת כָּרְאוֹי בְּקִדְשָׁהּ
 וּבִטְהָרָה וּבְכֹונָה גְּדוֹלָה וְעִצּוֹמָה כָּרְאוֹי, וְנֹזְכָה לְתַקֵּן
 כָּל הַתְּקוּנִים הָאֵלֶּה שֶׁהִזְכַּרְנוּ לְפָנֶיךָ, עַל־יְדֵי מִצְוֹת נֵר
 חֲנֻכָּה וַיִּחַשֵׁב לְפָנֶיךָ קִיּוּם מִצְוֹתֵינוּ כְּאֵלוֹ קִיּוּמָהּ בְּכָל
 פְּרֻטִיָּה וְדִקְדוּקִיָּה וּכְוֹנוֹתֶיהָ וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיוֹת
 בָּהּ, וַיֵּאִיר לְפָנֶיךָ אוֹר קְדוּשָׁת מִצְוֹתֵינוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
 בָּלָם. וְנֹזְכָה לְתַקֵּן כָּל הָעוֹלָמוֹת בָּלָם עַל־יְדֵי קִיּוּם
 מִצְוָה זוֹ, וְעַל־יְדֵי קִיּוּם כָּל הַמִּצְוֹת דְּאוֹרֵיתָא וְדַרְבָּנָן,
 שֶׁתִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַיֵּם בָּלָם בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה וּבְשִׂמְחָה
 גְּדוֹלָה וּבְשִׁלְמוֹת גְּדוֹלָה, עַד שְׁנֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם
 מֵאֲתֶךָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בָּלָם, וַיִּקַּם מִקְרָא שְׁכַת־וֹב:
 "יְהוָה עִז לְעַמּוֹ וַיִּתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם, עוֹשֶׂה
 שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

ב

[תפילה רמן]

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל עָלֵינוּ
 קְדוּשַׁת יְמֵי הַחֲנֻכָּה בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה וּבְשִׂמְחָה

אֲמִתִּית, וְלִזְכוֹת לְהַדְלִיק בְּכָל יוֹם וַיּוֹם גִּירוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה
כְּמוֹ שֶׁצִּוּנוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה, לְהַתְחִיל בַּיּוֹם
רֵאשׁוֹן לְהַדְלִיק גֵּר אֶחָד, וְלְהוֹסִיף בְּכָל יוֹם עוֹד גֵּר
אֶחָד, עַד גָּמַר שְׁמוֹנֵת יְמֵי חֲנֻכָּה, כִּי כָּבֵד הוֹדַעְתָּנוּ עַל־
יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁעַל־יְדֵי קִדְשָׁת גִּירוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה,
עַל־יְדֵי־זֶה אָנוּ מְמַשִּׁיכִים עַל עֲצָמֵנוּ הַמְּשֻׁכּוֹת הַשְּׁגוֹת
אֶלְקוֹת עַל־יְדֵי הַצְּמֻצוּמִים, שֶׁמִּשָּׁם עָקַר הַדְּלָקַת כָּל
הָאִזְרוֹת וְהַגִּירוֹת דְּקִדְשָׁה, בְּחִינַת "לֹא־מִשְׁכָּא מִשַּׁח
רַבּוֹת קוֹדֶשָׁא וְלֹא־דְלָקָה בּוֹצִינִין וְלֹא־נִהְרָא שְׂרָגִין",
וְנִזְכָּה שֵׁימִשְׁךָ עָלֵינוּ אִזּוֹר שֶׁמֶן מִשְׁחַת קִדְשׁ בְּחִינַת
תְּפִלִּין הַקְּדוֹשִׁים, לְהֵאִיר עָלֵינוּ הָאִזְרוֹת הַשְּׁגוֹת
אֶלְהוֹתֶיךָ בְּדָרֶךְ גַּם וּפְלֵא, לְהֵאִיר וְלְהַדְלִיק הַגִּירוֹת
הַקְּדוֹשִׁים שֶׁבָּהֶם כָּלוּלִים כָּל הַיְחוּדִים וְהַמְּשֻׁכּוֹת
הַשְּׁגוֹת אֶלְקוֹת לְמַטָּה, אֲפֹלוּ לָנוּ כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ מִנְּחִים
בְּדִיּוֹטָא הַתְּחַתּוֹנָה מְאֹד שֶׁהִיא בְּחִינַת לְמַטָּה מֵעֲשָׂרָה,
וְעַל־יְדֵי תְּקוּנֵי הַגַּם שֶׁל חֲנֻכָּה נִזְכָּה גַּם אֲנַחְנוּ עַל־יְדֵי
כַּח הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה, שֶׁהֵם מְמַשִּׁיכִים עָלֵינוּ
הַשְּׁגוֹת הָאִזּוֹר הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה גַּם בְּמִקוּמֵנוּ הַשְּׁפֵל, וִירֵפְאוּ
אוֹתָנוּ מִחֲלֵי הַנֶּפֶשׁ שֶׁהֵתְגַבֵּר עָלֵינוּ עַד מְאֹד, אֲשֶׁר

כֹּל אֲכַל תִּתְעַב נַפְשֵׁנוּ וְהַגֵּעַנוּ עַד שְׁעָרֵי מוֹת, כֹּאֲשֶׁר
 אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים בְּנַפְשֵׁנוּ הַיּוֹאֵךְ נִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ חֲלֵי הַנֶּפֶשׁ
 עַד מְאֹד, וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם נַחֲלָשֶׁת נַפְשֵׁנוּ עַל־יְדֵי רַבּוּי
 עוֹזְנוֹתֵינוּ, רַק אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים זָפִיתָנוּ בְּקִדְשֶׁת
 הַמִּצְוָה הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת שֶׁל הַדְּלָקַת נְרוֹת שֶׁל חֲנֻכָּה,
 שְׁעַל־יְדֵי מִצְוָה זוֹ הִצַּדִּיקִי אֶמֶת מְאִירִים וּמְמַשִּׁיכִים
 אֹזֶר הַשְּׂגוֹת אֶל־הוֹתֶךָ אֲפִלּוּ עָלֵינוּ הַחוֹלָיִם הַגְּדוֹלִים
 מְאֹד, וּמְמַשִּׁיכִים אֶת הָאֹזֶר לְמַטָּה בְּעַמְקַת חֲשֻׁכַת גּוֹפְנוּ
 מַחֲמַת מַעֲשֵׂינּוּ הָרָעִים, וּמְאִירִים עָלֵינוּ שְׁנֹזְכָה לְשִׁים
 לְבִנּוּ לְדַבְרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר הֵם מְחַיִּים אוֹתָנוּ
 בְּדַבְרֵיהֶם, וּמְמַשִּׁיכִים אֹזֶר הַקְּדוֹשׁ שֶׁל גֵּר חֲנֻכָּה
 בְּעַמְקַת הַחֹשֶׁךְ, וְאֶזְכָּה לְהֶאֱמִין בָּזָה וּלְקַיֵּם הַמִּצְוָה
 הַזֹּאת בְּקִדְשָׁהּ, וּלְהֶאֱמִין שֶׁבּוֹדֵאֵי אֶזְכָּה לְצֵאת עַל־יְדֵי
 הַמִּצְוָה הַזֹּאת מִחֹשֶׁךְ לְאֹזֶר גְּדוֹל עַל־יְדֵי זְכוּת צַדִּיקִי
 אֶמֶת הַמְּאִירִים לְאֶרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ, וַיִּקְיֵם בִּי מִקְרָא
 שְׁכַת־טוֹב: "גַּם כִּי אֵלֶיךָ בָּגִיא צְלָמוֹת לֹא אִירָא רָע כִּי
 אַתָּה עֹמְדִי, כִּי אֲשַׁב בַּחֹשֶׁךְ יִהְיֶה אֹזֶר לִי".

וְתִתֵּן בְּלֵב צַדִּיקִי אֶמֶת שִׁיר־חֲמוֹ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
 וַיִּקְרְבוּ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים, וַיּוֹרִידוּ אֶת עַצְמָם

אלינו, וימשיכו את האור הקדוש עלינו, ויגלו לנו גם כן הארות השגות אלקותיך יתברך, ויעסקו בתקוננו ובכפואות נפשנו, ויקימו מצות בקור חולים בנפשנו, שייבקרו אותנו בכל יום ויום, ויחיו וישיבו נפשנו בכל מיני מטעמים טובים, עד שנוזקה לשוב בתשובה שלמה לקבל ולקיים כל העצות הקדושות שהם נותנים לנו, והכל הוא רפואות גדולות לנפשנו, ועל-ידי-זה נוזקה להאיר לנפשנו גם כן הארה נפלאה השגת אלקותיך, שזה בחינת חנכה, ונוזקה להחיות את חכמתנו בקדשה, ולקבל חיות מאור הפנים משמחת המצוות שנתקבצת בשלש רגלים, ונוזקה לחנכת בית-המקדש ששם אור הפנים מאיר. אור פניך עלינו אדון נשא, אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה, האירה פניך על עבדך הושיענו בחסדך, שנוזקה על-ידי קדשת הדלקת נר חנכה להמשיך את אור הפנים מבית-המקדש להחיות את המלכות דקדשה, ועל-ידי-זה נוזקה להשיג השגות אלהותיך, פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך, "וידע כל פעול, כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור, כי אתה יצרתו, ויאמר כל

אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפְסוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ
בְּכֹל מְשָׁלָה.

וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לַתּוֹן צְדָקָה, וּבִבְרִיט בְּיָמֵי
הַחֲנֻכָּה, בְּדֵי שְׁתֵּאִיר פְּנֶיךָ בָּנוּ וְנִזְכָּה לְקַבֵּל
אוֹר פְּנֵי מְלֶךְ חַיִּים עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה שְׁנִיתוֹן לְעַנְיִים
שְׂיָבְאוּ לְתוֹךְ בֵּיתֵנוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב
לְצַדִּיקֵי אֱמֶת, אֲשֶׁר הֵם מְגֻלִּים וְעוֹשִׂים צְמֻצוּמִים
וּכְלִים פְּאֻלָּה, בְּאֶפְסוֹן שְׂיִכּוּלִים לְהֵאִיר גַּם בְּנַפְשׁוֹתֵינוּ
הַרְחֹקוֹת מִהַקְדָּשָׁה מְאֹד מְאֹד, עַד שְׂאִין רְאוּי מִן הַדִּין
לְקַרְבְּנוּ, אַף־עַל־פִּי־כֵן הֵם מוֹסְרִים נַפְשָׁם וְעוֹסְקִים
כָּל יְמֵיהֶם לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל – אֲפִלּוֹ עַל
הַרְחֹקִים, לְקַרְבָּם לְהַשִּׁיב יְתִבְרָךְ, וּמְגֻלִּים בְּכֹל פְּעַם
צְמֻצוּמִים חֲדָשִׁים נִפְלְאִים בְּאֶפְסוֹן שְׂיִוְכָלוּ לְהִתְקַרֵּב כָּל
מִי שְׂיִרְצֶה לְקַרֵּב אֶת עַצְמוֹ אֶל הַקְדָּשָׁה. עַל־כֵּן רַחֵם
עָלֵינוּ, וְזַכְּנֵנוּ לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים כְּאֵלּוּ, וְאַתָּה תִּרְחֵם
עָלֵינוּ וְתַבְטִיל אֶת הַמַּחְלָקֶת שְׁנַעֲשֶׂתָה בְּעוֹזְנוֹתֵינוּ עַל
אֵלּוּ הַצַּדִּיקִים שְׁעוֹסְקִים בְּזֶה לְקַרְבְּנוּ (וּבִבְרִיט עַל וְכוּ'),
אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה יֵשׁ עָלֵיהֶם מַחְלָקֶת אֲפִלּוֹ מִצַּדִּיקֵי
עוֹלָם, מַחְמַת שְׁמִדַּת הַדִּין מִתְּלַבְּשֶׁת בָּהֶם מַחְמַת

תקף קדשְתָּם שֶׁל אֱלֹהֵי הַצְּדִיקִים, וְאִינָם יְכוֹלִים לְסַבֵּל
הָעוֹלָם מִחַמַּת עֲוֹנוֹתֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם שְׂאִינָם הַגּוֹנִים,
וְאֶף-עַל-פִּי שֶׁהָאֱמֶת הִיא כֵּן, אָבֵל כְּבָר הוֹדַעְתָּנוּ
שְׂאִין זֶה רְצוֹנְךָ הַטּוֹב לְרַחֵק, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲדַרְבָּה
אֶתְּהָ רוּצָה שְׂיִמְלִיצוּ טוֹב בְּעֵדְנוּ תְּמִיד, אֶף-עַל-פִּי
שְׂאִנְחָנוּ כְּמוֹ שְׂאִנְחָנוּ - מְלַכְלָכִים בְּעֲוֹנוֹתֵינוּ, אֶף-עַל-
פִּי כֵן אֶתְּהָ רוּצָה שְׂיִרְחֲמוּ עָלֵינוּ, אֲפֹלוּ עַל הַגְּרוּעִים
שֶׁבַּגְּרוּעִים, וַיִּמְשִׁיכוּ וַיִּתְקְנוּ תַקּוּנִים, וַיִּלְבִּישׁוּ אֶת
הָאֹר הַקָּדוֹשׁ בְּלְבוּשִׁים וְצִמְצוּמִים גְּפִלְאִים כְּאֵלֶּה,
עַד שְׂמֵאִירִים גַּם בָּנוּ הָאֹר הַקָּדוֹשׁ, וְכֵן מוֹסִיפִים
בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם לְהוֹסִיף אֹר וּקְדוּשָׁה לְמַטָּה בְּכֹל יוֹם
יּוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וּמַעֲלִין בְּקִדְשׁ כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הַיְרֻדוֹת,
וּמְכַנְיָסִין בְּהֵן הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת בְּצִמְצוּמִים קְדוּשִׁים,
עַד שְׂיִוְכָלוּ לְהִתְרַפֵּא כָּל הַחוֹלָיִם שֶׁבָּעוֹלָם; עַל-כֵּן
רַחֵם עָלֵינוּ וּבַטֵּל אֶת הַמַּחְלָקֶת שֶׁעַל אֱלֹהֵי הַצְּדִיקִים
הָאֱמֶתִיִּים (וּבְפָרֵט עַל זְכוּי), וְזַכְּנֵי לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאֱמֶת,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יִבָּטְלוּ מֵעָלֵינוּ כָּל הַחַרְפּוֹת וְהַבּוֹשׁוֹת
שֶׁבָּאוּ עָלֵינוּ מִחַמַּת עֲוֹנוֹתֵינוּ, וַיַּחְזִירוּנוּ בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה וַיִּקְרְבוּנוּ לְהֵשֵׁם יְתִבְרַךְ בְּאֱמֶת.

אָבִי שְׁבַשְׁמִים, רַחֵם עָלַי, שְׂאֻמָּה לְהֵאֱמִין וּלְהִתְקַרֵּב
לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת הַרְחֵמֵן הַזֶּה, אֲשֶׁר הוּא טוֹב
בְּאֱמֶת, וּמְחַדֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ תְּמִיד לְהוֹסִיף וּלְקַרֵּב בְּכָל
יוֹם אֲנָשִׁים חֲדָשִׁים לְהַשִּׁים יִתְבָּרֵךְ, וּמְרַחֵם וְעוֹשֶׂה
תְּחִבּוּלוֹת בְּחֻכְמָתוֹ לְקַרֵּב כָּל יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁים יִתְבָּרֵךְ,
אֲשֶׁר כָּל הַצְדִּיקִים שֶׁבְדוֹר כָּלָם נִצְרָכִים לְזֶה הַצְדִּיק,
כִּי הַחֻכְמָה תִּתְאַה שֶׁהוּא מְגַלֶּה עַל-יְדֵי הַצְמָצוּמִים
הַחֲדָשִׁים בְּכָל פֶּעַם, הֵם כְּלוּלִים מְכַל גּוֹנִים יָפִים וְנָאִים,
וַיֵּשׁ בָּהֶם חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים אֲשֶׁר יְכוּלִים לְהַאִיר לְכָל
הָעוֹלָם וּלְהוֹדִיעֵם הָאֶרֶת הַשָּׁגַת אֱלֹהוּתָךְ יִתְבָּרֵךְ,
וּדְבָרֶיךָ הַקְדוּשִׁים נְאֻמָּנִים וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים, כִּי כָל דְּבָרֶיךָ הֵם נִמְשָׁכִים מֵאֲתֶךָ, מִחֲמַת שְׂוָהוֹ
עֲקָר רְצוֹנָךְ - לְגַלּוֹת לְכָל הָעוֹלָם אֱלֹהוּתָךְ, שֶׁשֶּׁבִיל זֶה
בְּרַאת אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּדֵּי שִׁיבְנִים אוֹתָךְ דִּיקָא בְּזֶה
הָעוֹלָם הַשֶּׁפֵּל עַל-יְדֵי שְׂוִיתְקָרְבוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל לְעַבּוֹדָתָךְ,
"וַיַּעֲשׂוּ כָלָם אֲגוּדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ בְּלִבְבֵי שְׁלָם".
עַל-כֵּן אָנֹכִי מִפִּיל תְּחִינָתִי לְפָנֶיךָ, בְּעַל הַרְחָמִים,
שֶׁתִּגְלֶה כְּבוֹד מְלֻכוּתָךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה, וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא
עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי, וְתַרְפְּאֵנִי רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת

הגוף, "רפאני יהוה וארפא, הושיעני ואושעה, כי
תהלתי אתה", ברוך יהוה לעולם, אמן ואמן.

ג

[תפילה רמח]

רבונו של עולם, חוס ורחם על נפש בזוי ומבזה
כמוני, שפל ונבזה כמוני, אשר מרב עוונותי
וחטאת נעורי נשללתי ונפלתי לעמקי עמקים בשאול
תחתיות ומתחתיו, ועל-ידי-זה גרמתי רעות וצרות
רבות לנפשי האמללה, עד שאיני יכול למצא את
בת זוגי, ואשר על-ידי-זה בעצמו אני נפגם בכל פעם
יותר ויותר. אזי לי וי לי, אזי לי וי לי, מה אמר ומה
אדבר, האלהים מצא את עוני, ראה בעניי ושא נא
לכל חטאתי, זה לי ימים רבים ושנים שאני מחכה
ומקוה ומיחל לצאת מהחשך והרע שנפלתי ונשללתי
לשם, ועדין לא עלתה לי, וכל מה שאני חותר לצאת
מגריעות מעשי הרעים וממחשבותי הפגומות, יותר
מתגבר ומתפשט עלי הסטרא אחרא, בדרך שני
אנשים הנאבקים יחד, כשאחד רואה שחברו מתגבר
עליו, אזי קם בכל פחותיו ומתגבר עליו, ודבר זה

עוֹבֵר עָלַי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִחֲדָשׁ, כְּשֶׁאֲנִי מִקְבֵּל עַל
 עַצְמִי לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנָהּ, בָּא הַסְטֵרָא אַחֲרָא וּמְכַשֵּׁי
 אוֹתִי עוֹד פֶּעַם בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת. וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ,
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁאֵין זֶה שׁוּם תְּרוּמָה, כִּי הַבְּחִירָה
 בְּיָדֵי, אֵךְ מָה אֶעֱשֶׂה, כִּי יִצְרִי מִתְגַּבֵּר עָלַי מְאֹד מְאֹד,
 וּבּוֹעֵר בִּי בְּכָל הַתְּאֻזוֹת רָעוֹת, וּבְכֹרֵט תְּאֻזוֹת נְאוּף,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲנִי נִכְשָׁל בְּכָל פֶּעַם בְּכָל מֵינֵי חֲטָאִים
 (וּבְכֹרֵט בְּחֵטֵא הַגְּרוּעִים וְהַמְזוּהָם שֶׁל הוֹצֵאת זְרַע לְבַטְלָה וְכוּ' וְכוּ'), וְאֲשֶׁר
 עַל-יְדֵי-זֶה אֲנִי גוֹרֵם לְהִרְחִיק מִמֶּנִּי בְּיוֹתֵר אֶת בֵּית זִוְגִי,
 כִּי כָּל מַה שֶׁהָאָדָם חוֹטֵא וְנִפְרָד מִמֶּךָ, חֵם וְשָׁלוֹם,
 כְּמוֹ-כֵן נִתְרַחֵק וְנִפְרָד מִבֵּית זִוְגוֹ, עַד שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה
 קִשְׁפָה עָלַי מְאֹד לְמַצֵּא אֶת בֵּית זִוְגִי, וְאֲשֶׁר עַל-יְדֵי-
 זֶה אֲנִי נִפְגָּם יוֹתֵר. וּבְאַמְת, אָבִי שְׂבַשְׁמִים, מֵר לִי
 מְאֹד מְאֹד, כִּי לֹא שָׁמַרְתִּי עַצְמִי מִחֲטָאִים וְעוֹזוֹנוֹת
 וּפְשָׁעִים, וְלֹא שָׁמַרְתִּי אֶת מַחְשַׁבְתִּי, וְאֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה
 בְּעַצְמִי נִגְרַמוּ לִי כָּל הַצָּרוֹת, שֶׁאֲנִי זוֹכֵה לְמַצֵּא אֶת
 בֵּית זִוְגִי, וּמִפְּנֵי שֶׁאֲנִי זוֹכֵה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זִוְגִי, עוֹבֵר
 עָלַי בְּכָל יוֹם מַה שֶׁעוֹבֵר, וְאֲנִי נוֹפֵל בְּכָל פֶּעַם לְבוֹר
 עֵמֶק יוֹתֵר, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה; וְעַל-כֵּן, אָבִי שְׂבַשְׁמִים,

לְהִיכֵן אָנוּם וְלְהִיכֵן אַבְרָח, כִּי הֲלֹא זֶה תְּלוּי בְּזָה, כְּפִי
 הַתְּרַחֲקוּתִי מִמֶּךָ, בֵּן נִגְרָם לִי רְחוּק זְוֹנֵי מִמֶּנִּי, עַד
 שְׂאִין לִי שׁוּם עֵצָה וְשׁוּם תְּקוּהָ לְהִנְצִל, מֵר לִי מְאֹד,
 מֵר לִי מְאֹד, אֲנִי שָׂרוּי בְּחֻשָּׁה וּבְאַפְלָה, אֲנִי שָׂרוּי
 בְּמִרְרוּת וּבְעֵצָבוֹן גָּדוֹל. אֲבָל אַתָּה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם
 גְּלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי רֵאשׁ צְדִיקָה, שֶׁעַל-יְדֵי מִצְוֹת נֵר
 חֲנֻכָּה יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת בֵּית זְוִגוֹ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ, שֶׁכָּל
 יְשׁוּעָתִי הַגְּשָׁמִית וְהַרוּחָנִית תְּלוּיָה בְּזָה, עַל-כֵּן רַחֵם
 עָלַי וְעַל כָּל נַעֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְתִזְמִין לִי וְלָהֶם זְוִגוּם
 הַהֶגְוֵן לָהֶם מִן הַשָּׁמַיִם, וְלֹא יִתְחַלְּפוּ הַזְוִגוּגִים חֲלִילָה,
 בְּעוֹזְנוֹתֵינוּ, רַק כָּל אֶחָד יִזְכֶּה לְמַצֵּא זְוִגוֹ הַהֶגְוֵן לוֹ מִן
 הַשָּׁמַיִם (וּבְכַרְט [לְפָלוּנִי בֵּן פְּלוּנִי], אֲשֶׁר מֵר לוֹ מְאֹד מְאֹד, וְנֹפֵל בְּכָל
 פַּעַם לְבוֹר עֵמֶק יוֹתֵר, וְקִשָּׁה וְכַבֵּד לוֹ מְאֹד כְּכֹר לְסִבֵּל מִרְרוּת וְעַקְמוּמִיּוֹת
 בְּאֵלָיו), וְתִנְחַנְּנֵי בְּדַרְךְ הָאֱמֶת תְּמִיד, וְיִזְכְּוּ כָּלֵל נַעֲרֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים טוֹבִים וְהֶגְוִנִים בְּאֱמֶת כְּרִצוֹנָה
 הַטּוֹב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וַיְמַח' אִשָּׁה מִשְׁכַּלֶּת". חוּם וְרַחֵם
 עָלַי שְׂאִזְכֶּה לוֹמֵר עִבְשׁוּ בִימֵי הַחֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים אֶת
 כָּל הַהֵלֵל בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאַף שֶׁקִּשָּׁה עָלַי מְאֹד
 לְהִיזוֹת בְּשִׂמְחָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה:

הַשָּׁרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שָׁרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, אֶת־עַל־פִּי־כֵן
 זַכְּנִי לְהַתְגַּבֵּר וּלְהַתְחַזֵּק לְהוֹדוֹת לָךְ בְּהִלָּל וּבְזִמְרָה כָּל
 יְמֵי הַחֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, וְאֶזְכֶּה לְתֵן לָךְ תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
 עַל שְׂבָרָאֲתָנִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה אֶזְכֶּה
 שְׂיִתְרַחֵב לִבִּי, וְאֶזְכֶּה לְהַכְנִים בִּי שְׂמֻחָה רַבָּה, שְׂמֻחָה
 עֲצוּמָה, וּבְזִכּוֹת זֶה אֶזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זִוְגִי. רַבּוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם, זַכְּנִי לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַע־עוֹלָם לְהִיּוֹת
 אִךְ וְרַק בְּשְׂמֻחָה עֲצוּמָה כָּל הַשָּׁנָה, וּבְכַפְרָט עֲכָשׁוּ
 בְיָמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר מֵאִיר בְּהֵם הָאֹר הַגָּנוּז
 שֶׁל לָעֵתִיד לָבֵא, זַכְּנִי לְהַרְגִּישׁ אֹר וְחַיּוֹת בְּנִפְשֵׁי, עַד
 שְׂאֶזְכֶּה לְהוֹשִׁיעַ בְּאַמֶּת, וּלְחַזּוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר
 בְּהִיכָלוֹ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

ד

[תפילה רמט]

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקַת נֵר חֲנֻכָּה
 בְּזִמְנוֹ בְּקִדְשָׁה וּבְדְבָקוֹת גְּדוּלָּה, וְעַל־יְדֵי קִדְשֵׁת
 הַמִּצְוָה הַזֹּאת נִזְכֶּה לְעֵינַיִם פְּקוּחוֹת, שְׂתֵאִיר עֵינֵינוּ
 וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת וּלְהַשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּעֶרְבוּת זִיו אֹרֶךְ הָאֵין
 סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּאַמֶּת גְּדֹל שְׂפָלוֹתֵנוּ
 וּפְחִיתוּתֵנוּ וְגֹדֵל רַחֲמֵיהֶ וְרוּמְמוֹתֶיהֶ וְגֹדֵלְתֶיהֶ תַּתְבָּרֵךְ,

עַד שְׁנֹזְפָה עַל-יְדֵי-זֶה לְבָרַר וּלְזַכֵּךְ אֶת הָאֱמוּנָה
הַקְדוּשָׁה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם אַחִיזוֹת הַכְּפִירוֹת
וּבְלִבּוֹלֵי אֱמוּנָה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְקַבֵּל
מִמֶּךָ כָּל הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת וַחֲסִדֵיךְ הַגְּדוֹלִים, וַיְקַיֵּם
בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִדֶיךָ וְאֱמוּנָתֶיךָ
בְּלִילוֹת".

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, בְּזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל
גֵּר חֲנֻכָּה, פָּתַח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם, וְנִזְכָּה לְהַסְתַּכֵּל
וּלְהִבִין בְּאוֹרֶיךָ הַגָּנוֹז שֶׁל יְשֻׁעַת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, אֲשֶׁר
אָדָם צוּפָה בּוֹ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְאֵף שֶׁאֲנוּ
יּוֹדְעִים בְּאַמֶּת שֶׁאֵין אָנוּ רְאוּיִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ דְבַר
גְּדוֹל כְּזֶה, אֵף-עַל-פִּי-כֵן בְּכַח רֵאשׁ צְדִיקֶיךָ אָנוּ בָּאִים
לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנֶיךָ, הָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶיךָ וְנִזְכָּה
שֶׁתִּפְתַּח לָנוּ אֶת כָּל שַׁעְרֵי הַקְדוּשָׁה, עַד שְׁנֹזְפָה לְעַבֵּד
אוֹתֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים.

חֹסֶם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַדְּשׁ וּפְתַח אֶת מַחְנֵנוּ בְּאַפְּן שְׂיֵאִיר
לָנוּ אֹזֶר תּוֹרָתֶיךָ בְּזִכּוֹת מִצְוֹת גֵּר חֲנֻכָּה שֶׁאֲנוּ
מְקַיְמִים עַכְשָׁו, וַיְקַיֵּם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּי גֵר
מִצְוָה וְתוֹרָה אֹזֶר", שְׂיֵאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאֹרֶת תּוֹרָתֶיךָ,

וּנְזֻכָּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה
 רַבָּה וּבִשְׁקִידָה עֲצוּמָה. וְזַכְּנוּ לְמַיִל בְּכָל חֻלְקֵי תּוֹרָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה, תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה נִגְלָה
 וְנִסְתָּר, רְוִיז וְרְוִי דְרְוִיז.

אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת, שֶׁנְּזֻכָּה לְעַסֵּק
 בְּתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, יוֹמָם וְלַיְלָה, וְתַפְתַּח
 אֶת דַּעְתָּנוּ וְתֹאִיר עֵינֵינוּ בְּתּוֹרָתְךָ, וְנְזֻכָּה לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁכְלֵי צַח וְזָךְ, וְנְזֻכָּה לַיִדַּע וּלְהִבִּין בְּמַהִירוֹת
 גְּדוּלָּה בְּכָל מְקוֹם שֶׁאָנוּ לוֹמְדִים, וְלֹא יִהְיֶה פֶּחַ לְשׁוֹם
 מִבְּלָבָל לְבָבָל אֶת דַּעְתָּנוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּשִׁעַת לְמוֹדְנוּ
 בְּשׁוֹם בְּלָבוֹל שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן מִחֲשָׁבוֹת חוּץ, מִחֲשָׁבוֹת
 זְרוֹת מִהַבְּלֵי עוֹלָם, הֵן בְּלָבוֹלִים וְעַרְבוּבִים וְעַקְמוּמִיּוֹת
 בְּעַנְיַן הַלְמוּד בְּעֲצָמוֹ, מִכֵּלָם תִּצִּיל אוֹתָנוּ.

אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת, רַק נְזֻכָּה לְהַתְגַּבֵּר
 בְּרַחֲמֶיךָ לְסֵלֶק וּלְבַטֵּל מֵעֲלֵינוּ כָּל מִינֵי בְּלָבוֹלִים
 וְעַקְמוּמִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בְּשִׁעַת הַלְמוּד, וְנְזֻכָּה לְלַמֵּד
 הַרְבֵּה בְּמַהִירוֹת גְּדוּלָּה בְּשִׁכְלֵי צַח וְזָךְ בְּאַמְת, וְנְזֻכָּה
 לְהַתְחִיל וּלְגַמֵּר כָּל סְפָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּכַתָּב

ובעל-פה, וללמד אותם כמה וכמה פעמים בימי חיינו,
 אשר רק זה יהיה נשאר מאתנו, ורק זו תכליתנו
 הנצחית. חוס ורחם עלינו לעשות על-כף-פנים מעכשו
 מימי החנכה הקדושים האלו התחלה חדשה, ונזכה
 להתחיל ללמד בהתמדה רבה, להתחיל מסכתא
 ולהתמיד בה, וללמד במהירות גדולה, עד שנזכה
 לסימה ולהתחילה עוד פעם וכן לעולם, עד שתזכנו
 באפן הזה להתחיל ולגמר ולסיים את כל הש"ס בלוי
 וכל חלקי תורתך הקדושה, ובזכות אור נר חנכה
 הקדוש, תאיר עינינו במאור תורתך הקדושה, ואור
 תורתך הקדושה יחזירנו למוטב, כמו שאמרו חכמינו,
 זכרונם לברכה: המאור שבה מחזיר למוטב.

אנא יהוה, מלא רחמים, אתה ידעת את עצם
 הבלבולים והערבובים שמערבבים ומסבבים
 ומבלבלים את דעתנו תמיד, ובפרט בעת למודנו,
 עד שלא זכינו עד הנה ללמד שעה קלה במחשבה
 זכה ונכונה, וכל היום בלוי אפילו בעת למודנו
 דעתנו מבלבלת ומטרפת מאד בכמה מיני בלבולים

וְעַרְבוּבִים וּמַחֲשָׁבוֹת שֶׁל שָׁמַיִת וְעַקְמוּמִיּוֹת הַלֵּב
 אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת בְּלֵי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ בְּכָל
 עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְאִין אָנוּ יוֹדְעִים לְהִיכֵן נִבְרַח לְהַצִּיל
 אֶת נַפְשֵׁנוּ מֵהֶם.

יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת פְּזוּר דַּעְתָּנוּ, כִּי פָגַמְנוּ
 וְקָלַקְלָנוּ אֶת דַּעְתָּנוּ מְאֹד, וְזֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר
 דַּעְתָּנוּ מְפֹזֶרֶת מְאֹד וּמְשׁוּמָטָת בְּכָל עֵת בְּשָׁמַיִת
 וּבְלְבוֹלִים וּבְהֶרְהוּרִים רָעִים וּבְכַמָּה מֵינֵי פְגָמִים, אֲשֶׁר
 אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר וּלְפַרֵּשׂ כֻּלָּל, אִם אָמַרְתִּי אִם פָּרָה
 כְּמוֹ אָפֶס קֶצֶה מַעְצָם בְּלְבוֹל עֲכִירַת הַדַּעַת - יִכְלָה
 הַזְּמַן, וְכָל הָעֲצוֹת הַטּוֹבוֹת שְׁגָלִית לָנוּ עַל-יְדֵי הַצְּדִיקוֹ
 אָמַת אֵיךְ לְהַנְצִיל מֵהֶם בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה וּבְשִׁקִּידָה
 רַבָּה בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, מְרַדְּנוּ בָהֶם וְלֹא קִיַּמְנוּם, עַד
 שֶׁבְּעִזּוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים קָלַקְלָנוּ וּפָגַמְנוּ מְאֹד בְּכָל הָעֲצוֹת
 הַטּוֹבוֹת שְׁגָלִית לָנוּ כְּבָר, וְאֲשֶׁר אַתָּה מוֹגֵלָה לָנוּ וּמְרַמֵּז
 לָנוּ בְּכָל עֵת עֲצוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַנְצִיל מִבְּלָבוֹל וּפְזוּר
 דַּעְתָּנוּ, כִּי לֹא הָיִינוּ מִתְּגַבְּרִים כֻּלָּל לְקִיָּמָם, עַד אֲשֶׁר
 נִתְּבַלְבְּלָה וְנִתְּפֹזְרָה דַּעְתָּנוּ כָּל-כָּהֵן, שְׂאֵפְלוּ בְּשָׁעָה
 שְׂאֵנְחָנוּ רוּצִים לְהִתְגַּבֵּר וּלְעֹזֵב מַחֲשָׁבוֹתֵינוּ הָרָעוֹת,

וְלֵאחֹז בְּדַרְכֵי עֲצוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת, שׁוֹב אֵין אָנוּ יְכוּלִים
 כָּלֵל לְהַחְזִיק מִחֲשִׁבוֹתֵינוּ בְּמִנוּחָהּ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ
 אֲפִלּוּ זְמַן מוּעָט, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְעַכְרוּ דְּמִינוּ לְגַמְרֵי,
 וְהַדְּמִים עוֹלָיִם אֶל הַלֵּב, וְדוֹחֲקִים אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד,
 אֲךָ אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי רֹאשׁ צְדִיקוֹךָ, אֲשֶׁר כָּל
 עֲנִין חֲנֻכָּה הוּא הַתְּגַלּוֹת אוֹר תּוֹרַה שְׁבַע-לִפְנֵי, וְעַל-
 כֵּן אִם לֹא מְדִים תּוֹרַה שְׁבַע-לִפְנֵי, מִמְּשִׁיכִין עַל עֲצָמָם
 שֶׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא. וְלָכֵן, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, זָכְנוּ לְקַבֵּל
 עַל עֲצָמָנוּ לְהַתְּחִיל לְלַמֵּד מִיָּמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ
 בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר תּוֹרַה שְׁבַע לִפְנֵי, וְנִזְכָּה
 לְסִיִּם אֶת כָּל הַשָּׁמַיִם פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר בְּחַיֵּינוּ, וּבְכַרְט
 סְפָרֵי הַשְּׁלַחַן עָרוּךְ, שֶׁנִּזְכָּה לְחֹזר בָּהֶם הַרְבֵּה מְאֹד
 מְאֹד, וְלֹא יַעֲבֹר יוֹם שֶׁלֹּא נִלְמַד בּוֹ הַלְּכָה מִשְׁלַחַן
 עָרוּךְ, אֲשֶׁר מְזַכֵּךְ אֶת הַדְּמִים וּמְבַרֵּר וּמְלַקֵּט אֶת
 הַטּוֹב מִהָרַע, הַכָּשֶׁר מִהַפְּסוּל, הַטָּהוֹר מִהַטְּמֵא, הַמְּתָר

מִהָאָסוּר.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּבָר עָבְרוּ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה יָמִים וְשָׁנִים
 מִחַיֵּינוּ, וְעַדִּין מִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה אָנוּ רְחוּקִים,
 עַל-כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים זָכְנוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה מִיָּמֵי

חֲנֻכָּה אֵלֶּה, לְהַתְּחִיל לְלַמֵּד שְׁלַחַן עֲרוּךְ בְּכָל יוֹם,
 וְנִתְּחִיל מִהָאֲרַח חַיִּים, וּבְשִׁנְזֻכָּה לְסִימוֹ נִתְּחִיל אֶת
 הַיּוֹרָה דְעָה, וּבְשִׁנְזֻכָּה לְסִימוֹ נִתְּחִיל אֶת אֶבֶן הָעֶזְרָה,
 וּבְשִׁנְזֻכָּה לְסִימוֹ נִתְּחִיל אֶת חֲשׁוֹן מִשְׁפָּט, עַד שִׁנְזֻכָּה
 לְסִימֵי אֶת אֲרֵבֶעַת חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְאִזּוֹ זָכְנוּ לְהַתְּחִיל
 עוֹד פַּעַם מֵאֲרַח חַיִּים וְכוּ', וְכֵן לְעוֹלָם כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ,
 שְׁתִּזְכְּנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹד לְחַיּוֹת, וְכֵן תִּזְכְּנוּ לְהַתְּחִיל
 מִמַּסְכַּת בְּרָכוֹת עַד שִׁנְזֻכָּה לְסִימָהּ, וְנִתְּחִיל מִסְכַּת
 שֶׁבֶת וְכוּ', עַד שִׁנְזֻכָּה לְסִימֵי אֶת כָּל הַש"ס כָּלוּ, וְתִמְשִׁיךְ
 עָלֵינוּ צָלָם אֱלֹהִים, וְכָל זֶה נִתְּחִיל עוֹד בְּיְמֵי חֲנֻכָּה
 אֵלֶּה. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זָכְנוּ לְצִיַּת אֶת רֵאשִׁי צְדִיקֶיךָ,
 וְלִהְיוֹתֵינוּ הַיָּטִב הַיָּטִב בְּדַעְתֵּנוּ, אֲשֶׁר יָמִינוּ בְּצִדְקָתְךָ
 עוֹבְרִים, וְעוֹד מְעַט יִהְיֶה הַהֲבָרָח לְשׁוֹב אֵלֶיךָ, וְיִמָּה נָשִׁיב
 לְשׁוֹלְחָנוּ דְבָר, וְיִמָּה נָשִׁיב לְשׁוֹמֵר הַפֶּתַח הָעֲלִיּוֹן בְּשִׁעָה
 שִׁישְׁאֵלָנוּ: עָרֶךְ מִקְרָא שְׁקָרִיתָ, מִשְׁנָה שְׁשֵׁנִיתָ וְכוּ',
 אִי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אִי לְאוֹתָהּ כְּלִימָה שְׁתִּהְיֶה לָנוּ
 אִזּוֹ, אֵן נִבְרַח וְאֵן נִטְמָן מֵרַב בּוֹשָׁה וּבְלִימָה וְכוּ'; וְעַל-
 כֵּן זָכְנוּ, אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, לְהַתְּחִיל עִכְשָׁנוּ בְּיְמֵי חֲנֻכָּה
 הַקְּדוּשִׁים, וְלִבֵּל נִטְעָה אֶת עֵצְמֵנוּ כָּלָל, וְנִזְכָּה לְזִכְרָה מֵהַ

שְׁאֵמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: "אִם חֲכָמָתְךָ - חֲכָמָתְךָ לָּךְ, וְאִם
 לַצֵּת - לְבִדְךָ תִּשָּׂא". וְזַכְנוּ לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן גָּדוֹל עַל לַמּוֹד
 תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּסֵדֶר וּבְאֶפֶן שְׂגוּלָה לָנוּ רֹאשׁ צְדִיקָה,
 חוּם וְחֵמֶל עָלֵינוּ שְׂלֵא יִכְנַס בְּתוֹךְ לְבַנּוּ שׁוּם פְּטֻפוּט
 הַבֵּל שֶׁל הַמְתַּנְגְּדִים עַל דְּרָךְ זוֹ, וְכֵנֵן לְזִכְרֵךְ אֲזוּ עַל
 אַחֲרִיתֵנוּ וְתַכְלִיתֵנוּ, וַיִּקְיֵם בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "עֲזוּ וְהִדְר
 לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לַיּוֹם אַחֲרוֹן", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנֵם
 לְבָרְכָה, אֵימָתִי הַתּוֹרָה שׁוֹחֶקְתָּ בַּיּוֹם הָאַחֲרוֹן, שְׂאֲזוּ
 בָּאִים לְעֶזֶר אֵל הָאָדָם כָּל הַתּוֹרָה שְׂזָכָה לְלַמֵּד בִּימֵי
 חַיָּיו; וְעַל-כֵּן זָכְנוּ לַצִּיּוֹת אֶת רֹאשׁ צְדִיקָה, שֶׁהִזְהִירֵנוּ
 מְאֹד מְאֹד לְהִתְמִיד בְּתוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁבִּפְרוּשׁ
 אָמַר, שְׂאֵפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הָרְחוּקִים מִן הַקְדוּשָׁה
 מְאֹד, שְׂנֵלְכְדוּ בְּמַצוּדָה רָעָה, עַד שֶׁרְגִילִין בְּעֵבְרוֹת,
 חֵם וְשָׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֶף-עַל-
 פִּי-כֵן הִכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גָּדוֹל כָּל-כָּף, עַד שֶׁיִּכּוֹלָה
 לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעֵבְרוֹת שֶׁרְגִיל בָּהֶם, חֵם וְשָׁלוֹם,
 וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחֵיּוֹב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם כָּךְ וְכָךְ יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, בּוֹדְאֵי יוֹכּוּ לַצֵּאת
 מִמַּצוּדָתָם הָרָעָה עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה; כִּי כַח הַתּוֹרָה גָּדוֹל

מאד. והנה, רבונו של עולם, אתה לבד יודע את
 מצבנו באיזה מעמד ומקום אנחנו נמצאים עכשו,
 אשר באמת אנחנו הננו מאותן האנשים שנלכדו
 במצודה רעה, ורגילין בעברות חמורות בכל יום,
 עד שאין בכחנו לעצר את עצמנו מלחטא, וכל מה
 שאנו מקבלין על עצמנו לבלי לחטא, עוד יותר ויותר
 מתגבר עלינו וצרנו הרע בתבערה עצומה, עד אשר
 בלינו ימינו ושנותינו בהבל ובריק, בחשך ובתרדמה,
 בלכודה ובטנוף, ואשר מרב חטאינו ועוונותינו
 ופשעינו נתבלבלה דעתנו ונעבר שכלנו לגמרי, ואנו
 מבלבלים מאד מאד, עד שאנו רחוקים לגמרי ממך
 ומצדיקיך האמתיים, ועתה מה נעשה ולהיכן נפנה
 לעזרה, להיכן נטה לישועה, מאחר שקלקלנו את מחנו
 ודעתנו כל כך ברבוי זחמה, עד שאפילו כשאנחנו
 רוצים כבר לצית את ראש צדיקיך, ולהתחיל ללמד
 תורתך הקדושה המטהרת ומזככת את הנפש, אך
 מרב קלקול מחנו ושכלנו אין אנו מבינים אפילו פשוטן
 של דברים. אזי מה היה לנו, ראה והביטה בצרותינו
 ובמרירותנו אשר כמזה לא היתה, מצד אחד נפלנו

בַּפֶּחַח נִשְׁפָּר וְנִתְלַכְלַכְנוּ בְּטַנּוּף מַעֲשֵׂינּוּ, וּמִצַּד אֶחָד
נִתְעַכְרוּ שִׁבְלֵנוּ וְדַעַתְנוּ עַד שְׂאִין אָנוּ מְבִינִים מַה שְׂאָנוּ
לוֹמְדִים כָּלֵל, וְהוּא צָרָה וּמָרָה גְדוּלָּה, כִּי עַל־יְדִי־זֶה
אָנוּ מְבִטְלִין אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּפִטְפוּטֵי דְבָרִים בְּטִלִּים
וּבְלִשׁוֹן־הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, מֵאַחַר
שֶׁהִמַּח וְהִדְעַת מְקַלְקְלִים, וְאִין אָנוּ זֹכִין לְהִבִּין אֶת
תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְעַל־יְדִי־זֶה אָנוּ מִתְרַשְׁלִים מִמְּנָה
עַד שְׂאִין אָנוּ לוֹמְדִים כָּלֵל, וְעוֹבְרִים עָלֵינוּ הַיָּמִים
וְהַלִּילוֹת בְּחִשּׁוֹן וּבְרִיק, וּמֵאוּמָה אִין אֲתָנוּ. אוּי וי, אוּי
וּי, צָרָה זֹו הִיא עוֹלָה עַל כָּל הַצָּרוֹת, כָּאֵב וּמִכְאוֹב
הַזֶּה עוֹלִים עַל כָּל הַמִּכְאוֹבִים, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ,
זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה: כָּל שְׂאֲפֶשֶׁר לוֹ לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וְאִינוּ
עוֹסֵק, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְבִיא עָלָיו יְסוּרִין מְכַעְרִין
וְעוֹכְרִין אוֹתוֹ. וְעַתָּה רְאֵה וְגַם רְאֵה, לֹא הִי שְׂבִלֵינוּ
יָמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּטַנּוּף מַעֲשֵׂינּוּ, וְעַכְשָׁו עוֹד נִתְקַלְקְלָה
דַּעַתְנוּ, עַד שְׂאָנוּ רַחוּקִים מִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְאֲשֶׁר
עַל־יְדִי־זֶה בְּעֶצְמוֹ בָּאִים עָלֵינוּ יְסוּרִין מְכַעְרִין בְּכָל
יוֹם וְעוֹכְרִין אוֹתָנוּ, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה וְכָבֵד עָלֵינוּ כְּבָר
לְסַבֵּל מְרִירוֹת וְצַעַר כָּאֵלּוּ.

אָנָּא יְהוָה אֱלֹהִים, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְזַכְּנוּ לְשִׁמְעַ
וּלְצִיָּת בְּקוֹל רֹאשׁ צַדִּיקֶיךָ עַל-כָּל-פָּנִים מַעֲבָשׁוּ
מִיָּמֵי חֲנֻכַּה הַקְּדוּשִׁים הָאֵלֶּה, שְׁנַת-חֵיל לְלַמֵּד תּוֹרַתְךָ
הַקְּדוּשָׁה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְנַתְּחִיל
לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמָנוּ בְּאֲמִירַת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה אֲפִלּוּ
בְּלֹא הַבְּנָה. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה:
לְעוֹלָם לְגַרֵם אִיגִישׁ, וְאֵף עַל גַּב הַמְּשַׁכַּח, וְאֵף עַל גַּב
דִּלָּא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, וּבְזָכוֹת רַבּוּי הָאֲמִירָה בְּתוֹרַתְךָ
הַקְּדוּשָׁה יִזְדַּכֵּךְ דָּמְנוּ וּמַחְנוּ, עַד שְׁנִזְכָּה אַחֲרֵי-כֵן
לְהֵבִין בְּעַמְקֵי תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. רַבּוּנוּ שְׁלַ עוֹלָם, חוּם
וְחֶמֶל עָלֵינוּ, וְנַהֲיֶה רְגִילִים לֹאמַר בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה
מִשְׁנֵיזוֹת וּגְמָרָא וְזֶהר הַקְּדוּשׁ וְתַקוּנִים וּמְדַרְשִׁים
וְשִׁלְחַן עָרוּךְ וְכוּ' וְכוּ' בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה,
לְהַתְּחִיל מֵהַתְּחִלָּה, וְלֹאמַר בְּזָרִיזוֹת עַד שְׁנִזְכָּה לְסִימָם,
וְנַתְּחִיל עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם כָּל יָמֵי חַיֵּינוּ, עַד שְׁיִזְדַּכֵּךְ
דָּמְנוּ וּמַחְנוּ, וְנִזְכָּה לְהַשִּׁיג וּלְהֵבִין אֶת עַמְקוֹת תּוֹרַתְךָ
הַקְּדוּשָׁה. רַבּוּנוּ שְׁלַ עוֹלָם, חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ לְבַל
נִטְעָה בְּעַצְמָנוּ, מֵאַחַר שֶׁעֲדִין אֵין אָנוּ מְבִינִים תּוֹרַתְךָ
הַקְּדוּשָׁה, וְאֵין אָנוּ יוֹרְדִין עֲדִין לְעַמְקָה מֵרַב קִלְקוּל
מַחְנוּ וְדַעַתְנוּ, בְּשִׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ פְּטוּרִים, חָס וְשָׁלוֹם,

בתורתך הקדושה, רק זכנו להרגיל עצמנו באמירת
 תורתך הקדושה, אשר האמירה לבד מסגלת מאד,
 ונקרא ערבי גחל, ואתה נוטע מהם אילנין רבובין
 בכל העולמות, ואתה ברחמיך הגדולים מקבל גם
 את עסק התורה הזוה, ואתה משמח עצמך בה. אנא
 יהוה, רחמן מלא רחמים, תעזרר עלינו רחמיך
 הגדולים, ותהיה בעזרנו, ותפקח את עיני שכלנו,
 שנוזכה לצאת מחשך לאור, ותאיר עינינו במאור
 תורתך, שנוזכה לידיע ולהבין ולהשכיל את כל דברי
 תורתך על בורין ואמתתן, ולידע כל דיני ומשפטי
 התורה וכל דרכי התורה, ולהשתדל בה בדרך
 האמת, ונוזכה להבין היטב כל מה שאנו לומדים.
 חוס ורחם עלינו על-כף-פנים מעכשו מימי חנכה
 הקדושים האלו שנעשה התחלה חדשה, ונחנה את
 עצמנו בלמוד תורה שבעל-פה, ונתחיל לומר הרבה
 בתורתך הקדושה בתמימות ובפשטות גמורה,
 ונזכנו לדבורים המאירים בתורה, ויאירו לנו דבורי
 התורה לצאת מפחיתות ושבילות מדרגתנו הפחותה
 ושבילה מאד, ונוזכה שיאירו לנו דבורי התורה בכל
 פעם לכל המקומות שאנו צריכים לעשות תשובה,

בְּאֶפְסוֹן שְׁנוּזָה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל מִמַּשׁ עַל כָּל
 חַטָּאֵינוּ וְעִוְוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַרְבִּים, וְעַל כָּל הַפְּגָמִים
 שֶׁפָּגַמְנוּ בְּכַבֹּדְךָ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ מִנְעוּרֵינוּ עַד עַתָּה,
 וְתִזְכְּנוּ לְתִקּוֹן הַכֹּל בְּחַיֵּינוּ, וְתַעְזְרֵנוּ בְּכָל פַּעַם לַעֲלוֹת
 מִדְּרָגָה לְדְרָגָה, עַד שְׁנוּזָה לָבוֹא לְתַבּוּנוֹת הַתּוֹרָה
 לְעִמְקָא, וְתִזְכְּנוּ לַיָּדַע וּלְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג הַלְכָה וְקַבְּלָהּ
 רִיזוּ וְרִיזוּ דְרִיזוּ.

יְהוָה אֱלֹהִים, נִפְשָׁנוּ יוֹדַעַת מְאֹד כִּמְהָ אָנוּ רְחוּקִים
 בָּעֵת מִכָּל אֱלֹהִים, עַד אֲשֶׁר מִסִּיחַ הַבּוֹשָׁה עַל
 פְּנֵינוּ לְבַקֵּשׁ עַל כָּל אֱלֹהִים, כִּי אֵיךְ יוּכַל נִבְּזָה וְנִמְאָם
 כְּמוֹנֵי לְבַקֵּשׁ גְּדוּלוֹת כְּאֱלֹהִים, אֵךְ עַל רַחֲמֶיךָ הַגָּדוֹלִים
 נִשְׁעַנּוּ וְעַל עֲנוּתְנוֹתֶיךָ וְטוֹבֶיךָ תִּמְכְּנוּ יִתְדוֹתֵינוּ, כִּי
 אַתָּה טוֹב לְכָל, וְאֵין דְּבָר נִמְנַע מִמֶּךָ, וְאַתָּה עוֹשֶׂה
 גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה,
 וְכִי יֹאמֶר לֵךְ מֵהַתַּעֲשֶׂה, עַל-כֵּן עֵינֵינוּ לֵךְ תְּלוֹוִיזוֹת
 עַד שֶׁתְּחַנְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ לְכָל מֵה
 שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, וְאִם לֹא עֲכָשׂוּ
 אֵימָתִי, כִּי כָּבֵד כְּלֵינוּ שְׁנוּזָה בְּהַבֵּל וְרִיק. עֲזָרְנוּ
 מֵעַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ, שְׁנוּזָה לְהַתְעוֹרֵר מֵהַיּוֹם לְהַמְשִׁיךְ

עֲלֵינוּ קְדֻשָּׁה וּמְהִרָה בְּאַמֶּת, עַד שְׁנוּכָה לְהַגִּיעַ לְכָל
 מַה שְּׁבַקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן
 כְּבוֹדֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתֶךָ,
 כִּי שְׂמֵךְ וּכְבוֹדֶךָ עֲלֵינוּ נִקְרָא, וּכְבֹר הַבְּטַחְתָּנוּ שֶׁלֹּא
 תִּתֵּן כְּבוֹדֶךָ לְאַחַר, כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי
 וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן וּתְהַלָּתִי לְפָסִילִים", עֲזַרְנוּ יְהוָה,
 שְׁיִתְגַּדֵּל כְּבוֹדֶךָ עַל יְדֵינוּ, וּכְבוֹדֶךָ יִמָּלֵא כָּל הָאָרֶץ,
 תִּאֵיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדֶךָ, "יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם, יִשְׂמַח
 יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו", בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּד, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמָּלֵא
 כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן!

(גר להצדיק עמוד מח)

[תפילה רנ]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂיתָ עִמִּי נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, וְעַדִּין אַתָּה
 מְרַבֵּה בַחֲסִדֶיךָ הַמְרַבִּים עָלַי, הַמְּשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת
 לִי נִסִּים.

(גר להצדיק קנטרס חג האורה עמוד קפז)

זאת חנוכה

[תפילה רנא]

ב"זאת חנכה" יכולים עוד להתעקש לפננו יתברך:

**רבוננו של עולם, הוסף נא לי כמה אפסים על הסכום
שהקצבת לי בראש השנה, רבוננו של עולם,
פה רשום עלי איזה ענש, איזה דין, בר מינן, מחק
נא לי את זה.**

ומכל שכן כשאדם מוריד כמה דמעות בעת התפלה, ושוטף את פניו בדמעות,
הוא מצליח למחק את הגזרות רעות הפתובות בפתק ולהפכן לטובה.

**רבוננו של עולם, באן כתבת לי שיהיה לי טוב, הוסף
נא לי עוד מלה או שתים: 'מאד מאד', שיהיה
לי טוב מאד מאד.**

וכך בכל הפתק שכתבו לאדם, יכול להוריד ולהוסיף, והכל בזכות שמכניס
בשליחו אורח עני. ולכן כתוב בשליחן ערוף, שבימי חנכה העניים הולכים על
דלתות פתחי ישראל, וצריכים לקרבם ולתן להם.

(גר להצדיק קנטרס זאת חנכת המזבח עמוד רלג)

[תפילה רנב]

רבֹּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂיִהְיֶה טוֹב לְעַם יִשְׂרָאֵל, שְׂיִזְכּוּ
לְבְרִיאוֹת, וּלְבָנֵי חַיִּי, מְזוּנֵי רוֹיֵחֵי.

(גר להצדיק קנטרס זאת חנכה עמוד רמח)

[תפילה רנג]

הִנֵּה בַּיּוֹם הָאֶחָדוֹן שֶׁל חֲנֻכָּה, אֲזוּ יְכוּלִים לְהִדְחֵק אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְפַעֵל
אֶצְלוֹ:

רבֹּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יֵשׁ לִי אֶת הַפֶּתֶק, וְכָתוּב שָׁם מַה יִּהְיֶה
עִמִּי כָּל הַשָּׁנָה, תַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
פֶּה כָּתוּב אֵיזָה גִּזְרֵי רַע עָלַי, תִּמְחַק אֶת זֶה, רַבּוֹנוּ שֶׁל
עוֹלָם, פֶּה כָּתוּב סְכוּם פְּעוּמֵי, תוֹסִיף לִי כִּפּוּה אֲפָסִים,
כִּי אֲנִי מֵלֵא חוֹבוֹת, פֶּה כָּתוּב שְׂיִהְיוּ מְרִיבוֹת, תִּמְחַק
אֶת זֹאת, וְתִכְתֹּב שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה.

ב"זאת חנכה" יכולים להדחק לתוך ההיכל של מלך מלכי המלכים הקדוש-
ברוך-הוא, ולבקש ממנו:

יֵשׁ לִי הַפֶּתֶק, הוּא כָּתוּב וְחָתוּם, אֲבָל אֶתָּה כָּתֹבָת,
רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֶת הַפֶּתֶק, וְחָתֵמְתָּ עָלָיו, אָנָּה

בְּמַה, תּוֹסִיף לִי, אִו תּוֹרִיד לִי, בְּל אֶחָד כְּפִי שְׂיִוְדַע מֵה שְׂעוֹבֵר עָלָיו.

אָנוּ סוֹף הַכֹּל חֲדָשִׁים בְּתוֹךְ הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה, וְלָכֵן הַלִּילָה וּמַחֵר שֶׁנִּקְרָא "זֹאת חֲנֻכָּה",
יְכוּלִים לַפְעֵל אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹסִיף כְּמָה אֶפְסִים עַל הַתְּקָצִיב שֶׁהִקְצִיבו
לָנוּ, לְהַפְךָ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵית, וְהַעֲקֵר, שְׂיִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינָיִם.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק פ"א מִכְּתָב יז, תַּתְּקַט עֲמוּד שְׂכַג)

[תפילה רנד]

יַעַן שְׂאָנוּ עוֹמְדִים לְקִרְאָת הַיּוֹם הָאֶחָד שֶׁל חֲנֻכָּה, שְׂזִהוּ "זֹאת חֲנֻכָּה", הִבָּה וּנְבִלָה
הַלִּילָה הַזֶּה בְּתַפְלָה וּבְהַתְּבוּדוֹת, אֶפְלוּ כְּמָה דְקוֹת, הַתְּפִלָּלוּ עֲלֵיכֶם, שְׂתִהְיוּ
בְּרִיאִים, וְתִהְיֶה לָכֶם אֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, עַל בְּנֵי בֵיתְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם
שְׁלוֹם-בֵּית אֲמִתִּי, שְׂתִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְע, וְתִצְאוּ מִכָּל הַחֻבוֹת, הַכֹּל בְּיַדְכֶם,
הַפְּתַק כְּתוּב וְחֻתוּם, אֲבָל יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:

"אֲבֵא, תִּמְחַק לִי כָּאוֹן, אֲבֵא תִרְשֵׁם לִי כָּאוֹן" וְכו'.

זֶהוּ "זֹאת חֲנֻכָּה", שְׂיְכוּלִים לַפְעֵל אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל, וְכֵן יִלְדִים טוֹבִים,
נְחַת, בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, פְּרִנְסָה בְּשִׁפְע וְכו'. וְלָכֵן רָאוּ לְנַצֵּל אֶת הַדְּקוֹת הַלָּלוּ שֶׁל
הַלִּילָה, וְאֶת יוֹם הַמְּחֻרָת, וּלְבַקֵּשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מְשָׁלוֹת לְבַכֶּם.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק פ"א מִכְּתָב יז, תַּתְּקַט עֲמוּד שְׂכַד)

[תפילה רנה]

'זֹאת חֲנֻכָּה', זֶהוּ הַיּוֹם הָאֶחָד שְׂיְכוּלִים עוֹד לְהַחְזִיר אֶת הַפְּתַק, וְלוֹמַר:

רבוננו של עולם, לא לא, אינני מסכים.

(אשר בנחל חלק פ"ב מכתב יז, תתקכג עמוד יז)

[תפילה רנו]

ראו להתבודד עצמכם ביום הזה דיקא, ולבקש מהקדוש-ברוך-הוא:

רבוננו של עולם, היום הזה אתה פורע את הפתקאות
שכתבת בראש השנה, וחתמת ביום הכפורים,
ונשלתו בהושענא רבה, לזאת, רבוננו של עולם, תפרע
לי את חובי וכו' וכו'.

(ומאריכו בדבר זה, כי כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית).

(אשר בנחל חלק צ"ד מכתב כא, ש עמוד רלד)

[תפילה רנו]

אשרינו! אשרינו, שזכינו להברא מזרע ישראל, ולא
עשנו כגויי הארצות.

(קנטרס אשרינו עמוד יז)

שובבי"ם

[תפילה רנח]

הקדוש-ברוך-הוא רוצה רק שיתודו אליו:

רבוננו של עולם, חטאתי עויתי, פשעתי, והוצאתי
זרע לבטלה, והסתכלתי במקומות המטנפים,
וחשבתי דברים מגנים, הר הרתי הרחורים רעים,
אני מתחרט.

זה עקר התשובה.

(אוצר שובבי"ם קנטרס ענין שובבי"ם עמוד קלה)

[תפילה רנט]

יגנב דקות יקרות להסתכל על השמים ולומר:

רבוננו של עולם, אני אוהב אותך, רבוננו של עולם,
אני רוצה להכליל באין סוף ברוך הוא, רבוננו
של עולם, אני חוזר בתשובה, רבוננו של עולם, אני
מקבל על עצמי להיות דבוק רק בך.

(אוצר שובבי"ם קנטרס סגלת שובבי"ם עמוד קפט)

[תפילה רס]

יקח בידו סכום הכסף כמספר פ"ד, ויאמר את זה קדם שנותן לצדקה:

לשם יחוד קדשא בריך הוא

ושכינתיה

תכונן: יאהדונהי (זעיר ונוקבא)

בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו

איההיוהה

יאההויהה

ליחדא שם

בו"ה (זעיר ונוקבא)

י"ה (אבא ואמא)

ביחודא שלים

יהוה

בשם כל ישראל, בהתקשרות לכל הצדיקים האמתיים
שבודורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שזכני עפר,
קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש,
צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבי נחמן
בן ביגא זכותו יגן עלינו. הנה אנכי בא לקיים מצות
צדקה לתקן את שרשה במקום עליון בשעור קומה.

וְזַכְּנִי שְׁבֻזְכוֹת נְתִינַת פ"ד פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂיִהְיֶה
 תְּמוּרַת אַרְבָּעָה וְשָׁמוֹנִים יוֹם שֶׁל תַּעֲנִית, שְׁחַיֵּב אֲנִי
 לְהַתְעַנּוֹת עַל-יְדֵי פְּגָם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה,
 שְׁחָטָאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהָרַע בְּעֵינַיִךְ
 עֲשִׂיתִי, וּבְזֻכוֹת מַעֲשֵׂה הַצַּדִּיקָה זוּ יִתְחַבְּרוּ וְיִתְקַשְּׂרוּ
 וְיִתְיַחֲדוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֵׁם יְהו"ה דְּכָל־לַיּוֹת וּפְרָטִיּוֹת:
 דְּאֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, שְׁפָגְמַתִּי בָּהֶם,
 וּבָזָה שְׂאֵנִי נוֹתֵן בְּזוֹרְעֵי אֶת הַצַּדִּיקָה, יִהְיֶה נְחֻשֵׁב אוֹת
 ו' שֶׁל שֵׁם הוֹי"ה, וְאֶת הַפְּרוּטוֹת יִהְיֶה נְחֻשֵׁב אוֹת י'
 שֶׁל שֵׁם הוֹי"ה, וּבְחֻמֵּשׁ אֲצַבְּעוֹתַי שְׂאֵנִי נוֹתֵן בָּהֶם
 אֶת הַצַּדִּיקָה, יִהְיֶה נְחֻשֵׁב אוֹת ה' הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל שֵׁם
 הוֹי"ה, וּבְחֻמֵּשׁ אֲצַבְּעוֹת שֶׁל הַמְּקַבֵּל אֶת הַצַּדִּיקָה,
 יִהְיֶה נְחֻשֵׁב אוֹת ה' אַחֲרוֹנָה שֶׁל שֵׁם הוֹי"ה, וּבָזָה
 אֲזֻכָּה לַיַּחַד יַחְדָּא שְׁלִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת דְּכָל־לַיּוֹת
 אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, בְּפְרָטִיּוֹת: נֶפֶשׁ, רוּחַ,
 נְשָׁמָה, חַיָּה וְחַיִּדָּה, שֶׁל כָּל פְּרָטִיּוֹת וּפְרָטִי פְּרָטִיּוֹת
 שֶׁל הָעוֹלָמוֹת יִתְקַנוּ עַל-יְדֵי נְתִינַת צַדִּיקָה הַזֹּאת שְׂאֵנִי
 מְכוּוֵן, כִּדִּי לְכַפֵּר אֶת מֵה שְׁחָטָאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי

בַּחֲטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זָרַע לְבַטְלָה, שֶׁאֲנִי
 חַיֵּב לְהַתְּעִנּוֹת עַל כָּל חֲטָא פ"ד יָמִים, וְתִהְיֶה הַצְּדָקָה
 הַזֶּה כְּאֵלוֹ הַתְּעִינִיתִי פ"ד יָמִים, וְלִתְקַן מִה שֶׁפָּגַמְתִּי
 בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ חוֹתֵמָא דְּמַלְכָּא, וְלִתְקַן מִה שֶׁפָּגַמְתִּי
 בְּרַמ"ח אֵיבָרִים וְשֵׁס"ה גִּידִים שֶׁבִּיסוּד, כִּי כֵן יִסְדּוּ
 לָנוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, לְפָדוֹת בְּכֶסֶף כָּל תְּעִינִית, וְיַעֲלֶה
 לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ בּוֹנֵיתִי בְּכָל הַבּוֹנֵי הָרְאוּיוֹת לְכוּן בְּתַקּוּן
 זֶה. וַיְהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ.

(אוצר שוכבי"ם קנטרס תיקון שוכבי"ם עמוד נח)

[תפילה רסא]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזָרְנִי נָא בְּכָל צָרוֹתַי שֶׁעוֹבְרוֹת עָלַי,
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי כָּל־כֶּף אוֹהֵב אוֹתְךָ, מְתִי
 אוֹכֵל לְדַבֵּר עִמָּךְ בְּצוּרָה כּוֹז, שֶׁתַּעֲנֶה לִי, וְאַזְכֶּה לְשִׁמְעַ
 אוֹתְךָ, מְתִי אֲזַכֶּה לְדַבְּקוֹת כּוֹז, כִּצְדִיקִים הָאֱמִתִּיִּם
 הַנִּכְלָלִים לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמִיַּחְדִּים שְׁמוֹת

ויחודים, וכשם מְבַקְשִׁים מְמַדָּה, רבונו של עולם,
אתה עוֹנֶה לָהֶם וְכוּ' וְכוּ'.

(אוצר שובכי"ם קנטרס התחזקות לימי שובכי"ם עמוד רט)

י"ד שבט

[תפילה רסב]

מוהרנ"ת ז"ל אמר לאנשי שלומנו: אם צועקים שלוש יום קדם פורים אליו
יתברך:

"הצילני מהמן עמלק"

יכולים לזכות לראות את מרדכי בשעת קריאת המגלה.

(שיחות וספורים שיחה קז עמוד קלט)

ט"ו בשבט

[תפילה רסג]

טוב מאד כשפא היום להשליך עצמו על השם יתברך ולסמך עליו, ולמסר כל התנועות שלו ושל בניו והתלויים בו על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וכן כשמגיע שבת או יום טוב למסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות של אותו השבת או היום טוב להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך (שיחות הר"ן שיחה ב).

ויאמר כזה הנסח:

רבוננו של עולם, הריני מוסר עצמי אליך בכל תנועותי ומחשבותי ודבורי ומעשי, ותנועות ומחשבות ודבורים ומעשים של בני והתלויים בי [של יום ט"ו בשבט הזה] שיהיו הכל כרצונך הטוב עלי, בהתקשרות לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

((תקנות והנהגות מספר קריאת שמע שעל המטה דפוס ישן שמוהרא"ש הדפיס))

[תפילה רסד]

למוזדים ליום ט"ו בשבט

לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פח

צָרִיךְ לְזַהַר מְאֹד, שְׁלֹא לֵאכֹל פְּרִי שְׁלֹא נִתְּבַשְׁלָה
 כֹּל צָרָכָה. וְכֵמוֹ 'שְׁאֲסוּר לְקִין אֵילָן בְּלֹא זְמַנּוֹ',
 כֵּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (פְּבָא בְתָרָא כו), כִּין
 אָסוּר לְתַלְשׁ פְּרִי קֶדֶם בְּשׂוּלָה, וְכֵן אָסוּר לֵאכְלָה.
 וְהֵאוּכַל פְּרִי קֶדֶם גָּמַר בְּשׂוּלָה, יְכוּלָה לְהִזִּיק לוֹ מְאֹד
 לְנִשְׁמָתוֹ, כִּי יוּכַל לֵאבֹד נַפְשׁוֹ עַל-יְדֵי-זֶה. כִּי הַפְּרִי
 כֹּל זְמַן שֶׁהִיא צָרִיכָה לְהִתְגַּדֵּל, יֵשׁ לָהּ כַּח הַמּוֹשֵׁף,
 כִּי הִיא צָרִיכָה חֵיווֹת לְהִתְגַּדֵּל, וְעַל-כֵּן בּוֹדֵאֵי יֵשׁ לָהּ
 כַּח הַמּוֹשֵׁף, שֶׁמוֹשֶׁכֶת יְנִיקָתָהּ וְחֵיווֹתָהּ, וְכִשְׁתּוֹלֵשִׁין
 אוֹתָהּ קֶדֶם זְמַנָּה, קֶדֶם שֶׁנִּתְּבַשְׁלָה עֲדִין כֹּל צָרָכָה,
 עֲדִין יֵשׁ לָהּ כַּח הַמּוֹשֵׁף, כִּי בְּשִׁמְתַבְּשָׁלֶת כֹּל צָרָכָה,
 שׁוֹב פָּסֵק מִמָּנָה כַּח הַמּוֹשֵׁף, כִּי אֵינָה צָרִיכָה עוֹד
 לְמִשְׁךְ חֵיווֹת, אֲבָל כִּשְׁצָרִיכָה לְהִתְבַּשֵּׁל עוֹד, עֲדִין
 יֵשׁ לָהּ הַכַּח הַמּוֹשֵׁף.

וְעַל-כֵּן זֶה הָאוֹכֵלָהּ קֹדֶם גָּמַר בְּשׁוֹלָהּ, תּוֹכֵל הַפְּרִי
 לְמִשְׁךְ לְעֲצָמָהּ חַיּוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל זֶה הָאָדָם,
 מֵאַחַר שֶׁעֲדִין יֵשׁ לְהַפְרִי כַח הַמוֹשֵׁךְ כַּנ"ל, עַל-כֵּן
 תּוֹכֵל הַפְּרִי לְמִשְׁךְ לְעֲצָמָהּ חַיּוֹת נִפְשׁוֹ, וְיוֹכֵל לְאַבֵּד
 נִפְשׁוֹ. וְעַם כָּל זֶה, אִם מְבַרֵךְ הַבְּרָכָה שֶׁל הַפְּרִי בְּכוֹנֵנָה
 וּבִירְאֵת-שָׁמַיִם, אֲזִי יוֹכֵל לְהַנְצִיל מִזֶּה, וְגַם אִם הוּא
 חֹזֵק בְּיוֹתֵר בְּעֲבוּדַת ה', יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהוֹצִיא עוֹד חַיּוֹת
 מִהַפְּרִי, וְלִמְצֹא שָׁם אֲבִדוֹת. כִּי יֵשׁ דְּבָרִים אֲבִידִים,
 וְיֵשׁ בָּזֶה דְּבָרִים נִפְלְאִים, סוּדוֹת נִסְתָּרִים וְנוֹרְאִים
 מְאֹד, רְזִין עֲלָאִין. וְהַעֲקָר, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְזַהֵר מִזֶּה
 מְאֹד, הֵינּוּ שְׂלֵא לְאֹכֵל פְּרִי קֹדֶם שֶׁנִּתְּבַשְׁלָה כָּל צָרְכָהּ.

וְדַע, כִּי גַם כְּשֶׁמְבַשְׁלִין הַפְּרוֹת בְּבֵיתוֹ אֵינּוּ מוֹעִיל
 לָזֶה, אֲבָל אִם הַפְּרוֹת שְׂלֵא נִתְּבַשְׁלוּ כָּל צָרְכָן
 עַל הָאֵילָן הֵם מְנַחִים אֵיזָה זְמַן עַד שֶׁנַּעֲשִׂין מְבַשְׁלִין
 מֵאֵלֵיהֶן בְּתַלְוֶשׁ, זֶה מוֹעִיל, וּמִתָּר לְאֹכְלוֹ. וְזֶה דוֹמָה
 כְּמוֹ הָאָדָם שֶׁהוּא יָגַע, וְהוּא מְרַחֵף רְחִיפּוֹת הַרְבֵּה
 בְּכַיּוֹ (שְׁקוּרִין סְאִיִּין), עַד אֲשֶׁר יִנּוּחַ, כְּמוֹ-כֵן אֵלּוֹ הַפְּרוֹת
 שֶׁנִּתְּבַשְׁלוּ, קֹדֶם שֶׁנִּתְּבַשְׁלוּ כָּל צָרְכָן, צָרִיךְ לְהַמְתִּין

עד שינוחו מרחיפתו, ואז יש היתר לאכלו. והדברים סתומים:

הלכות ברכת הפרות הלכה ה' סימן א'

והנה מבאר היטב בהתורה הזאת ענין ברכת הפרות.
וכמה וכמה צריך האדם לזהר לברך ברכת
הפרות בכונה גדולה. כדי שיוכל למצא בחינת
האבדות הנעלמים שם כמוכן לעיל, כי גם כשנוהר
ואינו אוכל הפרי עד שנתבשרה היטב, אף-על-פי-כן
גם שם יש ניצוצות הקדושות הרבה שיהם בחינת
האבדות הנזפרות לעיל שצריכין לזהר מאד מאד
לבקשם היטב, כי זה כל האדם שנברא בשביל
זה לבקש אחר אבדות. שיהם בחינת הניצוצות
הנפולין שיהם בחינת נאבדים ונדחים שצריך כל
אדם להשתדל מאד לבקשם ולחפשם כל ימי חייו.
ובפרט אם כבר חטא ופגם כפי מה שפגם. ובפרט
פגם הברית שעל-ידי-זה חזר ואבד בעצמו אבדות
הרבה כמוכן שם שעקר האבדות הוא על-ידי
תאוות. ועקר על-ידי פגם הברית שמשם נמשכין
כל הנדחים ונאבדים. וצריך כל אחד לחום על חייו

לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד אַחֲרֵי הָאֲבֹדוֹת הָאֵלֶּיךָ. וּבְשִׁיבְקֶשׁ
 וּיְחַפֵּשׁ הַיָּטִב בְּיָדַי וּמְצֵא, כִּי יִגְעַתִּי וְלֹא מְצֵאתִי אֶל
 תְּאֲמִין. וְזֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה עַל הָעֲוֹנוֹת כְּמוֹ שְׁפָתוֹב,
 וְשִׁבְתָּ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ וְכוּ'. אִם יִהְיֶה גִדְחָךְ בְּקִצֵּה
 הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ. וּבְתִיב,
 וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמְצֵאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ
 בְּכֹל לְבָבְךָ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ. וּבְתִיב, אִם תִּבְקֶשְׁנָה כִּכְסֹף
 וּכְמַטְמוֹנִים וְגו' אֲזוֹ תִבִּין יִרְאֵת ה'. כִּי צָרִיכִין לְבַקֵּשׁ
 וּלְחַפֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אַחֲרֵי דְרָכֵי הַקִּדְשָׁה. כִּי כָּל מֵה
 שֶׁהָאָדָם רָחוֹק מֵה' יִתְבַּרֵךְ, הוּא מִחֲמַת הָאֲבֹדוֹת
 הַנְּזָכְרוֹת לְעֵיל, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא הוֹלֵךְ וְתוֹעֵה כְּשֶׁה
 אֲבֹד, וְאֵינּוּ יָכוֹל לְמַצֵּא דְרָךְ הַחַיִּים, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב
 תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבֹד וְכוּ', וּבְתִיב הָיִיתִי כְּכֹלִי אֲבֹד
 וְגו' לְקַחַת נַפְשִׁי וְמָמוֹ:

לקוטי-תפלות, חלק ב' תפלה מ"ד

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו
 שְׁנֹזְכָה לְשֹׁמֵר עֲצָמֵנוּ תָּמִיד שֶׁלֹּא לְאָכֹל שׁוֹם
 פְּרִי קֶדֶם שְׁנֵת בַּשָּׂלָה, וְגַם שֶׁלֹּא גַת לֶשׁ שׁוֹם פְּרִי קֶדֶם

זמנה. כי אתה גלית לנו עצם ההפסד והחזק שיוכל
להגיע להאדם על-ידי-זה, כי יוכל לאבד את נפשו
חם ושלום על-ידי-זה.

רבנו של עולם, רחם עלינו ושמרנו והצילנו מזה
ברחמיך הרבים ובהסדיך העצומים. ועזרנו
והושיענו וזכנו תמיד לברך ברכת הנהנין ובפרט
ברכת הפרות בכונה גדולה ועצומה, ולא נזרק
ברכה מתוך פינו חם ושלום, רק נזכה תמיד להתגבר
ולתחזק בכל עז, בכל עת שנרצה לאכל איזה פרי
או להנות מהעולם הזה איזה הנאה, לברך הברכה
בכונה גדולה פראוי, באפן שלא יזיק לנפשנו כלל
כל מה שנאכל ונשתה ונהנה ממנו, רק אדרבא נזכה
להשלים את נפשותינו ולהוסיף בנפשנו חיות דקדשה
והארה גדולה, על-ידי כל דבר שנאכל ונשתה ממנו.
ותעזרנו ותושיענו שיהיו כל אכילותינו ושתייתנו
וכל הנאותינו בקדשה ובטהרה גדולה לשמך לבד
בלי שום הנאת הגוף כלל, ונהיה בכלל הצדיקים
האובלים לשבע נפשם דקדשה.

אָנָּא יְהוָה, מָלֵא רַחֲמִים, עֲזֹרֵנוּ וְשִׁמְרֵנוּ מֵעַתָּה שְׁלֵא
 נֶאֱבַד עוֹד כָּלֵל עַל־יְדֵי תַאֲזוּת רָעוֹת חֵם וְשָׁלוֹם,
 רַק גְּזֻפָּה מֵעַתָּה לְשִׁבְר וּלְבִטּוֹל מֵאֲתָנוּ כָּל הַתַּאֲזוּת
 רָעוֹת. וּתְצַוֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַחְזִיר וּלְהָשִׁיב לָנוּ כָּל
 הָאֲבֹדוֹת שֶׁאֲבָדְנוּ מִכְּבָר, הֵן בְּגִלְגּוּל זֶה הֵן בְּגִלְגּוּלִים
 שֶׁעָבְרוּ. וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעֵת שֶׁאֲנַחְנוּ אוֹכְלִים אִיזָה פְּרִי,
 שֶׁנֶּאֱכַל אֶת זֶה בְּכּוֹנֵה גְּדוּלָּה, וְנִדְעֵ שְׁטֵמוֹן וְגִנוּז בָּהֶם
 נִשְׁמֹזת הַמְּגִלְגּוּלוֹת שֶׁשִׁיכִים לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמֵתֵנוּ, וְעַל־
 יְדֵי אֲכִילָּה בְּכּוֹנֵה גְּדוּלָּה, שֶׁהַכֹּל אֵלֶּהוֹת גָּמוּר הוּא,
 גְּזֻפָּה לְמִצָּא אֶת אֲבֹדֹתֵנוּ, וּנְתִקֵּן אֶת נַפְשֵׁנוּ מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

(ראש השנה לאילנות עמוד ק)

[תפילה רסה]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַפְנוּ לְאַתְרוּג נָאָה בְּחַג הַסְּכּוֹת הַקָּדוֹשׁ,
 שְׁיִהְיֶה לָנוּ אַתְרוּג נָאָה וְכִשֶׁר בְּאַמֶּת וּמְהֻדָּר
 בְּכָל מִינֵי הַדּוּר, וְלוֹלֵב וְהָדָם וְעֶרְבָה כְּשֵׁרִים וְנָאִים
 וּמְהֻדָּרִים, וְגְזֻפָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת נְטִילַת אֲרָבְעָה מִיָּנִים

בְּזִמְנָהּ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְּדוּלָּהּ,
בְּאַהֲבָהּ וּבִירְאָהּ בְּשִׂמְחָהּ וּבְחֻדוּהָ רַבָּהּ וְעֲצוּמָהּ וְנִזְכָּהּ
לֵאמֹר הֲלֵל שְׁלֹם בְּכֹנֶנָה גְּדוּלָּהּ בְּאַמֶּת עִם כָּל הָאֲרֻבָּעָה
מֵיָנִים וְהַהוֹשְׁעָנוֹת, וְלִנְעֻנֵעַ כָּל הַנְּעֻנְעֵים הַקְּדוּשִׁים
וְלַהֲקִיף הַהֲקָפוֹת הַנּוֹרְאוֹת, וְהַכֹּל בְּאַהֲבָהּ וּבִירְאָהּ
וּבְשִׂמְחָהּ רַבָּהּ וְעֲצוּמָהּ, בְּכֹנֶנֶת הַלֵּב בְּאַמֶּת וּבְדַבְּקוֹת
נִפְלְאוֹת וּבְהַתְּלַחְבוֹת גְּדוּלָּהּ לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוּלָּהּ וְהַקְּדוּשָׁה
וְהַנּוֹרָא בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים, כְּרִצוֹנָהּ וְכַרְצוֹן צְדִיקֶיהָ
הָאֱמִתִּים, וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי הַנְּעֻנְעֵים לְהַמְשִׁיךְ הָאָרָה
מִהַמְּחִין שֶׁבְּרֵאשׁ לְתוֹךְ הַשְּׁשָׁה קְצוֹת, וּמִשָּׁם יִהְיוּ
נִמְשָׁכִין הַמְּחִין לְבַחֲנֵת מַלְכוּת, וְתַתְּגִלָּה מַלְכוּתָהּ
לְעֵינַי כָּל, וְנִזְכָּה לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי־הָאָדָם גְּבוּרוֹתֶיהָ וּכְבוֹד
הַדָּר מַלְכוּתָהּ, וַיֵּדַע כָּל פְּעוּלָּהּ כִּי אֵתָהּ פָּעַלְתּוּ וַיִּבִּין
כָּל יְצוּר כִּי אֵתָהּ יִצְרְתּוּ וְכָל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים
בְּאִפּוֹ יִתְּנוּ כְבוֹד וְהָדָר לְמַלְכוּתָהּ יִהְיוּ לְרִצוֹן אֲמִרֵי
כִּי וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיהָ יִהְיֶה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ב קנטרס ט"ו בשבט עמוד רנו)

[תפילה רסו]

תפלה על האילנות ובפרט על האתרוג לרבנו איש האלקי רבי יוסף חיים זכותו
יגן עלינו [בעל ה'בן איש חי']*:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּרַשָּׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזִרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי
עֲשֵׂה פְרִי לְמִינּוֹ אֲשֶׁר זֶרַעוֹ-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: וַתּוֹצֵא
הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזִרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֲשֵׂה-פְרִי אֲשֶׁר
זֶרַעוֹ-בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב:

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא,
הַיּוֹם תְּהֵאֱלֹהֵינוּ הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה:
אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא,
הַיּוֹם תְּהֵאֱלֹהֵינוּ הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה:
אָנָּה יְהוָה תְּרוֹוִיחָה נָא,
הַיּוֹם תְּהֵאֱלֹהֵינוּ הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה:
אָנָּה יְהוָה הִטְיִיבָה נָא,
הַיּוֹם תְּהֵאֱלֹהֵינוּ הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

* מספרו "לשון חכמים" (חלק א', סימן לו) וזו לשונו שם: בט"ו בשבט ראש השנה
לאילנות, על-פני טוב ונכון לומר ביום ט"ו בשבט בשחרית פסוקים אלו ובקשה
זו. וידוע הוא שיש קבלה ביד חכמי אשכנז ז"ל, שצריך לבקש ביום ט"ו בשבט
בפרטיות על האתרוג, שיזדמן לישראל אתרוג טוב ויפה בחג:

אָנָּא יְהוָה בָּרַךְ אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְאֵילָן הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה:

אֵל נָא פְּצֵה שָׁנָה זוֹ מִשְׁמִיר וְשִׁית,

וּבָרַךְ עֵץ שֶׁמֶן וְזֵית:

אֵל נָא בְּמָטֶר רַיַּה חֲרִבּוּנֵי יְשִׁימוּן,

וּבָרַךְ גֶּפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן:

אֵל נָא רוּחַם עֲצָרֵת עוֹלְלֵי טְפוּחִים,

וּבָרַךְ אֶגְזוֹ וְתַמָּר וְתְפוּחִים:

אֵל נָא צְדָקָה מֵעַמְּךָ בַּל יִפְסֹק,

וּבָרַךְ חֲרוֹב וּקְרוֹס־טָמֵל וְאַפְרָסִק:

אֵל נָא חֲלִץ קְהֵלָה אֲשֶׁר אֵלֶיךָ תִּעָרַג,

וּבָרַךְ חֲתוּת וְהֶאֱגִזוּ וְהֶאֱתָרוּ:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּבָרַךְ בָּךְ אֵילָנוֹת הָאֶתְרוֹג לְהוֹצִיא פְרוֹתֵיהֶם
בְּעֵתָם, וַיּוֹצִיאֵנוּ אֶתְרוּגִים טוֹבִים יָפִים וּמְהֻדָּרִים וְנִקְיִים
מִכָּל מוּם. וְלֹא יַעֲלֶה בָהֶם שׁוּם חֲזוּזִית, וַיְהִיוּ שְׁלֵמִים
וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם שׁוּם חֶסְרוֹן, וְאַפְלוּ עֲקִיצַת קוֹץ, וַיְהִיוּ
מְצוּיִים לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, לְקַיֵּם
בָּהֶם מִצְוֹת נְטִילָה עִם הַלּוּלָב בְּחַג הַסְּפֹת, שְׂיִבּוֹא

עלינו לחיים טובים ולשלום, כאשר צויתנו בתורתך
 על ידי משה עבדך: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי
 עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל. ויהי
 רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו
 ותסייענו לקיים מצוה זו של נטילת לולב והדס וערבה
 ואתרוג, בתקנה בזמנה בחדג הסכות, שייבוא עלינו
 לחיים טובים ולשלום בשמחה ובטוב לבב, ותזמין
 לנו אתרוג יפה ומהדר ונקי ושלם וכשר כהלכתו:
 ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
 שתברך כל מיני האילנות, ויוציאו פרותיהם
 ברבוי, שמנים וטובים, ותברך את הגפנים שיוציאו
 ענבים הרבה, שמנים וטובים, כדי שיהיה היין
 היוצא מהם מצוי לרוב לכל עמך ישראל, לקיים בו
 מצות קדוש ומצות הבדלה בשבתות וימים טובים,
 ויתקיים בנו ובכל ישראל אחינו מקרא שכתוב: לך
 אכל בשמחה לחמך, ושיתה בלב טוב יינה, פי כפר
 רצה האלהים את מעשיך:

באתי לגני אחתי בלה אריתי מזרי עם בשמי, אכלתי
 יערי עם דבשי, שתיתי ייני עם חלבי, אכלו

רעים שתו ושכרו דודים: יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

(ירננו עצי היער עמוד עב)

ז' אדר

[תפילה רסז]

תפלה נוראה ונפלאה מאד לאמרה בז' אדר
יסדה ותקנה הגאון הקדוש אור נפלא מורנו רבי נתן מברסלב זי"ע

(הצמק מספר לקוטי תפלות חלק ב' תפלה כח)

רעה ישראל האזינה נהג בצאן יוסף ישב הפרובים
הופיעה. רבנו של עולם, מלך מנהיג ומושל,
מלא רחמים, אשר חמלת עלינו בחמלתך הגדולה
ושלחת לנו מושיע ורב, גואל ישראל וקדושו, הוא

מִשֶּׁה־רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם, אֲשֶׁר הוֹצִיאָנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה,
 מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְהָאִיר עֵינֵינוּ
 וְהוֹדִיעָנוּ אֶמֶת אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. וּמַעֲצָם גִּדְּלָתוֹ
 הַנִּפְלְאָה הִיא יָכוֹל לְהָאִיר גַּם בְּהַפְּחוֹת שְׂבַפְחוֹתֵים
 כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, לְהוֹדִיעַ לְכֹל גִּדְּלָתְךָ וּגְבוּרָתְךָ, לְפָקַח
 עֵינַיִם עוֹרוֹת, לְהָאִיר עֵינַי כֹּל יִשְׂרָאֵל, אֲפִלוֹ אוֹתָם
 שֶׁהֵם בְּבַחֲיַנְת רַגְלֵינוּ, שְׂיֻכְלוּ לְהַעֲמִיק בְּדַעְתָּם, לְהַשִּׁיג
 הַתְּכֵלִית הָאֱמֶתִי מִכָּל הַבְּרוּאִים שְׂבַעוּלָם לְדַעַת
 וְלְהַכִּיר אוֹתְךָ תַּתְּבָרֵךְ לְנֶצַח עַל־יְדֵי כָּל הַבְּרִיּוֹת
 שְׂבַעוּלָם וְלְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וְלְהַתְדַבֵּק בְּךָ בְּאֱמֶת, אֲשֶׁר־י
 הַדּוֹר שְׂזָכּוּ לְמִנְהִיג בְּזֶה, אֲשֶׁר־י עֵינַיִם שְׂזָכּוּ לְרֹאוֹתוֹ,
 אֲשֶׁר־י אֲזַנַיִם שְׂזָכּוּ לְשִׁמְעַ דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים מִפִּי
 הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁהִיְתָה שְׂכִינָה מְדַבֶּרֶת מִתּוֹךְ גְּרוֹנוֹ.

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ אָתָּה, הֵט אֲזַנְךָ לְשׁוֹעֲתֵנוּ,
 פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵנוּ, וְחוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְהוֹרֵנוּ וְלַמִּדְנוּ מַה נַּעֲשֶׂה עִתָּה, מַה נַּפְעַל עִתָּה, אֵל מִי
 נִפְנָה לְעוֹרָה, "הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה נִפְשֵׁי אֵיכָה תִרְעָה
 אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצַהָרִים". הוֹדִיעָנוּ נָא, בְּאִיזָה דְרָךְ
 נִשְׁוִיט לְבַקֵּשׁ מִנְהִיג אֱמֶתִי בְּזֶה, כִּי לַעֲצָם שְׂפָלוֹתֵי

וְחַלִּישׁוּתֵנוּ עִתָּהּ, וְכִלְנוּ אֵין פְּנִינֵנוּ יְפוּת כִּלְלִי, אֵין מִי
 שְׂיוּכֵל לַעְזֹר אוֹתֵנוּ כִּי אִם רַבִּי וּמְנַהִיג אֲמֵתִי שְׂיִהְיֶה
 בְּאַמֶּת בְּבַחֲנֵינָת מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלֹמֹם, שְׂיוּכֵל לְהֵאִיר
 גַּם בָּנוּ הַדְּעֵת הַקְּדוֹשׁ, שְׂנִזְכֶּה עַל־יְדֵי־זֶה לָבֵא אֶל
 הַתְּכֵלִית הָאֲמֵתִי, לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ תַּתְּבַרֵךְ לְנַצַּח
 עַל־יְדֵי כָּל הַבְּרִיּוֹת שְׂבָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּלָם נִבְרָאוּ רַק
 בְּשִׁבִיל זֶה, כִּדֵּי שְׂיִזְכֶּה הָאָדָם לְהַפִּיר אוֹתָךְ עַל־יָדָם,
 שְׂזֶה עֵקֶר הַתְּכֵלִית שֶׁל כָּל הַבְּרִיָּאָה בְּכִלְלִי וּבְכַפְּרֻט.
 וְאֵיךְ זֹכִיךְ לְמַצֵּא מְנַהִיג כְּזֶה. אֵיךְ, אֵיפֹאֵה הוּא, אֵיךְ
 מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, אֵיךְ הָעֵצָה וְהַתְּחַבּוּלָה שְׂנִזְכֶּה לְמַצֵּאוֹ, כִּי
 אִם אֲמֵנָם גַּם עִתָּהּ נִמְצָאִים צְדִיקִים וּמְנַהִיגֵי יִשְׂרָאֵל,
 יְהוּהָ עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ, וַיֵּאָרִיךְ יְמֵיהֶם וְשָׁנוּתֵיהֶם. אֲבָל
 הֵלֵא כָּל הַמְּפָרְסָמִים בָּלָם יוֹדוּ בְּעֵצָמָם וְלֹא יִבּוֹשׁוּ,
 שְׂאֵיךְ לָהֶם זֶה הַכַּחַשׁ שֶׁהוֹפְרֵנוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁהוּא הַכַּחַשׁ שֶׁל
 מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ, לְהֵאִיר בָּנוּ הַדְּעֵת הַזֶּה שְׂיִשְׁיֵיג כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד הַתְּכֵלִית הָאֲמֵתִי בְּזֶה הָעוֹלָם מִכָּל הַדְּבָרִים
 שְׂבָעוֹלָם, אֲשֶׁר לְבַךְ נוֹצְרֵנוּ. וְעִתָּהּ מַה נַּעֲשֶׂה וּמַה
 נִפְעַל, מִי יָקוּם בְּעֵדְנֵנוּ. אוֹי, "מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָטָן
 הוּא". מִרְהָ דְעֵלְמָא כִּלְא, מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ, מְרַחֵם עַל

הַבְּרִיּוֹת, אֲשֶׁר "נְחִיתָ בַּצֵּאן עִמָּךְ בְּיַד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן".
 אֵיךְ רַחֲמָנוּתְךָ עַל יִשְׂרָאֵל עִם קִדְשֶׁךָ עִתָּהּ, עַל מִי
 נִטְשָׁתָּ מְעַט הַצֵּאן הַזֶּה, עַל מִי עֲזַבְתָּ אוֹתָנוּ, חֲלוּשֵׁי
 כַּח בָּאֵלֶּהּ, פְּחוּתֵי עֶרְךָ כְּמוֹנוּ הַיּוֹם. רֵאֵה עֲמִידַתְנוּ
 בְּדָלִים וְרַקִּים, אֲשֶׁר הוֹשְׁחָרוּ פָּנֵינוּ מִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ,
 וְנִכְפְּפָה קוֹמַתְנוּ מִפְּנֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ. אֵל מִי נָנוּס לְעֶזְרָה,
 "הַמָּאוֹס מְאַסְתָּ אֶת יְהוּדָה אִם בְּצִיּוֹן גָּעַלְתָּ נִפְשֶׁךָ
 מִדוּעַ הִפִּיתָנוּ וְאִין לָנוּ מִרְפָּא קְוֵה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב
 וְלַעֲת מִרְפָּא וְהִנֵּה בְּעִתָּהּ". הֵאֵם הִפְקַרְתָּ אֶת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל חֲלִילָהּ, הֲלֹא כְּבָר הִבְטַחְתָּנוּ, שְׁאַפְלוּ בְּתַקְוָה
 יְרִידַתְנוּ בְּעַמְּךָ הַגָּלוּת הַזֶּה בְּגוֹף וְנִפְשׁ כְּמוֹנוּ הַיּוֹם,
 לֹא תַעֲזֹבֵנוּ וְלֹא תִמְאַסֵּנוּ לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב "וְאַף
 גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבוֹתֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא
 גָּעַלְתִּים לְכַלְתֵּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם". וּכְתִיב, "וְלֹא דִבֶּר יְהוָה לְמַחֲזֹת אֶת שֵׁם
 יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם", וּכְתִיב, "כִּי לֹא יִטַּשׁ יְהוָה עַמּוֹ
 בְּעֶבְוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ
 לְעַם". וּכְתִיב, "כִּי לֹא יִטַּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב".
 וְכִהְיֶה וְכִהְיֶה עוֹד הִבְטַחְתָּ הַרְבֵּה אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ אֶת

אבותינו לעזרנו ולהושיענו בכל דור ודור. ועתה עתה
איה רחמנותך, איה נפלאותיך, ולמה "תהיה עדת
יהוה כצאן אשר אין להם רועה". חוס וחס עלינו
חוס ורחם עלינו, וזכנו ועזרנו להתפלל ולהתחנן
לפניך על זה הרבה, לצעק ולזעק זעקה גדולה ומרה,
ולבכות לפניך בכל יום על זה בדמעות שלישי, עד
שתחננו ותעננו ותחמל עלינו, ותתן לנו רועה ישראל,
מנהיג אמתי, מנהיג רחמן כמו משה רבנו, רועה נאמן
שיוכל לעסוק בתקוננו להשיבנו אליך באמת, ויאיר
גם בנו השגת דעתו הקדושה, ויפקח עיני דעתנו
בקדושה ובטהרה גדולה, שנזכה גם אנחנו להשיג
התכלית האמתי מכל הברואים שבעולם, ולהפיר
אותך באמת ולהתקרב אליך ולהתדבק בך לנצח.
ותעזרנו ותושיענו לקבל שבתות פראוי בשמחה
וחדוה גדולה ובדבקות נפלא פרצונה הטוב, עד
שנזכה על-ידי-זה לדעת ולהשיג תכלית מעשי שמים
וארץ גם בזה העולם. לדעת ולהפיר אותך באמת
על-ידי כל הדברים שבעולם, פרצונה וכרצון יראיך
האמתיים, עדי נזכה ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי

העולָמִים. מִלֵּא רַחֲמִים, יְהוָה פָּקַח עֵינֵינוּ וְנִרְאֵה וְנִבִּין
וְנִשְׁפִּיל הָאֲמֹת לְאֲמֹתוֹ, אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִתָּהּ, בְּאִפְסוֹ
שְׁנֹזְכָה לְבִקֵּשׁ וְלִמְצֹא מִנְהִיג אֲמֹתַי כְּזֶה שְׂיָבִיאֵנוּ
בְּחַיֵּינוּ לְתַכְלִית הָאֲמֹתַי, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעוֹן
כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, "אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה
יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶךָ בְּלָנוּ. עָלֶיךָ יַעֲזֹב חַלְכָּהּ, יְתוֹם
אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר". כִּי אַתָּה לָבֵד יוֹדֵעַ צְפוֹן לִבֵּנוּ, וְאֵיךְ
לְעֹזְרָנוּ עִתָּהּ בְּכֹל הָעֲנִינִים, וּבְפָרֵט בְּעֲנִין זֶה אֲשֶׁר
בּוֹ תִּלְוִי הַכֹּל, שְׁנֹזְכָה לִמְצֹא הַמְּנַהִיג הָאֲמֹתַי שֶׁהוּא
בְּבַחֲיִנַת מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ שְׂיִוְכַל לְהַבִּיאֵנוּ לְתַכְלִית הָאֲמֹתַי
וְהַנְּצָחִי מִהֲרָה בְּחַיֵּינוּ, וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ,
כִּי אָנוּ מְשֻׁלְּיָכִים כָּל יְהַבֵּנוּ עָלֶיךָ, וְאֲנִי תָמִיד אֶיֶּחֶל,
עד יִשְׁקִיף וְיִרְאֵה יְהוָה מִשְׁמָיִם, וְיָשׁוּב אֵלֵינוּ וְיִרְחַמֵּנוּ
וְכֹאֵב אֶת בֶּן יִרְצֵנוּ וְיִחְזִיר לָנוּ הָעֶטְרָה לְיִשְׁנָה וְיִתֵּן
לָנוּ רוּעָה כְּלָבָבוֹ. וְיִקְיֵם מִהֲרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב, "וְנָתַתִּי
לָכֶם רוּעִים כְּלָבִי וְרָעוּ אֶתְכֶם דַּעַה וְהַשְׁפִּיל". וְתַמְהַר
וְתַחֲיֵשׁ לְגֵאֲלָנוּ וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְיִקְיֵם
מִהֲרָה, "וְהִקְמַתִּי עֲלֵיהֶם רָעָה אֶחָד וְרָעָה אֶתְהֵן אֶת
עַבְדֵי דָוִד הוּא יִרְעָה אֶתֶם וְהוּא יְהִיֵה לָהֶן לְרָעָה.

וְאֲנִי יְהוָה אֱהִיָּה לָהֶם לְאֱלֹהִים וְעַבְדֵי דָוִד נְשִׂיא
 בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי. וְנֹאמַר, "וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד
 בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם
 מִכָּל מוֹשְׁבֵתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָהֶם וְטַהַרְתִּי אוֹתָם
 וְהָיוּ לִי לְעָם וְאֲנִי אֱהִיָּה לָהֶם לְאֱלֹהִים. וְעַבְדֵי דָוִד
 מִלֶּדָּה עָלִייהֶם וְרוּעָה אֶחָד יְהִיָּה לָכֶלָם וּבְמִשְׁפָּטֵי יִלְכוּ
 וְחֻקוֹתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת
 הַשֵּׁיבֵנו הָאֵל פְּנִיךָ וְנִשְׁעָה:"

(אוצר הפורים קנטרס ז' אדר עמוד קמח)

[תפילה רסח]

עֲלִינוּ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם וְיֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכֵנֵי לְהִיּוֹת מְקַרְבֵי אֵל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת,
 שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשְׁהָ, שְׂיִכּוֹל לְהַעֲלוֹתֵנִי אֶפְלוֹ
 מִשְׁמַד, שֶׁנִּפְלְתִי בְּכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, עַד שֶׁרַב
 הַיּוֹם וּלְרַבּוֹת הַלֵּילָה אֵינְנִי זוֹכֵר מִהַקְדוּשַׁבְּרוּךְ-
 הוּא. וְהִנֵּה יֵשׁ צַדִּיק אֱמֶת, שְׂיִכּוֹל לְקַרְבְּנֵי אֱלֹהֵי,
 וְלְהַדְבִּיק נְשַׁמְתֵי אֱלֹהֵי, שֶׁלֹּא אֶסִּיחַ דַּעְתִּי מִמֶּךָ כִּל

היום וְהַלַּיְלָה, אָנָּה מִמֶּדֶּה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֶזְרֵי לִי,
 שְׂאֵלוֹ הָעַיִי פָּנִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת כְּלָבִים, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב
 (ישעיה נט): "וְהַכְּלָבִים עַיִי נִפְשׁ", שֶׁלֹּא יִתְקַרְבוּ אֵלַי,
 וְלֹא יִקְרְרוּ אוֹתִי.

(אוצר הפורים קנטרס משה רבנו עמוד קסד)

פורים

[תפילה רסט]

טוב מאד כְּשֶׁבֵּא הַיּוֹם לְהַשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלִסְמֹךְ עָלָיו, וְלִמְסַר כָּל
 הַתְּנוּעוֹת שְׁלוֹ וְשֶׁל בְּנָיו וְהַתְּלוּיִים בּוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וְכֵן כְּשֶׁמִּגִּיעַ שַׁבַּת אוֹ יוֹם טוֹב לִמְסַר כָּל הַהֲתַנְהָגוֹת וְכֹל הָעֲנִינִים וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁל
 אוֹתוֹ הַשַּׁבַּת אוֹ הַיּוֹם טוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ (שיחות ה'ר"ן
 שיחה ב').

וַיֹּאמֶר כְּזֶה הַנִּסָּח:

רבונו של עולם, הריני מוסר עצמי אליך בכל
 תנועותי ומחשבותי ודבורי ומעשי, ותנועות
 ומחשבות ודבורים ומעשים של בני והתלויים בי
 [של יום הפורים הזה] שיהיו הכל ברצונך הטוב
 עלי, בהתקשרות לכל הצדיקים האמתיים שברנו
 ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר
 בארץ המה ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם
 נחל נובע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן
 עלינו ועל כל ישראל אמן.

(תקנות והנהגות מספר קריאת שמע שעל המטה דפוס ישן שמוהרא"ש הדפיס)

[תפילה ער]

רבונו של עולם, זכני להרגיש את אור הפורים.

(אשר בנחל חלק כ"ח מכתב ד, תנט עמוד עט)

[תפילה רעא]

בברסלב עקר הפורים – לשמות יין (לא שרף), כש'ש ארבע כוסות, ולא יותר,
 ומתחילים אז לבכות להקדוש-ברוך-הוא:

רבונו של עולם, אני רוצה לשוב בתשובה שלך, רבונו של עולם, תחזיר אותי בתשובה.

(אשר בנחל חלק ל"א מכתב ה, צ עמוד רחצ)

[תפילה ערב]

רבונו של עולם! תעזר לי לזכות ל"מחית עמלק" בשלמות, שאזכה למחק את עמלק שנמצא בי, שאזכה לאהב את כל יהודי, שאזכה להתחשב בכל בר ישראל, שאזכה להיות נכלל עם כל יהודי.

(אוצר הפורים קנטרס מחית עמלק עמוד ריא)

[תפילה רעג]

רבונו של עולם, חוס ורחם על עם ישראל, אשר מבטיחים לך, שישלימו זה עם זה.

(אוצר הפורים קנטרס מרדכי הצדיק עמוד רכב)

[תפילה עדר]

תפלה נוראה ונפלאה להיות זהיר במאכלות אסורים :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתרחם עלי ותשמרני, שלא יבא לפי שום מאכל, שלא נתברר מן הרע, ואזכה להיות שמור כל ימי חיי לאכל רק מאכלים פשרים, שאין בהם שום פקפוק כלל. כי בשאדם אוכל מאכל שלא נתברר, ומכל שכן שיש בו אפלו חשש אסור, רחמנא לצלן, זה כבר פוגם באמונה, ומשליך את האדם לקטנות המחין ולשנה עמקה, שיכול לאבד את עולמו כרגע מפש:

אנא יהוה, אשר אין שנה ותנומה לפניך, כמו שכתוב: "הנה לא-יגום ולא יישן שומר ישראל", ואתה מעורר ישנים ומקיץ נרדמים, מחיה מתים ורופא חולים, פוקח עורים וזוקף כפופים, משיח אלמים ומתיר אסורים. אנא ברחמיך הרבים, עזרני נא, הקיצני נא, הקימני נא ברחמיך הרבים, "פנה אלי וחסני כי יחיד ועני אני, צרות לבבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני, ראה עני ועמלי, ושא לכל

חֲפֹאֲתַי, רְאֵה אוֹיְבֵי כִי רַבּוּ, וְשִׁנְאַת חָמֶם שִׁנְאוֹנֵי,
 שְׁמֵרָה נִפְשֵׁי וְהִצִּילֵנִי, אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי בָךְ". עֲזֵרְנִי
 וְחַנְּנֵי מִעַתָּה, שְׁאֲזַכֶּה לְהִתְעוֹרֵר מִשְׁנָתִי הַגְּדוֹלָה,
 אֲשֶׁר גָּבְרָה עָלַי עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, וְגַם עַל-יְדֵי
 תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְּיָה. עֲזֵרְנִי לְהִתְעוֹרֵר בְּהִתְעוֹרְרוֹת
 גְּדוֹלָה, וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ בְּזִרְיוֹת גְּדוֹלָה,
 וְהִצִּילֵנִי מִעַתָּה מִכָּל מִיַּיִ חַטָּאִים וְעוֹזְנוֹת וּפְשָׁעִים,
 וְהִיָּה עִמָּדִי תָמִיד, וְשְׁמֵרְנִי וְהִצִּילֵנִי מִפְּגָם תַּאֲוֹת
 אֲכִילָה וְשִׁתְּיָה, וְאֲזַכֶּה שְׁתִּהְיֶה אֲכִילָתִי תָמִיד בְּקִדְשָׁה
 וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, בְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כְּלָל, וְתִהְיֶה
 אֲכִילָתִי וְשִׁתְּיָתִי תָמִיד מֵאֲכָל שְׁנֵת־בָּרֵךְ לְמֵאֲכָל אָדָם.
 וְתִגַּן בְּעַדִּי וְתִשְׁמֵרְנִי וְתִצִּילֵנִי, שְׁלֵא יָבֵא לְתוֹךְ פִּי
 שׁוּם מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה שְׁלֵא נִתְבָּרַר עֲדִין לְמֵאֲכָל אָדָם,
 אֲשֶׁר יְכוֹלִין לְאַבֵּד, חֵם וְשָׁלוֹם, אֶת הַפָּנִים דְּקִדְשָׁה
 עַל-יְדֵי מֵאֲכָלִים הֶלְלוּ, וְלִפְּלֵל לְתוֹךְ שְׁנָה, חֵם וְשָׁלוֹם,
 רַק אֲזַכֶּה לְאֲכָל בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה מֵאֲכָלִים שְׁנֵת־בָּרֵךְ,
 מֵאֲכָלִים שֶׁהֵם בְּקִדְשָׁת לְחֵם הַפָּנִים, שְׁאֲזַכֶּה עַל
 יָדָם לֵלֵב טוֹב, לֵלֵב שְׂמֵחַ, וּלְפָנִים דְּקִדְשָׁה, וְתִצִּילֵנִי
 מִמֵּאֲכָלִים הַמְּבִיאִין רַע אֶל הַלֵּב:

וּבְכֵן, תַּעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּים, שְׂאֵזְכָּה לְשַׁבֵּר אֶת
 תַּאֲוֹת אֲכִילָה בְּתַכְלִית בְּאַמֶּת. עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה
 לִי שׁוּם תַּאֲוָה גַּשְׁמִית לֶאֱכֹל וְלִשְׁבֹּעַ בְּשִׁבִיל תַּאֲוֹת
 וְהֵנָּאת הַגּוֹף, חֵם וְשָׁלוֹם, רַק כָּל אֲכִילָתִי וְשִׁתְּיִתִי
 יִהְיֶה חֶבֶל לְשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לִי כַּח לְעַסֵּק
 בְּתוֹרָתְךָ בְּאַמֶּת, וְאֵזְכָּה לֶאֱכֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ
 לְמַעַן שִׁמְךָ לְבַד, וְתִהְיֶה בְּעֵזְרִי, וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַגְּדוֹלִים וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים – הֵן
 מֵאֲסוּרֵין דְּאוֹרֵיתָא, הֵן מֵאֲסוּרֵין דְּרַבָּנָן, וְתִשְׁמַר אוֹתִי
 תָּמִיד, שֶׁלֹּא יֵאָרֵעַ לִי שׁוּם מְכֻשׁוֹל לְעוֹלָם, חֵם וְשָׁלוֹם,
 וְלֹא יָבוֹא לְתוֹךְ פִּי שׁוּם מַאֲכָל הָאֲסוּר לִי, כִּי אַתָּה
 יַדְעָתָ, רַבּוֹנוּ דְּעֵלְמָא כְּלָא, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבָשָׂר וָדָם
 לְהִזְהַר וְלִהְשָׁמַר בְּעַצְמוֹ מִכָּל מִינֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים
 וּמִתַּעְרוּבוֹתֵיהֶם, אֲשֶׁר פָּרְטִייהֶם וְדַקְדוּקֵיהֶם רַבִּים
 מְאֹד, וְעַצְמוֹ מְסֻפָּר, וְאַתָּה יוֹדֵעַ גְּדוֹל הַפְּגָם הָעָצוּם
 הַפּוֹגֵם בְּנַפְשׁ יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, חֵם
 וְשָׁלוֹם:

עַל-כֵּן רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ, וְעֲזְרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, וְשִׁמַּר
 אֶת נַפְשִׁי, שְׂאֵזְכָּה לְהִיּוֹת נֹצֵל וּפְרוֹשׁ וּמְבַדֵּל

לְגַמְרֵי מִכָּל מִינֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, מִנְבִּילוֹת וּמִרְפוֹת,
 מִשְׁקָצִים וּמִרְמָשִׁים, מִבְּשָׂר בְּחֶלֶב וּמִיַּיִן נָסוּד, מִחֶלֶב
 וָדָם, מִגֵּיד הַנְּשֵׂה וְאֶבֶר מִן הַחִי, וּמִפֶּת שֶׁל עֵכוּ"ם
 וּמִבְּשׁוּלֵי עֵכוּ"ם, וּמִשָּׂאֵר כָּל מִינֵי מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים,
 מֵהֶם וּמִתְעַרְבוֹתֵיהֶם, וּמִמִּשְׁהוֹ חֵמִץ בְּכֶסֶח, מִכֶּלֶם
 תִּשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, שֶׁלֹּא יִכְנָסוּ
 לְתוֹךְ פִּי, וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת נַפְשִׁי, וְאַהֲיָה אֲנִי וְצִאֲצָאִי
 נְקִיִּים וְטַהוֹרִים וּמְבֻדְּלִים מֵהֶם לְגַמְרֵי, וְתִקְדְּשֵׁנִי
 בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיזָנָה, וְתִקְוֶם בִּי מִקְרָא שְׁפָתֶיךָ: "וְהִיִּיתֶם
 לִי קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי":

חֹנֶם וְחַמֵּל עָלַי, וּפְדֵנִי וְהַצִּילֵנִי וּמְלַטֵנִי מִכָּל מִינֵי
 טְמֵאוֹת וּמִכָּל הַדְּבָרִים הַמְּשַׁקְּצִין אֶת הַנֶּפֶשׁ,
 וְקִדְּשֵׁנִי בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת, וְעֲזָרֵנִי וְזַכֵּנִי לְאַכִּילָה
 דְּקִדְּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת כְּרָאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי,
 וְאַזְכֶּה לְהַשְׁלִים פְּגָמֵי הַמְּזַבַּח דְּקִדְּשָׁה, עַל-יְדֵי אֲכִילָתִי
 בְּקִדְּשָׁה וּבְטַהָרָה, עַד שִׁיְהִיָּה הַשְּׁלָחַן שְׁלִי מְכַפֵּר
 כְּמִזְבֵּחַ, וְתִזְכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים לְאַמוּנָה שְׁלָמָה
 בְּאַמֶּת, וְתִתֵּן לִי כֶחַ וְשִׁכְלֵ דְקִדְּשָׁה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל
 כָּל מִינֵי אֲמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת, וּלְהַשִּׁיב וּלְהַחְזִיר אֶת כָּל

הַתּוֹעִים בְּאַמוּנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת, שֶׁיִּשׁוּבוּ בָּלָם לְאַמוּנַתְךָ
הַקְדוֹשָׁה:

אָנָּה יְהוָה, עֲזַרְנִי לְצֵאת מִתְּאוֹת גּוֹפֵי וּמַעְכִּירַת
מַעֲשֵׂי וּמְכַסִּילוֹת דַּעְתִּי, וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
לְתוֹן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֵנִיִּים מְהֻנָּהּ הַרְבֵּה, וּלְצַדִּיקִים
אֲמִתִּיִּים שְׂבֻדוֹרְנוּ, לְמַעַן אֲזַכֶּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהִשְׁלִים
וּלְתַקֵּן פְּגָם הַמְּזַבַּח שֶׁנִּפְגַּם עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתַי, עַד
אֲשֶׁר אֵין לָנוּ - לֹא אֲשִׁים וְלֹא קָרְבָן וְלֹא כֹהֵן שֶׁיִּכַּפֵּר
בְּעַדְנוּ:

וּבִכֵּן תִּרְחַם עָלַי, שֶׁאֲזַכֶּה לְתַקֵּן אֶת פְּגָם תְּאוֹת
אֲכִילָה, וְאֲזַכֶּה מִעַתָּה לֶאֱכֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה,
עַד שִׁיְהִיָּה הַשְּׁלֶחַן שְׁלִי מְכַפֵּר כַּמְּזַבַּח, וְאֲזַכֶּה לְהַכְנִים
אוֹרְחִים הַגּוֹנִים עַל שְׁלַחְנִי, וְלְתוֹן חֶלֶק מִסְּעֻדָּתִי
לְעֵנִיִּים הַגּוֹנִים, וְזַכְּנִי לְלַמֵּד תּוֹרָה עַל הַשְּׁלֶחַן, וַיְהִיָּה
הַשְּׁלֶחַן שְׁלִי שָׁלֵם בְּכֹל מִיַּי שְׁלֵמוֹת דְּקִדְשָׁהּ, בְּלִי
שׁוּם פְּגָם כְּלָל, עַד שֶׁאֲזַכֶּה שֶׁהַשְּׁלֶחַן שְׁלִי יִטַּהַר אוֹתִי
מִכָּל עֲוֹנוֹתַי, וַיִּזְכֶּה אוֹתִי לְעֵלְמָא דְאַתִּי וּלְפִרְנָסָהּ
טוֹבָה, וְאַהֲיָה רְשׁוּם לְטוֹב לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמָא, שֶׁאֲזַכֶּה
שִׁיתוּסַף לִי כַח וּגְבוּרָה בְּשַׁעַה שֶׁאֲצַטְרֵךְ, וְאֲזַכֶּה שֶׁלֹּא

יְהִיָּה שׁוּם כַּח לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לִינֵק כָּלֵל מִשְׁלַחְנִי
 וְאֶכִּילָתִי, כִּי אִם מְעַט דְּמְעַט חַיּוֹת הַמְּכַרְח לִתְנֵן
 לָהֶם בְּצַמְצוּם גָּדוֹל, כְּפִי רְצוֹנָךְ הַטּוֹב וְלֹא יוֹתֵר
 מִהַהֲכַרְח כָּלֵל:

וְאַזְכֶּה לְקַיָּים מִצְוֹת נְטִילַת יָדִים בְּמִים רֵאשׁוֹנִים
 וְאַחֲרוֹנִים כְּרֵאוּי בְּשִׁלְמוֹת, וְאַזְכֶּה לְקַדְּשׁ
 יָדַי עַל-יָדַי נְטִילַת יָדִים, וְתַמְשֹׁךְ עָלַי קִדְשָׁה וְטַהֲרָה
 שְׁלֵמָה, עַל-יָדַי נְטִילַת יָדִים רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים וַיְקַיָּים
 בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים,
 כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה"; וְתַעֲזְרֵנִי לְבַרְךְ בְּרַפְתְּ-הַמוֹצֵיא
 וּבְרַפְתְּ-הַמְּזוֹן, וְכֹל בְּרָכוֹת-הַנֶּהְנִיחַ תְּחַלֶּה וְסוּף, בְּכַוְנָה
 גְּדוֹלָה כְּרֵאוּי, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְאַזְכֶּה שְׂיִקְיָם בְּשִׁלְחֹן
 שְׁלֵי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וַיְדַבֵּר אֱלֹהִי, זֶה הַשְּׁלַחֵן אֲשֶׁר
 לְפָנַי יְהוָה" וְאַזְכֶּה עַל-יָדַי אֶכִּילָתִי בְּקִדְשָׁה לְהַכְנִיעַ
 וּלְבַטֵּל כְּסִילוֹת דַּעְתִּי וְכַעוֹר מַעֲשֵׂי, וְתַעֲזְרֵנִי שְׁתַּהֲיֶה
 נִשְׁלָמַת דַּעְתִּי עַל-יָדַי אֶכִּילָתִי בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה
 בְּרְצוֹנָךְ הַטּוֹב, וְאַזְכֶּה לְהַכָּלֵל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם,
 אָמֵן סָלָה:

[תפילה ערה]

רבונו של עולם, זכנו להכניע ולהשבר ולהבטל ולמחות
 ולכלות ולעקר קלפת המן-עמלק מן העולם,
 שהיא תאות ממון, ולהוציא כל חיות הקדושה
 לשרשם העליון שבקדושה, ולחזור ולעשות מהם
 תורה הקדושה. ונזכה להמשיך עלינו תמיד קדושת
 מרדכי היהודי ואסתר המלכה. ותעזרנו ותזכנו
 לגלות להאיר כל הגונים עלאין שיש בכסף וזהב
 ונחשת, בקדושה ובטהרה גדולה ברצונה הטוב.
 ותחמל עלינו, ברחמיך הרבים, ותשפיע עלינו מידת
 הרחמנות באמת. ונזכה לרחם על הבריות ולהרבות
 בצדקה, ואתה תרחם עלינו מן השמים ותמשיך לנו
 פרנסה ושפע טובה וצדקה וברכה ורחמים וחסים
 ושלום ודעת שלם דקדושה וכל טוב. ותבטל המחלוקת
 מן העולם, ותעביר כל מיני שנאה וקנאה וקנטור
 ומריבות מכל עמך בית ישראל לעולם. ותמשיך
 רחמנות ושלום בעולם, שיהיה שלום גדול באמת
 בין כל עמך בית ישראל ובכל העולם כלו, וכל באי

עוֹלָם, בְּלָם יִרְחֲמוּ זֶה עַל זֶה בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה וּבְרַחֲמִים
גְּדוֹלִים בְּאַמֶּת. וְתִתֵּן לָנוּ פְּרִנְסָה טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם.
וּכְשֵׁם שֶׁכָּל־כֹּלֵת אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּמְדָּבָר אַרְבָּעִים
שָׁנָה, וְנָתַתָּ לָהֶם מִן לֶאֱכֹל וְכֹל דְּבָר לֹא חֲסָרוּ, כִּי
הִסְפַּקְתָּ לָהֶם כֹּל צָרָכָם, כֵּן תַּחֲמֵל עָלֵינוּ בַּחֲסָדֶיךָ,
וְתִשְׁפִיעַ לָנוּ פְּרִנְסָה טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִתֵּן לָנוּ כֹּל
מִחֲסוּרֵנוּ בְּלִי שׁוּם יִגִיעָה וְטִרְחָא וְטִרְדָּא כְּלָל, בְּאֶפֶן
שֶׁנִּזְכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלִשְׁמֹר חֻקֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ, וְלַעֲסֹק
בְּתוֹרָתְךָ תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה בְּלִי שׁוּם בְּטוּל כְּלָל. כִּי
כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ הֶבֶל, וַיְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִם לֹא עֲכָשׂוּ
אִימָתִי.

(פְּרִנְסָה טוֹבָה עֲמוּד רִיג)

[תפילה רע"ו]

מְלֵא רַחֲמִים, חוֹסֶה עָלַי כָּרֵב רַחֲמֶיךָ, כָּרֵב חֲסָדֶיךָ,
כָּרֵב חֲנִינוּתֶיךָ, כָּרֵב יְשׁוּעָתְךָ, וְזַכְּנִי לַשְּׁמִירַת
הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְחַנְּנִי מֵאֲתֶיךָ חֲכָמָה, בִּינָה וְדַעַת
דְּקַדְשָׁה, חֲכָמָה הַטוֹבָה מִכָּלֵי קָרֵב, חֲכָמָה אֲמִתִּית,

שְׁאַזְכֶּה לְהַנְצִיל עַל יַדָּהּ מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים, וְאַחֲמִיל וְאַחֹם
 וְאַרְחֶם עַל עַצְמִי מֵעַתָּה, וְלֹא אֵלֶיךָ עוֹד אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת
 לְבִי הָרַע, וְאַתָּה תִּהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ תָּמִיד, וְהַצְדִּיקִים
 הָאֲמִתִּיִּם יִלְחָמוּ לְפָנֵינוּ, עַד שְׁנֹזְכָה בְּכַחַם לְבַטֵּל
 קְלַפֵּת עֲמָלֶק, לְמַחֹת שְׂמוֹ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם, וְלְבַטֵּל
 פְּגָם הַבְּרִית מִמֶּנּוּ וּמִזְרַעֲנוּ וּמִכָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

(שְׁמִירַת הַבְּרִית, אוֹת בְּרִית עֲמוּד כַּח)

יְמֵי נִיסָן

[תפילה רענ]

תְּפִלָּה נִרְאָה וְנִפְלְאָה לְאַמְרָה בְּכָל יוֹם מִיְמֵי נִיסָן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנֹזְכָה
 לְקַבֵּל אֶת יְמֵי חֹדֶשׁ נִיסָן הַקָּדוֹשִׁים, שְׁהֵם יְמֵי

תשובה בהתעוררות גדולה ובתשוקה עצומה ובחדוה רבה, עד שגזקה בכל שנה ושנה לשוב בהם בתשובה שלאמה, ולהתקדש בהם בקדשה יתרה ובשמחה עצומה, וגזקה להתמיד בהלכות פסח המרבות, כדי שלא נפאל בעון החמור והמר של חמין, חמוין המחין בספקות וקשיות עליה יתברך, ועל ידי הלמוד שנלמד הרבה בהלכות החג, גזקה לחקק בנו קדשת נוראות החג הקדוש והנורא הזה שבו גאלת אותנו מכל מיני מצרים.

אבינו ששמים, חוס וחסל עלינו, וזכנו להרבות בצדקה בכל חודש ניסן, ואכתת רגלי ללכת על פתחי גדיבים, ולעוררם ולחזקם שיתמכו בעניי עמך, שיהיה להם על צרכי החג המרבית, וזכנו להרבות במעות חטים לעניי עמך, ולתן להם בשפע, שיהיה להם מצות על פסח וכל צרכיהם על החג הקדוש, ובזכות הצדקה הזאת ננצל מכל מיני מחלות וחסאים רעים, ובפרט מחלי גופל, רחמנא לצלן, שלא נפל בגשמיות וברוחניות, וגזקה להיות שמחים ועליזים כל החדש, ולא נאמר שום תחנות ובקשות של אבלות

בְּיָמִים אֵלֶּי, אֵלֶּי נִזְכָּה לְסִדֵּר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
 וְתִשְׁבְּחוּת וְתִשְׁבָּחוֹת הַרְבֵּה בְּקוֹל גִּילָה וְרִנָּן לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ, בְּשִׁיר וְשִׁבַּח וְנִגּוֹן וְזִמְרָה וְעוֹ וְחִדּוּהָ, בְּכָל
 עֲשָׂרָה מֵיָמֵי נְגִינָה הַקְּדוֹשִׁים, עַד שְׁנֵזְכָּה שְׂוִתְעַר עַל
 יְדֵינוּ הַשִּׁיר שְׂוִתְעַר לְעֵתִיד, שֶׁהוּא שִׁיר פְּשׁוּט כְּפוּל
 מִשְׁלָשׁ וּמְרַבֵּעַ, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (ישעיה ל, כט): "הַשִּׁיר יִהְיֶה
 לָכֶם בְּלֵיל הַתְּקִדָּשׁ חַג", וַיְקַיֵּם בָּנוּ מְקַרָּא שִׁפְתוֹב
 (תהלים פז, ז): "וְשָׂרִים כְּחַלְלִים כָּל מַעֲנֵי בְךָ", וְתִזְכְּנוּ לַיְדַע
 וְלַהֲשִׁיג סוּדוֹת הַקְּבָלָה הַקְּדוֹשָׁה, עַד שְׁנֵזְכָּה לַהֲשִׁיג
 וְלַיְדַע אוֹרֵיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה דְעֵתִידָא לְאַתְגַּלְיָא
 לְעֵתִיד לָבֵא.

וְזַכְּנוּ לְקָרוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מֵיָמֵי נִסָּן הַקְּדוֹשִׁים קִדְּם
 חַג הַפֶּסַח חַג הַחֲרוּת, אֶת פְּרֻשֵׁת הַנְּשִׂאִים,
 וַיִּמְשֵׁךְ עָלֵינוּ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת אֲמִתִּית בְּךָ,
 עַד שְׁנֵזְכָּה לְמַחִין נְקִיִּים, מַחִין קְדוֹשִׁים בְּלֵי שׁוֹם
 מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, חֵם וְשָׁלוֹם, וְשָׁלָא
 יִהְיֶה בָּנוּ שׁוֹם חָמִץ, חָמוּץ הַמַּחִין, כִּי כָּל נְשִׂיא וְנְשִׂיא
 הַמְּשִׁיךְ אוֹר וְזִיו וּדְבָקוֹת וְחַיּוֹת הַאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה

לְשִׁבְטוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְעַל-יְדֵי שְׁנֵקְרָא בְּכָל יוֹם אֶת
הַפְּרָשָׁה מִהַנְּשִׂיא שָׁבוּ הַקְּרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ, נְמַשִּׁיךְ
עַלֵּינוּ אֶת הַהֶאֱרָה שֶׁהַמְּשִׁיךְ לְשִׁבְטוֹ בְּגִלּוֹי אֱלֹהוּתָהּ,
עַד שְׁנִזְכָּה גַם-כֵּן לְהַפְּלֵל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן
סָלָה.

(הגדה של פסח עם פרוש אור זרוע עמוד ט)

(פרשת הנשיאים נמצאת בעמוד רפז)

[תפילה רעה]

תפלה נוראה ונפלאה לאמרה בימי ניסן הקדושים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּחֲוֶה
וּתְרַחֵם עָלַי, שְׁאִזְכָּה לְקַבֵּל עָלַי קִדְשֵׁי חַג הַפֶּסַח,
וּתְשַׁמְרֵנִי מֵאֲסוּר אֲכִילַת חֵמֶץ אֲפִלּוּ בְּמִשְׁהוֹ, וּתְזַכְּנֵי
לְקַיֵּם מִצְוֹת אֲכִילַת מִצֵּה בְּפֶסַח בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה,
וּתְעִזְרֵנִי לְפִזּוֹר מַעֲוֹת הַרְבֵּה לְצַדֻּקָה לְעֵנִיִּים קֶדֶם חַג
הַפֶּסַח, וְאַשְׁתַּדֵּל לְדַאֵג לְעֵנִיִּים שִׁיְהִיָּה לָהֶם כָּל צָרָכֵי
הַחַג, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּצִילֵנִי מִחֲלָאִים רָעִים, וּבְפָרֵט
מִחֲלֵי נוֹפֵל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וַיְקַיֵּם בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב:

"פִּזֹר נָתַן לְאַבְיוֹנִים, צְדָקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד, קָרְנוֹ תָרוּם
בְּכָבוֹד". וְזַכְּנֵי לְאַרְיֵכַת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וַיִּקְרָם
בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וּצְדָקָה תַצִּיל מִמּוֹת".

וּבְזִכּוֹת שְׂאֵדָאג לְעֵנִיִּים, שְׂיִהְיֶה לָהֶם צָרְכֵי הַחַג וּבִפְרֵט
מִצּוֹת, אֲנַצֵּל מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רָעִים, אֲנִי
וְאִשְׁתִּי וְזָרְעִי וְזָרַע זָרְעֵי עַד עוֹלָם. וְתֹאִיר עָלַי אוֹרָה
הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׂאֵזְכָּה לְהַרְגִישׁ עָלַי תְּמִיד
אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתָהּ, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְהַפִּילָנִי, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע מִי אוֹרֵב עָלַי בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם לְהַפִּילָנִי.

וּבְזִכּוֹת הַמְצֹוה שֶׁל צְדָקָה לְדָאג לְעֵנִיִּים שְׂיִהְיֶה לָהֶם
מְצָה לְפָסַח, עַל־יְדֵי־זֶה תִּקְרָם בִּי מִקְרָא
שְׁפָתוֹב: "סוּמְךָ יִהְיֶה לְכָל הַנּוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל
הַכְּפוּפִים", וְנֶאֱמַר: "כִּי יִפֹּל לֹא יוֹטֵל כִּי יִהְיֶה סוּמְךָ
יְדוּ", וְנֶאֱמַר: "דַּחַח דְּחִיתַנִּי לְנִפְל וַיִּהְיֶה עֲזָרְגִּי",
וְנֶאֱמַר: "אַל תִּשְׁמַחֵי אִיבַתִּי לִי, כִּי נִפְלַתִּי קָמַתִּי, כִּי
אֲשַׁב בַּחֲשֵׁךְ יִהְיֶה אוֹר לִי", אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

[תפילה רעט]

תפלה נוראה ונפלאה לאמרה בשבת הגדול:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתזכני
 להתעורר עכשו בשבת הגדול בתשובה שלמה,
 ולזכר את גדל הנסים שעשית עם עמך ישראל ביום
 הקדוש והנורא הזה, שרצו המצרים לעשות הרע
 לעמך ישראל, ועשית גם גדול, שהרגו בהם הבכורים,
 כמו שכתוב (תהלים קלו, י): "למכה מצרים בבכוריהם כי
 לעולם חסדו", ועל ידי זה נצלו עמך ישראל מהם;
 ולכן, אבי שבשמים, כמו שעשית נסים לעמך ישראל
 ביום הזה, כן תעשה עמנו נסים נגלים ביום הזה,
 ותצילנו מכף מיני אויבים ומשחיתים שקמים עלינו,
 תכריתם ותבטלם מאתנו לגמרי, ויתבטלו כעפרא
 דארעא, ולא יוכלו לעשות הרע לנו ולזרעינו בשום
 דבר שבועולם.

אנא יהוה, זכני לומר היום את סדר ההגדה מתחלת
 "עבדים היינו" עד "לכפר על כל עונותינו",
 שאזכה להתעורר עכשו ולהמשיך עלי כבוד היום הזה

את הארת חג הפסח, אשר מתחלת להאיר מהיום הזה; כי כל הנפים והישועות שמאירים ונמשכים באמצע השבוע, כבר מתחילים מיום השבת שלפניו, ועל-כן בזה שאקרא את ההגדה מתחלת "עבדים היינו" עד "לכפר על כל עוונותינו", על-ידי-זה אובה להתעורר בתשובה אמתית, ולחזקיר עצמי שהייתי עבד לתאוותי ולמדותי הרעות כל השנה, ועל-ידי ההרהור תשובה שיהיה לי, על-ידי-זה תכפר על כל עוונותי, ותעשה עמי נפים נגלים עכשו כחג הפסח הזה.

וזכני לומר היום את הפטרת "וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם בימי עולם וכשנים קדמניות" (מלאכי ג, ד), אשר שייכת לשבת הזו שהיא שבת הגדול, שבת קדם הגאלה, אשר בה נאמר (שם כג): "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא", שסובב על הגאלה העתידה; אשר קדם ביאת משיח צדקנו בא יבוא אליהו הנביא לישר את לבות נשמות ישראל, ולבשרן על הגאלה, ולכן בשבת-קדש זו שנקראת 'שבת הגדול', הכנה

לְגַאֲלָתֵנוּ, אוֹמְרִים אֶת הַהִפְטָרָה הַזֹּאת דִּיקָא. וְזַכְּנִי
 לְהַתְעוֹרֵר אֲזוּ מְאֹד מְאֹד בְּעֵת אֲמִירַת הַהִפְטָרָה, וְלַחְזוֹר
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

אָבִי שְׁבַשְׁמִים! זַכְּנִי לְשִׁמְעַ בְּשִׁבְתָּ זֹאת דְּרָשָׁה מֵרַב
 בְּיָשָׁר וַיִּרְא שָׁמַיִם אֲמַתִּי שְׁדוֹרֵשׁ בְּהִלְכוֹת הַחֲגֵג,
 וּמַתְעוֹרֵר אֶת הַלֵּב לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְשִׁמְרָנִי מִכָּל מִינֵי
 שְׂדִיִן יְהוּדָאִין הָעוֹקְרִין אֶת בְּנֵי-אָדָם מִמֶּנּוּ, כִּי דְבוֹרָם
 וְדְרָשׁוֹתֵיהֶם נִמְשָׁכִים מֵהָאֲלָפִין הַנְּפוֹלִין מֵהַשְּׂדִים.
 זַכְּנִי לְשִׁמְעַ דְּרָשָׁה רַק מֵרַב בְּיָשָׁר וַיִּרְא שָׁמַיִם אֲמַתִּי,
 וְאַזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת חֲגֵג הַגָּאֲלָה בְּדִיצָה וּבְחֻדוּהָ וּבְשִׁמְחָה
 גְּדוֹלָה, לְהִיזוֹת כָּלִי לְהַמְשִׁכַת אוֹר זֵיו שְׁכִינַת עֲזָרָה
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה!

(הגדה של פסח עם פרוש אור זרוע עמוד יד)

פסה

[תפילה רפ]

טוב מאד כשפא היום להשליך עצמו על השם יתברך ולסמך עליו, ולמסר כל התנועות שלו ושל בניו והתלויים בו על השם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך, וכן כשמגיע שבת או יום טוב למסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות של אותו השבת או היום טוב להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך (שיחות הר"ן שיחה ב).

ויאמר כזה הנסח:

רבוננו של עולם, הריני מוסר עצמי אליך בכל
 תנועותי ומחשבותי ודבורי ומעשי, ותנועות
 ומחשבות ודבורים ומעשים של בני והתלויים בי
 [של כל חג הפסח הזה] שיהיו הכל כרצונך הטוב
 עלי, בהתקשרות לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו
 ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר
 בארץ המה ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם
 נחל נובע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן
 עלינו ועל כל ישראל אמן.

(תקנות והנהגות מספר קריאת שמע שעל המטה דפוס ישן שמוהרא"ש הדפיס)

[תפילה רפא]

רבונו של עולם, חוס ורחם עלי לקבל את השלשה
 רגלים בשמחה רבה ובקדשה ובטהרת המחין,
 כדי שאזכה להגיע אל מדת היראה ואזכה להשפעת
 הנבואה, שיאיר עלי אור האין סוף ברוך הוא, ואזכה
 לעסק תמיד בשירות ובתשפחות, בתפלות ובתחנונים.

(שמירת הברית, אות ברית עמוד סח)

[תפילה רפב]

רבונו של עולם, זכנו לקבל את החג הפסח בקדשה
 גדולה, שהוא זמן חרותנו, ועל-ידי-זה נזכה
 להמשיך על עצמנו מוח ודעת לשפר תאות ממון,
 ונזכה ליראה אמתית, יראה שלמה, לירא ממה לבד,
 ועל-ידי-זה תמשיך עלינו השפעת הנבואה, ונזכה
 לעסק תמיד בתפלה עמה, ותהיה תפלתנו שגורה
 בפינו תמיד.

(פרנסה טובה עמוד רלא)

[תפילה רפג]

רבונו של עולם, תְּמַשִּׁיךְ עָלַי קְדוּשַׁת פֶּסַח תָּמִיד, וְתַעְזֹר
 לָנוּ תָּמִיד לְסַפֵּר וְלִשְׁוֹחַ בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ וּבְתוֹרַתְךָ
 הָאֱמִתִּית, וּנְזַכֶּה לְדַבֵּר וּלְגַלּוֹת תָּמִיד תּוֹרַת אֱמֶת,
 וַיְקִימוּ בָנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ,
 וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתַעְזֹרֵנוּ מִהֲרָה לְהַעֲבִיר
 הַחֹשֶׁךְ שְׂכָפָה פָּנֵי תְהוֹם, וְלִהְיוֹר אוֹר הָאֱמֶת בְּעוֹלָם,
 עַד שִׁיְהִיָּה נְחֹשֶׁב בְּאֵלּוּ בְּרָאנוּ אֶת הָעוֹלָם; רבונו
 של עולם, רבונו של עולם, הַשֵּׁם פֶּה [לְאָדָם] (לְאֵלִים),
 תֵּן לָנוּ פֶּה לְשׁוֹחַ בְּתוֹרַתְךָ וּבְנִפְלְאוֹתֶיךָ הָאֱמִתִּיּוֹת
 תָּמִיד, "לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן בָּנִים יוֹלְדוּ יִקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ
 לְבָנֵיהֶם", וּנְזַכֶּה לְהוֹדִיעַ לְבָנֵינוּ וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְדוֹרוֹתֵם אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה וּנְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
 עִמָּנוּ מִיּוֹם יְצִיאַת מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב:
 וְהוֹדַעְתֶּם לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בְנֶיךָ; מֵלֹא רַחֲמִים, זָכֵה אוֹתָנוּ
 וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְאוֹר הָעֵינַיִם הָאֱמִתִּיּוֹת, לְהַסְתַּכֵּל
 וְלִרְאוֹת הָאֱמֶת תָּמִיד, וְנִבְיֹט וְנִרְאֶה נִפְלְאוֹת יְהוָה
 תָּמִיד בְּאֱמֶת, גַּל עֵינַי וְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל וְנִבְיֹט נִפְלְאוֹת

בַּתּוֹרָתְךָ אֲשֶׁר גָּלִיתָ עַל-יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּים, אֲשֶׁר
 אָתָּה לְבַד יוֹדֵעַ נִפְלְאוֹת תּוֹרָתְךָ שֶׁגָּלוּ בְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי
 אֹר הָעֵינַיִם יַעֲלוּ כָּל הַבְּקָשׁוֹת וְהַתְּחִנּוֹת אֲשֶׁר אָנוּ
 מִתְפַּלְּלִין אֶל בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּעוֹרֵר הַגְּאֻלָּה
 הַתְּלוּיָה בְּלֵב, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וּשְׁנַת
 גְּאוּלַּי בָּאָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּבְהַל מֵאֲתָנוּ שְׂאֵר וְחֶמֶץ
 שֶׁל יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע שֶׁנִּשְׁאֵר לָנוּ מִנְּעוּרֵינוּ, אֲשֶׁר זֶה
 הַשְׂאֵר וְהַחֶמֶץ שֶׁבְּלֵב הוּא הַמְּסִית אֶת הָאָדָם לְהִרְהוֹר
 אַחַר תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים שֶׁבְּדוֹר, וְלוֹמַר: זֶה נָאָה וְזֶה לֹא
 נָאָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה חָלַק לְבָנוּ וְנַעֲלָמוּ מֵאֲתָנוּ הַשְּׂבָעִים
 וּשְׁנַיִם צְדִיקִים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וְאִין אָנוּ יוֹדְעִים בְּבִרְוֹר
 אֶחָד מֵהֶם, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ, וְתִסִּיר וְתִבְעֵר וְתִבְהַל
 מֵאֲתָנוּ הַשְׂאֵר וְהַחֶמֶץ שֶׁבְּלֵב, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהֵאֱמִין
 בְּכָל הַצְּדִיקִים וְלִבְלִי לְהִרְהוֹר אַחֲרֵיהֶם כְּלָל, וְלֹא
 לַעֲשׂוֹת שׁוֹם חֵלוֹק בֵּינֵיהֶם כְּלָל, רַק כְּלָם יִהְיוּ נָאִים
 וְאֵהוּבִים וְיִקְרִים בְּעֵינֵינוּ מְאֹד מְאֹד, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה
 שְׂוִת לְהֵב לְבָנוּ בְּלִמּוֹד הַתּוֹרָה בְּשִׁלְהוּבִין דְּרַחֲמֵימֹתָא,
 וּמִים רַבִּים שֶׁהֵם אֲהַבּוֹת וְיִרְאוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת לֹא יוֹכְלוּ
 לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהַבָּה, וּנְהַרּוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ, וְעַל-יְדֵי

הַאֲהָבָה הַזֹּאת תִּכְסֶּה הַשְּׂכִינָה בְּכַנְפֶיהָ עַל דְּמֵהוּן
 אֶל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵל יִשְׂרָאֵל עָלֵיהֶם זָרַע מִרְעִים שָׁהֵם מִי
 הַמְּבוּל, וְתַעְזֹר לִי אֲשֶׁר תִּבְיֵשׁ בְּעַצְמִי עַל רַבּוּי פְּשָׁעֵי
 וְעִוְזוֹתַי הַגְּדוֹלִים, אֲשֶׁר נִגְדַתִּי נִגְדָה הַרְבֵּה, עַד שֶׁאֲרַגִּישׁ
 אֲשֶׁר אֲשַׁפְּכִין דָּמִי בְּקֶרְבִי מִגְּדֹל הַצָּעַר וְהַבוּשָׁה עַד אֲשֶׁר
 הַשְּׂכִינָה תִכְסֶּה בְּכַנְפֶיהָ אֶת דָּמִי הַנִּשְׁפָּכִין בְּאֲהָבָה
 הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְכַסּוּ פְּשָׁעֵי מִמִּילָא, כִּי עַל
 כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֲהָבָה, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל
 חַטָּאֵי וְעִוְזוֹתַי וּפְשָׁעֵי בְּמַחִילָה גְמוּרָה בְּאַמֶּת עַל-יְדֵי
 הַאֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת.

(שְׁמִירַת הַבְּרִית, אֹת בְּרִית עֲמוּד פֶּא)

[תפילה רפד]

סדר בדיקת חמץ

קדם הברכה אומרים תפלה זו:

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִיהָ בְּדַחִילוֹ
 וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוֹ לְיַחְדָּא שְׁמִי"ה בּו"ה
 בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כָּל הַנְּפֹשׁוֹת

וְהַרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמְּתִיחִים אֶל שְׂרָשֵׁי נַפְשֵׁנוּ
וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ וּמַלְבוּשֵׁיהֶם הַקְּרוּבִים לָהֶם,
שֶׁמִּכְלָלֵיזוֹת אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה עֲשִׂיָה, הֲרִינֵי
מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִיּוֹם מִצּוֹת עֲשֵׂה דְרַבָּנוּ, לְבַדֵּק אֶת הַחֶמֶץ
לְאוֹר הַנֵּר בַּחֹרֵין וּבַסְּדָקִין שֶׁבְרִשׁוֹתֵנוּ, בְּלֵיל אֲרֻבָּעָה
עָשָׂר לְחֹדֶשׁ נִסָּן, כְּאֲשֶׁר הוֹרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים,
אוֹר לְאֲרֻבָּעָה עָשָׂר בּוֹדְקִים אֶת הַחֶמֶץ לְאוֹר הַנֵּר,
לְבַעַר שְׂאוֹר וְחֶמֶץ הַנִּמְצָא בְּבֵית בַּחֹרֵין וּבַסְּדָקִין, כִּדִּי
לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלְעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, לְתַקֵּן
שְׂרֵשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן. וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהִיָּה חֲשׂוּבָה וּמְקַבֵּלָת
וּמְרֻצָּה לְפָנֶיךָ מִצְוָה זוֹ, וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלּוֹ כּוֹנְנֵתִי
בְּכָל הַכּוֹנְנוֹת הָרְאוּיֹת לְכוֹן בְּמִצְוָה זוֹ. וַיְהִי נֶעֱם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.

כְּשֶׁמְבָרֵךְ יְכוֹן לְפִטְרַי בְּבִרְכָה זוֹ גַם אֶת שְׂרֵפַת חֶמֶץ לְמַחְרָתוֹ

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בַּעוֹר חֶמֶץ:**

יְזַהַר שְׁלֵא לְהַפְסִיק בֵּין בְּרָכָה לְבִדּוּקָה, עַד שִׁיגְמַר הַבְּדִיקָה.

מיד אחר הבדיקה יבטל חמץ שברשותו הבלתי ידוע לו, ויאמר שלש פעמים:

**כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיבָא בְּרִשּׁוֹתֵי דְלָא חֲמִיתָהּ
וְדָלָא בְעֵרְתָהּ וְדָלָא יְדַעְנָא לִיה לְבַטַּל וְלָהּוּי הַפְּקָר
בְּעֵפְרָא דְאַרְעָא:**

אחר הבטול יאמר תפלה זו:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שִׁתֵּן לָנוּ כֶּחַ וְיִכְלֹת וְעֶזֶר וְסִיוֵעַ לְפִשְׁפֹּשׁ בְּגוּעֵי
בְּתֵי הַנֶּפֶשׁ, אֲשֶׁר נֹאֲלָנוּ בְּעֵצַת יִצְרָנוּ הָרַע. אָנָּה
יְהוָה הַפְּרֵד נָא מֵעֲלֵינוּ צַד הָרַע שְׁבִיבְרֵי הָרַע, וְזַכְּכֵנוּ
וְתִלְבְּנֵנוּ בְּכֶחַ הַיִּצֵּר הַטּוֹב, הַשִּׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ,
וְקַרְבֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעִבּוֹדְתְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ, וְתַרְפֵּא אֶת מְאֵתֵינוּ וְשִׁמּוֹנָה וְאַרְבָּעִים אֵיבָרִים,
וְשִׁלַּשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשָׁשִׁים גִּידִים שֶׁל נַפְשֵׁנוּ וְשִׁלַּ
גּוּפֵנוּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ
וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן
וְנְאֻמָּן אֶתָּה עֲזֵרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ,
וְהַצִּילֵנוּ מֵאִסּוּר חָמֵץ אֲפִלּוּ מִכָּל שְׁהוּא בְּשָׁנָה זוּ, וּבְכָל
שָׁנָה וְשָׁנָה הַבָּאָה עֲלֵינוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, אָמֵן

בן יהי רצון, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגואלי.

(הגדה של פסח עם פרוש אור זרוע עמוד כו)

[תפילה רפה]

סדר שרפת ובעור חמץ

ביום י"ד בשעות הבקר יעשה לו מדורה וישרפנו. קדם השרפה יאמר תפלה זו:

לשם יחוד קדשא בריה הוא ושכינתיה בדחילו
ורחימו ורחימו ודחילו ביחודא שלים בשם
כל ישראל, הריני מוכן ומזמן לקיים מצות בעור חמץ
בשרפה, לשרפו ביום ארבעה-עשר לחדש ניסן, כדי
לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראינו,
ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
שתהיה חשובה ומקבלת ומרצה לפניך מצוה זו,
ויעלה לפניך כאלו פונתי בכל הפונות הראויות לבון
במצוה זו של שרפת חמץ, ויעלה לפניך כאלו קימנו
מצות פסילי אלהיהם תשרפון באש, ותבער פחות
הטמאה והקלפה, וכל אויביך (סמ"ד"מ"ם) וכל שונאיך

(לילית) מְהֵרָה יִכָּרְתוּ, וְהַמְלָכוֹת הַרְשָׁעָה מְהֵרָה תִּעְקַר
וְתִשְׁבֵּר וְתִכְלֵם וְתִכְנִיעַם וְתִשְׁמִידֵם בְּמֵהָרָה בְּיָמֵינוּ.

מיד אחר השרפה יבטל את החמץ, ויאמר שלש פעמים:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיבָא בְּרִשׁוֹתֵי (דְחֻמְתִּיה וּדְלָא חֻמְתִּיה)
דְחֻמְתִּיה וּדְלָא חֻמְתִּיה דְבַעֲרִתִּיה וּדְלָא בַעֲרִתִּיה
לְבַטֵּל, וְלִהְיוּ הַפֶּקֶר בְּעַפְרָא דְאַרְעָא:

פרוש המלים:

כל חמץ ושאר שיש ברשותי שראיתיו ושלא ראיתיו, שבערתיו ושלא
בערתיו ובטל ויהיה הפקר בעפר הארץ.

אחר שרפת החמץ יאמר תפלה זו:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׂתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ מֵאִסּוּר חֲמֵץ,
אֲפִלוּ מִכֹּל שֶׁהוּא, לָנוּ וּלְכָל בְּנֵי בֵיתֵנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁנָה זוּ וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וּכְשֵׁם
שִׁבְעָרְנוּ חֲמֵץ מִבֵּיתֵנוּ וּשְׂרַפְנוּהוּ, כֵּן תִּזְכְּנוּ לְבַעַר
הַיֵּצֵר הָרַע מִקִּרְבֵּנוּ תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְתִזְכְּנוּ
לְהִדְבֵּק בָּךְ וּבְתוֹרָתְךָ וּבְאַהֲבָתְךָ, וְלְהִדְבֵּק בְּיֵצֵר הַטּוֹב
תָּמִיד, אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ וְזַרְע זַרְעֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְדַבֵּק אֶת
מַחְשְׁבוֹתֵינוּ בָּךְ, וְלֹא נִסְיַח דַּעֲתָנוּ מִמֶּךָ כְּרָגַע, וְלֹא

נְחַמֵּיץ אֶת מַחְנוֹ וּמַחְשָׁבוֹתֵינוּ בְּשׁוֹם מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת
וּמַחְשָׁבוֹת חוּץ מֵעֵתָהּ וְעַד עוֹלָם.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
כְּשֵׁם שְׁאֵנִי מִבְּעַר הַחֲמִץ מִבֵּיתִי וּמִרְשׁוֹתַי, כִּךְ
תִּבְעַר אֶת כָּל הַחֵיצוֹנִים וְאֶת רוּחַ הַטְּמֵאָה תִּעְבִּיר
מִן הָאָרֶץ, וְאֶת יִצְרָנוּ הָרַע תִּבְעֶרְהוּ מֵאֲתָנוּ, וְתִתֵּן
לָנוּ לֵב בְּשֵׁר לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְכֹל הַסְּטָרָא אַחֲרָא וְכֹל
הָרָשָׁעָה בְּלָהּ כְּעֵשׂוֹן תִּכְלֶהּ, וְתִעְבִּיר מִמִּשְׁלַת זְדוּן מִן
הָאָרֶץ, וְכֹל הַמַּעֲיָקִים לְהַשְׁכִּינָהּ תִּבְעֶרְם בְּרוּחַ בְּעַר
וּבְרוּחַ מִשְׁפָּט כְּשֵׁם שֶׁבְעַרְתָּ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת אֱלֹהֵיהֶם
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה.

אֲנָא יְהוָה הַפִּרְדֵּנָא מֵעֲלֵינוּ צַד הָרַע שְׁבִיִצֵּר הָרַע,
וְתִזְכְּכֵנוּ וְתִלְבְּכֵנוּ בְּכַח הַיִּצֵּר טוֹב, וְתִזְכְּכֵנוּ לְזִכְךָ
נִפְשָׁנוּ וְלִהְאִיר בָּהּ, וְלִהְוֹסִיף בָּהּ פֶּחַ וְהֶאֱרָה גְדוּלָּהּ,
וְלִהְתְּקַשֵּׁר לְמַעְלָה בְּקִדְשָׁהּ עֲלִיוְנָהּ, וְתִמִּיד תִּשְׁרָה
וְתַחֲוֵל עֲלֵינוּ הַקִּדְשָׁהּ הָעֲלִיוְנָהּ, קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,
וְתִן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמַּח נַפְשָׁנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְתַעֲזָרֵנוּ עַל
דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְתַמְלֵא אֶת מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה

לְעִבּוּדְתֶךָ, יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן כֵּן יְהִי רִצּוֹן, אָמֵן וְאָמֵן!

(הגדה של פסח עם פרוש אור זרוע עמוד לא)

[תפילה רפז]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, זַכְנוּ לְחַג הַחֲרוּת, זַכְנוּ לְצֵאת
מִמִּצְרַיִם, זַכְנוּ לְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, זַכְנוּ לְהַתְרַחֵק
מִה'רַע' הַמְּקוֹמֵי, מֵאֵלוֹ ה'רַבָּנִים' רְשָׁעִים אֲרוּרִים
וּמְסִיתִים וּמְדִיחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

(אשר בנחל חלק ק"ז מכתב כה, קמ עמוד רעא)

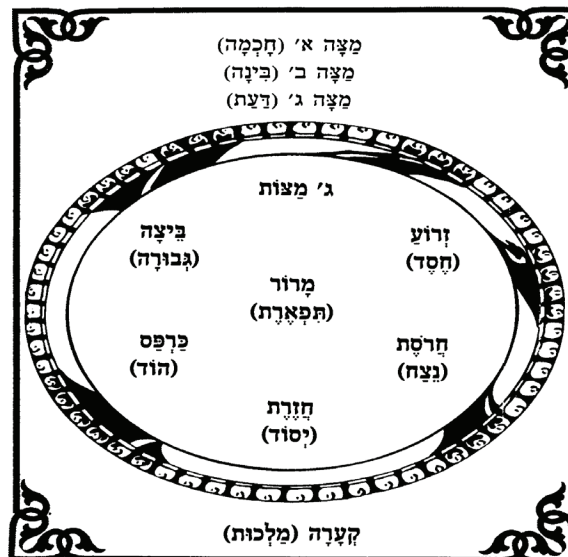

[תפילה רפז]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, הִיָּה בְּעִזְרֵנוּ, שְׁנֹזְפָה לְקַבֵּל עָלֵינוּ
קְדֻשַׁת חַג הַפֶּסַח בְּקִדְשָׁה נּוֹרָאָה וְעִצּוּמָה
וּבְשִׂמְחָה וְחִדּוּה גְּדוֹלָה, וְנֹזְפָה לְקַיֵּם מִצְוֹת אַרְבַּע
בוֹסוֹת שֵׁל יוֹן שֵׁל פֶּסַח בְּשִׂלְמוֹת הָרְאוּיָה, בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהֳרָה גְּדוֹלָה, וְתַפְתַּח לָנוּ אֹזֶר הַדַּעַת, וְתִשְׁפִּיעַ
עָלֵינוּ אֹזֶר קְדֻשַׁת הַמּוֹחִין הָעֲלִיוֹנִים, שְׁנֹזְפָה שִׂיְהִי

נמשכין עלינו בפסח כל המחין הקדושים, מחין
 דגדלות ומחין דקטנות, ונזכה לסדר הסדר של פסח
 בקדושה גדולה כראוי, ותעזרנו לומר ההגדה בקול
 רם, בכונה גדולה ונראיה, ובשמחה וחדוה רבה
 ועצומה ובהתעוררות גדולה ובהתלהבות נמרצת,
 בקדושה ובטהרה גדולה, עד שהקול יעזרר הכונה,
 עד שאזכה על ידיה ל תקון הברית ול תקון הדעת
 בשלמות באמת.

(שמירת הברית, אות ברית עמוד מב)

[תפילה רפח]

תפלה לאחר סדור הקערה בליל הסדר:

רבונו של עולם, אתה יודע, כי בשר ודם אנחנו,
 ואין בנו ולא בשום ברירה פח להשיג ולבון
 מעלתך ונגדלתך, כמו שכתוב: גדול אדוננו ורב פח,
 לתבונתו אין מספר. וגם אם היינו יודעים צרופי
 שמותיך הקדושים וכונת כל תפלה ותפלה לפי זמנה,
 וכונת כל מצוה ומצוה בפני עצמה, וכונת כל ברכה
 וברכה שבכל מצוה ומצוה, וכל היחודים וזווגי מדות
 העליונות הראויות לבוא על ידי כל מצוה ומצוה,
 שאנו עושים בליקה הנה, וכל שכן כי בשר אנחנו,
 ולא בינת אדם לנו, ואין אנו יודעים הכונות האלו,
 לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
 שתהא חשובה ומרצה לפניך כל מצוה ומצוה שאנחנו
 עושים בליקה זה, באלו נכון בכל ארבעה שמותיך
 הקדושים, ובכל שמותיך העולים מתוכם, ובכל
 היחודים וזווגי מדות העליונות הראויות לבוא על ידן,
 ותצרך מחשבתנו הטובה למעשה פרטי לכל מצוה
 ומצוה שנעשה: הן מצות ארבע כוסות, הן מצות

מְבוֹלָיִם, וּמְצוֹת כְּפוּר יִצְיֵאת מִצָּרִים, וּמְצוֹת אֲכִילַת
 מִצָּה וּמְרוֹר וַחֲרֹסֶת וְאַפִּיקוֹמָן, מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה
 עָלֵינוּ, וַיַּעֲלוּ לְפָנֶיךָ לְהִיּוֹת עֲטָרָה לְרֹאשְׁךָ עִם שְׂאֵר
 מְצוֹת שֶׁל בְּנֶיךָ הַיּוֹדְעִים וְהַמְּכַוְּנִים לְכָל שְׂמוֹתֶיךָ
 הַקְּדוּשִׁים, הָרְאוּיִים לְכָל מִצְוָה וּמְצוּוָה, הַמַּעֲלִים יְחוּד
 וְזוּוג מִדוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, מַעֲלָה מַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.
 וּפִינוּ כְּפִיהֶם וְכוֹנְנוֹתֵינוּ כְּכוֹנְנֹתָם וְכַדְעָתָם, וַיְהִי נֶעֱם
 אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
 יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

ל"ג בעומר

[תפילה רפט]

טוב מאד כְּשֶׁבֶא הַיּוֹם לְהַשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלִסְמֹךְ עָלָיו, וְלִמְסַר כָּל
 הַתְּנוּעוֹת שְׁלוֹ וְשֶׁל בְּנָיו וְהַתְּלוּיִים בּוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִהְיֶה הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וְכֵן כְּשֶׁמִּגִּיעַ שְׁבֹת אוֹ יוֹם טוֹב לְמַסֵּר כָּל הַהֲתַנְהַגוֹת וְכָל הָעֲנִינִים וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁל

אותו השבת או היום טוב להשם יתברך, שיהיה הכל כרצונו יתברך (שיחות הר"ן
שיחה ב).

ויאמר כזה הנסח:

רבונו של עולם, הריני מוסר עצמי אליך בכל
תנועותי ומחשבותי ודבורי ומעשי, ותנועות
ומחשבות ודבורים ומעשים של בני והתלווים בי
[של יום ל"ג בעומר הזה] שיהיו הכל כרצונך הטוב
עלי, בהתקשרות לכל הצדיקים האמתיים שבודרנו
ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר
בארץ המה ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם
נחל נובע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן
עלינו ועל כל ישראל אמן.

(תקנות והנהגות מספר קריאת שמע שעל המטה דפוס ישן שמוהרא"ש הדפיס)

[תפילה רצ]

תפלה נוראה ונפלאה עד מאד לאמרה בל"ג בעומר

חברו ותקנו ויסדו הצדיק הקדוש אשר כל רז לא אניס ליה מורנו רבי נתן מברסלב
זכותו יגן עלינו

רְבִי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, עִיר וְקִדְיֵשׁ מִן שְׁמֵיָא נְחִית,
 בּוֹצִינָא קִדְיֵשָׁא, בּוֹצִינָא עֲלָאָה, בּוֹצִינָא רַבָּא,
 בּוֹצִינָא יְקִירָא, אַתֶּם הַבְּטַחְתֶּם לְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִשְׁתַּכַּח
 הַתּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל עַל-יְדֵיכֶם, כִּי בָזְהַר דָּא יִפְקוּן מִן
 גְּלוּתָא, וְאַפְלוּ בְּתַקְףָּהּ הַהִסְתַּרְהָ שְׁבַתּוּף הַסְתַּרְהָ
 בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, הַבְּטַחְתֶּם
 שְׁאֵף-עַל-פִּי-כֵן לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּי זְרַעְנוּ, כְּמוֹ
 שְׁכַתּוֹב "וְאַנְכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל
 כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי
 לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוּ, וְהֵנָּה עָתָה הִגִּיעוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר
 אֵין לָנוּ בָהֶם חֶפְזִין, כִּי אֲרֹךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת וּמִשָּׁךְ עָלֵינוּ
 הַשְׁעָבוֹד, וּבְכָל יוֹם אָנוּ הוֹלְכִים וְדוֹלִים, וּמָטָה יְדֵינוּ
 מְאֹד, "כִּי אֶזְלַת יָד וְאַפָּס עָצוֹר וְעֶזְוֵב" כִּי נִשְׁאַרְנוּ
 בֵּיתוֹמִים וְאֵין אָב, וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בְּעֵדְנוּ. וְהֵנָּה
 בְּתַקְףָּהּ סוּף הַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, וּבְכָר הַתְּחִיל לְהַתְּנוּצֵין
 הַתְּנוּצֵצוֹת מְשִׁיחַ מִימֵי הָאֵלֶּהי הָאֵר"י וְכָר צְדִיק
 לְבָרְכָה, וְעַמּוּד בֵּית-יִשְׂרָאֵל מִשְׁתוֹקְקִים וּמִתְגַּעְגַּעִים
 מְאֹד לְהִשָּׁם יתְבַרֵךְ, וְהַכֹּל חֲפָצִים לִירְאָה אֶת שְׁמֵךְ
 בְּהַשְׁתוֹקְקוֹת נִמְרִין וְנִפְלָא, אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כְּזֹאת

מימי קדם, "הקיצתי ועודי עמך", באתי עד קץ כל
 הדורות ועודי עמך, עדין אנו אחוזים בך, ומשיתוקקים
 לעבודתך בכלות הנפש. אבל אף-על-פי-כן, גם גדל
 רחוקנו מך בעתים הללו הוא גם כן בלי שער, כי
 טבענו ביון מצולח ואין מעמד באנו במעמקי מים
 ושבות שטפתנו. וראה את עמך ישראל מרודים
 מאד, אשר אי-אפשר לבאר ולספר גדל התגרות
 הבעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל
 אותנו מאד. והנה אנכי בעיני, מי אנכי לספר צרות
 ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל המעמד ומצב
 של ישראל באחרית הימים האלה. אך באתי לספר
 ולצעק עלי ועל נפשי, על עצם רחוקי מהשם יתברך,
 ועצם פגמי ועונותי הרבים ופשעי העצומים, ועל
 אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים, כי אני יודע
 שום דרך איה להחזיר לי הכח דקדושה, ואיה לזכות
 לתשובה שלמה, ובאיזה דרך אתחיל לעזוב דרכי
 הרע ומחשבותי המגנות, ואיה ובמה אזכה לתקן
 קלקולים ופגמים באלה. לא ידעתי נפשי אנה אני
 בא, אנה אזליך את חרפתי העצומה, אנה אברח,

אָנָה אָטְמֵן מִפְּנֵי בְּשִׁתִּי וְכִלְמָתִי, וְאוֹמֵר לְהָרִים כִּפְּסוּנִי
 וְלַגְּבָעוֹת נִפְלוּ עָלַי. אוֹי מָה הָיָה לִּי, אוֹי מָה הָיָה לִּי,
 עַל כֵּן אָמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אֲמַרְר בַּכִּי אוֹלֵי יְחוּם אוֹלֵי
 יֶרֶחַם, כִּי אֵין מַעֲצוֹר לַיהוָה לְהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי בְּעֵת
 הַזֹּאת, כִּי הִרְבֵּה רוּחַ וְהִצְלָה לְפָנָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "הֵן
 כֹּל תוֹכֵל וְלֹא יִבָּצֵר מִמֶּךָ מוֹמָה". וּמִי יֹאמֵר לָךְ מָה
 תַּעֲשֶׂה, עַל כֵּן בָּאתִי כְּעֵנִי בַּפֶּתַח, רָשׁ דֵּל וְאַבְיוֹן, נְגוּעַ
 וּמַעֲנָה, מְבַלְבֵּל וּמְטָרֵף, עָנִי וְכוֹאֵב, לְצַעֲקַי וְלְזַעֲקֵי לְפָנֶי
 הַדֶּרֶת קִדְשְׁתְּכֶם:

רַבֵּי רַבִּי רַבִּי, "אָבִי אָבִי, רַכֵּב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו",
 נְהִירוּ דְבוֹצֵינָא דְאוֹרֵייתָא, עוֹרָה לְמָה תִּישָׁן,
 אֵיךְ תוֹכֵלוּ לְסַבֵּל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, קוּמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ עִם
 כָּל הַצְּדִיקֵי אָמֶת לְהַסְתַּכֵּל וְלִרְאוֹת בְּמִרְיוֹת צָרוֹת
 נַפְשֵׁנוּ, "הִקִּיצוּ וְרַגְנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר", קוּמוּ יְשֵׁנֵי מִכְּפֵל
 לְסַעֲדָנוּ. צְדִיקֵי יְסוּדֵי עוֹלָם, קוּמוּ בְּעוֹרְתָנוּ בְּעֵת צָרָה
 הַזֹּאת, חוּסוּ וְחַמְלוּ עַל כָּל עֵדֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכָם
 עָלֵי הַחוּטָא וְהַפְּגוּם הַמְּלֵא חֲטָאִים מִכַּף רָגֵל וְעַד רֹאשׁ.
 אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאֲתָנוּ מִיּוֹם
 גְּלוּת הָאָרֶץ עַד הַנְּהַ, כָּל מָה שֶׁעָבַר עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל

בְּכִלְלֵי־יָוֶט וּבְכִפְרֵי־טִיּוֹת, מֵהַ שְׁעָבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
 וּבְכִפְרֵי טֵמֵהַ שְׁעָבֵר עָלַי מִיּוֹם שֶׁנֶּאֱצַלְוּ וְנִבְרָאוּ וְנוֹצְרוּ
 וְנִעְשׂוּ נִשְׁמָתַי וְרוּחַי וְנַפְשִׁי וְגוֹפִי, כָּל מֵהַ שְׁעָבֵר עָלַי
 בְּכָל גִּלְגּוּל וְגִלְגּוּל, וּבְכִפְרֵי טֵמֵהַ שְׁעָבֵר עָלַי בְּגוֹף הַזֶּה,
 כָּל מֵהַ שְׁעָבֵרְתִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מֵהַ שֶׁאֲנִי זוֹכֵר
 עֲדִין, וּמֵהַ שֶׁנִּשְׁפַּח מִמְּנִי, הַיּוֹסְפִיקוּ כָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת
 לְבָאֵר וּלְסַפֵּר אֶפְסֵי קֶצֶה מֵהַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּיוֹם
 אֶחָד כְּפִי מֵהַ שֶׁנּוֹגְעִים הַפְּגָמִים בְּמָקוֹם שֶׁנּוֹגְעִים כְּפִי
 שָׂרֵשׁ נִשְׁמָתִי, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מֵהַ שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל
 הַיָּמִים שְׁעָבְרוּ עָלַי מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה (וּבְכִפְרֵי
 וכו'). מִי יוֹכֵל לְסַפֵּר, מִי יוֹכֵל לְשַׁעֵר, מָה אֲדַבֵּר, מָה
 אֶתְאוּנֵן, מָה אֹמֵר, מָה אֲדַבֵּר וּמֵהַ אֶצְטַדֵּק:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן בְּלֵב הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה (א)
 יזכה להיות בא"י על קבר רשב"י יאמר: (השוכן פה). וּבְלֵב כָּל הַצַּדִּיקִים
 אֲמֵתִיּוֹם, לְבַל יִסְתִּירוּ פְּנֵיהֶם מִמְּנִי, וַיַּעֲמְדוּ בַּעֲדֵי
 לְמַלְצֵי יִשְׂרָאֵל, לְהַפְּךָ בְּזִכּוֹתַי וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בִּי נְקֻדּוֹת
 טוֹבוֹת, וַיְמַלְצֵנוּ טוֹב בַּעֲדֵי שֶׁתְּקַרְבֵּנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמִים,
 וְתִתֵּן בִּי לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה תִתֵּן בְּקִרְבִּי, שְׁאֲזַכֶּה
 לְהִתְעוֹרֵר מֵעַתָּה בְּאַמֶּת לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב

שָׁלֵם, אֵי שָׁמַיִם הַפְּגִינוּ בְּעָדֵי, כֹּל בְּעַלְי רַחֲמִים וְחַמְלָה
 חֲמָלוּ עָלַי, כֹּל שׁוֹכְנֵי עֵפֶר הֶעֱתִירוּ בְּעַד מְטַבֵּעַ בְּיוֹן
 מְצוּלָה וְאִין מְעַמֵּד כְּמוֹנֵי:

רַבֵּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, זָכְרוּ זֹאת וְתִשְׁיִמוּ עַל לֵב,
 שְׁוֹכְנֵינוּ בַּדּוֹרוֹת הַלָּלוּ לְשִׁמוּעַ נִפְלְאוֹת נּוֹרָאוֹת
 גְּדֻלַּתְכֶם. אֵיךְ מְרָמוּ בַּתּוֹרָה שְׁעַל יְדְכֶם לֹא תִשְׁכַּח
 הַתּוֹרָה, כִּי הִפְסוּק שֶׁהֵבֵאתֶם רְאִיָּה מִפְּנֵי, שֶׁהוּא
 כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ, הוּא סוֹפֵי תִבּוֹת 'יוֹחָאֵי',
 וְשִׁמְכֶם הִקְדוּשׁ בְּעֶצְמוֹ מְרָמוּ בַּפְּסוּק, עֵיר וְקִדְיֵשׁ
 מִן שְׁמִיָּא נְחִית, אֲשֶׁר אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים סוּד
 דְּבָרִים הָאֵלֶּה, אַתֶּם לְבַד יוֹדְעִים גְּדֻלַּת הַהִבְטָחָה
 שֶׁהֵבֵטְחֶתֶם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהַתּוֹרָה לֹא תִשְׁכַּח מִיִּשְׂרָאֵל
 עַל-יְדְכֶם, וְאֵיךְ מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם נִבְּא עַל זֶה
 בְּתוֹרָתוֹ הִקְדוּשָׁה מִקֶּדֶם. עַל-כֵּן בָּאתִי לְהִזְכִּיר, נָא
 רַבּוֹתֵי הַקְּדוּשִׁים, חֲמָלוּ עָלַי וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל כֹּל
 הָרַע שֶׁעָשִׂיתִי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר
 וּמַעֲשֵׂה, אֲשֶׁר הִמְרִיתִי אִמְרֵי אֵל וְעֵצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצַתִּי,
 אֵל תִּבְיִטוּ בְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים, וְאֵל תַּעֲשׂוּ עִמִּי כַּחֲטָאֵי,
 וְאֵל אֶקוּץ בְּעֵינֵיכֶם, עַל אֲשֶׁר זֶה כְּפָה אֲשֶׁר מְעוֹרְרִים

אותי באַלְפִים וּרְבָבוֹת רְמָזִים וְהַתְעוּרוֹרוֹת, וּבְכַמָּה
 מֵיָנִי עֲצוֹת נְכוֹנֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי בְעֵצָם קַשְׁיוֹת עָרְפִי קִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי
 בְּכָל זֶה, וְלֹא הִטִּיתִי אָזְנִי וְלִבִּי לְכָל זֶה. חוּסוּ עָלַי
 וְאַל תִּשְׁיִתוּ לֵב לְכָל זֶה, וְאַל יִחַר אַפְכֶם בִּי חֲלִילָה,
 רַק תִּחְשְׁבוּ מִחֲשָׁבוֹת עוֹד מֵעַתָּה לְבַל אֲהִיָּה נִדְחָה
 מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמִכֶּם חֲלִילָה, בִּי עֲדִין אֵין מַעֲצוֹר
 לַיהוָה לְהוֹשִׁיעַ גַּם בְּעֵת הַזֹּאת, בִּי אֵין לִי שׁוֹם כַּח
 עַתָּה אֲלֹא בְּפִי לְבַד. וְגַם זֶה מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר לֹא
 עֹזב חֲסֵדוֹ וְאֱמִתּוֹ מֵעַמִּי, וְנָתַן כַּח לַיַּעֲקֹב כְּמוֹנִי, לְדַבֵּר
 עַתָּה מְעַט דְּבָרִים הָאֵלֶּה. וְעַל־זֶה תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתַי,
 שֶׁתִּרְחַמוּ עָלַי וְתַעֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר אֶזְכֶּה לָשׁוּב בְּאֱמֶת
 לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ (וְלִבֵּא לְאַרְמִי-יִשְׂרָאֵל מִהֲרָה בְּשָׁלוֹם, וְלְדַבֵּר כֹּל זֶה
 וְיִזְתַּר מִזֶּה שֵׁם עַל צִיּוֹן שְׁלָכֶם הַקְּדוֹשׁ). וַיְהִי הַטּוֹב בְּרַחֲמֵינוּ
 יִשְׁמַע תְּפִלָּתְכֶם וַיַּעֲזוֹר וַיִּגַן וַיּוֹשִׁיעַ אוֹתִי וְאֶת כָּל
 יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם, וַיַּחֲזִירֵנִי בִּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנָיו
 מִהֲרָה, וַיֹּאחֲזֵנִי וְלֹא יִרְפֵּנִי, וְאַל יַעֲזֹבֵנִי וְאַל יִשְׁאַנֵּנִי
 בְּשׁוֹם אֶפֶן, עַד שֶׁאֶזְכֶּה לָשׁוּב אֵלָיו בְּאֱמֶת, וְלִהְיוֹת
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְלִתְקַן בְּחַיֵּי אֶת כָּל

אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי, בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִם, אֲשֶׁר
עָלִיהֶם לְבַד אֲנִי נִשְׁעָן לְסִדֵּר דְּבָרֵי אֱלֹהִים לְפָנֵיהֶם וְלִפְנֵי
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעַל הַרְחָמִים יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת. "יְהוָה
יִגְמַר בְּעַדִּי יְהוָה חֲסִדָּה לְעוֹלָם מִעֲשֵׂי יְדִידָה אֵל תִּתְּרָה.
הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגָּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ בִּי וּכְתֹרוּ
צְדִיקִים בִּי תִגְמַל עָלַי":

(אוצר ל"ג בעומר וימי הספירה קנטרס ל"ג בעומר עמוד טו)

שבועות

[תפילה רצא]

טוב מאד כְּשָׂבָא הַיּוֹם לְהַשְׁלִיךְ עֲצָמוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלִסְמֹךְ עָלָיו, וְלִמְסַר כָּל
הַתְּנוּעוֹת שְׁלוֹ וְשֶׁל בְּנָיו וְהַתְּלוּיִים בּוֹ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִהְיֶה הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְכֵן כְּשִׁמְגִיעַ שְׁבֹת אוֹ יוֹם טוֹב לְמַסֵּר כָּל הַהֲתַנְהָגוֹת וְכָל הָעֲנִינִים וְהַתְּנוּעוֹת שֶׁל
אוֹתוֹ הַשְׁבֹּת אוֹ הַיּוֹם טוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִהְיֶה הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ (שיחות הר"ן

שיחה ב).

ויאמר כְּזֶה הַנִּסְחָ:

רבונו של עולם, הריני מוסר עצמי אליך בכל תנועותי
 ומחשבותי ודבורי ומעשי, ותנועות ומחשבות
 ודבורים ומעשים של בני והתלויים בי [של יום טוב
 חג השבועות הזה] שיהיו הכל ברצונך הטוב עלי,
 בהתקשרות לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו ולכל
 הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ
 הקמה ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל גובע
 מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו ועל
 כל ישראל אמן.

(תקנות והנהגות מספר קריאת שמע שעל המטה דפוס ישן שמוהרא"ש הדפיס)

[תפילה רצב]

רבונו של עולם, חוס ורחם עלי לקבל את השלשה
 רגלים בשמחה רבה ובקדושה ובטהרת המחין,
 כדי שאזכה להגיע אל מדת היראה ואזכה להשפעת
 הנבואה, שיאיר עלי אורה האין סוף ברוך הוא,
 ואזכה לעסק תמיד בשירות ובתשבות, בתפלות
 ובתחנונים; אבי שבשמים, חוס ורחם עלי לצאת
 מתאות המשגל שנפלתי בה זה ימים ושנים, שזהמה

זו מִפְסַדֶּת אֶת הַיְרָאָה, וְזַכְּנִי לְקַבֵּל אֶת חַג הַשְּׁבֻעוֹת
בְּרֵאוּי, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכְּנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי דַּעַת, וְלַחֲזֹר
אֶל הַיְרָאָה, לְיְרָאָה רַק מִמֶּךָ תָּמִיד.

(שְׁמִירַת הַבְּרִית, אוֹת בְּרִית עֲמוּד סח)

[תפילה רצג]

פֶּה אֶחָד וְלֵב אֶחָד' - זו קְבֻלַּת הַתּוֹרָה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהִגִּיעַ לָזֶה, אֶלָּא עַל־יְדֵי
הַתְּבוּדוֹת, שְׂאֵז נַעֲשֶׂה פֶּה וְלֵב אֶחָד, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ צָרִיךְ לְבוֹא עִם אֲמַת, מֵהוּ
הָאֲמַת? כְּמוֹת שֶׁהוּא !

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי הֵכִי מְגִשֵׁם בְּעוֹלָם, אֵינְךָ לֵי אֵיבָר
אֶחָד מִתְקַן, אֵינְךָ לֵי גִיד אֶחָד מִתְקַן, אֲנִי עוֹר
לֵי, אֲבֵא שְׁבַע־שָׁמַיִם, שְׂאֵזְכֶּה לְנַקּוֹת אֶת הָאֵיבָרִים
וְהַגִּידִים שְׁלִי, בְּאֶפֶן שְׂאֶקְבֵּל עָלַי רַמ"ח מְצוֹת עֲשֵׂה
וְשֵׁם"ה לֹא תַעֲשֶׂה.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק ק"ח מִכְּתָב כה, רחצ עֲמוּד קצו)

[תפילה רצד]

מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת עַר בְּלִיל שְׁבֻעוֹת וּמִתְבוּדָד עֲצָמוּ אֶז הַרְבֵּה עֲמוּ יִתְבָּרַךְ, וּמוֹצִיא
אֶת הָרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שְׁלוֹ אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, וּמִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן שְׂיִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהִיּוֹת

השנה הזו בכל חלקי התורה הקדושה, אז על ידי זה יתקבלו תפלותיו ויזכה להוציא מנח אל הפעל חשקו וכסופו ורצונו, כי התפלה שהאדם מתפלל ומתבודד עצמו בליל שבועות שיזכה ללמד תורה הקדושה, מאד מקבלת ומרצית בשמים (אמרי מוהרא"ש).

(לוח ברסלב התש"ע)

על-כן הבאנו כאן טעימה קטנה מתפלות על למוד. לעוד תפלות על למוד עין באות למוד בעמוד תקצא

"רבנו של עולם, אני אוהב אותך", "רבנו של עולם, אני רוצה לקיים כל המצוות בשמחה עצומה", "רבנו של עולם, מרב חטאי ופשעי אני תמיד שרוי בדכאון וביאוש" וכו' "רבנו של עולם, תעזרני ללמד תורה, אני רוצה לסיים תנ"ך, ששה סדרי משנה, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, וכל ספרי הפוסקים, אני רוצה ללמד כל המדרשים: רבה ותנחומא, פרקי דרבי אליעזר, מכילתא, ספרא, ספרי, תנא דבי אליהו, שוחר טוב, וכל המדרשים שנמצאים", "רבנו של עולם, אני רוצה ללמד זהר ותקונים וכל כתבי האר"י ז"ל, כל ספרי חסידות ומוסר", "רבנו של עולם, אני רוצה לזכר בעל-פה כל ספרי רבנו ז"ל", "רבנו של עולם, אני רוצה

לְאַהֲבָא אֶת כָּל יְהוּדֵי, "רְבוּנוּ שֵׁשׁ עוֹלָם, תִּשְׁמְרֵנוּ
מִגְּזֵבוֹת וּגְזֵלוֹת וְעוֹלוֹת".

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק קל"ג מִכְּתָב לֵב, תִּקְבַּע עִמּוּד יָד)

[תפילה רצה]

תפלה לפני הטבילה במקוה בשבועות

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּעַזְרֵנוּ
וּתְזַכֵּנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֹזְכָה לְטָהָר וּלְקִדְשׁ עֲצָמֵנוּ בְּכָל
עַתְּ עַל-יְדֵי טְבִילַת מְקוּהָ, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ טָהָרָה
וּקְדוּשָׁה גְדוֹלָה עַל-יְדֵי טְבִילַת הַמְּקוּהָ, לְטָהָר עֲצָמֵנוּ
מִכָּל הַטְּמָאוֹת, מִכָּל הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים
שֶׁחַטָּאנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשָׁפָשְׁעָנוּ לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם
הַזֶּה, וְלַהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשָׁה גְדוֹלָה עַל-יְדֵי הַמְּקוּהָ
הַקְּדוּשָׁה. וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עַל-יְדֵי-זֶה דַּעַת גְּדוֹל וְרַחֲמִים
רַבִּים. וְתִתֵּן לָנוּ כַח וְתַעֲזָרֵנוּ שְׁנֹזְכָה לְהַמְתִּיק עַל-יְדֵי
טְבִילַת הַמְּקוּהָ, כָּל הַדֵּינִים שֶׁבְּעוֹלָם מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל
זְרַעֵנוּ וּמֵעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרוֹת
וְכָל הַגְּזֵרוֹת רָעוֹת עַל-יְדֵי-זֶה, וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ תָּמִיד

על-ידי טבילת המקנה הקדושה והנוראה מאד,
 ויקים מקרא שפת-וב, מקנה ישראל יהוה, מושיעו
 בעת צרה. ותזכנו להמשיך עלינו קדשת המקנה
 של חג השבועות הקדוש שהוא זמן מתן תורתנו
 שאז נתקרבו ישראל אליך וזכו לקבל את התורה
 הקדושה על-ידי טבילת המקנה. ונזכה בכלנו בחג
 השבועות לטבל עצמנו במקנה העליונה, במקנה של
 שער החמשים של הקדושה, שהוא רחמים גדולים
 ורבים, וחסד עליון, ודעת גדול מאד. ותעזרנו שנזכה
 להמשיך עלינו קדשת המקנה הזאת בכל השנה בלה,
 ונזכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה
 מחמשים שערי טמאה ולכנס בתוך החמשים שערי
 קדושה. ויקים בנו מהרה מקרא שפת-וב, וזרקותי
 עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל
 גלוּלֵיכֶם אטהר אתכם:

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים שאזכה לטהר את
 עצמי בכל יום על-ידי טבילת מקנה, ותתן לי
 כח שאוכל לילך בכל יום ויום קדם התפלה לטהר את
 עצמי במקנה. ועל-ידי שאפנים למקנה אזכה לסתם

עֵינַי מַחִיזוּ דְהֵאֵי עֲלָמָא לְגַמְרֵי, וְאֶתְעֵלָם וְאֶתְכַסֶּה
 בְּתוֹךְ מֵימֵי הַמְקוּהָ בְקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ, וְלִהְיוֹת נִכְלָל
 בְּקִדְשֵׁת עֲלָמָא דְאֵתִי, וְלִהְיוֹת מֵימֵי הַדַּעַת וְהַשְׁגָּחָה
 עָלַי וְעַל כָּל זְרַעֵי וְעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְעַל יְדֵי זֶה
 אֲזַכֶּה לְהוֹשִׁיעַ מִכָּל מֵינֵי צַעַר וְיִסּוּרִים וְלִהְיוֹתִי מִכָּל
 מֵינֵי טְמֵאוֹת.

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם רַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי אֵיךְ לְהִתְפַּלֵּל
 אֵלֶיךָ עַל כָּל זֶה כִּי אֶתָּה מְקוּהָ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ
 בְּעֵת צָרָה עֲזֹרְנִי שְׁגֹזְכָה לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹנוֹ אֵלֶיךָ וְאֶתָּה
 תְּטַהֲרֵנִי מִכָּל הַטְּמֵאוֹת, וּמִכָּל הַצָּרוֹת תוֹשִׁיעֵנִי,
 וְתַחֲנֵנִי דַעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ הַשְׁלָמָה וְאִין
 שׁוּם דְּרָךְ הַטְּבַע, כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת וְאֶתָּה יוֹדֵעַ
 הָאֵיךְ וּבְאֵיזָה הַמְקוֹם נִתְעַלְמוּ הַמוֹחִין שְׁלָנוּ, וְאִין לָנוּ
 שׁוּם דַּעַת אֲמֵתִי, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְגַּבְּרוּ עָלֵינוּ הַצָּרוֹת
 וְהַיִּסּוּרִים כַּאֲשֶׁר אֶתָּה יוֹדֵעַ צָרוֹת נַפְשֵׁי, וְכָל זֶה מִחַמַּת
 שְׁנַפְלָתִי וּכְפֹמֵתִי בְּהַדַּעַת הָאֲמֵת וְנִדְמָה לִי חֵם וְשָׁלוֹם
 שֵׁישׁ דְּרָךְ הַטְּבַע, עַל כֵּן רַחֵם עָלַי וְתֵן לִי דַעַת אֲמֵתִי
 וְשִׁכֵּל קִדְשׁ שְׁאֲזַכֶּה לְסֵתֵם עֵינַי מַחִיזוּ דְהֵאֵי עֲלָמָא,
 וּבְכַרְט עַל יְדֵי טְבִילַת מְקוּהָ בְּכָל יוֹם, וְלִקְשֹׁר אֶת עַצְמִי

אֵלֶיךָ וּלְתוֹרָתְךָ הִקְדוּשָׁה וְלִצְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים בְּאֵמֶת,
 עַד שְׁיִתְבַּהֲלוּ כָּל הַדִּינִין וְהַצָּרוֹת אֲשֶׁר עוֹבְרִים עָלַי
 עַל יְדֵי חַטָּאִי וּפְשָׁעֵי הַמְרַבִּים אֲשֶׁר הֵם טַמְטְמוּ אֶת
 דַּעְתִּי וְשִׁכְלִי, וְעַל יְדֵי זֶה אֲנִי מְרַגֵּשׁ מְאֹד הַיְסוּדִים
 וְצָרוֹת נַפְשִׁי אֲשֶׁר אֵין בִּי עוֹד כַּח לְסַבְּלָם.

רַחֵם עָלַי בְּמִתְנַת חַנּוּם וְהַמְשִׁךְ עָלַי הַשְּׁגָחָה מֵעֲלָמָא
 דְּאֵתִי וְתַבְהַל כָּל הַדִּינִין וְהַצָּרוֹת וְהַיְסוּדִים בִּי
 שִׁבְעָה בְּרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיִּי לְשֵׁאוֹל הַגִּיעוּ, וְאֵין שׁוּם
 תַּקְנָה רַק לְצַעֲקַת אֵלֶיךָ וּלְדַבַּק אֶת עַצְמִי בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ
 הִקְדוּשָׁה וּבְהַצְדִּיקֵי אֱמֶת אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָנוּ כָּל זֶה שֶׁעַל
 יְדֵי שְׂמִיבְהַלִּין אֶת עַצְמֵנוּ אֵלֶיךָ וְעַל יְדֵי טְבִילַת מַקְוָה
 מִמְּשִׁיבֵי הַדַּעַת וְזוֹכִין לְבַהֵל כָּל הַדִּינִין וְהַצָּרוֹת עַד
 שְׁזוֹכִין שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁלֵא כְּדָרְךָ
 הַטֹּבֵעַ רַק עַל יְדֵי הַשְּׁגָחָה שְׁלֵמָה, וְתַעֲשֶׂה קִץ וְסוּף
 מִכָּל הָעֵבוֹת הַמְצָרִים וְתִנְהַג הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַשְּׁגָחָתְךָ
 לְבַד כְּמוֹ שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד.

וְזַכְּנִי שְׁנֹזְכָה לְהַתְפַּלֵּל בְּקִדְשָׁה אַחַר טְבִילַת הַמַּקְוָה
 בְּכָל יוֹם. וְלְהַמְשִׁיךְ עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה שֶׁלָּנוּ
 הַשְּׁגָחָתְךָ הַטוֹבָה שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת עַל

יְדֵי הַתְּפִלָּה, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ וְתִאֲזִין שְׁעֵתֵנוּ, וְנִזְכָּה
 לְבָבוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּלֵב נִשְׁבָּר בְּאַמֶּת לְפָנֶיךָ, וְעַל
 יְדֵי הַדְּמָעוֹת נִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ הַשְּׂגָחָה שְׁלֵמָה, וְשׂוּמָה
 דְּמָעוֹתַי בְּנִאדָךָ, וְעַל יְדֵי הַבְּכִיָּה בְּכָל יוֹם נִזְכָּה לְבַטֵּל
 כָּל הַצָּרוֹת מֵעָלֵינוּ וּלְבַטֵּל הַצָּעֵר שְׁלָנוּ כַּאֲשֶׁר אֵתָּה
 יוֹדֵעַ מְכֹאֲבֵי נַפְשֵׁי וְצָרוֹת לְבָבִי אֲשֶׁר הִתְגַּבְּרוּ עָלַי
 מְאֹד בְּעֹנְגוֹתַי הָרַבִּים, עַד שֶׁאִין לִי כַח אֲפִלּוּ לְפַתַּח
 אֶת פִּי וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי וְצָעָרִי לְפָנֶיךָ וּלְשַׁפֵּךְ כַּמִּים
 לְבִי לְפָנֶיךָ כַּסֵּא כְבוֹדָךָ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכֵּנִי לַיִלָּךְ בְּכָל יוֹם לְמִקּוֹה כְּשֶׁרָה
 לְמַבֵּל אֶת עֲצָמֵי קֶדֶם הַתְּפִלָּה, וְלְהִמְשִׁיךְ עַל יְדֵי
 מְבִילַת מִקּוֹה עָלַי דַּעַת עֲלִיוֹן וְחֶסְדִּים גְּדוֹלִים הַנְּמַשְׁכִּין
 מִהַמִּקּוֹה שֶׁל שְׁבוּעוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יְהִיָּה נִשְׁלָם הַמַּלְכוּת
 דְּקִדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל בְּאַמֶּת עַל יְדֵי קִדְשַׁת הַמִּקּוֹה
 שֶׁל שְׁבוּעוֹת שֶׁהוּא חֶסֶד עֲלִיוֹן וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, וְכָל
 זֶה יְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ עַל יְדֵי הַתּוֹרָה שֶׁל הַצְּדִיקֵי אֱמֶת
 שֶׁעַל יְדֵי תּוֹרָתָם הַקְּדוּשָׁה מְמַשְׁכִּים עָלֵינוּ חֶסְדִּים
 וְדַעַת עֲלִיוֹן, עַד שֶׁנִּזְכָּה לַיִדַּע שֶׁאֵתָּה נִמְצָא בְּכָל מִינֵי
 הַסְּתָרוֹת וְנִזְכָּה לְצֵאת מִכָּל מִינֵי הַסְּתָרוֹת, וְנִזְכָּה לַיִדַּע

בְּאַמַּת שְׂאֵתָהּ הוּא עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ וּמַלְכוּתָהּ בְּכָל
 מְשָׁלָהּ, וַיִּקְיָם ה' מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֶרֶצוֹ,
 וּנְזָבָה לְהוֹדִיעַ אֱמוּנָתָהּ וּמַלְכוּתָהּ מְדוּרָה לְדוּר אֲשֶׁר
 מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשָׁלָתָהּ בְּכָל דוּר וָדוּר,
 וְלֹחֲחִזִּירָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה כִּי טוֹב ה' לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
 וָעֶד דוּר וָדוּר אֱמוּנָתוֹ, וּמְלוֹךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

(מקנה ישראל)

[תפילה רצו]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי בְּעֶצְמֵי לְטַבֵּל בַּמְּקוֹה הָעֲלִיּוֹנָה
 שֵׁל שְׁעַר נו"ן, וְזַכְּנֵי שְׁכָל אֵלֹה שְׁיִטְבְּלוּ בַּמְּקוֹה
 הַזֶּה, שְׁיִהְיֶה לָהֶם הַרְהוּר תִּשׁוּבָה.

(אשר בנחל חלק ס' מכתב יב, קלט עמוד קלב)

חינוך הילדים

[תפילה רצון]

אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם שְׁמַרְנֵי אֵל, כִּי חָסִיתִי בְךָ, הֲצִל אֹתִי
 וְאֵת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְבַל נִכְשֵׁל בְּמַאֲכָלוֹת
 אַסּוּרִים, עַל־יְדֵי שׁוֹחֲטִים שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים. וְכֵן זָכְנוּ
 שְׂיִהְיוּ מִלְּמִדֵי הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ יִרְאִי ה'
 אֱמֶתִיּוֹת, בְּאִפְּן שְׂלֹא יִטְמְאוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, אֵת הַבָּל
 פִּיהֶם. וְכֵן הַזְּמַן לָנוּ סוּפְרִים הַגּוֹנִים וְיִרְאִי שָׁמַיִם, כִּי
 אַתָּה לָבֵד יוֹדֵעַ, אִיךָ שֶׁהַבַּעַל־דָּבָר אֹרֵב מְאֹד מְאֹד
 בְּכָל פֶּעַם לְהַכְשִׁילָנוּ וּלְבַלְבֵּל אוֹתָנוּ. אָנָּה ה' אַתָּה לָבֵד
 יוֹדֵעַ, כִּי בְּשָׂר וָדָם, אִי אֶפְשָׁר לוֹ בְּשׁוֹם אִפְּן שֶׁבְּעוֹלָם
 לְהַנְצִיל וּלְהַשְׁמֵר מִשְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, וְעַל־כֵּן יַעֲרֹב
 לְפָנֶיךָ שְׂיִחֵי וּתְפִלָּתִי, וְאַתָּה לָבֵד תִּשְׁמַרְנֵי וְאֵת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל, שְׂלֹא נִכְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

(אשר בנחל חלק י"ט מכתב ב, תשכא עמוד עו)

[תפילה רחצ]

תסגר את עצמך בכל יום בחדר מיוחד, שאין שם בני-אדם, לעשרים רגעים ותבקש
בלי הרף כל הזמן:

**רבוננו של עולם, ראה שבני... בן... (תוציא מפיו שם בנך ושם אמו
ווג'תד), יחזר בתשובה, חוס וחמל עליו, שיפגם
בו הרהור תשובה ויחזר בתשובה.**

ותאריך בדבורים כל מה שיעלה בלבך, ותהיה עקשן גדול על דבר זה, ולדבר
ולבקש באלו העשרים רגעים רק אודות בנך. ואז- אם תקים כל מה שנאמר כאן
תראה נראות נפלאות ועוד תזכה לראות נחת ממנו.

(אשר בנחל חלק כ"ג מכתב ג, תקצד עמוד רכב)

[תפילה רצט]

תבקש מה שאתה צריך עכשיו בבית:

**רבוננו של עולם, עזר לי שלא אבטל תורה, שהילדים
יהיו צדיקים וצדקניות, שהיה לי שלום בית.**

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תתיו עמוד רכ)

[תפילה ש]

רבונו של עולם, זבני לבנים תלמידי חכמים ולחתנים
תלמידי חכמים, עוסקים בתורתך לשמה,
ומרבים צדקה וחסד ונושאים חן בעיני הבריות.

(אשר בנחל חלק מ"ט מכתב ד, תרצד עמוד קצב)

[תפילה שא]

רבונו של עולם, תחזיר את בני בתשובה, אבל לא
על ידי יסורים וענשים קשים ומרים.

(אשר בנחל חלק מ"א מכתב ו, תתקמד עמוד נה)

[תפילה שב]

ראה להרגיל את עצמך לומר בכל יום העשרה מזמורי תהלים שגלה לנו רבנו
ו"ל, הנקראים 'תקון הכללי' (נמצא בסוף הספר), וכשתגמרים - תבקש את הקדוש-
ברוך הוא בשפת האם שלך:

רבונו של עולם, תעזר לבני שיחזרו בתשובה
וישיצליחו בחיים.

וכן תרבה לדבר אז עמו יתברך, לבקש ממנו יתברך שירחם עליך ועל בניך, ושתזכה להרבה נחת, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא יכול לפעול.

(אשר בנחל חלק מ"ג מכתב ז, שעב עמוד סח)

[תפילה שג]

צריכים להתבודד ולהתפלל לפניו יתברך, ולבוא להקדוש-ברוך-הוא ולשפך דמעות כמים:

**אָנָּא רבונו של עולם, תשמר את ילדי, שלא יכשלו
בעונות, שאזכה לחתנם בגיל צעיר קדם שיודעו
מה זה חטא.**

(אשר בנחל חלק מ"ג מכתב ז, תקנה עמוד רצט)

[תפילה שד]

**יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחום
ותחמל עלי ועל אשתי ועל הילדים שלי, שזוכה
לבריאות השלמה, ואזכה להכנים את אורי האין
סוף בתוך ביתי, ואזכה לגדל את בני ובנותי בדרכי
התורה והיראה, ותרחיב לי מן היצר, ואזכה לעשות
חסד עם כל העניים ובזכות החסד הזה תפתח לי**

אֶת צְנוּר הַחֶסֶד, וְתַמְשִׁיךְ עָלַי חֶסֶד וְרַחֲמִים גְּמוּרִים
 מִפְּלֵא עֲלִיוֹן, וְתַמְשִׁיךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּתוֹךְ בֵּיתִי
 וְרַבּוּאָה שְׁלֵמָה אֶל... אָנָּה, חוּם וְחֶמֶל וְרַחֵם עָלַי,
 וְעִזֹּר לִי לְצֵאת מֵהַסֶּכֶל שְׁאַנִּי סוּבֵל זֶה יָמִים וְשָׁנִים,
 וְאַזְכֶּה בְּאַמֶּת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וְלְהַכְפִּיל בְּךָ מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

(אשר בנחל חלק מ"ד מכתב ז, תתה עמוד רמו)

[תפילה שה]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהִיזוֹת בְּשִׂמְחָה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
 זַכְּנֵי לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים, וְאַזְכֶּה לְרֵאוֹת גִּנְחַת
 מִבְּרָחִים. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תּוֹצִיא אוֹתִי מִכָּל הַצָּרוֹת
 וְכוּ' וְכוּ'.

(אשר בנחל חלק ס' מכתב יב, עג עמוד ס)

[תפילה שו]

בְּכָל יוֹם תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ חֲמֵשׁ-דְּקוֹת רַק עַל בְּתֵךְ, שְׂסוּף כָּל סוּף תִּחְזֹר אֵלֶיךָ,
 וְאִז תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מֵה שְׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת

שום דבר שבעולם לא יפעל, ואם תקבע לעצמך חק ולא יעבר להתפלל בכל יום
חמש־דקות רק בעבור בתך, לבקש:

**רבוננו של עולם, חום וְחמל עלי, וזבני, שבת תחזור
אלי.**

אז במשך הימים והשנים תראה איך שהיא תשתנה ותבוא אליך.

(אשר בנחל חלק ס"ח מכתב יד, תפג עמוד שז)

[תפילה שז]

צריכים להרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש עם רעהו והבן אל
אביו, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה,
להיות רגיל לדבר כל היום אליו יתברך, ולבקש אפלו אלף פעמים ביום אחד:

**רבוננו של עולם, זבני לילדים יראים ושלמים, ילדים
צדיקים וקדושים, נקיים מן החטא, ואזכה
לגדלם בנקה.**

וכך להתפלל אפלו אלף פעמים ביום אחד.

(אשר בנחל חלק פ"ה מכתב יד, תתמ עמוד קסג)

[תפילה שח]

בְּעֵינַי לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים וְכוּ', צְרִיכִים רַק תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ
תְּפִלָּה קְצָרָה:

**רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וַיְבָנֵי לְמִצְרַיִם שְׂדוּכִים טוֹבִים לְבָנֵי
וְלִבְנֹתַי, וַיְהִי בְקִלּוֹת, וְלֹא אֶצְטָרֵךְ לְבַזּוֹ
הַרְבֵּה כֶּסֶף עֲלֵיהֶם, וְתִמְשֹׁךְ עָלַי בְּרָכָה וְהִצֵּלְתָּה מִן
הַשָּׁמַיִם.**

כי אם היית יודע את מעלת התפלה, היית עוסק בזה בהתמדה רבה, כי כל דבור
ודבור שבר ישראל מדבר אליו יתברך – נשמע ונתקבל למעלה בכל העולמות,
ועל-כן ראה להיות חזק בזה, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

(אשר בנחל חלק צ"ה מכתב כא, תרס עמוד רפז)

[תפילה שט]

**אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, חוּם וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֹלָה,
וַיְבָנֵי לְבָנִים טוֹבִים, בָּנִים יְרֵאִים וְשִׁלְמִים,
בָּנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, בָּנִים בְּעָלֵי דָרֶךְ אֶרֶץ, וַיְבָנֵי
לְהַשִּׁיא אֶת בְּנֵי וּבְנוֹתַי סְמוּךְ לְפָרְקַן מִמֶּשׁ, אֶתָּה, אָבִי
שֶׁבַשְׁמַיִם, יוֹדֵעַ כִּמָּה סְבִלְתִּי, כִּמָּה מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת**

מִצַּעַר גְּדוּל בָּנֵי וּבָנוֹתַי, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסִּבָּל,
 אֲכַלְנִי קָר בַּחֲרָף וְחָם בַּקּוֹיץ, עַד שֶׁטַּפַּלְתִּי עִמָּהֶם,
 וְעַדִּין אֵינִי זוֹכֵה לְנַחַת מֵהֶם. אָבִי שֶׁשָּׁמַיִם חוּם וְחַמֵּל
 עַל נַפְשׁ אֲמָלָל כָּמוֹנִי, נִפְשׁ שְׁבוּרָה כְּחָרָם הַנְּשָׁבֵר
 כָּמוֹנִי, וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְרֹאוֹת נַחַת מִיּוֹצְאֵי חֶלְצֵי,
 שְׁאֹזְבָה לְגַדְלָם בְּנִקְלָל, וְשִׁבֵר אֶת טַבְעֵם הָרַע, וְתַכְנִים
 בָּהֶם לֵב טוֹב וְרוּחַ נְדִיבָה, וַיַּחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה אֵלָיךָ,
 וַיִּקְיֵמוּ דוֹרוֹת וְדוֹרֵי דוֹרוֹת יִרְאִים וְשִׁלְמִים אֲמַתִּיִּם.
 וַיִּקְדְּשׁוּ שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם, וַיִּגְלוּ וַיִּפְרְסְמוּ אֶל־הוֹתֶךָ מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן אָמֵן וְאָמֵן.

(אשר בנחל חלק י"ח מכתב ב, תצה עמוד יג)

[תפילה שי]

תפלת אבות על בנים מספר "שערי ציון"

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שֶׁיְהִיוּ בְּנֵינוּ מְאִירִים בַּתּוֹרָה, וַיְהִיוּ בְּרִיאִים
 בְּגוּפָם וּבְשִׁבְלָם, בְּעֲלֵי מַדּוֹת טוֹבוֹת, עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה
 לְשִׁמְהָ, וְתֵן לָהֶם חַיִּים אַרוּכִים וְטוֹבִים, וַיְהִיוּ מְמַלְּאִים

בְּתוֹרָה וּבְחֻמְכָּה וּבִירְאֵת שָׁמַיִם, וַיְהִי־וְאֵהוּבִים לְמַעַלָּה
 וּנְחֻמָּדִים לְמַטָּה, וְתַצִּילֵם מֵעֵינֵי הָרַע וּמֵיַצֵּר הָרַע וּמִכָּל
 מִיַּיִן פְּרַעַנִיּוֹת, וַיְהִי־וְלָהֶם חוֹשִׁים בְּרִיאִים לְעַבֹּדְתֶךָ,
 וְזָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אוֹתִי וְאֵת אִשְׁתִּי שְׁתַּמְלֵא מִסְפָּר
 יָמֵינוּ עַד מְלֵאת שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וַיֹּזְתֵּר,
 בְּטוֹב וּבְנִעֻמִּים וְאַהֲבָה וְשָׁלוֹם, וְנִזְכָּה לְגִדּוֹל בְּיָנוּ
 וּבְנוֹתֵינוּ לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, וְתִזְמִין
 לָהֶם זְווגָם בְּנִקְלָ, וְלֹא יוֹדְחוּ לְפָנַי אַחֲרִים, חֵם וְשָׁלוֹם,
 וּבִרְךָ מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ לְתֵן לָהֶם מִתֵּר וּמִתֵּן בְּעֵינֵי יָפָה,
 וְנוֹכַל לְקַיֵּם אֶת כָּל מַה שְּׁאָנוּ מִבְּטִיחִים לְתֵן לָהֶם
 בְּלֹא נֶדֶר, וְלָהֲשִׂיאָם עִם זְווגָם בִּימֵי הַנְּעוּרִים בְּנִחַת
 וּבְקִרוּחַ וּבְשִׂמְחָה וַיִּזְלִידוּ בְּיָנוּ וּבְנוֹתֵינוּ בָּנִים טוֹבִים
 וְצַדִּיקִים, זֹכִים וּמְזֻכָּים לְכָל יִשְׂרָאֵל, וַיְהִי־וּבְיָנוּ
 וּבְנוֹתֵינוּ חַיִּים וְקַיִמִים בְּעַבֹּדְתֶךָ וּבְתוֹרָתֶךָ וּבִירְאֵתֶךָ
 לְאֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וַיִּתְּרֵבוּ צְאֻצְאֵיהֶם עַד סוּף
 כָּל הַדּוֹרוֹת, וְלֹא יִתְחַלֵּל שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל עַל יְדֵינוּ, וְלֹא
 עַל-יְדֵי זֶרְעֵינוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, וּמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבָבֵנוּ
 לְטוֹבָה, בְּבְרִיאֹת, בְּהַצְלָחָה וְכָל טוֹב, וְנִזְכָּה לְהַגְדִּיל
 כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּכְבוֹד תוֹרָתֶךָ, אָנוּ וְזֶרְעֵנוּ וְזֶרַע

זרעינו תמיד, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגואלי.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ג קנטרס לב אבות על בנים עמוד שח)

[תפילה שיא]

תפלת אבות על בנים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחום
ותרחם עלי ועל יוצאי חלציי, ותזכני לרוות רב נחת
מילדי, ואזכה לתנכם על-פי דעת התורה הקדושה,
ואזכה להחדיר בהם את האמונה הקדושה שקבלנו
מהור הור, על-ידי אבותינו ורבתינו הקדושים,
ויגדלו יהודים פשרים ונאמנים, אשר ראוי להתגאות
בהם.

אנא, יהוה, חום ורחם עלי, שאזכה לגדל את ילדי
בנקל, ותשמרם מכל רע, ויצליחו בתייהם בכל
עניניהם, וישלא ישלט בהם שום עין הרע, שום נגע,
שום מחלה, שום ריב, קטטה ומחלוקת, נא גבור
דורישי יחודך כבבת שמרם, ברכם טהרם רחמי

צדקתך תמיד גמלם, ותשמר אותם מפל מיני פתות
 של מינים ואפיקורסים ומשמדים המסתובבים עכשו
 בין עם ישראל לרחקם ולהדיחם ממך, רחמנא לצלן.
 חוס וחמל עלי, שאזכה למסר את ילדי למחנכים יראי
 השם אמתיים, ולבל יסחפו בזרם וגרוח הרחוב,
 המלא שרץ ושקוץ של גאוף כפירות ואפיקורסות,
 ואזכה בעצמי לחנכם גם-כן על-פי דעת תורתנו
 הקדושה, ותהיה לי סבלנות גדולה עמהם, עד שאוכל
 להוריד את עצמי אליהם, ולתת להם תשומת לב
 רבה, ולא אצטרה אף פעם להכותם, רק בדבור
 פי בעצמו אזכה לפעל אצלם שיילכו בדרך הטובה
 והישרה, ולהחזיר בהם מדות טובות ודרך ארץ
 גדולה כלפי זולתם.

אבי שבשמים, קבל ברחמים וברצון את תפילתי,
 שאזכה לחנך את ילדי בדרך התורה והאמונה
 ושיהיו מצלחים כל ימי חייהם, ושמורים מפל מיני
 חטאים, ואזכה לחתן אותם בימי נעוריהם, ויולידו
 בנים ובנות חיים וקיימים, ואזכה עוד לראות בנים
 ובני בנים לומדי תורתך לשמה, יהודים פשרים

הַמַּאֲמִינִים בְּךָ בְּאַמֶּת, וַיִּקְרֵם בִּי - לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ
וּמִפִּי זִרְעֶךָ וּמִפִּי זֶרַע זִרְעֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן!

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ד קנטרס חנוכה הילדים עמוד כז)

[תפילה שיב]

תפלה נוראה ונפלאה להצלחת הילדים

העתק מספר "בית תפלה" לרבי אליעזר פאפו ז"ל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת, יוֹשֵׁב כְּרוּבִים, עוֹשֶׂה
צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשָׂר וְרוּחַ, הִרְיֵנִי בָּא לְפָנֶיךָ
בְּבִשְׁת פָּנִים, בְּחֶרֶף וּבְלִמָּה, כִּי יִדְלוֹתִי מְאֹד וְחִסְרֹתִי
כָּל טוֹב וְחוֹשֵׁשׁ אֲנִי, פֶּן, חֵם וְשָׁלוֹם, יִהְיוּ חִטְאֹתִי
מוֹנְעִים הַטוֹב מִמֶּנִּי. בְּמַה אֶקְדֵּם פָּנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי,
יִדְעֵ אֲנִי בְּעֵצְמִי, שְׂאִין בִּי לֹא צֶדֶק וְלֹא כֹסֶף וְלֹא
תְחִנָּה כְּתִקּוּנָה, אִין לִי אֵלֶּה לְהַשְׁעִן עַל רַבִּי רַחֲמֶיךָ
וְחִסְדֶּיךָ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה. עַל-כֵּן בְּאֹתִי
בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְבָה לְהַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ, אֲוִלִי יִישָׁר
בְּעֵינֶיךָ לְרַחֵם עָלַי כְּגִדֵּל חִסְדֶּיךָ.

אָנָּא הָאֵל, אָב הַרְחֵמֵנוּ, וּפְנֵי שְׂפִיתֵינוּ זְרַעֵנוּ, וְלִהְיוֹלֵיד
עוֹד בְּנִים וּבָנוֹת, זְרַע שְׁלֵם בְּיָמָא, זְרַע קֹדֶשׁ
לְעִבּוּדְתְּךָ וְלִירְאָתְךָ, וְיִהְיוּ בְּנֵי וְכָל יוֹצְאֵי חֻלְצֵי
וְכָל צְאֻצְאֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּלְמִידֵי חֻכְמִים, שְׂלָמִים
בְּמַדּוֹת וּבִדְעוֹת וּבְכָל מִינֵי שְׂלֵמוֹת, בְּיָשָׁנִים רַחֲמָנִים,
גּוֹמְלֵי חֲסָדִים, וְיִהְיֶה לָּהֶם לְשׁוֹן לְמוֹדִים וְדַעַת נְכוֹנָה
וּמִישְׁבֵּת, וְיִהְיוּ זְהִירִים וְזָרִיזִים בְּמַצּוֹת, וְלֹא יִכְעֶסוּ
וְלֹא יִכְעִיסוּךָ, וְלֹא יַחְטְאוּ לָךְ, וְלֹא לְבְרִיּוֹתֶיךָ, וְיִמְצְאוּ
חֵן וְשֶׁכֶל טוֹב בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי בְרִיּוֹתֶיךָ כָּל יְמֵיהֶם
לְעִבּוּדְתְּךָ. וְיִהְיוּ בְּנֵינוּ שְׂלָמִים בְּגוֹפָם בְּלֵי שׁוֹם מוֹם,
וְתִצְיָלֵם מִכָּל חָלִי וּמִכָּל כְּאֵב וּמִכָּל מַחּוּשׁ וּמִחֻלְשָׁה,
וְיִהְיוּ בְּרִיאִים וְחַזְקִים כָּל יְמֵיהֶם לְעִבּוּדְתְּךָ. וְיִהְיוּ
בְּנֵינוּ עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ, מְלֵאִים יְרֵאת יְהוָה,
וְדַבְּקִים בְּךָ תְּדִיר, מְאַמְנֵנִים בְּלֵב שְׁלֵם בְּכָל הַתּוֹרָה
וּבְדַבְּרֵי קְבָלָה וְדַבְּרֵי סוּפְרִים וּמְקִימִים אוֹתָם. וְיִהְיֶה
לָּהֶם רַחֲב לֵבָב וְשֶׁכֶל טוֹב לְהַבִּין, וּזְכוּרָה טוֹבָה,
וְחוֹשִׁים בְּרִיאִים לְעִבּוּדְתְּךָ, וְאַהֲבָה וְחֻשְׁק וְרִצּוֹן
בַּתּוֹרַת יְהוָה, וּבָהּ יִהְגּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלֹא יֵצֵא עֲלֵיהֶם
שֵׁם רַע, וְדָבָר רָעָה לְעוֹלָם, וְיִהְיוּ אֲהוּבִים לְמַעַלָּה

וְנַחֲמֵדִים לְמַטָּה, כָּל רוֹאֵיהֶם וַפִּירוֹם, כִּי הֵם זָרַע
בְּרַךְ יְהוָה.

וַיְהִי בְּנֵינוּ כְּשֶׁתִּילִי זֵיתִים סָבִיב לְשֶׁלְּחֵנֵנוּ. וְתֹארוּךְ
שָׁנוֹתֵי וּשְׁנוֹת אִשְׁתֵּי בַטּוֹב וּבְנַעֲמִים, וְנִזְכָּה
לְגִדְל בְּנֵינוּ עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה, וְנִשְׂמַח בְּיוֹצְאֵי
חֲלָצֵינוּ בְּרֹאֵתֵנוּ אוֹתָם עוֹשִׂים רְצוֹנָה בְּרְצוֹנָה, וְתִצִּיל
אֶת זָרְעֵנוּ מֵעֵין הָרַע וּמִיֹּצֵר הָרַע וּמִחֲלָאִים רָעִים
וּמִמְקָרִים רָעִים וּמֵעֲנִיּוֹת, וּמִכָּל הָרָעוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת
לָבוֹא בְּעוֹלָם. וַיִּקְּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: אֲשֶׁר בְּנֵינוּ
בְּנִטְיָעִים מְגִדְלִים בְּנַעֲוִירֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיוֹת מְחַטְּבוֹת
תְּבֻנֵת הַיֶּכֶל. מְזוֹנֵנוּ מִלְּאִים מְפִיקִים מִזֶּן אֵל זֶן, צֹאנֵנוּ
מֵאֲלִיפוֹת מְרַבְּבוֹת בְּחוֹצוֹתֵינוּ. אֲלוֹפֵינוּ מִסְּבָלִים
אֵין פֶּרִץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוֹחָה בְּרַחוּבוֹתֵינוּ. וְלֹא
יִמוּשׁ סֶפֶר הַתּוֹרָה מִפִּינוּ וּמִפִּי זָרְעֵנוּ וְזָרַע זָרְעֵנוּ עַד
עוֹלָם. וַיְהִי בְּנֵינוּ מוֹרֵי הוֹרָאוֹת יִשְׂרָאֵל בְּיִשְׂרָאֵל,
וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם יְהִיוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם. וַיְהִי עֲנָוִים וְסִבְלָנִים
שְׂבֻעִים רְצוֹן וּמִלְּאִים בְּרַכַּת יְהוָה, לֹא יִבוֹשׁוּ בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְלֹא יִכְלְמוּ לְעוֹלָם הַבָּא.

אֵל מְלֵא רַחֲמִים, וַפָּנּוּ לָנוּ וּלְזַרְעֵנוּ, שְׁנוּ לֵיד בָּנִים
 וּבָנוֹת, וְלֹא יָמוּת שׁוּם אֶחָד מִזַּרְעֵנוּ בְּחַיֵּינוּ.
 וְנִקַּח נָשִׁים לְבָנֵינוּ, וְלֹא יָמוּתוּ נְשׂוֹתֵיהֶם בְּקֶצֶר
 שָׁנִים, וְנִזְכָּה לְהֵשִׂיא אֶת בָּנוֹתֵינוּ לְאֲנָשִׁים מְהַגְנִים,
 תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְצַדִּיקִים, וַיֵּאָרִיכוּ שְׁנוֹתֵיהֶן עִם
 בְּעַלְיָהֶן. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּזְמִין לְכָל אֶחָד מִבָּנֵי אֶת בֵּית זִוְגוֹ וְלְכָל
 אַחַת מִבָּנוֹתֵי אֶת בֵּן זִוְגָה הַמֵּיחָד לְכָל אֶחָד מֵהֶם,
 וְלֹא יִדְחוּ לְפָנֵי אַחֲרִים, חֵם וְשָׁלוֹם, וַיְהִיָּה זְוִוְגָם
 עוֹלָה יָפָה. וְהִשְׁכֵּן בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אֲהָבָה וְאַחֻוּה,
 שָׁלוֹם וְרַעוּת, וַיְהִיו מְבָרְכִים בְּכָל הַבְּרָכוֹת וּמְצַלְחִים
 בְּבָנֵי, חַיִּי וּמְזֻוּנֵי, וּבְכָל מִינֵי הַצְּלָחוֹת לְעַבּוֹדָתְךָ,
 וַיִּשְׁמְרוּ אֶת אוֹת בְּרִית קִדְּשׁ בְּקִדְּשָׁה וּבְטַהֲרָה,
 וְלֹא תֵצֵא תִקְלָה מִתַּחַת יְדֵיהֶם, וְלֹא שׁוּם דְּבָר
 שְׂאִינוּ מִתְקַן, וְלֹא יִתְגַּלְגַּל חוּבָה עַל יְדֵיהֶם, וְלֹא
 יִצְטָרְכוּ לְבָרִיּוֹת, וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת בְּשִׂמְחָתָם, וְלֹא
 יְהִיָּה בָּהֶם עָקָר וְעַקְרָה וּמִשְׁפָּלָה, וְלֹא יַעֲזֹבוּ בְּיַד
 אַחֲרִים, חֵם וְשָׁלוֹם, וַיְהִיו שׁוֹמְעִים בְּקוֹל אֲבִיהֶם
 וְאִמָּם וְרַבֵּינֵיהֶם, וְאֵח קָטָן יִשְׁמַע לְגְדוֹל, וַיְהִיָּה טוֹב

וְנָעִים שְׁבֵת אַחִים גַּם יַחַד בְּאַהֲבָה רַבָּה. וּנְשׂוּתֵיהֶם
 תִּהְיֶינָה נְשֻׁמְעוֹת לָהֶם, וְעוֹזְרוֹת אוֹתָם לְעִבּוּדְתָךְ,
 וְלֹא יֵאָרֶע לָהֶם שׁוֹם דְּבַר הַמְטָרִיד וּמוֹנֵעַ מֵעִבּוּדְתָךְ,
 וַיְהִיו הַכֹּל מְאֻמְצִים אֶת כַּחַם לְעִבּוּדְתָךְ וּלְיִרְאַתָּךְ.
 וּבְנֹתֵינוּ תִהְיֶינָה יְפוֹת, נְאוֹת בְּמַעֲשֵׂיהֶן, צְנוּעוֹת
 וְזַרְיּוֹת וְלֹא עֲצָלָנִיּוֹת וְלֹא דְבַרְנִיּוֹת, וְתִהְיֶינָה בְּרִין
 יָפָה לְשָׂרֵת וְלַעֲזוֹר לְבַעֲלֵיהֶן לְעִבּוּדְתָךְ, וְתִהְיֶינָה
 צְדֻקָּנִיּוֹת חֲסִידוֹת, סְבֻלָּנִיּוֹת מְעַטְרוֹת בְּמַדּוֹת
 טוֹבוֹת, וְתִהְיֶינָה שְׂלֵמוֹת בְּלִי שׁוֹם מוֹם, וְתִמְצָאנָה
 חֵן וְשֶׁכֶל טוֹב בְּעֵינַי בַּעֲלֵיהֶן. וּבָרַךְ מַעֲשֵׂה יָדַי,
 בְּדֵי שְׂאֻזְכָּה לְהַרְבוֹת לָהֶן מַהֵר וּמְתוֹן, וּמְהֵן יֵצְאוּ
 פְרוֹת טוֹבִים זוֹכִים וּמוֹזְכִּים לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְתִזְכְּנוּ
 לָנוּ וּלְזֶרְעֵנוּ לְשִׁכּוֹן כְּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ אֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה,
 וְתִחְזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.

וְתֵן לָנוּ וּלְכָל זֶרְעֵנוּ עַד זְבוּלָא בְּתַרְיָתָא שְׂלֵמָא
 לְעִבּוּדְתָךְ, וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ לְעִבּוּדְתָךְ וּלְנַחַת
 רוּחַ לְפָנַי כִּפְסָא כְּבוֹדָךְ, וּלְתַקּוֹן נַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ
 וּנְשֻׁמְתֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ. לֹא לָנוּ יְהוּזָה לֹא לָנוּ, כִּי
 לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל חֲסִדְךָ עַל אֱמֻתְךָ, שְׂמַח נְפִישׁ

עבדך, כי אליך אדני נפשי אשא, אלהי בך
 בטחתי אל אבושה, אל יעלצו אויבי לי. עיני
 יהוה עיני, אל תפן לרשעי ואל תמנע טוב ממיני,
 כי לא בצדקתי אני מפיל תחנתי לפניך, כי על
 רחמיך הרבים, ולא להנאתי אני מבקש, רק
 לעשות רצונך אלהי חפצתי, לעשות נחת רוח
 לפני כסא כבודך.

אנא אלהי אשר אהיה, עשה עמנו צדקה וחסד
 למען שמך הגדול, ומלא משאלות לבנו לטובה
 לעבודתך. עשה למען אבותינו הקדושים: אברהם,
 יצחק וישראל עבדיך, ולמען אמותינו הקדושות:
 שרה, רבקה, רחל ולאה. ויהיו הענפים דומים
 לשושן. עשה למען משה ואהרן, יוסף ודוד, ולמען
 כל הצדיקים והחסידים, זכותם יגן עלינו. ותן שכר
 טוב לכל הבוטחים בשמך בנאמת ושום חלקנו עמהם
 אם לא בזכות - ברחמים; יהיו לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך יהוה צורי וגואלי.

[תפילה שיג]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי סוֹבֵל כָּל-כָּךְ מִבְּנֵי וּבְנוֹתַי, אֵינִי
 לִי כְּבָר כַּח יוֹתֵר, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּשְׁמַר עַל
 יְלָדַי, שְׂלֵא יבֹאוּ לְיַדֵּי חַטָּא וְעוֹן.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ט קנטרס טוב השם עמוד שג)

[תפילה שיד]

אָנָּה הַיְי"ה בָּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, חוּם וַחֲמִל עַל
 בְּנֵי, וְשִׁלַּח לֹו רְפוּאָה שְׂלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וַיִּזְכֶּה
 לְמַצֵּא אֶת בֵּת זִוְגוֹ. אָנָּה הַיְי"ה חוּם וַחֲמִל עָלַי וְעַל
 אֲשֵׁרֵי, וְתִתֵּן לָנוּ סְבָלָנוֹת גְּדוּלָּה, בְּאִפְךָ שְׁנִזְכֶּה לְסִבֵּל
 אֶת כָּל הַצָּרוֹת וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ,
 זֶה יָמִים וְשָׁנִים שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּדַכְאוֹן וּבַמְרִירוֹת
 גְּדוּלָּה, וְאֵינִי לָנוּ שׁוּם עֲצָה אֶל מִי לְפָנֹת רַק אֵלֶיךָ,
 אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. אָנָּה הַיְי"ה, חוּם וַחֲמִל עָלֵינוּ, כִּי אֵינִי
 לָנוּ כְּבָר כַּח הַסִּבֵּל לְסִבֵּל צָרוֹת מְרוֹת כְּאֵלֹו. נָא וְנָא,
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְאֵה לְעִזֹר לָנוּ, שְׂכַבְר נְזֻכָה לְטַעַם

אִיזוֹ נְעִימוֹת בְּחַיֵּינוּ, כִּי רָעִים וּמָרִים לָנוּ הַחַיִּים מְאֹד
מְאֹד, וְזַכְנוּ לְקֶצֶת נַחַת מִבְּנֵינוּ, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אַיְבָרָיו וּבְשָׁם"ה גִּידָיו, וּבְכָל טַפֵּי דָמָיו,
וַיְזַכֶּה לְהַתְּחַתֵּן בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מ"ז מִכְּתָב ח, תְּשִׁיב עֲמוּד שְׂכַט)

[תפילה שטו]

תפלת השל"ה הקדוש

בְּכָל שָׁנָה מוֹהֲרָא"ש וְצ"ל הִיָּה שׁוֹלַח אֶת הַתְּפִלָּה בְּפֶקֶס וְהִיָּה מוֹרָה לוֹמֵר אוֹתָהּ
בְּעָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינּוֹן.

מִי שְׁיוּכַל יֹאמֵר אֶת הַתְּפִלָּה בְּצִיּוֹן הַשְּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ בְּטַבְרִיָּה וּמִי שְׁאִינוּ יְכוּל יֹאמֵר
זֹאת הֵיכָן שְׁנַמְצָא

וְזוֹ לְשׁוֹן הַשְּׁל"ה בְּסִפְרוֹ: חַל עָלֵינוּ חוֹבַת הַתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל
צָרְכֵינוּ, כִּי הַכֹּל מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן בְּכָל מָה שֶׁיִּצְטָרֵךְ הָאָדָם בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה, יִרְגִּיל עַל לְשׁוֹנוֹ תְּפִלָּה קְצֵרָה לְהַשְׁלִיךְ עַל ה' יְהוָה. וּבַעֲת הַפְּעֻלָּה יֹאמֵר
בְּכָל צָרְכָיו לְשֵׁם יְחִוּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ, רַבּוֹן הָעוֹלָמִים הַצְּלִיחַ דְּרַפִּי כִּי
מֵאֲתָךְ הַכֹּל וְכו'. וּבִיּוֹתֵר צָרִיךְ זְרוּז לְהַתְּפַלֵּל שֶׁיְהִיָּה לוֹ זֶרַע כָּשֵׁר עַד עוֹלָם, וְאֵגֶב
כָּל צָרְכֵיהֶם וְזוּגָם, מֵה' יֵצֵא הַדְּבָר. וְלִבִּי אוֹמֵר שְׁעַת רְצוֹן לְתְּפִלָּה זוֹ בְּעָרֵב רֵאשׁ
חֲדָשׁ סִינּוֹן, הוּא הַחֲדָשׁ שָׁבוּ נִתְּנָה הַתּוֹרָה, וְאִזּוֹ נִקְרְאִים בְּנִים לֵה' אֱלֹקֵינוּ. וְרֵאוּי
לִישֵׁב בְּתַעֲנִית בַּיּוֹם הַהוּא הוּא וְאֲשֶׁתּוֹ, וְיִתְעוֹרְרוּ בְּתַשׁוּבָה וְיִתְקַנּוּ כָּל עַנְיָנֵי הַבַּיִת
אֲסוּר וְהַתֵּר וְטִמְאָה וְטְהָרָה וְכָל הָעַנְיָנִים, וְיִתְּנוּ צְדָקָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים. וְאִם אֶפְשָׁר
לִבְעַל לְהַתְּעַנּוֹת אִזּוֹ הַפְּסָקָה מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְעַל כָּל פְּנִים יְהִיָּה תַעֲנִית גְּמוּר
כְּכֹל דִּינֵי תַעֲנִית צְבוּר. וְזוֹ גִּסְחָה:

אתה הוא יי אלהינו עד שלא בראת העולם, ואתה הוא אלהינו משבראת העולם, ומעולם ועד עולם אתה אל. ובראת עולמך בגין לאשתמודעא אלהותך באמצעות תורתך הקדושה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, "בראשית", בשביל תורה ובשביל ישראל, כי הם עמך ונחלתך אשר בחרת בהם מכל האמות, ונתת להם תורתך הקדושה, וקרבתם לשמך הגדול. ועל קיום העולם ועל קיום התורה בא לנו ממך יי אלהינו שני צוויים. כתבת בתורתך "פרו ורבו", וכתבת בתורתך "ולמדתם אתם את בניכם". והכונה בשתייהן אחת, כי לא לתהו בראת כי אם לשבת, ולכבודך בראת יצרת אף עשית, כדי שנהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל יודעי שמך ולומדי תורתך.

ובכן אבוא אליך יי מלך מלכי המלכים, ואפיל תחנותי, ועיני לך תלויות עד שתחנני ותשמע תפלתתי להזמין לי בנים ובנות. וגם הם יפרו וירבו הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות, לתכלית שיהם ואני בלנו יעסקו בתורתך הקדושה, ללמוד וללמד לשמור

וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה,
וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ לְאַהֲבָה
וְלִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ.

אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵנוּ, תֵּן לְבָלָנוּ חַיִּים אֲרָכִים וּבְרוּכִים, מִי
כְּמוֹךָ אָב הַרְחֵמִים זֹכֵר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים,
זְכֵרֵנוּ לְחַיִּים נְצַחִים, כְּמוֹ שֶׁהַתַּפִּיל אֲבָרְהָם אָבִינוּ
"לֹא יִחְיֶה לְפָנֶיךָ", וַיִּפְרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוּם לְבָרְכָה,
"בִּירְאָתְךָ".

כִּי עַל כֵּן, בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְחַנֵּן מִלְּפָנֶיךָ שְׂיִהְיֶה זֵרְעִי
וְזֵרַע זֵרְעֵי עַד עוֹלָם זֵרַע כָּשֵׁר. וְאֵל יִמְצָא בִי וּבְזֵרְעִי
וּבְזֵרַע זֵרְעֵי עַד עוֹלָם שׁוֹם פְּסוּל וְשָׁמִין, אֵךְ שְׁלֹם
וְאַמֶּת וְטוֹב וְיִשָּׁר בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וּבְעֵינֵי אָדָם, וְיִהְיֶה
בְּעַלְי תּוֹרָה, מְאָרִי מְקָרָא, מְאָרִי מְשֻׁנָּה, מְאָרִי תִלְמוּד,
מְאָרִי רְזָא, מְאָרִי מְצוּהָ, מְאָרִי גּוֹמְלֵי חֲסָדִים, מְאָרִי
מִדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, וְיַעֲבֹדוּךָ בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה פְּנִימִית,
לֹא יִרְאֶה חִיצוֹנִית, וְתֵן לְכָל גּוֹיָה וְגּוֹיָה מֵהֶם דֵּי
מַחְסוּרָה בְּכָבוֹד, וְתֵן לָהֶם בְּרִיאֹת וּכְבוֹד וְלֶחֶם, וְתֵן
לָהֶם קוֹמָה וְיָפִי וְחֵן וְחֶסֶד, וְיִהְיֶה אַהֲבָה וְאַחֻוּהָ וְשְׁלֹם
בֵּינֵיהֶם, וְתִזְמִין לָהֶם זְוֹנִים הַגּוֹנִים מְזֵרַע תִּלְמִידֵי

חֲכָמִים, מְזַרְעֵ צַדִּיקִים, וְגַם זְוֹנָם יִהְיוּ כְּמוֹתָם כְּכֹל
אֲשֶׁר הִתְפַּלֵּלְתִּי עֲלֵיהֶם, כִּי זָכְרוֹן אֶחָד עוֹלָה לְכָאן
וְלְכָאן.

אֲתָה יְיָ יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלֹמוֹת, וְלִפְנֶיךָ נִגְלוּ מִצְפוּנֵי לְבִי,
כִּי כּוֹנְנִתִי בְּכֹל אֱלֹהִים לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
וְלְמַעַן תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, עַל כֵּן עֲנֵנִי יְיָ עֲנֵנִי, בְּעֵבוֹר
הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וּבְגִלְגָּלֹת תּוֹשִׁיעַ
בָּנִים לְהֵיוֹת הָעֲנָפִים דּוֹמִים לְשָׂרָשָׁם, וּבְעֵבוֹר דָּוִד
עַבְדְּךָ רָגַל רְבִיעִי בְּמַרְכָּבָה, הִמְשֹׁרֵר בְּרוּחַ קְדוֹשְׁךָ.

א נְשִׁיר תְּמַעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּל-יִרְאָ יְהוָה תְּהִלָּךְ בְּדַרְכָּיו: ב יִגִּיעַ
בְּפִיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֵיךָ וְטוֹב לָךְ: ג אֲשַׁתְּךָ | כְּנֶפֶס פְּרִיָּהּ
בְּיַרְכְּתֵי בֵיתְךָ בְּנִיךָ כַּשְׁתַּלִּי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: ד תִּנְחַה
כִּי-בֶן יִכְרֹךְ נָבֵר יִרְאָ יְהוָה: ה יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וְרֹאֵה כְּטוֹב
ירוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: ו וְרֹאֵה-בָנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל-יִשְׂרָאֵל:

אֲנָא יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה יִקְרִים בְּנוֹ תְּפִסּוּק, וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
אוֹתָם אָמַר יְיָ, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר
שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע
זֶרַעַךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהִיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

חִינוּךְ (למחנך)

[תפילה שטז]

תפלה נוראה למחנך ולמחנכת לומר בכל יום ויום

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּתֵּן
הַצְּלָחָה בְּיַדֵּי לְחֵנֶךָ אֶת הַתְּלִמִּידִים שְׁלִי, וְאֶזְכֶּה
לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בָּךְ יְתִבְרַךְ, וְאֶלְמַד
עִמָּהֶם אֶת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְאֶחָדִיר בָּהֶם חֶשֶׁק
וְתִשׁוּקָה עֲצוּמָה לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה,
וְזִכְנֵי שְׂאֵקָנָה לְעֲצָמֵי מִדַּת הַסְּבִלָּנוּת, וְאֶסְבֵּל אוֹתָם,
וְלַעֲוָלָם לֹא אֶגְבִּיהַ אֶת יָדַי עֲלֵיהֶם לְהַכּוֹתָם, כִּי אַתָּה
יודע אֵיךְ שְׂצָרִיכִים סְבִלָּנוּת גְּדוּלָּה עִם הַיְלָדִים.

וְלִכְן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׁתִּהְיֶה לִי מִדַּת
הַסְּבָלָנוֹת, וְאַזְכֶּה לְסִבֵּל אֶת הַתְּלַמִּידִים שְׁלִי, וְלֹא
אֲצַעֵק וְלֹא אֶתְפָּרַע עֲלֵיהֶם, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה
גִּזְרָם שֶׁהַתְּלַמִּידִים לֹא יִקְלְטוּ אֶת הַלְמוּד שֶׁאֲנִי לוֹמְדִים.

אֲנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
זַכְּנִי לְזִכְרֹךְ, שֶׁהַעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל חַנוּךְ הַיְלָדִים
הִיא מִהַעֲבוּדוֹת הַכִּי קְדוּשׁוֹת בִּיְהוּדוֹת, וְאַזְכֶּה לְסִבֵּל
אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים וְלֶאֱהֹב אוֹתָם כְּמוֹ יְלָדֵי. וְאַזְכֶּה
לְהַרְחִיב תְּמִיד אֶת דַּעְתָּם וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֱמוּנָה
פְּשוּטָה בְּךָ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁכָּל תְּלַמִּידֵי יוֹכְנוּ לְהִיוֹת כְּלִים
לְקַבֵּל בָּהֶם שְׂכִינַת עֲזֶךָ יִתְבָּרַךְ. אֲנִי יְהוָה, אֲתָה יוֹדֵעַ
אִיךָ שֶׁהַסְּטָרָא אַחֲרָא מֵתְּפַשֵּׁט עִכְשָׁו בְּעוֹלָם, וְרוֹצֵה
רַק לְלַכּוֹד אֶת נְשָׁמוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּרִשְׁתָּהּ הַטְּמֵאָה,
וְלְהַעֲבִירָם עַל דַּעְתָּם וְעַל דַּעַת קוֹנָם, וְלִמְלֹא אוֹתָם
עִם כְּפִירוֹת וְאַפְּיִקוֹרְסוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְאֲנִי עֲדִים,
שְׁזֶה כְּבָר אֲלֹפִים וְרַב רַבּוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים נִפְּלוּ בְּפִח
יְקוּשׁ שֶׁל אֵלוֹ הַכּוֹפְרִים וְהַאֲפְּיִקוֹרְסִים, וְגֵרְמוּ שְׂיִצְאוּ,
רַחֲמָנָא לְצַלָּן, לְתַרְבּוּת רָעָה, וְלִכְן הַחֹב מִנְּחָ הַיּוֹם
עַל כָּל מַחֲנֶךָ לַיִלְךָ בְּסִבָּלָנוֹת גְּדוּלָה עִם כָּל תְּלַמִּידֶיךָ,

וַיֵּאָהֵב אוֹתָם כְּמוֹ בְּנָיו מִפֶּשַׁע, וַיִּקְרָבָם מְאֹד, וַדִּיקָא
עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְחַנּוּכָם בְּחַנּוּךְ הַפֶּשַׁע וְהַטְּהוֹר, וְנִזְכָּה
לְהַחֲדִיר בָּהֶם חֶשֶׁק וְתִשׁוּבָה לְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
וְלִקְנִים מִצְוֹתֶיהָ הַקְּדוּשׁוֹת.

אָנָּה יְהוָה, חוּם וְרַחֵם עָלַי, שְׂאֵזְכָּה לְהִצְלִיחַ עִם
הַתְּלִמִּידִים, וְאֵזְכָּה לְהִקְיֵם דוֹר שְׁלָמִים הַמוֹכְנִים
לְמִסַּר אֶת נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וּמְקַיְמִים אֶת הַמִּצְוֹת
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּמִתְלִמִּידִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְזִכּוֹת
הַחַנּוּךְ הַפֶּשַׁע, שְׂאֵזְכָּה לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים, אֵזְכָּה
גַּם-כֵּן לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה אֵלֶיךָ, וְתִמְחַל לִי עַל
כָּל הָעֲוֹנוֹת שְׁלִי, עַד שְׂאֵזְכָּה לְצַאת מִהָעוֹלָם כְּמוֹ
שְׂבִאתִי, בְּלִי שׂוּם חֲטָא וְעוֹן, וְאֵזְכָּה לְהַכִּיל בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתַי בְּזִכּוֹת אֱלֹהֵי הַתִּינּוּקוֹת שְׁלִי
בֵּית רַבֵּן, הַבֵּל פֶּה שְׂאֵין בּוֹ חֲטָא. הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ
וְלַמִּדְנִי, כִּי אֲתָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתָךְ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם
וְאֵזְכָּה לְהִצְלִיחַ בְּמִשְׁיַמְתֵּי הַקְּדוּשָׁה - חַנּוּךְ הַיְלָדִים,
וּבְזִכּוֹת הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלִי חַנּוּךְ הַיְלָדִים אֵזְכָּה
לְהַכִּיל בְּךָ לְגַמְרִי, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סָלָה.

[תפילה שיו]

תפלה נוראה למחנך

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
 שתחום ותחמל עלי, שאזכה לקנות לעצמי את
 מדת הפבֿלנות, ובשעה שאני מחנך את תלמידי אזכה
 להתדיר בהם אמונה פשוטה בך יתברך וישתבח
 שמך לעד. ושמרני והצילני לב לאפשל בדברי לפני
 התלמידים, ומכל שכן שלא אהיה בכלל העושה
 מלאכת השם רמיה, שהוא בכלל ארור, רחמנא לצלן.
 זכני לזכר תמיד, אשר התלמידים שאני מחנכם,
 הם נשמות קדושות, חלק אלוה ממעל ממש, ועלי
 לקשרם אל שרשם העליון, ואם פעם לא אאבד עצמי
 ולא אוציא עליהם את עצבי להשפילם או להכותם,
 חס ושלום, אלא זכני להוריד עצמי אליהם, ואלביש
 עצמי בכמה וכמה לבושים, עד שאזכה להכנס אל
 תוך נשמותיהם, ולחנך אותם על-פי דעת התורה
 הקדושה שקבלנו על-ידי משה רבנו.

וּזְכַנִּי לְהַקִּים תְּלַמִּידִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחֹשְׁבֵי שְׂמוֹ, וְיִהְיוּ
מִלְּאִים עִם אֲמוּנָה וִירֵאת הַשֵּׁם מְהֻרָּה, וְיִקְנֻ
לְעַצְמָם מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְיִהְיוּ בְּעָלֵי דָרֶךְ אֶרֶץ, בְּאֶפֶן
שִׁיְהִיוּ לְנַחַת בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּמְחַל לִי
עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי, וְאֲזַכֶּה לְתַקַּן אֶת מַעֲשֵׂי הָרַעִים.
וְהַתְּלַמִּידִים יִהְיוּ הַתְּקוּנִים שְׁלֵי; כִּי בָּזֶה שְׂזוּכִים לְלַמֵּד
אֶת נַעֲרֵי יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה וִירֵאת שְׁמַיִם וּמִדּוֹת טוֹבוֹת,
נִמְשָׁךְ עַל הָאָדָם חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים מִמְּקוֹם
עֲלִיּוֹן וְגִבּוֹהַּ מְאֹד, כִּי אֲצַלֶּךְ מְאֹד חָשׁוּב מִי שְׂמַחֲנֶךָ
אֶת נַעֲרֵי יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה קְדוֹשָׁה. וּזְכַנִּי לְהַצְלִיחַ כָּל
יְמֵי חַיֵּי עַם הַתְּלַמִּידִים, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת מְחַנֶּךָ טוֹב,
וְיִהְיוּ לְרַצוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי
וְגֹאֲלֵי, אָמֵן!

(אוצר הקנטרסים חלק ט"ז קנטרס חנוך טוב עמוד קמא)

חובות

[תפילה שיח]

אָמרו חכמינו הקדושים (כתובות פו.): פריעת בעל חוב – מצוה. וצריך לבקש בכל יום:

**רבוננו של עולם, זכני לצאת מחובותי – בין בגשמי
ובין ברוחני.**

העקר לא לפל בדעתו, למה נפל בחוב, כי הכל ממנו יתברך מטעמים הכמוסים, כי את כל אחד הקדוש-ברוך-הוא מנהיגו באפן ובדרך אחר, והעקר – להיות שמח בחלקו תמיד.

(אשר בנחל חלק כ"ג מכתב ג, תקי עמוד קכא)

[תפילה שיט]

הכל ממנו יתברך. העקר לצאת מהקטנות והעניות, ולדבר:

"ברוך השם יתברך, יש לי וכו'."

(ויפרט כל אחד בלשונו את ההרחבות והחסדים שיש לו בתוך הצרות)

(אשר בנחל חלק כ"ג מכתב ג, תלח עמוד רפה)

[תפילה שכ]

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּחֲוֶה וְתִרְחַם עַל נַפְשׁ פְּגוּמָה כְּמוֹנִי, שֶׁנִּפְלָה בְּפֶחַ יְקוּוֹשׁ כְּזֶה. חָטָאתִי. עָוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלִכְלַכְתִּי אֶת מַחְשְׁבוֹתַי, וְדַבּוּרֵי וּמַעֲשֵׂי, וְעַל-יְדֵי-זֶה עָקַרְתִּי אֶת עֲצָמֵי. אֶת קִדְשֹׁתִי וְאֶת שְׂרָשׁ נִשְׁמַתִּי מִמֶּךָ יְתִבְרַךְ.

אָנָּה ה', חוֹס וְרַחֵם עָלַי, וְזַכֵּנִי לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה אֲמִתִּית מֵעַכְשָׁו, וְאִזְכֶּה לְחֹזֵר וּלְדַבֵּק עֲצָמֵי אֵל שְׂרָשֵׁי. לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי וְקִלְקַלְתִּי וְשַׁחַתִּי.

אָבִי, אָבִי, אָבִי, אָב הַרְחֵמֵן חוֹס וְחַמֵּל עַל נַפְשׁ אֲמִלְלָה כְּמוֹנִי, מֵרַב רַבּוּי חַטָּאִים שֶׁחָטָאתִי, עָוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, גָּרַמְתִּי חוֹבוֹת לְמַעַלָּה. כִּי הִפְסַקְתִּי אֶת הָאֲזָרוֹת לְהִשְׁפִּיעַ דְּרָבָה כָּל הָעוֹלָמוֹת. וְנִתְקַתִּי כָּל הַיְחוּדִים הַקְּדוּשִׁים, וְעָקַרְתִּי אֶת קִדְשֹׁתִי מִשְׂרָשֵׁי, וְעַל-יְדֵי-זֶה אָנִי בְּעַל חוֹב גָּדוֹל בְּרוּחָנִיּוֹת עַד שֶׁנִּשְׁתַּלְשַׁל לְמַטָּה שְׂאֵנִי בְּעַל חוֹב גָּדוֹל לְבְנֵי-אָדָם, וְאָנִי חַיֵּב הַרְבֵּה מְעוֹת.

וְזֶה מִבְּלִבִּל אֹתִי, כִּי כָּבַר גָּלִיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי רֹאשׁ
צְדִיקוֹךָ, שְׁמִי שְׂרוּצָה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וְזֶהר מִלְּהוּת
בְּעַל חוּב.

וְהִנֵּה אָבִי שְׁבַשְׁמִים הֶעָבַר אֵין, כִּי כָּבַר גָּפְלָתִי
בְּחֻבּוֹת, אֵךְ מָה אֶעֱשֶׂה עִכְשָׁו, וְאִיךְ אֶזְכֶּה
לְצֵאת מֵהַחֻבּוֹת הָעֲצוּמִים שְׁאַנִּי חֵיב; חוּם וְחַמֵּל
עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד הַבִּינָה, שְׁאַזְכֶּה
לְהִתְבוּנָן עִכְשָׁו בְּאוֹרְךָ יִתְבָּרַךְ, וּמִשָּׁם עִכְשָׁו אֲשִׁפִּיעַ
אוֹר גְּדוֹל עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד שְׁאַזְכֶּה שְׁתִּמְשֶׁךְ
הַהִשְׁפָּעָה לְמִטָּה, וְאַזְכֶּה לְשָׁלֵם אֶת כָּל חֻבּוֹתִי
הַגְּשָׁמִיִּים שְׁאַנִּי חֵיב לְבְנֵי-אָדָם מְעוֹת, וְאַזְכֶּה לְצֵאת
מִהַפֶּח יִקוּשׁ הַזֶּה שְׁנִפְלָתִי לְשָׁם, וְאַזְכֶּה שְׁתִּרְחִיב
לִי כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי שְׁפַע הַשִּׁיךְ לַיּוֹם הַזֶּה
דִּיקָא, וְלִישׁוּעָה הַזֹּאת דִּיקָא, עַד שְׁאַזְכֶּה לְשִׁמּוֹר אֶת
יְמֵי וְשָׁעוֹתַי, שְׁלִבֵּל יִלְכוּ לְרִיק וְלִבְטָלָה מֵעֵתָה וְעַד
עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

[תפילה שכא]

רבונו של עולם חוס ורחמל עלי ותוציאני מהקטנות
 והדחקות, שגרתתי לעצמי על ידי חטאי
 המרבים שחטאתי עויתי פשעתי לפניך, ובפרט
 בחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, שהוא חטא
 חמור מאד, עד שחכמינו הקדושים אמרו כל המוציא
 זרעו לבטלה חייב מיתה, מה אומר מה אדבר מה
 אצטרק, האלהים מצא את עוונתי, מפני חטא המגנה
 הזה נתעבר דמי בי, ונתבלבלתי דעתי, ונתעקם לבבי
 בקשיות וספקות עליך, עד שנפלתי בקטנות המוחין,
 שאבדתי את שכלי לגמרי, ונעשיתי עבד ליצרי הרע,
 עד שהוא מושל בי, ונתקיים אצלי "עבד כי ימלוך ונבל
 כי ישבע לחם", שעל ידי זה נפלתי בעניות גדולה
 מאד, עד כדי כך שאני מכרח ללוות כסף לקנות
 לחם, וכך כך נפלתי בעיני עצמי ביאוש עמק מאד,
 עד שאני לא רואה שום דרך איה יוצאים מזה, אנה
 רבונו של עולם חמל על נפש אמללה פמוני, ותוציאני
 מקטנות המוחין ואזכה להגיע לגדלות המוחין, באפן

שְׁאַהֲיָה חֶזֶק לְהַתְּפִיל אֵלַיךָ תָּמִיד, וְלִהְיוֹת חַיָּן וְלִבְקֹשׁ
 עַל נַפְשִׁי, עַד שְׁאַזְכֶּה לְצֵאת מִהַקְטָנוֹת וְלָבוֹא אֶל
 הַגְּדֻלוֹת, וְאַתָּה הוֹדַעְתָּנִי עַל יְדֵי רֹאשׁ צְדִיקֶיךָ שְׂאִין
 שׁוֹם יְאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֲפִלוֹ שְׂאָדָם כָּבֵד עָבַר עַל כָּל
 הָעֲוֹנוֹת בְּכִלְיוֹת, וּבְכַרְטִיּוֹת עַל הָעוֹזֵן הַחֲמוֹר הַזֶּה
 שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבַטָּלָה, גַּם בֵּן מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, עַל
 יְדֵי שְׂאֵת חֶרֶט עַל מַעֲשֵׂי הַמְּגַנִּים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁיו,
 וְאַזְכֶּה לְקַבֵּל עָלַי קַבְּלָה חֶזֶקָה לֹא לְחֹזֵר אֶל הָעוֹזֵן
 הַחֲמוֹר הַזֶּה, וְגִלְיֹת לָנוֹ אֲשֶׁר עָקַר הַתְּשׁוּבָה שְׂמֵהִיּוֹם
 וְהִלָּאָה לֹא לְהַמְשִׁיךְ בְּזִהְמוֹת הַחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה,
 אֲנִי מִמֶּךָ רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוֹם וְחֹמַל עָלַי שְׂאֵזְכָה
 לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּדַעְתִּי, לֹא לְחֹזֵר אֶל הָעוֹזֵן הַחֲמוֹר הַזֶּה,
 וְאַזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת מַה שֶׁקִּלְקַלְתִּי, עַד שְׂאַצֵּא לְגַמְרֵי
 מִהַחֲבוּבוֹת, וַיִּקְיָם בִּי מִקְרָא שְׂפָתוֹב בְּצִלּוֹ ח' מִדְּתִי
 וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיּוֹ מְתוֹק לְחֵפִי, וּמַעֲתָה אֶזְכֶּה לְהַחֲדִיר
 בְּעַצְמִי אֲמוּנָתְךָ הַפְּשׁוּטָה שְׂאַתָּה מְלֹא כָּל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ, מְמִלָּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבְתוֹךְ כָּל
 עֲלָמִין, וְלֹא אֶסִיחַ דַּעַת מִמֶּךָ כָּרְגַע, וְאַזְכֶּה לְהַכְפִּיל
 בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

[תפילה שכב]

רבונו של עולם, זכנו להרבנות בצדקה תמיד, ועל-
 ידי־זה תרויח לנו בכל עסקנו, ותזמין לנו
 פרנסתנו קדם שנצטרך להם, ותתן לנו עשירות
 גדולה דקדשה. עשר וכבוד וחסים. רבונו של עולם,
 אתה יודע חסרון הפרנסה בעת הזאת, אשר "כִּשְׁל
 כַּח הַסֶּבֶל", כי חיינו תלויים מנגד, ואין לנו יודעים
 שום דרך איה להשיג פרנסה, כי אם עליה לבד אנו
 נשענים, כי ממי אשאל לחמי ופרנסתי וכל צרכי
 המרבים מאד, הלא ממה לבד, אשר מפרנס ומכלכל
 מקרני ראמים עד ביצי כנים. חמל עלי והושיעני,
 ותן לי פרנסה ברוח מתחת ידך הרחבה והמלאה,
 ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי
 הלואתם. ועזרני לם־לך כל החובות שאני חייב מכבר.
 ומעתה תצילני, שלא אבא לידי שום חוב והלואה
 כלל. ותהיה בעזרי שאזכה מהרה לתקן פגם כל
 הגזלות שבדי מעודי עד היום הזה. ואזכה להשיב
 את כל הגזלות. שבדי מעודי עד היום הזה. ואזכה

לְהַשִּׁיב אֶת כָּל הַגְּזֵלוֹת אֲשֶׁר גָּזַלְתִּי, אוֹ אֶת הָעֶשֶׂק
 אֲשֶׁר עָשִׂקְתִּי, בֵּין בְּשׁוֹגֵג, בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאִנּוּם, בֵּין
 בְּרָצוֹן. וְכָל מִינֵי סְכֻסוּכִים בְּעֶסֶק מָמוֹן, שֶׁנִּשְׁאָר בְּיַדִּי
 אֵיזָה מָמוֹן שֶׁל חֲבֵרֵי עַל-יְדֵי אֵיזָה טָעוֹת וְהֶעֱלָמָה
 מֵאֵיזָה מִשָּׂא וּמִתָּן וְחֹב וְכַדוּמָה. הֵן מֵה שֶׁאֲנִי זֹכֵר
 עֲדִין, הֵן מֵה שֶׁנִּשְׁכַּח מִמֶּנִּי, הַכֹּל אֲזַכֶּה לְסֵלֶק לְכָל
 מִי שֶׁנִּגְנַעְתִּי בְּמָמוֹנוֹ וְחִפְצָיו שׁוּם צַד נִגְיָעָה בְּעוֹלָם.
 וְאִם, חֵם וְשָׁלוֹם, יֵשׁ בְּיַדִּי אֵיזָה גְּזֵלָה וְחֹב שֶׁאֵינִי
 יוֹדֵעַ בְּעֶצְמִי לְמִי גָּזַלְתִּי, תַּעֲזֹרְנִי, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 שֶׁאֲזַכֶּה לַעֲשׂוֹת מֵהֶם צָרְכֵי רַבִּים, כֹּאֲשֶׁר צוִיתָנוּ
 עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, בְּאִפְן שֶׁאֲזַכֶּה מְהֵרָה בְּחַיֵּי
 לְתַקֵּן וּלְהַחְזִיר כָּל הַגְּזֵלוֹת וְהַחֻבּוֹת שֶׁבְּיַדִּי, כִּי אַתָּה
 יוֹדֵעַ חֹמֶר אִסּוּר גְּזֵלָה, שֶׁנִּחְשָׁב כְּאִלוֹ גּוֹזֵל נַפְשׁוֹ וְנַפְשׁ
 בָּנָיו וּבְנוֹתָיו, וּכְאִלוֹ בָּא עַל אִשְׁתֵּי אִישׁ. מִלֵּא רַחֲמִים,
 חוּם וְחֶמֶל עַל נַפְשֵׁי. וְעֲזֹרְנִי לְתַקֵּן פְּגָם כָּל הַגְּזֵלוֹת
 וְהַחֻבּוֹת שֶׁבְּיַדִּי, וְתַרְחִיב אֶת יְדֵי, וְתַעֲזֹרְנִי וְתַזְכֵּנִי
 לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֵנִיִּים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, בְּאִפְן שֶׁאֲזַכֶּה
 לְתַקּוֹן עַל-יְדֵי־זֶה פְּגָם כָּל הַגְּזֵלוֹת שֶׁבְּיַדִּי עַל-יְדֵי
 חֲמֻדָּה, מֵה שֶׁהֵייתִי חוֹמֵד וּמִתְאַוֶּה אֶת שֶׁל חֲבֵרֵי,

עד שגזלתי אותו על-ידי-זה. אנא יהוה, זכני לתקן
זאת על-ידי צדקה.

(פרנסה טובה עמוד רכא)

[תפילה שכג]

רבוננו של עולם, חוס ורחמל על אמלל כמוני, על פחות
וירוד כמוני, שנפלתי ונשללתי מרב עוונותי
בשאל תחתיות ומתחתיו בחובות עצומים ברוחניות
ובגשמיות, עד שמרב עוונותי, החובות שאני חיב
ברוחניות ובגשמיות חונקים אותי, ואין לי שום
עצה ואין לי שום דרך איה לצאת מזה. אהה יהוה
הושיעה, חוס ורחם עלי, הביטה וראה בעניי, ושאל
נא לכל חטאתי, מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק,
האלהים מצא את עווני, אתה הודעתנו על-ידי ראש
צדיקיה שיש עברה שהיא גורמת להאדם להיות
תמיד בעל חוב, ואי אפשר להנצל מזה, עד שיוזכה
לעשות תשובה אמיתית, תשובה שלמה, ולתתחרט
בכלליות על עברה זו, ועקר העת לעשות תשובה

על עבֵרָה זו הוא רק בשָׁעָה שֶׁהוא בְּמַחִין דְּגִדְלוֹת, אֲזִי הַזְּמַן הַטּוֹב בְּיוֹתֵר לְהִתְחַרֵּט וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ לְהִנָּצֵל מֵעֲבֵרָה זוּ וּלְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל עֲבֵרָה זוּ, אֲךֹּ אֵתָה לְבַד יוֹדֵעַ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כִּי עֲבֵרָה זוּ שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית - הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, מְשַׁבֵּרֵת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי וּמְכַנְּסֵתוֹ בְּמַחִין דְּקַטְנוּת, עַד שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה בְּעֵצְמוֹ נַעֲשִׂים בְּעַל חוֹב, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה: עֲשָׂרָה קִבּוּיֵי שָׁנָה יֵרְדוּ לְעוֹלָם, תִּשְׁעָה נִטְלוּ עֲבָדִים, וּכְתִיב "וְעָבַד לָוֶה לְאִישׁ מִלֹּוה", מִי שֶׁלֹּוה כֶּסֶף, נַעֲשֶׂה עָבֵד, וְנוֹפֵל מִחוּ בְּשָׁנָה וּבְקַטְנוּת, וְכֵן חֲטָא הַמֵּר הֵוָה גוֹרֵם לְאָדָם שִׁיפֹל מִחוּ בְּשָׁנָה וּבְקַטְנוּת וּבְעֲנִיּוּת, כִּי הַזּוֹרֵק פְּרוּרִין דְּנִהְמָא, עֲנִיּוּת רוּדֵף אֲבִתְרִיהַ מְכָל שְׁכַן מָאן דְּזָרִיק פְּרוּרִין דְּמוֹחָא, וְעַתָּה אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, מָה אַעֲשֶׂה לְהִנָּצֵל מִלְּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב, מֵאַחַר שֶׁחֲטָאתִי עֲוִיתִי וּפָשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ כָּל-כֶּךָ זֶה יָמִים וְשָׁנִים בְּחֲטָא הַמְּגֻנָּה הַזֶּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁבַּר לִבִּי בְּקִרְבִּי, וְנִחַלֵּשׁ דַּעְתִּי, וְנִפְלְתִי בְּקַטְנוּת הַמַּחִין, עַד שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה בְּעֵצְמוֹ נִכְנַסְתִּי בְּחֻבּוֹת עֲצוּמוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְלֹא דִי לִי שֶׁלֹּא נִזְהַרְתִּי בְּעֵצְמִי מִלְּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב, אֲלֵא גַם

על-ידי עוונותי הרבים והעצומים, עוד גרמתי להפיל
 גם את אחרים שיהיו בעלי חובות, ומי יודע אם לא
 בשביל עוונותי הרבים גרמתי שיתגברו ויתפשטו
 עכשו הרבה בעלי חובות בעולם, כי על-ידי עוונותי
 הרבים גרמתי, שהרבה בני-אדם יפלו בצרה המרה
 הזו להיות בעל חוב, ועתה אבי שבשמים, מה אעשה
 ואני אנה אני בא. הורני יהוה דרך ואהלך באמתך,
 תן לי עצה, תן לי חנינה איך לצאת מהצרות המרות
 שסבבוני, עברות מגנות כאלו, וחובות רבים כאלו. תן
 לי תקנה שלא אבד, גלה לי דרך איך לסלק את חובותי
 הרבים והעצומים, ואיך לבא לגדלות המחין באפן
 שאזכה להפטר בפעם אחת הן מחטאי ועוונותי ופשעי
 הרבים, והן מחובותי העצומים שסבבוני וחונקים
 אותי. אנא יהוה, רחמן האמתי, חוס ורחם עלי, וזפני
 לבוא לגדלות המחין, ואזכה להפיר אותך באמת,
 איך שאתה מחיה ומקים ומחיה את כל הבריאה
 בלה, ואיך שאין לי שום עצה אחרת, רק לשוב אליך
 באמת ובתמים, ושום ברירה שבעולם לא יכול לעזר
 ולהושיע לי, כי אם אתה אבי שבשמים, שאתה אל

רְחֹמַן וּמִוֹשִׁיעַ לְכֹל הַקּוֹרְאִים אוֹתָךְ, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב:
 "קְרוֹב יְהוָה לְכֹל קוֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת
 רְצוֹן יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁוַעְתָּם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם, שׁוֹמֵר
 יְהוָה אֶת כָּל אוֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד, תְּהִלָּת
 יְהוָה יִדְבַר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בְּשָׂר שֶׁמֶ קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,
 וְאַנְחֵנוּ נְבָרֶךְ יְהי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ".

(פְּרִנְסָה טוֹבָה עֲמוּד רְלֵה)

חתימה

[תפילה שכד]

תפלה למשהו שחתם על מישהו:

רבונו של עולם, אולי עשיתי פעם עוולה לאדם אחר,
 וכבר שבחתי מודה! או אולי נדמה לי שאין זו

עוֹלָה בְּלֵל, וְכִךְ רָאוּי לִי לַעֲשׂוֹתָ?! רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
תְּמַשִּׁיךְ בִּי יִשׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי, הָאֵם שָׁמַעְתִּי קֶדֶם
מִפִּי הָאִישׁ בְּעֶצְמוֹ, לְפָנַי שְׁחַתְמִתִּי עָלָיו?

(אָשׁר בְּנַחַל חֶלֶק י"ט מִכְּתָב ב, תתכא עמוד רנא)

טענות

[תפילה שכה]

בְּמָקוֹם לְשֵׁאל: "לָמָּה מִגִּיעַ לִי דְבַר זֶה", תֹּאמֶר:

"טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנַתֵּן לִי אֶת זֶה
וְכוּ', וְאֶת זֶה" וְכוּ'.

לְהַסְתַּכֵּל תְּמִיד עַל הַצַּד הַיְפֵה שְׁבַחֵיִם.

(אָשׁר בְּנַחַל חֶלֶק ס"ד מִכְּתָב יג, קנח עמוד צט)

יאוש

[תפילה שכו]

אומרים חכמינו הקדושים (ברכות י): אפלו חרב חדה מנחת לו על צנארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים. כשחרב מנחת על האדם, הוא תכף ומיד מתחיל לצעק לפניו יתברך, ואינו מתמהמה כרגע לחשב – מה אמר ומה אדבר, אלא זועק ומתחנן על אתר:

**רבוננו של עולם, לא נותר לי כלום בזה העולם רק
אתה, אנא תמחל לי, רחם על אשתי וילדי
וכו' וכו'.**

אשר זו שלמות התפלה – כשאדם מרגיש שאוב עומד נגדו, ודרוך ומזמן בכל רגע לכולתו;

(קנטרס הזמן קצר עמוד יז)

[תפילה שכז]

אומרים חכמינו הקדושים (תענית ח): אין תפלתו של אדם נשמעת, אלא אם כן משים נפשו בכפו, שמרגיש עצמו שעומד הרגע למות, כשאדם חי בתחושה כזו שהזמן קצר, יודע שאין הזמן ספק בידו לטל עט ונייר ולרשם צרכיו, ולהתמהמה ולהתבלבל מה אבקש, מי ואימת וכו', אלא כבר פותח פיו ומתחיל לבקש על נפשו:

רבונו של עולם, תרחם עלי, תוציאני מהפח שנפלתי
אליו וכו' וכו'.

לזאת, בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי הדבור של האדם חשוב מאד מאד, וזהו כלי השפע, וככל שאדם מדבר יותר אליו יתברך, כמו־כן נשפע עליו יותר אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

(קנטרס הזמן קצר עמוד יח)

חיתון

אירוסין

[תפילה שכח]

רבונו של עולם, תודה לך שהבאת לי שדוך. רבונו
של עולם, תראה שאזכה להתחתן מה שיותר מהר.

(אשר בנחל חלק פ' מכתב יז, תרסח עמוד רמ)

יום החופה

חתן יקר מזל טוב, ממלץ להשיג ולקרא את קונטרס יום הנשואין כמה ימים לפני החתונה כדי שתדע איך לנצל את היום הקדוש הזה ופה מובאות התפלות מהקונטרס הקדוש הזה ולכן ממלץ לקרא את ההקדמות לתפלות (אפלו יום לפני) כדי שתדע מתי לומר כל תפלה

[תפילה שכת]

רבנו ז"ל אמר פעם לחתן אחד קדם חפתו מאמרם ז"ל (כתבות טז:) פיצד מרקדין לפני הפלה, ופרש: פיצד מרקדין ומדלגין (היגו לשכח כל מה שהיה) לפני הפלה (קדם החתונה). וכבר אמר פעם (עין שיחות-ה"ך"ו, סימן כו) אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם, אבל בעיני יש בשכחה מעלה גדולה, ואצלי הדרך, שפכל פעם מה שעובר, תכף-ומיד אני שוכח ומעביר מדעתי וכו', עין שם. ומכל שכן אתה עכשו ביום חפתך מוחלין לך על כל עונותיך, תעשה התחלה חדשה לגמרי, ומכח זו ההתחלה יהיה לך פח לעשות אחר-כך התחלה חדשה בכל יום ובכל שעה וכו'.

חמדת לבכי! אשרינו ואשרי חלקנו, שזכינו בזכות חנם להתודע מהאור הגנוז הזה, אורו של רבנו ז"ל, ועל זה אנו צריכים לתן תודה והודאה להשם יתברך בכל יום ויום, ועל-ידי-זה יהיה בכתנו לבקש ולהתחנן:

**רבנו של עולם, באשר החלזת להראות לעבדך את
גדלך ואת תפארתך, ואת ראש צדיקיך, אנא,
רבנו של עולם, זכני להתקרב אליו באמת ובתמים
ולצית אותו, וכל מה ששהזהיר אזכה לקיים בלי שום
חכמות כלל, ואזכה להיות דבוק בו בדבקות אמתית,
דבקות ויחוד רוחא ברוחא, שיאיר רוחו ברוחי,**

וּאֶזְכֶּה לְהִיּוֹת מְאֻחָד עִמּוֹ בְּעֶלְמָא הַדִּין וּבְעֶלְמָא דְאֵתִי
 לְעַד וּלְנִצְחָה נְצָחִים.

(אשר בנחל חלק ז' מכתב תתב עמוד ש)

[תפילה של]

כתוב בסדור "אור לישרים": חתן ביום חפתו קדם החפה, קדם שנכנס לטבל
 במקנה יאמר זה:

הֲרִינִי מוֹכֵן וּמְזֻמֵּן לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְדוּי, וּמִצְוֹת
 עֲשֵׂה שֶׁל תְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: "דְּבַר אֵל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ אִזּוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטָּאת הָאָדָם
 לְמַעַל מֵעַל בִּיהוָה, וְאִשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא וְהִתּוּדוּ אֶת
 חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ".

אָנָּה, יְהוָה, חַטָּאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 בַּחַטָּאִים וְעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים הַרְבֵּה מְאֹד, גָּדוֹל
 עֲוֹנֵי מִנְשָׂא, עֲצֻמוֹ פְּשָׁעֵי מִסְפֵּר, בִּשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי
 (אם זוכר יפרש חטאיו באיזה יום, באיזו שעה ובאיזה מקום חטא ויאמר), הֲרִי נַחֲמֵתִי
 וּבִשְׁתִּי מִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים, וּלְעוֹלָם אֵין אָנִי חוֹזֵר לַעֲשׂוֹת
 כַּדְּבַר הַזֶּה, וְהֲרִינִי כְּגֵר שֶׁנֶּתְנִיר וּכְקָטָן שֶׁנּוֹלָד; אָנָּה,
 יְהוָה, כִּפֵּר נָא לְחַטָּאִים וּלְעֲוֹנוֹת וּלְפְשָׁעִים שְׁחַטָּאתִי

וְשִׁעוּיֹתַי וְשִׁפְשֻׁעֵתַי לְפָנֶיךָ, לְמַעַן שְׂמֹד, יְהוָה, וְסִלַּחַת
 לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא, וְכִכָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: כִּי בַיּוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַהֲרָא אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לְפָנַי יְהוָה
 תִּטְהָרוּ, בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, אָמַר
 רַבִּי עֲקִיבָא: אֲשֶׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל לְפָנַי מִי אַתֶּם מִטְהַרִּין,
 וּמִי מִטְהַר אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְזָרַקְתִּי
 עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם, וְאֹמַר: מִקּוּהַ יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה, מֵהַ מְקוּהַ מִטְהַר אֶת הַטְּמֵאִים, אַף הַקָּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא מִטְהַר אֶת יִשְׂרָאֵל; וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה
 אֶרֶץ וּלְמִקּוּהַ הַמַּיִם קָרָא יַמִּים.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֵל
 תְּתַעַלֵּם מִתְחַנְּתֵנוּ, שְׂאִין אָנוּ עוֹי פָּנִים וְקָשִׁי
 עָרַף לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבְרַנוּ דְּפִי, הֶעָוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ,
 וְדָנוּ, חָמְסְנוּ, טָפְלָנוּ שֶׁקֶר, יַעֲצָנוּ רַע, כּוֹזְבֵנוּ, לְצָנוּ,
 מְרִדְנוּ, נֹאצְנוּ, סָרְרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרְרְנוּ, קָשִׁינוּ
 עָרַף, רָשַׁעְנוּ, שְׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תָּעִינוּ, תַּעֲתַעְנוּ, סָרְנוּ
 מִמְּצוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ, וְאַתָּה

צדיק על כל הבא עלינו, כי אמת עשית ואנחנו
 הרשענו, מה נאמר לפניה יושב מרום, ומה נספר
 לפניה שוכן שחקים, הלא כל הנסתרות והנגלות
 אתה יודע, אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל
 חי, אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב, אין
 כל דבר נעלם ממך, ואין נסתר מנגד עיניך, ובכן יהי
 רצון מלפניה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתכפר
 לנו על כל חטאתינו, ותסלח לנו על כל עונותינו,
 ותמחל לנו על כל פשעינו.

ויאמר בכונה גדולה:

יהי רצון מלפניה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שאם
 חטאתי, עויתי ופשעתי לפניה, ופגמתי בארבע
 אותיות הקדושות של שמך הו"ה ובארבע אותיות של
 שמך אדנ"י, ונתחייבתי בדינה הצדק: סקילה, שרפה,
 הרג וחנוק, הרי אני מקבל עלי ארבע מיתות: סקילה,
 שרפה, הרג וחנוק, והריני פאלו נסקלתי ונשרפתי
 ונהרגתי ונחנקתי בבית דין הגדול שפירושלים על
 דבר כבוד שמך, ואתה יהוה, ברחמיה הרבים, תשוב
 ותיחד כל האותיות של שמותיה היקרים, ויאיר

בְּרִצּוֹנָהּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצְרָה,
 עֲשִׂיהָ, וְאֵל יְהוָה מוֹנֵעַ, וְהָרִי עֲתָה אֲנִי מִקִּבֶּל עָלַי כָּל
 אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית-דִּין לְכַפֵּר עָלַי כָּל עֲוֹנוֹתַי, שְׁחָטָאתִי
 וְשָׁעוּיֹתַי וְשִׁפְשָׁעֵתַי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלֹתְקֹן כָּל
 הָעוֹלָמוֹת שִׁפְגַּמְתִּי בָהֶם, כְּאֵלֹה הָיִיתִי טוֹבֵל עֲצָמֵי
 בְּנֵהָר דִּינֹר, וְהָרִינִי כִּגְר שְׁנַתְגִּיר וְכִקְטָן שְׁנוֹלֵד דָּמִי,
 וַיְהִי נֶעַם אֲדָנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינֹנוּ כּוֹנְנָה
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינֹנוּ כּוֹנְנָהוּ, יְהִי לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי
 וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.

(קנטרס יום הנשואין עמוד יז)

[תפילה שלא]

בְּנִי, בְּנִי רֵאָה תְּכַף-וּמְיָד אַחַר הַמִּקְנָה טְהָרָה לְהַלְבִּישׁ אֶת עֲצָמֶךָ בְּמַלְבוּשֵׁי כְבוֹד,
 מַלְבוּשֵׁי שְׁבֵת, מַלְבוּשֵׁי טְהָרָה, מַלְבוּשֵׁי חֲדָשִׁים, שְׁקֵנוּ לָךְ בַּעֲבוּר הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ
 וְהַנּוֹרָא הַזֶּה – יוֹם הַנְּשׂוּאִין, יוֹם הַחֲפָה, וְתִבְרַךְ בְּרַכַּת "שֶׁחֲחִינּוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ
 לְזִמְן הַזֶּה" עַל הַבְּגָדִים הַחֲדָשִׁים שֶׁתִּלְבַּשׁ, וְתִכְוֶן גַּם לְצֵאת עִם הַבְּרָכָה הַזוּ עַל
 הַנְּשׂוּאִין, שְׂזָכָה אוֹתָךְ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַצֵּא אֶת בֵּת זִוְגָךָ, וְתִתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
 לְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְתִזְרַז אֶת עֲצָמֶךָ תְּכַף-וּמְיָד
 לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת מִנְחָה בְּכוֹנְנָה נּוֹרָאָה מְאֹד כַּתְּפִלַּת יוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּי בַיּוֹם הַזֶּה מְכַפְּרִים
 לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְאֵל נִקַּל בְּעֵינֶיךָ תְּפִלַּת מִנְחָה זוּ, כִּי הִיא הַתְּפִלָּה הָאֲחֵרוֹנָה
 שֶׁל יְמֵי בַחְרוּתְךָ, וְעֲלֶיךָ לָשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁחֲסַרְתָּ וְדִלְגַּתָּ
 וְהַתְּפַלֵּל לְלֹא כּוֹנְנָה וּבְהַסָּח הַדַּעַת, וְתֹאמַר מְלָה מְלָה סֹדֵר הַקְּרִבְנוֹת, וְאֲשָׁרֵי
 וְשִׁמוּנָה-עֲשֶׂרָה, וְכִשְׁתִּגִּיעַ לְבְרַכַּת "שְׁמַע קוֹלְנוּ" תֹּאמַר נִסַּח זֶה:

עֲנֵנִי אָבִינִי, עֲנֵנִי בְיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה, כִּי בְצָרָה
גְדוֹלָה אָנִי עַל כָּל מַה שְּׁחַטָּאתִי וְשַׁעוֹתַי לְפָנֶיךָ
מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְהִדְבַקְתִּי
רָעָה עַל רָעָה, וְהִרְהוּרֵי עֲבָרָה הִרְהַרְתִּי, וְהִלַּכְתִּי
אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת לְבִי הָרַע, וְאַחֲרֵי רֵאוֹת עֵינַי בְּרֵאוֹת
אַסּוּרוֹת, וּפְגַמְתִּי בְעֵינַי עַל־אִין וְנִלְכַדְתִּי בְמַצּוֹדָה
רָעָה, וּפְגַמְתִּי בְאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, מִתְבוֹשֵׁשׁ אָנִי בַחֲטָאֵי
וְנִכְלָם אָנִי מַעֲוֹנוֹתַי, וְנִחַפֵּר מִפְּשָׁעַי, אֲךָ לֹא לְהִכְעִיסְךָ
נִתְכַוְּנְתִי, וְאַתָּה בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת, גָּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ,
כִּי לֹא בְמֶרֶד וְלֹא בְמַעַל לַעֲשׂוֹת כְּנֶגֶד פְּנּוֹתֶיךָ, אֶלֶּא
יִצְרֵי הָרַע פִּתְנֵי וְהִדִּיחְנֵי גֹדֵר בְּעַדֵי וְלֹא אֵצֵא הַכְּבִיד
נְחֹשֶׁתִי, וְעַתָּה, יְהוָה, צוּר תִּקְוֹתַי וְתִקְוַת אֲבוֹתַי,
הִנֵּה שִׁבְתִּי אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פָּנִים בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִית זֶה,
יוֹם מְחִילַת עוֹנוֹתַי, כִּי יִמִּינְךָ פִּשְׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים,
אֲנִי יְהוָה, כִּפּוּר נָא בְיוֹם הַזֶּה עַל כָּל מַה שְּׁחַטָּאתִי,
וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵי הָרַבִּים, כִּבְסֵנִי מַעֲוֹנֵי
וּמַחַטָּאתֵי טְהֵרְנִי, לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן
חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי, וְהַחֲזֹק בְּדַק בֵּיתִי הָרְעוּעַ, וְתִקֵּן כָּל אֲשֶׁר
עוֹיְתִי, וְהַעֲלֵה וְהָאֵר כָּל הַשְּׂמוֹת שְׁפַגְמַתִּי בָהֶם, וַיְהִי־

לְמֵאֲזוּרוֹת כַּמְשֹׁפֵט הָרֵאשׁוֹן, וְתִלְקַט כָּל אֲשֶׁר פְּזַרְתִּי,
 וְהֵן הִנֵּה מְלַפְפוֹת בִּי, וְתִרְחִיקֵם מֵאֵתִי וּמִגְבוּלִי, וְלֹא
 יִגְעוּ בִּי וּבְנַפְשִׁי, וְלֹא יִלְווּ אוֹתִי לְקַבֵּר לוֹמְרִי: אֲבִינוּ
 אֶתְּהָ, וְלֹא תִאָּנֶה לִּי רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלִי, וּבְכַח
 שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: "חֵיל בְּלַע וַיִּקְאֲנוּ", כְּאֲרִיֶּה
 תִּשְׁאֵג לְעַמְתָּם וְתוֹצִיא בְּלָעַם מִפִּיהֶם, וְהַשִּׁג תִּשְׁיֵג
 וְהַצִּיל תִּצְיֵל, וְתִשְׁיֵב הַכֹּל לְאֵיתָנוּ הָרֵאשׁוֹן וְלֹא יִדַּח
 מִמֶּנִּי גֵדַח, וְהָאִשָּׁה הַבָּאָה אֵל בֵּיתִי אֲשֶׁר הוֹכַחְתְּ לְבַת
 זוּגִי, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂיִהְיֶה הַזּוּג הָרֵאשׁוֹן וּמִתְקַיֵּם
 לְבַל אָמוֹת וְאֶסְפָּה בְּלִי עֵתִי, חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא אֲדַחֶה
 מִפְּנֵי שׁוֹם אָדָם שְׁבַעוּלָם; אֲנֵא, יְהוּהָ, מִלְּטָה נַפְשִׁי וְגַם
 עַד זְקֵנָה וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אֵל תַּעֲזֹבֵנִי, עַד מְלֹאת יְמֵי
 שְׁנוֹתַי בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה, וַיִּתְקַיֵּם בִּי מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
 "כִּי אֲרֶךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ" אֲמֵן
 סְלָה, וְאֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, הִיְהִי נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתִי
 מִרֵם אֱלֹיֶךָ אֲקַרָּא אֶתְּהָ תַעֲנֶנָּה, אֲדַבֵּר וְאַתְּהָ תִשְׁמַע
 כְּדַבֵּר שְׁנֵאמַר: "וְהָיָה מִרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶנָּה, עוֹד
 הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמָע", כִּי אֶתְּהָ יְהוּהָ הָעוֹנֶה בְּעַת
 צָרָה וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים וְכוּ'.

וקדם עקירת רגליו יאמר נסח "על חטא" כמו ביום הכפורים, וישפך דמעות כמים על חטאת נעוריו, ויבקש אז רחמים ממנו יתברך שימחל ויסלח לו על כל העבר שלו, ויקבל על עצמו קבלה חזקה שלא יחזור על קלקולו, ויזכה להיות עובד השם, ויתמיד בתורה ובמצוות ובמעשים טובים כל ימי חייו.

נסח "על חטא":

עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּאַנָּם:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּבִלְי דַּעַת:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּגִלְוַי עֲרִיזוֹת:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּהַרְהוּר הַלֵּב:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּיַדְוֵי פֶה:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּזִדּוֹן:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּחֻזֵק יָד:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ עַלְמָאֵת שְׁפָתַיִם:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּיַדְעִים וּבְלֵא יוֹדְעִים:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּבַחֵשׁ וּבְכֹזֵב:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּלִשׁוֹן הָרַע:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּמַרְאֵית הָעֵינַן:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּנִשְׁאָה וּבְמַרְבִּית:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּעֵלִיח שְׁפָתוֹתֵינוּ:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּסִתְר:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּפִתְחוֹן פֶּה:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּצַעְדֵי רַגְלִים לְהָרַע:
עַל חַטָּא אֲחַטְאֵנוּ דְּפִנְיָהּ בְּקַפְיַעַת יָד:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּךָ עֵוֹן:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּשִׁנְיָהּ:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּתַשׁוּמַת יָד:

בסדר תשר"ק

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּתַמְהוֹן לֵבָב:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּשִׁנְיָהּ בְּשִׁנְיָהּ חָנָם:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּרַגְלֵי מַמְהָרוֹת לָרוּץ לָרָעָה:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּךָ כִּלְיוֹת:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּקִשׁוֹי עֵרְף:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּעֵצֵי אֶרֶץ:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּפִרְיוֹת עֵל:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּעֵזוֹת מַצַּח:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּסִקּוֹר עֵוֹן:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּנִמְנוֹת גְּרוֹן:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּמִשְׁאֵי וּמִתָּן:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּלִשׁוֹן תְּרַמִּית:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּנִסְיָהּ אֲשֶׁר אֵלֵינוּ שָׁמַיִם:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּיוֹדֵי:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּטַמְאֵת רַעְיוֹן:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּחֵלְוֵי הַשֵּׁם:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּחֵלְוֵי הַזָּרִים וּמִזְרִים:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּיִשׁוּד עֲבָרָה:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּהוֹצָאת דָּבָר:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּדַבָּרִים בְּטָלִים:

עַל הַטָּא אֲשֶׁר הִטָּאנוּ לְהַטִּיף בְּגִזְזֵי וְבוֹ:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלְגּוּל זֶה וּבְגִלְגּוּלִים אַחֲרָיִם:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּ לְפָנֶיךָ בְּאַבִּילַת אִסּוּר:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּ לְפָנֶיךָ בְּמַעֲתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אַבְרָיִם וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה גִידִים שֶׁל גּוֹפְנוֹ וְנַפְשׁוֹ וְרוּחְנוֹ וְנִשְׁמָתְנוֹ וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמָתְנוֹ:

עַל הַטָּא שֶׁחָטְאוּ לְפָנֶיךָ שֶׁגָּרְמְנוּ פָּגָם וּמוֹם בְּמַעֲתִים וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אַבְרָיִם וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה גִידִים שֶׁל אַחֲרָיִם וּבְגוֹפָם וְנַפְשָׁם וְרוּחָם וְנִשְׁמָתָם וְנִשְׁמָה לְנִשְׁמָתָם:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם עַל בְּטוּל מִצְוֹת עֲשֵׂה:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם עַל לָאו הַנִּתְקַל עֲשֵׂה:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם עַל לָאו שְׂאִין בּוֹ מַעֲשֵׂה:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם עֲלֵה:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם חֲטָאֵת:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם קָרָן עוֹלָה וְיִזְרֵד:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם תִּלְוִי וְאֲשֶׁם וְדָאִי:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מִרְדּוֹת:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מִיְתֵה בִידֵי שְׁמוֹם:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם מִיְתוֹת מְשֻׁנּוֹת:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם בְּרַת וְעִרְרִי:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם גִּלְגּוּל בְּדוּמָם וְצוּמָח וְחֵי גִלְתֵי מְדַבֵּר. וְחֵי מְדַבֵּר:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי יְסוּדִים:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם כָּל מִינֵי עֲנָשִׁים:

עַל הַטָּאִים שֶׁאַנְחֵנוּ חַיִּיבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיְתוֹת בֵּית דִּין, סְקִילָה, שְׂרִפָּה, הַרְג וְחֲנִיק:

עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה. וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֵׂה. בֵּין שְׁנַיִם בָּם קוֹם עֲשֵׂה. וּבֵין שְׂאִין בָּם קוֹם עֲשֵׂה. בֵּין שְׂגִלְוִיִּים לָנוּ. וּבֵין שְׂאִינָן גִּלְוִיִּים לָנוּ. אֵת שְׂגִלְוִיִּים לָנוּ בְּכָר

אמרנום לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, והודינו לך עליהם. ואת שאיננו גלויים לך, הם גלויים וידועים לפניך, כי הכל גלוי וצפוי לפניך יהוה אלהינו. כמו שנאמר: הנסתרת ליהוה אלהינו. והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישראל. ומבליעדך אין לנו מלך מוחל וסולח:

(קנטרס יום הנשואין עמוד כא)

[תפילה שלב]

בני, בני, קדם שאתה יוצא מביתך ללכת אל מקום החתונה, תאמר תפלה זו:

לְשֵׁם יְחִוּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ, אֲנִי מוֹכֵן
 לְקַחַת אִשָּׁה עַל-יְדֵי חֶפְזָה וְקְדוּשִׁין וְשִׁבְעַת בְּרָכוֹת
 בְּדַת מוֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל, הַכֹּל בְּאִשְׁרֵי לְכַל לַעֲשׂוֹת נַחַת
 רוּחַ לְיּוֹצְרֵנוּ, וְלִתְקֵן הַדְּבָרִים בְּשָׂרְשָׁן לְמַעַלָּה בְּמִקּוֹם
 עֲלִיּוֹן, וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ.

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתִיתֵן
 אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֵל בֵּיתִי כְּרַחֵל וְכַלְאָה, וְתִהְיֶה
 לִי הָאִשָּׁה הַזֹּאת בְּסִימָנָא טָבָא וּמִזֻּלָּא טָבָא לְאַרְבֵּי יָמִים
 וְשָׁנֹת חַיִּים, וְנִגְיֻלָּהּ וְנִשְׁמָחָהּ יַחַד בְּבָנִים וּבְבָנוֹת וְרַב
 טוֹב לַעֲבוּדָתְךָ וְלִירְאָתְךָ, וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגֵאֲלָנוּ,

וּתְבַנֶּה בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ, אָז יִמְלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ
 וְלִשְׁוֵנֵנוּ רִנָּה, כִּי יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם
 קוֹל שְׂשׂוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל בְּרָה.
 אֵל מִלֵּא רַחֲמִים, יִהְיוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ, וּמָהֵר לְבִנּוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת, שִׂמַּח תְּשִׂיחַ
 רַעִים אֲהוּבִים, עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְלְמַעַן
 אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֲבָרְהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, יִהְיוּ לְרִצּוֹן
 אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי.

(קנטרס יום הנשואין עמוד כו)

[תפילה שלג]

הַמְנַהֵג שְׂקָדָם הַחֲפָה פּוֹרְסִים צְעִיף עַל רֹאשׁ הַכֶּלֶה, וּמְבָרְכִים אוֹתָהּ בְּבִרְכַת (בְּרֵאשִׁית

כד, ט):

**אַחַתְנוּ אֶת הָיִי לְאַלְפֵי רַבָּה, וְיִירֵשׁ זְרַעְךָ אֶת שְׂעַר
 שְׂנָאָיו.**

וטוב לכון בעת אמרו פסוק זה מה שכתב רבנו הבן איש-חי (בפרשת חיי-שנה):
 דידוע שיש ארבע עולמות, שהם: אצילות, בריאה, יצירה, ועשיה, וכנגדן ארבע
 מדרגות המספר שהן: אחדים - עשיה, עשרות - יצירה, מאות - בריאה, אלפים
 - אצילות, וידוע דבאצילות אין רע, ועליו נאמר (תהלים ה): "לא יגרד רע", וכתוב
 גם כן ב"עץ חיים", על אצילות נאמר (ישעיה מב, ח): "אני הוי"ה הוא שמי וכבודי
 לאחר לא אתן", ולזה נאמר: אחתנו את דיקא היי לאלפי רבבה, שתינקי גם מן

האצילות שהיא סוד אלפים, וגם מבחינת הרבבה שהיא למעלה יותר, שהיא סוד הכתר, ונרמזה בקוצו של יו"ד, יען דאת מסטרא דקדשה, מה שאין כן מסטרא אחרא אין להם מגע ויניקה מבחינת אלפים, וכל שכן מבחינת הרבבה, דעל אצילות נאמר: "וכבודי לאחר לא אתן";

ותברך אותה בכרכת "מזל טוב".

(קנטרס יום הנשואין עמוד לא)

[תפילה שלד]

בשעה ששמים אפר על מצחה, תאמר (ישעיה סא, ג):

לְשׁוּם לְאַבְלֵי צִיּוֹן לְתֵת לָהֶם פֶּאֶר תַּחַת אֶפֶר.

וכן תאמר את הפסוק:

**"אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי
אם לא אזכרכי, אם לא אעלה את ירושלים על
ראש שמחתי" (תהלים קל"ו).**

(קנטרס יום הנשואין עמוד לב)

יום המיתה

[תפילה שלה]

תפלה לאדם על חלקתו שקנה לעצמו בעודו בחיים בבית העלמין:
**רבונו של עולם, פה אהיה, פה יקברו אותי, עזרני
 שלא אהיה בכעס, שאהיה תמיד שמח, ולא
 אף ממרמר, שלא אריב עם אף אחד, הנה פה
 התחנה האחרונה שלי, פה אני מסים את החיים,
 ולמה אם-כן אתרגז ואכעס על איזו בריה.**

(אשר בנחל חלק פ"ו מכתב יט, עג עמוד קה)

[תפילה שלו]

ר' ישראל קרדונר כמה דקות לפני הסתלקותו אמר בזה הלשון:
**תודה לך הקדוש-ברוך-הוא, שאני יוצא מזה העולם
 עם זמן ופאות, ולא אצטרך להתבייש בעולם
 העליון מאף אחד.**

(אשר בנחל חלק קל"ג מכתב לב, תרצ עמוד ריח)

[תפילה שלז]

הצדיק הקדוש מקלויזנבורג זי"ע, עבר את השואה, וקבל מכות רצח. ספרו לי אנשים שהיו עמו במחנה הסגר, שקלגסי הנאצים, ימח שמם, הצליפו בו מכות עזות במקל, ושכב על הקרקע שותת דם, ומה צעק בעת שקבל את המכות?

**רבֹּנוּ שֵׁל עוֹלָם, רַק בְּשִׁבִילֵךָ אֲנִי מוֹצִיא אֶת הַנְּשָׁמָה,
רבֹּנוּ שֵׁל עוֹלָם, רַק אֵלֶיךָ אֲנִי חוֹזֵר, רבֹּנוּ שֵׁל
עוֹלָם, רַק בְּשִׁבִילֵךָ אֲנִי מוֹכֵן לְמִסַּר נַפְשִׁי.**

וכך אמר תחת יסורים וסבל רב, שהרשעים העמלקים, ימח שמם, לא חמלו על שום נער וזקן, אנשים, נשים וטף, ואם לא די בזה, עוד הרגו את אשתו ואחד עשר ילדיו.

(אשר בנחל חלק קל"ג מכתב לב, תשג עמוד רלה)

יום השנה (יארצייט)

[תפילה שלח]

מוכא בגמרא ובזהר הקדוש הרבה ממעלת האדם הפא אל קבר אבותיו ומתפלל שם, ומעורר רחמים על נפשו, ומרבה שם בתפלה ובצעקה, ולא זו משם עד שנתקבלות תפלותיו ובקשותיו, וזוכה ומזכה את עצמו ואת אבותיו שנפטרו, וזה עקר שבחם, שבנם או בתם באים אליהם, ומזכירים אותם לטובה, ומבקשים ומתחננים אז לפניו יתברך, ומדליקים נר לעלוי נשמתם, ונותנים צדקה לעניים לטובת נשמתם, ולומדים ומתפללים לזכות נשמתם, ורבונו ז"ל גלה לנו, אשר בשעה שהאדם בא אל בית העלמין ועומד בשער, ומפריש פרוטה לצדקה לאותה הנשמה שתבוא ותבשר לאביו או לאמו, שבנו או בתו עכשו אצלם, אין לתאר ואין לשער איך שכל המתים מבית העלמין מדבקים את עצמם בפרוטה הזו, כי שם הוא אצלם קרן נוראה ונפלאה כשעושים בשבילם איזה דבר, והם רצים ומודיעים לנשמת אביו או אמו שהפיר את הבשורה, שבניהם וכנותיהם באו אליהם, ועל-כן מי שבא לבית העלמין להתפלל על קבר אביו ועל קבר אמו, יעמד בשער ויאמר גסח זה:

הריני נותן פרוטה זו לעלוי הנשמה שתלך ותודיע

(לפלוני בן פלוני או לפלונית בת פלונית) **שבנו** (בתו) (מזכיר

שמו) **בא עכשו לבקרם, ולהתפלל וללמד על קברם,**

ויהי רצון לפני אבינו שבשמים, שבזכות השליחות

שעושים, שיהיה להם גם-כן חלק בתורה ובתפלה

ובצדקה שאעסק באן.

כְּשֶׁעוֹמֵד בְּשַׁעַר בֵּית הָעֶלְמִין יֹאמֵר בְּרָכָה זוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר
 אֶתְכֶם בְּדִין, וְזָן אֶתְכֶם בְּדִין, וְכִלְכַּל אֶתְכֶם
 בְּדִין, וְהִמִּית אֶתְכֶם בְּדִין, וְיוֹדַע מִסְפַּר כְּלָכְכֶם בְּדִין,
 וְעֵתִיד לְהַחְזִיר וּלְהַחְיֹתְכֶם בְּדִין, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

כְּשֶׁיִּגִיעַ אֶל קֶבֶר אָבִיו אוֹ אִמּוֹ, יְדַלֵּק נְרוֹת לְעֵלּוּי נַשְׁמָתוֹ, וְיִזְכִּיר אֶת שְׁמֹם, וְיִדַּר
 וְיִתֵּן צְדָקָה לְעֵלּוּי נַשְׁמָתוֹ, וְיֹאמֵר בְּפֶה מְלֵא:

הֲרִינִי מִפְּרִישׁ סֶךְ ... לְעֵלּוּי נַשְׁמַת אָדוֹנִי, אָבִי, מוֹרֵי
 וְרַבִּי (פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי) [אוּ] לְעֵלּוּי נַשְׁמַת אִמִּי מוֹרְתִי
 (פְּלוֹנִית בַּת פְּלוֹנִית), וּבְזִכּוֹת הַצְּדָקָה וּפְתִחוּ לִי עֵבְשׁוֹ
 פְּתַחַי שָׁמַיִם, וְתִתְקַבַּל תְּפִלָּתִי וּבִקְשָׁתִי שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ
 וּמִתְפִּיל עֵבְשׁוֹ.

יְשִׁים יָד שְׁמָאלוֹ דִּיקָא עַל קַבְרִים, וְיִבְקֹשׁ שֵׁם כָּל מַה שְּׁצָרִיךְ, וְיִתְעוֹרֵר בְּתִשְׁבּוּבָה
 שְׁלֵמָה אֲזֵ אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְזֶה עוֹשֶׂה טוֹבָה גְּדוּלָה לְאָבִיו אוֹ לְאִמּוֹ.

תפלה על קבר אביו

שְׁלוֹם עָלֶיךָ אָדוֹנִי, אָבִי וּמוֹרֵי, הוֹדִי, זִוִּי וְהַדְרִי,
 עָלַי מִטָּל לְכַבֵּד אוֹתְךָ בְּחַיֶּיךָ וּבְמוֹתְךָ, כִּי אָנִי
 בָּשָׂר מִבְּשָׂרְךָ וְעֶצֶם מִעֶצְמוֹתֶיךָ וּמֵאִיבָרֶיךָ וְדָמֶיךָ, אַחֲרֵי

הַיּוֹתֶה מִשְׁתָּהּ בְּבְרִיאָתִי לְעוֹלָם הַזֶּה בְּצֵאתִי, אֲשֶׁר
לְטוֹבָה הֵיטָהּ הַפְּנִינָה, כְּאֲשֶׁר עַל נִשְׁמָתִי עוֹר וּבָשָׂר
וְגִידִים בָּנָה, יְהוֹה חֲפִיץ לְמַעַן צְדָקוֹ, לְהַבִּיאֵנִי עַל פְּנֵי
תִבְלַת אֲרָצוֹ, אוֹלֵי אֲבָנָה אָנֹכִי מִמָּנָה לְהַמְשִׁיךְ הַגּוֹף
אֲחֵר הַנִּשְׁמָה לְהֵיזוֹת כֹּל כְּמִינָה, וְלִזְכוֹת לָרַב טוֹב
הַצָּפוֹן אֲשֶׁר שָׁם חֲלָקֶת מְחֻזָּק סָפוֹן, אֵךְ מִסְבּוֹת
מִטְרַד בַּת מִי זָהָב, וְשָׂאָר דְּבָרִים אֲשֶׁר מִסְבּוֹת מִתְּהַפֵּךְ
וְגִלְגָּלֵא דִּיזְמָא הוּא דְהֵדֵר וְאֵת זָהָב, אִין אֲנִי יְכוּל
לְעַמֵּד בְּהַאֲוִיר הַיּוֹשֵׁב בְּחֵדֵר, וּבְנָה עָלַי וַיִּקַּף מְצוּדִים
גְּדוֹלִים גָּדֵר מְזִה וּמְזִה גָּדֵר, וְלֹא יִכְלָתִי לְעַמֵּד בּוֹ, וְגִרְדִי
נָתַן רִיחוֹ עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ, וְהִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי,
וְקִפְחֵתִי אֶת פְּרִנְסָתִי, וְכֹזֶאֶת וְכֹזֶאֶת עֲשִׂיתִי, וְעַתָּה
אֲחֵרִי כֹל הַבָּא וְדָאֵי לָנוּ הַסְּפָה, אֵךְ לֹא בְּמֶרְדּוֹ וּבְמַעַל
פְּעַלְתִּי פֶעֶל, וְהַסְּבּוֹת יְדוּעוֹת מַמְעֲשֵׂי הַגְּרוּעוֹת, וְהִנֵּה
אֲחֵרִי שׁוֹבֵי נַחֲמָתִי וּמַעֲי לְלִבִּי שְׁמָתִי, וְאֲחֵרִי הוֹדְעֵי
סְפִקָתִי עַל יְרֵךְ, בְּאֵמֶר לְנַפְשִׁי לְקוֹב אוֹיְבֵי קְרָאֲתִיךָ,
וְהִנֵּה בִּרְכַת בְּרַךְ, וְעַתָּה אֲדוֹנֵי, אָבִי וּמִזְרֵי, מִלְּפָנֶי
וּמִלְּמִדְּנֵי וְהוֹרֵי, לֹא לְנַפְשִׁי לְבַד הִרְעוֹתִי, אֵךְ גַּם נְגִדְךָ
פִּשְׁעֵתִי, עַקֵּב אֲשֶׁר הָיָה לִי לְזֻכוֹתֶיךָ, לְמַעַלָּה רָמָה

לְהַעֲלוֹתְךָ, זֹאת לֹא זֹאת הַשְּׁפָלָה הַגְּבִהָתִי וְהַגְּבוּהָה
 הַשְּׁפָלָתִי, וְעָלִי נְאֻמֶּר: פָּשְׁעוּ בִי בָנִים גְּדֹלָתִי וְרוֹמְמָתִי,
 אֲךְ אֲמַנָּם כִּן עֲדִין רַחֲמֵי אָב עַל הַבֶּן, וְאֲנִי וְאַתָּה נְבַקֵּשׁ
 רַחֲמִים מִרֵם עַל רַמִּים וְזֶךְ וַיִּשָּׁר פְּעָלֹ, וּבְהִיכָלוֹ כְּבוֹד
 אוֹמֵר כָּלוֹ, שׁוֹכֵן אֶת דְּכָא וְשִׁפְלָ רוּחַ לְהַחֲיוֹת לֵב
 נְדָכָאִים וְהוֹלֵךְ שְׁחוֹחַ, יַחֲנִי וַיֹּאמֶר פְּדֵעְהוּ מִרְדַּת
 שְׁחַת, וְלֹא יַחֲסֵר לְחַמוֹ וְלֹא יָמוּת לְשַׁחַת, כִּי רַבּוֹת
 מְאֹד אֲנַחוֹתֵי מִסְבּוֹת הַמוֹנְעוֹת, וְעַל זֶה דָּוָה לְבִי, וְכָל
 אֵיבָרֵי מְטַפְּחוֹת וּמְעַנּוֹת, אֲךְ לִישׁוּעַת יְהוָה קִוִּיתִי, כִּי
 נִפְלְתִי קִמְתִּי, יִשְׁמַע אֵל וַיַּעֲנֶה וַיֹּאמֶר סְלַחְתִּי, וְנִפְשִׁי
 אֲשֶׁר גְּנִיחֵי גִנַּח וַיִּלְוֵי יְלִיל, יִקַּח לְכַפָּרַת חַטָּאתִי
 וּכְהַקְרִבַת פָּרִים וְאֵילִים בְּחַצוֹצְרוֹת וְקוֹל חֲלִיל, וְהִנֵּה
 תְּרִימוֹתֵי אֵל יְהוָה יָדֵי, וְגַם אַתָּה חֲלִילָה לָךְ מִחֲדַל
 מִלְּהַתְּפִיל בְּעַדִּי, כִּי אֲשֶׁר עַד כָּאֵן רַחֲמֵי הָאָב עַל הַבֶּן
 וְרַחֲמֵי דְאָבָא אֲבָרָא דְאִית לֵיהּ, לְהַכִּין אוֹתוֹ וְלִסְעָדוֹ
 בְּמִשְׁעָנָתוֹ כְּמוֹ בְּמַלְבֵּן, וּמִשְׁכַּבְךָ עִמָּדֵי נָא, וְאַהֲבָה
 הַיִּשְׁנָה עוֹרְרָה נָא, וְגַם עוֹרֵר אֶת מַלְאָךְ מִזְלִי לְהַתְּפִיל
 בְּגִלְלִי, וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ, קָמָא קָמָא דְמָטוֹ יִבְקֵשׁ
 עָלֵי רַחֲמִים מֵהָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּבָרִיתוֹ וַאֲמָרֵי נָא אֵל

רחום וחנון ארך אפים, נוצר חסד לאלפים, רבון כל
 הבריות המביט מראשית אחרית, והוא אומר ויהי,
 תוצא הארץ נפש חיה למינה, ואדם אשר בחוץ
 חכמתו תרונה, להוליד בדרמותו כצלמו זה מזה מבנה,
 פרי עץ חיים בשתפות איש ואשה עם השכינה, וכל
 המניח בן נקראת גויעתו שכבה ולא מיתה, אחת
 ממצוות יהוה אלהיו בעשותה, והנה נא מצא עבדך
 חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות
 את נפשי, ולשום לי שם ושארית בארץ, להיות לי
 לפלטה גדולה מיד מקטרגי ובעל משפטי לצאת
 לחפש, ואנכי לא אוכל להמלט פן תדבקני הרעה,
 ומתי מותא תנינא, בראות רעות מולדתי אשר היא
 מדכאה ומענה, ואיני יכול לבוא ולהשיג תכלית
 הפונה אשר יסודו עליו נבנה, לשמר את דרך עין
 החיים, על פי המלאכה היתה דים, מסבות המונעות
 ומטרדות, והיום רד מאד עשר ירידות, והנה אתם
 מהתם ואנן מהכא נקרא לשוכן את דכא, יסיר ממני
 המונע ידיחנו אל ארץ ציה ושמה, ונוע ינוע למען
 אוכל לעבדו בלבב שלם מעתה ועד עולם, ולמען

אֲשֶׁר אֶצְוֶה אֶת בְּנֵי וְאֶת אַחֲרֵי לְדוֹרוֹתֶם, וְשָׁמְרוּ
דְּרֹךְ יְהוָה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹתֶם, וַיֵּאָר יְהוָה וַיְהִל
בְּכֹכְבֵי שָׁמַי, וְאֵל יַעֲלֵנִי בַּחֲצֵי יָמַי, וְאַהֲיֶה מִמְּתִים יְדָךְ
מִחֶלֶד, וְעַד זְבוּלָא בְּתַרְיִיתָא לְהוּי לִי שְׁלָמָא עַל פְּנֵי
חֶלֶד, וַיִּבְקַע פִּשְׁחָר אֹרִי, וְאַרוּכְתִי מִהֲרָה יִצְמִיחַ,
וְעַל אוֹיְבֵי יְרִיעֵ אַף יִצְרִיחַ, שְׁבַעְתִּים יָשִׁיב אֵל חִיקָם
כְּרַע מֵעַל־לֵיהֶם וּכְדַרְכָּם, וַיִּצִילֵנִי וַיִּמְלֵטֵנִי וַיַּפְּלֵטֵנִי
מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וְעוֹן וְאַשְׁמָה, וּמִכָּל הָעוֹמְדִים עָלַי
לְהַזִּיקֵנִי, וּבְנֵי-אָדָם הָרָעִים וּמֵעַל־לֵילוֹת, וּמִכָּל שְׁעוֹת
רָעוֹת הַמְּתַרְגְּשׁוֹת לָבוֹא בְּעוֹלָם וּבְגַלְיָלוֹת, וַיִּפְתַּח
לִּבִּי בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּשֶׂם בְּלִבִּי אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֶתוֹ, וַיִּתְּנֵנִי
לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינָיו וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵי, וַיִּפְּן
לְפָנֹת מִבְּהַלִּי וּמִרַעִי, וַיַּחֲזֵק וַיֵּאֱמֹן יָדַי לְעַבְד עֲבוּדָתוֹ
וּלְעַסֵּק בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּזְמִין פִּרְנָסְתִּי וּפִרְנָסַת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי
בְּרוּחַ וּבְמַלְאִי וּבְשֹׁפֵעַ וּלְכָל הַנְּאֻמָּנִים בְּבְרִיתוֹ, וַתְּהֵא
תוֹרָתִי אֲמָנוּתִי, וַתֵּן לִי לֵב טוֹב וְחַלְק טוֹב וְחֶבֶר טוֹב
וְנִפְשׁ שְׁפָלָה וְרוּחַ נְמוּכָה, וְאֵל יִתְחַלֵּל בִּי שְׁמוֹ, וְאֵל
יַעֲשִׂינִי שִׂיחָה בְּפִי הַבְּרִיּוֹת, וְאֵל תְּהִי אַחֲרִיתִי לְהַכְרִית
וּתְקוּתִי לְמַפַּח נִפְשׁ, וְאֵל יִצְרִיכֵנִי לְיַדִּי מִתְּנַת בְּשָׂר וָדָם

שמתנתם מעוטה וחרפתם מרבה, כי אם לידו המלאה
הפתוחה, הקדושה והרחבה, ויתן חלקי בתורתו עם
עושי רצונו בלבב שלם, ויופני לראות ולגדל בנים
ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות, ויהיו ממלאים
ומזרזים בתורה, בעשר ובכבוד ובלי שום מחסר,
ויזכני לראות בנין ביתו והיכלו ומקדשו ועירו בהודו
ותפארתו במהרה בימינו, ויפדני וישמרני מכל גזרות
קשות ורעות, ויושיעני ברחמי וחסדיו המרבים מכל
צרה וצוקה, וגם אתה אדוני, מזרי ואבי, אשר אתה
מורשי לבבי, ימלא יהוה כל משאלותיך ותאותך
להעלות נשמתך כחפצך, ותנוח ותעמד לגורלך לקין
הימים, וחיתה נפשי בגלגלך ובנה על משפטו ארמון.

ישא עיניו ולבו לשמים ויאמר:

רבון כל העולמים, יהי רצון לפניך יהוה אל ה
הצבאות, יושב הכרובים, האל המפאר המפרש
בשבעים ושתיים שמות הקדושים והמפרשים בנקיות
ובטהרה, שיהיו פתוחים לפני תמיד שערי תורה
והחן והחסד והרחמים ושלום, והחכמה והמדע
והתבונה וטהרה ונקיות ופרישות ורוח והצלחה

בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדַי, וְתַנְנִי בְּרָכָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, וְתַצְלִיחַ
 אוֹתִי בְּכֹל עֲנִינֵי וּמַעֲשֵׂי וְעַסְקֵי, וְתִהְיֶה הַשְּׂגָחַתְךָ עָלַי
 תְּמִיד לְטוֹבָה וְלָעֶזֶר וְלָסֶמֶךְ וְלָהוֹעִיל, וְלֹאֲזוֹרָה בְּשֹׁמֵשׁ
 בְּתַקוּפַת תְּמוּזָה וְכִלְבָּנָה בְּמַהֲרָתָהּ בַּחֲצִי הַחֹדֶשׁ בְּכֹל
 מְקוֹם, שְׂאֵלְךָ וְאֲבוֹא וְאֲצֵא וְאֲכַנֵּם, וּדְבָרֵי יְהוָה רְצוּנִים
 לְפָנֶיךָ וּמְקַבְּלִים בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת, וְיִהְיוּ מְתַקִּים מִדְּבַשׁ
 וְנֹפֶת צוּפִים, גַּם בְּעֵינֵי כָּל אָדָם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן
 סְלָה וְעַד.

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, סְלַח לְכָל חַטָּאתֵי, וּמַחֲלֵ לִי עַל
 כָּל פְּשָׁעֵי, וְכַפֵּר לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, רַפְּאֵנִי יְהוָה
 וְאַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַנְשֵׁעַ, כִּי תִהְלָתִי אֶתָּה, וְהָאֵר עֵינֵי
 בְּמַצּוֹתֶיךָ, וְתַכְנִיעַ אֶת כָּל אוֹיְבֵי וְשׂוֹטְנֵי וּמְצוֹקֵי
 רַעֲיוֹנֵי וְרוֹדְפֵי תַחַת כַּפּוֹת רַגְלֵי, וְקַיֵּם בִּי וְאַתָּה עַל
 בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ, וְשִׁבְרֵ וּגְעַר וּמִגֵּר אֶת כָּל הַקָּמִים
 עָלַי, וְהַחֹשְׁבִים וְהַיּוֹעֲצִים עָלַי רָעָה, וּסְתֵם פִּי דוֹבְרֵי
 רָעָתִי וְהַצִּילֵנִי מִדִּין קָשָׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשָׁה בֵּין שָׁהוּא
 בֶּן בְּרִית וּבֵין שְׂאֵינֹו בֶּן בְּרִית, וְהַצִּילֵנִי מִשְׁבִּי וְחֶרֶב
 וּמַגָּלוֹת וּמַחֲלָיִם רָעִים וּמֵעֲצוֹת רָעוֹת וּמֵעֲזֵי פָנִים

וּמַעֲזוֹת פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמַחֲבֵר רַע, וּמִשְׁטָן הַמִּשְׁחִית
 וּמִשְׁכַּן רַע וּמִפְּגַע רַע וּמִמְקַרְהָ רַע, וּמִכָּל שְׂעוֹת רָעוֹת
 הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לָבוֹא לְעוֹלָם, וּמִהַרְהוּרִים רָעִים, וְעֵשָׂה
 עַמִּי חַן וְחֶסֶד וְאַבְרָהָה אֶת שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד, וְאוֹדֶךָ
 כָּל יְמֵי חַיֵּי, וּבְשָׁלוֹם תִּמְלֹא מִסְפָּר יָמֵי, וּבְחַיִּים טוֹבִים
 וּבְשָׁעָה טוֹבָה וּבְמִיתָה טוֹבָה, וְיִהְיֶה יוֹם מִיתַתִּי כְיוֹם
 לַיְדוּתִי שְׁלֵא יִמָּצֵא בִּי שׁוֹם חַטָּא וְעוֹן וְאַשְׁמָה וְרָשָׁע,
 וְאִם מָצוּא יִמָּצֵא בְּיָדֵי שׁוֹם דְּבַר פְּשָׁע, תַּהְיֶה מִיתַתִּי
 כַּפָּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְתִצְלֵנִי מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וְתִנּוּחַ
 נַפְשִׁי בְּצִרוּר הַחַיִּים וְנִגְנֵי כְיוֹם הַדִּין, וְצַדִּיקֵי כְיוֹם
 הַמִּשְׁפָּט, וְהַפָּר עֲצַת רָעִים מֵעָלַי, וְתַטַּע בְּלִבִּי עֲצוֹת
 טוֹבוֹת, וְתִיטִיב לִי כָּל הַחַזְיוֹנוֹת וְכָל הַחֲלוּמוֹת,
 שְׁחַלְמֵתִי אֲנִי לְעֲצָמֵי וְשְׁחַלְמוּ עָלַי חֲבֵרֵי, וְהִבֵּא עָלַי
 בְּרָכוֹת כַּהֲנִים, וְתִצְלִיחַ דְּרָכֵי וּמַחֲשָׁבוֹתַי לְטוֹבָה,
 וְתִשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתִי וְתַעֲשֶׂה אֶת שְׂאֵלָתִי וּבִקְשָׁתִי
 בְּרַחֲמִים בְּזָכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְקַדוֹשִׁים
 וְקַדוֹשׁוֹת הַנִּקְבְּרִים פֶּה הַנִּפְטָרִים עַל קִדְשֵׁי שְׁמֶךָ,
 וּבְזָכוֹת כָּל צְדִיקֵי וְחֲסִידֵי עוֹלָם, יִהְיוּ לְרַצוֹן אֲמָרֵי כִּי
 וְהִגִּיזוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

תפלה על קבר אמו

שְׁלוֹם לְךָ אֲמִי מוֹרְתִי, אֲשֶׁר טַפַּחְתְּ וְרַבִּית אֹתִי
 מִבְּטֶן וּמִהַרְיוֹן וּמִלֶּדָה, נִצַּטְעַרְתְּ עָלַי בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעַרְךָ, כִּמְהָ לַיְלֹת לֹא יִשְׁנֶנָּה בְּגִינִי, וְכִמְהָ יָמִים סְבִלָתְךָ
 סוּבְלֶךְ בְּשִׁבְלִי, וְעַכְשָׁו הִלַּכְתְּ מַעֲמִי, טַפַּלְתְּ בִּי כָּל
 יְמֶיךָ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ יְגַעַת עָלַי, וְכָל מַחְסוֹרֵי עַל יָדְךָ
 נִתְמַלֵּא, לֹא הָיָה חֶסֶד לִי שׁוֹם דְּבָר, כִּי אַתְּ דָּאֲגַתְּ לְכָל,
 לְהַבִּיאֲנִי לְבֵית-הַסֶּפֶר לְלַמֵּד תּוֹרָה הַיִּיתָ יוֹמָם וְלַיְלָה
 דוֹאֲגַת, כְּדֵי שְׂאֲתַגְדֵּל, וְלִהְיוֹת בֵּין הַחֲכָמִים הַיְתֵה
 טַרְחַתְךָ, וְעַתָּה אֲהֵה, אֲמִי, מוֹרְתִי, אֲשֶׁר הִלַּכְתְּ בְּדַרְךְךָ
 כָּל הָאָרֶץ, וְאוֹתִי הִשְׁאֲרַתְּ עַל הָאָרֶץ בְּדָד וְגַלְמוֹד,
 מִסְתַּוְּבֵב עֲצוּב וְשָׁבוֹר, דוֹאֵג עָלַי וְעַלְיָךְ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה
 יוֹם מִיּוֹמִים, וּמֵאֵז שְׁנַת־פְּרֻדָּתְךָ מִמֶּנִּי, אֵינִי יָכוֹל לְשַׁכַּח
 אֶת טוֹבְתְךָ עִמִּי, כִּי לֹא נִשְׁאַר לִי כְמוֹךָ רַחֲמָן אֲשֶׁר
 בְּכָל עֵת לְטוֹבְתִי הָיָה מְזֻמָּן, וְעַכְשָׁו חֶסֶד אֲנִי מְכַל זֶה,
 וְאֵינִי אֲנָה אֲנִי בָּא, מֵרַב צָרוֹת וּתְלָאוֹת אֲשֶׁר סְבִבוֹנִי,
 וְאֵין לִי לְפָנַי מִי לְשַׁפֵּךְ אֶת שִׁבְרוֹן לְבִי וְרוּחִי, אֲהֵה,
 אֲמִי, מוֹרְתִי, אֲמַרְתִּי לְנַפְשִׁי אֵל תְּדַמִּי לְאֵבֶד הַיְגִיעָה
 שְׁיִגְעָה בִּי אֲמִי, לְזוֹאת בָּאתִי עַכְשָׁו אֲלֶיךָ כָּאֵן אֵל קִבְרְךָ

ומקום מנוחתך אמי מורתִי, שְׁתַּעֲוֹרְרֵי רַחֲמִים בְּשָׁמַיִם
 עָלַי הָאֵמֶלֶל וְהַשְׁבֹּר, שְׁיִרְחַב לִי וּמְצֹרֹתַי אֵצֶא, וְלָשׁוּב
 בְּתַשׁוּבָה אֲמַתִּית אֲזַכֶּה לְמַעַן שְׁיִיטֵב לְשִׁנְיָנוּ בְּעוֹלָם
 הַהֶבֶל הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַנִּצְחֵי הַהוּא, אָמֵן, אָמֵן, שְׁלֹם
 לָךְ, וְשְׁלֹם לְמִנוּחֹתֶךָ, לְנַפְשֶׁךָ, וְלָרוּחֶךָ וּלְנַשְׁמָתֶךָ,
 מִנָּשִׁים בְּאֵהָל תְּבָרֶךְ וְתַמִּיד יֹאמֶר עָלֶיךָ קוֹמֵי אֲזֵרֵי
 כִּי בָא אֲזִרְךָ, וּכְבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ יִזְרַח כְּאִתְּנָן הָאֲזִרְחָ,
 וְלֹא תִצְטַעְרֵי לְעוֹלָם בְּצָרַת בָּנִים בְּקָבֶר, מִחַמַּת שׁוֹם
 צַעַר וְחֶסְרוֹן דָּבָר, וְעָלֵי יְיָמוֹ נָא רַחֲמִיךָ לְהַתְּפַלֵּל בְּעַדֵי
 אֵל יְהוָה שְׁיַחֲוֶם וִירַחֵם וְיֹאמֶר לְצָרוֹתַי דֵּי, וְיִסְפִּיק לִי
 מִשָּׁמַיִם לָחֶם לְאֹכֹל וּבְגָד לְלְבָשׁ, בְּפִרְנָסָה בְּהִרְחָבָה
 לְחֵבֶשׁ, כְּדֵי הִרְבֵּה תוֹרָה לְלַמֵּד בְּהַתְּמַדָּה רַבָּה, וְלִקְנִים
 מְצוּזוֹתָיו בְּאַמַּת וּבְתָמִים כָּל הַיָּמִים, וְיִזְכְּנֵי לְרֵאוֹת
 בָּנִים וּבָנֵי בָנִים בְּתוֹרָה וּבְמְצוּזוֹת עוֹסְקִים בְּיִרְאֵת יְהוָה
 כָּל הַיָּמִים לֹא יִהְיוּ פּוֹסְקִים, וְיִהְיוּ בְּעָלֵי מְצוּזוֹת וְשֵׁם
 טוֹב וְצַדִּיקִים, וּמְכַל עוֹן וְאֲשַׁמָּה מְנַקִּים, וּבְטוֹב יִבְלֹוּ
 יְמֵיהֶם, וְעַל בְּרַכִּי יוֹלְדוּ שְׁלֵשִׁים וָרַבְעִים, וּבְכָל הָאָרֶץ
 יֵצֵא קוֹם וְטַבְעָם, וְאֵת תְּחִזֵי מְכַל הָעָם יוֹצֵאֵי חֲלָצֵי,
 אֲנָשֵׁי חֵיל, יִרְאֵי אֱלֹהִים, זוֹכִים לְמַעְלוֹת גְּבוּהוֹת מֵעַל

גבורים וְרַמִּים, וְנִשְׁמַתְךָ תִּשְׁכַּח בְּצַל עֵצִי עֵדֶן אֲצִל
 יִשְׁרוּת, עִם הָאֲמָהוּת הַקְּדוּשׁוֹת, שְׁרָה, רַבֵּקָה, רַחֵל
 וְלֵאָה, וְתִזְכֵּי לַעֲמֹד לְתַחִיהָ עִם שְׂאֵר נְשִׁים מְהוֹרוֹת
 וְחִסִּידוֹת, וְתַעֲמְדִי לְקִץ הַיָּמִין, כֵּן יֹאמֶר הָאֵל אָמֵן.

אָמֵן, אָמֵן, צְרוּתִי וּמְכֹאֲבֵי אֱלֹהֶיךָ בְּאֵתִי לְסִפּוּר, אֱלֹהֵי
 יְחוּס וִירְחִם הַמְּרַחֵם עַל כָּל, צָר וָמָר לִי עַל רַע

מִזְלִי וְחֲזֹרֶת גְּלָגְלֵי הַכֹּל הוֹלֵךְ לִי מִנֶּגֶד וְהַפּוֹךְ בְּלִי שׁוּם
 מִזֶּל וְנִחַת, נוֹפֵל אֲנֹכִי בְּבֵּאֵר שַׁחַת, מֵרַב מְרִירוֹת
 לְבָבִי שְׁעוֹבֶרֶת עָלַי בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחָנִי, לָכֵן כִּתְּתִי אֶת
 רַגְלֵי לְלַכַּת הַנֶּהָ אֵל קְבֵרְךָ לְבִקְשׁ מִמֶּךָ, אָמֵן, אָמֵן,
 שְׁתַּתְּפִלְלִי בְּעַדִּי אֶת פְּנֵי צוּרְךָ תַּחֲלִי, כִּי הַנְּשִׁים
 הֵם רַבֵּי הַלֵּבָב וְרַחֲמָנִיּוֹת, וְעַל בְּנֵיהֶם עֵינֵיהֶם תָּמִיד
 דּוֹמְעוֹת, בְּקִשֵּׁי רַחֲמִים עָלַי שְׂאֵצָא מִצְרוּתִי הַמְּרַבּוֹת
 (ויפרט בפרטיות כל מה שעובר עליי), חֲלִי נָא פְּנֵי אֵל, וִיחַנְּנִי מִגְּדֹל צַעְרֵי

וִיגֹזְנִי וִיִּצִילֵנִי וִיִּסְיַעֲנִי אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי וְקוֹנֵי, וִיחַיֶּה לְמַגֵּן
 בְּעַדִּי גּוֹאֲלִי וּפּוֹדִי, וְאִם אֵינִי שׁוֹהַ וְהַגּוֹן, יַעֲשֵׂה לְמַעַן
 אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ צְדִיקִים שׁוֹכְנֵי עָפָר, אֲשֶׁר גְּדָלָה
 זְכוּתָם וַיִּשְׁרָם וְרַחֲמָנוּתָם גַּם עַל שְׂפֵל וְנִבְזָה וְרַחוּק
 כְּמוֹנֵי הַיּוֹם, אָמֵן, אָמֵן מִבְּשָׂרְךָ אֵל תַּתְּעַלְמֵי הַרְבֵּי

והפצירי בתפלה את פני יהוה אל עולם, להסיר
מפני יגון ואנחה, צרות ויסורים שסבבוני, ויוציאני
מאפלה לאורה, ואזכה כבוד לשמחה ולנחמה אשר
לזה עוד בחיים חיותך עמי על האדמה צפית וקוית
ולראות רצית, ועכשו אותי לאנחה עזבת, ואיני
יודע מה ילד יום, כי מר לי מאד, מעי חמרמרו מרב
צרות ויגיעות, אין לי יום ואין לילה, ואל אלה אשוע,
לכן, אמי מורתני, את פני קונך בקשי, שלבב יסור
מפני רחמיו, ואנצל כבוד מהכל, ויאמר סוף וקץ
לכל הצרות והתלאות אשר עוברות עלי בכל עת,
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב
אף וקצף ומשחית, ולך, אמי מורתני, תהיה מנוחה
נכונה בצל פנפי השכינה, יהוה הושיעה תמלך יעננו
ביום קראנו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגואלי, אמן ואמן!

ישא עיניו ולבו לשמים ויאמר:

רבון כל העולמים, יהי רצון לפניך יהוה אלהי
הצבאות, יושב הכרובים, האל המפאר המפרש
בשבעים ושתיים שמות הקדושים והמפרשים בנקיות

וּבַטְהָרָה, שְׂיִהְיוּ פְתוּחִים לְפָנַי תָּמִיד שְׁעָרֵי תוֹרָה
 וְהַחַן וְהַחֶסֶד וְהַרְחָמִים וְשָׁלוֹם, וְהַחֲכָמָה וְהַמִּדָּע
 וְהַתְּבוּנָה וְטְהָרָה וּנְקִיּוֹת וּפְרִישוֹת וְרוּחַ וְהַצְלָחָה
 בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדַי, וְתַנְנֵי בְרָכָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, וְתַצְלִיחַ
 אוֹתִי בְּכָל עֲנִינֵי וּמַעֲשֵׂי וְעַסְקֵי, וְתִהְיֶה הַשְּׁגָחָתְךָ עָלַי
 תָּמִיד לְטוֹבָה וְלַעֲזָרָה וְלַסְּמֶךְ וְלַהוֹעֵל, וְלֹא אוֹרָה כַּשְּׂמֶשׁ
 בְּתַקוּפַת תְּמוּזָה וְכַלְבָּנָה בְּטְהָרָתָהּ בַּחֲצֵי הַחֹדֶשׁ בְּכָל
 מְקוֹם, שְׂאֵלְךָ וְאִבּוֹא וְאִצָּא וְאִכְנִס, וּדְבָרֵי יְהוָה רְצוּיִים
 לְפָנֶיךָ וּמְקַבְּלִים בְּעֵינַי הַבְּרִיּוֹת, וְיִהְיוּ מִתְקִים מְדַבְּשֵׁי
 וְנִפְתַּת צוּפִים, גַּם בְּעֵינַי כָּל אָדָם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן
 סְלָה וְעַד.

רְבוּזָן כָּל הָעוֹלָמִים, סְלַח לְכָל חַטָּאתֵי, וּמַחֵל לִי עַל
 כָּל פְּשָׁעַי, וּכְפַר לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, רַפְּאֵנִי יְהוָה
 וְאַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַנְשֵׁעַ, כִּי תִהְלָתִי אֶתָּה, וְהָאֵר עֵינַי
 בְּמַצּוֹתֶיךָ, וְתַכְנִיעַ אֶת כָּל אוֹיְבֵי וְשׂוֹטְנֵי וּמַצּוֹקֵי
 רַעֲיוֹנַי וְרוֹדְפֵי תַחַת כַּפּוֹת רַגְלֵי, וְקַיִם בִּי וְאַתָּה עַל
 בְּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ, וְשִׁבְרֵי וּגְעָרֵי וּמִגְרֵי אֶת כָּל הַקָּמִים
 עָלַי, וְהַחֹשְׁבִים וְהַיּוֹעֲצִים עָלַי רָעָה, וּסְתֵם פִּי דוֹבְרֵי
 רָעָתִי וְהַצִּילֵנִי מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה בֵּין שָׂהוּא

בן ברית ובין שאינו בן ברית, והצילני משבי וחרב
ומגלות ומחללים רעים ומעצות רעות ומעזי פנים
ומעזות פנים מאדם רע ומחבר רע, ומשטן המשחית
ומשכן רע ומפגע רע וממקרה רע, ומכל שעוה רעות
המתרגשות לבוא לעולם, ומהרהורים רעים, ועשה
עמי חן וחסד ואברכה את שמך לעולם ועד, ואודה
כך ימי חיי, ובשלוה תמלא מספר ימי, ובחיים טובים
ובשעה טובה ובמיתה טובה, ויהיה יום מיתתי כיום
לידתי שלא ימצא בי שום חטא ועון ואשמה ורשע,
ואם מצוא ימצא בידי שום דבר פשע, תהיה מיתתי
כפרה על כל עונותי, ותצילני מחבוט הקבר ותנוח
נפשי בצרור החיים ונגני ביום הדין, וצדקני ביום
המשפט, והפר עצת רעים מעלי, ותטע בלבי עצות
טובות, ותיטיב לי כל החזיונות וכל החלומות,
שחלמתי אני לעצמי ושחלמו עלי חברי, והבא עלי
ברכות כהנים, ותצליח דרכי ומחשבותי לטובה,
ותשמע קול תפילתי ותעשה את שאלתי ובקשתי
ברחמים בזכות כל הצדיקים והחסידים וקדושים
וקדושות הנקברים פה הנפטרים על קדשת שמך,

וּבְזִכּוֹת כָּל צְדִיקי וְחַסִּידֵי עוֹלָם, יְהִי לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

כְּשִׁיתְחִיל לְלַמַּד פֶּרֶק זֶה יֹאמֵר:

תְּרִינֵי לֹמֵד פֶּרֶק זֶה לְעֻלּוֹי נְשַׁמֵּת (פְּלוֹנֵי בֶן פְּלוֹנֵי).

מקנאות פרק ז'

א. יֵשׁ מְעַלִּין אֶת הַמְּקוֹה וְלֹא פּוֹסְלִין, פּוֹסְלִין וְלֹא מְעַלִּין, לֹא מְעַלִּין וְלֹא פּוֹסְלִין. אֵלוּ מְעַלִּין וְלֹא פּוֹסְלִין, הַשֵּׁלֵג, וְהַכָּרֶד, וְהַכַּפּוֹר, וְהַגְּלִיד, וְהַמֶּלֶח, וְהַטֵּיט הַנְּרוֹק. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, הָיָה רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בֶּן כְּנַנְדֵי לֹמֵר, הַשֵּׁלֵג אֵינּוּ מְעַלָּה אֶת הַמְּקוֹה. וְהַעִידוּ אֲנִשֵּׁי מִידְבָּא מִשְׁמוּ שְׂאֵמֵר לָהֶם, צֵאוּ וְהִבִּיאוּ שֵׁלֵג וְעִשׂוּ מְקוֹה בְּתַחֲלָה. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אָמַר, אֲבָן הַכָּרֶד, כַּמִּים. כִּיצַד מְעַלִּין וְלֹא פּוֹסְלִין, מְקוֹה שֵׁישׁ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה חָסֵר אַחַת, נָפַל מֵהֶם סָאָה לְתוֹכוֹ וְהִעֲלָהוּ, נִמְצְאוּ מְעַלִּין וְלֹא פּוֹסְלִין:

ב. אֵלוּ פּוֹסְלִין וְלֹא מְעַלִּין, תַּמִּים בֵּין טַמְאִים בֵּין טְהוֹרִים, וְיָמֵי כְּבָשִׁים וְיָמֵי שְׁלֵקוֹת, וְהַתְּמִד עַד שְׁלֵא הַחֲמִיץ, כִּיצַד פּוֹסְלִין וְלֹא מְעַלִּין, מְקוֹה שֵׁישׁ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה חָסֵר קַרְטוּב וְנָפַל מֵהֶן קַרְטוּב לְתוֹכוֹ, לֹא הִעֲלָהוּ, פּוֹסְלוֹ בְּשִׁלְשָׁה לְגִין. אֲבָל שְׂאֵר הַמִּשְׁקִין, וְיָמֵי פְרוֹת, וְהַצִּיר, וְהַמְרִים, וְהַתְּמִד מִשְׁתַּחֲמִיץ,

פְּעָמִים מֵעַלְיָן וּפְעָמִים שְׂאִינָן מֵעַלְיָן. כִּי־צַד, מִקְּוֵה שְׂיִישׁ בּוֹ
 אַרְבָּעִים סָאָה חֶסֶד אַחַת, נִפְּלָ לְתוֹכּוֹ סָאָה מֵהֶם, לֹא הֶעֱלָהּ.
 הָיוּ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה, נָתַן סָאָה וְנִטַּל סָאָה, תְּרֵי זֶה כָּשֶׁר:

ג הִדִּיחַ בּוֹ סְלֵי זֵיתִים וְסְלֵי עֲנָבִים, וְשָׁנּוּ אֶת מְרָאיוֹ, כָּשֶׁר.
 רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, מִי הִצְבֵּעַ פּוֹסְלִין אוֹתוֹ בְּשִׁלְשָׁה לְגִין, וְאִינָן
 פּוֹסְלִין אוֹתוֹ בְּשָׁנּוּי מְרָאָה. נִפְּלָ לְתוֹכּוֹ יֵין וּמַחֵל, וְשָׁנּוּ אֶת
 מְרָאיוֹ, פֶּסוּל. כִּי־צַד יַעֲשֶׂה, יִמְתִּין לוֹ עַד שִׁיִּרְדּוּ גִשְׁמִים וַיִּחְזְרוּ
 מְרָאֵיהֶן לְמְרָאֵה הַמַּיִם. הָיוּ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה, מִמֶּלֶא בְּכַתֵּף
 וְנוֹתַן לְתוֹכּוֹ עַד שִׁיִּחְזְרוּ מְרָאֵיהֶן לְמְרָאֵה הַמַּיִם:

ד נִפְּלָ לְתוֹכּוֹ יֵין אוֹ מַחֵל וְשָׁנּוּ מִקְּצַת מְרָאיוֹ, אִם אֵין בּוֹ מְרָאָה
 מַיִם אַרְבָּעִים סָאָה, תְּרֵי זֶה לֹא יִטַּבֵּל בּוֹ:

ה שְׁלִשָּׁה לְגִין מַיִם, וְנִפְּלָ לְתוֹכָן קֶרְטוֹב יֵין, וְתְרֵי מְרָאֵיהֶן
 כְּמְרָאֵה תֵינִין, וְנִפְּלוּ לְמִקְוֵה, לֹא פֶּסְלוּהוּ. שְׁלִשָּׁה לְגִין מַיִם
 חֶסֶד קֶרְטוֹב, וְנִפְּלָ לְתוֹכָן קֶרְטוֹב חֶלֶב, וְתְרֵי מְרָאֵיהֶן כְּמְרָאֵה
 הַמַּיִם, וְנִפְּלוּ לְמִקְוֵה, לֹא פֶּסְלוּהוּ. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר,
 חֶבֶל הוֹלֵךְ אַחַר הַמְּרָאָה:

ו מִקְּוֵה שְׂיִישׁ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה מְכֻוֹנוֹת, יִרְדּוּ שְׁנַיִם וְיִטַּבְּלוּ זֶה
 אַחַר זֶה, תְּרָאֲשׁוֹן טָהוֹר וְהַשְּׁנַיִ טָמֵא. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם
 הָיוּ רִגְלָיו שָׁל רֵאֲשׁוֹן נוֹגְעוֹת בַּמַּיִם, אֵף הַשְּׁנַי טָהוֹר. הַטָּבִיל בּוֹ

את הסגום והעלהו, מקצתו נוגע במים, מהור. הפר והכסת
 של עור, בין שהגביה שפתותיהם מן המים, המים שבתוכן
 שאובין. כיצד יעשה, מטבילין ומעלה אותם דרך שוליהם:
 הטביל בו את המטה, אף על פי שרגליה שוקעות בטיט
 העכה, מהורה, מפני שהמים מקדמין. מקנה שמימיו מרדין,
 כובש אפלו חבלי עצים, אפלו חבלי קנים, כדי שיתפחו
 המים, ויורד ומובל. מחט שהיא נתונה על מעלות המערה,
 תיה מוליך ומביא במים, בין שעבר עליה הגל, מהורה:

תפלה על הנפטר אחר הלמוד

אנא יהוה מלא רחמים, אשר בידך נפש כל חי, ורוח
 כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו
 ותפילותנו בעבור נשמת (פלוני בן פלונית), וגמול נא עמה
 בחסדך הגדול לפתוח שערי רחמים וחסד ושערי גן
 עדן, ותקבל אותה באהבה ובחבה, ושלח לה מלאכיה
 הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עין
 החיים, אצל נשמות הצדיקים והצדקניות, חסידים
 וחסידות, להנזות מזיו שכינתך, להשביעה מטובך
 הצפון לצדיקים, והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה,

בְּחֵדוּהָ וּבְשִׂמְחָהּ וְשָׁלוֹם, כְּדַכְתִּיב: "יבוא שָׁלוֹם יְנוּחוּ
 עַל מְשַׁבְּוֹתָם הוֹלֵךְ נְכוּחוּ", וּכְתִיב: "יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים
 בְּכַבּוּד יִרְנְנוּ עַל מְשַׁבְּוֹתָם", וּכְתִיב: "אִם תִּשָּׁבֵב לֹא
 תִּפְחַד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנֶתְךָ". וְתִשְׁמֹר אוֹתוֹ (לנִקְבָה
 אוֹתָהּ) מִחֲבוּטָה הַקְּבָר וּמְרִימָה וְתוֹלְעָה,

וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לוֹ (לנִקְבָה לָהּ) עַל כָּל פְּשָׁעָיו (לנִקְבָה עַל כָּל
 פְּשָׁעֶיהָ), כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 טוֹב וְלֹא יִחַטָּא, וּזְכוֹר לוֹ זְכוּיוֹתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר
 עָשָׂה, (לנִקְבָה לָהּ זְכוּיוֹתֶיהָ וְצַדִּיקוֹתֶיהָ אֲשֶׁר עָשָׂתָה), וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ
 מִנְּשֻׁמָּתוֹ לְדִשְׁן עֲצֻמוֹתָיו, (לנִקְבָה לָהּ מִנְּשֻׁמָּתָהּ לְדִשְׁן עֲצֻמוֹתֶיהָ)
 בְּקָבֶר מְרֵב טוֹב הַצֶּפוּן לְצַדִּיקִים, דְּכְתִיב: "מָה
 רַב טוֹבָהּ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לִירֵאָיו", וּכְתִיב: "שׁוֹמֵר כָּל
 עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה". וַיִּשְׁכַּן (לנִקְבָה וְתִשְׁכַּן)
 בְּטַח בְּדָד, וְשִׁאֲנָן מִפְּחַד רָעָה, וְאֵל יִרְאֶה (לנִקְבָה תִּירְאֶה)
 פְּנֵי גֵיהֶנוֹם. וְנִשְׁמָתוֹ (לנִקְבָה וְנִשְׁמָתָהּ) תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוּר
 חַתִּיִּים, וְלֹתְחִיזוֹתוֹ (לנִקְבָה וְלֹתְחִיזוֹתָהּ) בְּתַחֲתֵית הַמַּתִּים עִם
 כָּל מְתֵי עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים אֱמִן.

אחר-כך אם יש עשרה בני-אדם יאמר קדיש דרבנן

עדות המזרח:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
 בְּרַעוּתֵיהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתֵיהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנֵיהּ,
 וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהּ (עונים: אָמֵן). בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֵמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (עונים:
 אָמֵן וממשיכים יהא שמיה רבה עד בעלמא) יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵ
 וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא, יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
 וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקַדְשָׁא,
 בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן). לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא,
 תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן.

(עונים: אָמֵן)

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
 תַּלְמִידֵיהוֹן. דְּעַסְקִין בְּאִוְרֵיתָא קַדְשָׁתָא. דִּי
 בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לָנָא וּלְהוֹן
 וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי. מִן קַדָּם מְאִירֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
 וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה
 וַיִּשְׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאָּלָה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ
 וְהַצְּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. (עונים: אָמֵן)

פוסע שלוש פסיעות לאחור ואומר:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. (עונים: אָמֵן)

אשכנז:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ וְיַצְמַח פּוּרְקָנָהּ וְיִקְרַב (נ"א ק"ן)
מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
בְּעִגְלָא וּבְזֵמַן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא,
וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵיהַ דְּקַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא (בעשיית לעלא וילעלא מכל
ברכתא) וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא,
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל מְאֵן דְּעָסְקִין בְּאוּרֵיתָא, דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אֲתַר וְאַתְרַ. יְהֵא לָהוֹן וְלָכוּן (נ"א
לכוון וליהון) שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אַרְיִכִין

וּמְזוֹנָא רִיחֵי וּפּוּרְקָנָא מִן קָדָם אַבּוּהוּן דְּבִשְׁמִיא
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בעשיית השלום) בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

גְּדֹל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים לְתַקּוֹן נַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל הַנֶּפֶטָר אֵין לְתַאֲר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂיֵאמַר עֲשֵׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים שֶׁגֵּלָה רַבְּנּוּ ז"ל, וְהוּא
מוֹעִיל גַּם לְאַחַר מִיתָה (תִּיקוֹן הַכִּלְי נִמְצָא בַסּוּף הַסֵּפֶר).

אַל מִלָּא רַחֲמִים, שׁוֹכֵן בְּמִרוֹמִים, הַמֵּצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה
עַל כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה בְּמַעְלֹת קְדוּשִׁים וּמַהוֹרִים
בְּזֹהַר הַרְקִיעַ מְזַהֲרִים אֶת נְשָׁמַת (פְּלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי) שֶׁהִלָּךְ
לְעוֹלָמוֹ (לִנְקֵבָה שֶׁהִלָּכָה לְעוֹלָמָהּ), בְּעֵבּוֹר שֶׁגִּדְּבוּ צְדָקָה בְּעַד
הַזְכָּרַת נְשָׁמָתוֹ (לִנְקֵבָה נְשָׁמָתָהּ) בְּגֵן עֵדֶן תְּהֵא מְנוּחָתוֹ (לִנְקֵבָה
מְנוּחָתָהּ), לָכֵן בַּעַל הַרְחָמִים יִסְתִּירָהוּ (לִנְקֵבָה יִסְתִּירָהּ) בְּסִתְר
כַּנְּפָיו לְעוֹלָמִים, וְיִצְרַר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים אֶת נְשָׁמָתוֹ
(לִנְקֵבָה נְשָׁמָתָהּ), יְהוּה הוּא נִחַלָּתוֹ (לִנְקֵבָה נִחַלָּתָהּ), וְיִנּוּחַ עַל
מִשְׁכְּבוֹ (לִנְקֵבָה עַל מִשְׁכְּבָהּ) בְּשָׁלוֹם, וְנֵאמַר אָמֵן:

אחַר-כֵּן אִם יֵשׁ עֲשֵׂרָה בְּנֵי-אָדָם יֹאמַר קוֹדֵשׁ יְתוּם:

עדות המזרח:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיּהוּ רַבָּא (עונים: אָמֵן). בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא
 בְּרַעוּתֵיהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתֵיהּ, וַיַּצְמַח פְּרֻקְנֵיהּ,
 וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהּ (עונים: אָמֵן). בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֵמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (עונים:
 אָמֵן וּמְשִׁיכִים יֵהָא שְׁמִיּהוּ רַבָּא עַד בַּעֲלָמָא) יֵהָא שְׁמִיּהוּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵ
 וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא, יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
 וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיּהוּ דְקַדְשָׁא,
 בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמֵן). לְעַלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא,
 תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמְתָּא, דְאֲמִירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן.

(עונים: אָמֵן)

יֵהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשְׁוַעָה וְנַחֲמָה
 וַיִּשְׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ
 וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. (עונים: אָמֵן)

פוסע שלוש פסיעות לאחור ואומר:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. (עונים: אָמֵן)

אשכנז :

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּוֹרְקָנֵיהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ,
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא,
וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵיהּ דְקַדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, לְעֶלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא (בעשי"ת לְעֶלְמָא וּלְעֶלְמָא מְכָל
בְּרַכְתָּא) וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְאֲמִירָן בְּעֶלְמָא,
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ח קנטרס יום השנה עמוד שכט)

יסורים

[תפילה שלט]

אָנָא ייִ מְחַל לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי, שְׁחַטָּאתַי,
 עֲוִיתַי וּפְשָׁעֵתַי לְפָנֶיךָ יִתְבָּרֵךְ יָמִים וְשָׁנִים הַשָּׁמַיִם
 וְהָעָרֶב, וְעַל-יְדֵי-זֶה גְרַמְתִּי לְעַצְמִי וּלְכָל הָעוֹלָם צָרוֹת.
 אָנָא ה', אֲנִי מִקְבֵּל עַל עַצְמִי מֵעַכְשָׁו מִרְגַע זֶה לְבִטּוֹל
 עַצְמִי לְגַמְרֵי אֵלֶיךָ, וְלֹא אֶרְצֶה רְצוֹן אַחֵר מִבְּלָעֲדֵי
 רְצוֹנֶךָ יִתְבָּרֵךְ, חוּם וְרַחֵם עָלַי. שְׁאֲזַכֶּה לְזַכֵּר אֶת
 אַחֲרִיתִי בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רְגַע, אֲשֶׁר יִהְיֶה
 הַהֶכְרֵחַ סוּף כָּל סוּף לְשׁוֹב אֶל מְקוֹמִי הָרִאשׁוֹן שְׁמִשָּׁם
 נְחַצְבָּה נִשְׁמָתִי וְכוּ'; וְעַל-כֵּן לָמָּה לִי לְבַלְבֵּל דַּעְתִּי
 בְּחַנּוּם. לָמָּה לִי לְמַרַר כָּל-כֶּף חַיִּי בְּחַנּוּם, ה' נָתַן וְה'
 לָקַח יְהִי שֵׁם ה' מְבָרֵךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן כֵּן יְהִי
 רְצוֹן.

(אשר בנחל חלק ט' מכתב א, צא עמוד שב)

[תפילה שמ]

העקר מה שצריכים לראות, שיוציא מלבו כל מיני עקמומיות וקשיות וספקות עליו יתברך, הינו אף שיש לאדם כל מיני שונאים וכו' ומחלקת וכו', וסכסוכים וכו' עם אחרים וכו', ומאשתו ומבניו ועם שכניו וכו' וכו', וקשה לו להשתוות עמהם מאיזה טעם שלא יהיה וכו' וכו', אבל זאת צריך לראות, שעמו יתברך יהיה תמיד בשלום, ויקבל את דינו באהבה, ויבוא אליו ברוח נמוכה ובנפש שפלה, וישפך שיחו ותפלתו אליו יתברך ברחמים ובתחנונים, ולא יקשה עליו שום קשיות כלל, רק יהיה רגיל לומר:

"צדיק ה' בכל דרכיו, וחסיד בכל מעשיו" (תהלים קמה, יז)

"צדיק הוא ה' כי פיהו מריתי" (איכה א, יח)

וכשאדם מרגיל את עצמו לומר שני פסוקים אלו, אז יודע בפרוש, שכל מארעותיו הם לטובתו, וממשיך על עצמו הארת האין סוף מרום גבהי מרומים, מאז קדם הצמצום וכו' עד העולם הזה הגשמי, המלא הסתרות וכסויים, והוא חי חיים טובים, ומתענג בענג זיו השכינה.

(אשר בנחל חלק ג"א מכתב ט, תקעז עמוד קיח)

[תפילה שמא]

"כי הוא אמר ויהי" - אתה, רבונו של עולם, אמרת
שיהיה לי צער, "הוא צנה ויעמד" - אתה תצנה

שִׁיפָּסֶם, וַיַּעֲמֵד צַעְרֵי כְּבָר, וַאֲזָכֶּה לְהַתְּפִילָּה אֵלֶיךָ
תָּמִיד.

(אשר בנחל חלק ק"ו מכתב כד, תשיג עמוד קיז)

[תפילה שמב]

אָדָם מְסֻתָּוֵב וְשׁוֹכַח מֵהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שׁוֹכַח מֵהָעוֹלָם הַבָּא, אַזִּי מִקְּבֵל
מִכּוֹת, כְּדֵי שִׁיתְּחִיל לְצַעֵק:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֹזְרוֹת
עָלֵי כָּל־כָּךְ הַרְבֵּה צָרוֹת - תַּצִּיל אוֹתִי.

(קנטרס משונכנס אדר מרבים בשמחה עמוד ה)

[תפילה שמג]

כָּכֵל שְׂאָדָם חִזֵּק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּמִבְטֵל עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאוֹמֵר:
רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂוֵהָ בָּא מַעֲוֹנוֹתֵי הַרְּבִים,
אֲבָל תַּעֲזֹר לִי לְצִאת וְלִסְבֹּל אֶת כָּל הָעֹזֵב עָלַי.
וּמְרַבֶּה בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, רַק זֶה יְכוּל לְהַצִּילוֹ מֵהַצָּרוֹת.

(קנטרס סגלת הסבלנות עמוד טו)

יראת שמים

[תפילה שדמ]

רבוננו של עולם, חום וחסד עליו, שאזכה לאמונה
 ברורה ומזככת, עד שאדע בידיעה בלב שלם,
 שאין שום מציאות בלעדיו כלל, והכל משגח ממך
 בהשגחה פרטית, ולא יעשה לי אדם הרע או הטוב
 מבלעדי רשותך, ועל-כן למה לי לרוץ אחרי בני-
 אדם או להתפחד מהם, כי מה יעשה לי אדם! אבי
 שבשמים, זכני ללב אמין וחזק, לבל אירא ולבל
 אפחד משום בריה שבעולם, יהיה ממני שיהיה,
 זכני ליראה עלאה, יראת הרומוות, שאתירא רק
 ממך, ואדע וארגיש תמיד נעם זיו אלהותך עלי,
 ועל-ידי-זה תמתיק מעלי כל הדינים, ותמשיך עלי
 חסדים ורחמים גמורים, באשר הודעתנו על-ידי
 ראש צדיקים, שהיראה היא הכלי לקבל בו שפעך.

חֹסֶם וְרַחֵם עָלַי, שְׂאֵזֻכָּה לְהַכְלִיל בְּךָ תָּמִיד, וְלֹא יִהְיֶה
לִי רְצוֹן אַחֵר מִבְּלָעֲדֵי רְצוֹנְךָ, אָמֵן כִּן יִהְיֶה רְצוֹן.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק י"ז מִכְּתָב ב, תפּו עמוּד שִׁכַח)

ישׁוב הדעת

[תפילה שמה]

שְׁמַעְתִּי אֵיךְ שְׂאֶחָד מִבְּנֵי־הַנְּעוּרִים הִקְטַנְנִים הָיָה שׁוֹכֵב בְּחֶדְרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ זְכוֹרוֹנוֹ
לְבָרְכָה. פֶּעַם אַחַת נִגַּשׁ אֶל רַבְּנוּ זְכוֹרוֹנוֹ לְבָרְכָה וְהִתְחִיל לְבַכּוֹת לְפָנָיו בְּאֲשֶׁר
שְׂרוּצָה לִהְיוֹת אִישׁ כָּשֶׁר. וְרַבְּנוּ זְכוֹרוֹנוֹ לְבָרְכָה כָּבֵר הָיָה שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ, וְעָמַד
רַבְּנוּ זְכוֹרוֹנוֹ לְבָרְכָה וַיֵּשֶׁב עַל מִטָּתוֹ וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִמוֹ, וְהוֹרָה לוֹ הַדְּרֹךְ בְּזֶה, וְגַם
צָוָה עָלָיו אֵיזָה לַמּוֹדִים שֶׁיִּלְמַד, וְגַם צָוָה עָלָיו שֶׁיִּהְיֶה מִמְּאָרֵי דְחוּשׁ בְּנֵא, הֵינּוּ
שֶׁבְכָל לַיְלָה קֹדֶם שֶׁיִּשְׁכַּב עַל מִטָּתוֹ יַחֲשֹׁב אֵיךְ עָבַר עָלָיו הַיּוֹם; אִם לָמַד וְהִתְפַּלֵּל
כְּרֹאֵי בַיּוֹם זֶה, יוֹדֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וַיֹּאמֶר לוֹ:

שֵׁבַח וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שׁוֹפִיתָנִי
לְלִמּוּד וְלִהְתַּפַּלֵּל בַּיּוֹם הָעֹבֵר בְּרְצוֹנְךָ קִצָּת,

וּמִתְחַנֵּן אֲנִי לְפָנֶיךָ, ה' אֱלֹהֵי, שְׁתַּעֲזְרֵנִי בַיּוֹם הַבֹּא
לְמַחֵר לְהוֹסִיף בְּעֵבֹדְתֶךָ בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה מְרֵבָה בַּיּוֹתָר
וּבְכוּנָה שְׁלֵמָה בַּיּוֹתָר.

ואם חס ושלום לא למד והתפלל פראוי ביום העבר, יתודה ויתחנן לפניו יתברך
ויאמר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! יְדַעְתִּי, כִּי פָשַׁעְתִּי בַיּוֹם הַזֶּה, וְלֹא
עֲבַדְתִּיךָ כְּרְאוּי לֹא בְּתוֹרָה וְלֹא בְּתַפִּלָּה וְכוּ'
וְעַתָּה מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲנִי לְפָנֶיךָ וְכוּ', שְׁתַּמְחֵל וְתִסְלַח
לִי עַל הָעֵבֶר, שֶׁלֹּא עֲבַדְתִּיךָ כְּרְאוּי, וְתַעֲזְרֵנִי לְמַחֵר
בַּיּוֹם הַבֹּא לְעֵבֶד עֲבֹדְתֶךָ בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּכוּנָה
וּבְשֵׁלֵמוֹת הֲרְאוּי כְּרְצוֹנֶךָ.

(חיי מוהר"ן שיחה תקפז)

[תפילה שמו]

אָנָּה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְרַחֵם עָלַי, וְזַכֵּנִי שְׂאֻזָּכָה
לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְאֻזָּכָה לְטוֹב עֵינַי, לְהִסְתַּכֵּל תָּמִיד
עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינַי טוֹבָה, וְאֻזָּכָה לְדוֹן אֶת כָּל
אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, וּלְעוֹלָם לֹא אֲבַלְבֵּל אֶת עַצְמִי
מִשׁוּם בְּרִיָּה. אָבִי שְׂבִשְׂמִים, זַכֵּנִי לְהִסְתַּכֵּל בְּכָל דָּבָר

עַל חַיּוֹת אֱלֹהוֹתֶיךָ, הַמְּחַיֶּה וְהַמְּהַיֵּה אֶת זֶה הַדָּבָר,
וְאֶזְכָּה לְחַשֵּׁב תָּמִיד עַל אַחֲרֵיתֵי, כִּי לֹא לְעוֹלָם אַחֲיָה,
וְאֶזְכָּה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים. וְכִנִּי לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל, עַד שְׂאֵזְכָּה לְהַכִּיל בְּךָ,
אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק י"א מִכְּתָב א, שְׁלֹא עֲמוּד קכ"ה)

[תפילה שמז]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנָּה מְמַד, תִּפְקַח לִי אֶת הָעֵינַיִם,
תִּגְלֶה אֶת אָזְנִי, תִּפְתַּח לִי אֶת הַיָּב שְׂאֵזְכָּה
לְהַבִּין אוֹתְךָ, שְׂאֵזְכָּה לְהַבִּין אֶת עֲצָמִי.

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מ"ז מִכְּתָב ח, תֵּרַסב עֲמוּד רס"ה)

[תפילה שמח]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עִם מָה עָבַר עָלַי הַיּוֹם הַזֶּה (רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם, מִיט וְוַאֲם אִיו מִיר אָוֹעַק גִּיגְאֲנָנְעֵן דִּי טָאג).

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ס' מִכְּתָב יב, שִׁי עֲמוּד שו')

[תפילה שמט]

באַנחות מרבות -

מָה וְאַיךְ עָבַר עָלַי הַיּוֹם.

(אָשׁר בּנחל חלק ס' מכתב יב, שי עמוד שז)

[תפילה שנ]

"רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה", "רבונו של
עולם, זכני לשמח תמיד", "רבונו של עולם,
זכני לרקוד", "רבונו של עולם, זכני להרחבת הדעת
ולישׁוב הדעת".

(אָשׁר בּנחל חלק ק"ה מכתב כד, תקיא עמוד רלג)

[תפילה שנא]

רבונו של עולם, עברתי על זמן קריאת שמע, קמתי
מאחר, אני מבטיחך שלא אעשה כך יותר.

כי אם חלף זמן קריאת שמע, וקרא לאחר זמן קריאת שמע, אזי לא קיים מצות
עשה של קריאת שמע באותו יום, וכמו שלא קיים מצות תפלין, או לולב וכו'
וכו'. ואי אפשר להשלימה. ואחר-כך ימשיך:

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לֹא הִלַּכְתִּי לְמִקְוֵה, לֹא הִתְפַּלֵּלְתִּי
בְּכוּנָה, לֹא עָנִיתִי 'אֲמֵן יִהְיֶה שְׁמִי'ה רַבָּא' וְכוּ', בָּא
פְּלוּנִי וּבְלָבְלָנִי וְסִפֵּר לִי כֶּךָ וְכָךְ, וְעָנִיתִי לוֹ, וְהִפְסִיקְתִּי
בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, בְּשָׁעָה שְׂאֵסוּר לְהִפְסִיק מִ'בְּרוּךְ
שְׂאֵמֵר' עַד אַחַר שְׂמוֹנֵה-עֶשְׂרֵה, שְׂכַחְתִּי שְׂמֵת-פִּלְלִים
עֲתָה וְאֲנִי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ. וְכֵן בְּבֵית רַבְתִּי עִם אִשְׁתִּי,
עִם הַיְלָדִים, לֹא לְמִדְתִּי.**

וכן הלאה והלאה, נזכרים בלילה מה שעשו, ומתודים לפניו יתברך, ואז הולכים
לישן, ובאפן הזה הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עונותיו.

(אשר בנחל חלק קי"ד מכתב כו, תתמה עמוד קמה)

[תפילה שנב]

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי יִשׁוּב הַדַּעַת, תֵּן לִי שִׁכְלַ וְדַעַת,
תֵּן לִי חֶשֶׁק וְרָצוֹן לְהַפִּיר אוֹתְךָ, תֵּן לִי דַעַת
מִיִּשְׁבֵּת, שְׂאִזְכֶּה לְדַעַת מַה תִּכְלִיתִי בְּזֶה הָעוֹלָם.**

(אוצר-הקנטרסים חלק כ' קנטרס ישוב הדעת עמוד דש)

כּיבוֹד אבּ ואם

[תפילה שנג]

רבונו של עולם, חוס וְחַמַּל עָלַי, שְׁאַזְכֶּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 אֲמִתִּית לְפָנֶיךָ, וְאַזְכֶּה שְׂיִזְדַּכֶּךָ דָּמִי וּמַחִי, עַד
 שְׁאַזְכֶּה לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא חֶלֶק
 אֵלֹהִים מִמַּעַל, וּמִכָּל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן אֶת אָבִי וְאֶת אִמִּי
 שֶׁהוֹלִידוּ אוֹתִי, וּמָרְחוּ וַיִּגְעוּ וּמָסְרוּ עַצְמָם לְגִדּוֹל אוֹתִי
 וּלְחִינּוּךָ אוֹתִי בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה, בְּדַרְכְּךָ אֲבוֹתֵינוּ
 וְרַבּוֹתֵינוּ, בְּדַרְכְּךָ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַמּוֹרֶשֶׁה לָנוּ
 מִדּוֹר דּוֹר. וּפְנִי לְכַבֶּדְם וּלְהוֹקִירְם וּלְשַׁמְּחֵם, וּלְעַשׂוֹת
 לָהֶם נַחַת רוּחַ. אָנָּה ה', וּפְנִי לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי
 עַד עַכְשָׁו בְּמַצּוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם, וּמַחֵל לִי וּסְלַח עַל
 חַטָּאִי וְעוֹנֹתִי וּפְשָׁעֵי הָרַבִּים שֶׁקִּלְקַלְתִּי עַד עַכְשָׁו
 בְּפָגַם כְּבוֹד אָב וָאֵם. חוּם וְרַחֵם עָלַי, שְׁאַזְכֶּה לְתַקֵּן
 אֶת כָּל אֲשֶׁר כָּבַדְתִּי בְּזָה, וּזְכֵנִי לְעַשׂוֹת לָהֶם
 מִעַכְשָׁו נַחַת רוּחַ, בְּאֶפְסוֹ שְׂיִתְקַן עַל-יְדֵי-זָה קִלְקוּלִי

הַרְבִּים שֶׁקִּלְקַלְתִּי כְּבֹר בְּמִצְוֹת כְּבוֹד אָב וָאִם. וְזִכְנִי
שִׂמְחָלוּ לִי אָבִי וְאִמִּי אֵת אֲשֶׁר צִעַרְתִּי אוֹתָם עַד
עַכְשָׁיו, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

(אשר בנחל חלק י"ח מכתב ב, תקפ עמוד קנח)

[תפילה שנד]

תפלה נוראה על "כבוד אב ואם"

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, שֶׁתִּזְכְּנוּ לְקַיֵּם
בְּשִׁלְמוֹת מִצְוֹת "כְּבוֹד אָב וָאִם", וְנִמְסַר אֵת נַפְשֵׁנוּ
לְכַבֵּדָם וּלְיִקְרָם וּלְעַשׂוֹת רְצוֹנָם, אֲשֶׁר כָּל רֹנֵעַ וְרֹנֵעַ
שֶׁאֲנַחְנוּ מְצִיִּתִים אוֹתָם, אָנוּ מְקִיְמִים מִצְוֹת עֲשֵׂה.
וְלָכֵן עֲזַר לָנוּ לְהַשְׁלִים אֵת נַפְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹת "כְּבוֹד אָב
וָאִם", שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה שִׂיאִיר בְּנוֹ אוֹר שְׂכִינַת עֲזֶךָ,
וְנִזְכָּה לְהַרְגִּישׁ תְּמִיד אֵת אֲמִתַּת מְצִיאֹתֶךָ. כִּי כָּךְ
אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: בְּזִמְן שֶׁאָדָם מְכַבֵּד אֵת
אָבִיו וְאֵת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מַעֲלָה אֲנִי
עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרָתִי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי. וְלָכֵן עַל־יְדֵי

מִצִּוֹת "כְּבוֹד אָב וָאִם" מְשִׁיכִים אֶת שְׂכִינַת עֲזֵר
 וְתַבְרָךְ עָלֵינוּ.

אָבִי שֶׁבְשָׁמַיִם! כְּשֶׁאֲנַחֵנוּ שָׁמַיִם אֵל לִבְנוּ מָה עָבַר עַל
 נַפְשֵׁנוּ, וְאֵיךְ בְּלִינּוּ אֶת יָמֵינוּ וְשָׁנוּתֵינוּ, וּפְגַמְנוּ
 בְּפָנֶיךָ "כְּבוֹד אָב וָאִם", גּוֹפֵל עָלֵינוּ פֶּחַד וְיִרְאָה, כִּי
 לֹא בְּחֵן אֲנַחֵנוּ סוּבְלִים סִבֵּל גְּדוֹל מִיִּלְדֵינוּ, כִּי גַם
 אָנוּ זְלוּזֵינוּ יָמִים וְשָׁנִים בְּהוֹרֵינוּ, וְכַמָּה וְכַמָּה צַעֲרֵנוּ
 אוֹתָם, וְגַרְמָנוּ לָהֶם צַעַר וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ. אוֹי לָנוּ כִּי
 חָטָאנוּ! מִי יִתֵּן רֵאשֵׁנוּ דְמַעָה עַל מַר נַפְשֵׁנוּ עַל פָּנֶיךָ
 חָטָאנוּ הַמְרָבִים שֶׁפְּגַמְנוּ בְּפָנֶיךָ כְּבוֹד אָב וָאִם, וְגַרְמָנוּ
 לָהֶם צַעַר וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ, עַד שֶׁגַרְמָנוּ לָהֶם שִׁיבְכוּ וְיִזְזִילוּ
 דְמַעוֹת בְּעֵטֵינוּ. אוֹי לָנוּ כִּי חָטָאנוּ, אוֹי לְנַפְשֵׁנוּ כִּי
 פָּשַׁעְנוּ בְּחָטָא נוֹרָא פְּזָה שָׁל זְלוּזַל הוֹרִים. וְעַכְשָׁנוּ אָנוּ
 סוּבְלִים מִיִּלְדֵינוּ סִבֵּל נוֹרָא, עַד שֶׁמְרִים לָנוּ הַחַיִּים,
 מְרַב מְרִירוֹת שֶׁהֵם מְמַרְרִים אֶת חַיֵּינוּ. וְקֹשֶׁה כַּחַ
 הַסִּבֵּל, לְסִבֵּל כָּל הַסִּבֵּל הַנוֹרָא הַזֶּה, אוֹי מָה הָיָה לָנוּ!
 כַּמָּה פְּעָמִים הִתְחַצְּפְנוּ נֶגְדַ אָבָא וְאִמָּא, כַּמָּה פְּעָמִים
 הִגְבַּהֵנוּ קוֹלֵנוּ עָלֵיהֶם, אֲשֶׁר זָהוּ עוֹן מַר וְחַמּוֹר מְאֹד
 מְאֹד. אוֹי, אוֹי, אוֹי, אֵיךְ גּוֹכַל לְתַקֵּן זֹאת?!

אָבִי שְׁבַשְׁמִים! מְחַל לָנוּ וְכֹפֵר לָנוּ וְסֹלֵחַ לָנוּ עַל
 פְּגָם "כְּבוֹד אָב וָאֵם", כִּי בְּיָדַי לֹא עָשִׂינוּ זֹאת
 מִדַּעַת, אֲלֹא מִרַב קִטְנוֹת וְטַפְשׁוֹת דַּעְתָּנוּ, כִּי לֹא
 יָדַעְנוּ לְהַעֲרִיךְ מַה הֵם אָבָא וְאִמָּא, וּבְיָדַי לֹא רָצִינוּ
 לְצַעַר אוֹתָם, אֲלֹא הָיִינוּ קִטְנֵי הַדַּעַת וְהַשִּׁכֵּל, וְעַכְשָׁו
 שָׂרַחֲמַת עָלֵינוּ, וְזָכִינוּ בְּעֶצְמֵנוּ לְהִיּוֹת אָבָא וְאִמָּא,
 אָנוּ מִתְחִילִים לְהַעֲרִיךְ אֶת מַעֲלַת "כְּבוֹד אָב וָאֵם".
 וְלִכֵּן רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, רְאֵה שְׁנֵזֶכֶה
 לְתִקּוּן אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בְּכְבוֹד אָב וָאֵם, וְנִזְכָּה
 לְתִקּוּן זֹאת בְּחַיִּים חַיּוֹתֵנוּ, בְּעוֹדֵנוּ בְּכַחֲנוּ, עַד אֲשֶׁר
 לֹא יִחְשְׁכוּ לָנוּ יְמֵינוּ וְשָׁנוֹתֵינוּ, בְּיָדֵי שְׁלֹא נִקְבֵּל עֲנֵשׁ
 מִיִּלְדֵינוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מִדָּה כְּנֶגְדַּת מִדָּה.

אָנָּא, יְהוָה אֱלֹהִים, חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ, וְעֲשֵׂה מַה
 שְׂתַעֲשֶׂה, שְׁנֵזֶכֶה לְתִקּוּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בְּכְבוֹד
 אָב וָאֵם, בְּאִפְּן שְׁגָם יִלְדֵינוּ יִבְבְּדוּ אוֹתָנוּ, וְלֹא יוֹזְלוּ
 וַיִּצְעֲרוּ אוֹתָנוּ, וְאֵף שְׁאָנוּ יוֹדְעִים שְׂמִגִּיעַ לָנוּ כָּל
 צַעַר וְעֲגָמַת נַפְשׁ שְׁאָנוּ סוּבְלִים מִיִּלְדֵינוּ, כִּי זָלוּלָנוּ
 בְּכְבוֹד אָב וָאֵם, עִם כָּל זֹאת אֲתָה אָב הַרְחֵמֵנוּ, וְחַפֵּץ
 חֶסֶד וּמִרְבָּה לְהִיטִיב, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְתִקְבֵּל אֶת

חַרְמוֹתֵינוּ וְאֵת תְּשׁוּבָתֵנוּ, שְׁאֲנוּ מִתְחַרְטִים וְשָׁבִים
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פְּגַם כְּבוֹד אָב וְאִם, וְתִזְכְּנוּ לִי לְדִים
 טוֹבִים, לִי לְדִים קְדוֹשִׁים וּמְהוֹרִים, לִי לְדִים בְּעֲלֵי מְדוֹת
 טוֹבוֹת, הַמְכַבְּדִים הוֹרִים, וְעוֹשִׂים אֶת רְצוֹנְךָ, וְנִזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׂכִינַת עֲזָךְ אֵל זֶה הָעוֹלָם, וּלְהַתְעַנֵּג
 בְּנַעַם זֵיו שְׂכִינַת עֲזָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה!

(אוצר-הקנטרסים חלק כ' קנטרס כבוד אב ואם עמוד רסג)

[תפילה שנה]

מה שֶׁאָבָא וְאִמָּא מְבַקְשִׁים צְרִיכִים לְקַיֵּם בְּשִׂמְחָה רַבָּה וּבְחֻדוֹהַ עֲצוּמָה וְלִרְקַד מְרַב
 שִׂמְחָה שְׂזוּכָה אוֹתָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְצִיַּת לְאָבָא וְלִאִמָּא, וַיֹּאמֶר עַל כָּל צְרוּי וְצְרוּי

**לְיִשָּׁם יַחֲוֹד קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, הַנִּנְי הוֹלֵךְ
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵי וְלִשְׁמַע בְּקוֹל אָבִי וּבְקוֹל אִמִּי.**

וְאִם תִּחְנַהֵג בְּצוּרָה כְּזוֹ, אֲזַי אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ,
 וְאִף שְׂבַחֹרִים אַחֲרִים לֹא יוֹדְעִים מִזֶּה וְאִינָם מִתְנַהֲגִים כֵּן, מִה לָךְ אֲצֵל אַחֲרִים, אַתָּה
 צְרִיךְ לְקַיֵּם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּדוּלָה, וְאֲזַי תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ מְאֹד.

(קנטרס בין הזמנים עמוד טז)

כעס

[תפילה שנו]

יהי רצון מלפניך הו"ה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא
 טוב, מלא רחמים, מלא רצון, שתהיה בעזרי,
 ותשמרני ותצילני מן הפעם ומן הרגז ומכל מיני
 קפדות. ותגן עלי ברחמיך ותשמרני תמיד. ואפלו
 בשעה שאבוא חס ושלום, לידי איזה פעם, תחמל
 עלי ברחמיך ותשמרני ותצילני שלא אפגע בכעסי
 שום אכזריות כלל, רק אזכה לשבר ולהפר הפעם
 ברחמנות, ואזכה להתגבר על יצרי לשבר הפעם
 ולהפך הפעם לרחמנות, לרחם דיקא ברחמנות גדולה
 במקום שהייתי רוצה לבעוס חס ושלום. ולא יהיה
 בי אל זר ולא אשתחוה לאל נכר, שזה נאמר על
 הפועם, שגחשב כאלו עובד עבודה זרה: רבוננו של
 עולם! אתה ידעת כמה קשה לנו לשבר ולהטיל מדה
 רעה זו של פעם וקפדות, פי בשמתחיל הפעם לבער

בְּנוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמַעַט אֵין אָנוּ בְּדַעַתְנוּ, וְקָשָׁה עָלֵינוּ
 לְכַבּוֹת אֵשׁ הַכַּעַס וּלְכַבֵּשׁוֹ. עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
 שְׁמֹךְ, וְהִיָּה בְּעֶזְרְנוּ וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ תָּמִיד בְּרַחֲמֶיךָ
 וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְעֶזְרְנוּ לְשִׁבְרֵנוּ וּלְבַטְלֵ מִדַּת הַכַּעַס
 וּקְפֻדוֹת מַעְלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלֵנוּ, וְלֹא נִכְעַס לְעוֹלָם, וְלֹא
 אֶהְיֶה שׁוֹם קְפָדוֹן כְּלָל, רַק אֲזַכֶּה לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל
 תָּמִיד, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סָלָה.

(שאלות ותשובות בהסידות ברסלב חלק י"ט מכתב ב, תנג עמוד ריז)

[תפילה שני]

ראה לומר את התפלה הזאת בכל יום או אפלו כמה פעמים ביום:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא
 טוֹב מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא רָצוֹן, שְׂתַהַיָּה בְּעֶזְרִי,
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִן הַכַּעַס וּמִן הָרָגוֹז וּמִכָּל מִינֵי
 קְפֻדוֹת. וְתִגַּן עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי תָּמִיד. וְאַפְּלוּ
 בְּשַׁעַה שְׂאֵבֹא חֵם וְשָׁלוֹם, לְיַדֵי אֵיזָה כַּעַס, תַּחְמַל
 עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי שְׂלֵא אֶפְעַל בְּכַעְסִי
 שׁוֹם אֲכַזְרִיּוֹת כְּלָל, רַק אֲזַכֶּה לְשִׁבְרֵנוּ וּלְהַפֵּר הַכַּעַס

בְּרַחֲמֵינוּ, וְאַזְכֶּה לְהַתְנַבֵּר עַל יִצְרֵי לְשׁוֹן הַכַּעַס
 וְלִהְיוֹת הַכַּעַס לְרַחֲמֵינוּ, לְרַחֵם דִּיקָא בְּרַחֲמֵינוּ גְּדוּלָּה
 בְּמָקוֹם שֶׁהָיִיתִי רוֹצֵה לְכַעַס חֵם וְשָׁלוֹם. וְלֹא יִהְיֶה בִּי
 אֵל זֶר וְלֹא אֲשֶׁת־חַוָּה לְאֵל נֹכַח, שְׂוֵה נְאֻמַּר עַל הַכּוֹעִים,
 שֶׁנֶּחֱשָׁב כְּאֵלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה:

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעָתָּ כַּמָּה קָשָׁה לָנוּ לְשׁוֹן
 וְלִבָּטָל מִדָּה רָעָה זֶה שֵׁל כַּעַס וְקִפְדוּת, בִּי
 כְּשִׁמְת־חֵיל הַכַּעַס לְבַעַר בְּנוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמַעַט
 אֵין אָנוּ בְּדַעְתָּנוּ, וְקָשָׁה עָלֵינוּ לְכַבּוֹת אֵשׁ הַכַּעַס
 וְלִכְבֹּשׁוֹ. עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמִיךְ, וְהִיָּה
 בְּעֲזָרָנוּ וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ תָּמִיד בְּרַחֲמֵיךָ וְחַסְדֵיךָ
 הַגְּדוּלִים, וְעֲזָרָנוּ לְשׁוֹן וְלִבָּטָל מִדַּת הַכַּעַס וְקִפְדוּת
 מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלָנוּ, וְלֹא נִכְעַס לְעוֹלָם, וְלֹא אֶהְיֶה
 שׁוֹם קִפְדוֹן כָּלָל, רַק אֲזַכֶּה לְהִיוֹת טוֹב לְכָל תָּמִיד
 וְלְהִיוֹת מְאָרִיךְ אַף וְסַבָּלָן גְּדוּל עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר
 עָלַי, וְאַקְבֵּל אֶת הַכָּל בְּאַהֲבָה, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יוּכַל
 לְהַכְנִים אוֹתִי בְּכַעַס וּרְצִיחָה כָּלָל, מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם אָמֵן סָלָה.

(שאלות ותשובות בחסידות ברוסלב חלק כ"ב מכתב ב, תתנב עמוד רמה)

[תפילה שנח]

תתחרט מאד מאד, ותתודה במקוה:

רבוננו של עולם, אני מקבל עלי, שבל אכעם מהיום
והלאה.

ואז "ושב ורפא לו".

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תתכו עמוד רלה)

[תפילה שנט]

אם יהיה אחד שמעצבן אותך וכו', או מצער אותך וכו', מעיק ומציק לך וכו',
מתחיל להתבודד בקול ותצעק:

רבוננו של עולם, האדם הזה מציק לי, האדם הזה
מבזה אותי ומצער אותי, נא ונא רחם עלי,
ותעזר לי שאפטר ממנו, ויעזב אותי לנפשי.

וכן תרבה בדבורים, או אז תראה שיפל עליו פחד, ויעזב אותך.

(אשר בנחל חלק פ' מכתב יז, תרלה עמוד קצו)

[תפילה שס]

כְּשֶׁרַע וְמַר לָךְ, תִּבְרַח אֶל הָהָר, וְתִצְעַק לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּטְהַר לִי אֶת הַמִּוֶּחַ וְאֶת הַמְחֻשְׁבָּה,
בְּאִפְסוֹן שְׂאֵזְכָּה לְהִיּוֹת כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי אוֹרֶיךָ
הָאֵינְי סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִשְׁמַר אוֹתִי, שְׁלֵא אֲגִיעַ לְשׁוֹם
בְּעַם וְהַקְפָּדָה, וּמִכָּל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן שְׁלֵא אֲגַבִּיהַ יָד
עַל שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, מִכָּל שָׁכֵן לֹא עַל אֲשֵׁתִי וְכוּ' וְכוּ',
וְכוּ' וְכוּ'.

וְכִךְ תִּמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ יִטְהַר לָךְ אֶת הַמְחֻשְׁבָּה.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק פ' מִכְתָּב יז, תִּשְׁדַּע עֲמוּד רצו)

[תפילה שסא]

תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, לֹא לְהַקְפִּיד וְלֹא לְכַעַס כָּלֵל וְכָלֵל, רַק לְהִיּוֹת
בְּטֵל וּמִבְטָל לְגַמְרִי, וְסוּבֵל עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְלֹא יִפְלֹט אֵיזָה דְבוּר, חַס
וְשְׁלוֹם, כְּלַפֵּי מַעְלָה כְּרַגַע, רַק יִהְיֶה רָגִיל לֹאמֹר:

"צַדִּיק הָיִי" הַ בְּכָל דְרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׁיו" (תהלים)

, "צַדִּיק הָיִי" הַ בִּי בִּיהוּ מְרִיתִי" (איכה א, יח),

"הצור תמים פעלו, צדיק וישר הוא, אל אמונה ואין

עול" (דברים לב, ד).

(קנטרס רק תתחזק עמוד כד)

[תפילה שסב]

רבוננו של עולם, תשמרני ותצילני מן האכזריות
 ומן הפעם ומן הקפדות, ואזכה להיות טוב
 ומיטיב לכל באמת, ברצונך הטוב, ולא יהיה בלבי
 שום פעם וקפדות ולא שום אכזריות כלל, ותשפיע
 עלי רחמים שאזכה לרחם על הבריות תמיד ברצונך
 הטוב, ואתה תרחם עלי מן השמים, ותשמר את
 דעתי ומחי ושכלי בקדשה גדולה, ותצילני מבלבול
 הדעת ומכסילות ומחשבות רעות, ואזכה לקדש את
 דעתי ומחשבותי בכל עת בקדשה גדולה, ולא אניח
 שיתכנס בדעתי ובמחשבותי שום מחשבה חיצונה
 וזרה כלל, ותשמרני ותצילני תמיד ממחין דקטנות,
 ותשפיע ותמשיך עלי תמיד מחין דגדלות, ויהיה
 שכלי הולך וגדל בכל עת בקדשה ובטהרה גדולה,

וְאֶזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְזַכֶּךָ וּלְמַהֲרָה וּלְקַדְּשׁ אֶת כָּל
הַשְּׁלֵשָׁה מִחֵין שְׁלִי שְׁבַשְׁלֵשָׁה חֲלָלִי הַגְּלָגֶלֶת שָׁהֵם:
חֲכָמָה, בִּינָה וְדַעַת, עַד אֲשֶׁר הַשְּׁלֵשָׁה מִחֵין שְׁלִי
יְהִיוּ לִי מְחֻצּוֹת פְּרוּסוֹת בְּפָנַי הַתְּאֻוָּה הָרָעָה הַכֹּלְלִית
שֶׁהִיא תְּאֻוֹת גְּאוּף.

(שמירת הכרית, אות ברית עמוד עו)

[תפילה שג]

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִטִּיב עִמִּי בְּמוֹבְךָ
הָאֲמִתִּי, וְתִצִּילֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד מֵעוֹן הַכַּעַס הַחֲמוּר
מְאֹד, כִּי אֲתָה יָדַעְתָּ, כִּי הַמַּדָּה הָרָעָה הַזֹּאת שֶׁל כַּעַס
וְקַפִּידוֹת גְּתֻאֲחֻזָּה בָּנוּ מִנְּעוּרֵינוּ, וְכִבֵּר הִרְגַּלְתִּי בְּעוֹן
זֶה מְאֹד, וְעָבַרְתִּי וְשָׁנִיתִי וְשָׁלַשְׁתִּי בּוֹ כַּמָּה פְּעָמִים
אִין מִסְפָּר, עַד שֶׁנַּעַשְׂתָּה לִּי כְּהֵתֵר. וְאֲתָה יוֹדֵעַ גָּדֹל
עֲצָם הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי עַל-יְדֵי הָעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה שֶׁל
הַכַּעַס, שֶׁהוּא אֵל זָר, עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב:
"לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר וְלֹא תִשָּׁתַחֲוֶה לְאֵל גֵּבֵר". וְעַל-

יְדִי-זֶה טוֹרְפִים הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שְׂפָת-טוֹב: "טוֹרֵף נִפְשׁוֹ
 בְּאִפּוֹ". וְשָׂאֵר כָּל הַפְּגָמִים הָעֲצוּמִים הַנֶּעֱשִׂים עָלַי-
 יְדִי-זֶה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. "יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יִדְעָתָּ",
 וּבְעוֹזְנוֹתַי הָרַבִּים אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לְהִצִּיל
 נַפְשִׁי מִהָעוֹן הַחֲמוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר הִרְגַּלְתִּי בּוֹ מְאֹד מְאֹד.
 רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, טוֹב וּמִיטִיב לְכָל, חוּם וְחֶמֶל עָלַי
 וְלִמְדֵנִי דְרָכֵי טוֹבָה, בְּאִפֵּן שְׂאֻכָה לְאַחֵז בְּמַדוּתֶיךָ
 הַקְּדוּשִׁים, לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל תְּמִיד. וְלִשְׁבֵר מִדַּת הַכַּעַס
 וְהַחֲרוֹן אַף וְהַקְּפִידוֹת לְגַמְרִי, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּלָבִי שׁוֹם
 צַד כַּעַס כְּלָל, וּבְכָל עֵת שְׂוִירָצָה הַיֵּצֵר לְהַסִּית אוֹתִי
 לְכַעַס, חֵם וְשָׁלוֹם, אֻזְכָּה לְדַעַת וְלְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה
 שְׁלֵמָה, שֶׁבְשָׁעָה זֹר רּוֹצִים לְהַשְׁפִּיעַ לִי עֲשִׂירוֹת גְּדוֹלָה,
 וְהַיֵּצֵר הָרַע רוֹצֵה לְקַלְקֵל, חֵם וְשָׁלוֹם, זֹאת הַהַשְׁפָּעָה
 שֶׁל הָעֲשִׂירוֹת, וְלַעֲשׂוֹת מְפִנָּה כַּעַס וְלְטַרֵף אֶת נַפְשִׁי,
 חֵם וְשָׁלוֹם, עַל-יְדִי-זֶה. וְעַל-יְדִי-זֶה אֻזְכָּה לְהִתְחַזֵּק
 וְלְהִתְגַּבֵּר לְשִׁבְר וְלְבִטָּל הַכַּעַס לְגַמְרִי, וְלְהַפְּךָ הַכַּעַס
 לְרַחֲמָנוּת. וְאַזְכָּה עַל-יְדִי-זֶה לְעֲשִׂירוֹת גְּדוֹלָה דְקַדְשָׁה,
 שֶׁהוּא שָׂרֵשׁ הַנֶּפֶשׁוֹת. וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם כַּח לְהַבְעֵל
 דָּבָר לְקַלְקֵל הַשְׁפָּעַת הָעֲשִׂירוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, עַל-יְדִי

הפעם והחמה, חס ושלום, רק נזכה שימשיך עלינו החומה של עשירות, כמו שכתוב: "הזן עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשבתו". והחומה של עשירות תגן עלינו ותשמרנו מכל מיני כעס וחמה, שהיא עיר פרוצה אין חומה. כמו שכתוב: "עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו".

רבוננו של עולם, אתה יודע כמה וכמה אבדתי בלי שעור על-ידי הכעס. כמה נפשות אבדתי, כמה עשירות דקדשה אבדתי, בכמה וכמה עולמות פגמתי על-ידי-זה. רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, מחמת בלבול ועכירת דעתי, מתעורר ומתגבר הכעס והקפדות בכל פעם, עד אשר יתחמץ לבי בעקמומיות גדולה ומבלבל אותי מאוד מאד, ואיני יודע מה לעשות. ובעוונותי הרבים, דעתי קצרה לסדר תפילתי לפניך, להצילני מעון החמור והנורא הזה, אשר על ידו נטרדו כמה אנשים משני עולמות, רחמנא לצלן, באשר אתה ידעת. ואיני יודע מה לדבר, כי אם הושיעני. הושיעה המלך. הושיעה אבי, אדוני, מלבי ואלהי. זפני לשבר ולבטל מידת

הַכַּעַם לְגַמְרֵי מֵאֵתִי. וּכְנִי לְעֲשִׂירוֹת דְּקִדְשָׁה שְׁהוּא
 שְׂרֵשׁ הַנְּפֹשׁוֹת. עֲזַרְנִי לְשִׁבְר תְּאוֹת מְמוֹן בְּשִׁלְמוֹת,
 וְלֹא אֶכְסֵף וְלֹא אֶחְמַד הַמְמוֹן כָּלָל, מִכֹּל שֶׁכֵּן שִׁלְא
 אֶחְמַד מְמוֹן אַחֲרִים כָּלָל, רַק אֲזַכֶּה לְכֶסֶף לְשִׂרְשׁ
 הַנְּפֹשׁוֹת דְּקִדְשָׁה. וְאֲזַכֶּה לְכַבֵּד עֲשִׂירִים כַּרְצוֹנָה
 הַטּוֹב, וְכֹל אֶהְבֵּתִי לְהַעֲשִׂירִים וְכֹל הַכְּבוֹד שֶׁאֶחְלַק
 לָהֶם, הַכֹּל יִהְיֶה לְשֵׁם שָׁמַיִם בְּאַמֶּת, בְּשִׁבִיל קִדְשָׁת
 שְׂרֵשׁ הַנְּפֹשׁוֹת אֲשֶׁר אֵתָּה מִשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם, אֲשֶׁר
 מִשָּׁם מְקַבְּלִים עֲשִׂירוֹתָם. וְלֹא יִהְיֶה לִי שׁוֹם תְּאוֹה
 לְמְמוֹן הַגִּשְׁמִי כָלָל, רַק לְשִׁמְךָ וּלְזַכְרֶךָ תְּתַאוֹה
 נִפְשֵׁי תָמִיד.

(פְּרֻנְסָה טוֹבָה עֲמוּד רֶטוּז)

כישוף

[תפילה שסד]

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְלִהְאֵמִין אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעְדָּיו יִתְבַרֵךְ
 כָּלֵל. וְחִכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים (סנהדרין 10), שְׂרָבִי חֲנִינָא בֶן דּוּסָא הָיָה רָגִיל לֹמֵר:
 אֵין עוֹד מְלַבְדּוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה שׁוּם מְכַשֵּׁף לֹא הָיָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם כְּשׁוּף וְכוּ'.
 עַל-כֵּן רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לֹמֵר תָּמִיד:

**מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעְדָּיו
 יִתְבַרֵךְ בְּכָל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֵין
 שׁוּם רַע יָכוֹל לְנַגֵּעַ בִּי.**

וְתַחֲזֹר עַל זֶה תָּמִיד.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק נ"ז מִכְּתָב יא, שֵׁשׁ עֲמוּד רִלְג)

[תפילה שסה]

שְׁמֵר מְאֹד מִכָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת שֶׁהַדְּבִיקוֹ בָּךְ, כְּאֵלוֹ יֵשׁ אֵיזָה מְכַשֵּׁף שֶׁעוֹשֶׂה לָּךְ אֵיזָה
 כְּשׁוּף וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ וְכוּ', בּוֹדָאֵי יֵשׁ דְּבַר כְּזֶה, אֲבָל אִם אָדָם
 חִזַּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְיִוֹדַע וְעַד, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא
 רָגִיל לֹמֵר בְּכָל פַּעַם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדָּיךָ נִמְצָא.

אזי מיד יתפרדו כל פועלי און (תהלים צב, י), והכל יהיה כלא, כי על-ידי אמונה פשוטה אין מה לפחד מדמיונות ושטיות אלו, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סד), שעל-ידי אמונה עוברים את הכל.

(אשר בנחל חלק ע"ו מכתב טז, תרלא עמוד רנז)

לב נשבר

[תפילה שס]

המדרגה הכי עליונה, שאדם עם כל הצרות והמרידות והיסורים שעוברים עליו, עם כל שבירת הלב שלו, עם כל הלכלוך שלו, בא אל הקדוש-ברוך-הוא ומדבר אליו ואומר לו:

**רבנו של עולם, אינני עוזב אותך, אני משתוקק
אלך, אני רוצה ללמד תורה ולקיים את המצוות
הקדושות.**

(קנטרס אמונת צדיקים עמוד כד)

לימוד

[תפילה שסז]

רבונו של עולם, אני אוהב אותך, רבונו של עולם, אני
 רוצה להכיל באין סוף ברוך הוא, רבונו של
 עולם, אני רוצה לטייל ולהיות בכל מקומות התורה
 הקדושה.

(אשר בנחל חלק מ"ב מכתב ז, שכה עמוד שכה)

[תפילה שסח]

רבונו של עולם, אני נמצא עכשו במצב מאוד קשה,
 אינני מרגיש אותך, אני רוצה לראותך ואינני
 זוכה לזה, אני רוצה ללמד תורה, אני רוצה לסיים
 את כל התנ"ך, כל הששה סדרי משנה, כל בבלי,
 ירושלמי ותוספתא, כל ספרי הפוסקים: רמב"ם,
 רא"ש ורי"ף, טור ושלחן ערוך, וכל המדרשים בלשון,

וְעֵדִין אֵינְנִי זֹכֶה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, אֲבָל אֵינְנִי יָכוֹל, כִּי חָטָאתִי לְפָנֶיךָ מְאֹד.
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי חַיֵּב חוֹבוֹת, וְאֵינִי יָכוֹל לְצַאת
מִזֶּה.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק נ"א מִכְּתָב ט, תְּקַלַּח עֲמוּד ס)

[תפילה שסט]

צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לְהִרְגִישׁ אוֹתְךָ, אֲנִי רוֹצֶה
לְהִרְגִישׁ שְׂאֵתָה פֶּה עֲמִי וְאֶצְלִי, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת יְהוּדִי צְדִיק, שֶׁלֹּא אֶסִיחַ דַּעְתִּי מִמְּךָ.
לָרְגַע. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמִשָּׁה
וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, כִּדִּי לְסִיִּם בְּכָל שְׁבוּעַת שָׁנָיִם מִקְרָא
וְאֶחָד תְּרַגּוּם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם פָּרָק מִשְׁנֵיּוֹת, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק נ"ה מִכְּתָב י, תִּשּׁוּ עֲמוּד רֵלֵט)

[תפילה שע]

"רבונו של עולם, אני אוהב אותך", "רבונו של עולם, אני רוצה לקיים כל המצוות בשמחה עצומה", "רבונו של עולם, מרב חטאי ופשעי אני תמיד שרוי בדכאון ובאוש" וכו' "רבונו של עולם, תעזרני ללמד תורה, אני רוצה לסיים תנ"ך, ששה סדרי משנה, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, וכל ספרי הפוסקים, אני רוצה ללמד כל המדרשים: רבה ותנחומא, פרקי דרבי אליעזר, מכילתא, ספרא, ספרי, תנא דבי אליהו, שוחר טוב, וכל המדרשים שנמצאים", "רבונו של עולם, אני רוצה ללמד זהר ותקונים וכל כתבי האר"י ז"ל, כל ספרי חסידות ומוסר", "רבונו של עולם, אני רוצה לזכר בעל-פה כל ספרי רבנו ז"ל", "רבונו של עולם, אני רוצה לאהב את כל יהודי", "רבונו של עולם, תשמרני מגנבות וגזלות ועולות".

(אשר בנחל חלק קל"ג מכתב לב, תקב עמוד יד)

[תפילה שעה]

אָבא, אָני רוֹצֶה לְהוֹת צְדִיק. אָבא, אָני רוֹצֶה לְלַמֵּד
תּוֹרָה. אָבא, אָני רוֹצֶה לְגַמֵּר כָּל הַחֲמִשָּׁה
חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה, וְלְלַמֵּד חֲמִשׁ וָרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכָל
יוֹם, בְּאֵם שְׁלֹא יִחְסַר לִי יוֹם אֶחָד מִלְמוֹד זֶה, כִּדְרֵי
שְׁאֲזוּכָה לְסִים כָּל שָׁבוּעַ פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ. אָבא, אָני
רוֹצֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵיּוֹת, וְזַכְּנִי לְסִים כָּל יוֹם
ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, בְּאֶפֶן שְׁאֲזוּכָה לְסִים כָּל חֹדֶשׁ
שְׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. אָבא, זַכְּנִי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה
גְּמָרָא, בְּאֶפֶן שְׁאֲזוּכָה לְסִים ש"ס, אֲשֶׁר מִמְּשִׁיךְ עַל
הָאָדָם עָלָם אֱלֹקִים. אָבא, זַכְּנִי לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְּכָה.
אָבא, אֵינְנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר רַע עַל אֶף אֶחָד. אָבא, אָני
רוֹצֶה לְכַבֵּד אֶת אָבִי וְאִמִּי, כִּי מְצוּת כְּבוֹד אָב וְאִם
הִיא מִהַחֲמוּרָה שְׁבַח־מוֹרֹת.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס התעוררות לבחור עמוד רצו)

[תפילה שעב]

רבונו של עולם, תפתח לי את המוח, והאר עינינו
 בתורתך ודבק לבנו במצוותיך, ויחד לבנו
 לאהבה וליראה את שמך. רבונו של עולם, אני אוהב
 את התורה ורוצה להבינה.

(קנטרס נסיון מן השמים עמוד ז)

[תפילה שעג]

תפלת רב ספרא (ברכות טז:)

יהי רצון מלפניך יי אלהינו שתשים שלום בפמליא
 של מעלה ובפמליא של מטה, ובין התלמידים
 העוסקים בתורתך, בין עוסקין לשמה בין עוסקין
 שלא לשמה. וכל העוסקין שלא לשמה, יהי רצון
 שיהיו עוסקין לשמה.

(באורי המדות עמוד לא)

[תפילה שעד]

רבונו של עולם, בְּכַח רֵאשׁ צְדִיקֶיךָ אָנוּ בָּאִים לְבַקֵּשׁ
 וּלְהַתְחַנֵּן מִלְּפָנֶיךָ, הָאֵל עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְנִזְכָּה
 שְׁתַּפְּתַח לָנוּ אֶת כָּל שְׁעָרֵי הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁנִזְכָּה לְעַבְד
 אוֹתְךָ בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים. חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַדְּשׁ וְטַהַר
 אֶת מַחֲנֵנוּ בְּאַפְּן שְׁיֵאִיר לָנוּ אֹזֶר תּוֹרָתְךָ, וַיְקַיֵּם בָּנוּ
 מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּי גַר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹזֶר", שְׁיֵאִיר עֵינֵינוּ
 בְּמֵאֹר תּוֹרָתְךָ, וְנִזְכָּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם תּוֹרָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה וּבְשִׁקִּידָה עֲצוּמָה. וְזַכֵּנוּ לְמִיל
 בְּכָל חֻלְקֵי תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, תּוֹרָה שְׁפָכְתָּב וְתוֹרָה
 שְׁבַע־לִפְּהַ נְגִלָּה וְנִסְתָּר, רְזִין וְרִזִּי דְרִזִּין. אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם,
 זַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנִזְכָּה לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה
 תָּמִיד, יוֹמָם וְלַיְלָה, וְתַפְּתַח אֶת דַּעְתָּנוּ וְתֵאִיר עֵינֵינוּ
 בְּתוֹרָתְךָ, וְנִזְכָּה לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּשִׂכָּל צַח
 וְנֶה, וְנִזְכָּה לַיִדַע וּלְהַבִּין בְּמַהִירוֹת גְּדוּלָּה בְּכָל מְקוֹם
 שְׁאָנוּ לֹזְמָדִים, וְלֹא יִהְיֶה כַּח לְשׁוֹם מְבַלְבֵּל לְבַלְבֵּל
 אֶת דַּעְתָּנוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּשִׁעַת לְמוֹדְנוּ בְּשׁוֹם בְּלָבוֹל
 שְׁבַע־עוֹלָם, הֵן מַחְשָׁבוֹת חוּץ, מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת מֵהַבְּלִי

עוֹלָם, הֵן בְּלוֹלוֹת וְעַרְבוּבִים וְעַקְמוּמִיּוֹת בְּעֵינַי
 הַלְמוּד בְּעֵצְמוֹ, מִכֹּל תְּצִיל אֹתָנוּ. אָבִי שְׁבַשְׁמִים,
 בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, רַק נִזְכֶּה לְהַתְגַּבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ לְסֵלֶךְ
 וּלְבֵטֵל מֵעֲלֵינוּ כָּל מִינֵי בְּלוּלוֹת וְעַקְמוּמִיּוֹת שְׁבַעוֹלָם
 בְּשַׁעַת הַלְמוּד, וְנִזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּמַהִירוֹת גְּדוֹלָה
 בְּשִׂכְלֵי צַח וְזָךְ בְּאַמֶּת, וְנִזְכֶּה לְהַתְחִיל וּלְגַמֵּר כָּל סְפָרֵי
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁבַכְתָּב וּבְעַל־פֶּה, וּלְלַמֵּד אֹתָם
 כְּמֵה וְכַמֵּה פְּעָמִים בִּימֵי חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר רַק זֶה יִהְיֶה נִשְׁאָר
 מֵאֲתָנוּ, וְרַק זֶה תִּכְלִיתָנוּ הַנְּצַחִית. חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 לַעֲשׂוֹת עַל־כָּל־פְּנִים מֵעַכְשָׁו הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְנִזְכֶּה
 לְהַתְחִיל לְלַמֵּד בְּהַתְמָדָה רַבָּה, לְהַתְחִיל מִסְכָּתָא
 וּלְהַתְמִיד בָּהּ, וּלְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת גְּדוֹלָה, עַד שְׁנִזְכֶּה
 לְסִימָה וּלְהַתְחִילָה עוֹד פַּעַם וְכֵן לְעוֹלָם, עַד שְׁתִּזְכְּנוּ
 בְּאַפְּן הַזֶּה לְהַתְחִיל וּלְגַמֵּר וּלְסַיֵּם אֶת כָּל הַשָּׁמַיִם כְּלוֹ
 וְכָל חֲלָקֵי תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתֵאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר
 תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְאוֹר תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה יַחְזִירָנוּ
 לְמוֹטֵב, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ, זְכַרְוָנָם לְבָרְכָה: הַמְּאוֹר
 שְׁבֵה מִחֲזִיר לְמוֹטֵב. אָנָּה יְהוָה, מֵלֵא רַחֲמִים, אַתָּה
 יַדְעָתָ אֶת עֵצָם הַבְּלוּלוֹת וְהָעַרְבוּבִים שְׁמַעְרַבְבִים

וּמִסְבָּבִים וּמִבְּלִבָּיִם אֶת דַּעְתָּנוּ תְּמִיד, וּבְכָרְטָ בְּעֵת
 לְמוֹדְנוּ, עַד שֶׁלֹּא זָכִינוּ עַד הַנְּהָ לְלַמֵּד שְׁעָה קִלָּה
 בְּמַחְשָׁבָה זָכָה וְנִכּוֹנָה, וְכָל הַיּוֹם כֵּלּוּ אֶפְלוּ בְּעֵת
 לְמוֹדְנוּ דַּעְתָּנוּ מִבְּלִבָּת וּמְטָרְפֵת מְאֹד בְּכֹמָה מִיָּנִי
 בְּלִבּוֹלָיִם וְעַרְבוּבִים וּמַחְשָׁבוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְעַקְמוּמִיּוֹת
 הַלֵּב אֶלְפֵי אֶלְפֵי וְרַב רַבִּי רַבּוֹת בְּלֵי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ
 בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה, וְאִין אָנוּ יוֹדְעִים לְהִיכֵן נִבְרַח
 לְהַצִּיל אֶת נַפְשָׁנוּ מֵהֶם.

(נר להצדיק עמוד ע)

[תפילה שעה]

יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת פְּזוֹר דַּעְתָּנוּ, כִּי פָגַמְנוּ
 וְקָלְקַלְנוּ אֶת דַּעְתָּנוּ מְאֹד, וְזֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר
 דַּעְתָּנוּ מְפֹזֶרֶת מְאֹד וּמְשׁוּמְטָת בְּכָל עֵת בְּשִׁטְיוֹת
 וּבְלִבּוֹלָיִם וּבְהַרְהוּרִים רָעִים וּבְכֹמָה מִיָּנִי פְּגָמִים, אֲשֶׁר
 אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר וּלְפָרֵשׁ כִּלְלֵי, אִם אֶמְרְתִי אִם סָפְרָה
 כְּמוֹ אָפֶס קֶצֶה מֵעַצֵּם בְּלִבּוֹל עֲכִירַת הַדַּעַת - יְכַלֶּה
 הַזְּמַן, וְכָל הָעֲצוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁגִּלְיַת לָנוּ עַל-יָדֵי הַצַּדִּיקִי

אָמַת אַיִךְ לְהַנְצִיל מֵהֶם בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה וּבִשְׂקִידָה
רַבָּה בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, מְרַדְּנוּ בָּהֶם וְלֹא קִיָּמְנוּ, עַד
שֶׁבְּעִוְזוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים קִלְקַלְנוּ וּפְגַמְנוּ מְאֹד בְּכָל הָעֲצוֹת
הַטּוֹבוֹת שֶׁגָּלִיתָ לָנוּ כְּבָר, וְאַשֶּׁר אֶתָּה מְגַלֶּה לָנוּ וּמְרַמֵּז
לָנוּ בְּכָל עֵת עֲצוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַנְצִיל מִבְּלָבוּל וּפְזוּר
דַּעֲתָנוּ, כִּי לֹא הָיִינוּ מִתְגַּבְּרִים כִּלְכָל לְקִיָּמָם, עַד אֲשֶׁר
נָתַבְּלָבְלָה וְנָתַפְּזָרָה דַּעֲתָנוּ כָּל־כֶּה, שֶׁאֶפְלוּ בְּשַׁעַה
שֶׁאֲנַחְנוּ רוּצִים לְהִתְגַּבֵּר וְלַעֲזֹב מִחֲשֻׁבוֹתֵינוּ הָרְעוֹת,
וְלֵאחֹז בְּדַרְכֵי עֲצוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת, שׁוֹב אֵין אָנוּ יְכוּלִים
כִּלְכָל לְהַחֲזִיק מִחֲשֻׁבוֹתֵינוּ בְּמִנוּחָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהָרָה
אֶפְלוּ זְמַן מוּעָט, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְעַכְּרוּ דְמִינוּ לְגַמְרֵי,
וְהַדָּמִים עוֹלִים אֶל הַלֵּב, וְדוֹחֲקִים אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד,
אֵךְ אֶתָּה גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי רֹאשׁ צְדִיקוֹךָ, אִם לוֹמְדִים
תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פִּיהָ, מִמְּשִׁיכִין עַל עַצְמָם שֶׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם
הָבֵא. וְלָכֵן, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, זַכְּנוּ לְקַבֵּל עַל עַצְמֵנוּ
לְהִתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר תּוֹרָה
שֶׁבְּעַל פִּיהָ, וְנִזְכָּה לְסִים אֶת כָּל הַשִּׁ"ם פְּעָמִים אֵין
מִסְפָּר בְּחַיֵּינוּ, וּבְפָרֵט סְפָרֵי הַשְּׁלַחַן עָרוּךְ, שֶׁנִּזְכָּה
לְחַזֵּר בָּהֶם הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא יַעֲבֹר יוֹם שֶׁלֹּא

נלמד בו הלכה משלחן ערוה, אשר מזכה את הדמים
 ומברר ומלקט את הטוב מהרע, הכשר מהפסול,
 הטהור מהטמא, המתר מהאסור.

(גר להצדיק עמוד עב)

[תפילה שער]

רבוננו של עולם, כבר עברו כל-כה הרבה ימים ושנים
 מחיינו, ועדין מתורתך הקדושה אנו רחוקים,
 על-כן ברחמיך הרבים זכנו לעשות התחלה, להתחיל
 ללמד שלחן ערוה בכל יום, ונתחיל מהארח חיים,
 וכשנזכה לסימונתחיל את היורה דעה, וכשנזכה
 לסימונתחיל את אבן העזר, וכשנזכה לסימונתחיל
 את חשן משפט, עד שנזכה לסיים את ארבעת חלקי
 שלחן ערוה, ואז זכנו להתחיל עוד פעם מארח חיים
 וכו', וכן לעולם כל ימי חיינו, שתזכנו בזה העולם עוד
 לחיות, וכן תזכנו להתחיל ממסכת ברכות עד שנזכה
 לסיימה, ונתחיל מסכת שבת וכו', עד שנזכה לסיים את
 כל הש"ס בלוי, ותמשיך עלינו צלם אלהים, וכך זה

נִתְחִיל מְעַכְשָׁו. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וַפְּנוּ לְצִיַּת אֶת רֹאשׁ
 צְדִיקְיָהּ, וְלִהְיֵת יוֹשֵׁב הַיָּטִב הַיָּטִב בְּדַעְתָּנוּ, אֲשֶׁר יָמִינוּ
 בְּצֵל עוֹזֵר, וְעוֹד מְעַט יִהְיֶה הַהֲכָרָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ, וּמֵה
 נָשִׁיב לְשׁוֹלְחָנוּ דְבָר, וּמֵה נָשִׁיב לְשׁוֹמֵר הַפֶּתַח הָעֲלִיּוֹן
 בְּשַׁעַה שְׁשִׁשָּׁאֲלָנוּ: עֲרֵךְ מִקְרָא שְׁקָרִית, מִשְׁנָה שְׁשִׁנִּית
 וְכו', אִזִּי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אִזִּי לְאוֹתָהּ כְּלִימָה שְׁתִּהְיֶה
 לָנוּ אִז, אֵן גְּבַרְח וְאֵן גְּטָמֵן מֵרַב בּוֹשָׁה וְכְלִימָה וְכו';
 וְעַל־כֵּן זַכְּנוּ, אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, לְהִתְחִיל מְעַכְשָׁו, וְלִבֵּל
 נִטְעָה אֶת עַצְמָנוּ כְּלָל, וְנִזְכָּה לְזִכְרֵה מֵה שְׁאָמַר הַחֲכָם
 מִכָּל אָדָם: "אִם חֲכַמְתָּ - חֲכַמְתָּ לָךְ, וְאִם לֹצֵת - לְבִדְךָ
 תִּשָּׂא". וְזַכְּנוּ לְהִיּוֹת עַקְשָׁן גְּדוֹל עַל לְמוֹד תּוֹרָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה בְּסִדְר וּבְאִפְן שְׁגָלָה לָנוּ רֹאשׁ צְדִיקְיָהּ, חוּם
 וְחֵמַל עָלֵינוּ שֶׁלֹּא יִכָּנַס בְּתוֹךְ לְבָנוּ שׁוֹם פְּטָפוּט הַקָּל
 שֶׁל הַמִּתְנַגְּדִים עַל דְּרֵךְ זו, וַפְּנוּ לְזִכְרֵה אִז עַל אַחֲרִיתָנוּ
 וְתִכְלִיתָנוּ, וַיִּקְיָם בִּי מִקְרָא שְׁכָתוּב: "עַז וְהָדָר לְבוֹשָׁה
 וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה,
 אִימָתִי הַתּוֹרָה שׁוֹחֶקֶת? בְּיוֹם הָאֲחֲרוֹן, שְׂאִז בָּאִים
 לְעֶזֶר אֵל הָאָדָם כָּל הַתּוֹרָה שְׁזָכָה לְלַמֵּד בִּימֵי חַיָּיו;
 וְעַל־כֵּן זַכְּנוּ לְצִיַּת אֶת רֹאשׁ צְדִיקְיָהּ, שֶׁהִזְהִירָנוּ מְאֹד

מאד לְהַתְּמִיד בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁבִּפְרוּשׁ אָמַר,
שְׂאֵפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד,
שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּמִצְוֵה רָעָה, עַד שֶׁרְגִילֵין בְּעֵבְרוֹת, חֵם
וְשָׁלוֹם, רַחֲמָנָא לְצַלָן, רַחֲמָנָא לְיִשְׁזֹבֵן, אִף-עַל-פִּי-כֵן
הִפְחַ שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּל-כֶּף, עַד שֶׁיִּכְוֹלָה לְהוֹצִיא
אוֹתָם מִן הָעֵבְרוֹת שֶׁרְגִיל בָּהֶם, חֵם וְשָׁלוֹם, וְאִם יַעֲשׂוּ
לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחֵיּוֹב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּךָ וְכֶךָ
יְהִיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָה, בְּוַדָּאֵי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמִּצְוֹתֶם הַרְעָה
עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה; כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוּל מְאֹד. וְהִנֵּה, רַבּוֹנוּ
שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה לָבֵד יוֹדֵעַ אֶת מַצְבֵּנוּ בְּאִיזָה מַעֲמָד
וּמְקוֹם אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עַכְשָׁנוּ, אֲשֶׁר בְּאֶמֶת אֲנַחְנוּ
הִנְנוּ מֵאוֹתָן הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּמִצְוֵה רָעָה, וְרְגִילֵין
בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת בְּכָל יוֹם, עַד שֶׁאֵין בְּכַחְנוּ לְעַצֵּר
אֶת עַצְמָנוּ מִלְּחַטָּא, וְכָל מַה שֶׁאֵנוּ מְקַבְּלִין עַל עַצְמָנוּ
לְבָלֵי לְחַטָּא, עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִתְגַּבֵּר עָלֵינוּ יִצְרָנוּ
הָרַע בְּתַבְעֵרָה עֲצוּמָה, עַד אֲשֶׁר כְּלֵינוּ יְמִינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ
בְּהֶבֶל וּבְרִיק, בְּחֹשֶׁךְ וּבְתַרְדְּמָה, בְּלִכְלוּךָ וּבְטַנוּף,
וְאֲשֶׁר מֵרַב חֲטָאֵינוּ וְעוֹזוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ גַּתְּבִלְבְּלָה
דַּעֲתָנוּ וְנַעֲבֵר שְׂכָלְנוּ לְגַמְרֵי, וְאֵנוּ מְבַלְבְּלִים מְאֹד מְאֹד,

עַד שְׁאֵנוּ רְחוּקִים לְגַמְרֵי מַמְדָּה וּמַצְדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים,
 וְעַתָּה מַה נַּעֲשֶׂה וְלֹהֵיכֹן נִפְנֶה לְעֲזָרָה, לְהֵיכֹן נִטָּה
 לִישׁוּעָה, מֵאַחַר שֶׁקִּלְקַלְנוּ אֶת מַחֲנוֹ וְדַעַתְנוּ כָּל־
 כָּךְ בְּרַבּוּי זַהְמָה, עַד שֶׁאֲפִלּוּ כִּשְׁאֲנַחֲנוּ רוּצִים כְּבָר
 לְצִיַּת אֶת רֹאשׁ צַדִּיקֶיךָ, וְלִהְתְּחִיל לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה הַמְּטַהֶרֶת וּמְזַכֶּכֶת אֶת הַנַּפְשׁ, אֲךָ מֵרַב
 קִלְקוּל מַחֲנוֹ וְשִׁכְלָנוּ אֵין אָנוּ מְבִינִים אֲפִלּוּ פְּשׁוּטָן
 שֶׁל דְּבָרִים. אִוִּי מַה הָיָה לָנוּ, רֵאֵה וְהַבִּיטָה בְּצַרוּתֵינוּ
 וּבְמִרְרוּתֵנוּ אֲשֶׁר כְּמוֹהָ לֹא הָיְתָה, מֵצַד אֶחָד נִפְלְנוּ
 בְּפֶחַ נְשִׁבָר וְנִתְלַכְלַכְנוּ בְּטַעוּף מַעֲשֵׂיֵנוּ, וּמֵצַד אֶחָד
 נִתְעַכְרוּ שִׁכְלָנוּ וְדַעַתְנוּ עַד שֶׁאֵין אָנוּ מְבִינִים מַה שְׁאֵנוּ
 לוֹמְדִים כָּלֵל, וְהוּא צָרָה וּמְרָה גְּדוּלָּה, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה
 אָנוּ מְבַטְלִין אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּפִטְפוּטֵי דְּבָרִים בְּטִלִּים
 וּבְלִשׁוֹן־הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, רְחַמְנָא לְצַלֵּן, מֵאַחַר
 שֶׁהַמַּח וְהַדַּעַת מְקַלְקְלִים, וְאֵין אָנוּ זֹכִינ׳ לְהִבִּין אֶת
 תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְעַל־יְדֵי־זֶה אָנוּ מִתְרַשְׁלִים מִפְּנֵה
 עַד שֶׁאֵין אָנוּ לוֹמְדִים כָּלֵל, וְעוֹבְרִים עָלֵינוּ הַיָּמִים
 וְהַלֵּילוֹת בְּחֹשֶׁךְ וּבְרִיק, וּמֵאוּמָה אֵין אֲתַנּוּ. אִוִּי וַי,
 אִוִּי וַי, צָרָה זֹה הִיא עוֹלָה עַל כָּל הַצָּרוֹת, כָּאֵב וּמְכָאוֹב

הַזֶּה עוֹלָיִם עַל כָּל הַמְּכַאֲבִים, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ,
 זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה: כָּל שֶׁאֶפְשָׁר לוֹ לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה וְאֵינוֹ
 עוֹסֵק, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִיא עָלָיו יְסוּרֵי־מַכָּעָרִין
 וְעוֹכְרֵי־אוֹתוֹ. וְעַתָּה רְאֵה וְגַם רְאֵה, לֹא הִי שְׁבָלֵינוּ
 יְמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּטֻנֹּף מַעֲשֵׂי־נוֹ, וְעַכְשָׁיו עוֹד נִתְקַלְקְלָה
 דַּעֲתָנוּ, עַד שֶׁאֵנוּ רְחוּקִים מִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְאֲשֶׁר
 עַל-יְדֵי-זֶה בְּעַצְמוֹ בָּאִים עָלֵינוּ יְסוּרֵי־מַכָּעָרִין בְּכָל
 יוֹם וְעוֹכְרֵי־אוֹתָנוּ, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה וְכָבֵד עָלֵינוּ כְּבָר
 לְסַבֵּל מְרִירוֹת וְצַעַר כְּאֵלוֹ.

(גר להצדיק עמוד עג)

[תפילה שעז]

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהִים, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְזַכֵּנוּ לְשִׁמְעַ
 וּלְצִיַּת בְּקוֹל רֹאשׁ צְדִיקוֹךָ עַל-כָּל-פְּנִיִם מַעֲבָשׁוּ,
 שְׁנַתְחִיל לְלַמֵּד תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁימוֹת
 גְּמוּרָה, וְנִתְחִיל לְהַרְגִיל אֶת עַצְמָנוּ בְּאֲמִירַת תּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוֹשָׁה אֲפִלּוּ בְּלֹא הַבְּנָה. וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ,
 זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה: לְעוֹלָם לְגֵרָם אֵינִישׁ, וְאִף עַל גַּב

דְּמִשְׁכַּח, וְאַף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַאי קָאָמַר, וּבְזִכּוֹת
 רַבּוּי הָאֱמִירָה בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה יוֹדְכֶךָ דְּמֵנוּ וּמַחֲנוּ,
 עַד שְׁנֵזֻכָּה אַחֲרֶיךָ לְהַבִּין בְּעַמְּךָ תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה.
 רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וַחֲמַל עָלֵינוּ, וְנַהֲיֶיהָ רְגִילִים לֵאמֹר
 בְּכָל יוֹם הִרְבֵּה מְשֻׁנּוֹת וּגְמָרָא וְזֹהַר הַקְּדוּשׁ וְתַקּוּנִים
 וּמְדַרְשִׁים וְשִׁלְחַן עָרוֹךְ וְכוּ' וְכוּ' בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשְׁימוֹת
 גְּמוּרָה, לְהַתְּחִיל מִהַתְּחִלָּה, וְלֵאמֹר בְּזִרְיוֹת עַד שְׁנֵזֻכָּה
 לְסִימָם, וְנִתְּחִיל עוֹד פַּעַם וְעוֹד פַּעַם כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, עַד
 שְׁיִזְדַּכֶּךָ דְּמֵנוּ וּמַחֲנוּ, וְנֵזֻכָּה לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין אֶת עַמְּקוֹת
 תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וַחֲמַל עָלֵינוּ
 לְבַל נִטְעָה בְּעַצְמֵנוּ, מֵאַחַר שֶׁעֲדִין אֵין אָנוּ מְבִינִים
 תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְאֵין אָנוּ יוֹרְדִין עֲדִין לְעַמְּקָהּ מְרַב
 קְלָקוֹל מַחֲנוּ וְדַעַתְנוּ, בְּשִׁבְיָל זֶה אֲנַחְנוּ פְּטוּרִים, חַס
 וְשָׁלוֹם, מִתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, רַק זַכְנוּ לְהַרְגִיל עַצְמֵנוּ
 בְּאֱמִירַת תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הָאֱמִירָה לְבַד מְסֻגָּלַת
 מְאֹד, וְנִקְרָא עַרְבֵי גַחַל, וְאַתָּה נוֹטֵעַ מֵהֶם אֵילָנִין
 רַבְרַבִּין בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים מְקַבֵּל
 גַּם אֶת עַסְק הַתוֹרָה הַזֶּה, וְאַתָּה מְשַׁמַּח עַצְמְךָ בָּהּ.
 אָנָּה יְהוָה, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, תְּעוֹרֵר עָלֵינוּ רַחֲמֶיךָ

הגדולים, ותהיה בעזרנו, ותפקח את עיני שכלנו,
שנזכה לצאת מחשך לאור, ותאיר עינינו במאור
תורתך, שנזכה לידיע ולהבין ולהשפיל את כל דברי
תורתך על בורין ואמתתן, ולידיע כל דיני ומשפטי
התורה וכל דרכי התורה, ולהשתידל בה בדרך
האמת, ונזכה להבין היטב כל מה שאנו לומדים.
חום ורחם עלינו על-כל-פנים מעכשו מימי חנכה
הקדושים האלו שנעשה התחלה חדשה, ונחנה את
עצמנו בלמוד תורה שבעל-פה, ונתחיל לומר הרבה
בתורתך הקדושה בתמימות ובפשטות גמורה,
ותזכנו לדבורים המאירים בתורה, ויאירו לנו דבורי
התורה לצאת מפחיתות ושפלות מדרגתנו הפחותה
ושפלה מאד, ונזכה שיאירו לנו דבורי התורה בכל
פעם לכל המקומות שאנו צריכים לעשות תשובה,
באפן שנזכה לעשות תשובת המשקל ממש על כל
חטאינו ועוונותינו ופשעינו המרבים, ועל כל הפגמים
שפגמנו בכבודך הגדול ותברך מנעורינו עד עתה,
ותזכנו לתקן הכל בחיינו, ותעזרנו בכל פעם לעלות
מדרגה לדרגה, עד שנזכה לבוא לתבונות התורה

לְעַמְקָא, וּתְזַכְּנוּ לַיָּדַע וּלְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג הַלְכָה וְקַבְּלָה
רְזִיז וּרְזִיז וּרְזִיז וּרְזִיז.

יְהוָה אֱלֹהִים, נִפְשָׁנוּ יוֹדַעַת מְאֹד כִּמְהָ אָנוּ רְחוּקִים
כָּעֵת מְכַל אֱלֹהָ, עַד אֲשֶׁר מִסּוּהָ הַבּוֹשָׁה עַל
פְּנֵינוּ לְבַקֵּשׁ עַל כָּל אֱלֹהָ, כִּי אֵיךְ יוּכַל נִבְּוָה וְנִמְאָם
כְּמוֹנֵי לְבַקֵּשׁ גְּדוּלוֹת כְּאֱלֹהָ, אֵךְ עַל רַחֲמֶיךָ הַגְּדוּלָּים
נִשְׁעַנּוּ וְעַל עֲנוּתְנוֹתֶיךָ וְטוֹבָה תִּמְכְּנוּ יִתְדוֹתֵינוּ, כִּי
אֲתָה טוֹב לְכֹל, וְאֵין דְּבָר נִמְנַע מִמֶּךָ, וְאֲתָה עוֹשֶׂה
גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שָׁעָה,
וְכִי יֹאמֶר לֵךְ מֵהַ תַּעֲשֶׂה, עַל-כֵּן עֵינֵינוּ לֵךְ תִּלְוִיזוֹת
עַד שֶׁתִּחַנְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ לְכֹל מֵהַ
שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, וְאִם לֹא עֲכָשׁוּ
אֵימָתִי, כִּי כָּבֵד כְּלֵינוּ שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֶבֶל וְרִיק. עֲזָרְנוּ
מֵעַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ, שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְעוֹרֵר מֵהַיּוֹם לְהַמְשִׁיךְ
עָלֵינוּ קִדְשָׁה וּמְהֵרָה בְּאַמֶּת, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַגִּיעַ לְכֹל
מֵהַ שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
כְּבוֹדֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ,
כִּי שְׁמֶךָ וְכְבוֹדֶךָ עָלֵינוּ נִקְרָא, וְכָבֵד הַבְּטַחְתָּנוּ שֶׁלֹּא
תִּתֵּן כְּבוֹדֶךָ לְאַחַר, כִּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי

וּכְבוֹדֵי לְאַחַר לֹא אֵתָן וּתְהַלֵּתִי לְפָסִילִים", עֲזַרְנוּ יְהוָה,
 שְׂיִתְגַּדֵּל כְּבוֹדָהּ עַל יְדֵינוּ, וּכְבוֹדָהּ יִמָּלֵא כָּל הָאָרֶץ,
 תְּאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדָהּ, "יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם, יִשְׁמַח
 יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו", בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמָּלֵא
 כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן!

(גַּר לְהַצְדִּיק עֲמוּד עו)

[תפילה שעת]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּתְחַנְּנֵנִי
 בְּחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיָלֵנִי מִכָּל מִינֵי
 אַסּוּרִים דְּאוֹרֵיתָא וְדַרְבָּנָן, וְתִזְכְּנֵנִי לְעֵסֶק בְּתוֹרָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד, יוֹמָם וְלַיְלָה, וְתַעֲזָרְנִי לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה
 גְּדוֹלָה סְפִירֵי הַפּוֹסְקִים, וְתַהַיְהֶה עִמִּי תָּמִיד, וּתְחַנְּנֵנִי
 מֵאֲתֶךָ דְּעַת בִּינָה וְהַשְׁכָּל, לְבָרַר כָּל דֵּינֵי אַסּוּר וְהַתֵּר,
 וְאֲזַכֶּה לַיְדַע בְּבִירוֹר כָּל הַדֵּינִים לְאַמְתָּתָן, עַד שְׁאֲזַכֶּה
 עַל-יְדֵי-זֶה לְבָרַר הַטּוֹב מִן הָרַע, הַכָּשֵׁר מִן הַפְּסוּל,
 הַטָּהוֹר מִן הַטָּמֵא, הַמְתֵּר מִן הָאֲסוּר, וְתִזְכְּנֵנִי לְלַמֵּד

בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְּדוּלָּהּ, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת
 וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה בְּקִדְשָׁהּ גְּדוּלָּהּ,
 וְאֲזוּכָהּ לְהִיּוֹת צַדִּיק וְלַמְדוֹן בְּאַמֶּת, וּתְזַכְּנֵנִי לְשִׁמּוּרַת
 וְתִקּוּן הַבְּרִית בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, בְּתַכְלִית הָעוֹלָמוֹת
 לְשִׁמּוּרַת בְּרִית עֲלֵאָה וְלְשִׁמּוּרַת בְּרִית תַּתְאָה,
 בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְּדוּלָּהּ בְּאַמֶּת.

(שמירת הברית, אות ברית עמוד נג)

[תפילה שטט]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, עֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאֲזוּכָהּ לְשִׁמּוּעַ
 חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֱמֶתִיִּים, מִפִּי צַדִּיקִים אֱמֶתִיִּים
 הַגְּדוּלָּה בְּמַעֲלָהּ, שֵׁישׁ לָהֶם כַּח לְהַמְשִׁיךְ נְשִׂמוֹת
 חֲדָשׁוֹת לְכָל הַשּׂוֹמְעִים דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה,
 וְאֲזוּכָהּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וְלִקְבֹּל נְשִׂמָה חֲדָשָׁה
 קְדוּשָׁה בְּכָל עֵת עַל-יְדֵי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, שְׂאֲזוּכָהּ
 לְשִׁמּוּעַ מִפִּיהֶם וּלְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים שֵׁל צַדִּיקִים
 אֱמֶתִיִּים גְּדוּלָּה וְגוֹרָאִים, וְתַעֲזָרְנִי שְׂיִהְיֶה נַעֲשָׂה
 אֲצִלִּי מִחֲדוּשֵׁי תוֹרָתְךָ סֵם חַיִּים, וְאֲזוּכָהּ לְצִיר אֶת

הָאוֹר הַפְּשׁוּט הַבָּא מִלְמַעְלָה בְּבַחֲיַנַּת בְּרָכָה וְטוֹבָה,
אֶף-עַל-פִּי שְׂאִינִי כִדְאִי לָוָה, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת עַצְמִי
הַפְּגָמִים וְהַקְּלָקוּלִים, שֶׁפָּגַמְתִּי וְקִלְקַלְתִּי אֶת כְּלֵי
הַמַּחֲיוֹן שְׁלִי מְאֹד, עַל-יְדֵי פְגַם הַבְּרִית שֶׁהוּא פְגַם
הַדַּעַת, וּמֵאִין יָבוֹא עֲזָרִי לְצִיר אֶת הָאוֹר לְבְרָכָה,
אֶף-עַל-פִּי-כֵן עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲנִי בּוֹטָח וְעַל
חַסְדֶיךָ אֲנִי נִשְׁעָן, וְלִישׁוּעָתְךָ אֲנִי מִצְפָּה וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ
אֲנִי מְקוּהָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲסְדֶיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ
הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרְאִים, וְתַמְלֵא עָלַי רַחֲמִים, וְתַעֲשֶׂה
עִמִּי נִסִּים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת וְנּוֹרְאוֹת, וְתַצִּיר בְּעַצְמְךָ
הָאוֹר הַבָּא מִלְמַעְלָה בְּבַחֲיַנַּת בְּרָכָה וְחַיִּים וְטוֹב,
וַיִּמְשֶׁךְ עָלֵינוּ הָאוֹר הַקָּדוֹשׁ מִלְמַעְלָה לְבְרָכָה וְלֹא
לְקַלָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: וְלֹא אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַ
אֵל בְּלָעָם, וַיִּהְפֹּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת הַקְּלָלָה
לְבְרָכָה, כִּי אֶהְבֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, כִּי אִין לִי שׁוֹם
תִּקְנָה וּמְנוּס וּמְבַטָּח וּמִשְׁעָן, כִּי אִם עָלֶיךָ לָבַד וְעַל
הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר אָנּוּ נִשְׁעָנִים עֲלֵיהֶם תָּמִיד,
בְּכָחֵם נִשְׁעַנְתִּי לְצַעֲקַת אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ
וְלִישׁוּעָתְךָ, עֲשֵׂה עִמִּי מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה

בְּחַיֵּי חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

(שְׁמִירַת הַבְּרִית, אוֹת בְּרִית עֲמוּד נַח)

[תפילה שפ]

אָדָם שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַחֲשֵׁךְ וְהַקְּלִפּוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, חֲשֵׁךְ לוֹ וְלֹא אוֹר, הוּא רוֹאֵה
שְׁמֻסְבָּב עִם תְּאוּנוֹת וּמִדּוֹת רָעוֹת, וְכִכְרֵי אִף פֶּעַם לֹא יֵצֵא מִזֶּה – כִּךְ נִדְמָה לוֹ, וְכִךְ
מְסִיתוֹ הַיֵּצֵר הָרַע, עִם כָּל זֹאת אִם מִתְגַּבֵּר בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וּמוֹצִיא אֶת הַרִצּוֹנוֹת מִפִּי, וְאוֹמֵר:

**"רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ, אֲנִי רוֹצֵה לְשׁוּב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה
לְשִׁמֹּר שַׁבָּת, וְלְהַרְגִישׁ אֶת אוֹר הַשַּׁבָּת, שְׁמַחְרָגֵעַ
שֶׁנִּכְנָסֶת שַׁבָּת עַד שִׁיּוֹצֵאת, אֲרִגִּישׁ וְאַחוּשׁ אוֹר
הַשַּׁבָּת. רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲנִי
רוֹצֵה לְזִכּוֹת לְטֵיִל וְלְהִיזוֹת בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה
הַקְּדוֹשָׁה: מְקָרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, הִלְכוֹת
וְאַגְדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסְפּוֹתוֹת, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי
רוֹצֵה לְקַיֵּם אֶת כָּל הַמִּצְוֹת, וְכָל מִצְוָה וּמִצְוָה תִּתְּאִיר
לִי אֱלֹהֵיךָ יְתִבְרַךְ" וְכוּ'.**

בְּמַלִּים אֱלוֹ שְׁאָדָם מוֹצִיא מִפִּי, זֶה עוֹזֵר לוֹ לְהוֹצִיא אֶת הַדָּבָר מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל,
כִּי הַחֲשֵׁק וְהַרְצוֹנוֹת דְּקַדְשָׁה שֵׁשׁ לְאָדָם, זֶה מְסִיעַ בְּיָדוֹ לְשִׁבַר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת.

(קנטרס הרצון קובע עמוד כ)

טו

[תפילה שפא]

ר' נחמן טולטשינער ספר, שפעם אחת היה בציון רבנו ז"ל, ושמע איך שר'
חזיקל ז"ל (החזן של רבנו ז"ל) בוכה מאד ומתבודד שם, ומבקש שיזכו בניו לסים
את כל הש"ס:

**וְוֹאֲרוֹם רַבִּי, אֵיךְ הָאֵב פּוֹן אֵיךְ אֵלֵיִן גִּיהֶעֱרַט, דָּאָם
וְוֵער עִם אֵיז מְסִים ש"ס, צִיט עַר אֵוִיף זײַךְ
אַרױף אַ צָלָם אֱלֹקִים.**

(כי שמעתי בעצמי מכם, שכל מי שמסים ש"ס ממשיך על עצמו צלם
אלקים).

וזוהי הקבלה שמקבל מרבנו ז"ל, כשזוכים לסים את הש"ס – ממשיכים על
עצמו צלם אלקים.

(אילן החיים שיחה קנו עמוד ק)

מַחְשַׁבָּה טוֹבָה

[תפילה שפב]

רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר בְּסִפְר־הַמִּדּוֹת (אות הַהוֹרִים, סימן ח): סִגְלָה לְהַנְצִיל מִהַהוֹרִים רְעִים
- לְהַלְבִּישׁ אֲבִיט שֶׁל הַצַּדִּיק; אֲזִי צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְפַּלֵּל עַל זֶה:

**רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַמְנֵי לַיָּדַע מִהַצַּדִּיק, וְלִזְכוֹת לְהַלְבִּישׁ
אֲבִיטוֹ.**

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק כ"ד מִכְּתָב ג, תַּתְּכ עֲמוּד רַכּו)

[תפילה שפג]

לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וּלְבַקֵּשׁוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִסִּיר מִמֶּנּוּ אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת
הַזְּרוֹת, וַיִּתֵּן לוֹ כַּח לַעֲבֹר אֶת נְסִיוֹנוֹת הַחַיִּים, וּכְשֶׁמְתַפַּלֵּל עַל כֶּךָ וְאוֹמֵר:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תּוֹרִיד מִמֶּנִּי אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת הַזְּרוֹת.

אֲזִי יִפְטֹר מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת וַיַּעֲבֹר עַל נְסִיוֹנוֹת הַחַיִּים.

(קֶנֶטְרֵס נְסִיוֹנוֹת הַחַיִּים עֲמוּד כג)

[תפילה שפד]

רבונו של עולם, זכני שְׁהַמַּח יַחֲשֹׁב רַק מִמֶּךָ! רבונו
 של עולם, עזרני שְׁאַשְׁבֵּר אֶת הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה
 שֵׁישׁ בִּי, שְׁאַהֲיֶה דְבוּק בָּךְ, וְאַלְמַד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה
 וְכו' וְכו'.

(קנטרס תפסיקו להתאכזב עמוד יב)

[תפילה שפה]

אָנָּה, יְהוָה, רַחֲמֵי הָאֱמֶת, מָלֵא רַחֲמִים, חַמּוּל עַל
 מַעֲשֵׂיךָ, רַחֵם עָלַי בְּחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל, וְתִרְאֶה בְּעַנְיִי
 וְעַמְלֵי אֲשֶׁר הֵם אוֹרְבִים עָלַי בְּכָל יְעַת וּבְכָל שְׁעָה,
 וּמַעֲנִים אֶת נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנַשְׁמָתִי בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִים,
 וְרוֹדְפִים אַחֲרַי בְּכָל מִינֵי רְדִיפוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְרוֹצִים
 לְגַרְשֵׁנִי, חֵם וְשָׁלוֹם, מֵאֶרֶץ הַחַיִּים, וְהֵם צוֹדְדִים אֶת
 נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ, חֵם וְשָׁלוֹם, וְאִם אֲמַנָּם אֲנִי בְּעַצְמֵי רוֹדְף
 אוֹתִי יוֹתֵר מִבְּלָם, כִּי בּוֹדְאֵי הַבְּחִירָה חֲפְזֵיט, וּמִי
 יוֹכֵל לְהַכְרִיחַ אוֹתִי לְהַטּוֹת לְדַרְכָּם, חֵם וְשָׁלוֹם, הַנְּנִי

מוֹדָה וּמְתוּדָה, כִּי בְּאַמֶּת אָנִי בְּעֲצָמֵי הַחַיִּב, כִּי אָנִי,
 אֲדֹנָי, הָעֶזְרָא, אֲבֵל מָה אֶעֱשֶׂה, יְהוָה אֱלֹהֵי, כִּי מָטָה
 יְדִינִי מְאֹד, וְאִינִי יוֹדֵעַ לְבַקֵּשׁ אִיזוֹ דְרָךְ וּמְנוֹס לָנוֹס
 מֵהֶם, וּלְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַתְּאוּזוֹת וְהַהֲרָהוּרִים הָרָעִים
 שֶׁהֵם מְתַגְבְּרִים עָלַי בְּכָל עֵת, וְאִין לִי שׁוֹם תְּקוּנָה, כִּי
 אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שֶׁתַּעֲזֹר לִי
 וְתִתֵּן לִי כַח לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל מִינֵי תְּאוּזוֹת וְהַהֲרָהוּרִים
 רָעִים, לְהַכְנִיעֵם וּלְהַשְׁפִּילָם וּלְשַׁבְּרָם וּלְסַלֵּקָם מֵעָלַי
 וּמֵעַל גְּבוּלֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, שֶׁלֹּא יִכְנַס בְּדַעְתִּי
 וּבְמַחְשַׁבְתִּי שׁוֹם צַד הַהֲרָהוּר בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק מֵחֵי
 וּמַחְשַׁבְתִּי יִהְיוּ קְדוֹשִׁים וּמְהוּרִים תְּמִיד בְּתַכְלִית
 הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, וְתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאוּכָה
 לְקַדְּשָׁה וּלְטַהַרְהָ.

(שמירת הברית, אות ברית עמוד לג)

[תפילה שפו]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּאֵתִי לְהַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ,
 יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אָב הַחֶסֶד, אָב

הַרְחֵמֵנוּ, הַגּוֹאֵל מְמוֹת וּפְוֹדָה מִשַּׁחַת, עֲשֵׂה
לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר חָתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ, וַחֲמַל עַל
נַפְשׁוֹתֵינוּ, קוּמָה בְּעֶזְרֵתֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ,
שְׁנֹזְכָה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עַצְמֵנוּ בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתִגַּן
עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ שְׁנֵהִיָּה נְשִׁמְרִים מִכָּל דְּבַר רַע,
שְׁלֹא נִהְרַהֵר בַּיּוֹם שׁוֹם הַרְהוֹר בְּעוֹלָם, וְלֹא נִבּוֹא
לְיַדֵּי טְמֵאָה בְּלִילָה, וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
מִכָּל מִיַּי פָּגַם הַבְּרִית שְׁבַעוֹלָם, וְעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
וְלֹא לְמַעַנֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים
הָאֲמֵתִיִּים הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים, אֲשֶׁר הִתְגַּבְּרוּ
עַל יִצְרָם לְמַעַן כְּבוֹדְךָ, וְעָמְדוּ בְּנִסְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים
וְנִזְרָאִים, וְכָפוּ אֶת יִצְרָם וְקִדְּשׁוּ אֶת שְׁמֶךָ, עַד
שְׁזָכוּ לְקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ,
וְלְמַעַנָם וְלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב
עֲשֵׂה, וְחוּסָה עָלֵינוּ וְעֶזְרֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, וְקַדְּשָׁנוּ
וְטַהַרֵנוּ בְּקִדְשַׁתְּךָ הָעֲלִיוֹנָה, בְּאִפְסָן שְׁנֹזְכָה גַם-כֵּן
לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב.

(שְׁמִירַת הַבְּרִית, אוֹת בְּרִית עֲמוּד מֵב)

[תפילה שפז]

רבוננו של עולם, עזרני ברחמיך הרבים, לקבל
 עלי תמיד על מלכות שמים באהבה, ואזכה
 להציל את נפשי מהרהורים רעים על-ידי אמירת
 שני פסוקים אלו של קבלת על מלכות שמים,
 "שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד",
 "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", ותזכני
 להיות רגיל תמיד לומר בכל פעם אלו הפסוקים
 בכונה גדולה ועצומה ובשמחה גדולה ובמסירות
 נפש, ותעזרר את לבבי באהבה ותשוקה וחיפוצה
 גדולה אליך, עד שאזכה להוריד דמעות בשעת
 קבלת על מלכות שמים בשני פסוקים אלו, ואזכה
 על-ידי-זה לקבל ולהמשיך עלי מלכות דקדושה,
 ולהכניע ולשבר ולעקר ולבטל מלכות הרשעה מן
 העולם, שהיא תאות נאוף, שהיא שפחה בישא,
 אשה זונה, ותברח השפחה מפני גברתה, כמו
 שכתוב: "מפני שרי גברתי אנכי ברחת", ואזכה
 בכתך להגביר ולהמליך "אשה יראת יהוה" על

הַאִשָּׁה זוֹנָה, וְתַכְנֵנֶנּוּ וְתַפְלֵל הַשְּׂפָחָה לְפָנַי גְּבוּרָתָהּ
וְתַבְרַח מִפְּנֵיהָ, בְּאִפְסוֹן שְׂאֹזְכָה לְבַטּוּל מִמְּנֵי תַאֲוֹת
נְאוּף, וְלֹהֵת גִּבּוֹר עַל כָּל הַהֲרֹהוּרִים הָרָעִים, וְלִגְרָשָׁם
וְלִשְׁבָּרָם וְלְבַטְלָם מֵעָלַי בְּבַטּוּל גְּמוּר מִעֲתָה וְעַד
עוֹלָם, וְאֹזְכָה עַל-יַדֵּי אֲמִירַת שְׁנֵי פְסוּקִים אֵלֹהִי, שֵׁשׁ
בָּהֶם שְׁתֵּים עָשָׂרָה תַבּוּת, שֶׁתְּהִיָּה נִפְשֵׁי נִכְלָלָת
עַל-יַדֵּי-זֶה בְּשָׁנִים-עֶשְׂרֵי שְׁבַטֵי יְהוָה, שֶׁהֵם כָּל־לֵיזוֹת
מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה, וְעַל-יַדֵּי הָאֲרֻבַּעִים וְתִשַׁע אוֹתִיזוֹת
שֵׁשׁ בְּשָׁנֵי פְסוּקִים אֵלֹהִי, אֹזְכָה לְהִיזוֹת נִכְלָל בְּתוֹךְ
אֲרֻבַּעִים וְתִשַׁע אוֹתִיזוֹת שֵׁשׁ בְּשִׁמּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
שֶׁהֵם שָׁנִים-עֶשְׂרֵי שְׁבַטֵי יְהוָה.

וְתַעֲזֹרֵנִי לְתַקּוֹן פְּגָם הָעֵינַיִם, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לְבָבִי
וְאַחַר עֵינַי, וְתִשְׁמַר אֶת עֵינַי תָּמִיד מִכָּל
מִינֵי פְגָם הָרְאוֹת, וְלֹא אֶסְתַּכֵּל בְּשׁוֹם דְּבַר הַמַּבִּיא
לִיַדֵּי הָרְהוּר, חֵם וְשָׁלוֹם, "הַעֲבֹר עֵינַי מִרְאוֹת
שׂוֹא בְּדַרְכֵיךָ חַיִּנִי, גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרְתֶךָ".

(שְׁמִירַת הַכְּרִית, אוֹת כְּרִית עֲמוּד נז)

[תפילה שפח]

רבונו של עולם, רחם עלינו ותעזרנו לצמצם את
 מחנו ושכלנו בצמצום דקדושה, ונשמר את
 מחנו מאד לבל יצא חוץ מן הגבול, חם ושלום,
 ואפלו בקדושה לא יהרס מחנינו לצאת חוץ מהגבול
 שיש לנו ובמפלא במה מאתנו לא נדרש, ובמכסה
 מנו לא נחקר, רק במה שהרשינו נתבונן בשכל
 אמת, בשכל חריף ומהיר, בשכל זה וזה, בשכל
 נכון ואמת ויציב וקיים וישר ונאמן ברצונך הטוב,
 ותעזר לנו ולכל עמך ישראל, ותמשיך על כל אחד
 ואחד קדושת הצמצום הנשיך לשכלו, לבל יהרס מחו
 לצאת מן הגבול שיש לו, כי אתה אל שדי שיש די
 באלהותך לכל בריה, שכל בריה ובריה מראש ועד
 סוף יש לו די וגבול וצמצום באלהותך, שאסור לו
 לצאת בשכלו חוץ מהגבול שיש לו; אל שדי תן לנו
 רחמים, ותשפיע עלינו קדושת התפלין משרשם,
 שהם התנוצצות המחין הקדושים עם הצמצום

הַקְדוֹשׁ יֵשׁ כָּל הַמַּחִין לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי עֲרְכוֹ וּמְדַרְגָתוֹ.

(שמירת הברית, אות ברית עמוד עא)

[תפילה שפט]

אָנָּה, מֵלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וְהַעֲלֵנִי מִהַרְהַ מִטְמֵאָה
לְטַהֲרָה, וְזַכֵּנִי, שְׂאֵגֵן בְּעַדִּי עַל־יְדֵי הַמַּחִין
וְהַשֹּׁכֵל בְּפָנַי כָּל הַהַרְהוּרִים וְתַאֲוֹת גְּאוּף, שְׂיִהְיוּ
הַמַּחִין שְׁלֵשׁ מְחֻצוֹת פְּרוּסוֹת בְּפָנַי הַרְהוּרִים
וְהַתַּאֲוָה הַזֹּאת, עַד שְׂאֻזְכָּה לְקַדְשֵׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת,
וְתַאֲסֹף אוֹתִי לְתוֹךְ מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל, מַחֲנֵה הַקְּדוֹשָׁה,
וְנֻזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "וְהָיָה מַחֲנֵיךָ קְדוֹשׁ",
עַד שְׂנֻזְכָּה לְמוֹזְנָא דְנִשְׁמָתָא, וְתַכְנִיעַ מְוֻזְנָא דְגוּפָא
לְבַטֵּל הַגּוּף לְגַבֵּי הַנְּפֶשׁ, וּלְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, בְּאִימָה
וּפְחָד, בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה אֱמֵתִית כְּרֻצוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם.

(שמירת הברית, אות ברית עמוד עו)

[תפילה שצ]

אָבִי שְׁבַשְׁמִים, חוּם וְרַחֵם עָלַי וְרֵאֵה בְּעֵינָי וְתוֹצִיאֵנִי
מִן הַמַּצַּר שֶׁנִּפְלְתִי וְנִשְׁלַכְתִּי שָׁם עַל-יְדֵי פְגָמֵי
הָרַבִּים וְהָעֲצוּמִים, וְתַעֲזָר רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְהַגְּדוֹלִים
עָלַי בְּזָכוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם וְהַזְּקֵנִים דְּקִדְשָׁה,
וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִיעַ עָלַי וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, רוּחַ
קִדְשָׁה וְטָהָרָה, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה,
רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה, בְּאִפְסוֹן שְׂאֵזְכָה לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל
הַהֲרָהוּרִים וּמַחְשָׁבוֹת רָעוֹת, לְשִׁבְרָם וּלְגִרְשָׁם וּלְבַטְלָם
מִמֶּנִּי, וּבְכָל עֵת שְׂיָבוֹא עָלַי אֵיזוּהַ הָרְהוּר לֹא טוֹב, חֵם
וְשָׂלוֹם, אֵזְכָה בְּכַחַךְ לְשִׁבֵר תְּאֻזוֹתַי וּלְכַפֵּת אֶת יְצָרֵי,
לְשִׁבְרוֹ וּלְגִרְשׁוֹ מִמֶּנִּי, וּלְהַסִּיחַ דַּעְתִּי מִמֶּנּוּ לְגִמְרֵי,
וְאֵזְכָה לְהוֹצִיא מִהַקְּלָפוֹת כָּל הַנְּצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת,
שֶׁנִּפְלְאוּ עַל יְדֵי בִינֵיהֶם, וּלְבַרֵּר הָרוּחַ טוֹבָה מִן הָרוּחַ
שְׂטוּת, וּבְמִקוֹם שֶׁקָּלַקְלַתִּי, שָׁם אֶתְקַן, עַד שְׂאֵזְכָה
בְּרַחֲמֶיךָ לְגִרְשׁוֹ וּלְבַטְלֵה הָרוּחַ שְׂטוּת מִמֶּנִּי וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל
לְגִמְרֵי, שְׂלֵא תִהְיֶה שׁוּם שְׂלִיטָה וְאַחִיזָה לְרוּחַ שְׂטוּת
לֹא בְּגוֹפִי, לֹא בְּנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנַשְׁמָתִי, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם,

לֹא בְּעֶלְמָא הָדִין וְלֹא בְּעֶלְמָא דְּאֵתִי, וְאַזְכָּה מֵעַתָּה
 לְמַחְשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת וּמְהוֹרוֹת תְּמִיד, וְתִצִּילֵנִי מֵעַתָּה
 מִכָּל מִינֵי בְּלָבוֹל הַדַּעַת שְׁבַעוֹלָם, רַק אֶזְכָּה שְׁתֵּהִיָּה
 מִחֲשַׁבְתֵּי קְדוֹשָׁה וּמְהוֹרָה, זָכָה וּנְקִיָּה תְּמִיד, וְתַעְזְרֵנִי
 לְקַדְּשׁ עַצְמִי בְּקִדְּשַׁת הַבְּרִית בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת,
 וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל מַה שְׁפָגַמְתִּי עַד הַנְּהַ בְּפָנִים
 הַבְּרִית, הֵן מַה שְׁפָגַמְתִּי בְּמַחְשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה,
 הֵן מַה שְׁפָגַמְתִּי בְּרֵאִית הָעֵינַי וּבִשְׂמִיעַת הָאָזְנוֹ וּבִשְׂאֵר
 חוּשֵׁימ, בְּשׁוֹגֵג אוֹ בְּמוֹזֵד בְּאַנָּם אוֹ בְּרִצּוֹן מְנַעֲוֵרֵי עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה, עַל בָּלָם תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לִי אֱלֹהֵי
 סְלִיחוֹת וְתִמְלֵא כָּל הַשְּׂמוֹת שְׁפָגַמְתִּי בְּשִׁמְךָ הַגְּדוֹל,
 וּמֵעַתָּה תִּהְיֶה בְּעֵזְרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִצִּילֵחֲנִי וְתַעְזְרֵנִי
 בְּכָל עֵת בְּאַפְּן שְׂאֶזְכָּה לְקַדְּשַׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת.

(שְׂמִירַת הַבְּרִית, אוֹת בְּרִית עֲמוּד פֶּד)

מוסרים ומלשינים

[תפילה שצא]

רבונו של עולם, וְלַמְלָאִיִּינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, כִּלְאֵלוֹ
 שָׁהֵם מוֹסְרִים וּמְלָאִיִּינִים וּמַעֲלִילִים עֲלֵילַת
 דָּם וְשִׁקָּר, שֶׁתְּהִיָּה לָהֶם מִפְּלֵה כְּהֶמֶן וּכְכֹל שׁוֹנְאֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְיִפְּלוּ מִטָּה מִטָּה, וְקָרַן הַצַּדִּיק תַּעֲלֶה
 מִעֲלֶה מִעֲלֶה.

(אשר בנחל חלק פ"א מכתב יז, תתקט עמוד שכה)

מחלוקת

[תפילה שצב]

רבונו של עולם, שמרני והצילני מכף מיני מחלקת
 וסכסוכים, ולעולם אל ארדף את שום בר
 ישראל יהיה אוך שיהיה, זבני לברח תמיד רק אליה,
 ולא הרגיל את עצמי לדם ולשתק למחרפי ולמבוי, ולא
 אשיב להם כלל, רק אברח אז אליה, ותמחל לי על
 כל חטאי ועונותי ופשעי, שחטאתי, עויתי ופשעתי
 נגדך מנעורי עד היום הזה.

(אשר בנחל חלק י"ז מכתב ב, שכד עמוד מה)

[תפילה שצג]

רבונו של עולם, הלא אני איני שוה לשום דבר,
 שיעשו מחלקת בעבורי.

(אשר בנחל חלק ל' מכתב ד, תתקל עמוד רצג)

[תפילה שצד]

רבונו של עולם, הציילני מריב ומחלוקת, שאתרחק
מכל מיני קטטות ומריבות לגמרי, ומכל שכן
שלא אהיו לדבר על צדיקים הדבוקים בו יתברך,
חניני ועיני ושמע תפלת.

(אשר בנחל חלק מ"ו מכתב ח, רד עמוד ל)

[תפילה שצה]

ראה לצאת להתבודדות עכשו, ותפל על הארץ ותבקש את הקדוש ברוך הוא:
רבונו של עולם, החזירני בתשובה שלימה עכשו,
עזרני שלא אדבר לשון הרע, רכילות וליצנות,
עזרני, שלא אהיה בעל מחלוקת.

(אשר בנחל חלק נ"א מכתב ט, תריט עמוד קסד)

[תפילה שצו]

רבונו של עולם, אני אוהב אותך. רבונו של עולם,
אני רוצה להכיל לגמרי בך, ואינני רוצה כלום

רק אותך, רבוננו של עולם, תמחל לי על חטאתי, לא רציתי לעשות נגדך במרי ובזדון, אבל מה אעשה?! היצר הרע התגבר עלי, בווערת בי תאות נאוף, יוקדת בי תאות ממון, תאות אכילה ושתיה, בווערות בי כל התאוות רעות, הפמ"ד-מ"ם עובד עלי מאד להפרידני מהצדיק להיות במחלוקת ובמריבות, בי זו כל עבודתו: 'הפרד ומשל'. רבוננו של עולם, עזר לי שלא אלקד במלכדותו ולכל אפל ברשתו וכו' וכו'.

השנאה היא הדבר החמור ביותר, כי כיצד תכן, שיהודי ישנא יהודי אחר? ! ובפרט אלו המקרבים אל רבנו ז"ל, כיצד יכולים לשנא את זולתם? ! סימן שאינם מקרבים לרבנו ז"ל, ורוצים רק ישות וכבוד.

כי זאת תדעו, אם אחד מדבר על השני - זהו רמאי וצבוע, שרוצה להיות בראש, וכדי להיות בראש - מנסה להשפיל אחרים. והשוטה הזה אינו יודע, שהיום כאן ולמחר בקבר, ועל מי יהיה ראש?

(אשר בנחל חלק צ"ח מכתב כב, תקו עמוד רעח)

[תפילה שזו]

תפלה נוראה ונפלאה מהספר הקדוש והנורא "לקוטי תפלות" תפלה קמ"א
המדברת מגנות הכעס והמחלוקת וממעלת התפלה אליו יתברך ולהיות בשלום
עם כלם

רבונו של עולם, רחם עלי וְהַצִּילֵנִי מִרִיב מַחְלָקֶת. כִּי
 אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת לְבָבִי שֶׁבְּאַמֶּת אֵינִי חֹפֵן בְּשׁוֹם
 מַחְלָקֶת כָּלֵל, כִּי מִי אֲנֹכִי שִׁיְהִיָּה לִי מַחְלָקֶת עִם שׁוֹם
 אָדָם בְּעוֹלָם, כִּי כָלָם טוֹבִים מִמֶּנִּי בְּלִי שְׁעוֹר. אַךְ
 אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם הַמַּחְלָקֶת שֶׁנִּתְרַבָּה בְּעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר
 אֶפְלוּ מִי שְׁחֹפֵן בְּשָׁלוֹם בְּאַמֶּת, הֵם חוֹלְקִים עָלָיו, כְּמוֹ
 שֶׁכָּתוּב "אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הַמָּה לַמַּלְחָמָה". וְאַתָּה
 יוֹדֵעַ מַה שֶׁגוֹרֵם הַמַּחְלָקֶת בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כִּי גַם
 בְּלֹא זֶה קִשָּׁה מְאֹד לְהוֹצִיא הַדְּבֹר שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְנוֹסֵף
 לָזֶה כְּמָה מְעַכֵּב הַמַּחְלָקֶת אֶת הַדְּבֹרִים שֶׁל הַתְּפִלָּה.
 וְעַתָּה מַה נַּעֲשֶׂה אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, אִיךָ לֹא־חִיֵּן הַדְּבֹר
 לְהַתְּפִלָּה לְפָנֶיךָ, מֵאַחַר שֶׁנִּתְרַבָּה הַמַּחְלָקֶת כָּל כָּךְ
 בְּעוֹלָם, כִּי כָל הָעוֹלָם מְלֵא מַחְלָקֶת, "וְלִי־צָא וְלָבֵא אֵין
 שָׁלוֹם". רַחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, הוֹרְנִי וְלַמִּדְנִי בְּכֹל־עֵת
 לְהַתְּנֶהֱג עִם כָּל הָעוֹלָם, בְּאֶפֶן שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוֹם מַחְלָקֶת
 רַק שָׁלוֹם וְאַמֶּת (אַמֶּתִּי). רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם,
 מְלֶךְ שֶׁהַשָּׁלוֹם שָׁלוֹ, עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וּבְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרָאוֹת, בְּאֶפֶן שֶׁתְּבַטֵּל כָּל מִינֵי
 מַחְלָקֶת מִן הָעוֹלָם, וְתִמְשִׁיךְ שָׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלֵא בְּעוֹלָם

באפן שייצא הדבור מהגלות, ותפתח את פינו תמיד
 ונזכה לדבר דבורים טובים קדושים הרבה לפניך
 בתורה ותפלה יומם ולילה. "אדני שפתי תפתח ופי
 יגיד תהלתך. ומלא פי תהלתך כל היום תפארתך.
 תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
 ועד". רחם עלי למען שמך, וזכני מעתה לשמר את
 הדבור והשיחה שלא אדבר שום דבור ושום שיחה
 שאינה ברצונך חס ושלום. כי אתה "יוצר הרים וברא
 רוח ומגיד לאדם מה שחו", ואפלו שיחה קלה שבין
 איש לאשתו, אתה מגיד לאדם בשעת הדין. או לנו
 מיום הדין, או לנו מיום התוכחה, רחם עלי מעתה
 למען שמך, ושמרני והצילני משיחה ודבור שאינה
 ברצונך, וסלח ומחל וכפר לי על כל הפגמים שפגמתי
 בהדבור והשיחה מיום היותי עד הנה, ותמלא כל
 השמות שפגמתי בשמך הגדול. "שיתה יהוה שמרה
 לפי נצרה על דל שפתי". והיה עם פי בשעת הטיפי
 ועם ידי בעת מעבדי. "שמרה נפשי והצילני אל אבוש
 כי חסיתי בך". ועזרני והושיעני שאזכה לקיים מצוות
 של "ואהבת לרעה כמוך" באמת בכל לבבי ונפשי

וּמֵאֲדִי שְׂאֻזָּה לְאַהֲוֵב אֶת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּנִפְשֵׁי
 וּמֵאֲדִי בְּכָל לְבָבִי בְּאַמֶּת, וּבִפְרֹט בְּכָל יוֹם וַיּוֹם קֶדֶם
 הַתְּפִלָּה תִּזְכְּנִי לְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת-עֲשֵׂה זֹאת, בְּאַמֶּת
 בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצּוֹנָה הַטּוֹב, בְּאִפֶּן שְׂאֻזָּה עַל-יְדֵי-זֶה
 לְדַבֵּר דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה לְפָנֶיךָ בְּשִׁלְמוֹת בְּכֹונָה גְּדוּלָּה
 בְּאַמֶּת, וְתִהְיֶה תְּפִלָּתִי לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדָךָ,
 וְתַעֲלֶה וְתִנְשֵׂא לְהִיּוֹת כְּתֹר לְרֵאשִׁי. וַיְקַיֵּם מְהֵרָה
 מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, "שְׂאֵלוֹ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶהְבִּיךָ.
 יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילֶךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי
 אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִיקְשָׁה
 טוֹב לְךָ. שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאִין לָמוֹ מְכֻשׁוֹל.
 וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ. וְרֵאֵה בָנִים
 לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
 יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם". עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן.

(אוצר-הַקְּטָרִים חֵלֶק ט"ו קְטָרִים אֵל תַּעֲצֹבֵן אוֹתִי עַמּוֹד מֵא)

מסירות נפש

[תפילה שצח]

רבונו של עולם, זכני להשרף על קדוש השם (רבונו
של עולם, זיי מיר מוזה פאר ברענט צו ווערין על קדוש השם).

(אשר בנחל חלק כ"ב מכתב ג, רצה עמוד פג)

[תפילה שצט]

זכני להגיע גם-כן אל דבקות ומסירות נפש כזו.

(אשר בנחל חלק כ"ב מכתב ג, רצה עמוד פג)

[תפילה ת]

רבונו של עולם, אני רוצה למסר נפשי אליך וכו',
אני רוצה להשרף על קדוש השם יתברך וכו'.

(אשר בנחל חלק כ"ז מכתב ד, שז עמוד צה)

[תפילה תא]

רבונו של עולם, זכנו להשרף על קדוש השם, ונשלא
ישאר ממונו שריד ופליט.

(אשר בנחל חלק כ"ז מכתב ד, שעה עמוד רנא)

[תפילה תב]

ר' חיים מצאנז זי"ע (בעל הדברי חיים), שמעו אותו הרבה פעמים ביום אחד, שצעק:
"אין עוד מלבדו יתברך", אני מוכן ומזמן למסר נפשי
אלה יתברך.

(אשר בנחל חלק פ"א מכתב יז, תתקיד עמוד של)

מעט גם כן טוב

[תפילה תג]

אם האדם ירגיל את עצמו 'לגנב' בכל פעם רגע של תפלה, ינצל מהרבה צרות,
כגון: שנופלים עליו עצבות ומרירות ודכאון, ובאותו רגע הוא מבקש:

**רבנו של עולם, זכני להיות בשמחה, הרחק ממני
העצבות והמרירות, ואזכה להכלל בך וכו'.**
לכאורה זו תפלה קצרה של רגע, אבל בשמים זה עושה רשם מאד גדול.

(אשר בנחל חלק ס"ג מכתב יג, נג עמוד רצו)

[תפילה תד]

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן קמב) כשנופל לאדם ספקות באמונת הבורא יתברך
שמו, יאמר בפה מלא:

אני מאמין באמונה שלימה שהוא יחיד ראשון ואחרון.

(שאלות ותשובות בהסידות ברסלב חלק כ"ב מכתב ב, תתיו עמוד קעב)

[תפילה תה]

ודוי זה מצות עשה. כיצד מתודין? אומר:

**אָנָּא הַיֵּשׁם חָטְאַתִּי עֲוִיתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וְעָשִׂיתִי כָךְ
וְכָךְ וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבִלְשׁוֹתִי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי
חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה.**

וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח.

(שאלות ותשובות בחסידות ברסלב חלק י"ד מכתב א, תרנו עמוד רנו)

[תפילה תו]

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַף שְׂאֵנִי לֹא שָׁוָה שְׁתַּעֲנֶה לִּי, עִם כָּל
זֹאת אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מִתְנַת חֲנֹם כְּמוֹ מִשֶּׁה רַבֵּנוּ
שֶׁבִקֵּשׁ חֵמֵשׁ מֵאוֹת וְחֵמֵשׁ עֶשְׂרֵה תְּפִלוֹת בְּרַחֲמִים
וּבְתַחֲנוּנִים וְכו'.**

(שאלות ותשובות בחסידות ברסלב חלק ה' מכתב תרה עמוד ריד)

[תפילה תז]

אָנָא מִמֶּךָ רַבּוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, חוּם וְחַמֵּל עָלַי וְתוֹמִין
 לִי אֵת פְּרִנָּסְתִּי מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה וְהַפְּתוּחָה וְשֵׁלֵא
 אֶצְטָרֶךָ לְטוֹבוֹת מְשׁוּם בְּשָׁר וָדָם, אֵלֵא אֶתָּה לְבִדְךָ
 תְּפַרְנְסֵנִי בְּכַבּוֹד גָּדוֹל, וְלֵא אֶצְטָרֶךָ לְהַגִּיעַ לְיַדֵּי מַתְנַת
 בְּשָׁר וָדָם.

(שאלות ותשובות בהסידות ברסלב חלק י"ט מכתב ב, שצה עמוד קב)

[תפילה תח]

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶי אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם לְקַיֵּם בָּנוּ חֻכְמֵי
 יִשְׂרָאֵל, הֵם וּנְשִׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם,
 וְתִלְמִידֵיהֶם וְתִלְמִידֵי תִלְמִידֵיהֶם, בְּכֹל מְקוֹמוֹת
 מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן.

(שאלות ותשובות בהסידות ברסלב חלק י"ט מכתב ב, תמח עמוד רו)

[תפילה תט]

רבונו של עולם זכני להיות בשמחה ולא לשכח ממך
 כרגע שאתה אב הרחמן, וכך מה שאתה עושה
 זה בודאי לטובה, זכני לזכר את זה טוב טוב, ולא
 יפנים בי שום הרחור כנגדך, ואהיה חזק באמונה
 פשוטה בך יתברך.

(שאלות ותשובות בהסידות ברסלב חלק י"ח מכתב ב, רסד עמוד קג)

[תפילה תי]

רבונו של עולם, רבונו של עולם, איך שחוא אני
 עושה תשובה מאהבה מרב אהבתי אליך.
 וירחיב בזה את הדבור מאד מאד.

(אשר בנחל חלק ו' מכתב עתר עמוד קיד)

[תפילה תיא]

רבונו של עולם, רחם עלי, והוציאני מגלות ודחקות
וכו' וכו'.

(אשר בנחל חלק ו' מכתב תרפא עמוד קפט)

[תפילה תיב]

"איה מקום בבודד", איה המקום שאוכל למצא אותך.

(אשר בנחל חלק ז' מכתב תשצב עמוד רסג)

[תפילה תיג]

רבונו של עולם, אין שום מציאות בלעדך בלל, ואתה
ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל
עלמין, ואין שום דבר שיעשה מעצמו, כי הכל לבל
עצם עצמיות חיות אלקותך.

(אשר בנחל חלק ט' מכתב עמוד)

[תפילה תיד]

אָפּלוּ עֲדִין מְנַח בְּעֵמֶק הַחֶשֶׁךְ וְהִרְעוּ שְׁנֵפֶל וְנִלְכַד לְשֵׁם, חֵס וְשְׁלוֹם, גַּם מִשֵּׁם יְכוּלִים
לְהִתְגַּבֵּר וּלְהִתְחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת חֲזָקִים,

**רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, עַל-כָּל-פְּנִים יְהִיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה, בְּמָקוֹם
שִׁיאֲנִי נִמְצָא גַם מִשֵּׁם עֲדִין רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם,
רִצּוֹנֵי חֶזֶק מְאֹד מְאֹד לְעֵשׂוֹת רִצּוֹנְךָ, וְרִצּוֹנֵי לְהִיּוֹת
נִבְלָל בְּרִצּוֹנְךָ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.**

(אָשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק ט' מִכְּתָב א, צח עמוד שיז)

[תפילה תטו]

**רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, חוּם וְרַחֵם עָלַי וְתוֹצִיאֲנִי מֵהַבֵּץ
שֶׁנִּפְלַתִּי אֵלָיו.**

(אָשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק י"ב מִכְּתָב א, תקז עמוד צז)

[תפילה תטז]

"רבונו של עולם, זכני להיות סבֵּלָן". "רבונו של עולם,
זכני לא להיות בכַעַם". "רבונו של עולם, זכני
לא להיות עֵצְבָנִי".

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק י"ב מִכְּתָב א, תִּקְנֵנּוּ עֲמוּד קע)

[תפילה תיז]

אָנָּה רַחוּם וְחַנוּן, עֲזֵרְנִי לְרֵאוֹת נִחַת מִבְּנֵי, וְיִזְכֶּה
לְהַתְגַּדֵּל תְּלַמִּיד חָכָם וְעוֹבֵד ה' גָּדוֹל וְיִלְךָ בְּדַרְךְ
הַתּוֹרָה.

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק י"ג מִכְּתָב א, תִּרְעַח עֲמוּד לו)

[תפילה תיח]

רבונו של עולם, איני רוֹצֵה רַק מֵה שְׂאֵתָה רוֹצֵה.

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק י"ד מִכְּתָב א, תִּתְקַפ עֲמוּד רפט)

[תפילה תיט]

זַכֵּנִי לַיְיָ וְלֹהֲתַנְהַג בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁימוֹת בְּלִי שׁוֹם
 חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם כָּלָל, וְלֹא אֲדַקְדֵּק יוֹתֵר מִדְּאִי
 בְּחִמְרוֹת יִתְרוֹת (שְׁקוֹרִין 'אֵיבֵעַר טְרַאכְטִין').

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק טו מִכְּתָב ב, מֵה עֲמוּד קִיט)

[תפילה תכ]

לְבַקֵּשׁ מִמְּנֹו יִתְבַּרְךָ שֶׁהָעֶשֶׂר וְהַכְּבוֹד רַק אֶצְלוּ יִתְבַּרְךָ:
 בְּיָדְךָ יִתְבַּרְךָ הַכֹּל, וּבְיָדְךָ יִתְבַּרְךָ לְגִדְל וְלְחִזְק לְכֹל,
 וְהָעֶשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשִׁיל בְּכֹל.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק טו מִכְּתָב עֲמוּד)

[תפילה תכא]

הַרְחֵמֵן יְצִילֵנִי מֵעֲצַת הַיָּצָר.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ט"ז מִכְּתָב ב, עֵרָה עֲמוּד רַפּג)

[תפילה תכב]

**"רבונו של עולם, עשיתי זאת" וכו', "רבונו של עולם,
 נכשלת עבשךו בראיה אסורה וכו', בדבור
 אסור" וכו' וכו'.**

(אשר בנחל חלק ט"ז מכתב ב, רכז עמוד קפו)

[תפילה תכג]

רבונו של עולם, זבני לשמח בך כל היום.

(אשר בנחל חלק ט"ז מכתב ב, רצה עמוד שכד)

[תפילה תכד]

**רבונו של עולם, חטאתי, עויתי ופשעתי וכו' כזאת
 וכזאת עשיתי.**

(אשר בנחל חלק י"ט מכתב ב, תשצג עמוד קצ)

כג

[תפילה תכה]

רבונו של עולם, זכני להשרף על קדוש השם (רבונו
של עולם, זיי מיר מזכה פאר ברענט צו ווערין על קדוש השם).

(אשר בנחל חלק כ"ב מכתב ג, רצה עמוד פג)

כד

[תפילה תכר]

זכני להגיע גם-כן אל דבקות ומסירות נפש כזו.

(אשר בנחל חלק כ"ב מכתב ג, רצה עמוד פג)

כה

[תפילה תכז]

אבא הושיעני, אבא הצילני, אבא עזרני, אבא, אבא,
חום ורחם, אבא, אבא, חום וחמל, אבא, חום
והצל והושיעני.

(אשר בנחל חלק מכתב ג, שצז עמוד רנח)

[תפילה תכח]

אָחִי, אָחִי! חֲזַק וְאַמֵץ בְּדַבּוּרִים אֱלוֹ, הַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, אִם אָמְנָם
הַלֵּב כּוֹאֵב וּמִתְפּוֹצֵץ,

**עַד מָתִי יְהִיָּה, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹרָה בְּשִׁבְיָי! עַד מָתִי
יְהִיוּ גַּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּגוֹלָהּ! עַד מָתִי יְהִיָּה אוֹר
רַבּוֹנוּ ז"ל כָּל-כֶּךָ מְסֻתָּר מִגַּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל!**

אֵין שׁוּם תְּרוּץ וְעֶצְמָה עַל זֶה, רַק לְבָכוֹת וְלִהְתְּאוֹנֵן בְּכֹל לִילָה בְּעֵת חֲצוֹת, וַיּוֹתֵר
מִזֶּה אָסוּר לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל.

(אָשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק כ"ג מִכְּתָב ג, תִּפְדַּ עֲמוּד עֵט)

[תפילה תכט]

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת פו.): פְּרִיעַת בַּעַל חוּב – מִצְוָה. וְצָרִיךְ לְבַקֵּשׁ בְּכֹל יוֹם:

**רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְצֵאת מִחוּבוֹתַי – בֵּין בְּגַשְׁמֵי
וּבֵין בְּרוּחָנֵי.**

הָעֶקֶר לֹא לִפְלִ בְּדַעְתּוֹ, לְמָה נִפְל בְּחוּב, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ מִטְּעָמִים הַכְּמוּסִים,
כִּי אֵת כֹּל אֶחָד הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיגוּ בְּאִפְן וּבְדַרְךְ אַחֵר, וְהָעֶקֶר – לִהְיוֹת
שֹׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ תָּמִיד.

(אָשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק כ"ג מִכְּתָב ג, תִּקִּי עֲמוּד קכא)

כה

[תפילה תל]

רבונו של עולם, אני רוצה להתחיל.

(אשר בנחל חלק כ"ג מכתב ג, תקי עמוד קכב)

כט

[תפילה תלא]

רבונו של עולם, אני רוצה להתחיל מרגע זה להפנים
אל תוך הקדושה.

(אשר בנחל חלק כ"ג מכתב ג, תקיא עמוד קכב)

ל

[תפילה תלב]

רבונו של עולם, אני רוצה להיות מעבשו איש כשר,
ואני רוצה מעבשו להתקרב אליך.

(אשר בנחל חלק כ"ג מכתב ג, תקלו עמוד קנב)

[תפילה תלג]

הכל ממנו יתברך. העקר לצאת מהקטנות והעניות, ולדבר:

ברוך השם יתברך, יש לי וכו'.

ויפרט כל אחד בלשונו את ההרחבות והחסדים שיש לו בתוך הצרות

(אשר בנחל חלק כ"ג מכתב ג, תרלח עמוד רפה)

[תפילה תלד]

תתודה לפניו יתברך הרבה:

[רבוננו של עולם], בזאת ובזאת עשיתי, והפמ"ד-מ"ם

שובר אותי, ובני-אדם אומרים שאין לי תקוה.

מזה בעצמו אתה עושה שיח, ואז תמיד יש לך מה לדבר אליו יתברך.

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תתיז עמוד ריט)

[תפילה תלה]

כל אשר עובר עליך אתה מספר לפניו:

רבונו של עולם, ראה מה קרה לי, אין לי שמירת
העינים, ואני מסתכל על ארץ אנפין דקלפה,
במקום להסתכל על ארץ אנפין דקרשה.

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תתיז עמוד רט)

[תפילה תלו]

תבקש מה שאתה צריך עכשיו בבית:

רבונו של עולם, עזר לי שלא אבטל תורה, שהילדים
יהיו צדיקים וצדקניות, שיהיה לי שלום בית.

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תתיז עמוד רכ)

[תפילה תלו]

בצאתך לחוץ תבקש על שמירת העינים, האזנים, הפה וכו';

"רבונו של עולם, עזר לי שלא אכישל בדבורים
אסורים", וכדומה.

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תתיז עמוד רכ)

[תפילה תלח]

אתה בא לביתה מדרש - תבקש:

רבוננו של עולם, עזר נא לי שלא אבטל זמני ואלמד
תורה וכו'.

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תתיז עמוד רכ)

[תפילה תלט]

רבוננו של עולם, אני אוהב אותך, ואני רוצה לשוב
בתשובה שלימה, ואני רוצה לראותך ולתרגיש
אותך, רבוננו של עולם, תתגלה אלי וכו'.

(אשר בנחל חלק כ"ה מכתב ג, תתצד עמוד כט)

[תפילה תמ]

רבוננו של עולם, תוציא ממני את הקנאה והשנאה
הטמונה בי, כי אני רוצה לאהב את כל יהודי,
ולקרבו אליה וכו'.

(אשר בנחל חלק כ"ה מכתב ג, תתקעד עמוד קסז)

[תפילה תמא]

רבונו של עולם, אני אוהב אותך באהבה עזה, ואני
מנשק אותך מחמת רב אהבה.

(אשר בנחל חלק כ"ה מכתב ד, יא עמוד רכב)

[תפילה תמב]

אם אדם מתעורר תקף ומיד, וצועק:

"אבא, אני חולה, תשלח לי רפואה שלמה".

"אבא, אין לי ילדים".

"אבא, אין לי פרנסה".

"אבא, אנא הושיעני מהרה וכו' וכו'".

אזי זוכה ונענה.

(אשר בנחל חלק מכתב עמוד)

[תפילה תמג]

רבונו של עולם, תן לי לאכל ולשתות.

(אשר בנחל חלק כ"ו מכתב ד, רכא עמוד רלג)

[תפילה תמד]

רבונו של עולם, אני צריך לךם וחס לךב.

(אשר בנחל חלק כ"ו מכתב ד, רכא עמוד רלג)

[תפילה תמה]

תמיד לבוא לפניו יתברך ולהתחנן:

**תן לי את זאת וכו', תן לי את זאת וכו', אני רוצה
ללמד, אני רוצה להתפלל וכו'.
כל אחד כפי תבערת לכבו אליו יתברך.**

(אשר בנחל חלק כ"ז מכתב ד, רפב עמוד מה)

[תפילה תמו]

**"רבונו של עולם, אני רוצה למסר נפשי אליך וכו',
אני רוצה להשרף על קדושת השם יתברך" וכו'.**

(אשר בנחל חלק כ"ז מכתב ד, שז עמוד צה)

מז

[תפילה תמוז]

רבונו של עולם, כמו שהארפת בי אורה האין סוף
 וזכותי להתקרב אל הצדיק, בן תתן לי כח ומח
 ועקשנות להשאר אצל הצדיק כל ימי חיי.

(אשר בנחל חלק כ"ט מכתב ד, תשכב עמוד רלט)

[תפילה תמוז]

רבונו של עולם, זכני להגיע לאמונה.

(אשר בנחל חלק ל' מכתב ד, תתט עמוד סו)

[תפילה תמוז]

רבונו של עולם, זכני לדבר תמיד רק אמת ולא אשקר,
 ואפלו הדבורים שאני מדבר אליך, שיהיו עם
 אמת וכו' וכו'.
 ותאריך בדברים אלו.

(אשר בנחל חלק ל' מכתב ד, תתט עמוד סו)

מה

[תפילה תנ]

רבונו של עולם, זכני לאכל רק דברים פשרים, שלא
יהיה שום פקפוק בכשרותם.

(אשר בנחל חלק ל' מכתב ד, תתט עמוד סו)

ממ

[תפילה תנא]

הוי אבי, אבי! חום ורחם עלי והושיעני, אל תסתר
פניך ממני, האר פניך בעבדך פנה אלי וחנני,
האר פניך ואושעה.
וירבה ברחמים ובתחנונים.

(אשר בנחל חלק ל' מכתב ד, תתצו עמוד רל)

מ

[תפילה תנב]

רבונו של עולם, הלא אני איני שוה לשום דבר,
שיעשו מחלקת בעבורי.

(אשר בנחל חלק ל' מכתב ד, תתקל עמוד רצג)

[תפילה תנג]

רבונו של עולם, טהרני מחטאי, וזבני למחין נקיים,
לקדשת העינים, שאזכה לשמור על עיני.

וכך צריכים לצעק לפניו יתברך קולי קולות ובזה מולדין את המוחין כמובא
בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כא).

(אשר בנחל חלק ל' מכתב ד, תתקנה עמוד שלד)

[תפילה תנד]

צריכים להתחזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ולהשתוקק לחזר אליו ולבקש:
רבונו של עולם, מתי אזכה כבר לחזר אליך, להוריד
את הגוף הנשמי והחמרי, והנשמה תשוב אליך?!

(אשר בנחל חלק ל"א מכתב ד, תתקצד עמוד צד)

[תפילה תנה]

רבונו של עולם, אני עצלן, יש לי מרה שחורה,
אני נשבר מכל דבר, אנא רבונו של עולם,

תְּמַשִּׁיךְ עָלַי שְׂמֵחָה אֲמֵתִית, וְאַזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
וְאֵל הַצַּדִּיק.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ל"ד מִכְּתָב ה, שֶׁמֶט עֲמוּד צט)

[תפילה תנו]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּזֹאת וּבְזֹאת עֲשִׂיתִי.
וּמַגִּלָּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ל"ד מִכְּתָב ה, שְׁנֵי עֲמוּד קח)

[תפילה תנו]

אָבֵא, תֵּן לִי פִּרְנָסָה בְּשִׁפְעֵי.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ל"ד מִכְּתָב ה, שְׁנֵי עֲמוּד קי)

[תפילה תנו]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה מֵעַכְשָׁו,
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מֵתְחִיל מֵעַכְשָׁו לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ל"ד מִכְּתָב ה, תִּמּו עֲמוּד שט)

נז

[תפילה תנט]

רְבוּנוּ שֵׁשׁ עוֹלָם, תֵּן לִי כֶחַ, וְתַעְזֹר לִי כְּבָר, כִּי מֵרַב
מְרִירוֹת לְבָבִי, קָשָׁה עָלַי לְחַבּוֹת, וְכִמְעַט שְׂאֵצָא
מִדַּעְתִּי, חוּם וְחֵמַל עָלַי וְכוּ'.

וְכִךְ יֵאָרִיךְ בְּתַפְלָה וּבְקִשָּׁה.

(אשר בנחל חלק ל"ו מכתב ה, תתקנה עמוד קצד)

נה

[תפילה תס]

אָנָּה ה', חוּם וְרַחֵם עָלַי, וְהִרְחֵב לִי בְּפִרְנָסְתִּי, שְׂיִהְיֶה
לִי שִׁפְעַת דְּקִדְשָׁה, לְמַעַן אֲזַכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה.

(אשר בנחל חלק ל"ז מכתב ו, מח עמוד לב)

נט

[תפילה תסא]

רְבוּנוּ שֵׁשׁ עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, עַד
שֶׁהַשִּׂמְחָה תַעֲבֹר דְּרָךְ בְּלֹ קוּמָתִי, וְאֲזַכֶּה לְרַקֵּד
בְּכָל יוֹם וְיוֹם מֵרַב שִׂמְחָתִי בָּךְ.

(אשר בנחל חלק ל"ז מכתב ו, צה עמוד ק)

[תפילה תסב]

תְּזַכֶּנִי לְךָ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׁנַתֶּתְ לִי עוֹד יוֹם, וְאַנִּי
בְּרִיא וְשָׁלֵם, יֵשׁ לִי עֵינַיִם לְרֵאוֹת, אָזְנַיִם לְשִׁמְעַ,
שְׁנַיִם לְאָכֵל, פֶּה לְדַבֵּר, רַגְלַיִם לְלָכֶת וְכוּ'.

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ל"ז מִכְּתָב ו, רִיג עֲמוּד רַצֵּב)

[תפילה תסג]

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאַזְכֶּה
לְהִרְגִישׁ אֶת הַשִּׂמְחָה מִכַּף רַגְלֵי עַד קְדָקֵד
רֵאשִׁי, וְאַזְכֶּה לְהִרְגִישׁ אוֹתָךְ תָּמִיד וְכוּ'.

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ל"ח מִכְּתָב ו, שֵׁח עֲמוּד צֵד)

[תפילה תסד]

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַיּוֹם, וְאַזְכֶּה
לְדַבֵּק עֲצָמַי בְּךָ תָּמִיד, וְתַתְּפִישׁ אֶצְלֵי הַשִּׂמְחָה

בַּמִּכְּנֵס רַגְלֵי עַד קָדְקֵד רֵאשִׁי, וְאַזְכֶּה לְרִקְדָּה בְּכָל יוֹם,
וְלִהְיוֹתִי מִמְּנֵי אֶת כָּל הַדֵּינִים מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ל"ח מִכְּתָב ו, תע עמוד שיא)

סג

[תפילה תסה]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַזְכֶּה לְהַפִּיר
אוֹתָךְ וְלֶאֱהֹב אוֹתָךְ, וְלִהְיוֹת קְרוֹב אֵלַיךְ.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מ"א מִכְּתָב ז, כא עמוד קפא)

סד

[תפילה תסד]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, רְבוּנוּ שֵׁל
עוֹלָם, עֲזָרְנִי שְׂהַדְּכָאוֹן וְהַעֲצֹבוֹת לֹא יִכְנְסוּ בִּי,
וְאַהֲיָה רַק שְׂמֵחַ.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מ"א מִכְּתָב ז, ל עמוד קצד)

סה

[תפילה תסה]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מ"ב מִכְּתָב ז, רכז עמוד קצא)

סו

[תפילה תסח]

רבונו של עולם, זבני להיות בשמחה, זבני לראות
אותך, ואזכה להכיר אותך, ואזכה לחזק אותי
ואת אשתי וילדי.

(אשר בנחל חלק מ"ב מכתב ז, רלא עמוד קצו)

סו

[תפילה תסט]

רבונו של עולם, זבני להיות בשמחה, ואזכה לראותך
תמיד במו עיני הנשמיות והחמירות.

(אשר בנחל חלק מ"ב מכתב ז, רלא עמוד קצו)

סח

[תפילה תע]

רבונו של עולם, זבני להיות בשמחה, רבונו של עולם,
זבני לרקוד בכ"ל יום.

(אשר בנחל חלק מ"ב מכתב ז, שכה עמוד שכד)

ס ט

[תפילה תעא]

רבונו של עולם, אני אוהב אותך, רבונו של עולם, אני
רוצה להכיל באין סוף ברוך הוא, רבונו של
עולם, אני רוצה לטייל ולהיות בכל מקומות התורה
הקדושה.

(אשר בנחל חלק מ"ב מכתב ז, שכה עמוד שכה)

[תפילה תעב]

רבונו של עולם, ראה לקשר אותנו אליך באפן שאף
פעם לא נוכל לברח ממך.

(אשר בנחל חלק מ"ד מכתב ז, תתסז עמוד שא)

ט זא

[תפילה תעג]

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה, תקרב אותי
אליך.

(אשר בנחל חלק מ"ו מכתב ח, תט עמוד רצא)

עב

[תפילה תעד]

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה, רבונו של עולם,
תוציא ממני את העצבות אשר היא הורסת
אותי לגמרי.

(אשר בנחל חלק מ"ו מכתב ח, תי עמוד רצב)

עג

[תפילה תעה]

רבונו של עולם, תן לי דעת, תן לי ישוב הדעת.

(אשר בנחל חלק מ"ז מכתב ח, תמט עמוד כב)

עד

[תפילה תער]

רבונו של עולם, אין לי דבורים.

(אשר בנחל חלק מ"ז מכתב ח, תרלג עמוד רכב)

עוֹלָה

[תפילה תעז]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְכִנִּי לְהַפִּיר אוֹתְךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
 וְכִנִּי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְכִנִּי
 לְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם יְהוּדֵי אַחֵר, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִם
 יֵשׁ בְּיָדֵי כֹסֶף שֶׁל הַזּוֹלָת, שְׂאֵזְכָּה לְהִשְׁיבוֹ. רְבוּנוּ
 שֶׁל עוֹלָם, אִם צְעַרְתִּי מִיִּשְׁהוּ, וְכִנִּי לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 שְׂלֵמָה, וּלְפָיִם אֶת הָאָדָם וּלְבָקֶשׁוֹ סְלִיחָה.

(אָשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק מ"ח מִכְּתָב ח, תִּשְׁנֵי עֶמּוּד נו)

עוֹלָה

[תפילה תעח]

לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵאֵתוֹ יְתַבְרֵךְ:

הֵיכֵן אֶתָּה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לָמָּה אֶתָּה מִסְתִּיר אֶת
 עֲצָמְךָ מִמֶּנִּי.

(אָשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק מ"ח מִכְּתָב ח, תִּתְמַד עֶמּוּד רו)

עו

[תפילה תעט]

"רבונו של עולם, אני אוהב אותך", "רבונו של עולם,
אני מפחד ממך".

(אשר בנחל חלק מ"ח מכתב ח, תתקמח עמוד שיב)

עה

[תפילה תפ]

רבונו של עולם, ראה שאירא ואפחד רק ממך...
רבונו של עולם, ראה שאהב רק אותך...

(אשר בנחל חלק מ"ט מכתב ט, ו עמוד נד)

עט

[תפילה תפא]

ראה להרגיל עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא על-כל-פנים חמש דקות, ותבקש
מאתו יתברך בחמש דקות אלו רק על נקודה אחת:

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה, רבונו של עולם,
זכני להביל בה לגמרי, רבונו של עולם, איני
רוצה פלום רק אותך, רבונו של עולם, אני אוהב
אותך.

וְכַךְ תִּמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִרְאֶה מֵה שִׁיחֶיךָ אֶתְךָ, וְאַזּוּ לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּכָר.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מ"ט מִכְּתָב ט, נִד עֲמוּד קטז)

[תפילה תפכ]

צְרִיכִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת וְכוּ', לְדַבֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְסַפֵּר לוֹ כָּל
הָעוֹבֵר עָלָיו. הִיָּצַר הָרַע בּוֹעֵר בּוּ:

**רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי נִשְׁרָף מִתְּיַצֵּר הָרַע, אִינִי יוֹדֵעַ
מֵה לַעֲשׂוֹת, אֲנִי יוֹצֵא מִדַּעְתִּי.**

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מ"ט מִכְּתָב ט, פֶּד עֲמוּד קע)

[תפילה תפג]

**רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זְכֵנִי שֶׁלֹּא לְפַחַד מֵאֵף אָחָד, וְהַחֲדֵר
בִּי בַּפְּחוֹן עֲצָמִי, שֶׁאֶהְיֶה חֲזָק בְּעֲצָמִי, וְאַצְלִיחַ
בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדַי.**

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מ"ט מִכְּתָב ט, פו עֲמוּד קעד)

כב

[תפילה תפד]

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה, זכני לראות
אותך ולהרגיש אותך.

(אשר בנחל חלק מ"ט מכתב ט, ריג עמוד שיג)

כג

[תפילה תפה]

רבונו של עולם, הוציאני מהלחץ, מהפחדים,
מהבלבולים וכו'.

(אשר בנחל חלק נ' מכתב ט, רעט עמוד עא)

כד

[תפילה תפז]

תבקש את הקדוש ברוך הוא -

"יתן לי שפע פרנסה" וכו'.

אינך יודע מה זו תפלה, חמש דקות ולא יותר, ותתחיל בדבר קטן, ותבקש עליו,
ולבסוף תתארך לך ההתבודדות עוד ועוד, ולא תשים לב כלל, ובזה תרעיש את
כל השמים ושמי השמים.

(אשר בנחל חלק נ"ב מכתב ט, תתטו עמוד פא)

ברך

[תפילה תפז]

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה.

(אשר בנחל חלק נ"ג מכתב י, קלב עמוד קיג)

ברו

[תפילה תפח]

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה
להיות בשלום עם כל בר ישראל.

(אשר בנחל חלק נ"ג מכתב י, קעט עמוד קנג)

ברו

[תפילה תפט]

רבונו של עולם, תפתח את לבי האטום שארגיש
אותך.

(אשר בנחל חלק נ"ג מכתב י, קצב עמוד קפד)

בִּה

[תפילה תצ]

רבונו של עולם, תכניס בי שמחה.

(אשר בנחל חלק נ"ד מכתב י, שע עמוד קכד)

בט

[תפילה תצא]

**רבונו של עולם, אני מלא עצבות ודכאון, אנא ממך,
אבינו שבשמים, תוציא ממני את השברון לב.**

(אשר בנחל חלק נ"ד מכתב י, שע עמוד קכד)

[תפילה תצב]

תעבד הרבה על מדת השמחה, ותבקש תמיד:

**רבונו של עולם! זפני להיות בשמחה עצומה, עד
שאזכה לרקד מרב שמחה וכו' וכו'.**

(אשר בנחל חלק נ"ו מכתב י, תתא עמוד יב)

[תפילה תצג]

רק חזקו ואמצו, ותראו להיות בשמחה גדולה, כי עם עצבות ומרירות לא תגיעו לשום מקום, רק שמחה ושוב שמחה, ולבקשו יתברך תמיד:

רבוננו של עולם, זכנו להיות בשמחה.

ואז אל כל טוב אמת ונצח תזכור.

(אשר בנחל חלק נ"ו מכתב יא, ג עמוד רכט)

[תפילה תצד]

צריך הרבה לבקש אותו יתברך:

רבוננו של עולם, שמר את העינים שלי.

(אשר בנחל חלק נ"ו מכתב יא, כה עמוד רמט)

[תפילה תצה]

"רבוננו של עולם, זכני לאהב רק אותך" (רבוננו של עולם,
אך זאל זיך ליבען נאר און דיר), "רבוננו של עולם,

זכני לפחד רק ממה" (רבנו של עולם, איד זאל זיך פארקטען
נאָר פון דיר).

(אָשר בנחל חלק נ"ח מכתב יא, תר עמוד קפג)

[תפילה תצו]

מתפלל לפניו יתברך בלב נשבר:

אבי שבשמים, חוס וחסל עלי.

ומתחיל להתאנח ולבכות:

רבנו של עולם, עזר לי והושיעני לצאת מהצרה
המרה הזאת, שנפלתי בה וכו'.

ומרחיב את הדבור בככיות עצומות.

(אָשר בנחל חלק ס"א מכתב יב, תקסג עמוד שא)

[תפילה תצו]

רבנו של עולם, תן לנו שלום-בית.

(אָשר בנחל חלק כ"א מכתב ג, רלט עמוד שא)

[תפילה תצח]

רבונו של עולם, זכני להיות שמה בְּחִלְקֵי תְּמִיד,
וְאֶהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה.

(אשר בנחל חלק ס"ד מכתב יג, שייב עמוד רסח)

[תפילה תצט]

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה, רבונו של עולם,
זכני להיות תמיד שמה ועליו.

(אשר בנחל חלק ס"ח מכתב יד, שסח עמוד קעב)

[תפילה תק]

אדם צריך להיות בזה העולם חכם, אבל על חכמה צריכים הרבה לבקש את
הקדוש-ברוך-הוא, שלש פעמים ביום תקנו לנו אנשי כנסת הגדולה להתפלל:

"אתה חונן לאדם דעת", רבונו של עולם, אתה נותן
לכל אחד דעת, תן לי גם-כן דעת.

(אשר בנחל חלק ע"ז מכתב טז, תתפב עמוד רלט)

[תפילה תקא]

רבֵּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק ע"ח מִכְּתָב יז, צו עמוד קסד)

[תפילה תקב]

אֶפְלוּ כְּשֵׁאִין יְכוּלִין לְדַבֵּר בַּהֲתַבּוּדוֹת רַק תַּבַּת

רבֵּנוּ שֶׁל עוֹלָם.

גַּם־כֵּן טוֹב מְאֹד.

(חיי מוהר"ן סימן תמ, אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק פ' מִכְּתָב יז, תק עמוד טז)

[תפילה תקג]

אם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ מַה לוֹמַר, רַק דְּבוֹר אֶחָד לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא:

**רבֵּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי כָּל־כֶּךָ מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, עַד שֶׁאֲנִי
יָכוֹל לְהוֹצִיא דְּבוֹר מִפִּי.**

וְהֵייתָ חוֹזֵר עַל זֶה כַּמָּה פְּעָמִים, וְאִם הֵייתָ רוֹאֶה מֵה שְׁקוּרָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת מִדְּבוּר
זֶה, אָז הֵייתָ נִבְהַל וְנִשְׁתַּוְּמַם מֵה הַדְּבוּר הַזֶּה גּוֹרֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק פ' מִכְּתָב יז, תְּקוּז עֲמוּד כה)

[תפילה תקד]

אָסוּר לְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "אַתָּה מְכַרַח, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת כְּפִי
שְׂאֵנוּ רוֹצִים". אֵלָּא מִבְּקָשִׁים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזָרְנוּ בְּבַעֲיֹתֵינוּ וּבְצָרוֹתֵינוּ.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק פ"ב מִכְּתָב יז, תַּתְּקַכּג עֲמוּד כ)

[תפילה תקה]

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנוּ לִיְלָדִים יְרֵאִים וְשִׁלְמִים, יְלָדִים
צַדִּיקִים וְקַדוֹשִׁים, נְקִיִּים מִן הַחַטָּא, וְאַזְכָּה
לְגַדְלָם בְּנִקְלָ.**

וְכֹךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶפְלוּ אֶלֶף פְּעָמִים בְּיוֹם אֶחָד.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק פ"ה מִכְּתָב יח, תַּתְּמ עֲמוּד קסג)

קד

[תפילה תקן]

"רבונו של עולם, הציילני", "רבונו של עולם, חניני",
"רבונו של עולם, תן לי דעת".

(אשר בנחל חלק פ"ז מכתב יט, תנח עמוד רעט)

קה

[תפילה תקי]

אבא היקר לי מאד, חוס ורחם עלי, שאזכה להכליל
בך, ואזכה לבנים זכרים, ושיהיה לי בית משלי,
ותהיה לי פרנסה בשפע.
וכך תאריך פעמים אין מספר.

(אשר בנחל חלק ק"כ מכתב כח, תריג עמוד שכד)

קוז

[תפילה תקח]

ראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אפלו דבור אחד, ותחזר על הדבור הזה אף
פעמים, ועקר הדבור צריך להיות:

"רבונו של עולם, זבני להיות בשמחה תמיד", "רבונו של עולם, זבני לא לדאג דאגות", "רבונו של עולם, זבני להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם".

(אשר בנחל חלק קכ"ב מכתב כח, תתקנג עמוד נ)

[תפילה תקט]

רבונו של עולם, תפתח לי שער בעת נעילת שער.

(אשר בנחל חלק קכ"ד מכתב כט, תשפח עמוד רצא)

[תפילה תקי]

"אבא, אני צריך פובע",
 "אבא, אני צריך שלום-בית",
 "אבא, אני צריך ילדים",
 "אבא, אני צריך בריאות לילדים",
 אבא, אני צריך פרנסה.

(אשר בנחל חלק קלא מכתב לב, ח עמוד קצב)

קט

[תפילה תקיא]

הִנֵּה אֲנִי בָּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה
שְׁלֵמָה אֵלֶיךָ יְתָבָרְךָ.

(אוצר-הקנטרסים חלק א' קנטרס איפה אתה עמוד קיב)

קי

[תפילה תקיב]

כְּזֹאת וְכֹזֵאת עָשִׂיתִי, אָנָּה מְחַל לִי.

(אוצר-הקנטרסים חלק ג' קנטרס יש תקנה עמוד טז)

קיא

[תפילה תקיג]

"אָבֵא! אָבֵא! הֵן לִי בְּרִיאוֹת."

"אָבֵא! אָבֵא! הֵן לִי פְּרֻנְסָה."

"אָבֵא! אָבֵא! הֵן לִי יְלָדִים."

"אָבֵא! אָבֵא! הֵן לִי נַחַת."

"אָבֵא! אָבֵא! תּוֹצִיא אוֹתִי מֵהַבֵּין שְׁנַפְלָתִי לְשָׁם."

**"אָבא! אָבא! תּוֹצִיא אֹתִי מִהַצָּרוֹת וְהַחֲבוּבוֹת
שֶׁנִּשְׁלַכְתִּי לְשָׁם".**

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ב קנטרס נסיונות קשים עמוד דש)

קוּב

[תפילה תקיד]

**רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, הִנֵּה יוֹשֵׁב מוֹלֵי יְהוּדֵי הַמְּסַפֵּר לִי
בְּעִוְתָיו וְצָרוֹתָיו, וְהִרִי הוּא מְסַכֵּן, מִחַמַּת
שֶׁאֵינָנו מְשִׁיג שְׂאֵתָה פֶּה, אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֹתְךָ, כֹּל מֵה
שֶׁאֹמֵר לִי - תִּשְׁמַע, כֹּל מֵה שֶׁמְּתוֹדֶה אֵלַי - תִּקְבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן.**

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ז קנטרס אהבת ישראל עמוד טו)

קוּב

[תפילה תקטו]

**רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, מְגִיעַ לִי מִחַמַּת שְׁחָטָאתִי, וַיְהִי זֶה
לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹת.**

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ז קנטרס צרות לבבי עמוד שב)

קוֹד

[תפילה תקטז]

רבונו של עולם, אבי שבשמים, לא תתחבא ממני,
אני אוהב אותך וחוזר אליך.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ז קנטרס צרות לבבי עמוד שג)

קטו

[תפילה תקיז]

רבונו של עולם, זפני שחמח יחשב רק ממך! רבונו
של עולם, עזרני שאשבר את הפעם והרציחה
שיש בי, שאהיה דבוק בך, ואלמד תורתך הקדושה.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ז קנטרס תפסיקו להתאכזב עמוד שכב)

קטז

[תפילה תקיח]

רבונו של עולם, תעזרני למצא את זוגי השיך לשרש
נשומתי.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ז קנטרס תפסיקו להתאכזב עמוד שכב)

ק"ו

[תפילה תקיט]

רבונו של עולם, עזרני שיהא שלום-בית אצלנו,
ותהיה בינינו הבנה הדדית.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ז קנטרס תפסיקו להתאכזב עמוד שכג)

ק"ז

[תפילה תקכ]

דיקא בעת עניותכם ודחקותכם, תבקשוהו יתברך:

אבא שבשמים, בודאי חטאתי, אחרת לא הייתי
מגיע למצב כזה שאיני יכול לפרנס את אשתי וילדי.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ח קנטרס נסיון מן השמים עמוד רכג)

ק"ח

[תפילה תקכא]

רבונו של עולם, תפתח לי את המזון, והאר עינינו
בתורתך ודבק לבנו במצוותיך, ויחד לבנו
לאהבה וליראה את שמך. רבונו של עולם, אני אוהב
את התורה ורוצה להבינה.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ח נסיון מן השמים עמוד רכה)

קכ

[תפילה תקכב]

אָנָּא ה', חַטָּאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי, אָנָּא ה' רַחֵם עָלַי.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ט קנטרס הזמן קצר עמוד קכז)

קכא

[תפילה תקכג]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, לֹא נוֹתַר לִי בְּלוּם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק
אֶתָּה, אָנָּא תִמְחַל לִי, רַחֵם עַל אִשְׁתִּי וְיִלְדֵי
וְכוֹ' וְכוֹ'.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ט קנטרס הזמן קצר עמוד קכז)

קכב

[תפילה תקכד]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ, רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, אֲנִי
רוֹצֵה אוֹתָךְ, רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם אֲנִי יְכוֹל לְחַיּוֹת
בְּלַעֲדֶיךָ, רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, תִּמְשִׁיךְ בִּי דַעַת וְשִׂכָּל.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ט קנטרס הזמן קצר עמוד קכח)

קכג

[תפילה תקכה]

אָנָא הַשֵּׁם, בְּזָכוֹת הַצְּדִיקִים אָנִי רוֹצֵה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה.
אָנָא, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, פָּקַח עֵינַי שְׂאֵזְכָּה לָשׁוּב
יְאֵלֶיךָ וְכוּ'.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ' קנטרס מעלת קברי צדיקים עמוד מה)

קכד

[תפילה תקכו]

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תְּרַאֶה לְאִיזוֹ מִדְּרָגָה נִפְלְתִי וְכוּ' וְכוּ'.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ' קנטרס ימי אלול עמוד קסו)

קכה

[תפילה תקכז]

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּמְחַל לִי עַל כָּל אֲשֶׁר חָטָאתִי.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ' קנטרס הבחירה חפשית עמוד רמד)

קָבוֹד

[תפילה תקכח]

**"אָבֵא שְׁבַשְׁמַיִם, תְּרַחֵם עָלַי, תֵּן לִי חַיִּים". "אָבֵא
שְׁבַשְׁמַיִם, תֵּן לִי בְרִיאוֹת".**

(אוצר-הקנטרסים חלק כ' קנטרס כבוד אב ואם עמוד רנח)

קָבוֹד

[תפילה תקכט]

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! חַטָּאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי, וְהִרַע בְּעֵינַיִךְ
עֲשִׂיתִי.**

(אוצר-הקנטרסים חלק כ' קנטרס ישוב הדעת עמוד שו)

קָבֹחַ

[תפילה תקל]

אָבֵא, אָבֵא, עֲזְרֵנִי, הוֹשִׁיעֵנִי, הַצִּילֵנִי.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"א קנטרס מיהו העשיר עמוד לג)

קרבט

[תפילה תקלא]

אוי וי, רבונו של עולם תעזר לי, כואב לי.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ב קנטרס חמשה-עשר-בשבת עמוד ערב)

קל

[תפילה תקלב]

**אוי, רבונו של עולם, כואב לי, אוי, רבונו של עולם,
תשלח לי רפואה שלמה.**

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ב קנטרס חמשה-עשר-בשבת עמוד ערב)

קלא

[תפילה תקלג]

**"אבא, אבא, תן לי",
אבא, אבא, אל תעזב אותי!",
"אבא, אבא, תסלח לי, תן לי" וכו'.**

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ב קנטרס תפסיקו לדאג עמוד קלט)

קלב

[תפילה תקלד]

**אָבא, אָבא! תְּשַׁלַּח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה! אָבא, אָבא!
תּוֹצִיא אוֹתִי מִהַצָּרָה שְׁאֵלַיָּה נִקְלַעְתִּי!**

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ב קנטרס ימי חגכה עמוד קנז)

קלג

[תפילה תקלה]

**"סַלַּח לָנוּ, מְחַל לָנוּ, פִּיּוּר לָנוּ!"
"אָבא, סְלִיחָה! אָבא, תְּמַחֵל לִי! אָבא, תְּכַפֵּר לִי!"**

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ג קנטרס תהיו מוכנים עמוד י)

קלד

[תפילה תקלד]

**אָבא תַּעֲזוּר, אָבא, תְּקַרֵּב אוֹתִי אֵלָיִךְ! אָבא, אֲנִי מְקַבֵּל
עָלַי, שְׁמֵהֵיּוֹם וְהִלָּאָה אֲנִי עוֹשֶׂה רַק אֶת רְצוֹנְךָ.**

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ג קנטרס תהיו מוכנים עמוד י)

קלה

[תפילה תקלז]

רבונו של עולם, אני אוהב אותך! רבונו של עולם,
אני מפחד ממך.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ג קנטרס דרך צלחה עמוד סט)

קלו

[תפילה תקלח]

רבונו של עולם! אני מביר את מקומי, ויודע מה
עשיתי, ואני מקבל עלי דין שמים לטובה!

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ג קנטרס שמחת הנפש עמוד רכט)

קלו

[תפילה תקלט]

רבונו של עולם, אני רוצה לשוב בתשובה אמיתית!
אני רוצה לקדש ולטהר את כלי המחין שלי.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ג קנטרס שמחת הנפש עמוד רלה)

קלה

[תפילה תקמ]

אָבֵא, אָבֵא, תְּרַחֵם עָלַי! אָבֵא, אָבֵא, תּוֹשִׁיעַ אוֹתִי!

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ד קנטרס כח התפלה עמוד מא)

קלט

[תפילה תקמא]

**רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, תְּזַכְּנֵנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, תְּזַכְּנֵנִי לְהַרְגִּישׁ
אֶת הַשִּׂמְחָה.**

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ה קנטרס אמירת תהלים עמוד כג)

קמ

[תפילה תקמב]

יספר לפניו? תברך כל העובר עליו - בין בגשמיות ובין ברוחניות, כבן המבכה לפני אביו:

אָבֵא כּוֹאֵב לִי הָאֵיבָר הַזֶּה.

**אָבֵא, אֲנִי נִמְצָא בְּמִצָּב בְּסִפֵּי דְחֹק, אִין לִי אֶכֶל, אִין
לִי פְלוֹם.**

אָבֵא, אֲנִי רֹק, אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן.

אָבא, אַנִי צָרִיךְ יְלָדִים.

אָבא, אֵינן לִי גַחַת מִיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ'.

כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִבְקֶשׁ צָרְכּוֹ וְחִסְרוֹנוֹתָיו מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ה קנטרס יש שכר עמוד רמא)

הַמָּא

[תפילה תקמג]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּשֵׁרוֹת מְסוּפָר
הַגּוֹזֵן. רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ שְׁתַּהַיֶּה לִי מְזוּזָה
בְּשַׁרְהָ עַל דַּלַּת בֵּיתִי, וְתִשְׁמַר אוֹתִי שְׂלֵא יִהְיֶה לִי
פְּגַע וְנִגַע בְּתוֹךְ בֵּיתִי. רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לְאָכֵל רַק
מֵאֲכָלוֹת בְּשָׂרִים בְּלֵי שׁוּם פְּקָפּוּק כָּלֵל, וְלֹא יִבּוֹא לְפִי
שׁוּם מֵאֲכָל שְׂאִינָנוּ בְּשֵׁר, שְׂיֵשׁ בּוֹ תוֹלְעִים וְחַרְקִים.
רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, זַכְּנוּ לְשְׁמֹר שַׁבָּת וְלֹא לְחַלְלָהּ, וְלִהְיוֹת
בְּשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ה קנטרס וחי בהם עמוד רעח)

קמב

[תפילה תקמד]

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה, רבונו של עולם,
 זכני להיות דבוק בך, רבונו של עולם, זכני
 לאמונה, שאזכה לראות אותך, ואת קרב אל הצדיק,
 ואף פעם לא אחלק עליי, ואף פעם לא יהיו לי קשיות
 על הצדיק, ולא אטען עליי טענות.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ה קנטרס מתי הסוף עמוד שלא)

קמג

[תפילה תקמה]

מה שאתה עושה רבונו של עולם, אני מקבל את
 זאת בדיון אמת.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ו קנטרס מעין עולם הבא עמוד קעו)

קומד

[תפילה תקמו]

עֲשִׂיתִי עַד עֵתָה מַה שְׁעָשִׂיתִי, אֲךָ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה,
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַבֵּל עַל
עַצְמִי רַק חֻקֵי הַתּוֹרָה, וְלַחֲזוֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ז קנטרס חקי התורה עמוד יד)

קומה

[תפילה תקמו]

יהודי בא ויושב לפניו יתברך, ושופך לבו, וטוען עם הקדוש-ברוך-הוא כל מיני טענות:

אבא, למה אני רוק, תן לי זווגני!

אבא, למה אני רוקה? תן לי את זווגני!

אבא, למה אנחנו עקרים? תן לנו ילדים!

אבא, למה אין לי פרנסה? תן לי פרנסה בשפע, תוציא

אותי מהחובות!

אבא, למה אני חולה? תשלח לי רפואה שלמה!

בני ובנותי היקרים! אינכם יכולים לתאר ולשער איזה רעש זה עושה בשמים,
בשעה שאתם מדברים אליו יתברך.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ז קנטרס הזמן עובר עמוד קעה)

קמו

[תפילה תקמח]

אָנָא, חַמֵּל עָלֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עַל נַפְשֵׁנוּ.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ח קנטרס ונשמרתם לנפשותיכם עמוד קלא)

קמו

[תפילה תקמט]

אָבֵא, יְתֵן לִי מַיִם לְשִׁתּוֹת, אָבֵא, יְתֵן לִי לֶחֶם לְאֹכֵל.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ח קנטרס טעמו וראו עמוד שה)

קמה

[תפילה תקנ]

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְתֵן לִי שְׂמֵחָה, וְכִנֵּי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְכִנֵּי לְשִׂמְחָה אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל.**

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ט קנטרס נשק סודי עמוד קסא)

קמט

[תפילה תקנא]

אָבא, תַּעֲזֹר לִי, אָבא תֵּן לִי, אָבא תּוֹצִיא אוֹתִי מִהַצָּרוֹת וְכוּ'.

(אוצר-הקנטרסים חלק כ"ט קנטרס טוב השם עמוד רצד)

קנב

[תפילה תקנב]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, תּוֹצִיא אוֹתִי מִכָּאן, רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם,
תַּתְּגַלֶּה אֵלַי.

(אוצר-הקנטרסים חלק ג' קנטרס יש עתיד עמוד שט)

קנא

[תפילה תקנא]

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, חוּם וְחַמֵּל עָלַי, וְזַבְנִי
לְצֵאת מִהַחֲשֵׁךְ וְהָרַע שֶׁנִּפְלְתִי לְשָׁם, עַד שֶׁנִּדְמָה
לִי כְּאִלּוּ יֵשׁ מְצִיאוֹת בְּלִעְדִּיהָ, וְשִׁכַּחְתִּי לְגַמְרֵי מִהָאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא וְלָכֵן עֲזַרְנִי שֶׁאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת תְּמִיד רַק
אֵת ה'אֵין' שֶׁבְּתוֹךְ ה'יֵשׁ'.

(אוצר-הקנטרסים חלק ג' קנטרס יש עתיד עמוד שיא)

קנב

[תפילה תקנר]

רבונו של עולם, אני מאמין בך שאין בלעדך כלל,
ואתה נמצא, ומבלעדך אין שום נמצא, וגם
בתוך תוך החשך והזהמה והלכלוך והבוץ שנפלתי
אליהם, גם משם יש לי תקווה לתקן הכל, וגם משם
אני יכול לצאת.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ב קנטרס נסיונות קשים עמוד שיא)

קנה

[תפילה תקנה]

אשרינו! אשרינו, שזכינו להברא מזרע ישראל, ולא
עשנו כגויי הארצות.

(קנטרס אשרינו עמוד יז)

קנר

[תפילה תקנו]

אבא, אבא, תן לי.

(קנטרס ימי הרחמים והסליחות עמוד יד)

קנה

[תפילה תקנו]

אבא, תן לי לחם לאכל ובגד ללבש!

(אָרְךְ אַפּים וְאוֹצֵר עֲמוּד כג)

קנו

[תפילה תקנה]

אבא, תן לי פרנסה ולנפשות התלויים בי!

(אָרְךְ אַפּים וְאוֹצֵר הַסְּבָלָנוֹת עֲמוּד כג)

קנו

[תפילה תקנט]

**רבוננו של עולם! בשביל מעט קנאה; רבוננו של עולם!
בשביל מעט תאוה; רבוננו של עולם! בשביל
מעט כבוד - אאבד את העולם הזה ואת העולם הבא
יחד?! רחם עלי, שאזכה להיות נקי מקנאה ותאוה
וכבוד לגמרי!**

(אָרְךְ אַפּים וְאוֹצֵר הַסְּבָלָנוֹת עֲמוּד קצח)

קנה

[תפילה תקס]

**אָבֵא, אָבֵא! תִּשְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה! אָבֵא, אָבֵא!
תּוֹצִיא אוֹתִי מִהַצָּרָה שְׂאֵלָיָה נִקְלָעֵתִי!**

(נר להצדיק קנטרס ימי חנוכה עמוד סא)

קנט

[תפילה תקסא]

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשִׂיתָ עִמִּי נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, וְעַדִּין אַתָּה
מְרַבֵּה בַּחֲסָדֶיךָ הַמְרַבִּים עָלַי, הַמְּשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת
לִי נִסִּים.**

(נר להצדיק קנטרס חג האורה עמוד קפז)

קוס

[תפילה תקסב]

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂיִהְיֶה טוֹב לְעַם יִשְׂרָאֵל, שְׂיִזְכּוּ
לְבְרִיאוֹת, וּלְבָנֵי, חַיִּי, מְזוּנֵי רוּיָחִי.**

(נר להצדיק קנטרס זאת חנוכה עמוד רמח)

קסא

[תפילה תקסג]

רבונו של עולם, חוס ורחם על עם ישראל, אשר
מבטיחים לך, שישלימו זה עם זה.

(אוצר הפורים קנטרס מרדכי הצדיק עמוד רכב)

קסב

[תפילה תקסד]

רבונו של עולם, הנה הגיע יום חדש, היום אהיה
צדיק, ואלמד הרבה תורה, ואתפלל בכונה,
ואקים מצוות בשמחה עצומה.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס התעוררות לבחור עמוד רצז)

קסג

[תפילה תקסה]

אבי שבשמים, תן לי פרנסה שאזכה לפרנס את
אשתי ואת ילדי התלויים בי.

וּתְרַחֵב אֶת הַדְּבֹר מְאֹד, וְתַדַּע וְתֵאֱמִין, אֶהְיֶה בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר
שֶׁתִּדְבֹר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, וְזֶה מְקַבֵּל וּמְרַצֶּה בְּשָׁמַיִם, וְאִם תִּתְחַזֵּק
בְּצִוְיָהּ כְּזוֹ – לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי לֹא תִזְוֶה מִשָּׁם, עַד שִׁיתְרַחֵב לָךְ.

(פְּרֻנְסָה טוֹבָה עִמוּד שֶׁל)

קוּסָה

[תפילה תקסו]

תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲמִתִּית, וְתִקְבֵּל עַל עֲצָמְךָ מֵעַכְשָׁו רַק לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְתִתְנֶדֶה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתֹאמֶר לוֹ יִתְבָּרֵךְ:

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמֵי מַהְיוֹם וְהִלָּאָה
לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמֵי מַחֲטָאִים וְעֲוֹנוֹת, אָנָּה מְחַל
לִי וְכַפֵּר לִי.**

וּתְרַחֵב אֶת הַדְּבֹר בְּזֶה, אֲזִי תִרְאֶה אֵיךְ שֶׁתְּבוֹא לָךְ פְּרֻנְסָה מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי הַפְּרֻנְסָה
מִן הַשָּׁמַיִם בָּאָה רַק עַל-יְדֵי תִשׁוּבָה אֲמִתִּית – שְׂאֵדָם זֹכָה לְשׁוּבַת בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית,
וְאֲזִי בָּאָה לוֹ פְּרֻנְסָה מִן הַשָּׁמַיִם.

(פְּרֻנְסָה טוֹבָה עִמוּד שֶׁלָּה)

קוּסָה

[תפילה תקסז]

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! אֲנִי מִתְחִיל מֵעַתָּה לְהִיזֵת אִישׁ כְּאִשׁר.

(שְׁמִירַת הַזְּמַן עִמוּד עוֹ)

קסו

[תפילה תקסח]

רבונו של עולם, חטאתי, עויתי, פשעתי וכו'.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס בחור חזק עמוד שנא)

קסט

[תפילה תקסט]

אבא, אבא, תוציא אותי, נכשלתי בפגם הברית.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס בחור חזק עמוד שנב)

קסה

[תפילה תקע]

**רבונו של עולם, אני רוצה להיות שמים, ולקבל את
כלם בפנים שמחות, תעזור לי, רבונו של עולם,
להגות תמיד בתורה, ולהיות שמים ונקי בנשמותי
ובגופי. ועל כלם - שאזכה להאמין בה.**

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס בחור שמים עמוד תה)

קסט

[תפילה תקעא]

תַּפְתַּח לִּי אֶת הַמַּח, אֵינְנִי רוֹצֵה כְּלוּם רַק אוֹתְךָ.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס בחור מצין עמוד תטז)

קנ

[תפילה תקעב]

כָּךְ מְכַרִּיז הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: אִם אָדָם מְתַאֲמֵץ בְּתַפְלָה, וּבָא אֵלַי כָּל יוֹם וַיּוֹם,
וְאֵינוֹ עוֹזֵב אוֹתוֹ, אֶלָּא צוֹעֵק:

אָבֵא, אָבֵא, תִּרְחַם עָלַי! אָבֵא, אָבֵא, תוֹשִׁיעַ אוֹתִי!

אֵינוֹ זֶה מִשָּׁם עַד שְׂרוּאָה יִשׁוּעָה.

(קנטרס כח התפלה עמוד טז)

קנא

[תפילה תקעג]

"עָלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְחַם מִבְּטֶן אִמִּי, אֵלַי אָתָּה" (תהלים כב,

יב), בְּרַגַע שִׁיַּצְּאֵתִי מִבְּטֶן אִמִּי, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה

רבונו של עולם, אלקי. ולכן אני מבקש אותך - "אל
תרחק ממני, כי צרה קרובה פי אין עוזר".

(קנטרס תאמין בעצמך עמוד יב)

צעק מעט

[תפילה תקעו]

תצעק לפניו יתברך:

ואני אנה אני בא, כי אבד ממני הכל, רבונו של עולם,
רחם עלי והושיעני, והרחב לי, והוציאני מן
המצר.

(אשר בנחל חלק ז' מכתב תשצט עמוד רפד)

[תפילה תקעה]

יְהִיָּה עֶקֶשׁן גָּדוֹל, וַיְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, וַיִּצְעַק וַיִּתְחַנֵּן:

אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדְךָ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּתְנַלָּה אֵלַי.

(אָשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק י"ד מִכְּתָב א, תתקטו עמוד קכז)

[תפילה תקעו]

**רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵיִה מְקוֹם כְּבוֹדְךָ, 'אֵיִה' הַמְּקוֹם
שֶׁאֵיכֵל לְמִצָּא אוֹתְךָ.**

(אָשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק י"ד מִכְּתָב א, תתקעד עמוד ערה)

[תפילה תקעז]

תִּלְךְ לְמְקוֹם מִיחַד שְׂאִין שֵׁם אָדָם, וְשֵׁם תִּצְעַק אֵלַי וְתַבְרַךְ בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת:

**רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, בּוֹעֶרֶת בִּי תַאֲוֹת נְאוּף, תִּרְחַם עָלַי,
אֲנִי מִמָּשׁ נִשְׂרַף בַּתַּאֲוָה הַזֶּה, מֵר, מֵר, רַבּוֹנוּ
שֶׁל עוֹלָם, תִּצְיֵל אוֹתִי וְכוּ'.**

בְּאִיִּדִישׁ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עִם בְּרַעֲנַט אִין מִיר תַּאֲוֹת נְאוּף הָאֵב אוֹיף מִיר

רְחַמְנוּת, אִיךְ וְזַעַר מְכִישׁ פֶּאָרְבֵּרֶענִט אִין דִּי תַאָה בִּיטֶער בִּיטֶער. רַבּוֹנוּ
שֵׁל עוֹלָם רֵאטֶעווע מִיר וְכוּ'.

(אָשר בַּנַּחַל חֶלֶק י"ט מִכְּתָב ב, תּרפּו עמוד כה)

[תפילה תקעח]

רַבּוֹנוּ שֵׁל עוֹלָם, תֵּן לִי!

(אָשר בַּנַּחַל חֶלֶק י"ט מִכְּתָב ב, תּרפּט עמוד כט)

[תפילה תקעט]

תצַעַק:

רַבּוֹנוּ שֵׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לְהִתְחַתֵּן.

(אָשר בַּנַּחַל חֶלֶק כ"ג מִכְּתָב ג, תּקִי עמוד קכב)

[תפילה תקפ]

עם יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים עֵתָה בְּמַצֵּב שֶׁל עֲלָפוֹן, וְלִכֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא 'צוּבֵט' אוֹתָם
בְּכָאן וּבְכָאן, כְּדִי שִׁיִּצְעֲקוּ אֵלָיו:

"אבא, אבא, עזר לנו", "אבא, אבא, תקרב אותנו
אליו, אנו רוצים לשוב בתשובה שלימה".

(אשר בנחל חלק כ"ג מכתב ג, תרנו עמוד שיא)

[תפילה תקפא]

אם אדם מתעורר תכף-ומיד וצועק:

"אבא, אני חולה, תשלח לי רפואה שלימה",
"אבא, אין לי ילדים",
"אבא, אין לי פרנסה",
"אבא, אנא הושיעני מהרה וכו' וכו'.
אזי זוכה ונענה.

(אשר בנחל חלק כ"ד מכתב ג, תרפד עמוד כו)

[תפילה תקפב]

שוכב על הארץ בפשוט ידים ורגלים, ובוכה אליו ותברך, וצועק:

"אבי, אבי, רחם עליי וכו' וכו'".

(אשר בנחל חלק כ"ז מכתב ד, שכ עמוד קלג)

[תפילה תקפג]

אַפּלו חַמֵּשׁ דְּקוּת בְּכָל פֵּעַם – גַּם־כֵּן נִפְלֵא מְאֹד, לְצַעֵק:

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
אֲנִי רוֹצֵה לְהַרְגִּישׁ אוֹתְךָ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה
פַּה אֶתִּי וְכוּ'.**

וּמְחַמֵּשׁ דְּקוּת 'גוֹנְבִים' עוֹד שְׁתֵּי דְּקוּת פַּה, וְעוֹד שְׁלֹשׁ דְּקוּת שָׁם וְכוּ', וּפְתָאם
רוֹאִים אוֹר כְּזֶה שְׁלֵא תֵאָרוּ.

(אַשְׁרֵי בִּנְחַל חֶלֶק מ"ז מִכְּתָב ח, תִּקְנֵד עֲמוּד קלד)

[תפילה תקפד]

תְּצַעֵק בְּכָל יוֹם אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ:

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּשְׁמַר אֶת הָעֵינַיִם שְׁלִי, אֲנִי נוֹפֵל
בְּנִקְבָּא דְּתַהוֹמָא רַבָּא, וְאִינִי יוֹדַע אִיךָ לְצִאת
מִזָּה.**

וְאִם תְּצַעֵק בְּכָל יוֹם, אֲזִי לֹאט לֹאט תִּנְצַל מִזָּה.

(אַשְׁרֵי בִּנְחַל חֶלֶק מ"ט מִכְּתָב ח, תִּתְקַעב עֲמוּד יג)

[תפילה תקפה]

צריכים הרבה לצעק להקדוש-ברוך-הוא, וככל שצועקים לפניו יתברך:

**רבוננו של עולם, קדשני וטהרני שיהיו לי עינים יפות
אזי כל הגוף יהיה נקי.**

(אשר בנחל חלק מ"ט מכתב ח, תתקעב עמוד יג)

[תפילה תקפו]

ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא:

**רבוננו של עולם, שמר נא לי את העינים, העבר עיני
מראות שוא.**

צעק דוד המלך, ואם דוד המלך צעק כן, איך אנו צריכים לצעק על כך.

(אשר בנחל חלק מ"ט מכתב ח, תתקעב עמוד יג)

[תפילה תקפז]

מובא בטור (ארח חיים, סימן א'), שהעינים אינן ברשותו של האדם, ופתאום הן רואות,
ולכן צריכים לצעק:

**רבוננו של עולם, העבר עיני מראות שוא.
שלא יבוא לידי נסיון.**

(אשר בנחל חלק מ"ט מכתב ח, תתקעב עמוד יג)

[תפילה תקפח]

אם תקים את דברי אלו לא תתחרט - לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. יגיע זמן שנתועד יחד בעולם העליון, ואז תתחרט למה לא ציפת אותי, אבל אז כבר יהיה מאחר, אז בוא נתחיל עכשו שנינו ביחד לצעק אל הקדוש-ברוך-הוא:

**רבוננו של עולם, זכנו להיות בשמחה תמיד, זכנו לתת
לך תודה והודאה על כל החסד חנם שאתה
עושה עמנו.**

(אשר בנחל חלק מ"ט מכתב ט, נד עמוד קטז)

[תפילה תקפט]

אל תהיה בטלן, תלך למקום פנוי שאין שם בני-אדם, ותתבודד ותצעק לפניו יתברך:

**רבוננו של עולם, תראה מה שעשנו לך, מכל הצדדים
תוקפים אותי, רחם נא עלי.**

וְאִז תִּרְאֶה אֵילֹוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת יַעֲשֶׂה עִמָּךְ.

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מ"ט מִכְּתָב ט, רַבִּי עֲמוּד שִׂיא)

[תפילה תקצ]

**[רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם], תּוֹצִיא מֵאִתָּנוּ אֶת הַלְכָלוֹךְ וְהַזְהָמָה,
כִּי־י שְׁלֵא יוֹכְלוּ לְשִׁטּוֹת בָּנוּ וּלְנִתְקֵנוּ מִהַצְדִּיק.**

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק נ"ו מִכְּתָב י, תַּחֲכַד עֲמוּד ל"ז)

[תפילה תקצא]

תִּצְעַק אֵלָיו יְתַבְרֶךְ:

**רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תְּפִיחַ בִּי רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, שְׁלֵא
אֶתִּיאֵשׁ, אֲפִלוּ שְׁעוּבֵר עָלַי מִה שְׁעוּבֵר וְכו'.**

(וְתִרְחִיב בְּנֵה אֶת הַדְּבוּר).

וְאִז תִּרְאֶה מִה יִקְרָה לְבִסוּף – שְׁתִּוְשַׁע.

(אָשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ס"א מִכְּתָב יב, שְׁנָא עֲמוּד מ"ט)

[תפילה תקצב]

"רבונו של עולם, תשמר אותי מעברות", "רבונו של
 עולם, תשמר אותי מראיות אסורות", "רבונו
 של עולם, תשמר אותי מהיצר הרע הבויער בי כאש,
 כתנור בויער ושורף" וכו' וכו'.

(אשר בנחל חלק ס"ה מכתב יג, תרסז עמוד שז)

[תפילה תקצג]

מכל ההרים ישמעו בלילה צעקות וקולות של התבודדות
 הוי גיוואלד, רבונו של עולם, אני רוצה להתקרב אליך...
 ומהר שני ישמעו:

הוי גיוואלד, רבונו של עולם, אני רוצה להכיל בך...
 ומעל הר שלישי ישמעו:

הוי גיוואלד, אני רוצה לחזור בתשובה אמתית, מה
 עשיתי ואיך בליתי את ימי חיי...
 וככה ישמעו כל הלילה צעקות מכל ההרים מאנשי שלומנו.

(אשר בנחל חלק ע"ד מכתב טז, עח עמוד רכג)

[תפילה תקצד]

וַי, וַי, אָבִי שְׁבִישׁ־מִים, חָטָאתִי, עָוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ
בְּמָקוֹם הַזֶּה בְּפָנֵי-הַבְּרִית בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבַטְלָהּ
וּבְהַסְתֵּת כְּלֵיזֹת רָעוֹת, וּבְכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רָעוֹת, אָנָּה,
רְבוֹנוֹ שֵׁל עוֹלָם, מְחַל לִי וְכוּ' וְכוּ'.

וַיֵּאָרֶךְ בְּתַפְלָהּ וּבִקְשָׁה, אִזּוּ בּוֹדָאֵי יִמְחַל לּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

(אשר בנחל חלק פ"ה מכתב יח, תתלח עמוד קסג)

[תפילה תקצה]

רְבוֹנוֹ שֵׁל עוֹלָם, תְּרַחֵם עָלַי, נַפְלְתִי בְּחֻבוֹת וַיְסוּרִים וְכוּ'.

(אשר בנחל חלק ק"ב מכתב כג, תפכ עמוד פט)

[תפילה תקצו]

רְבוֹנוֹ שֵׁל עוֹלָם! חוּם וְחֶמֶל עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה, הִרְחֵב
לִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, זַכְּנִי לְהַכִּיל בְּךָ, זַכְּנִי

לְצֵאת מִהָרַע וְהַחֲשֵׁךְ שֶׁנִּלְכַדְתִּי בּוֹ, וְכִנִּי לְהִיּוֹת תָּמִיד
 בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאַזְכָּה לְהַכִּיל בְּאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לְהַמְשִׁיךְ עָלַי אוֹר וְזִיו יְדִידוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ עָלַי
 תָּמִיד, וְזַכְּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה
 לְחֹשֵׁב רַק מִמֶּךָ, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לִבִּי וְעַל דַּעְתִּי שׁוּם
 הִרְהוּר רַע וְשׁוּם מַחֲשָׁבָה זָרָה, עַד שְׂאֵהְיָה נֶעֱשֶׂה
 כִּסֵּא וּמִרְכָּבָה לְשִׁכְנֵת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַזְכָּה לְהִתְמַיֵּד
 בְּלִמּוּד תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁהִיא חֻכְמַתְךָ יִתְבָּרַךְ,
 וְאַזְכָּה לְקַיֵּם אֶת כָּל מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׁלְמוֹת מַעֲתָה וְעַד
 עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ק"ח מִכְּתָב כה, שֵׁנַח עֲמוּד רפד)

[תפילה תקצז]

אם הֵילֵד צוֹרַח, לוֹמְדִים מִמֶּנּוּ אֵיךְ צְרִיכִים לְצַרוּחַ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:

"אבא, אבא, אבא" וכו'.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק קכ"ג מִכְּתָב כט, תח עֲמוּד קצב)

[תפילה תקצח]

צֶעֱקָה:

אַבֵּא, תּוֹצִיאֵנִי, תַּעֲזֹר לִי...

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ז קנטרס אהבת ישראל עמוד כ)

[תפילה תקצט]

צֶעֱקָה:

אַבֵּא, אַבֵּא, בּוֹיֵאב לִי, אַבֵּא, אַבֵּא, תַּעֲזֹר לִי.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ז קנטרס צרות לבבי עמוד רחצ)

[תפילה תר]

יִצְעַק:

אֵי, אֵי, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּמְשִׁיךְ עָלַי חֶסֶד.

(אוצר-הקנטרסים חלק י"ז קנטרס צרות לבבי עמוד רחצ)

כה

[תפילה תרא]

הוי, אָבִי, עֲזֵרְנִי לְצֵאת מֵעֲצָמִי, אוֹי, אָבִי, עֲזֵרְנִי לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה.

(קנטרס ברכת השמחה עמוד יג)

כט

[תפילה תרב]

צועק בקולי קולות:

רבונו של עולם, תזכר לי את המוח, זבני להתקרב אליך.

(אוצר לבחורי ישיבה קנטרס בחור מצין עמוד תטז)

[תפילה תרג]

אם אדם מביט בחלונות זולתו, זהו דבר מגנה מאד. הקדוש־ברוך־הוא זכה אותך
עם אשה טובה ומשפלת, ולמה תחפש לרעות בשדות זרים? ! צא להר ותצעק
אליו יתברך:

רבונו של עולם, תציל אותי מהנובל הנה שנפלתי אליו.

ואם תצעק, תראה שמחך יזדכך, ותהיה אדם אחר לגמרי.

(אשר בנחל חלק נ"א מכתב ט, תרה עמוד קמז)

[תפילה תרד]

על זה צריכים הרבה לצעק להקדוש-ברוך-הוא:

**רבונו של עולם, רחם עלי, תוציאני מתאות נאוף,
שלא אסתכל על נשים, אשר זה מגרה בי את
היצר הרע בוער בי.**

ואם תצעק הרבה להקדוש-ברוך-הוא, אז תטהר לך את המחשבה.

(אשר בנחל חלק נ"ב מכתב ט, תתכח עמוד קצז)

[תפילה תרה]

לנשוי שנפל בנסיון של נאוף

תפיל את עצמך על הארץ ובראשך תכה ותצעק:

**רבונו של עולם, בוער בי היצר הרע, רבונו של עולם,
תצילני מהיצר הרע, רבונו של עולם, אני הכי
אמלל בעולם, אל תתן לי לאמלל אחרים!**

(אשר בנחל חלק נ"ה מכתב י, תרצב עמוד רכ)

תפילה

[תפילה תרו]

יהי רצון מלפניך יי אלקינו ואלקי אבותינו שתעזרנו
 ותזכנו ותושיענו שנזכה לטהר ולקדש עצמנו בכל
 עת על ידי טבילת מקוה, ונזכה להמשיך עלינו טהרה
 וקדושה גדולה על ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו
 מכל הטמאות, מכל החטאים והעונות והפשעים
 שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מנעורינו עד היום
 הזה, ולהמשיך עלינו קדושה גדולה על ידי המקוה
 הקדושה. ותשפיע עלינו על ידי זה דעת גדול ורחמים
 רבים. ותתן לנו כח ותעזרנו שנזכה להמתיק על ידי
 טבילת המקוה, כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל
 זרענו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות
 וכל הגזרות רעות על ידי זה, ותושיע לנו תמיד
 על ידי טבילת המקוה הקדושה והנזרחה מאד,
 ויגנים מקרא שפתוב, מקוה ישראל יהוה, מושיעו

בַּעַת צָרָה. וּתְזַכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשַׁת הַמְּקוֹה
 שֶׁל חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַקָּדוֹשׁ שֶׁהוּא זְמַן מַתַּן תּוֹרַתְנוּ
 שָׂאוּ גַתְקָרְבוֹ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְזָכוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה
 הַקָּדוֹשָׁה עַל־יְדֵי טְבִילַת הַמְּקוֹה. וְנִזְכָּה כְּלָנוּ בְּחַג
 הַשְּׁבוּעוֹת לְטַבֵּל עֲצָמֵנוּ בַּמְּקוֹה הָעֲלִיוֹנָה, בַּמְּקוֹה שֶׁל
 שַׁעַר הַחַמְשִׁים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא רַחֲמִים גְּדוֹלִים
 וְרַבִּים, וְחֶסֶד עֲלִיוֹן, וְדַעַת גְּדוֹל מְאֹד. וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁנִזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשַׁת הַמְּקוֹה הַזֹּאת בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה,
 וְנִזְכָּה לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עֲצָמֵנוּ תָּמִיד, וּלְצַאת מִהַרָּה
 מִחַמְשִׁים שַׁעֲרֵי טְמֵאָה וּלְכַנֵּס בְּתוֹךְ הַחַמְשִׁים שַׁעֲרֵי
 קְדוּשָׁה. וַיְקַיֵּם בָּנוּ מִהַרָּה מִקְרָא שְׁפָתוֹב, וְזָרְקֵתִי
 עָלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּמְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל
 גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

וּבְכֵן תַּעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאוּזְכָּה לְטַהֵר אֶת
 עֲצָמֵי בְּכָל יוֹם עַל־יְדֵי טְבִילַת מְקוֹה, וְתַתֵּן לִי
 כַּח שְׂאוּכַל לַיִלֶךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם קָדָם הַתְּפִלָּה לְטַהֵר אֶת
 עֲצָמֵי בַּמְּקוֹה. וְעַל־יְדֵי שְׂאוּכָנִס לַמְּקוֹה אוֹזְכָּה לְסַתֵּם
 עֵינַי מִחִיזוֹ דְּהַאי עֲלָמָא לְגַמְרִי, וְאֶתְעַלֵּם וְאֶתְכַפֵּסָה
 בְּתוֹךְ מֵימֵי הַמְּקוֹה בְּקְדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְלֹהִיּוֹת נְכַלָּל

בְּקִדְשֵׁת עֲלְמָא דְאַתִּי, וְלִהְמוֹשִׁיךְ מִימֵי הַדַּעַת וְהַשְׁגָּחָה
עָלַי וְעַל כָּל זְרַעֵי וְעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְעַל יְדֵי זֶה
אֲזַכֶּה לְהוֹשִׁעַ מִכָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִים וְלִהְטָהֵר מִכָּל
מִינֵי טְמֵאוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי אֵיךְ לְהַתְפַּלֵּל
אֵלֶיךָ עַל כָּל זֶה כִּי אַתָּה מְקוּהַ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ
בְּעַת צָרָה עֲזָרְנִי שְׁנֹזְכָה לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹנוֹ אֵלֶיךָ וְאַתָּה
תְּטַהֲרֵנִי מִכָּל הַטְּמֵאוֹת, וּמִכָּל הַצָּרוֹת תוֹשִׁיעֵנִי,
וְתַחֲנֵנִי דַעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ הַשְׁלָמָה וְאִין
שׁוּם דְּרָךְ הַטְּבַע, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת וְאַתָּה
יוֹדֵעַ הָאֵיךְ וּבְאִיזָה הַמְּקוֹם נִתְעַלְמוּ הַמוֹחִין שְׁלָנוּ,
וְאִין לָנוּ שׁוּם דַּעַת אֲמִתִּי, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְגַּבְּרוּ עָלֵינוּ
הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים כְּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַ צָרוֹת נַפְשִׁי, וְכָל
זֶה מִחֲמַת שְׁנַפְּלָתִי וּפְגַמְתִּי בְּהַדַּעַת הָאֲמִת וְנִדְמָה
לִי חֵם וְשָׁלוֹם שְׁיֵשׁ דְּרָךְ הַטְּבַע, עַל כֵּן רַחֵם עָלַי וְתֵן
לִי דַעַת אֲמִתִּי וְשִׁכֹּל קִדְשׁ שְׁאֲזַכֶּה לְסַתֵּם עֵינַי מִחִיזוֹ
דְּהֵאֵי עֲלְמָא, וּבְכַרְט עַל יְדֵי טְבִילַת מְקוּהַ בְּכָל יוֹם,
וְלִקְשֹׁר אֶת עַצְמִי אֵלֶיךָ וְלִתְוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְלִצְדִיקוּךָ
הָאֲמִתִּים בְּאֲמִת, עַד שְׂוִיתָ בְּהָלוֹ כָּל הַדִּינִין וְהַצָּרוֹת

אֲשֶׁר עֹבְרִים עָלַי עַל יְדֵי חַטָּאֵי וּפְשָׁעַי הַמְרַבִּים אֲשֶׁר
 הֵם מְמַטְמוּ אֶת דַּעְתִּי וְשִׁכְלִי, וְעַל יְדֵי זֶה אֲנִי מֵרְגִישׁ
 מְאֹד הַיְסוּרִים וְצָרוֹת נַפְשִׁי אֲשֶׁר אֵין בִּי עוֹד כֹּחַ
 לְסַבְּלָם.

רַחֵם עָלַי בְּמִתְנַת חַנּוּם וְהַמְשִׁיךְ עָלַי הַשְׁגָּחָה מֵעֲלֵמָא
 דְּאִתִּי וְתַבְטִיל כָּל הַדִּינִין וְהַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים כִּי
 שִׁבְעָה בְּרַעוֹת נַפְשִׁי וְחַיִּי לְשָׂאוֹל הִגִּיעוּ, וְאֵין שׁוּם
 תַּקְנָה רַק לְצַעֲקַי אֱלֹהִי וּלְדַבֵּק אֶת עַצְמִי בָּךְ וּבַתּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה וּבְהַצְדִּיקִי אֱמֶת אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָנוּ כָּל זֶה שֶׁעַל
 יְדֵי שְׂמִיכָתְךָ אֶת עַצְמֵנוּ אֱלֹהִי וְעַל יְדֵי טְבִילַת מִקְוֵה
 מְשִׁיכִין הַדַּעַת וְזוֹכִין לְבַטֵּל כָּל הַדִּינִין וְהַצָּרוֹת עַד
 שְׂזוֹכִין שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁלֵא כְּדָרְךָ
 הַטַּבֵּעַ רַק עַל יְדֵי הַשְׁגָּחָה שְׁלֵמָה, וְתַעֲשֶׂה קִין וְסוּף
 מִכָּל הָעֶפְרוֹ"ם הַמְצָרִים וְתַנְהַג הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַשְׁגָּחָתְךָ
 לְבַד כְּמוֹ שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד.

וְזַכֵּנִי שְׂנוּזָכָה לְהַתְפַּלֵּל בְּקִדְשָׁה אַחַר טְבִילַת הַמִּקְוֵה
 בְּכָל יוֹם. וְלְהַמְשִׁיךְ עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה שְׁלָנוּ
 הַשְׁגָּחָתְךָ הַטּוֹבָה שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת עַל
 יְדֵי הַתְּפִלָּה, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ וְתִאֲזִין שְׁוַעֲתֵנוּ, וְנִזְכָּה

לְבָבוֹת בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם בְּלֵב נִשְׁבֵּר בְּאַמֶּת לְפָנֶיךָ, וְעַל
 יְדֵי הַדְּמָעוֹת נִזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ הַשְּׂגָחָה שְׁלֵמָה, וְשׂוּמָה
 דְּמָעוֹתַי בְּנֶאֱדָרָה, וְעַל יְדֵי הַבְּכִיָּה בְּכֹל יוֹם נִזְכָּה לְבַטֵּל
 כָּל הַצָּרוֹת מֵעָלֵינוּ וּלְבַטֵּל הַצָּעַר שֶׁלָּנוּ כַּאֲשֶׁר אֵתָּה
 יוֹדֵעַ מְכֹאֲבֵי נַפְשֵׁי וְצָרוֹת לְבָבִי אֲשֶׁר הִתְגַּבְּרוּ עָלַי
 מְאֹד בְּעֹזְנוֹתַי הָרַבִּים, עַד שֶׁאֵין לִי כַח אֲפִלּוּ לְפִתּוֹחַ
 אֵת פִּי וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי וְצָעָרִי לְפָנֶיךָ וּלְשַׁפֵּךְ כַּמִּים
 לְבִי לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכֵּנִי לַיִלְךָ בְּכֹל יוֹם לְמִקְוֵה כְּשֶׁרָה
 לְטַבֵּל אֶת עֲצָמֵי קֶדֶם הַתְּפִלָּה, וּלְהִמְשִׁיךְ עַל יְדֵי
 מְבִילַת מִקְוֵה עָלַי דַּעַת עֲלִיוֹן וְחֶסֶדִים גְּדוֹלִים הַנִּמְשָׁכִין
 מִהַמִּקְוֵה שֶׁל שְׂבוּעוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִשְׁלָם הַמְּלָכוֹת
 דְּקִדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת גְּדוֹל בְּאַמֶּת עַל יְדֵי קִדְשַׁת הַמִּקְוֵה
 שֶׁל שְׂבוּעוֹת שֶׁהוּא חֶסֶד עֲלִיוֹן וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, וְכֹל
 זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ עַל יְדֵי הַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיקִי
 אֲמֵת שֶׁעַל יְדֵי תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה מִמְּשִׁיכִים עָלֵינוּ
 חֶסֶדִים וְדַעַת עֲלִיוֹן, עַד שֶׁנִּזְכָּה לַיִדַּע שֶׁאַתָּה נִמְצָא
 בְּכֹל מֵינֵי הַסְּתָרוֹת וְנִזְכָּה לְצִאת מִכָּל מֵינֵי הַסְּתָרוֹת,
 וְנִזְכָּה לַיִדַּע בְּאַמֶּת שֶׁאַתָּה הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ

ומלכותך בכל משלה, ויקים ה' מלך עולם ועד אבדו
 גוים מארצו, ונזכה להודיע אמונתך ומלכותך מדור
 לדור אשר מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך
 בכל דור ודור, ולהחזירם בתשובה שלמה כי טוב ה'
 לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו, ומלך ה' לעולם
 אמן ואמן.

(מקוה ישראל)

[תפילה תרו]

רבונו של עולם, זכני בעצמי לטבל במקוה העליונה
 של שער נו"ן, וזכני שכל אלו שיטבלו במקוה
 תו, שיהיה להם הר הרור תשובה.

(אשר בנחל חלק ס' מכתב יב, קלט עמוד קלב)

מקצוע

בלו

[תפילה תרח]

הִיָּה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁבִשְׁעָה שֶׁהֵכִיֵּן אֶת הַמְּקוֹה, שָׁמְעוּ אוֹתוֹ לְהִתְבּוֹדֵד:

**רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הִנֵּה אֲנִי עוֹשֶׂה מְקוֹה חֶדְשׁ, וְאִיזָה
יְהוּדֵי שְׂיִטְבֵּל בַּמְּקוֹה הַזֶּה, שְׂיִהְיֶה לוֹ הֶרְהוּר
תְּשׁוּבָה, וְלֹא יֵצֵא מִהַמַּיִם עַד שְׂיַחְזֹר בְּתְּשׁוּבָה.**

ובְּכֹה הִרְבֵּה עַל זֶה, וְכֵן הָיָה, שְׂמִי שְׂטֵבֵל בַּמְּקוֹה הַזֶּה הִרְגִּישׁ אֹר גְּדוֹל מְאֹד, וְלֹא
יָדְעוּ מִדּוּעַ, וְהִסְבֵּה הִיָּתָה, כִּי הִבְלָן בְּקֶשׁ מִלְּפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׁכָל מִי שְׂיִזְכֶּה לְטֵבֵל
שָׁם - יִזְכֶּה לְהֶרְהוּר תְּשׁוּבָה.

(אֲשֶׁר בְּנַחַל חֶלֶק נ"א מִכְּתָב ט, תִּשְׁח עֲמוּד עֶרֶב)

[תפילה תרט]

מֵאַחַר שְׂאִתָּה מִחֲלִיף אֶת הַמַּיִם וּמְסִדֵּר אֶת הַמְּקוֹה, רְאֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ
שְׂמוֹ:

רבונו של עולם, מי שנכנס לטבל במקוה הזה, שיהיה
לו הרהור תשובה.

כך תתבודד לפניו יתברך, והבן למעשה.

(אשר בנחל חלק נ"א מכתב ט, תשח עמוד ערב)

[תפילה תרי]

רבונו של עולם, זכני בעצמי לטבל במקוה העליונה
של שער נו"ן, וזכני שכל אלו שיטבלו במקוה
הזו, שיהיה להם הרהור תשובה.

(אשר בנחל חלק ס' מכתב יב, קלט עמוד קלב)

[תפילה תריא]

באמצע עשית מקוה חדשה, יאמר:

רבונו של עולם, עשה שכל מי שיטבל במקוה זה,
יהיה לו הרהור תשובה.

(אשר בנחל חלק ס"ד מכתב יג, פד עמוד יז)

[תפילה תריב]

הָיָה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁהָיָה בֶּלֶן, וְתָמִיד שָׁמְעוּ בְּעֵת שֶׁעָשָׂה מְקוּהָ חֶדֶשׁ,
שֶׁהִתְבַּוֵּד הָרַבָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:

"רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, מִי שְׂיִטְבֵּל בַּמְקוּהָ הַזֶּה, שְׂיִהְיֶה
לוֹ הֶרְהוּר תְּשׁוּבָה", "רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, מִי
שְׂיִטְבֵּל בַּמְקוּהָ הַזֶּה, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא יַחֲטֵא", "רְבוּנוּ
שֵׁל עוֹלָם, מִי שְׂיִכְנֵם בַּמְקוּהָ הַזֶּה, שְׂיִהְיֶה לוֹ חֲשֵׁק
לְלַמֵּד וּלְהַתְפַּלֵּל וּלְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ."

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק קי"ז מִכְּתָב כז, תִּשְׁכַּב עֲמוּד רכג)

[תפילה תריג]

אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁהָיָה בֶּלֶן (שְׁקוּרִין מְקוּהָ אִיד), וְהָיָה רְגִיל לְבַקֵּשׁ הָרַבָּה מִמְּנוּ
יְתַבְרַךְ בְּשַׁעַה שֶׁעָשָׂה מְקוּהָ נְקִיָּה (פְּרִישַׁע מְקוּהָ):

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם! כֹּל מִי שְׂיִטְבֵּל בַּמְקוּהָ זֶה, שְׂיִהְיֶה
לוֹ הֶרְהוּר תְּשׁוּבָה וְיִמְשֵׁךְ לָבְבוֹ אֵלֶיךָ יְתַבְרַךְ.

(אֵילָן הַחַיִּים שִׁיחָה צג עֲמוּד רמד)

גבאי צדקה

[תפילה תריד]

גבאי"י ראשי תבות: "אָנָא בְּכַח גְּדֵלַת יְמִינְךָ", הינו שמבקשים את הקדוש-ברוך-הוא -

**"אָנָא בְּכַח גְּדֵלַת יְמִינְךָ", עִם גְּדֵלַת יְמִינְךָ, אָנָּא, תֵּן
לִי כַח לְהַחֲזִיק מֵעַמֶּד.
כִּי זֶה לֹא קָל לְהִיּוֹת גַּבְּאֵי צְדָקָה.**

(אשר בנחל חלק קי"ב מכתב כו רנב עמוד פב)

טבה

[תפילה תרטו]

כְּשֶׁאֲנִי מְבַשֵּׁל אֶת הַמֵּאֲכָלִים, אֲנִי מְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁ
מִי שֶׁיֹּאכַל אֶת הַמֵּאֲכָלִים - שְׂיִתְעוֹרֵר לְבָבוֹ אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ וְיֵשׁוּב בְּתֵשׁוּבָה.

(אילן החיים שיחה צג עמוד רמד)

מנקה בית כנסת

[תפילה תרטז]

מֵאַחַר שְׂאֵתָה זֹכָה לְנִקּוֹת אֶת בֵּית־הַכְּנֶסֶת, רְאֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ:

רבונו של עולם, בבית-הכנסת הזו, אף אחד שלא
ידבר דברים בטלים וְהבָּלִים, ולא יהיו מחלוקות
באין.

כך תתבודד לפניו יתברך, והבן למעשה.

(אשר בנחל חלק נ"א מכתב ט, תשח עמוד ערב)

נגר

[תפילה תריז]

היה באומן יהודי ושמו ר' חיים סטאלער, הוא היה נגר במקצועו, והיה דבוק
בהקדוש-ברוך-הוא תמיד, ואפלו בעת עבודתו שהיה לוקח בול עץ ומישר ומנקה
אותו, היה מדבר בשעת עבודתו ואומר:

רבונו של עולם, כמו שאני מישר ומנקה את הבול
עץ הזה, כן תישר ותנקה את הבול הזה.

וְהִרְאָה עִם אֲצָבָעוֹ עַל עֲצָמוֹ.

(אשר בנחל חלק פ"ב מכתב יח, עג עמוד רלב)

סנדלר ומוכר נעליים

[תפילה תריח]

סֵפֶר אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁפְעָם אַחַת נִכְנָס אֶל סַנְדְּלָר אֶחָד שֶׁהָיָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וּמָצָא אוֹתוֹ בְּדַבְּקוֹת גְּדוּלָּה, בְּשַׁעַה שֶׁתִּקְּן נֶעַל, וְיָשָׁר לְעֲצָמוֹ בְּנִגּוּן מְעוֹרָר מְאֹד:

"חֲשַׁבְתִּי דְרָכֵי וְאֲשִׁיבָה רַגְלֵי אֶל עֵדוּתֶיךָ" (תהלים קיט, נא), וְהִדְגִּישׁ מְאֹד עַל תַּבַּת
"וְאֲשִׁיבָה רַגְלֵי", וּבִקֵּשׁ אֶז מֵהַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ:

**רְבוֹנוֹ שֵׁל עוֹלָם, רְאֵה מִי שִׁינְעַל נֶעַל זֶה, יֵיָךְ רַק
בְּמִקְוֹמוֹת קְדוֹשִׁים, וְיִמְשֵׁךְ לְקַבְּלוֹ רַק אֶל מְקוֹמוֹת
טוֹבִים.**

רבונו של עולם, שְׁהַרְגֵלִים שֶׁתִּנְעָלָנָה אֶת הַנְּעִלִים
הִלָּלוּ תִלְכָּנָה רַק אֶל עֵדוּתֶיךָ - לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ,
וְלֹא תִלְכָּנָה אֶל מְקוֹמוֹת הָאֱסוּרִים.

וכן חזר על זה בכל פעם בעבודתו.

(אשר בנחל חלק כ"ג מכתב ג, תקיז עמוד קלא)

ספר

[תפילה תריט]

פעם אחת ספר לי אחד מאנשי שלומנו (והיה נראה אדם פשוט מאד מאד) כְּשֶׁבָא לְאֶרְצוֹת
הַבְּרִית תִּכְּף וּמִיד אַחַר הַמְּלַחְמָה, שְׁבוּר וְרָצוּץ, כִּי אֲבִד, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן, אֶת אִשְׁתּוֹ
וּבְנָיו, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן, וְלֹא הָיָה לוֹ פְּרִנְסָה, וְהֵלֵךְ אֶצֶל מְסַפְּרָה לְהִיּוֹת סֵפֶר. וּמִחֲמַת
שִׁדְרָכּוֹ הָיָה בְּסוֹף הַיּוֹם קֹדֶם הַשָּׁנָה לְהִתְבּוֹדֵד עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלַעֲשׂוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ
חֲשׁבוֹן:

"מָה עֲשִׂיתִי בַיּוֹם הַזֶּה" וְכו'.

וכן בבקר קדם אור היום, הָיָה דְרָכּוֹ לְהִתְבּוֹדֵד מֵהַ יַעֲשֶׂה בְיוֹם זֶה וְכוּ'. וְעַל כֵּן
כָּשָׁעֲשֶׂה חֲשׁבוֹן הַנַּפֶּשׁ, וְסֵפֶר לוֹ יִתְבַּרְךָ:

**רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! הַיּוֹם גָּזַזְתִּי לְכָךְ וְכָךְ יְהוּדִים אֶת
הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת.**

וְהִתְחִיל לְבַכּוֹת מְאֹד וְאָמַר:

**רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! וְכִי בָּנָה אֲבִיךָ אֶת יְמֵי וַשָּׁנֹתַי, וְכִי
כָּךְ תִּהְיֶה פְּרִנָּסְתִּי עַל יְדֵי שְׂאֵגוֹז לְיְהוּדִים זֶקֶן
וּפְאוֹת?!**

וְתַכֶּף וּמְיָד זָרַק אֶת מְלֶאכֶתּוֹ זֹאת, כִּי עַל פִּי שְׁלַחַן עָרוֹף אָסוּר דְּבַר זֶה, כִּי אֶחָד
הַנֶּקֶף וְאֶחָד הַמִּקְיָף חָיֵב (נזיר דף נו:).

(אילן החיים שיחה צח עמוד רנ)

מאמר נפלא על התבודדות מפי מורנו ורבנו הקדוש עטרת ראשנו הרב רבי יצחק שמואל אהרון לעזער שליט"א

רבים היו שואלים את מוהרא"ש ז"ל, אָנָּא ! הוֹרָה לָנוּ דַּרְךְ וְסֹדֵר בְּהַתְּבוּדוֹת, עַל מַה לְבַקֵּשׁ, וְאִיךָ לְבַקֵּשׁ? כִּי אֶף-עַל-פִּי שְׂבוּדָאֵי יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים עַל מַה לְבַקֵּשׁ, אֲבָל בְּשַׁעַה שְׁאָדָם בָּא לְהַתְּבוּדַד עִמּוֹ יִתְּבַרְךָ, הַבַּעַל דְּבַר מְשַׁפִּיחַ מִמֶּנּוּ הַכֹּל, וּפְתָאוּם אֵין לוֹ שׁוּם דְּבוּרִים, וְאֵין לוֹ עַל מַה לְבַקֵּשׁ, וְהוּא אֶחָד מִנְּכַלְי עֲרֻמוּמִיּוֹת הַבַּעַל דְּבַר, לְמַנַּע אָדָם מִתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שֶׁמְשַׁכַּח מִמֶּנּוּ הַכֹּל, וּפְתָאוּם אֵין לוֹ דְּבוּרִים, וְלָכֵן הָיוּ רַבִּים בָּאִים לְמוֹהֲרָא"ש ז"ל בְּשִׁבִיל עֲצָה עַל זֶה, שְׁיִוְרָה לָהֶם מוֹהֲרָא"ש ז"ל דַּרְךְ וְסֹדֵר אֲמַתִּי בְּהַתְּבוּדוֹת.

וְהָיָה עוֹנָה וְאוֹמֵר לָהֶם מוֹהֲרָא"ש ז"ל: "תְּחַלַּת הַהַתְּבוּדוֹת צְרִיכָה לְהַתְּחִיל עִם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, לְתַת שְׂבַח וְהוֹדָאָה אֶל הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ עַל אֵיזָה דְּבָרִים טוֹבִים שְׁחַנֵּן אוֹתוֹ הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יִהְיֶה מַה שְׁיִהְיֶה, בְּנִים, בְּרִיאוֹת, זְווג, אוּ פְרָנְסָה, יִהְיֶה מַה שְׁיִהְיֶה, כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינוּ, אוּ אֶפְלוּ רַק לְהוֹדוֹת אֶל הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, שֶׁהֵבִיא אוֹתוֹ לְעוֹלָם כֶּךָ וְכָךְ יָמִים וְשָׁנִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כָּל אֶחָד כְּפִי הִגִּיל שְׁלוֹ, לְמַשָּׁל, אֶחָד שֶׁהוּא בְּגִיל אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ, יִגִּיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ עַל כָּל יָמֵי חַיִּי, עַל כָּל אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנִים, וְשָׁשָׁה חֳדָשִׁים, וְעֶשְׂרֵה יָמִים (לְמַשָּׁל), שְׁאֲנִי נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהָרִי עֲזַרְתָּ לִי בְּכַמָּה מֵינֵי עֲנִינִים, מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אָנָּא תְּרַחֵם עָלַי וְתִמְשִׁיךְ לְעוֹר לִי בְּכָל אֲשֶׁר אֲנִי צָרִיךְ, כְּדֵי שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר בְּאַמַּת", כִּי עֲנִין שֶׁל שְׂבַח וְהוֹדָאָה אֶל הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, הוּא סִיּוּעַ גְּדוֹל לְתַפִּלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, כִּי עַל-יַדֵּי שְׁאָדָם מְזַכִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּחֻסְדֵי הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, וּמַעֲלָה עַל דַּעְתּוֹ כָּל הַחֻסְדִּים וְרַחֲמִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ עַד עַכְשָׁיו, זֶה נוֹתֵן לוֹ כַּח וְאֲמִץ לְהַתְּפַלֵּל לְהַבָּא, וְלָכֵן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן בְּהַתְּבוּדוֹת, לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ עַל אֵיזָה חֻסֵד, אוּ עַל חֻסְדִּים רַבִּים, וּבְזֶה יִפְתַּח לְבוֹ לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּפַלֵּל עַל הַכֹּל.

וְאַחֲרֵכֶךָ רְאוּי לְבַקֵּשׁ עַל קְדֻשַׁת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת, שְׁהֵם, הָעֵינַיִם, הָאָזְנַיִם, הַחֻטָּם, וְהַפֶּה, שְׁהֵם הַמְּנוֹרָה הַטְּהוֹרָה שֶׁיֵּשׁ בְּפָנֵי הָאָדָם, כִּי בָהֶם תְּלוּיִים הַכֹּל, וְכַמְבָּאָר הַיֵּטֵב בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"א), וְעַל-יַדֵּי שְׁאָדָם מְקַדֵּשׁ אוֹתָם, נִשְׁפָּע עָלָיו שֶׁפַע אֱלֹקִי, עַד שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְּבַרְךָ בְּקַבִּיעוֹת עֲצוּמָה,

וְלִכְּנֵן רְאוּי לְבַקֵּשׁ עַל כָּל אַחַת מֵהֵן בְּפִרְטוּיּוֹת, "אֲנֵא ה'", עֲזֹר לִי לְקַדֵּשׁ אֶת עֵינַי, לְרֵאוּת אֱלֹקוֹתֶיךָ, וְאַמְתַּת מְצִיאוֹתֶיךָ, מִכָּל דְּבָר, וְאַל אֶכְשַׁל בְּשׁוּם רְאִיָּה אֲסוּרָה חֵס וְשָׁלוֹם, רַק אֲרֹאֶה טוֹב וְקַדְשָׁה מִכָּל דְּבָר, וְתַהֲיִינָה לִי עֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת בְּאַמְתָּ.".

וְאַחַר-כֵּן לְבַקֵּשׁ עַל הָאֲזָנַיִם, "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְאֲזָנַיִם קְדוֹשׁוֹת, שְׂאֲזַכֶּה לְשִׁמְעַ קוֹל אֱלֹקוֹתֶיךָ מִכָּל דְּבָר, וְאַל יִפְגַּס בְּאֲזָנַי שׁוּם קוֹל אֲסוּר אוֹ פְּגוּם חֵס וְשָׁלוֹם, רַק אֲשַׁמַּע דְּבָרִים טוֹבִים תָּמִיד, וְאֲשַׁמַּע קוֹל אֱלֹקוֹתֶיךָ הַצּוֹעֵק מִכָּל דְּבָר שְׂבַעוֹלָם.".

וְאַחַר-כֵּן לְבַקֵּשׁ עַל קְדוּשַׁת הַחֹטֵם, "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לַחֹטֵם קְדוֹשׁ וְטָהוֹר, שְׂאֲרִיחַ רִיחַ אֱלֹקוֹתֶיךָ מִכָּל דְּבָר, וְיַהֲיֶה חֹטְמִי נִשְׁמָר מִכָּל מִינֵי כַּעַס וְקַפְדוֹת חֵס וְשָׁלוֹם, וְתַהֲיֶה לִי סְבָלָנוֹת עֲצוּמָה לְכָל אָדָם וְלְכָל דְּבָר.".

וְאַחַר-כֵּן לְבַקֵּשׁ עַל קְדוּשַׁת הַפֶּה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם! זַכְּנֵי לִפֶּה קְדוֹשׁ וְטָהוֹר, שְׂאֲדַבֵּר תָּמִיד רַק מֵאֱלֹקוֹתֶיךָ וּמֵאַמְתַּת מְצִיאוֹתֶיךָ, וְיַהֲיֶה דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם שְׂגוּרִים עַל פִּי, וְיַהֲיֶה פִּי נִשְׁמָר, מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים רָעִים וּפְגוּמִים חֵס וְשָׁלוֹם, וְאֲדַבֵּר רַק דְבוּרִים טוֹבִים תָּמִיד.".

וְאַחַר-כֵּן רְאוּי לְהַפְלִיל כָּל שְׂבַעַת נְרוֹת בְּיַחַד, כִּי מִנְרֵתָא דָּא רִישָׁא [הַמְּנוּרָה הִיא הָרֵאשׁ] (הַקְּדָמַת תְּקוּנַי זֶהר דְּרַף יג ע"ב), וְלְבַקֵּשׁ מִן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹרְנִי שְׂיַהֲיֶה לִי מִחַ קְדוֹשׁ וְטָהוֹר, שְׂיַהֲיֶה חֲבוּק וְדְבוּק בְּךָ תָּמִיד", וְרְאוּי לְהֶאֱרִיךְ הַדְּבוּר בְּזֶה, כִּי עַל-יְדֵי קְדוּשַׁת שְׂבַעַת הַנְּרוֹת, זוֹכִיֵן לְכָל הַקְּדוּשׁוֹת.

וְאַחַר-כֵּן רְאוּי לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל לְמוּד תּוֹרַת הַקְּדוּשָׁה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לְלַמֵּד אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, נִגְלָה וְנִסְתָּר הַלְכָה וְקַבְּלָה, וְהַלְמוּד שְׁלִי יַהֲיֶה לְשִׁמָּה, לְלַמֵּד וְלִלְמֹד לְשִׁמְרַ לְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם, וְאַזְכֶּה לְהַכְנִיס בְּכָל הַבְּרִיּוֹת אֶהְבֵּת הַתּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וּבְפִרְט בְּבָנִים וּבַתְּלִמִּידִים, וְאַזְכֶּה לְגַדֵּל בְּנֵי לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים", וְאִז רְאוּי לְפָרֵט כָּל הַבָּנִים וְהַתְּלִמִּידִים בְּשִׁמּוֹתָם בְּפִרְטֵי פִרְטוּיּוֹת, וְלְבַקֵּשׁ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם, כְּפִי הַרְחַבְתָּ לְבוֹ.

וְאַחַר-כֵּן רְאוּי לְבַקֵּשׁ עַל תְּפִלָּה, כִּי תְּפִלָּה הִיא אֶחָד מֵהַדְּבָרִים שְׂצָרִיכִים חֲזוּק (בְּרִכּוֹת לֵב ע"ב), וְלִכְּנֵן רְאוּי לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂיִזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד בְּתְּפִלָּה,

הן בתפלות הקבועות, שחרית, מנחה, מעריב, ולהתפלל אותם בבית הכנסת ובמנין, מלה במלה, וכן תפלת חצות, והן בתפלות הפרטיות, שהיא התבודדות, שיזכה להיות חזק לפרש כל שיחתו לפני השם יתברך בכל יום ויום, ויזכר שרבנו ז"ל שבח מאד ענין של "שעה" התבודדות, שיפריש וייחד שעה אחת מכ"ד שעות היום, לפרש כל שיחתו לפני השם יתברך, ואף-על-פי שבתחלה נראה כהר גדול וכדבר קשה מאד, אבל כשאדם מרגיל עצמו בזה, ובפרט על-ידי עצה זאת, שמסדר לעצמו סדר נכון בהתבודדות, אזי יראה, שהוא דבר קל למלאות שעה אחת עם דבורים אל השם יתברך, וגם אפלו יותר מזה, ועל-ידי-זה ימשיך על עצמו אור עליון מן הש"ע נהורין העליונים, שהם אור הפנים (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן לה), וירגיש נעם זיו וחיות עצומה בכל ימי חייו.

ואחר שבקש על שני עמודי העולם שהם "תורה ועבודה", ראוי לבקש על עמוד השלישי שהוא "גמילות חסדים", שיזכה לזכות את הרבים בכל מיני זכוי, ברוחניות ובגשמיות, ויזכה לעזור לנשמות ישראל לחזור בתשובה, ולהיות דבוקים בו יתברך, ויבקש שימחה שמו של עמלק מן העולם, שממנו באים כל החטאים והעוונות, ויתקן העולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמה, יפירו וידעו כל ישבי תבל, כי לך תכרע כל ברוך תשבע כל לשון.

ואז יכול כל אחד ואחד לבקש עזר וסיוע לעסק בזכות הרבים כפי ענינו, כי זה מסגל לעסק בהדפסה ובהפצה, וזה מסגל לאסף כסף לצדקה, וזה מסגל לעסק בכתיבת חדושי תורה, כל אחד כפי ענינו, וראוי להאריך הדבור בזה, שיזכה להצליח בכל עניניו.

ואחר כך ראוי לבקש בקשות כלליות על נשמות ישראל בכלל, ועל כל אחד ואחד בפרט, כגון על רפואת חולי עמו ישראל, שיהיה לכלם רפואת הנפש ורפואת הגוף, לכל רמ"ח אבריהם ולכל שס"ה גידיהם, וראוי לפרט כל מי שיודע שצריך לרפואה, ולבקש עליו בפרטי פרטיות.

ואחר כך לבקש על כל חשוכי בנים מעם ישראל, שיפקדו בזרע של קימא לעבודתו יתברך, וכן על עברות עם ישראל, שיעברו ימי העבור לחיים ולשלום,

ויולידו בנים חיים וקיימים, ויהיו בריאים ושלמים, בכל איברייהם, גידיהם, חושיהם, ותנועותיהם, וראוי לפרט כל מי שידע שזקוק לרחמים בזה.

וכן לבקש על נשמות ישראל, שיזכו לרוות רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם, ואם מכיר אחד שסובל מילדיו צער ויסורין חס ושלום, ראוי לבקש אז על זה.

וכן לבקש על כל בחורים ובחורות, אנשים ונשים, שצריכים למצא זיווגם, שימצאו זיווגם ההגון מן השמים חיש קל מהרה, והוא דבר גדול לומר אז מזמור: "שיר למעלות אשא עיני אל ההרים וגו'" (תהלים קכא), כי מזמור זה מסגל מאד למציאת הזיווג (עין ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו מאמר חקור הדין, ומובא בספר "אגרא דפרקא" סימן ס"ג, וכן בספר "דברי תורה" מהדורה א' סימן פ"ג), ומזמור זה רגיל בפי רב בני אדם בעל פה, ולכן יכולים לומר אותו אז בתוך התבודדות, ואחר כך יפרט בפרטי פרטיות שמות כל הבחורים והבחורות, אנשים ונשים שמחכים ומצפים למצא זיווגם, ולבקש רחמים עליהם.

וכן להתפלל על כל נשמות ישראל שנמצאים בבית האסורים רחמנא ליצלן, שיזכו לצאת לחיים ולשלום לשמחה ולששון, ויחזרו בתשובה שלמה.

וכן להתפלל על שלום בית, שיזכו כל נשמות ישראל לשלום בית נפלא בתכלית הקדושה והטהרה, ויתפלל על עצמו וגם על אחרים, שיזכו לשלום בית אמתי, ויפרש כל שיחתו בזה.

וכן להתפלל על פרנסה, שיזכו כל נשמות ישראל לפרנסה ברוח ולא בצמצום, בנחת ולא בצער, בהתר ולא באסור, ושלא יצטרכו עם ישראל זה לזה ולא לעם אחר, ויתפלל שיזכה לצאת מכל החובות ברוחניות ובגשמיות, ואם חייב אפלו שוה פרוטה לאחד, או שימחל לו במחילה גמורה, או שישלם לו בחיים חיותו, ולא יצטרך להתגלגל מחמת זה, ויאריך השיחה בזה.

וכן להתפלל על התקרבות לצדיקים, שיזכה להיות מקרב אל צדיקים אמתיים בכל נימי נפשו, הן לרבנו ז"ל בכלל, והן לרב וצדיק שבדור בפרט, ומקרבי מוהרא"ש ז"ל היו מרבים התפלה בזה מאד, שיזכו להיות מקרבים אליו, ושישמשו אותו בנאמנות, ושלא יתערב זר ביניהם, חס ושלום, כי עקר הכל

תלוי בהתקרבות לצדיקים (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכג), ועל-ידי התקרבות לצדיקים
זוכים לדרך נכון בחיים, ולהגיע אל כל מה שצריך להגיע.

וכן להתפלל על ההורים, ואם זוכה שהם בחיים חיותם בעולם הזה, יתן
שבח והודאה עצומה להשם יתברך בכל יום על זה, ויבקש שיאריכו ימיהם
ושנותיהם בטוב ובנעימים, ויזכה לקיים מצות כבוד אב ואם בשלמות, ואם
הם בעולם העליון, יתפלל לעלוי נשמתם, שבגן עדן תהא מנוחתם, ויעשה
כל מה שביכולתו לגרום להם נחת רוח, שזוהי שלמות מצות כבוד אב ואם.

וכן להתפלל על אשתו, להצלחתה בכל דבר, ויתן שבח והודאה עצומה
להשם יתברך בכל יום, על שזכה למצא זוגו, שנתנה לו לעזר בעלמא הדין
ובעלמא דאתי (לשונו של התקוני זהר תקוני י"ד דף ל ע"ב), ואמר מוהרא"ש ז"ל, שכמה
מאנשי שלומנו התמימים העידו, שלא עבר יום מעת יום חתנתם, שלא נתנו
שבח והודאה להשם יתברך, על שזכו למצא את זוגם, והיא סגלה נפלאה
לשלום בית.

וכן להתפלל על כל אחד מבניו ובניו ובניו בפּרטי פרטיות, ויפרש כל שיחתו
לפני השם יתברך עליהם, לבקש על כל צרכיהם בפּרטי פרטיות, שיצליחו בבני
חיי ומזוני רויחי, וכן להתפלל על שאר קרובי משפחתו הקרובים וסמוכים
אליו, כי כלם בכלל הפסוק (ישעיה נח, ז): "ומבשרך לא תתעלם".

וסים מוהרא"ש ז"ל, שזה ברור, שמי שיתבונן בסדר זה של התבודדות, וירגיל
עצמו להתפלל על כל הדברים האלה, יהיה לו הרבה מאד לדבר אל השם
יתברך, יותר משעה, ותמיד ימצא דבורים חדשים לומר לפני השם יתברך,
ולהוסיף עליהם כפי ענינו, עד שתהיינה שפתותיו תמיד מרחשות תפלות
שירות, ותשבחות אל השם יתברך, אשרי הזוכה לפרש כל שיחתו לפני השם
יתברך תמיד.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם

זה שמו נאה לו

תקון הכּללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסוד, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל,
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

הובא לדפוס על-ידי

חסיד ברסלב

תל-אביב ובני ברק

הנה כבר נודע לך בודאי מענין שגלה רבנו ז"ל (לקוט"ר מוהר"ן, חלק א', סימן רה), מהעשרה מזמורי תהלים, שהם תקון גמור לפגם הברית, והזהיר רבנו ז"ל על זה מאד מאד, ויחד שני עדים על זה, ואמר: מי שיבוא על קברו, ויאמר שם אלו העשרה קפיטלך תהלים, אז אפלו אם גדלו ועצמו עונותיו וחטאיו מאד מאד, חס ושלום, אתאמץ ואשתדל לארץ ולרחב להושיעו ולתקנו, ואמר: אניח את עצמי לארץ ולרחב לעשות לו טובה, בפאות אוציאו מהשואל תחתית.

וכל זה למי שזוכה לבוא ולהגיע אל ציונו הקדוש, אף גם מי שאינו זוכה לבוא ולהגיע לשם, יזהר לאמרם במקום שהוא שם, פי העשרה מזמורי תהלים האלו מועילים ומסגלים מאד מאד לתקן את זה הפגם, ויש באלו המזמורים בסדר הזה דיקא, רזין ורזי דרזין, מה שלא יכילהו הרעיון והשכל האנושי להשיג כלל, והוא תקון הכללי על הכל וכו', וגלה לנו רבנו ז"ל, שאף שהוא תקון קל מאד מאד לומר עשרה מזמורי תהלים, אף-על-פי-כן יתגבר ויתפשט על זה הבעל-דבר מאד מאד לבלי להאמין בזה, ולבלי לומר את זה.

על-כן, אחי היקר, חוס ורחם על עצמך, ותראה לשבר את כל המניעות שיש על זה, ותהיה זהיר מאד מאד לומר בכל יום העשרה מזמורי תהלים.

ורבנו ז"ל אמר: "נצחת ונאנצח", ואמרו על זה אנשי שלומנו, שזה סובב גם על התקון הכללי, כי בזה שאומרים עשרה מזמורי תהלים שגלה רבנו ז"ל, בזה נכללים עמו ז"ל, ואזי מלבשים בשריון, ואין צריכים להתפחד כלל אף שנמצאים עדין בתקף המלחמה עם היצר בתאוותיו ומדותיו הרעות יהיה איך שיהיה, על ידי תקון הכללי האדם מלבש בשריון, וחצים חדשים כבר אינם יכולים להכנס אל נשמתו וכו', והחצים הישנים גם-כן יזכה להוציאם פי הוא בעל כח גדול מאד מאד, ומדתו נ'צ'ח' (נצח גימטריה נחמן), וזהו אשר תכף-ומיד המזמור הראשון מסתים בתבת "נצח", "נעמות בימינך נצח" (תהלים טז, יא), ואמרו על זה אנשי שלומנו: כמו בכל שטר שהאדם נותן לחברו, חותם את שמו, כמו-כן העשרה מזמורי תהלים שגלה רבנו ז"ל, הם כמו שטר שמכרח לקיים מה שהבטיח לכל הזוכה לאמרם...

כי אין עוד מדרגה בעולם שלא תוכל להגיע על-ידי עצות רבנו ז"ל אם תציית אותו (עין חיי-מוהר"ן, סימן שנד), בפרטיות להיות זהיר בעשרה מזמורים אלו, ואז תהיה מאנשי רבנו ז"ל ותזכה להיות אדם היושב על הכס"א...

(אשר בנחל חלק ה' מכתב תרכח עמוד רפב)

[עין שם כל המכתב]

יהי רצון קדם אִמִּירַת תְּהִלִּים [בְּשֶׁבֶת וַיֹּט אֵין אֹמְרִים אֹתוֹ]

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר
בְּדוֹד עֲבָדוֹ וּבְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת,
שֶׁתִּפְּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא
בְּאֵלֹהֵי אֲמָרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ זְכוּתוֹ יְגַן
עָלֵינוּ. וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם
וְאוֹתֵיזוּתֵיהֶם וּנְקֻדוֹתֵיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים
מֵהֶם מִרְאֵשֵׁי תְבוּת וּמִסּוּפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ
וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ, וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִיחַ כָּל
הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה,
וּלְחַבֵּר אִשֶׁת נְעוּרִים עִם דוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת,
וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשׁ רּוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ
מִעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלַח חַטֹּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ
שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד שֶׁאֲמַר מִזְמוֹרִים אֵלֶיךָ לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
גַּם יְיָ הָעֹבֵיר חַטֹּאתֶיךָ לֹא תִמּוֹת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם
הַזֶּה קִדְּם וּמִגֵּנוּ עַד מְלֹאת שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים
שָׁנָה בְּאֶפֶן שְׁנוֹכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַתְנוּ. וּזְכוּת דָּוִד
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יְגַן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ שֶׁתִּאֲרִיךְ אַפְּךָ
עַד שׁוֹבְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וּמֵאוֹצֵר
מִתְּנֵת חַנּוּם חָנְנוּ, כְּדֹכְתִיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֶחֶן
וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֶׁם שֶׁאֲנוּ אֹמְרִים לְפָנֶיךָ

שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי נִזְכָּה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים
תְּתַעֲוֶרֶר חֲבֻצֹת הַשָּׁרוֹן וְלִשְׁיִיר בְּקוֹל נְעִים בְּגִילַת
וְרִגוֹן, כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתֵּן לָהּ, הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סָלָה:

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הֲרִינִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמֵי בְּאֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלַי לְכֹל
הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וְלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים
שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּתָה, וּבְפָרְט לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ
צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נִחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָתָהּ, רַבְּנוּ נַחֲמֵן בֶּן פִּינְאָה,
זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁנַלְחָה תַּקּוּן זֶה.

לְכוּ גְרַנְנָה לַיהוָה, נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְמָה פָּנָיו בְּתוֹרָה,
בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לֹא: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה, וּמִלְךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

קדם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הֲרִינִי מְזֻמֵּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְתִלּוֹל וּלְשִׁבְחָת אֶת בּוֹרְאֵי לְשֵׁם
יְחִוֵּד קְדוֹשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְחֵינָתָהּ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ עָלַי יְיָ
הֵהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טו

א מִכֶּתֶם לְדוֹד שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: ב אֲמַרְתָּ לַיהוָה אֲדֹנָי
אֶתָּה מְטֹבְתִי בַל־עֲלִיָּה: ג לְקָדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הַמָּחָה וְאֲדֹיָרִי
בַל־חֲפָצִי־בָם: ד יִרְבּוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מָתְרוּ בַל־אִסִּיד נִסְבִּיהֶם
מִדָּם וּבַל־אֲשָׂא אֶת־שְׁמוֹתֶם עַל־שִׁפְתָי: ה יְהוָה מִנַּת־חֶלְקִי
וְכוֹסֵי אֶתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: ו חֲבָלִים נִפְלוּ־לִי בַנְּעָמִים אֶף־
נִחַלְתָּ שִׁפְרָה עָלַי: ז אֲבָרְךָ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף־לִילֹת
יִסְרוּנִי בַלְיֹתָי: ח שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִיִּמֵּנִי בַל־
אֲמוּט: ט לָבֵן | שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶף־בְּשָׂרֵי יִשְׁכֹּן לְבַטַּח:
י כִּי | לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֹל לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת:
יא תוֹדִיעֵנִי אֶרַח חַיִּים שִׁבַּע שְׂמַחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ נְעֻמֹת בְּיִמֵּינְךָ

נִצַּח:

לב

א לְדוֹד מְשֻׁכֵּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁרִי אָדָם
לֹא יִחַשֵׁב יְהוָה לוֹ עֵז וְאִין בְּרוּחֹו רַמְיָה: ג כִּי־הִתְחַרְשְׁתִּי
בָּלוּ עֲצָמַי כְּשִׂאֲנָתִי בַל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִכְבַּד
עָלַי יָדְךָ נְהַפְדֵּךְ לְשִׁדֵּי בְחַרְבְּנִי קוּץ סֶלְתָּ: ה חֲטָאתִי אֲוִדִיעֶךָ
וְעוֹנֵי לֹא־כִפִּיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לַיהוָה וְאֶתָּה

נָשְׂאתָ עֵזוֹן חַטָּאתַי סָלָה: ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל-חֹסִיד |
אֵלֶיךָ לָעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ:
ז אַתָּה | סִתְּרֵ לִי (יפסיק מעט, עיין ליקוטי מוהר"ן ריג) מִצָּר תִּצְרֵנִי רַנִּי
פִּלַט תְּסוּבְּנֵי סָלָה: ח אֲשַׁכְּלֶךָ | וְאוֹרֶךְ בְּדַרְדְּרוֹ תִלְךָ
אִיעֲצֶה עֲלֶיךָ עֵינֵי: ט אֶל-תִּהְיוּ | כְּסוּם כְּפָרֹד אֵינְךָ הַבֵּן
בְּמִתְנֵ-וָרֶסֶן עֲדִינוּ לְבָלוֹם כָּל קָרֵב אֵלֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוֹזִים
לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֹסֵד יְסוּבְּנֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
צְדִיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לַב:

א לְמַנְצֵחַ מוֹמֹר לְדוֹד: ב אֲשֵׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דֵּל בְּיוֹם רָעָה
יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ וַיְחַיֵּהוּ וְאֲשֵׁר בְּאָרֶץ וְאֶל-
תִּתְנַחֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל-עֵרֶשׁ דָּוִי כָּל-מְשַׁכְּבוֹ
הַפֶּכֶת בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי-אֶמְרֵתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשֵׁי כִי-
חַטָּאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ:
ז וְאִם-בָּא לְרְאוֹת | שׂוֹא יִדְבֵר לְבוֹ יִקְבֹּץ-אָזֶן לוֹ יֵצֵא לַחֲוִץ
יִדְבֵר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי:
ט דַּבֵּר-בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֵׁר שָׁכַב לֹא-יִוָּסֵף לְקוּם: י גַּם-
אִישׁ שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב:
יא וְאַתָּה יְהוָה תִּנְנֵנִי וְתִקְיַמְנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי

כִּי־חִפְצָתָ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בַת־מִי תַמְכָּת בִּי
וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

א לְמַנְצֵחַ מִשְׁפִּיל לְבָנֵי־קָרַח: ב כְּאִיל תִּעְרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם
בֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צְמֵאָה נַפְשִׁי | לֵאלֹהִים לְאֵל
חַי מִתֵּי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָנַי אֱלֹהִים: ד הִיתָה־לִּי דְמַעְתִּי לְחֶם
יוֹמָם וּלְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵינָה אֶלְהִיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכָּרָה |
וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֵּר | בְּסֶף אַדְדִּים עַד־בֵּית אֱלֹהִים
בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹנֵג: ו מֵה־תִּשְׁתַּוְּחִי | נַפְשִׁי וְתַהֲמִי
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנִינוּ: ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל־כֵּן אֲזַכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִתַּר
מִצְעָר: ח תְּהוֹם־אֵל־תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ
וְגִלְיָךָ עָלַי עָבְרוּ: ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירוּ
עִמִּי תִפְלָה לְאֵל תִּי: י אֲזַכָּרָה | לְאֵל סְלַעִי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי
לְמָה־קָרַר אֵלֶיךָ בְּלַחַץ אוֹיֵב: יא בְּרִצַּח | בַּעֲצָמוֹתַי חֶרְפוֹנִי
צוּרִי בְּאֹמֶרֶם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵינָה אֶלְהִיךָ: יב מֵה־תִּשְׁתַּוְּחִי |
נַפְשִׁי וּמֵה־תַּהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדְנוּ יְשׁוּעַת

פָּנַי וְאֱלֹהֵי:

א לַמִּנְצַח אֱלֹהֵי-תִשְׁחַת לְדוֹד מְכַתֵּם בְּשִׁלַּח שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
 אֶת-הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הֲצִילַנִי מֵאִיבֵי | אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי
 תִּשְׁנֹבְנִי: ג הֲצִילַנִי מִפְּעָלֵי אֹוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי
 הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי יַגּוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא-פִשְׁעֵי וְלֹא-חַטָּאתֵי
 יְהוָה: ה כְּלִי-עֹז וְרוֹצוֹן וַיְבוֹנְנֵנו עֹרֶה לְקַרְאֲתֵי וְרֹאֵה: ו וְאַתָּה
 יְהוָה-אֱלֹהִים | צְבֹאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֹד כָּל-תְּנוּגִים
 אֶל-תַּחַן כָּל-בְּנֵי אֹוֹן סָלָה: ז יָשׁוּבוּ לְעָרְב יַהֲמוּ כַּכֹּל וַיִּסּוּבּוּ
 עִיר: ח תִּנָּה | יִבְעִיוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי-מִי
 שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק-לָמוּ תִלְעַג לְכָל-גּוֹיִם: י עֹזוּ אֱלֹהֵי
 אִשְׁמֹרֶה כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁנֹבְנֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסִדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֶל-תִּהְרַגְם | פֶּן-יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעַמוּ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידוּ מִגִּבּוֹרֵי אֲדָנָי: יג חַטָּאת-פְּיָמוּ דְבַר-שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ
 בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וְאִינָמוּ
 וַיִּדְעוּ כִּי-אֱלֹהִים מִשָּׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשׁוּבוּ
 לְעָרְב יַהֲמוּ כַּכֹּל וַיִּסּוּבּוּ עִיר: טז הִמָּה יִבְעִיוֹן לֹאכֹל אִם-לֹא
 יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי | אֲשִׁיר עֲוֹה וְאֲרַנֵּן לְבָקֹר חֲסִדֶּךָ כִּי-תֵיית
 מִשְׁנֹב לִי וּמִנּוֹם בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֹזֵי אֱלֹהֵי אִשְׁמֹרֶה כִּי-אֱלֹהִים
 מִשְׁנֹבֵי אֱלֹהֵי חֲסִדֵי:

א לְמַנְצַחַת עַל-יְהוּדוֹתוֹן לְאַסַּף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים (יכוון אל"ף
למ"ד, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם) וְאַצְעֻקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים (יכוון אל"ף למ"ד, אל"ף
למ"ד ה"י יו"ד מ"ם) וְהֶאֱזוֹן אֵלַי: ג בְּנוֹם צַרְתִּי אֲדַנִּי דְרַשְׁתִּי יָדַי | לִילָה
נִגְרָה וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הַנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה
אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סִלָּה: ה אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי
וְלֹא אֲדַבֵּר: ו תִּשְׁכַּבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה
נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם-לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים
יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֵפֶס לְנִצַּח חֶסְדּוֹ גָּמַר
אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשְּׁכַבְת חֲנוּת אֵל אִם-קִפְּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סִלָּה:
יא וְאֲמַר חֲלוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרֹר מֵעַלְלִי-יָהּ
כִּי-אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלִאָה: יג וְהִנֵּיתִי בְּכָל-פַּעֲלָהּ וּבְעִלְלוֹתֶיהָ
אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְרָשׁ דְּרַכָּה מִי-אֵל גְּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה
הָאֵל עָשָׂה פֶּלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲנָה: טז גְּאֲלַת בְּזוֹרַע עֲמָה
בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סִלָּה: יז רְאוּהָ מַיִם | אֱלֹהִים רְאוּהָ מַיִם יִחִילוּ
אֵף יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים
אֵף-חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָה | בְּגִלְגָּל הָאִירוּ בְּרָקִים
תִּבַּל רִגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דְּרַכָּה וּשְׁכִילָה בְּמַיִם רַבִּים
וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ: כא נְחִית בְּצִאֵן עֲמָה בְּיַד-מִשְׁחָה וְאַתְרֵן:

א תִּפְלֶה לְמִנְשָׁה אִישׁ־הַאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעֵזֶן אֶתָּה הִיִּיתָ לָנוּ
בְּדָר וְדָר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלִל אֶרֶץ וְתַבֵּל וּמַעֲוֹלָם
עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד־דָּבָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־
אָדָם: ד כִּי אֵלֶּף שָׁנִים בָּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמֹרֶה
בְּלֵילָה: ה זַרְמָתָם שְׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר כְּתַצִּיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יִצְיִן
וְחֲלֶף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וַיִּבֹשׁ: ז כִּי־כִלְינוּ בְּאִפְּךָ וּבְחַמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ:
ח שִׁתָּה עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנוּךָ: ט כִּי כָל־יְמֵינוּ
פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כִּלְינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ: י יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם
שָׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת | שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאוּן
כִּי־נָז חֵישׁ וְנִעְפָּה: יא מִי־יֹדַע עֵז אִפְּךָ וְכִירְאֶתְךָ עִבְרַתְךָ:
יב לְמִנּוֹת יְמֵינוּ בֵּין חוֹדֵעַ וְנִבָּא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבְהָ יְהוּהָ
עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עִבְרֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ וְנִרְנַנְתָּ
וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ
רָעָה: טז יִרְאֶה אֶל־עִבְרֶיךָ פִּעֲלֶךָ וְחֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי |
נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קד

א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
ב שִׁירוּ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-נֶפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ
בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ יִשְׁמַח לָב | מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֹזוֹ
בִּקְשׁוּ פָנָיו תִּמְיֵד: ה זְכְרוּ נֶפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתּוֹ
וּמִשְׁפְּטֵי-פָיו: ו זֶרַע אֲבָרָהֶם עָבְדוּ בְּנֵי-יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דָּבָר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר בָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא
לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֹבֶל נַחֲלֹתְכֶם: יב בְּהִיוֹתְם
מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגֵרִים בָּהֶּ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי
מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר: יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקָם וַיִּזְכַּח
עֲלֵיהֶם מַלְכִים: טו אֶל-תִּנְעֹזוּ בְּמִשִּׁיחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֱלֹהֵי-תִרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְּהַ-לֶּחֶם שָׁבַר: יז שְׁלַח
לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעֹבֵד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַכְּבֹל רָגְלוֹ בְּרוּל
בְּאֵה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עֵת בָּא-דָּבְרוּ אִמְרַת יְהוָה צָרְפַתְהוּ:
כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ מִנְשַׁל עַמִּים וַיַּפְתַּחְתּוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִנְשַׁל בְּכָל-קִנְיָנוֹ: כב לְאִסָּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ וּזְקִנָיו
יַחֲבִים: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ-חָם: כד
וַיַּפֵּר אֶת-עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרָיו: כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא

עָמוּ לְהַתְנַחֵל בְּעֲבָדָיו: כו שֶׁלַח מִנְּשָׁה עֲבָדָיו אֶהְרֹן אֲשֶׁר
בְּחָר-בוֹ: כז שָׁמוּ-בָם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם:
כח שֶׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמָּת אֶת-דִּגְתָּם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֹדָעִים
בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב כְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם:
לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם כַּרְד אֵשׁ לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּהְיֶה גִפְנָם
וּתְאֵנָתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרֵבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן
מִסָּפָר: לה וַיֵּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֵּאכַל פְּרֵי אֲדָמָתָם:
לו וַיִּהְיֶה כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רְאֵשִׁית לְכָל-אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם
בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשֹׁבְתָיו כּוֹשֵׁל: לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם
כִּי-נִפְלַּ פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנַן לְמַסָּךְ וְאֵשׁ לְהֹאִיר
לַיְלָה: מ שָׁאַל וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח
צוּר וַיּוֹזְבוּ מַיִם הָלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר
קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עָמוּ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנְהָ
אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים
יִירָשׁוּ: מה בְּעֶבֶר | יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִבְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלו

א על נהרות | בכל שם ישבנו גם-פכינו בוכרנו את-ציון:

ב על-עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ בְּנֵרוֹתֵינוּ: ג כִּי נָשָׂם שְׂאֵלֹנוּ שׁוֹבֵינוּ
 דְּבָרֵי-שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ה אִיךְ נִשְׁרַח
 אֶת-שִׁיר-יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶכֶד: ה אִם-אֲשַׁכְּתֶךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח
 יְמִינִי: ו תִּדְבַּק-לְשׁוֹנִי | לְחִבֵּי אִם-לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי אִם-לֹא אֲעֲלֶה
 אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי: ז זָכַר יְהוָה | לְבָנֵי אֲדוֹם אֶת
 יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עֵד הַיְסוֹד בָּהּ: ח בַּת-כְּבֹל
 הַשְׂדֵדוּרָה אֲשֶׁרֶי שִׁישְׁלֶם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂנֵמְלֹת לָנוּ: ט אֲשֶׁרֶי
 | נְשִׂיאָהוּ וְנִפְיָן אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסֵּלַע:

קו

א תִּלְלוּיָהּ | תִּלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ תִּלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ: ב תִּלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרָתוֹ תִּלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ: ג תִּלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר תִּלְלוּהוּ
 בְּנִבְל וּבְנֹזֶר: ד תִּלְלוּהוּ בְּתַף וּמַחֹל תִּלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוֹנֵב:
 ה תִּלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעַ תִּלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כֹּל
 תִּנְשָׁמָה תִּתְלַל יְהוָה תִּלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוּב יְיָ שְׁבוֹת עִמּוֹ, יִגַּל יַעֲקֹב
 יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל. וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיּוֹ מְעוֹזִם בְּעַת צָרָה. וַיַּעְזְרֵם
 יְיָ וַיִּפְלְטֵם, יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ

תהיה זהיר מאד מאד לומר בכל יום העשרה מזמורים, ואם תוכל לומר גם את התפלה הקדושה שאחריה, אז טוב מאד מאד, כי שמעתי פעם אחת מר' לוי יצחק ז"ל, שהעשרה מזמורים הם כמו גתוח שמנתח ומוציא מהאדם כל מיני חלאים, והתפלה שאחריה היא כמו המים שרוחצים אחר הגתוח, ודברי פי חכם חן.

אך על כל פנים אם אי אפשר לומר התפלה שאחריה, יהיה גזר מאד מאד לומר העשרה מזמורי תהלים, ואמר רבנו ז"ל, תכף ומיד שאומרם – אל יפחד, כלל וכלל לא, כי בודאי זכה שנתקן החטא לגמרי.

(אשר בנחל חלק ה' מכתב תרכח עמוד רפב)

אחר כך טוב לומר תפלה זו, יסדה מורנו רבי נתן זכר צדיק לברכה:

אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי: יַעֲרֹב
עָלָיו שִׁיחִי, אָנֹכִי אֶשְׂמַח בִּיהוָה: הוֹדוּ לַיהוָה
בְּכִנּוּר, בְּנִבְל עֲשׂוֹר וּמְרוּ לוֹ: אֱלֹהִים, שִׁיר חֲדָשׁ
אֲשִׁירָה לָךְ, בְּנִבְל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ: עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי
נִבְל, עָלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוּר: כִּי שִׂמַּחְתָּנִי יְהוָה בְּפַעֲלָךְ,
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַגֵּן: רַבּוֹנוּ שֵׁשׁ עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, בּוֹרֵא
כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זַמְּרָה,
עֲזַרְנִי וְחַנּוּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים,
שְׂאֻזְפָה לְעוֹרֵר וּלְהוֹצִיא וּלְגַלּוֹת כָּל הָעֲשָׂרָה מֵיְנֵי
נְגִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלָּים. וּבְזִכּוֹת אֵלֹהֵינוּ
הָעֲשָׂרָה קַפִּיטָל תְּהִלָּים שֶׁאֲמַרְתִּי לְפָנֶיךָ, שֶׁהֵם כְּנֻגַד
עֲשָׂרָה מֵיְנֵי נְגִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלָּים, שֶׁהֵם:
אֲשִׁירֵי, בְּרָכָה, מִשְׁכִּיל, שִׁיר, נְצוּחַ, נְגוּן, תְּפִלָּה,

הודאה, מזמור, הללויה. בזכות המזמורים ובזכות הפסוקים ובזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם, מראשי תבות ומסופי תבות, ובזכות דוד המלך עליו השלום עם כל העשרה צדיקים שיסדו ספר תהלים, (*ובזכות הצדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא זכותו ויגן עלינו, אשר גלה ותקן לומר אלו העשרה קפיטל תהלים בשביל תקון הברית) ובזכות כל הצדיקים והחסידים האמתיים, תזכני ותחנני שאזכה ברחמיך הרבים להוציא כל הטפות קרי שיצאו ממני לבטלה בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון (אם יאמר חס ושלום בשביל מקרה שנודמן לו באותו הלילה יאמר: ובכרמ כל הטפות שיצאו ממני בלילה זה, על ידי מקרה לילה שקרה לי בעונותי הרבים), כלם אזכה ברחמיך הרבים ובחמלתך הגדולה ובכחך הגדול, להוציאם מהקלפות ומהסטרין אחרנין, מכל המקומות שנפלו ונתפזרו ונפוצו ונדחו לשם, ואל ידח מן נדח. ותכניע ותשבר ותהרג ותעקר ותכלה ותבטל כל הקלפות וכל הרוחין שדין ולילין, שנעשו ונבראו ונוצרו על ידי אלו הטפות שיצאו ממני לבטלה, ותסיר מהם חיותם, ותוציא ותגזל מהם החיות דקדשה וכל הניצוצות הקדושים שבלעו.

רבונו של עולם, אל חי וקיים, חי החיים, מלא רחמים,
הדן את כל העולם לכה זכות תמיד, החפץ חסד
ומרבה להיטיב. אבי אבי, גואלי ופודי, ידעתי יהוה
ידעתי, כי אני בעצמי החיב והפושע, אפלו בהמקרות
שנודמנו לי בשוגג, כי לא שמרתי את המחשבה כלל,
והרהרתי ביום, עד שבאתי לידי טמאה בליטה, ועל
ידי זה קלקלתי מה שקלקלתי, וגרמתי מה שגרמתי,
ושחתתי מה ששחתתי. אוי אוי אוי, אויה על נפשי,
אוי לנפשי כי גמלתי לי רעה, מה אמר, מה אדבר, מה
אצטדק. מה אמר, מה אדבר, מה אצטדק. האלהים
מצא את עוני. היני לפניה באשמה רבה, היני לפניה
מלא בושה וכלמה, מלא טנופים ולכלובים, מלא
תועבות רעות, ואין שום לשון בעולם שאוכל לכנות
בו עצם הרחמנות שיש עלי, כי רע וזר, כי נגע עד
הנפש. מר לי מאד, אבי שבשמים; מר לי מאד רבון
כל העולמים. ראה אנחתי ואנקתי, כי נפשי מרה לי
מאד עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות מעצם
מרירות נפשי אשר עד גבהי שמים יגיע, כי קצתי
בחיי למה לי חיים באלה, חיים מרים ומרורים ממות.
את קבעת כום התרעלה שתית מצית, נפשי.

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אַתָּה לָבֵד יְדַעְתָּ, רַבּוּי וְעֶצֶם
הַפְּגָמִים הַגְּדוֹלִים הָעֲצוּמִים וְהַנּוֹרְאִים,
שֶׁנַּעֲשִׂים עַל יְדֵי זֶה בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְעַתָּה אֵיךְ
אוֹכֵל לְתַקֵּן זֹאת, וּבְמֵה יִזְכֶּה נַעַר כְּמוֹנֵי לְתַקֵּן אֶת
אֲשֶׁר שְׁחַתְתִּי. אֵךְ אַף עַל פִּי כֵן יְדַעְתִּי וְאֲנִי מֵאֲמִין
בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה כִּי אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְעַדִּין
יֵשׁ לִי תַקְוָה, וְעַדִּין לֹא אֶבְדָּה תּוֹחֵלְתִי מִיְהוָה, כִּי
חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֹנֶנּוּ, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. עַל
כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי כָל הַצְּדִיקִים
וְהַחֲסִידִים הָאֱמִתִּיִּם וְאֱלֹהֵי כָל יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהֵי
הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, שְׁתַּרְחֵם עָלַי וְתַעֲשֶׂה אֶת
אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשַׁמֵּר, וְתַכֶּף אֶת
יְצָרֵי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתִגְעַר בְּהַיְצֵר הָרַע, וְתִגְדָּשׁוּ
מִמֶּנִּי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי וְתַפְּלֵטֵנִי
מַעֲתָה מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים, וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת,
וּמִפְּגָם הָרְאוֹת, וּמִפְּגָם הַדְּבוּר, וְתִצִּילֵנִי מַעֲתָה מִכָּל
מִינֵי פְגָם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם, בְּמַחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֶׂה,
וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מִמַּקְרָה בֵּין
בַּיּוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

אָבִינוּ, מִלֵּךְ אֵל חַי וְקַיִם, גּוֹאֵל חֹזֵק, שְׂטַחְתִּי אֵלַיִךְ
כִּפִּי, הִצֵּל הִצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הִצֵּל
לְקַחְתִּים לְמִוֶּת, הִצֵּל גְּרֵדָף וְחַיִּב כְּמוֹנִי, הִצִּילָנִי
מִן הַשָּׂאוֹל תַּחְתִּיּוֹת, תֵּן לִי תַקְוָה וְלֹא אֶבֶד חַס
וְשָׁלוֹם, כִּי מָה בַצַּע בְּדָמֵי בְרִדְתִּי אֵל שָׁחַת, הַיּוֹדֵךְ
עָפָר, הַיִּגִּיד אֲמִתְּךָ. דַּלּוֹ עֵינַי לְמָרוֹם, אֲדַנִּי עֲשָׂקָה
לִי, עָרְבֵנִי, עָרַב עִבְדְּךָ לְטוֹב, אֵל יַעֲשֶׂקֵנִי יָדַיִם,
כִּי אֵינִי לִי שׁוֹם כַּח אֲלֹא בְּכִי, אֵינִי לִי שׁוֹם מְנוֹם
וּמִבְטָח כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד, עַל חֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים
לְבַד, עַל רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, עַל חַמְלַתְךָ הָאֱמֵתִית,
עַל חֲנִינּוּתֶיךָ הַנְּצַחִיּוֹת, וְעַל כַּח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים,
שֶׁשָּׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת
אַחֲרָיו. בָּהֶם תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתַי, בָּהֶם אֲשַׁעַן וְאֶסְמֶךָ,
בְּזְכוּתָם וְכַח אֲבִטַח וְאֶקְוֶה, כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי
לְשָׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שָׁחַת, אֶהְיֶה יְהוָה
מִלְטָנִי, אֶהְיֶה יְהוָה פִּדְנִי, רֵאֵה מְסַכֵּן כְּמוֹנִי, טוֹרֵךְ
בְּלֵב יָמַיִם, תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כָּל
מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיֶיךָ עָלַי עֲבְרוּ. צוֹד צְדוֹנִי כַּצַּפּוֹר, אֹיְבֵי
חַנָּם. צָמְתוּ בַּבּוֹר חַיִּי, וַיִּדּוּ אֶבֶן בִּי, צַפּוֹ מַיִם עַל
רֹאשִׁי, אָמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי. קְרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מִבּוֹר
תַּחְתִּיּוֹת, קְרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מִבּוֹר תַּחְתִּיּוֹת.

רבונו של עולם! רבונו של עולם! מלא רחמים, מלא
חסד חנם, מלא חנינות, מלא רחמנות, מלא
טוב, מלא רצון, כבר קבלנו עלינו לקרא אליך תמיד,
והנני מקים קבלתנו, והנני קורא אליך ממקום שפל
בוה, ממקומות מגלים באלה, ממעמקים קראתיך
יהוה, מעמקי עמקים, מן המצר קראתי יהוה, ענני
במרחב יהוה. ואם בעונותינו הרבים ירדנו למקום
שירדנו, וירדנו עכשו בעקבות משיחא למקומות
נמוכים ושפלים מאד מאד, שלא ירדו ישראל לתוכם
מעולם, כמו שכתוב: ותרד פלאים, אין מנחם לה.
אף על פי כן, אין אנו מיאשים עצמנו חס ושלום
בשום אפן בעולם כלה. כי כבר הבטחתנו להשיבנו
ממצולות ים, כמו שכתוב: אמר אדני, מבשן אשיב,
אשיב ממצלות ים, וכתוב: ואף גם זאת בהיותם
בארץ איביהם, לא מאסתים ולא געלתים לבלתם,
להפר בריתי אתם, כי אני יהוה אלהיהם:

רבונו של עולם! פתח פיה לאלים כמוני, ותשלח לי
דבורים ממעון קדשך מן השמים, באפן שאוכל
לנצח אותך, לרצות ולפנים אותך, שתקבל ברחמיה
הרבים ובחסדיך העצומים את אלו העשרה בפומל

תְּהִלִּים שֶׁאֶמְרֵתִי לְפָנֶיךָ, כָּאֵלֹהֵי אֱמָרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, וְאַף עַל פִּי שְׂאִינִי יוֹדֵעַ לְכוּן
שׁוֹם כּוֹנֵה מִהַכּוֹנֵת הָעֲצוּמוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת שִׁישׁ בְּאֵלֹהֵי
הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵלֵהֵי
אֲבוֹתַי, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׂוֹבָה לְפָנֶיךָ הָאֱמִירָה בְּפֶה לְבַד,
כָּאֵלֹהֵי הַשְּׁגָתִי וְכוֹנֵנִתִי כָּל הַסּוּדוֹת וְהַכּוֹנֵת שִׁישׁ בָּהֶם
וְיִהְיוּ אֱמָרֵי לְרָצוֹן לְפָנֶי אֲדוֹן כָּל. וְהִנְנִי מִשְׁלִיךְ יְהוָה
עָלֶיךָ, וְהִנְנִי מִקְשֵׁר עֲצָמֵי לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים
שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וְלְכָל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עָפָר,
קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, (וּבְכֹרֵט לְהַצְּדִיק יְסוּד עוֹלָם, נִחַל
נִבֵּעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רִבְנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְחָס זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן) וְעַל דַּעְתָּם
וְעַל כּוֹנֵנֹתָם אֶמְרֵתִי כָּל אֵלֹהֵי הָעֲשָׂרָה קַפִּיטָל תְּהִלִּים,
וּבְזֻכוֹתָם וְכַח אֲזַכֶּה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת כָּל הָעֲשָׂרָה מִיַּי
נְגִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים, שֶׁהֵם שִׁיר פְּשׁוּט,
כְּפוּל, מִשְׁלָשׁ, מְרַבֵּעַ, שֶׁהֵם כְּלוּלִים בְּשִׁמְךָ הַמְּיֻחָד
הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. וּבְזֻכוֹת וְכַח הַשְּׁנֵי שִׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים
הָאֵלֹהֵי בְּמִלּוּאָם, שֶׁהֵם אֵל אֱלֹהִים כְּזֶה: אֵל"ף לַמ"ד,
אֵל"ף לַמ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שֶׁהֵם עוֹלָם בְּמִסְפַּר תַּפ"ה
[אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁמוֹנִים וְחֲמִישׁ], בְּמִסְפַּר תְּהִלִּים. בְּכַח
אֵלֹהֵי הַשְּׁמוֹת תּוֹכְנֵי לְהוֹצִיא כָּל הַטְּפוֹת קָרִי לְבַטָּלָה
מִבְּטָן הַקְּלָפָה שֶׁבְּלֵעָם, אֲשֶׁר מִסְפַּר שְׁמָה עִם הָאוֹתִיּוֹת

עוֹלָה תִפְ"ה, שֶׁהוּא בְּקִלְפָּה בְּנֶגֶד קְדוּשַׁת סֵפֶר תְּהִלָּים,
וּבְכַח אֱלֹהֵי הָעֶשְׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלָּים תְּעוֹרֵר הַשְּׁנֵי שִׁמּוֹת
הַקְּדוּשִׁים אֵל אֱלֹהִים, וְתִהְרַג וְתִשָּׁבֵר וְתִכְנִיעַ וְתַעֲקֹר
וְתִכְלֶה וְתִבְטֹל אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת שְׁבֻלָעַם, וְתִכְרִיחַ
אוֹתָהּ לְהַפְלִיט כָּל הַטְּפוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מִבְּטָנָה וְקַרְבָּה,
וְתִמְחֶה שְׂמֵהּ וְזִכְרָהּ מִן הָעוֹלָם, וְתִקְוֶים מִקְרָא שְׁפָתוֹב:
חֵיל בָּלַע וַיִּקְאַנּוּ, מִבְּטָנּוּ יִרְשָׁנוּ אֵל, וְתִהְרַג כָּל הַקְּלָפוֹת
שֶׁנִּבְרְאוּ עַל יְדֵי אֱלֹהֵי הַטְּפוֹת, וְתוֹצִיא וְתִגְזֹל מֵהֶם
הַחַיּוֹת דְּקִדְשָׁהּ, וְכָל הַנִּיצוֹצוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁבֻלָעוּ
עַל יְדֵי פְגַם חֲטָא זֶה, כִּלְם תוֹצִיאֵם וְתִחְזֹר וְתִקְבְּצֵם
בְּקִדְשָׁהּ שְׁנִית. וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם
בְּאַהֲבָה תָּמִיד, וְנִזְכֶּה לְעֶסֶק כָּל יְמֵינוּ בְּתוֹרָה וְתִפְלָה
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאַפֵּן שֶׁנִּזְכֶּה לְבְרָא
גּוֹפִים וְכִלִּים קְדוּשִׁים לְכָל הַנְּשִׁמוֹת דְּאֲזִלִּין עַרְטִילָאִין
עַל יְדֵי עוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עַל יְדֵי פְגַם הַטְּפוֹת קָרִי
שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבִטּוּלָה.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲמִיץ כַּח וְרַב אוֹנִים, עֲשֵׂה מַה
שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים בְּאַפֵּן שֶׁנִּזְכֶּה לְתִקּוּן
פְּגַם הַבְּרִית, פְּגַם טַפִּי הַמַּח. בֵּין מַה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּזֶה
בְּשׁוֹגֵג, בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאַנָּס, בֵּין בְּרִצּוֹן, עַל הַכֹּל

תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת, חַנּוּן הַמְרַבֵּה לְסִלַּח,
וְנִזְכֶּה לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים בְּשִׁלְמוֹת בְּחַיֵּינוּ, בְּזִכּוֹת
הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, (וְאִם יִהְיֶה עַל קַבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ
יֹאמֵר: וּבְזִכּוֹת הַצְּדִיק הַזֶּה הַשׁוֹכֵן פֹּה, צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חַבְמָה, אֲשֶׁר אֲנִי מִכַּתַּת רַגְלֵי וּמִלְמַלְתֵּי עַצְמִי בְּמִלְטוֹל הַקָּשָׁה בְּשִׁבִיל לָבוֹא
הַזֶּה לְהִשְׁתַּטַּח עַל קַבֵּר הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, אֲשֶׁר הִבְטִיחַנוּ בְּחַיֵּינוּ
הַקְּדוֹשִׁים, לְעַמּוֹד בְּעֹרְתֵנוּ סֵלָה תְּמִיד, כְּשֶׁנִּבְּוֵא עַל קַבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְנִתֵּן פְּרוּטָה
לְצַדִּיקָהּ וְנֹאמֵר אֵלֶּה הָעֵשְׂרָה קַפִּיטָל תְּהִלָּים, וְהַנְּהָ עָשִׂיתִי מִה שֶׁמִּטָּל עָלַי,
עָשָׂה מִה שֶׁעָלֶיךָ) וּמְחַל לִי וּסְלַח לִי וּכְפַר לִי עַל כָּל הַחַטָּאִים
וְהָעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי
לְפָנֶיךָ בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וְשֶׁס"ה גִּידֵי, בְּמַחְשָׁבָה דְּבוֹר
וּמַעֲשֵׂה, וּבַחֲמִשָּׁה חוּשִׁים וּבְשֵׁאֵר כַּחוֹת הַגּוּף, וּבְכָרֵט
מִה שֶׁחָטָאתִי וּפָשַׁעְתִּי וּפְגַמְתִּי נִגְדָּךָ בְּפָגַם הַבְּרִית,
שֶׁהוּא כֹּלֵל כָּל הַתּוֹרָה בְּלָהּ, וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי
מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. עַל הַכֹּל תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכְפֹּר,
מִלֵּא רַחֲמִים, וְתִמְלֵא כָּל הַיְשׁוּמוֹת שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל. הֶרֶב פְּבַסְנִי מֵעוֹנֵי וּמַחְטָאתֵי מַתְרַנֵּי. תִּחַטָּאֲנִי
בְּאֵזוֹב וְאַטְהַר, תִּכְבֶּסְנִי וּמִשְׁלַג אֶלְבִּין. תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָה, תִּגְלַנֵּה עֲצָמוֹת דְּפִיתַת הַסֵּתֶר פְּנִיךָ מִחַטָּאִי,
וְכֹל עוֹנֹתֵי מַחָה. מַחָה פְּשָׁעֵי לְמַעַנְךָ כְּאִמּוֹר: אָנֹכִי
אָנֹכִי הוּא מַחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר,

וְתַמְלֵא עָלַי בְּרַחֲמִים, וְתִהְיֶה בְּעֶזְרִי תָמִיד, בְּזִכּוֹת וְכַח
הַצַּדִּיקִים הָאֱמֹתָיִים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי תָמִיד, וְתִתֵּן
לִי כַח לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵי וְלָכַף וְלִשְׁבֹּר אֶת תְּאוֹתַי,
וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד מֵה שְׁפָגַמְתִּי, וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד הָרַע
בְּעֵינֶיךָ, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכַסְּלָהּ, אִם אֲזוּן פָּעַלְתִּי לֹא
אֶסִּיף, כִּי כָּבֹד הִבְטַחְתָּנוּ, שָׁגַם עַל זֶה מוֹעִיל תִּפְלָה
וּבִקְשָׁה, לְהַנְצִיל לְהַבִּיא בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמֹתָיִים מִן הַיִּצָּר
הָרַע וְכַת דִּילָהּ, (וְאִם יִהְיֶה עַל קִבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ יֹאמֵר: וּבִכְרָט עַל מְקוֹם צִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ
הַזֶּה, עֲזַרְנִי בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים הַגְּנוּזִים פֹּה), וְרַחֵם עָלַי וְתֵן לִי כַח
וּגְבוּרָה מֵאַתָּה, שְׁאֲזַכֶּה לְהִתְגַּבֵּר וְלִכְבֹּשׁ אֶת יִצְרֵי
תָמִיד, עַד שְׁאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְגַרְשׁוֹ וְלִסְלָקוֹ וְלִבְטְלוֹ
מֵעָלַי לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, כִּי כָּבֹד כָּלוּ בְּיָגוֹן חַיִּי,
וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה. כָּשָׁל בְּעוֹנֵי כַחִי, וְעֲצָמֵי עֲשִׂשׁוֹ, עַד
אֲשֶׁר כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל.

רַחֵם עָלַי, אָבִי אֲב הָרַחֲמָן, רַחֵם עָלַי שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה,
חוּם וְחֵמֶל עָלַי שׁוֹמֵעַ צְעָקָה, שׁוֹמֵעַ אֲנָחָה,
שׁוֹמֵעַ אֲנָקָה. רַחֵם רַחֵם, הִצֵּל הִצֵּל, הוֹשִׁיעָה
הוֹשִׁיעָה, אֵל יִפְלֵ דְמֵי אֶרְצָה לְפָנֶיךָ, אֵל תִּתֵּן לְשַׁחַת
נַפְשִׁי, הַצִּילֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי, תִּרְנֵן

לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ, חוֹסֶה עָלַי בְּרַב רַחֲמֶיךָ, בְּרַב חַסְדֶיךָ,
יִהְיֶה נָא מַעֲיָה וְחַנּוּנוֹתֶיךָ עַל עֲלֹב נַפְשׁ כְּמוֹנִי, עַל
נִרְדָּף כְּמוֹנִי, עַל מְלַכְךָ בַּחֲטָאִים כְּמוֹנִי, עַל חֶסֶר
דַּעַה חֶסֶר עֲצָה כְּמוֹנִי, כִּי לֹךְ לָבֵד עֵינַיִנו תְּלוּיֹת,
לֹךְ לָבֵד רַעֲיוֹנֵי צוֹפְיֹת, דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם, עֶזֶר נָא
הוֹשִׁיעָה נָא, חוֹס וְחֶמֶל נָא עָלַי, וְהוֹשִׁיעֵנִי לְשׁוֹב
אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְאַזְכָּה
לְהִיֹּת תָּמִיד בְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם,
בְּחַסְדְּךָ חַיִּי, וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ. לֵב טָהוֹר בְּרָא
לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נְכוֹן חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי.

וּבְכוֹן, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֲדוֹן הַשְּׁמַחָה וְהַחֲדוּהָ, אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ אֵין שׁוֹם
עֲצָבוֹת כְּלָל לְעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: הוֹד וְהָדָר לְפָנֶיךָ, עֹז
וְחֲדוּהָ בְּמִקְמוֹ, שֶׁתַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתִזְכְּנִי
לְהִיֹּת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. מִשְׂמַח נַפְשׁוֹת עֲגוּמִים, שְׂמַח
נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד, הָעֲלֹבָה מְאֹד, הָעֵיפָה וְהַצְּמָאָה
וְהָרַעֲבָה אֵלֶיךָ מְאֹד. הָסֵר מִפְּנֵי יָגוֹן וְאַנְחָה, שְׂמַח
נַפְשׁ עַבְדְּךָ, כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשֵׁי אִשָּׁא. תוֹדִיעֵנִי אֶרְחַ
חַיִּים, שְׂבַע שְׂמַחוֹת אֶת פָּנֶיךָ, נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נְצַח.

הַשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי. שִׁבְעֵנִי
מִטּוֹבָךָ, וְשִׂמַח נַפְשִׁי בִישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבִּי לְעַבְדְּךָ
בְּאַמֶּת, עֹרָה כְבוֹדִי, עֹרָה הַנִּבֵּל וְכִנּוּר, אָעִירָה שְׁחַר.
וּכְנֹו לְכֹל הָעֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה דְקַדְשָׁה, שְׁהֵם מִכְּנִיעִים
וּמִתְקַנִּים פָּנִים הַבְּרִית, כְּאַמּוֹר: אֲבָרְךָ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר
יַעֲצֵנִי, אֵף לַיְלֹוֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי. לְדָוִד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי
נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חַטָּאָה. בֵּית וְהוֹן נַחֲלַת אָבוֹת, וּמִיְהוָה
אֲשָׁה מִשְׁכָּלֶת. יוֹמָם יַצֵּנָה יְהוָה חֲסֵדוֹ, וּבְלַיְלָה שִׁירָה
עַמִּי, תִּכְלָה לְאֵל חַיִּי. לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדָוִד מִכְּתָם
בְּשִׁלַּח שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ. אֲזַכָּרָה
נְגִינָתִי בְלַיְלָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי. הִיאֲכִיל
תִּכְלֵ מִבְּלִי מֵלַח, אִם יֵשׁ טַעַם בְּרִיר חֲלָמוֹת. פֶּן תִּתֵּן
לְאַחֲרִים הוֹדָךְ, וּשְׁנַתִּיךָ לְאַכְזָרִי, וְלֹא אֶמַר אֵיחָה אֱלֹוֹהֵי
עֲשִׂי נִתֵּן זְמֵרוֹת בְּלַיְלָה. שְׁקֹר תַחַן וְהִבֵּל הַיָּפִי, אֲשָׁה
יֵרֵאת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל. וְנֶאֱמַר: הֲלֹוֹהֵי, הֲלֹוֹהֵי
אֵל בְּקַדְשׁוֹ, הֲלֹוֹהֵי בְרַקִּיעַ עֵזוֹ: הֲלֹוֹהֵי בְּגִבּוֹרָתוֹ,
הֲלֹוֹהֵי כְּרֹב גְּדֵלוֹ: הֲלֹוֹהֵי בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הֲלֹוֹהֵי בְּנִבֵּל
וְכִנּוּר: הֲלֹוֹהֵי בְּתַף וּמַחֹול, הֲלֹוֹהֵי בְּמַנִּים וְעֵגֶב:
הֲלֹוֹהֵי בְּצִלְצִילֵי שְׁמַע, הֲלֹוֹהֵי בְּצִלְצִילֵי תְרוּעָה: כֹּל
הַנְּשָׂמָה תִתְהַלֵּל יְהוָה, הֲלֹוֹהֵי:

רבונו של עולם, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא
גם לקבץ גליותינו, וקרב פזורינו מבין הגוים,
ונפוצותינו פנים מירכתי ארץ, וקבץ נדחינו יחד
מארבע פנות הארץ לארצנו, וקיים בנו מקרא
שכתוב: ושב יהוה אלהיה את שבותך ורחמך,
ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיה
שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך
יהוה אלהיה ומשם יקחה. והביאך יהוה אלהיה אל
הארץ אשר ירשו אבותיה וירשתה, והיטבך והרבה
מאבותיה. ונאמר: נאם אדני יהוה, מקבץ נדחי
ישראל, עוד אקבץ עליי לנקבציו. ונאמר: בונה
ירושלם יהוה נדחי ישראל יבנם, ותמהר ותחיש
לגאלנו, ותביא לנו את משיח צדקנו, ותבנה
את בית קדשנו ותפארתנו, והביאנו לציון עירך
ברנה, ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם,
כמו שכתוב: ופדויי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה
ושמחת עולם על ראשם, ששון ושמחה ישיגו ונסו
יגון ואנחה. ונאמר: כי בשמחה תצאו ובשלוש
תובלון, הקרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל
עצי השדה ימחאו כף. ונאמר: כי נחם יהוה ציון,
נחם כל חרבתי, וישם מדברה פעדן וערבתי

בְּגוֹן יְהוָה, שְׁשׂוֹן וְשִׁמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ, תּוֹדָה וְקוֹל
זְמֵרָה. שְׂמֵחוּ בִּיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהַרְגִּינוּ כָּל
יִשְׂרָיִל. אִזְרְעוּ זֶרַע לְצַדִּיק, וְלִישְׂרָיִל לֵב שִׂמְחָה.
שְׂמֵחוּ צְדִיקִים בִּיהוָה, וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קְדָשׁוֹ. אָמֵן
נִצַּח סֶלָה וְעַד.

זאת התפלה מצאנו באמתחת הכתבים והיא מעט הפמות ורב האיכות

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲלֵת הָעֲלֹת וְסִבַּת כָּל הַסְּבוֹת, אֲנִתְּ לְעֵלָא,
לְעֵלָא מִן כְּלָא, וְלִית לְעֵלָא מְנָה, דְּלִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא
בְּךָ כְּלָל, וְלִךְ דְּמִיָּה תְּהִלָּה, וּמְרוֹמִם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְלָה. אוֹתָךְ
אֲדַרְשׁ, אוֹתָךְ אֲבַקֵּשׁ שְׁתַּחֲתֵר חֲתִירָה דְּרָךְ כְּבוֹשָׁה מֵאֲתָךְ, דְּרָךְ
כָּל הָעוֹלָמוֹת, עַד הַהִשְׁתַּלְּשְׁלוֹת שְׁלִי בְּמִקּוֹם שְׂאֵנִי עוֹמֵד, כְּפִי
אֲשֶׁר נִגְלָה לְךָ, יוֹדַע תְּעֵלּוֹמוֹת, וּבְדִרְךָ וְנִתִּיב הַזֶּה תִּאֲוֵר עָלַי אוֹרָךְ,
לְהַחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, כְּפִי רְצוֹנָה בְּאַמֶּת, כְּפִי
רְצוֹן מִבְּחַר הַבְּרוּאִים, לְכַלֵּי לְחֵשֶׁב בְּמַחְשַׁבְתִּי שׁוּם מַחְשַׁבַת חוּץ
וְשׁוּם מַחְשַׁבָה וּבְלִבּוֹל שֶׁהוּא נֶגֶד רְצוֹנָה, רַק לְדַבֵּק בְּמַחְשַׁבוֹת זְכוֹת
צְחוֹת וְקְדוּשׁוֹת בְּעִבּוֹדְתֶךָ בְּאַמֶּת בְּהִשְׁתַּתֵּךְ וּבְתוֹרָתֶךָ. הֵט לְבִי אֶל
עֲדוּתֶיךָ, וְתֵן לִי לֵב טָהוֹר לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וּמְצַוִּילוֹת יָם תּוֹצִיאֵנִי
לְאוֹר גְּדוֹל חֵישׁ קַל מְהֵרָה. תְּשׁוּעַת יְהוָה כְּהֵרַף עֵינַי, לְאוֹר בְּאוֹר
הַחַיִּים כָּל יְמֵי חַיּוֹתַי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְאַזְכֶּה לְחֵדֶשׁ נְעוּרַי, הַיָּמִים
שֶׁעָבְרוּ בַחֲשֶׁךְ, לְהַחְזִירָם אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְתִהְיֶה יְצִיאָתִי מִן הָעוֹלָם
כְּבִיאָתִי, בְּלֹא חֲטָא. וְאַזְכֶּה לְחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ,
כִּי אוֹמֵר כְּבוֹד, אָמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד:

כדינון

שנמצא בכתב יד קדשו של רבנו נחמן מברסלב זי"ע עם תפלה קצרה

יניח ידיו על המעות ויאמר:

מַעוֹת, וְאֵת הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם. צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ.
צֶדֶק מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא. דִּינָא דְמַלְכוּתָא דִּינָא. שְׂרֵשׁ
הַדִּינִים בִּינָה. אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה. אֵין הַדִּין נִמְתָּק אֶלָּא
בְּשֵׁרֵשׁוֹ. שְׁלֵשָׁה יָדַים בְּבִינָה: יַד הַגְּדוּלָּה, יַד הַחֲזָקָה,
יַד הַרְמָה. שְׁלֵשׁ פְּעָמִים יַד גִּימְטְרִיא שֵׁם שֶׁל מ"ב. מ"ב
שְׁבִי צִירָה: שֵׁם שֶׁל אָנָּה בְּכַח. מ"ב שְׁבִי בְּרִיאָה: שְׁנֵי
פְּעָמִים אַקו"ק. מ"ב שְׁבִי אֲצִילוֹת: הו"י"ה [פְּשׁוּט], בְּמַלְאוֹ,
וּמַלְוֵי דְמַלְוֵי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁיִמְתְּקוּ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרֹת הַקָּשׁוֹת
מֵעַל [פְּלוֹנֵי בֶן פְּלוֹנֵי] עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן שֶׁהוּא חֲסָדִים
גְּדוּלָּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שְׁאִין בּוֹ תַעֲרֹבֵת דִּין
כָּלֵל, אָמֵן:

תפילות הדרך

בְּכֹל פֶּעַם כְּשֶׁאַתָּה נוֹסֵעַ בְּדֶרֶךְ, תֹּאמֶר תְּפִלָּה זוֹ, וְעַל-יְדֵי-זוֹ תִּנְצַל מִתְּאוּנַת דְּרָכִים וּמִכָּל מִינֵי רַע הַמִּתְרַגְּשִׁים לְבוֹא. וְתִחְזֹר בְּשָׁלוֹם לְבֵיתְךָ, בְּרִיא וְשָׁלֵם.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתוֹלֵיכֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַגְיַעֵנוּ לְמַחֲזוֹ הַפְּצֵנוּ לְחַיִּים וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם, וְתִחְזִירֵנוּ לְבֵיתֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים בְּדֶרֶךְ, וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לְבוֹא לְעוֹלָם, וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְתִתֵּנָנוּ לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. וְתִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, בְּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

וְהַנִּסָּח הַזֶּה מְדֻקָּמָא מְאֹד מִכַּמְּהַ מְקוּרוֹת מְפוֹסְקִים, וְגַם מְצִאתִי בְּפוֹסְקִים, שִׁיכוּלִים לְאֶמְרוֹ כַּמֶּה פְּעָמִים בְּיוֹם וּדְלָא כְּהַמְחַבֵּר, וּבְפִרְטִיּוֹת כְּהַיּוֹם, שְׁכָל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת סִכְנָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן (הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל). רְאוּי לְאֶמְרוֹ בְּכֹל פֶּעַם כְּשֶׁנוֹסֵעַ לְאִיזָה מְקוֹם. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמִיעֵנוּ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק ל"ז מִכְּתָב ו, עב עֲמוּד סג)

כִּי מִלְּאֲכִיוֹ יִצְוֶה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ:

וַיַּעֲקֹב הָלֶךְ לְדֶרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם: מִחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמְּקוֹם הַהוּא מִחְנֵים:

הַעֲקֹר הֵיכָן שֶׁתִּפְסַע, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח מְלָאכִים שְׂיִלוּנוּ אוֹתְךָ, וְתִמְיֵד תִּהְיֶה רְגִיל לֹמֵר:

בְּשֵׁם הַוְי"ה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִיְמֵינוּ מִיְכַאֵל, מִשְׁמַאֲלֵי גְבַרְיָאֵל, מִלְּפָנֵי אוּרִיאֵל וּמֵאַחֲזָרֵי רְפָאֵל, וְעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל.

וּבִזְכוּת זֶה הַמְּלָאכִים יִשְׁמְרוּ אוֹתְךָ, וַיְהִי לְךָ שִׁפְעַ לְצִאת מְכָל הַצְּרוֹת.

(אֲשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק נ' מִכְּתָב ט, רפב עֲמוּד עד)

”לזכר עולם יהיה צדיק”

אור הגנוז והצפון
רבינו הקדוש והנורא
צדיק יסוד עולם
נחל נובע מקור חכמה
רבינו נחמן מברסלב זי”ע

לזכרון עולם בהיכל ה'

אור בהיר בשחקים
כל רז לא אניס ליה

הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב זי"ע

מנשים באהל תבורך

הספר הקדוש נדפס לעלוי נשמת
הרבנית החשובה,
בת גדולים וצדיקים
מרת **יהנה שפרה שיק** ע"ה
א"ח כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בת הרה"צ רבי אשר ישעיה זצ"ל
האדמו"ר מקאסאני יצ"ו
נלב"ע ט"ז תמוז תשע"ה
תזכה לשבת תחת עץ החיים
אצל נשמות הצדיקים והצדקניות
ליהנות מזיו השכינה
להשביעה מהטוב הצפון לצדיקים.

”נוצר תאנה יאכל פריה”

ברכות שלוחות למזל הדרת הקודש
מורנו ומאורנו ההולך לפני המחנה
הגאון החסיד

רבי יצחק שמואל אהרן לעזער שליט”א
יארך הוי”ה את שנותיו בטוב ובנעימים
ונזכה שעוד שנים רבות ימשיך את
דרכו של מוהרא”ש,
וינהיג אותנו מתוך בריאות וכל טוב

ברכות שלוחות למזל הדרת הקודש

הרב הצדיק

רבי מיכאל דניאל בויס

ה' יאריך ימיו ושנותיו בטוב
ובנעימים מתוך בריאות ונהורא
מעליא הצלחה ושמחה

בית הוראה חזק

הספר הקדוש נדפס לזכות ולהצלחת ולחיזוק בית

ההוראה ביבנאל

ולזכות רבני בית ההוראה הם וכל משפחותיהם לבריאות

הצלחה פרנסה בנקל ובשפע רב וכל הישועות

הרב הלל אמדדי

הרב משה יעקב קורץ

הרב גד פלומון

הרב יעקב עמרם ועקנין

הרב יעקב שמש

הרב חגי אשר

הרב אברהם נאור

הספר הקדוש נדפס לזכות

כל היכלות הקודש בכל עיר ומקום בארץ

ובעולם ובפרט לזכות היכל הקודש תל אביב,

בני ברק והרצליה

בריאות שלימה, רווחה והצלחה, ופרנסה בנקל וכל הטובות
בין בגשמי ובין ברוחני ושירגישו רק אלוקות
לרבי ומורי ראש היכל הקודש תל אביב הרב גיא מתוק בן אהובה

ולרעייתו מרת שרה ליאל בת עמליה

ולשיר אסתר בת שרה ליאל

וליוסף חיים בן שרה ליאל

ולכל משפחת שושן היקרים

ולנחמן שמעון בן ורד

ולכל תלמידי ובאי היכל הקודש דרום תל אביב
ושנזכה לבנות היכל הקודש בדרום תל אביב, ויאיר המקום לכל
העולם כולו לקרב את כולם לדרך רבנו הקדוש על פי דעתו של
מוהרא"ש הקדוש ועל פי דעתו של תלמידים המובחר בדור הזה

הרב רבי יצחק שמואל אהרון לעזער

ולרפואה שלמה ל:

שלמה בן חנה

אהובה בת אסתר

יחזקאל בן מסעודה

אייל בן אהובה

ולהבדיל בין החיים למתים לעלוי נשמת:

יוסף בן לולו

יהודית בת עמל

אסתר בת פטוטה

רחמים בן שמחה

פגלית בת חנה

הספר הקדוש הזה מוקדש לזכותו של הרב הגדול מזכה הרבים
ראש היכל הקודש בני ברק שיגע וטרח ומסר נפשו פעמים אין
מספר להוצאת הספר והבאתו למכבש הדפוס

הרב אברהם שושן בן רבקה

ורעייתו מרת ורד בת רחל

שה' יאריך ימיהם ושנותיהם בנעימים ויתן להם בריאות, הצלחה,
שמחה, דבקות בה', ולהיות דבוקים ברבנו הקדוש ובתלמידו
המובחר בדורנו הרב יצחק שמואל אהרון לעזער הם וכל בני ביתם:

נחמה מטילדה בת דרורה	חנה עליה בת ורד
מלכה בת נחמה מטילדה	אליהו בן שולמית
אליעזר שלמה בן נחמה מטילדה	אברהם בן חנה עליה
נחמן שמעון בן ורד	יוסף חיים בן חנה עליה
שיר אסתר בת ליאל שרה	שולמית בת חנה עליה
מלכה פייגא בת ורד	ישראל בן ורד
רחל בת ורד	תהלה בת לאה
הודיה רבקה בת ורד	אליעזר שלמה בן ורד
שרה בת ורד	תהילה בת זילפה רות בת תהילה
	יוסף חיים בן ורד

שיזכו כולם לעשות נחת רוח להשם יתברך בדרך הקודש של
רבנו הקדוש מוהר"ן מברסלב ותלמידו מוהרא"ש הקדוש מתוך
בריאות איתנה ושמחה ואמונה פשוטה בהשם יתברך ובצדיקיו
האמיתיים ויעשו שליחותם בעולם הזה נאמנה ולא יבושו בעולם
הזה ולא יכלמו לעולם הבא.

ולהצלחת בית המדרש הקדוש היכל הקודש ברסלב בני ברק ולכל
באי המקום הקדוש שנזכה שהשכינה ואור הצדיק יאיר במקום
ויהיה נחת להשם יתברך.

הספר הקדוש נדפס לזכות הרב
אשר קרב אותי לרבנו הקדוש
הרב יובל נגר בן חיים
שה' ישלח לו את כל הברכות
הכתובות בתורה לו ולכל משפחתו

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא
הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי שלם
בהגהות, במראי מקומות ובמפתחות - השם
יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת מכל
צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה, ויאריך
ימים בבריות גופא ונהורא מעליא ומזוני רויחי

וזוגתו מרת

ריסא בת מרים

ובניהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, היה גיטל, פייגא,

נתן צבי, ביילא, יוסף שלום, אפרים פישל

הספר הקדוש נדפס לזכות

אבי מורי בועז בן אפרים ואמי מורתי יעל בת ציפורה

שהקדוש ברוך הוא יתן להם בריאות איתנה, פרנסה בנקל,
הצלחה בכל מעשה ידיהם, חזרה בתשובה, שמחה ונחת רוח

מכל יוצאי חלציהם

ולזכות דודי היקר

גלעד בן רחל

שה' יתן לו בריאות, הצלחה, פרנסה בנקל, חזרה בתשובה,

שמחה, ונחת רוח מכל יוצאי חלציו

ולזכות אחי היקרים

שרון בן יעל ויונתן בן יעל שה' ישלח להם הצלחה בכל מעשה

ידיהם, בריאות איתנה, חזרה בתשובה, שמחה, פרנסה בנקל

ולהצלחת **מיכל בת אופירה** היא וכל משפחתה שיזכו להצלחה בכל

מעשה ידיהם, בריאות איתנה, חזרה בתשובה, שמחה, פרנסה בנקל

ו**שירן בת חוה** היא וכל משפחתה שיזכו להצלחה בכל מעשה

ידיהם, בריאות איתנה, חזרה בתשובה, שמחה, פרנסה בנקל

להצלחת **אור בת גלעד** שה' יתן לה בריאות, שמחה, פרנסה

בנקל, וכל אשר תעשה תשכיל ותצליח

ויזכו כולם להיות אצל רבנו לפחות פעם אחת בחייהם, ולתת

פרוטה לצדקה ולומר את העשרה מזמורי תהילים שציוה

אותנו לומר, ובעזרת ה' יזכו להיות באומן על ראש השנה.

ולהצלחת **רז בן בועז ורעייתו אנאל אסתר שלומית בת מרילין**

שרה ולהצלחת בנם **אליעזר שלמה בן אנאל אסתר שלומית ורז**

אריאל